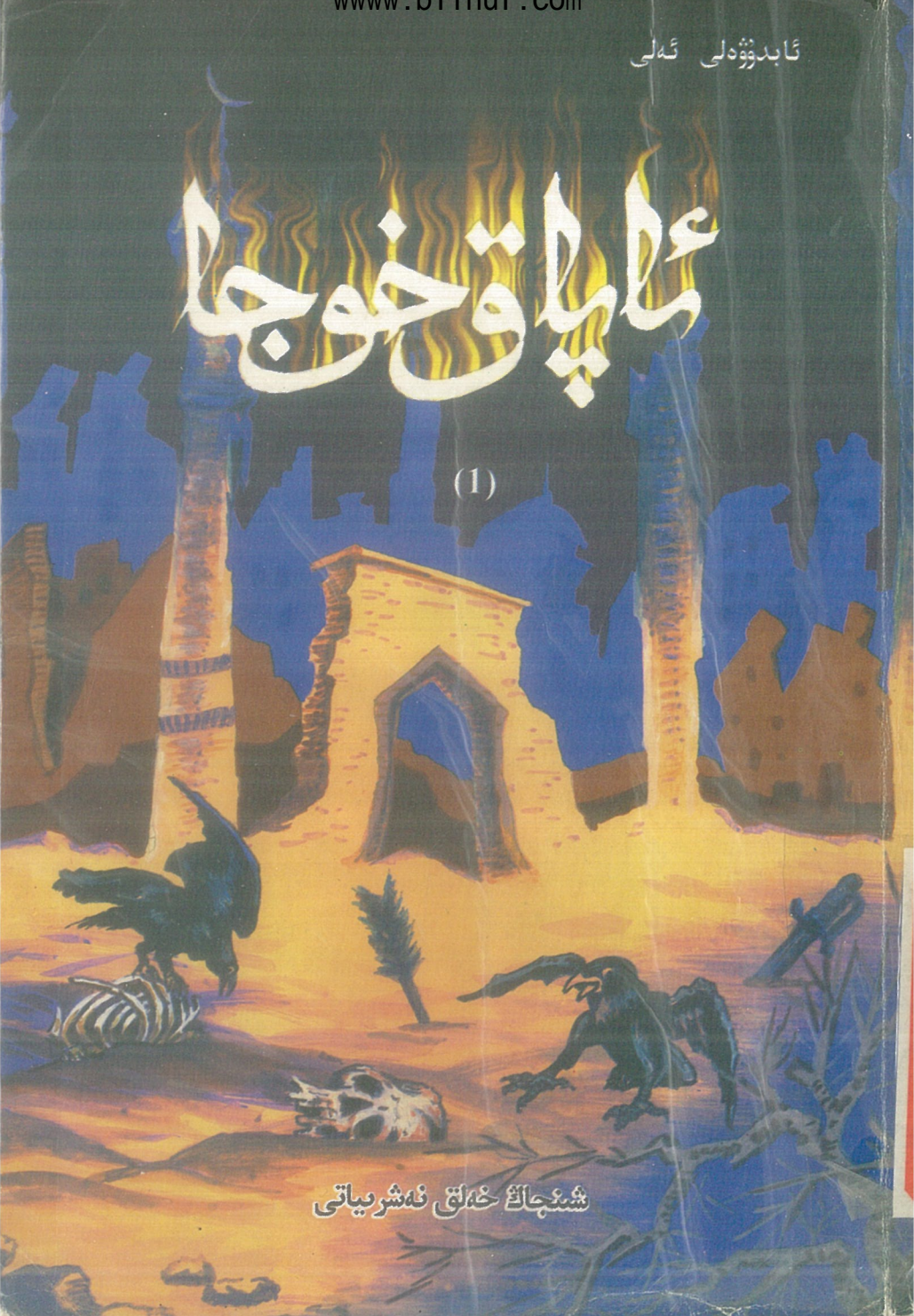

ئاپاق خوجا

(1)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

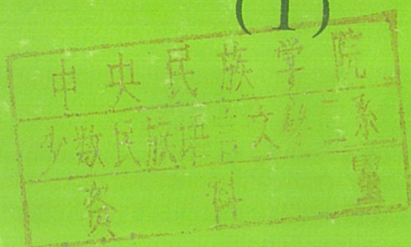
مەسئۇل مۇھەررىرى: جىلىل مۇھەممەت
مۇقۇمىنى لايىھىلىگۈچى: جالالىدىن بەھرام
مەسئۇل كۆرۈنكۈرى: ھەسۇلا ئىلى

ئابدۇۋەلى ئەلى

ئاپاق خوجا

(تارىخىي رومان)

(1)

少数民族语言文学文献信息资料中心

S0018566

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: جېلىل مۇھەممەت
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: جالالىدىن بەھرام
مەسئۇل كوررېكتورى: ھەبىبۇللا ئېلى

ئاپاق خوجا (2،1)

(تارىخىي رومان)

ئابدۇۋەلى ئىلى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348 پوچتا نومۇرى: 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك 14 - ئوتتۇرا مەكتەپ باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر، 1/32 باسما تاۋىقى: 19.375

2000 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى

2000 - يىل 4 - ئاي 1 - بېسىشى

تىراژى: 1 — 5000

ISBN7-228-05691-4/I-2097

باھاسى: 28.00 يۈەن (ئىككى قىسىم)

ئاپتونىڭ يېقىنقى سۈرىتى

ئاپتور ھەققىدە

ئىستېداتلىق يازغۇچى ئابدۇۋەلى ئەلى (ۋەلى) 1948 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى خۇشۇت ناھىيىسىنىڭ چوقو يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ بالىلىق - ئۆسمۈرلۈك دەۋرى ھازىرقى باغراش ناھىيىسىنىڭ بورانسۇمول يېزىسىدا ئۆتتى. ئۇ 1959 - يىلى يېزىلىق مەركىزى باشلانغۇچ مەكتەپنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، 1962 - يىلىغىچە خۇشۇت ناھىيىلىك تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇدى. 1962 - يىلى 9 - ئايدا كورلا چىلانباغدىكى ئوبلاستلىق 1 - ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ تولۇق 1 - يىللىقىغا ئوقۇشقا كىردى. ئەمما، ئۇنىڭ ئائىلىسىنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى يار بەرمىگەچكە، 1963 - يىلى ئائىلىسىگە قايتىپ دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللاندى. 1965 - يىلى 12 - ئايدا، ئۇ ھەربىي سەپكە قاتنىشىپ، جۇڭگو خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى سابىق 3 - ئاتلىق پولكىدا جەڭچى، ئوتدېلىنىيە كوماندىرى، ۋوزۇت كوماندىرى ۋە ھەربىي تەرجىمان بولۇپ ئىشلىدى. 1969 - يىلى 10 - ئايدا جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونىغا يۆتكىلىپ ئىشلىدى. 1979 - يىلى 9 - ئايدا، ئۇ ھەربىي سەپتىن كەسىپ ئالماشتۇرۇپ، قەشقەر ۋىلايەتلىك تەشۋىقات بۆلۈمىدە ئىشلىدى. 1981 - يىلى 1 - ئايدا، ئۇ شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىغا يۆتكىلىپ، مۇھەررىر، ئۇيغۇر سىياسىي - مائارىپ تەھرىر بۆلۈمى ۋە مەدەنىيەت - تارىخ تەھرىر

بۆلۈمىدە بۆلۈم مۇدىرى بولۇپ ئىشلىدى، 1993 - يىلى، ئۇ كاندېدات ئالىي مۇھەررىرلىك ئۇنۋانىغا ئېرىشتى. ئابدۇۋەلى ئەلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىدا ئىشلىگەن يىگىرمە يىل جەريانىدا «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، «جوڭگو ئومۇمىي تارىخى» (13 توم)، «خەننامە»، «كېيىنكى خەننامە»، «قۇتادغۇ بىلىك ۋە قانۇن»، «قاراخانىيلارنىڭ دۆلەت تەشكىلاتى»، «قاراخانىيلارنىڭ جەمئىيەت ئەھۋالى»، «قەدىمكى جەمئىيەت» (ئىككى توم)، «خەزىنىلەر بوسۇغىسىدا»، «9 - 12 - ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر دۆلەتلىرى»، «شىنجاڭ تارىخىدىكى پۇللار»، «ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە دۇنيا تارىخى لوغىتى» (بەش مىليون خەتلىك)، «تۇرپان ئاسار ئەتىقىلىرى»، «يەكەن خانلىقىنىڭ تارىخىدىن ئومۇمىي بايان»، «غەربىي يۇرت تاش كېمىر سەنئىتى» قاتارلىق مەدەنىيەت، تارىخقا ئائىت يۈزدىن ئارتۇق يىرىك ئەسەرگە مەسئۇل مۇھەررىر بولدى. ئۇ مەسئۇل مۇھەررىر بولغان توققۇز كىتاب شىمالدىكى 15 ئۆلكە، شەھەر ۋە ئاپتونوم رايوندىكى 18 نەشرىياتنىڭ 1990 - يىلىدىن 1997 - يىلىغىچە بولغان باھالاشلىرىدا مۇنەۋۋەر تەھرىرلىك مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئۇ مەسئۇل مۇھەررىر بولغان «غەربىي يۇرت تاش كېمىر سەنئىتى» دېگەن كىتاب 1999 - يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى بويىچە 2 - دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر تەھرىرلىك مۇكاپاتىغا، يەتتە پارچە كىتاب ئاپتونوم رايون بويىچە مۇنەۋۋەر ئىجتىمائىي پەن كىتابلىرى تەھرىرلىك مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

ئابدۇۋەلى ئەلىنىڭ 1983 - يىلى 3 - ئايدا ۋە 1998 - يىلى 10 - ئايدا ئايرىم - ئايرىم ھالدا بېيجىڭدا چاقىرىلغان «ئۇيغۇر تارىخى مۇھاكىمە يىغىنى»، «ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ۋە ئۇيغۇر تارىخى ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» دا ئوقۇغان «18-19 - ئەسىرلەردىكى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالى»،

«ئۇيغۇرلار، يىپەك يولى ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە ئېچىۋېتىش» دېگەن ئىلمىي ماقالىلىرى جەمئىيەتتە كۈچلۈك تەسىر قوزغاپ، قىزغىن ئالاقىغا ئېرىشتى.

ئاپتونىمىنىڭ يېزىقچىلىق تارىخى خېلى بۇرۇنلا باشلانغان بولۇپ، ئۇنىڭ «قاراخانىيلارنىڭ ھاكىمىيەتچىلىك قارىشىغا بىر نەزەر»، «ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىك پەلسەپە ئىدىئولوگىيىسىنىڭ شەكىللىنىشىدە ئوينىغان رولى»، «يىپەك يولى، قورۇقچىبەگ مەھكىمىسى ۋە باشقىلار»، «موللا موسا سايرامى ۋە ئۇنىڭ «تارىخى ئەمىنىيە» ناملىق كىتابى»، «ئۇيغۇرلار، يىپەك يولى ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە ئېچىۋېتىش»، «پارلاق مەدەنىيەتنىڭ ھارماس كۈيچىسى» قاتارلىق ماقالىلىرى ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ھەر قايسى گېزىت - ژۇرناللاردا ئېلان قىلىندى. ئۇ 1977 - يىلى مەشھۇر كلاسسىك ئەسەر - «سۇ بويىدا» رومانىنىڭ تەرجىمىسىگە قاتناشتى؛ 1983 - يىلى ئۇنىڭ «ياخشى ئەسكەر شوك»، «ياقۇببەگنىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق تۆت پارچە تەرجىمە ئەسىرى نەشر قىلىندى.

1997 - يىلى، ئاپتونىمىنىڭ «بەدۋەت» ناملىق تىرىللوگىيىسى نەشرىدىن چىققاندىن كېيىن، كەڭ جامائەتچىلىكنىڭ خېلى ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى ۋە كەڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ سۆيۈپ ئوقۇيدىغان ئوقۇشلۇقىغا ئايلاندى.

ئاپتونىمىنىڭ قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدە يازغان «مەخدۇم ئەزەم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى»، «ئاپاق خوجا»، «تۇرغاق خوجىلار» ناملىق ئۈچ تارىخىي رومانى ئۇنىڭ «بەدۋەت» تىرىللوگىيىسىدىن كېيىن يېزىپ پۈتتۈرگەن يەنە بىر تىرىللوگىيىسى ھېسابلىنىدۇ. ئاپتونوم ھازىر تارىخىي تېمىدىكى «قازا يولى»، «پىغانلىق تەلۋىچۈك» ۋە ھازىرقى زامان تېمىسىدىكى «باغراش قارا ئەۋلادلىرىغا» قاتارلىق يىرىك ئەسەرلىرى ئۈستىدە جىددىي ئىشلىمەكتە.

ئاپتوردىن

16 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ ئۇيغۇر خەلقىنىڭ، ئىجتىمائىي ھاياتىدا زور ئۆزگىرىشلەر يۈز بەردى. شۇ مەزگىللەردە ئوتتۇرا ئاسىيادا تارقالغان ئىسلام دىنى نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ 5 - ئەۋلاد ئىمامى، نەمەنگانلىق خوجا - مەخدۇم ئەزەم (ئەسلى ئىسمى ئەخمەت بىنى سەئىد جالالىدىن خوجا كاسانى) پەرغانىدىكى دەھىدەدىن ئۇيغۇر سەئىدىيە خانلىقىنىڭ پايتەختى يەكەنگە كەلدى. كېيىنكى چاغلاردا ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ھەر قايسى دەۋرلەردە سەلتەنەت سۈرگەن سەئىدىيە خانلىرىنىڭ مەنىۋى ئۈستازى بولۇپ، ئۇيغۇر سەئىدىيە ھاكىمىيىتىنىڭ سەلتەنەت مەركىزىگە تەدرىجىي ئۆز تەسىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى ۋە پەيدىنپەي دۆلەتنىڭ سىياسىي، ئىجتىمائىي ھاياتىدا مۇھىم رول ئوينىغان ئىجتىمائىي سىياسىي كۈچ - قەشقەر خوجا - ئىشانلىرىنىڭ تۈرلۈك سىياسىي مەزھەپلىرىنىڭ ئاساسلىق كاتتىۋاشلىرىدىن بولۇپ قېلىشتى.

17 - 18 - ئەسىرلەردە ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا شەكىللەنگەن «ئاقتاغلىقلار» مەزھىپىدىكى خوجا - ئىشانلار بىلەن «قارا تاغلىقلار» مەزھىپىدىكى خوجا - ئىشانلار ئوتتۇرىسىدا دەھرىي ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشنى كۆزلەپ پارتلىغان يېغا - غەلىيانلار ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشىغا، ھاياتىغا ۋە ئىشلەپچىقىرىش پائالىيەتلىرىگە مىسلى

كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە ئېغىر زىيان يەتكۈزۈپلا قالماستىن، بەلكى
 ئۇيغۇر خەلقىنىڭ جەمئىيەت تەرەققىياتىغا مۇسلى كۆرۈلمىگەن
 دەرىجىدە ئېغىر توسالغۇ بولۇپ، جەمئىيەتنىڭ مەدەنىيەت
 ئەسلىھەلىرىنىڭ تەلتۈكۈس ۋەيران بولۇشىغا سەۋەبچى بولدى.
 ئىككى ئەسىردىن كۆپرەك (225 يىل ئۆچۈرسىدە) داۋام
 قىلغان «ئاقتاغلىقلار» بىلەن «قارا تاغلىقلار» ئوتتۇرىسىدىكى
 مەزھەپ كۈرىشىدە ئەڭ دەسلەپتە ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى
 «ئاقتاغلىقلار» مەزھىپى جۇڭغار باسقۇنچىلىرىنىڭ نەيزىسىنىڭ
 زورى بىلەن ئۈزۈل - كېسىل غەلبىگە ئېرىشىپ، «قارا
 تاغلىقلار» مەزھىپىدىكىلەرنى دەھشەتلىك باستۇردى. ئۇلار
 تاجاۋۇزچىلارنىڭ ۋە ئۆز مەزھىپىنىڭ سىياسىي ئېھتىياجىغا
 ئاساسەن، قۇرئان ۋە ھەپتىيەكتىن باشقا بارلىق كىتاب -
 رسالىلەرنى كۆيدۈرۈپ، مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىيات يولىنى بوغۇپ
 تاشلىدى. ئىلىم - مەرىپەت تەرەپدارلىرىغا ئېغىر دەرىجىدە
 زىيانكەشلىك قىلىپ، ئۇلارنى مەنئىي جىسمانىي جەھەتتىن
 خورلاپ، نابۇت قىلدى ۋە توزغاققا ئوخشاش ھەرتەرەپكە
 توزىتىۋەتتى.

بىراق، بۇ مەزگىللەردە ھاكىمىيەت بېشىدىكى قورچاق
 خوجىلارنىڭ جاھالەتلىك ئاسارەتلىرىگە باش ئەگمەي تۈرلۈك
 يوللار بىلەن ئىجاد ئەتكەن نۇرغۇن ئالىملار، شائىرلار،
 يازغۇچىلار، تارىخىي ئەدىبلەر ئۆتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ
 ئىجادىيەت مېۋىلىرى تاجاۋۇزچىلارنىڭ ھەر قېتىملىق قورچاق
 يەڭگۈشلەش داۋامىدا يۈز بېرىدىغان ئېچىنىشلىق خوجا
 تەقىپلىرىدە خىيانەتكار قورچاق خوجىلارنىڭ جىنايەتكار
 قوللىرى بىلەن تەلتۈكۈس نابۇت قىلىپ تاشلاندى!

ەلكى
سگەن
يىەت
دى.
اۋام
ىكى
ىكى
نىڭ
قارا
لار
غا
-
ۈپ
دە
ىن
كە
اق
ك
،
ش
نى
يا
ر

* * *

17 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلاپ ئۇيغۇر خەلقى جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرى ۋە ئۇلارنىڭ غالىپسى بولغان ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى « ئاقتاغلىق » فېئودال خوجىلارنىڭ دەھشەتلىك مىللىي زولۇمى ۋە سىنىپىي زولۇمىدىن ئىبارەت قوش قەۋەتلىك، قوش زەنجىرلىك ئاسارىتىگە دۇچار بولدى. تاجاۋۇزچىلار ئۈچۈن تېخىمۇ سادىقلىق بىلەن خىزمەت قىلىشنى ئۆز بۇرچى دەپ بىلگەن ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى بۇ بىر توپ ئائىنىسپ خوجىلار ئەلنى نادانلىق پانتىقىغا پاتۇردى. شۇ چاغلاردا ئەلدە تەۋپىق - ئادالەت كۆتۈرۈلگەن، ھاياسسىزلىق، ئىنساپسىزلىق كۈچەيگەن، مېھىر - شەپقەت تۈگىگەنىدى! ئېشەكتىنىمۇ بەتتەر نادان بولغان بۇ بىر توپ ئەخلاقسىز پاسىق، قەبىھ گۇناھكار، كالتە قۇيرۇق يالغانچى، بىئەجەل ئۆلىدىغان غالىب ھەسەتخور، ئەشەددىي قارا قورساق ۋە ئىچى تار خوجا ئىشانلار، كۆكەمە سوپى، تېجىمەل دەرۋىش، يۇندخور ئاشىقلار ھەممىلا يەردە زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىشاتتى. ئۇلار دۇئا بىلەن نان، دۇئا بىلەن جان، دۇئا بىلەن ئىمان، دۇئا بىلەن ۋەج، دۇئا بىلەن ئابروى تېپىپ، دۇئا بىلەن يۇرت، دۇئا بىلەن تەخت ئالماقچى بولۇشاتتى؛ دەستەكسىز دۇئالارنىڭ كۆپلۈكىدىن كىشىلەر قورقۇنچاق، پىكىر - تەپەككۈر قابىلىيىتى تۆۋەن، نازىقچى، زەئىپ، تەرسا، چېچىلاڭغۇ، ئىش خۇشياقماس، ئاجىز، ئەخمەق، لاپخور، شاللاق، نەرى سۈرۈن، بىپەرۋا، توك، بەتقىلىق، ئەقلى پالەچ بولۇپ كېتىشكەنىدى!

رسوقرات: «دۇنيادىكى ھەممە ياخشىلىقنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان بىرلا ياخشىلىق بولىدۇ: بۇ - ئىلىم - مەرىپەتتۇر؛ دۇنيادىكى ھەممە ياۋۇزلۇقلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان بىرلا ياۋۇزلۇق بولىدۇ:

بۇ — نادانلىقتۇر! دېگەندى. دېمەك، دۇنيادا قانچىلىك ياخشىلىق ۋە ئاليجانابلىق بولسا، بۇ ھەممىدىن ئاۋۋال ئىلىم - مەرىپەتنىڭ مېۋىسىدۇر! ھالبۇكى، جاھالەت، پەسلىك، قاششاقلىق ۋە رەزىللىكلەرنىڭ ھەممىسى نادانلىقنى ئۆزىگە مەنبە قىلىشىدۇ! چۈنكى، تارىختىن بۇيان، جاھاندىكى قارا نىيەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۆز مەقسەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا نادانلىقتىن پايدىلىنىپ كەلگەن!

* * *

دۇنيادا ئادەملەرنىڭ روھىي دۇنياسىنى قالايمىقانلاشتۇر- ۋېتىشتىنىمۇ رەزىل ئىش بولمىسا كېرەك. «ئاقتاغلىقلار» نىڭ سەردارى بولغان ئاپاق خوجىمۇ ۋەتەنسىزلىكنى تەرغىب قىلىشنىڭ ئادەملەر ئىدىيىسىنى قالايمىقانلاشتۇرۇشتا ئوينىيدىغان رولىنىڭ مۇھىملىقىنى بىلەتتى. «ھۇببۇل ۋەتەنى مەنەل ئىمان» (ۋەتەننى سۆيمەك ئىماننىڭ جۈملىسىدندۇر!) دېگەن بىر مەشھۇر ھەدىس بار. ھالبۇكى، ئاپاق خوجىمۇ ئادەملەرنىڭ ئىدىيىسىنى قالايمىقانلاشتۇرۇشتا ئىشنى دەل ھەممىدىن ئاۋۋال كىشىلەرنىڭ ئىمانىنى سۇسلاشتۇرۇشتىن باشلىغانىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ ئۇيغۇر خەلقىنى ئىككىگە بۆلۈپ تاشلاپ، مىللەت ئارىسىدا ئاداۋەت تىكىنى ئۈندۈرگەن «ئاقتاغلىقلار» نىڭ سۈلۈك تەرغىباتىنى يېرىم ئەسىرگە يېقىن ۋاقىت ئىچىدە زېرىكمەي ئېلىپ باردى.

قايسى ئەلدە نادانلىق ئەۋج ئالغان بولسا، شۇ ئەلدە تەپرىقات، بۆلۈنۈش غالىب كەلگەن بولىدۇ؛ قايسى ئەلدە ھەقىقەتنىڭ باغرى تىلىنغان بولسا، شۇ ئەلدە غاپپىلار يۇقىرى دەرىجىلەرنى ئىگىلەيدۇ! ئېشەك قولاق، بۆرە پەنجە، قاۋان تۇمشۇق، تۈلكە قۇيرۇق، قۇرغۇن سۈپەت، يىلان تىللىق، توشقان يۈرەك، چايان

مىجىزە
مەرتە
نەمە
ئەۋلا
خوج
ۋەك

ھەق
تەزى
جاڭ
تەز
سوپ
تاغلا
بول
ئىن
گۈز
كۆت
نىڭ
توپ
ھا
خو
خو

تار
»

مىجەز، قىچىر تۇپاق، قوش ماكانلىق ئادەملەر ئۈستۈن
مەرتىۋىلەرگە كۆتۈرۈلىدۇ. قەشقەر خوجىلىرىنىڭ پېشىۋاسى،
ئەمەنگانلىق دەستەكسىز خوجا — مەخدۇم ئەزەمنىڭ
ئەۋلادلىرىدىن بولغان ئاپاق خوجا ۋەكىللىكىدىكى قەشقەر
خوجىلىرىمۇ دەل مۇشۇنداق مەلئۇن ئادەملەرنىڭ تىپىك
ۋەكىلى ئىدى!

مىك
ۋۇۋال
مىك،
مەنبە
قارا
مىدا

* * *

17 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن باشلاپ قەشقەر خوجىلىرى
ھەققىدە يېزىلىشقا باشلىغان ۋە ھازىرغا قەدەر مەلۇم بولغان
تەزكىرە، تەرجىمىھاللار 28 خىلغا يېتىدۇ! خۇددى «تۈركىستان
جاڭگىلى» دەك ئىرىماس - چىرىماس، سىرلىق ۋە مۇرەككەپ بۇ
تەزكىرە، تەرجىمىھاللار مەيلى «ئاقتاغلىقلار» مەزھىپىدىكى
سوپى ئاپتورلار تەرىپىدىن يېزىلغىنى بولسۇن، مەيلى «قارا
تاغلىقلار» مەزھىپىدىكى سوپى ئاپتورلار تەرىپىدىن يېزىلغىنى
بولسۇن، ھەممىسىدە قارشى مەزھەپنىڭ پىرلىرى چۆكۈرۈلگەن،
ئىنكار قىلىنغان ۋە ئۆز مەزھىپىنىڭ پىرلىرى
گۈزەللەشتۈرۈلگەن، ئەۋلىيا - پەيغەمبەرلىك دەرىجىلىرىگە
كۆتۈرۈلۈپ، ماختالغان! بۇ سىرلىق تەزكىرە، تەرجىمىھاللار -
نىڭ ھەممىسىدە بىچارە ئۇيغۇر خەلقى ئاقارتىلىشقا تېگىشلىك بىر
توپ نادانلار سۈپىتىدە مۇشۇ ئائىنىساب خوجا - ئىشانلار تەرىپىدىن
ھىدايەتكە باشلانغان قىلىپ تەسۋىرلەنگەن! بۇ — قەشقەر
خوجىلىرى ھەققىدە يېزىلغان تەزكىرە، تەرجىمىھاللارنىڭ ئورتاق
خوسۇسىيىتى ئىدى!

ۋر-
مىك
ب
ن
ر
مىك
ال
مىك
ت
ك
ي
,

مەن ئۆزۈمنىڭ قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدىكى ئۈچ توملۇق
تارىخىي رومانىم — «مەخدۇم ئەزەم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى»،
«ئاپاق خوجا» ۋە «تۇرغاق خوجىلار» نى مۇشۇ «تۈركىستان

جاڭگىلى» دەك ئىرماش - چىرماش تەزكىرە، تەرجىمىھاللارنىڭ ئەكسىچە، ئاشۇ يىللاردىكى تارىخىمىزنىڭ ئەڭ رەزگى، ئەڭ كىر ۋە ئەڭ جاھالەتلىك بەتلىرىدىن باشلاپ يازدىم. جاھالەتنى، ئادالەتسىزلىكنى رەھىمسىز پاش قىلىش، غەزەپ بىلەن قامچىلاش، پارلاق ئىستىقبالدىن بېشارەت بېرىپ، ياخشىلىقنى، ئادالەتنى ھارماي - تالماي كۈيلەش - ھەر قانداق بىر ۋىجدانلىق يازغۇچىنىڭ بۇرچىدۇر! شۇڭا، مەن ئۆزۈمنىڭ بۇ كىتابىمدا خەلقىمىزگە مەلۇم بولغان ۋە تېخى مەلۇم بولمىغان نۇرغۇن تارىخىي پاكىتلارنى يىپ ئۇچى قىلىپ تۇرۇپ، ئاپاق خوجا ۋە كىلىتلىكىدىكى ئاشۇ بىر توپ ئاشۇكۈر خوجىلارنىڭ خەلققە قارشى خائىنەنە جىنايەتلىرىنى يېزىپ پاش قىلىش ئارقىلىق، ئاشۇ مەزگىلدىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ دەۋر روھىنى ئوپىراتسىيە قىلىشقا قاپ يۈرەكلىك بىلەن ئۇرۇندۇم!

دەۋر روھىنىڭ كۆزى ئىنسان قەلبىدىن باشقا ھەر قانداق يەردە تېخىمۇ يارقىنراق نۇرنى، تېخىمۇ قاراڭغۇراق زۇلمەتنى كۆرەلمەيدۇ؛ دۇنيادا ئىنساننىڭ مەنىۋى دۇنياسىدىنمۇ مۇرەككەپرەك، سىرلىق، چەكسىز ۋە تولمۇ قورقۇنچلۇق ماكان بولمىسا كېرەك. مۇبادا، دۇنيادا تەكلىماكان چۆلىدىنمۇ بىپايان زېمىن بار دېيىلىدىغان بولسا، ئۇ كۆك ئاسماندۇر! بىراق، ئىنساننىڭ روھى دۇنياسى كۆك ئاسماندىنمۇ بىپايان بولغان زېمىندۇر!

*

*

*

ھازىرقى زامان دۇنياسىدىكى جامائەتچىلىك 21 - ئەسىرنىڭ ئاسىيالىقلارغا مەنسۇپ بولىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەشمەكتە. تېز سۈرئەتتە گۈللىنىۋاتقان ئىقتىساد، تۈگمەس - پۈتمەس مول تەبىئىي بايلىق، ئىنسانىيەتنىڭ سىرلىق مەدەنىيەت گۆھەرلىرى

رىنىڭ
كىرى
سى،
لىن
نى،
نلىق
مىدا
غۇن
غوجا
لىققە
ق،
سى
داق
تى
نمۇ
كان
يان
ق،
فان
ك
بىز
بىل
ى

ۋە سىياسىي جەھەتتىكى تەۋرەنمەس كۈچ - قۇدرەتنىڭ ھەممىسى «قۇياش كۆتۈرۈلگەن جاي» دەپ ئاتالغان مۇشۇ ئاسىيا قىتئەسىگە مۇجەسسەملەنگەن! بىز ئۆزىمىزنىڭ ئاسىيا قىتئەسىنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان ئەپلىك جۇغراپىيىلىك ئورنىمىز بىلەن پەخىرلىنىمىز، ئەلۋەتتە!

بۇنىڭدىن 300 يىل ئىلگىرى، جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرى لىئون ئاپاق خوجىنىڭ يول باشلىشى ئارقىسىدا ئوت ۋە قىلىچ بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيادا قۇدرەتلىك دۆلەت بولۇپ ھېسابلىنىدىغان يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ تۆمۈر دەرۋازىسىنى بۇزۇپ ئاچتى. ئۇيغۇر خەلقىمۇ شۇنىڭدىن تارتىپ ئۆزلىرى ئارقا - ئارقىدىن دۇچ كەلگەن شۇم تەقدىردىن زادىلا قۇتۇلالمىدى. ئۇلار قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئەۋھامچىلىقىنى ئۆزىگە روشەن بەلگە قىلغان نادانلىق، دوغمىچىلىق، خۇراپاتلىق، قاششاقلىق، يوقسۇللۇق، يۇرتتۈزۈلۈك، مەھكۇملۇق ۋە كۈلپەتلىك قىسمەتنىڭ ئاپەت دولقۇنى ئىچىدە ئېچىنىشلىق جان تالاشتى. بىراق، بۇنداق ئاپەت دولقۇنى بىر قىسىم ۋىجدانلىق كىشىلەرنىڭ مىللەتنى مەھكۇملۇقتىن قۇتۇلدۇرۇش، ئەلنى قايتىدىن گۈللەندۈرۈشتىن ئىبارەت گۈزەل ئارزۇلىرىنى كۆمۈپ تاشلىيالمىغان، ئاۋام خەلقىنىڭ تىرىكچىلىك ۋەسۋەسلىرى ۋە ئۈمىد - ئارزۇلىرىنى غەرق قىلىۋېتەلمىگەن بولسىمۇ، ئەمما، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەلبىنى خۇن قىلىپ تاشلاپ، ئۇلارنى ئىرادىسىز ئاڭقاۋلاردىن قىلىپ قويدى! نەتىجىدە مىللەت ئىچىدە تىلى شېكەر، دىلى زەھەر، يەڭ ئىچىدە بىر - بىرىگە خەنجەر ساقلانغان يۇرتتۇاز خۇمىسار كۆپىيىشكە باشلىدى. مىللەت قانچىكى مەھكۇم بولغانىسېرى قارا يۈزلەر، دەيۈزلەر، مۇناپىقلار شۇنچە كۆپەيدى. چۈنكى، ئۇلار جۇڭغار ھۆكۈمرانلىرىغا ئۆز خەلقىنىڭ مىللىي مەنپەئىتىنى، مىللەتنىڭ ئار - نومۇسىنى سېتىش ھېسابىغا زور تۆھپە - ئىنتاملارغا ئىگە بولۇشاتتى ۋە «مۇشۇ خىزمىتىم

باھانىسىدا تېخىمۇ كۆپ نەپ ئالۇرمەنمىكىن» دەپ ئويلىشاتتى. دېمەك، ئۇلارنىڭ مەسلىكى تېگى - تەكتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا خوجىسى تاشلاپ بەرگەن پۈچۈك سۆڭەكنى غاجلاپ جان بېقىش مەسلىكى ئىدى!

خەلقىمىزنى 300 يىلدىن بېرى يىلاندىك چىرماپ ئالغان خوجىلار ئەۋھامچىلىقى - ئۇيغۇرلار تارىخىدا مىسلى كۆرۈلمىگەن نادانلىق، خۇرپاتلىق ئېڭى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۇيغۇر خەلقىگە كەلتۈرۈپ بەرگەن زىيىنىنى ھەرگىز تۆۋەن چاغلىماسلىق كېرەك. چۈنكى، ئاشۇ خوجىچىلىق ھەرىكىتىنىڭ ئىدىئولوگىيە جەھەتتىكى ئاسارىتى شۇنىڭدىن كېيىنمۇ خېلى ئۇزاق ۋاقىتلارغىچە ئۆزىنى تەرسالارچە قايتا - قايتا كۆرسىتىپ تۇردى. «مىللىي غۇرۇر»، «مىللىي تەۋەرۈك» دەپ ئاتالغان ئاشۇ نەرسىلەرنىڭ ئاسارىتى بىلەن ئەسىرلەردىن بېرى ئىگراپ يېتىشقان مەزلۇم خەلقنىڭ خۇنۇك مىللىي ئېڭى ۋە خوجىچىلىق ئىستىرىپىسىنىڭ ئوڭۇپ كەتكەن توغ - ئەلەملىرى ئاستىدا بارلىققا كەلگەن ماددىي مەدەنىيەت جەھەتتىكى قاششاقلىقى بىلەن مەنىۋى مەدەنىيەت جەھەتتىكى نادانلىقى كۈچەيسە كۈچەيدىكى، ھەرگىز ئاجىزلىمىدى. كىشىلەرنىڭ بىپەرۋالىقى بىلەن يۇرتۋازلىقىنى تېخىمۇ ئەشەددىيەشتۈرۈۋەتتى. قارماققا، ئۇلارنىڭ ئويغىنىشىغا خېلى ئۇزاق ۋاقىت كېتىدىغاندىك قىلاتتى.

ئەلۋەتتە، بۇ مەزگىلدە جاھالەت كۈچلىرى ھەممىلا ۋاقىت، ھەممىلا يەردە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ كېلىۋەرمىدى. ئادالەتنى ياقلايدىغان ياخشىلىقمۇ ھەر ۋاقىت، ھەر جايدا ئۆزىنى قەيسەرلىك بىلەن قايتا - قايتا كۆرسىتىپ، نادانلىق پاتىقىغا چۆكۈرۈلگەن خەلققە يورۇقلۇقتىن، ياخشىلىقتىن، ئىستىقبالدىن، غايىدىن، كەلگۈسىدىن بېشارەت بېرىپ تۇردى. كىشىلەرنىڭ ئۈمىدىسىزلىك ئىچىدە بۇنداق ئويلىنىشى ئۇلارنى

يېڭى ئازابلىق تەپەككۈر ئىچىگە سۆرەپ كىردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يېتىلىشكە باشلىدى. ئۆز ئەركىنلىكى ئۈچۈن قۇربان بولغان قەدىرىيە، خەلق بىلەن ھەمئەنئەنەس، تەقدىرداش، قەلبداش بولغان ئىسىيانكار شائىر شاھ مەشرەپ، ئۆز ئەقىدىسى ئۈچۈن قازاندىكى قايناۋاتقان ياغقا سەكرىگەن زەينەپ بىبى، ئەزىز ۋەتىنىنى قوغداش يولىدا جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرى ۋە ئۇنىڭ غالىپلىرى بىلەن ئاخىرغىچە ئېلىشىپ دەھشەتلىك پاجىئە بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن باتۇر سەركەردە ئېۋەز بەگ، مانجۇلارنىڭ سادىق غالىپسى بۇرھانىدىن خوجا بىلەن ئاخىرغىچە ئېلىشىپ باتۇرلارچە قۇربان بولغان جاھان خوجا ئەرشى ۋە خوجا سىدىق پۈتۈھى، ئار - نومۇسىنى ساقلاش ئۈچۈن مانجۇ خانغا ھەرگىز تىز پۈكمىگەن ئىپارخان، مانجۇ ئىستىبداتىغا قارشى پارتلىغان ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭ قوزغىلىڭىنىڭ رەھبىرى، ئۆز خەلقىنىڭ ئازادلىقى ۋە ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا باتۇرلارچە قۇربان بولغان رەھىمتۇللا بەگ، ئەسىم-تۇللا بەگ ۋە مايسىخان... قاتارلىقلار مۇشۇ ياخشىلىقنىڭ، مۇشۇ تەپەككۈرنىڭ سىمۋوللىرى ئىدى!

ئۇيغۇر خەلقىنى ئەۋھامچىلىقنىڭ ھالاكەتلىك پاتىقىغا ئىتتىرىگەن ئاشۇ خوجىچىلىق ھەرىكىتى ئاغسىز يوسۇندا ئۇيغۇر خەلقىگە شەيتاننىڭ قۇيرۇقى بار ئىكەنلىكىنى ۋە مەھكۇملۇقنىڭ دوزاختىنمۇ ئازاب - ئوقۇبەتلىك بولىدىغانلىقىنى تونۇتتى. ئاپاق خوجا ۋە كىلىكىدىكى قەشقەر خوجىلىرىنىڭ خائىنلار ئەۋھامچىلىقى جۇڭغارلارغا قۇل قىلىپ بېرىلگەن ئۇيغۇر خەلقىنى ئەسلىدىكى ساداقەتمەن خۇداگۈي مۇمىنلاردىن دەھشەتلىك غەزەپلەنگەن ئارىسلارغا ئايلاندۇردى. ئۇلار ئەمدى «مىللەتنىڭ غورۇرى»، «مىللەتنىڭ تەۋەرۈكى» دېيىلگەن ئاشۇ نەرسىلەرگە قارىقويۇقلا ئىشەنمەيدىغان بولۇشتى. ھەممىدىن ئاۋۋال «مىللى غورۇر»، «مىللى تەۋەرۈك» دەپ ئاتالغان ئاشۇ نەرسىلەرنىڭ

ئۆزلىرىنى ئاسرىيالايدىغان ۋە ياكى ئاسرىيالايدىغانلىقىغا قارايدىغان بولدى. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەھكۇملۇق قىسمىتىدىن مۇناپىق ئاپاق خوجا ۋە كىلىكىدىكى قەشقەر خوجىلىرى تەرغىب قىلىشقان «مىللىي غۇرۇر»، «مىللىي تەۋەرىك» دەپ ئاتالغان خوجىلار ئەۋھامچىلىقىنىڭ ئۆزلىرىنى جۇڭغارىيە باسقۇنچىلىرىنىڭ ئاياغ - ئاستى قىلىشىدىن ساقلاپ قالالمايدىغانلىقىنى پەيدىنپەي تونۇپ يەتتى ۋە ئۆزلىرىنى ئاسراپ قالالمايدىغان ئاشۇ نەرسىلەرگە ئېسىلىۋالغاندا ئۆزلىرىنىڭ مەھكۇملۇق تەقدىرىنىڭ ئەسلا ئۆزگەرمەيدىغانلىقىنى چۈشەندى! شۇنداقلا، نادانلىق بىلەن خۇراپاتلىقنىڭ تارىختىن بۇيان ئۆزلىرىنى چىرماپ كەلگەن ئەڭ زور ئىككى كۈشەندە ئىكەنلىكىنى چۈشەندى! شۇنداق، كىشىلەر ئالدىنقىمەن دېسە، تارىختىن ساۋاق ئېلىش كېرەك. مۇبادا، تارىختىن ساۋاق ئالمايدىغان بولسا، تارىخنى قايتا، قايتا... تەكرارلاشقا مەجبۇر بولۇشىدۇ!

*

*

*

مەن 1998 - يىل 3 - ئاينىڭ 24 - كۈنى يەكەنگە كاماندىر روپكىغا بارغاندا مۇھەممەت تۇرسۇن مەجىددىن ئەپەندىنىڭ^① ھەمراھلىقىدا ئالتۇنلۇققا بېرىپ، سەئىدىيە خانلىرىنىڭ تۇپراق بېشىنى تاۋاپ قىلدىم. مۇقام ئۇستازى، خانىش ئاماننىسانىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلدىم.

ئالتۇنلۇققا سۇلتان سەئىدخاندىن تارتىپ ھېسابلىغاندا ئون ئەۋلاد پادىشاھ دەپنە قىلىنغانىدى. بۇ قەبرىلەرنىڭ ئىچىدە پەزىلەت ۋە شىجائەت بابىدا زور ئۇتۇق قازانغان سۇلتان

① بۇ كىشى يەكەن ناھىيىلىك ئورمانچىلىق ئىدارىسىنىڭ كادىرى بولۇپ، ھازىر پېنسىيىدە.

غا
مدىن
غىب
لغان
ارىيە
قلاپ
راپ
نىڭ
دى!
ۋايان
ئەندە
سە،
ۋاق
بۇر
نگە
ن
يە
،
ۋن
دە
ان

سەئىدخان، سۇلتان ئابدۇرەشىدخان، سۇلتان ئابدۇلكەرىمخان، سۇلتان ئابدۇلەتپىخان، سۇلتان ئابدۇللا خانغا ئوخشاش ئاقىل، پازىل سۇلتانلارنىڭ ۋە قەشقەر خوجىلىرىغا قورچاق بولغان سۇلتان ئەھمەتخان، سۇلتان مەھمۇتخان ۋە سۇلتان يولۇاسخاندەك پەزىلەتسىز، شىجائەتسىز، غاپىل ۋە جاھىل سۇلتانلارنىڭ قەبرىسىمۇ بار ئىدى.

مەن ئۇلارنىڭ تۇپراق بېشىدا سۈكۈتتە تۇرۇپ تەزىيە بىلدۈرۈۋاتقان چېغىمدا، تويۇقسىز خوجا سىدىق پۈتۈھنىڭ^① بۇرھانىدىن خوجىغا^② ئېيتقان مۇنۇ سۆزىنى ئەسلەپ قالدىم:

«... ئەي غاپىل، بىلەمسەن؟ — دېگەندى ئۇ، — جاھان بەزمىسىنىڭ ساقىيلىرى شۇ قەدەر ھاياسزكى، ئۇلار ئۆمۈر پىيالىسىگە ئۆلۈم شارابىنى قويۇشتا ئاقىل بىلەن غاپىلنى، پازىل بىلەن جاھىلنى، ھۇشيار بىلەن بىھوشنى ئايرىپ ئولتۇرمايدۇ! ئۇلار تىرىكلىك شاخلىرىنى ئەجەل تىغى بىلەن كېسىشتە كىمىنىڭ پازىل پادىشاھ، كىمىنىڭ ئادىل پادىشاھ ئىكەنلىكىگە قاراپ ئولتۇرمايدۇ! ۋادەرخا، بۇ جاھان كىملىرىگە ۋاپا قىلغان؟! ھايات ۋاقتىدا پۈتكۈل جاھان مەملىكىتىنى ھەم بارلىق ۋەجۇ - دۇنيانى ئۆز قولىغا كىرگۈزۈپ، تەڭرى ئەركىسى دەپ ئاتالغان ئاشۇ ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىمۇ جاھان ساقىيسىنىڭ قولىدىن ئۆلۈم شارابىنى ئىچىشكە مەجبۇر بولمىغاندى؟ ئۇ: «مېنى تاۋۇنقا سالغاندا، ئەلۋەتتە بىر قولىمنى تاۋۇتنىڭ تېشىغا چىقىرىپ قويۇڭلار. جاھان ئەھلى ئۇنىڭغا ھەيرانلىق كۆزلىرى بىلەن، ياق، بەلكى ئىبرەت كۆزلىرى بىلەن نەزەر سالىسۇن. قولىمنىڭ بۇ پەنجىلىرى ۋە قاتار تىزىلىپ تۇرغان بارماقلىرى جاھاندىن ۋە جاھان ئەھلىدىن قانداق

① شائىر، «دېۋان پۈتۈھى» نىڭ ئاپتورى. قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكى قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سەردارى دائىيال خوجىنىڭ نەۋرىسى.
② تاغلىقلار مەزھىپىدىكى قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سەردارى ئاپپاق خوجىنىڭ چەۋرىسى.

ئۈزۈلگەنلىكىنى كۆرسۈن!»، دەپ ھەسرەتلىك نىدا قىلمىدىمۇ؟...»

مەن مۇشۇ سەھىپىلەرنى ئويلاۋاتقىنىمدا، كۆڭلۈم تويۇقسىز بۇزۇلدى — دە، مەجىدىدىن ئەپەندىگە:

— يۈرۈڭ، مېنى ھەفتەئى مۇھەممەدانغا^① باشلاپ بېرىڭ، — دەپ ئىلتىماس قىلدىم.

ھەفتەئى مۇھەممەدانغا كېتىۋېتىپ، يولدا تويغا ئېغىناپ يېتىشقان بىر مۇنچە ئادەملەرنى كۆردۈم. ئۇلارنىڭ چىرايىدىن سولغۇنلۇق، قاشقاقلق چىقىپ تۇراتتى، چاچلىرى ئۆسۈپ كېتىشكەن، گەدەنلىرىنى كىر — قاسماق بېسىپ، ئۇزايىدىن ئادەمسىياقى قالمىغانىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەرمۇ — ئايالمۇ، قېرىمۇ، يېشىمۇ بار ئىدى.

— بۇلار كىملەر؟ ئۇلار نېمە دەپ بۇ يەردە ئېغىنىشىپ يېتىشىدۇ؟ — دەپ سورىدىم يېنىمدىكى مەجىدىدىن ئەپەندىدىن قىزىقىپ.

— بۇلار ئاشىقلار، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ قىلچىمۇ ھېسسىياتسىز ھالدا.

مەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ خۇددى بۇ يەردە بۇنىڭدىن 300 يىل ئىلگىرى گۈتكەن ئەبگا قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئەرۋاھلىرىنىڭ 21 - ئەسىرنىڭ بوسۇغىسىدىكى لەڭشىپ يۈرۈشكەن سايىسىنى كۆرگەندەك بولدۇم — دە، ئىختىيارسىز شۈركىنىپ كەتتىم.

— ھەقدوست، بالا گەردان نەقىشەندى پىرىم! — دېدى ياش بىر ئاشىق دېۋانە ئۇزۇندىن بېرى يۇيۇلماي قاسماق — توڭگور بېسىپ كەتكەن قوللىرىنى ماڭا تەڭلەپ، — سەدىقە بالانى يەر، تۆۋە گۇناھنى...!

① قەدىمكى زاماندا يەكەن شەھىرىدىكى غەدىگەرلىككە مۇھەممەت ئىسىملىك يەتتە كىشى قاتار دەپنە قىلىنغانىكەن. كېيىن كىشىلەر بۇ يەرنى ئۇلارنىڭ نامى بىلەن «ھەفتەئى مۇھەممەدان» دەپ ئاتايدىغان بولۇشۇپتۇ.

پەسكە
ئۇنىڭ
مەن
چاقد
تۇرۇ
يەيسە
«شە
گېس
ساي
ئۆز
قىل
ئەم
خۇ
ۋە
ئال
بەر
با

مەن قولۇمنى تۇش يانچۇقۇمغا ئايرىپ بولۇپ، يەنە دەرھال پەسكە چۈشۈردۈم — دە:

— ئېتىڭ نېمە؟ نەچچە ياشتا سەن؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن.

— ئېتىم خوجا ئابدۇلكەرىم راخمان سوپى، تەقسىر بۇ يىل مەن 25 كە كىردىم، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ تەمەخورلۇق ئوتى چاقناپ تۇرغان كۆزلىرىنى مېنىڭ تۇش يانچۇقۇمغا تىكىپ تۇرۇپ.

— بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟ قورسىقىڭغا نېمە يەيسەن؟

— تاپسام يەيمەن، تاپالمىسام ئاچ يۈرمەن!
ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ، دەرھال ئەپەندى لەتىپىلىرىدىكى «شەھرىمىزنىڭ لالما ئىتلىرىغا ئوخشايدىكەنسىز» دېگەن لەتىپە ئېسىمگە كەلدى — يۇ، ئەمما تىلىمنى تېپۋالدىم:

— ياش ئىكەنسىن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەش ئەزايىڭمۇ ساپ — ساقلا ئىكەن. ئەلۋەتتە سېنىڭمۇ يۇرت — قاياشنىڭ باردۇر؟ ئۆزۈڭنى بۇنداق خار — زار ئەيلىگۈچە، كۈچۈڭنى سەرپ قىلىپ رىسقىڭنى تېپىپ يېسەڭ، ھازىرقىدىن كۆپ ياخشى ئەمەسمۇ؟!

— ئەپەندىم، غەلىتىلا گەپ قىلىدىلىغۇ؟ قارىسىلا، پېقىر خۇدا يولىدىكى ئاشىقمەن. پۈتۈن ئەسلى — ۋەسلىمنى ھەقتا ئاللاغا ۋە ئۇنىڭ پىرىيارەنلىرىغا ئاتۋەتكەن ئاشىقمەن. ئاللا سىلگە بۇ ئالەملىك نېمەتنى بەرگەن بولسا، بىزلەرگە ئۇ ئالەملىك نېمەتنى بەرگەن! — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ قىلچىمۇ ئۇيالماستىن.

...
مەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ، يا كۈلۈشىمنى، يا يىغلىشىمنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدىم.

— يۈرسىلە، كېتەيلى! — دەپ پېشىمنى تارتتى مەجىددىن

ئەپەندى.

مەن دەرھال يانچۇقۇمدىكى مەيدە پۇللارنى ئېلىپ،
ھەممىسىنى ھېلىقى ئاشقنىڭ يېنىدا قولىنى تەڭلەپ تۇرغان يەنە
بىر مەجرۇھ سائىلغا بەردىم...

مېھمانخانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، كەچلىك تامىقىمنى
يەپ، بىرەر قۇر تېلېفۇن زور كۆرۈپ بولۇپ كېيىن، كۈندىلىك
خاتىرەمنى يېزىشقا باشلىدىم. خاتىرەمنىڭ سەھىپىلىرىگە
يۇقىرىقى ۋەقەنى خاتىرىلەپ قويدۇم...

ئەپلاتون: «كېسەل بەدەن قىيىنچىلىقلارغا چىدامسىز،
سەمەرلىك ئىشلارنى بېجىرىشكە قابىلىيەتسىز بولغىنىدەك،
كېسەل روھمۇ ئەڭ يۈكسەك ۋە پايدىلىق نەرسىلەرنىڭ پەرقىگە
قاراپ ئولتۇرمايدۇ ۋە تاللاپ ئالالمايدۇ» دېگەندى. شۇنداق،
قاشاقلىق تەرەققىي قىلىپ مەلۇم دەرىجىگە بېرىپ يەتكەندە،
ئادەملەر جىن - شەيتانغا ئايلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ تەقدىر -
ئىستىقبالىغا كۆڭۈل بۆلۈشمەيدىغان بېپەرۋا ئادەملەرگە ئايلىنىپ
قىلىشىدۇ. كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ نۇپۇق يولىغا كىرىپ قېلىپ،
بار بىلەن يوقنىڭ ئارىلىقىدا بولۇپ قېلىشقان ئادەمسىياق
ئوبرازلار جىسمىمىز جىن - شەيتانلارغا ئاسانلا ئارىلىشىپ
كېتىدۇ!

* * *

ئەتراپىمىزنى ئوراپ تۇرغان بۇ سىرلىق دۇنيا ئۆزىدە نېمە
بولسا شۇنى ئايدان قىلىدۇ. ئۇنى كۆرەتكەن ھەر قانداق بىر
ئادەمنىڭ كۆزىتىلىدىغان نەرسە بولۇپ قېلىشى ئېھتىمالغا ئەڭ
يېقىن! مەيلى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بۇ دۇنيادا شۇنداق
بىر قىسىم ئادەملەر بار ئىكەنكى (ئەگەر ئۇلار روھ دېيىلمەي

ئادە،
يۈرۈ
تۈر
تەپە
مىل
تەپە
ئۈس
ھال
تاپالا
ئەج
تۈك
خۇتە
—
شۇ
ئۆتە
ئور
ئار
چې
خە
بە
بوا
يېت
ئىن
رول
ھال

ئادەم دېيىلىدىغان بولسا)، ئۇلار خىيال دۇنياسىدا ئۈزۈپ يۈرۈپ، ھەقىقەتنىڭ يۈكسەك پەللىسىگە يېتەلەيدۇ ۋە ئېگىزدە تۇرۇپ ھەيران قالارلىق مەنزىرىلەرنى كۆرەلەيدۇ. شۇڭا، تەپەككۈر قىلالايدىغان، يىغلىيالايدىغان ھەم كۈلەلەيدىغان مىللەتتىن ئۈمىد كۈتۈش كېرەك. چۈنكى، ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە تەپەككۈر قىلالايدىغان مىللەتنى يېڭىش قىيىن. ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە قايغۇرۇپ يىغلىيالايدىغان مىللەتلا ئۆزىنىڭ ھازىرقى ھالىتىنى چۈشىنەلەيدۇ ۋە بۇنداق ھالەتتىن قۇتۇلۇش يولىنى تاپالايدۇ. ئۆز ئەركىنلىكى ئۈچۈن تۈلگەن مۇشەققەتلىك ئەجىر - تۆھپىلىرى، بەدەل - قۇربانلىرى ئۈچۈن قايغۇرۇپ ياش تۈگەلەيدۇ ھەمدە قولغا كەلتۈرگەن بەخت - سائادەتلىرى ئۈچۈن خۇشال بولۇپ كۈلەلەيدۇ!

تەپەككۈر - ئىنساننىڭ ئەقىل - ئىدراك پائالىيىتى. شۇڭا، ئىنسان بىر مىنۇت ۋاقىتنىمۇ تەپەككۈرسىز ئۆتكۈزمەسلىكى لازىم. بىراق، ئىنسان ئۆز تەپەككۈرىنىڭ ئورنىغا خام خىيالىنى دەسسەتسە، زەھەر بىلەن غىزانى ئارىلاشتۇرۇۋەتكەنلىك بولىدۇ. نىھايەت، ئىنسان تەپەككۈرىنىڭ چېكى بولمايدۇ. ئىنسانلار ئەزەلدىن تەپەككۈر قىلىش جەريانىدا خەۋپ - خەتەردىن قورقماي تەھلىل قىلىپ كېلىشتى. بەلكى، زور دەلىللەر ھېسابىغا ئۆزلىرى بىلمەكچى بولۇشقان ئاجايىبات - غارايىباتلارنىڭ سىر - ئەسىرلىرىغا يېتىشمەكچى بولۇشتى. شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈرىنىڭ ئاجايىپ بىر خىل تەسىر قىلىش رولى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۆز تەپەككۈرلىرى ئارقىلىق ئالەمنى ھاڭ - تاڭ قالدۇرالىدى!

سپ،
ان يەنە
مىقىمى
ندىلىك
رىگە
مىز،
دەك،
رقىگە
نداق،
ەندە،
ر -
نىپ،
مىپ،
ياق
مىپ
نېمە
بىر
ئەڭ
داق
ەي

*

*

*

1967 - يىلى 8 - ئايدا، مەن سابىق قەشقەر شەھەرلىك خەلق قوراللىق بۆلۈمىنىڭ باشلىقى، كاپىتان ئوسمانوپ ئاكا بىلەن خەلق ئەسكەرلىرىنى مەشىق قىلدۇرۇش ئۈچۈن قەشقەر نەزەرباغ يېزىسىدا بىر ئايدەك تۇرۇپ قالدىم. مۇشۇ مەزگىلدە، ھەزرەتتە ئاپاق خوجا مازىرىغا قارايدىغان ھەسەن شەيخ دېگەن بىلەن تونۇشۇپ قالدىم (ئاڭلىسام، ھەسەن شەيخ ھازىر دەم ئېلىشتا ئىكەن). ئۇ ماڭا ئاپاق خوجا ھەققىدە نۇرغۇن قىزىقارلىق ئىشلارنى سۆزلەپ بەردى. ئەينى ۋاقىتتا گەرچە مەن ئۇنىڭ دېگەنلىرىگە تولۇق ئىشىنىپ كەتمىگەن بولساممۇ ئەمما مەندە ئاپاق خوجىغا نىسبەتەن قىزىقىش پەيدا بولدى. شۇنىڭدىن باشلاپ، مەن مۇشۇ خىيالىنىڭ ۋەسۋەسچىلىكىدە، ئاپاق خوجىنىڭ تارىخىنى بىلىدىغان كىشىلەردىن ئاڭلىغانلىرىمنى مەقسەتلىك ھالدا خاتىرىلەپ ماڭدىم ۋە ئاپاق خوجىنىڭ تارىخىغا ئائىت ئويغۇرچە، خەنزۇچە ماتېرىياللارنىمۇ يىغىپ ماڭدىم.

1979 - يىلى كۈزدە، مەن جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونى قوماندانلىق شتابىدىن كەسىپ ئالماشتۇرۇپ، قەشقەر ۋىلايىتىگە يۆتكەلدىم. بۇ مەزگىلدە قەشقەر شەھىرىدە ئولتۇرۇشلۇق بىلىملىك زاتلار بىلەن، مەسىلەن، مەرھۇم قاسىم قارى ھاجىم، مۇھەممەت ئوسمان ھاجىم (ھازىر بۇ زات قەشقەر شەھەرلىك كۈتۈپخانىدىن دەم ئېلىشقا چىقتى) قاتارلىق ئەللا مەلەر بىلەن تېخىمۇ كۆپ ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە ئىگە بولدۇم. سابىق باشلىقىم، مەرھۇم ۋالىي ئەيسا شاكىر جانابلىرىنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن بىر مەزگىل مەرھۇم ئەللامە ئىمىر ھەسەن قازى ھاجىم جانابلىرى بىلەن ھەمسۆھبەتتە بولۇش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدە، بولۇپمۇ ئاپاق خوجا ھەققىدە تېخىمۇ كۆپ نەرسىلەرنى سوراپ بىلىۋالدىم.

يۆتكە
خەنز
مەلۇ
خوج
قىلد
بولد
خوج
(«
ماتې
» تەز
ئافا
ئىس
نادد
بىر
بول
مات
«
ش
خو
خە
قار
جو
دە
قد

1981 - يىلى 1 - ئايدا، مەن شىنجاڭ خەلق نەشرىياتىغا يۆتكىلىپ كەلگەندىن كېيىن، خىزمەت ئېھتىياجى تۈپەيلىدىن خەنزۇچە - مانجۇچە ئارخىپلاردىكى شىنجاڭ ھەققىدە يېزىلغان مەلۇماتلارنى كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدۇم. قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدە مەتبۇئاتتا ئاشكارا ئېلان قىلىنغان ۋە ئېلان قىلىنمىغان ھەر خىل قوليازىمىلارنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم. مەسىلەن، «تەزكىرە ئى ئەزىزان» («تەزكىرە ئى خوجىگان» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر)، «تارىخىي كاشىغەر» ، («جاھاننامە») ، «سەئىدىيە خاندانلىقى تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار»^① (يەنى «تارىخى رەشىدى. زەيلى») ۋە «تەزكىرە ئى ھىدايتۇللا» ، «بۇرقۇم ئەۋلىيا» ، «تەزكىرە ئى ئافاق» ، «تەزكىرە ئى پىرىاران» ، «تارىخى مەزىدىكى ئىسلامىيەت» ، «تەرىپىيەتنامە» ، «ھىدايەتنامە» ، «تارىخىي نادىرىيە» ، «رىسالە تەۋەرۇكات» («تەزكىرە ئى پىرىاران» نىڭ بىر قىسمى) قاتارلىق قوليازىمىلاردا قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدە، بۆلۈپمۇ، ئاپاق خوجا ھەققىدە ناھايىتى مول بىرىنچى قول ماتېرىياللار يېزىپ قالدۇرۇلغان!

ئاپاق خوجا - شىنجاڭدا بارلىققا كەلگەن ئىسلام دىنى «ئاقتاغلىقلار» مەزھىپىنىڭ پىشۋاسى. ئۇ ئەينى ۋاقىتتا جەنۇبىي شىنجاڭدا دىن بىلەن ھاكىمىيەت بىرلەشكەن زۇلمەتلىك فېئودال خوجىلار ھۆكۈمدارلىقىنى ئورنىتىپ، پۈتۈنسۈرۈك ئۇيغۇر خەلقىنى «ئاق تاغلىق» ، «قارا تاغلىق» دەپ بىر بىرىگە قارىمۇ-قارشى ئىككى مەزھەپكە بۆلۈپ تاشلاپلا قالماستىن بەلكى جۇڭغارلارنى باشلاپ كېلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ ئورتودۇكسال دەھرىي ھاكىمىيىتى - يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنى مۇنقەرز قىلدى، يەكەن سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدىكى گۈللەنگەن ئۇيغۇر

① بۇ كىتابلار قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى.

مەدەنىيىتىنى تەلتۆكۈس نابۇت قىلىپ تاشلاپ، ئۇيغۇر خەلقىنى جاھالەت پاتقىقىغا چۆكتۈرۈپ مەڭگۈ كەچۈرگۈسىز جىنايەت سادىر قىلدى. بۇ جىنايەتلەر مەلئۇن ئاپاق خوجىنىڭ سان - ساناقسىز جىنايەتلىرى ئىچىدە ئەڭ زور ئىككى تارىخىي جىنايەتدۇر!

دېمەك، ئاپاق خوجىدەك مۇشۇنداق بىر تارىخىي مۇناپىقىنى ئەينەن ھالدا جامائەتچىلىككە قايتىدىن تونۇتۇش، ئۇنىڭ قىلمىش - ئەتىھالىرىگە تارىخىي باھا بېرىش، 300 يىلدىن بېرىقى بۇرمىلانغان تارىخىي ئەسلىگە كەلتۈرۈش - ھەر قانداق بىر ۋىجدانلىق يازغۇچى، ئاپتورنىڭ مۇقەددەس ۋەزىپىسىدۇر. مەن ئاپاق خوجا ھەققىدىكى بۇ قىسسەمدە ئاساسىي پاكىتلارنى، تونۇش ۋە ناتونۇش بولغان تارىخىي ۋەقەلەرنى تارىخىي چىنلىق ۋە بەدىئىي چىنلىق ئاساسىدا ئەينەن، توغرا شەرھىيەلەپ بېرىشكە تىرىشتىم. بۇنىڭ ئۈچۈن، مەن بەدىئىي تىلىمىزدىن بىر قەدەر توغرا پايدىلانغاندىن باشقا، يەنە مۇرەككەپ بەدىئىي تەسۋىرلەش ۋاسىتىلىرىنى قوللىنىش ئارقىلىق ئاپاق خوجا قاتارلىق سەلبىي پېرسۇناژلارنى ۋە بىر قاتار ئىجابىي شەخسلەرنى كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە قايىل قىلارلىق دەرىجىدە سۈرەتلەپ بېرىشكە تىرىشتىم. بولۇپمۇ، ئاپاق خوجىنىڭ خاراكتېرىنى تەسۋىرلىگەندە ئۆزۈمنىڭ بايانى ياكى ۋەز - نەسبەتلەر ئارقىلىق ئەمەس بەلكى، ئۇنىڭ رېئال ئىش - ھەرىكىتى، سۆزلىرى، ئىچكى خىيالى ئارقىلىق ئۇنىڭ رەزىللىكىنى، قەبىھلىكىنى ۋە ساختىلىقىنى رەھىمسىزلىك بىلەن قامچىلاپ، چىنلىقىنى، ياخشىلىقىنى، گۈزەللىكىنى مەدھىيەلەشكە تىرىشتىم.

ئاپاق خوجا تارىخىي شەخس، لېكىن، مېنىڭ يازغىنىم ئۇنىڭ تارىخىي ئەمەس بەلكى، ئۇنىڭ رەزىل تارىخىي ئەدەبىي ۋاسىتىلەر بىلەن بايان قىلىپ بېرىلگەن تارىخىي قىسسە. شۇڭا،

بە
خا
نې
ئا
بە
با
تا
خ
ن
ن
ت
د
ن
ت
د
دا
ج
ه
ئ
ن
ك
ي

بەزى ۋەقەلەرنىڭ قىسقارتىلىشى، بەزى ۋەقەلەرنىڭ پىرسۇناژ خاراكتېرىگە ماس ھالدا قىستۇرۇلۇشى تەبىئىي ئەھۋال. نىھايەت، دىئالوگلارنىڭ ۋە بەزى ھېكايەتلەرنىڭ ۋەقەلىك راۋاجى ئاساسىدا قانات يايدۇرۇلۇشىمۇ نورمال ئىش دەپ قارايمەن.

* * *

مەن تۇرمۇش مۇشەقتىنىڭ ئاسارىتىدە ئاران تولۇق ئوتتۇرىنىڭ 1 - يىللىقىنىلا ئوقۇيالىدىم. بىلىم سەۋىيەمنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى - مەيدىسىگە پروفېسسورلۇق ئىزنىكىنى تاقىۋېلىپ گىدىيىپ يۈرۈشكەن بەزى دوستلۇرۇمغا قارىغاندا، خېلىلا تۆۋەن ئىدى. بىراق، مەن ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان تىرىشىپ - تىرىشىپ يۈرۈپ شۇنى چۈشەندىمكى، باشلىنىش نۇقتىسى ھەر قانچە يۇقىرى بولسىمۇ، ئەمما، بىر ئورنىدا تۇرۇۋېلىپ، ئالغا ئىلگىرىلىمىسە، ئۇنداق ئادەمنىڭ تۇرمۇش دەپتىرى يەنىلا ئاق پېتى تۇرۇۋېرىدۇ؛ گەرچە باشلىنىش نۇقتىسى تۆۋەن بولسىمۇ، ئەگەر تىرىشىسلا، تۇرمۇشنىڭ تاغ - داۋانلىرىدىن ئېشىپ ھاياتنىڭ سەپەر ئاسمىنىدا قانات قېقىپ، جەۋلان قىلىپ، چوڭ - چوڭ نەتىجىلەرنى، ھەتتا باشقىلارنى ھەيران قالدۇرغىدەك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدۇ. ئەلنىڭ تارازىسى ھەقىقەت، ئەلنىڭ باھاسى ئادالەت، ئەلنىڭ ئەقلى ئەل بىلەن! مېنىڭ تۇنجى ئەسىرىم - «بەدۋەت» ناملىق ئۈچ توملۇق تارىخىي قىسسەم نەشرىدىن چىققاندىن كېيىن، خەلقىم مېنىڭ بۇ ئازغىنە ئەرزىمەس ئەمگىكىمگە خېلى يۇقىرى باھا بەردى.

قايسى بىر ئەدىبىنىڭ: «... ئازراقمۇ مېۋە بەرمەيدىغان

ھەلقىنى
نىھايەت
سان -
سى

اپقىنى
ۇنىڭ
ىلدىن
ئانداق
دۇر.
ى
نى
ئوغرا
دىنى
كەپ
ئاپاق
ابىي
دە
ك
ز -
ل -
ك
ك
ى
نم
ى
ئا،

دەرەخ — مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ ئەڭ ناچارلىرىدىندۇر؛ ئىجتىھات بېغىدا بېخىل، باشقىلارغا ئازراقمۇ پايدا بەرمىگەننىڭ ئۈستىگە، باشقىلارغا ھەسەت قىلىدىغان ئادەملەر ئادەملەرنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ لايىقەتسىز، ئەڭ ئىستېداتسىزلىرىدىندۇر! مۇبادا، بۇنداق ئىستېداتسىز ھەسەتخورلار يۇقىرىدا بولسا، ئىستېدات ئىگىلىرىنىڭ يولىنى توسۇۋالىدۇ. ئىستېدات ئىگىلىرىنىڭ ئەقىل - پاراسەتلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ نادانلىقلىرىنىڭ خىرە سايىسى ئاستىغا كۆمۈپ تاشلاپ، بېھۋە زايا قىلىۋېتىدۇ! پۈتۈن خەلقنى ئەقىل - پاراسەت مېۋىلىرىدىن مەھرۇم قالدۇرىدۇ. دېمەك، ھەسەتخورلار خىلمۇ خىل بولىدۇ دېيىلىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا، تالانت ئىگىلىرىنى باسىدىغان ھەسەتخور دۇنيادىكى ھەسەتخورلارنىڭ ئەڭ چوڭدۇر؛ شۇنداقلا، تالانت ئىگىلىرىنىڭ يۇقىرى ئۆرلەپ يۈكسەك پەللىگە چىقىشى ئۈچۈن ئۆز يەلكىسىنى شوتا قىلىپ بەرگۈچىلەر دۇنيادىكى ساخاۋەتچىلەر ئىچىدە ئەڭ ئالىيجانابلىرىدىندۇر!...» دېگەنلىكى ئېسىمدە تۇرۇپتۇ.

مەن قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدىكى بۇ ئۈچ توملۇق تارىخىي رومانىمنى يېزىشقا كىرىشكەندە، نۇرغۇنلىغان ئاق كۆڭۈل كىشىلەرنىڭ ياردىمىگە ۋە قوللىشىغا ئېرىشتىم. «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» ژۇرنىلىدىكى قۇربان مامۇت ئەپەندى قەشقەر خوجىلىرى ھەققىدە ژۇرنالدا ئېلان قىلىنغان مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللار بىلەن مېنى تەمىنلىدى؛ خىزمەتدەشم مۇھەممەت تۇردى مىرزا ئەھمەت ئەپەندى ئۆزى ساقلاۋاتقان، ئاپاق خوجا ھەققىدە يېزىلغان تەزكىرە، تەرجىمىھال ماتېرىياللارنى سېخىيلىك بىلەن مېنىڭ پايدىلىنىشىمغا بېرىپ تۇردى.

خىزمەتدەشەم جىلىل مۇھەممەت ئەپەندى بۇ ئۈچ توملۇق ئەسىرىمنى ئەدەبىي جەھەتتىن ئەستايىدىل تۈزىتىپ، تەھرىرلەپ نەشرگە تەييارلىدى. مەن بۇ يەردە شۇ مۇناسىۋەت بىلەن مېنى مەنئىي، ماددىي جەھەتتە قوللىغان، نام - شەرىپى ئاتالغان ۋە ئاتالمىغان بارلىق ئاق كۆڭۈل كىشىلەرگە ئالاھىدە تەشەككۈر بىلدۈرمىن!

1998 - يىلى 7 - ئاي ئۈرۈمچى

ۋر؛
نىڭ
نىڭ
ۋر!
سا،
دات
نىڭ
بۇدە
دىن
مدۇ
غان
لا،
شى
ى
كى
نىي
ۋل
نىڭ
قەر
ك
مەت
بجا
ى
۰۰

مولا

ماڻھو

مۇندەرىجە

1 مۇقەددىمە «سۇ بېشىدىن لاي»
34 بىرىنچى باب قوش گۈمبەز
63 ئىككىنچى باب ئاداۋەت تىكىنى ئۈنگەن ئۇپراق
100 ئۈچىنچى باب براخمان موللىسى بىلەن مۇسۇلمان موللىسى
140 تۆتىنچى باب «بۇ پاجىئەگە زېمىن گۇۋاھ»
181 بەشىنچى باب قىلتاق
217 ئالتىنچى باب لاتا قورچاق
257 يەتتىنچى باب ئوت كەتكەن كېچە
307 سەككىزىنچى باب «بۇ يولدا شاھ مەشىرەپمۇ ماڭغان»
350 توققۇزىنچى باب «قازا يولى»
396 ئونۇنچى باب «ئەل قىساسى مەنەل ھەق!»
442 ئون بىرىنچى باب شېرىك پادىشاھلار
469 ئون ئىككىنچى باب جاللات خېنىم
501 ئون ئۈچىنچى باب جۇڭغارىيە بۇرىسى
544 خاتىمە دانىيال خوجا

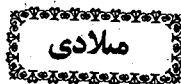
مۇقەددىمە

«سۇ بېشىدىن لاي...»

«تولا چاغلاردا بىرنەرسىنىڭ ئوشۇق بولۇشى يەتكۈزۈۋاتقان پايدىسىنىڭ كەمچىلىكى بولۇپ قالدۇ. مەسىلەن، ئالتە بارماقلىق قولدىكى ئوشۇق بارماق نۇقسان يەتكۈزگەندەك.»

— ئەللامە زەمەخشەرى^①

1624 - يىلى (توڭگوز يىلى) رامزاننىڭ ئون

يەتتىنچى، تاڭ سەھەر.

مۈلكىي تۈركىستاننىڭ سەددىچىنغا يېقىن بىر يېرىدە قامۇل^② دېگەن قەدىمكى بىر ئۇيغۇر شەھىرى بار ئىدى. بۇ شەھەرنىڭ شىمالىدىكى قارلىق تەڭرىتېغى باغرىغا باغۋارانلىق بىر گۈزەل مەنزىرىلىك كۆجۈم مەھەللە جايلاشقان بولۇپ، بۇ مەھەللىنىڭ نامى سۇ بېشى^③ دەپ ئاتىلاتتى.

① ئەللامە زەمەخشەرى — مەشھۇر تىلشۇناس ئوبۇلقاسىم شاھابىددىن مەھمۇت بىننى چارۋىلانىڭ ئەدەبىي تەخەللۇسى. ئۇ مىلادى 1075 - يىلى خارەزمنىڭ زەمەخشەرى دېگەن يېرىدە تۇغۇلغان، مەشھۇر «كافىيە» دەرسلىكىنىڭ ئاپتورى.

② قامۇل — ھازىرقى قۇمۇل شەھىرىنىڭ تارىختىكى نامى.

③ سۇ بېشى — جاي ئىسمى. ئورنى ھازىرقى قۇمۇل شەھىرىدىكى خەلىق باغچىسىنىڭ جەنۇبىي دەرۋازىسى بىلەن شەرقىي شىنجاڭ مىللىي سودا سارىيىنىڭ ئورنىغا توغرا كېلىدۇ.

توختىماي ئېقىپ تۇرىدىغان سېرىق لايىلىق تاغ سۈيى مەھەللىنى قاپ ئوتتۇرىسىدىن ئىككىگە بۆلۈپ ئاقتى.

تۇن ئاسمىنى ئاستا - ئاستا يورۇماقتا ئىدى. كۆكتىكى يۇلتۇزلار ھېلىمۇ جىمىرلىشىپ چاقناپ تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇيقۇدىن ئەمدىلەتن ئويغانغان شەرقتىكى تاڭ سەھەر مالا ئىككىسى ئۆزىنىڭ بىنەپشە ھەرىمىگە كىرىدىغان دەرۋازىنى ئۇلۇغ ئېچىۋەتكەنىدى. قامەتلىك تەڭرىتېغىنىڭ قارلىق چوققىلىرى ئاقىرىشقا باشلىغان، تولۇنئايىمۇ نۇر يېغىپ تۇرغان ئاسماننىڭ چېتىدە ئوڭۇپ كۆزدىن يوقلاي دەپ قالغانىدى. بۇ يەرنىڭ سەھرى تولىمۇ جىمجىت، تولىمۇ گۈزەل ئىدى. كوچىلاردىن نەمخۇش شەبنەم پۇرىقى كېلەتتى. دەرەخ سايىلىرى بارا - بارا ئۆزىراپ، يۇلتۇزلار بارا - بارا شالاڭلاشماقتا ئىدى.

مەھەللىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە سۈيى سۈپسۈزۈك بىر كۆل بار ئىدى. كۆل بويىدىكى دەل - دەرەخلەر گۈزەل پەرىلەرنىڭ قامىتىدەك يۇمران ئىدى. سۆڭەتلەرنىڭ تال - چىۋىقلىرىغا يۆگىشىپ ئۆسكەن ھەشقىپچەكلەرنىڭ ھەممىسى ئېچىلىپ كېتىشكەنىدى. بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى كىشىنىڭ ياشلىق باھارىنى ئويغاتقۇدەك دەرىجىدە سالقىن ۋە ئارامبەخش ئىدى. بۇ كۆلنىڭ بويىدا ئالدى كۆل تەرەپكە قارىغان ئېگىز پەشتاقلىق بىر ھويلا بار ئىدى. ھويلا ئېگىز ئەنجان تېمىنىڭ ئىھاتىسىگە ئېلىنغان بولۇپ، بۇنىڭدىن قورۇ ئىگىسىنىڭ ھاللىق زەردار ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىش مۇمكىن ئىدى.

بۇ قورۇنىڭ ئىگىسى - قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئىچىدىكى ئىشقىيە مەزھىپىنىڭ ئىككىنچى ئەۋلاد پىرى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئىدى. ئۇ بامدات نامىزىنى تېخى ھېلىلا ئۆتەپ بولۇپ، باراڭ تېگىدە مەسنئوى شېرىق ئوقۇپ ئولتۇرغانىدى. توسانتىن ئۆي خىزمەتكارى ئايال يۈگۈرۈپ كىردى.

— ھەزرىتىم، ۋاي بولمىدى، زۇلەيخا بېگىمنىڭ تولغىقى

تۈتۈ دەيد گەپ كىر بول ئۈس قاتت مەھ گۈ ۋاي قال يۈا خۇ ئې پى ب ئ

نى قاپ تۇتۇپ قالدى. ئۇ: «گۈلنەسەبخان ئايلىنى چاقىرتسۇن!» دەيدۇ، — دەپى ئۇ. ھودۇققىنىدىن مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ ئاغزى گەپكە كەلمەي قالغانىدى. مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قولدىكى كىتابنى رېيىل ئۈستىدە قالدۇرۇپلا، ئىچكىرىكى خانغا ئىتتىك كىردى.

— ھەزرىتىم، ۋاي ئۆلەي، ۋاي چىدىيالىمىدىم. تېز بولسىلا، گۈلنەسەبخان ئايلىنى چاقىرتسىلا، — دەپى تۆشەك ئۈستىدە ياتقان زۇلەيخا بېگىم تولغاق ئازابىدا ئىكراپ، ئۇنى قاتتىق ئاغرىق تۇتقانىدى.

— بېگىم، قەيسەر بولسىلا!
 ئايال لەۋلىرىنى ئاران مىدىرلىتىپ بوغۇق ئاۋازدا:
 — ۋاي بولالىمىدىم، — دەپى.

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان سويىلىرىدىن بىرەيلەننى دەرھال مەھەللىنىڭ ئېرىقى چېتىدە ئولتۇرىدىغان ئەش ئانا^① — گۈلنەسەبخان ئايلىنى چاقىرىپ كېلىشكە ئەۋەتتى.

ئايال ئارقا - ئارقىدىن قاتتىق چىرقىراپ ۋاي - ۋايلىدى — دە، ئاندىن توختاپ جىم بولۇپ قالدى.

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئايالنىڭ بىردىنلا جىم بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، دەرھال ئۇنىڭ بېشىنى يۆلىدى. ئايالنىڭ يۈزى تاتىرىپ كەتكەن، قولى بىلەن توغرى تامنى چىڭ تۇتۇپ، خۇددى قىرغاققا چىقىپ قالغان بېلىقتەك ئاغزىنى ماك - ماك ئېچىپ ياتاتتى. ئۇنىڭ ئىچكىرىدە قايىناپ قالغان كۆز چاناقلىرىغا پېشانىسىدىن شۇرقىراپ تەر قويۇلاتتى.

— ۋاي، مەن بولالىمىدىم. ۋاي، مەن ئۆلۈپ كېتىدىغان بولدۇم. ھەزرىتىم، رازى بولسىلا، ... ھەي! ... ئەلۋىدا... — دەپتى ئۇ ئاچچىق تۇتۇۋاتقان تولغاق ئازابىغا

① ئىش ئانا - تۇغۇت ئانىسى.

چىدىيالىماي.

— بېگىم سەۋر قىلىلى، — دەيتتى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان، ئۇمۇ شۇ تاپتا ھاياجانلانغىنىدىن زۈلەيخا بېگىمنى بەزلەش ۋە كۆڭلىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن بىرەر مۇۋاپىق سۆز تاپالماي قالغانىدى. ئۇ تىت - تىت بولغىنىدىن خۇددى ئوچاق بېشىدىكى چۈمۈلىدەك ھېلى تاشقىرىغا چىقىپ، ھېلى ئۆي ئىچىگە كىرىپ بىردەممۇ بىر ئورنىدا جىم تۇرالمىۋاتاتتى.

بىر پەس بېسىلىپ قالغان ئاغرىق ئون ھەسسە كۈچىيىپ، زۈلەيخا بېگىمنىڭ تولغىقى يېڭىۋاشتىن تۇتقىلى تۈردى. ئۇمۇ شۇ تاپتا پەسىيىپ كەتكەن قورسىقىدا بىرنېمە تېشىغا تېپىۋاتقانداك ھېس قىلدى — دە، يادەك ئېگىلىپ، بارغانسېرى دەھشەتلىك چىرقىرىغىلى تۈردى.

— ھەز - رد - تىم! ۋاي - مەن - چىددە - يالا - مىدىم! — دېگەن نالە - پەرياد ئەمدى يىراق - يىراقلاغا ئاڭلىنىۋاتاتتى. ئەش ئانا — گۈلىنسەبخان ئايلا ئاخىر يېتىپ كەلدى ۋە تولغاق يەۋاتقان ئايالنىڭ بېشىنى يۆلدى... زۈلەيخا بېگىم تۆشەك ئۈستىدە ئەش ئانا — گۈلىنسەبخاننىڭ قۇچقىدا قوللىرىنى ئىككى يانغا تاشلاپ ياتاتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىكىنىڭ ئاستىدا بىرنېمە مىدىرلىدى ۋە «ئىكە!» دېگەن ئاچچىق ئاۋاز ئاڭلاندى...

ئەش ئانا زۈلەيخا بېگىمنىڭ بېشىنى ئاستا تۆشەك ئۈستىگە قويدى — دە، ئوراقلىق لاتىنى ئېچىپ، قايچىنى قولغا ئالدى ۋە يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقنىڭ كىندىكىنى كەستى، ئاندىن ياقىسىغا قاداپ قوبۇلغان يېڭىدىكى يېپىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپلا بالىنىڭ قان چىقىپ تۇرغان كىندىكىنىڭ ئۇچىنى چىڭ باغلىدى ۋە بالىنى پاكىز يۇيۇپ بۇرتكەندىن كېيىن زاكىلىدى.

بۇ بوۋاقنىڭ تەن قۇرۇلۇشى مۇكەممەل، زېھنىي قۇۋۋىتى تولۇق بولۇپ، يۇمران پۈت - قوللىرى تەبىئىي ھالدا ئەركىن

ھەرىكەت قىلاتتى. بالىنىڭ قارا قاشلىرىنىڭ ئارىسى كەڭ، چىرايىنىڭ تېرىسى كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك ئاق بولۇپ، باشقا رەڭلەر ئارىلاشمىغانلىقى ئۈچۈن كۆرگەن ئادەمنىڭ بوۋاققا مەسلىكى كېلەتتى. بۇ بالىدا بىرخىل تۇغما نازاكەتلىك بار ئىدى. ئۇنىڭ كالىپۇكىلىرى نېپىز بولۇپ، قىياقتەك بۇرنى ئېقىپ چۈشكەندەك ئۈستۈنكى كالىپۇكىنىڭ ئۈستىدىن كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرى كىچىك بولسىمۇ لېكىن ئىنتايىن ئۆتكۈر بولۇپ، خۇددى يىراقتىكى غايىب نىشانغا ساداقتىكى ئوقتەك تىكىلىپ تۇراتتى.

— ئى ھەزرىتىم، سۆيۈنچە بىرۈرلە، — دېدى ئەش ئانا گۈلىنسەبخان ئايلا مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئالدىغا چىقىپ، — بېگىم، تولۇنئايىدەك بىر ئوغۇل تۇغدى!

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خۇشاللىقتىن قىن - قىنىغا پاتماي قالغان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان يۈگۈرگىنىچە زۇلەيخا بېگىم تەۋەللۈت قىلغان ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرىۋىدى، ئېسىل قەشقەر ئاق مائاسىدا زاكىلانغان بىر پەرزەنت ياتقانلىقىنى كۆردى.

— ئى ھەزرىتىم، بۇ ئوغۇل پەرزەنتنى خۇدايىنا ئالا سىلىگە ئاتا قىلىپتۇ. ئۇنىڭغا بىر ئىسىم قويۇپ بەرسىلە، — دېدى زەئىپ ئاۋازدا زۇلەيخا بېگىم مەغرۇرلىنىپ تۇرۇپ.

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان دەرھال دالانغا چىقتى. دالان ئۆيدە ئۇنى بىرمۇنچە مۇرشىد - مۇخلىسلىرى كۈتۈپ تەقەززا بولۇپ تۇرۇشقانىدى. ئۇ كەينىدىن بالىنى كۆتۈرۈپ چىققان ئەش ئانا گۈلىنسەبخان ئايلىنىڭ قولىدىن بالىنى ئالدى - دە، ئالدىدىكى جاپناماز ئۈستىگە دومىلىتىۋەتتى ۋە خۇداغا مىڭ مەرتىۋە شۈكرى، ھەمدۇ - سانالارنى ئېيتقاندىن كېيىن پەيغەمبەر سەرۋەرى ئالەم - مۇھەممەت مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ پاك روھىغا دۇرۇت ئوقۇدى. جەمئىي ئەنبىيا - ئەۋلىيا ۋە مازارى - ماشايخىلارنىڭ ئەرۋاھلىرىغا دۇئا قىلدى.

ۈسۈپ
زلەش
پالماي
ىدىكى
ىرىپ
ىپ،
ۇمۇ
غا
ىپرى
بالا -
ئاراغا
پىتىپ
—
شلاپ
ۋە
تىگە
الدى
ىغا
قان
لىنى
ۋىتى
كىن

ئاندىن مۇرشىد - مۇخلىسلىرىغا قاراپ:

— ئى مۇخلىس - ساھابىلىرىم، بۇ ئوغۇل پەرزەنتىنى ھەر قايسىڭلارنىڭ دۇئايى - بەرىكاتىڭلار بىلەن خۇدايتائالا بىزگە ئاتا قىلىپتۇ. خۇدايىم بۇيرۇسا، بۇ پەرزەنت سىزلىرىنىڭ خوجاڭلاردۇر. بۇنىڭغا ئۇزۇڭلار بىلىپ ئىسىم قويۇپ بېقىڭلار! — دېدى.

مۇرشىد - مۇخلىسلار دەرھال قوللىرىنى دۇئاغا ئېچىشىپ: — سائادەت مەۋسۇمىدا دۇنياغا كۆز ئاچقان پەرزەنت، ئۆمۈر- دۆلەتتىڭىز زىيادە بولسۇن. ئەلھەمدۇللىلاھ مۇسۇلمان پەرزەندىدۇرسىز. دىنىڭىز ئىسلام، پەيغەمبىرىڭىز مۇھەممەد مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بولسۇن. چاھار يارلار، جىمى ئەۋلىيا - ئەنبىيالار، مازارى - ماشايىخلار دوستىڭىز بولسۇن. تەرىقەتى ئىشقىيە - سۈلۈكىڭىز بولسۇن. دىلىڭىزدا تەستىقلاپ، شەكسىز ئىشىنىپ، «لائىلاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن روسۇلىللا» دەپ ئىمان كەلتۈرگەيسىز، — دېيىشتى ۋە بوۋاقتى بىر - بىرلەپ قوللىرىغا ئېلىشىپ، باش- كۆزلىرىگە سۆيۈپ، ئەزان چىللاپ، «خوجىزادە ھىدايتۇللا» دەپ ئىسىم قويۇشتى. ئاندىن ئوغۇلنى مۇبارەكلەپ، ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن، تېنىنىڭ سالامەت بولۇشىنى تىلەپ، ئۇزۇن - ئۇزۇن دۇئا قىلىشتى.

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئوغۇلنى ئەش ئانا گۈلنەسەبخان ئايلىغا تاپشۇردى ۋە پەرزەنتىنىڭ شەنى ئۈچۈن كالا - قوي سويغۇزۇپ، مازارى - ماشايىخلارغا نەزىر بەردى...

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ قۇمۇلغا كەلگەندىن كېيىن ئەمىرىگە ئالغان زۇلەيخا بېگىم دەيدىغان ئايالىدىن تۇغۇلغان بۇ ئوغۇل ئۇنىڭ قەشقەردىكى ئايالىدىن تۇغۇلغان، خان خوجا دەپ ئاتىلىدىغان چوڭ ئوغلى قانايتۇللا خوجا بىلەن كارامەت خوجا

دەپ
ئۈچ
نامە
ئالا
بىل
كە
قول
نۇت
كە
چە
ئېل
قو
كە
دە
پە
دە
پاد
قا
لا
ئۇ
ق
—

دەپ ئاتىلىدىغان ئىككىنچى ئوغلى ئىنايتۇللا خوجىدىن كېيىنكى
 ئۈچىنچى ئوغلى بولۇپ، ئۇ كېيىنكى چاغلاردا «ئافاق خوجا»^①
 نامى بىلەن مەشھۇر بولغان ھىدايتۇللا ئاپاق خوجا ئىدى!
 بۇ ئوغۇل مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ قالغان ئوغۇللىرىدىن
 ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. زۇلەيخا بېگىم كۆك ئوغۇز سۈتى
 بىلەن چىققان كۆكسنى يېگى تۇغۇلغان بۇ بوۋاقنىڭ
 كىچىككىنە ئاغزىغا سالغاندا، بوۋاقمۇ كىچىككىنە بۇدۇرۇق
 قولىرى بىلەن ئانىنىڭ يەنە بىر كۆكسنىمۇ چىڭ قاماللاپ
 تۇتاتتى ۋە تا ئېمىپ تويىمىغىچە زادىلا قويۇۋەتمەيتتى. ئۇنىڭ
 كىچىككىنە قولىرىنىڭ قاماللىشىغا بەزىدە زۇلەيخا بېگىمىمۇ
 چىدىيالمىي قالاتتى — دە، ئۇنىڭ قولىنى كۆكسىدىن
 ئېلىۋېتەتتى. بۇنداق چاغدا، ئۇ تاكى يەنە بىر كۆكسنى بوۋاقنىڭ
 قولىغا يەنە تۇتقۇزمىغىچە قىرقرىپ يىغلاپ ئالەمنى بېشىغا
 كىيەتتى...

ى ھەر
 گە ئاتا
 ىڭ
 قويۇپ
 شىپ:
 ەنت،
 ۇلمان
 ،مەت
 رلار،
 نىڭىز
 ىڭىزدا
 للاھۇ

* * *

سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە قۇمۇل
 دىيارىدىكى ئۇيغۇرلار بىلەن ئويرات موڭغۇللىرىنىڭ مۇناسىۋىتى
 يېڭىدىن باش كۆتۈرۈپ چىققان جۇڭغار موڭغۇللىرىنىڭ زۇلمى
 دەستىدىن بۇزۇلۇپ يامانلىشىشقا باشلىدى. جۇڭغار
 باسقىچىلىرى قۇمۇل ئەتراپىدىكى پالۋانتۇر، ساقا، چوقايىتۇر،
 قاغۇمتۇر، چاڭخاتۇر، ئاستانە، سۇمقاغا، توغۇچى، قارا دۆۋە،
 لاپچۇق قاتارلىق مۇھىم يول ئېغىزلىرىنى بېسىۋېلىپ،
 ئۇيغۇرلارنى بۇلاپ - تالاپ، خوتۇن - قىزلىرىغا باسقۇنچىلىق
 قىلىشاتتى. جۇڭغارلارنىڭ دەستىدىن ئاھالە ھەتتا كۈندۈزلىرى

باش-
 ۇللا»
 نىڭ
 زۇن
 بخان
 قوي
 ىين
 ن بۇ
 دەپ
 نوجا

① ئافاق - ئۇيۇق، ئاپتاپ دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ.

ئوت قالاپ تاماق قىلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايدىغان ھالغا چۈشۈپ قېلىپ قالغانىدى. ھەر يىلى زىرائەت پىششىقىدا جۇڭغارلار باستۇرۇپ چىقىد كېلىشەتتى — دە، ئېتىزلىقلاردىكى زىرائەتلەرنى ئاتلىرىغا ھالە: دەسسەتىپ، ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپ تاشلايتتى. باغۋاران، ئۆي- كالىل ماکانلارنى ۋەيران قىلىپ تاشلاپ، مال - چارۋا، ۋەج - بۇنچ بىساتلارنى بۇلاپ كېتەتتى. ياش قىز - چوكان، يىگىتلەرنى ئۆتقۇن قىلىپ، ئالبات^① سۈپىتىدە جۇڭغار يىگىگە ھەيدەپ كېتەتتى. جۇڭغارلارنىڭ زۇلۇم - سىتەملىرىگە چىدىيالمايدىغان بولغ ئۇيغۇر خەلقى چۆل - جەزىرلەرگە قېچىپ كېتىپ، دەل - باس دەرهخلەرنىڭ ئۈستىگە چەرىندىلەردەك ئوۋا ياساپ، چاڭگا - كەپە كىش قۇرۇپ جان ساقلاشقا مەجبۇر بولاتتى. شۇ زاماندىن قالغان ئايلا تارىخى قوشاقلاردىن جۇڭغارلارنىڭ مىللىي زۇلۇمنىڭ قانچىلىك شۈ دەرىجىدە دەھشەتلىك بولغانلىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن:

قۇنتاجىنىڭ لەشكىرى،
قىلدى خەققە سۈرۈقلۈق.
سارى سېلىشتى خالايق،
ئۆي - ماكانى تۇرۇقلۇق!

قۇمۇل ۋادىسى جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ زۇلۇمى تۈپەيلىدىن ئۇرۇش بالايىناپەتلىرى، ئۆلۈم - يېتىم، ۋەيرانچىلىق ۋە ئاچارچىلىققا ئوخشاش قورقۇنچىلۇق ھادىسىلەر بىلەن تولىغانىدى. شۇ چاغلاردا، قۇمۇل ۋادىسىدا ياشايدىغان كىشىلەردىن مەيلى ھۆكۈمرانلار تەبىقىسىدىكىلەر بولسۇن ياكى ئاياغ ئاستى قىلىنغان ئۇيغۇر ئەمگەكچىلىرى بولسۇن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزلىرىنىڭ چىقىش يولىنىڭ نېمىلىكىنى بايقىيالماي

① ئالبات — موڭغۇلچە «قۇل» دېگەن مەنانى بىلدۈرىدۇ.

قېلىشقانىدى. شۇ چاغدا كىشىلەر تۇرۇپلا باش كۆتۈرۈپ چىقىدىغان، تۇرۇپلا ۋەيران بولۇپ كېتىدىغان قورقۇنچلۇق ھالەتنى باشتىن كەچۈرمەكتە ئىدى. شۇڭا، كىشىلەرنىڭ كالىسىدا نىجات يۇلتۇز نەدە؟ نېمە ئۈچۈن تەقدىر - قىسمەت بۇنچىۋالا كاج بولدۇ؟ دېگەن مەپكۈرنىڭ تۇغۇلۇشى تەبىئىي ئىدى.

بۇ چاغدا قۇمۇل دىيارى تېخى ئەمدىلەتنى ئىسلاملىشىپ بولغانىدى. ئەسلىدىنلا جەڭگىۋارلىققا ئىگە ئىسلام دىنى جۇڭغار باسمىچىلىرىنىڭ پاراكەندىچىلىكلىرىنى يەتكۈچە تارتقان بۇ كىشىلەر ئۈچۈن چىقىش يولىنى كۆرسەتكۈچى نىجات يۇلتۇزغا ئايلانغانىدى. بولۇپمۇ شۇ چاغلاردا سۈلۈك تەرغىباتى بىلەن شوغۇللىنىۋاتقان قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئارىسىدىكى ئىشقىيە مەزھىپىنىڭ پىرى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئوتتۇرىغا قويغان «ۋەھىدە تۇلاھ ۋۇجۇد» تەلىماتى كىشىلەرنىڭ كالىسىنى چۇلغۇۋالغان ھەر خىل چىگىش مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرەلەيدىغان بىردىنبىر ئاچقۇچ بولۇپ قالغانىدى. جۇڭغار باسمىچىلىرى قۇمۇل دىيارىدىكى ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ ئىگىلىك مەئىشىتىنى ئومۇميۈزلۈك ۋەيران قىلىۋاتقان مەزگىلدە، ماددىي جەھەتتىكى يوقسۇللىقتىن قۇتۇلۇش ئۈمىدىنى ئۈزگەن جاپاگەش ئۇيغۇر خەلقى مەنئىي جەھەتتىن قۇتۇلۇشنى ماددىي جەھەتتىن قۇتۇلۇش ئورنىغا قويۇش يولىنى ئىزدەيمەكتە ئىدى. مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئوتتۇرىغا قويغان ئىشقىيە تەرىقەتچىلىكىنىڭ بىرىۈرۈش ئازما ئەقىدىلىرى ئۇلارغا روھىي جەھەتتىن دەل ۋاقتىدا ۋە دەل جايىدا تەسەللى بولدى!

— ئى ئۈمەتلىرىم، شۈكرى قىلىڭلار! — دەپتتىكى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ھەر قېتىم مەسىلە - مەرۇپ قىلغاندا، — شۈكرنىڭ مەنىسى نېمەت بەرگۈچىنى ئاشۇ

پۈشۈپ تۇرۇپ
سرغا
ئۆي-
بەج -
نلەرنى
مەيدەپ
مىغان
ەل -
كەپە
نالغان
ىلىك

ى
ىلىق
ىلەن
غان
پاكي
نىڭ
ماي

نېمەنىڭ سەۋەبىدىن ياد قىلماقتۇر. چۈنكى، ھېچبىر نېمەت - شۈكرانىيلىق نېمىتىدىن زىيادە گەمەستۇر. شۇنداق ئىكەن، ئۈمەتلىرىم داۋاملىق نېمەت ئۈچۈن شۈكرى قىلىشقا مەشغۇل بولمىقى لازىمدۇر!

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان سۈلۈك تەرغىباتىدا يالغۇز مەسنۇى شېرىققا تايىنىپ كىشىلەرنى ئۆزىگە رام قىلغىلى بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنەتتى. شۇڭا، ئۇ ھەر خىل سەۋىيىدىكى كىشىلەرنىڭ ھېسسىيات جەھەتتىكى تەلىپىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن، «ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد» ئەقىدىسىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئۇنى ئىشقىيە سۈلۈكىنى تەرغىب قىلىشتىكى ئاساسلىق يېتىدىغان نىشان ۋە مەقسەت قىلدى.

ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد - پىرنىڭ ۋۇجۇدى ئاللا بىلەن بىر دېگەنلىك بولاتتى. بۇ ئەقىدە ناھايىتى مول، ناھايىتى تىرەن، ناھايىتى كەڭ مەزمۇنغا ئىگە ئىدى. بۇنداق ئەقىدە بىلەن زامانىنىڭ، دەۋرنىڭ ۋە ئېتىقادنىڭ تۈرلۈك سوقماق يوللىرىدا قايىمۇقۇپ يۈرگەن بىچارە، نادان ئۇيغۇر خەلقىنى بۇرىنىدىن يېتىلەپ ماڭغىلى بولاتتى. بۇ خۇددى ئىتنىڭ ئۆز خوجايىنىنى - گەرچە بۇ خوجايىن دۇنيادا ئەڭ رەزىل ئادەم بولسىمۇ - ئۆزىنىڭ خۇداسى دەپ بىلگىنىگە ئوخشاش بىر ئىش ئىدى!

بىر كۈنى، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان خانىقادا «ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد» تىن مەسىلە - مەرۇپ قىلىۋاتاتتى. بىر مۇخلىس ئۇنىڭدىن: «قازاننىڭ چارىسى نېمەدۇر؟» دەپ سوراپ قالدى.

— مۇرشىد - مۇخلىسلىرىم شۇنى بىلگەيكى، — دېدى ئۇ جاۋاب بېرىۋېتىپ، — بەندىگە ھەرنە قازا يەتسە، ئۇنىڭ ئۈچۈن خۇشال بولماق لازىمدۇر. شۇنى بىلىش لازىمكى، قازا ئوقىغا رىزا بولماقتىن ياخشىراق ھېچقانداق قالقان يوقتۇر. ھەر قانداق

بىر بەندىمىز رىزا ئاستانىسىگە باش قويسا، پات - پۇرسەتتە كەن، مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپ، ئۇلۇغلۇق ۋە يۈكسەكلىك تەختىدە ئولتۇراالايدۇ. بەندە تەقدىر - قىسمەت ئىشلىرىدا پېشانىسىگە پۈتۈلگەنگە شۈكرى قىلىپ، رىزا تەرەپكە يۈزلەنسۇنكى، تەدبىر ئىشىدىن ئۆزىنى يىغسۇن! چۈنكى، ئۇ ھېچقانداق پايدا بەرمەيدۇ!

ئى ھەزرىتى پىرىيارەن، — دەيدى ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىدىن بىرى، — شۈكرانلىق نېمىتى نېمىدىن ھاسىل بولۇر؟
 — شۈكرانلىق نېمىتى، — دەيدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان، — ھەم كۆڭۈل بىلەن، ھەم تىل بىلەن، ھەم مۈچىلەر بىلەن ھاسىل بولغاي!

كۆڭۈل شۈكرىسى دېگىنىمىز: نېمەت بەرگۈچىنى تونۇش، يەنى ئۆزىگە يەتكەن ھەربىر نېمەتنى پىرىننىڭ ھېسابىسىز لۇتقى - كەرەمى ۋە مەرھىمىتىدىن بولغان دەپ تونۇشتۇر؛ تىل شۈكرىسى دېگىنىمىز: ھەمىشە تەڭرىتائالانى «ئەلھەمدۇلىللا» كەلىمىسى بىلەن ياد قىلماق، پىر ئەزەمنى — دىن، مەزھەپ، سۈلۈك، ئولۇس - ئۇسۇللارنى ئەھيا قىلغۇچى، ئالىي دۆلەت - تەرىقەت بىناسىنى تۈزگۈچى، شەرىئەتنىڭ مەرىكە مەيدانىدا ئات چاپتۇرغۇچى — تەرىقەتنىڭ مەيدانىنى تۈزگۈچى، سۈلۈك تەۋرەتكۈچى، ئالەمىي ھەقىقەتنىڭ سۈپىلىرىنى يۇقىرى كۆتۈرگۈچى، ساخاۋەتنىڭ ئاچقۇچىنى قولغا ئالغۇچى، ئەدلۈ - ئادالەتنىڭ خەزىنە ئاچقۇچىنى قولغا ئالغۇچى، مەرىكە مەيدانىدا نام چىقارغۇچى، ئەۋلىيالارنىڭ پېشۋاسى، شەرىئەتنىڭ، تەرىقەتنىڭ، ھەقىقەتنىڭ، سۈلۈكنىڭ، ئۈممەتلەرنىڭ تاجى، ئەۋلىيالارنىڭ داھىي - سەرھەلقىسى دەپ تونۇماق لازىمدۇر؛ مۈچىلەر شۈكرىسى دېگىنىمىز — ئۆزىگە يەتكەن نېمەتلەرنىڭ قۇۋۋىتىنى نېمەت بەرگۈچىنىڭ تائىتىگە سەرپ قىلىش دېگەنلىكتۇر. ھەربىر مۈچە ئۆزىگە مۇناسىپ تائەتكە

ھازىرلانغاندۇر. مەسىلەن، كۆز تائىتى — مەخلۇقاتلارغا ئىبرەت ئىنىمى كۆزى بىلەن بېقىپ، ئۇلۇغلارغا ھۆرمەت كۆزى بىلەن نەزەر سالالا سېلىپ، زەئىپلەرگە شەپقەت كۆزى بىلەن قاراشتۇر؛ قۇلاق جىن تائىتى — خۇدايىتائالانىڭ سۆزىنى، پىر ئەزەم يەتكۈزگەن تاشلىك زەينۇل — ئەخبارلارنى، ئەۋلىيا — ماشايىخلارنىڭ پەندە كەلت نەسىھەتلىرىنى ئىشىتمەكتۇر؛ ئاياغ تائىتى — مەسچىت، خانىقا قويا سارى قەدەم قويۇپ، ئەۋلىيالارنىڭ مازارلىرىنى، زاھىتلارنى ۋە خىلۋەتنى ئىختىيار قىلغۇچىلارنى زىيارەت قىلماقتۇر؛ قول تائىتى — پىر — ئەزەمگە، ئەۋلىيا — ماشايىخلارغا ساخاۋەت قىلماقتۇر. پاك ۋە بۈيۈك تەڭرىتائالا شۈكرى قىلغۇچىنىڭ مال، ھۆرمەت ۋە سائادەت نېمىتىنى زىيادە قىلۇر! ...

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قۇمۇل دىيارىدا ئىشقىيە مەزھىپىنىڭ سۈلۈك تەرغىياتىنى يۈرگۈزگەندە يۈزلىگەن، مىڭلىغان ئادەملەرنى ئۆزىگە قارىغۇلارچە ئىشىنىدىغان ۋە چوقۇنىدىغان مۇرىت قىلىپ تەربىيىلەپ، ئۆزىنىڭ ئەمرىمەرۇپلىرىغا شەرتسىز ئىتائەت قىلىدىغانغا ئادەتلەندۈرۈشنى ئەڭ ئالىي نىشان قىلغانىدى. بۇ مۇرشىد — مۇخلىسلارنى بىر ئوچۇم ۋىجدانسىز، شۆھرەتپەرەسلەرنىڭ قولىدىكى قارىغۇ قورالغا ئايلاندۇرۇشنى بولسا ئۆزىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مەقسىتى قىلدى.

— پىر دېمەك — ئاللاتائالا بىلەن بەندىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ۋاستىگەر ئەلچى، — دەيتتى ئۇ سۈلۈك ئورنىدا مەسىلە — مەرۇپ قىلغاندا، — پىر دېمەك — تەجەللىياتنى بىلگۈچى ئىنەلھەقتۇر! ئاللاتائالا پىرغا ئىككىلا ئالەملىك زېرەكلىك، دانالىق خىسلىتىنى ئانا قىلغان، پىرنىڭ قۇدرەتلىرى ئالەمشۇمۇل، قۇۋۋەتلىرى بىپايان، بىر پۈتۈن ئالەمنىڭ سېھىر-ھېكمەتلىرىگە مۇئەككەل كارامەتلەر كاتىبىنىدۇر. پىر شۇنداق

ئىبرەت ئىنسانىكى، بىر دۇئا بىلەن ئاسمان - زېمىننى زىلزىلىگە
 ن نەزەر سالالايدىغان، بىر قارغىش بىلەن ئادەمنى جىن - ئالۋاستىغا،
 قۇلاق جىن - ئالۋاستىنى ئادەمگە سۈرىتى مۇبەددەل قىلىپ
 كۈزگەن تاشلىيالايدىغان، ئۆزلىرىگە ئەگەشمىگەن، ئىشەنمىگەن، شەك
 ، پەندە. كەلتۈرگەن ھەرقانداق ئادەمنى ئەھلى دوزخىلىققا بەنت قىلىپ
 خانىقا قويايلىدىغان، شۇڭا، نەزەرلىرىدىن ئۆتۈپ، دۇئا قىلىپ،
 زىنى ۋە كارامەتلىرىگە تەن بېرىپ تۇرۇش شەرت بولغان
 قول ئۇلۇغلاردۇر...

اخاۋەت
 ، مال،

* * *

بۇ چاغلاردا قۇمۇل دىيارىغا مۇھەممەت شاھ غازىبەگ
 تارخان بەگ ئىدى. ئۇ ئىشقىيەچى ئىشانلارنىڭ سۇ بېشىدىكى
 خانىقادا مەسىلە - مەرۇپ قىلىۋېتىپ، ئۆزىنى روسۇلىلا بىلەن
 تەڭ ئورۇنغا، ھەتتا روسۇلىلا دىنىمۇ يۇقىرى ئورۇنغا
 قويغانلىقىنى ئاڭلاپ ھەيران بولغىنىدىن قاتتىق چۆچۈدى.
 مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ ئۆزى تولىمۇ ئاقكۆڭۈل،
 ساددا ۋە ساداقەتمەن بىر مۇسۇلمان بولغاچقا، ھەرقانداق
 ئادەمنىڭ پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىقىشىغا زادىلا يول
 قويمايتتى. بولۇپمۇ، ئۆزىنىڭ تەسەررۇپىدىكى قۇمۇل
 ھۈدۇتلۇقىدا بۇنداق ئازغۇنلارنىڭ دىنىي ئىسلامنى سۈيىئىستىمال
 قىلىپ، روسۇلىلادىن تارتىپ داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئىسلام
 دىنىنىڭ سۈننەت - ئەھكاملىرىنى خالىغانچە ئىستېلا قىلىشىغا
 قەتئىي تاقەت قىلىپ تۇرالمايتتى.

مىيە
 گەن،
 ان ۋە
 ڭ
 ۋىنى
 ى بىر
 ئارىغۇ
 ستى
 دىكى
 لە -
 چى
 ڭ،
 رى
 ھىر -
 نداق

مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ ھوشيار ھۆكۈمدار ئىدى.
 ئۇ بۇ ئازغۇن ئىشانلارنىڭ خانىقادىكى مۇنبەردىن پايدىلىنىپ
 قۇمۇل دىيارىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئىگىغا سىڭدۈرۈۋەتكەن
 بۇنداق سوقۇر ئېتىقادنى سىياسەت قىلىش يولى بىلەن دەرھال

تازىلاپ تۈگەتكىلى بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنىشتى. شۇڭا، ئۇ ئەمىر ئىسلاملىق سالاھىيىتى بىلەن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشانغا يەندە - نەسەت قىلىپ، ئۇنى ئازغۇنلۇق يولىدىن توسۇش قارارىغا كەلدى...

* * *

تۇغلۇق تۆمۈرخان^① نىڭ ئەۋلادلىرىدىن بولغان مۇھەممەت شاھ غازىبەگ ئىسلامىيەتنىڭ قۇمۇل دىيارىدا جارى قىلدۇرۇلۇشىدا ئاچقۇچلۇق رول ئوينىغان شەخسلەرنىڭ بىرى ئىدى.

تەخمىنەن مىلادى 1605 - يىلى (يىلان يىلى) كۈزدە تۇغلۇق تۆمۈرخاننىڭ سەككىزىنچى ئەۋلاد نەۋرىسى^② مۇھەممەت شاھ خوجا يەكەندىن قۇمۇلغا كەلدى.

جۇڭغار باسقۇنچىلىرىنىڭ تۆمۈر تاپىنى ئاستىدا چىدىغۇسىز ئازاپ - ئۇقۇبەتكە دۇچار بولغان، قۇمۇل خەلقى جېنىدىن جاق تويغانىدى! شۇڭا، ئۇلار مۇھەممەت شاھ خوجىنىڭ رەھبەرلىكىدە قولىغا قورال ئېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئەركىنلىكى ۋە ئىززەت - نەپىسىنى قوغداش يولىدا كۈرەش قىلىشقا ئاتلاندى. مىلادى 1606 - يىلى (ئات يىلى) 10 - ئاينىڭ 24 -

كۈنى ئۇرۇش ئىلمىدىن خەۋىرى بار مۇھەممەت شاھ خوجا مىڭدىن ئارتۇق قوزغىلاڭچىنى باشلاپ توغۇچى بۈگۈردىكى قالماق كېچىكى دېگەن يەرنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىگە توغرا كېلىدىغان

① تۇغلۇق تۆمۈرخان (1330 - 1363) - ئىلىيالىقنى پايتەخت قىلغان شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ تۇنجى خانى، ئۇ مۇڭغۇللار ئىچىدە تۇنجى قېتىم ئىسلام دىنىغا كىرگەن خان بولۇپ، ۋاپات بولغاندىن كېيىن ھازىرقى قورغاس تەۋەسىدىكى ئالمالىققا دەپنە قىلىنغان.

② مۇھەممەت شاھ غازى بەگنىڭ نەسەبنامىسى - تۇغلۇق تۆمۈرخان ئوغلى ئىلىياسخان ئوغلى ھەسەن غازى ئوغلى ئىسمائىل ئوغلى ئىبراھىم ئوغلى باقى غازى ئوغلى مەۋلانە شەيخ مۇھەممەت ئوغلى مۇھەممەت شاھ غازى بەگى.

ئۇ، ئا، ئا
ئىشانغا
قارارغا

دۇۋان قۇدۇقىدا بۆكتۈرمە قويدى.
ئەسلىدە، بۇنىڭدىن ئىككى كۈن ئىلگىرى موڭغۇللار
ئارىسىدىن ئىمان ئېيتىپ ئىسلامغا كىرگەن ئارۇپسۇل قالماق
دېگەن بىر كىشى جۇڭغارلارنىڭ سەردارى غۇنچۇكنىڭ بىر قىسىم
لەشكەر بىلەن دۇۋان قۇدۇق ئەتراپىدا ئۇيغۇرلارغا تويۇقسىز
ھۇجۇم قىلماقچى بولغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرنى مۇھەممەت شاھ
خوجىغا يەتكۈزگەنىدى.

ھەممەت
جارى
ئەبىرى

مۇھەممەت شاھ خوجا دەرھال لەشكەرلىرىنى ئىككى بۆلەككە
بۆلدى - دە، بىر قىسىمنى بۈگۈر كۆۋرۈكىنىڭ ئاستىغا، يەنە
بىر قىسىمنى قالماق جىلغىسىدىكى بىر تاغ ئۆڭكۈرىگە
يوشۇرۇنۇشقا بۇيرۇدى. يېرىم كېچە بولغاندا، جۇڭغار سەردارى
غۇنچۇك لەشكەرلىرىنى باشلاپ بۈگۈر كۆۋرۈكىگە يېتىپ كەلدى.
بۇ چاغدا مۇھەممەت شاھ خوجىنىڭ لەشكەرلىرى يوشۇرۇنغان
جايلىرىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، جۇڭغارلارغا ئالدى ۋە كەينىدىن
بىراقلا شەبخۇن ئوردى. غۇنچۇكنىڭ قوشۇنى ئىككى ياقىتىن
زەربە يەپ تېرىپىرەن بولۇپ كەتتى. مۇھەممەت شاھ خوجىنىڭ
ئاتقان بىر پاي ئوقى جۇڭغار سەردارى غۇنچۇكنىڭ ئوڭ كۆزىگە
تېگىپ، ئاتتىن تىك موللاق ئېتىپ چۈشتى. ئۇ يوقلۇق
ھارۋىسىدا ئۆلۈم ۋادىسىغا سەپەر قىلدى. جۇڭغارلارنىڭ
ئۆلىدىغىنى ئۆلۈپ، يارىدار بولغىنى يارىدار بولۇپ، قالغانلىرى
تىرىك قولغا چۈشتى.

كۈزدە
ئەممەت
غۇسز
ن جاق
نىڭ
كى ۋە
لاندى.
24 -
خوجا
قالماق
دىغان

ئەنئىسى، ئۇيغۇرلار ئاستانىدىكى ئاق چوقا دېگەن يەردە
قالماق جىلغىسى چېگىنىنىڭ غەلىبىسىنى تەبىرىكلەپ چوڭ مۇراسىم
ئۆتكۈزدى. بۇ مۇراسىمدا ئەسىرگە چۈشكەن ئىككى مىڭدىن
ئارتۇقراق جۇڭغار ئىمان ئېيتىپ ئىسلام دىنىغا كىردى.
مۇھەممەت شاھ خوجىغا «غازى بەگ» دېگەن شۆھرەتلىك ئاتاق
بېرىلدى.

پىچانغىتاي
كىرگەن
ققا دەپنە
لىاس خان
ن مەۋلانە

مۇھەممەت شاھ غازى بەگ خەلقىنى باشلاپ جۇڭغار

باسقۇنچىلىرىنى قۇمۇل دىيارىدىن قوغلاپ چىقارغاندىن كېيىن رەسمىي يوسۇندا قۇمۇلغا تارخان بەگ بولدى. مەسچىتلەردە ئۇنىڭ نامىغا: «مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ» دەپ خۇتبە ئوقۇلدى.

قۇمۇل خەلقى «قالماق جىلغىسى چېڭى» نىڭ غەلبىسىنى ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە مەڭگۈ ياد ئېتىش ئۈچۈن، تارخان بەگ مەھكىمىسىنىڭ ئالدىغا بىر تاش ئابىدە ئورناتتى. بۇ ئابىدىگە مۇنداق دەپ خەت پۈتۈلگەندى: «بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم. بارلىق ھەمدۇ - سانا، سالاۋات ۋە زاكىيات^① بۇ ئالەم ۋە ئاخىرەت ئىككى ئالەمنىڭ ئىلغانغىنى ۋە ياخشىسى، بارلىق پەيغەمبەرلەرنىڭ ئىچىدىن تاللانغان، بارلىق نۇرلارنىڭ ئىگىسى بولغان مۇھەممەت مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە مەنسۇپ، ئۇنىڭ ھەسەب ۋە نەسەبلىرى^②، ئۇلۇغلىقى ھەزرىتى مۇھەممەت مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگىچە مەھكەم ئۇلاشقان، ئەلدە ئەبەدى تىنچلىق - ئاسايىشلىق ئورناتقان، ساداقەتمەنلىكىنىڭ ۋەكىلى بولغان مۇھەممەت شاھ غازى تارقان بەگنى مەڭگۈ ياد ئېتىش يۈزىسىدىن ئۇشبۇ ئابىدە ئورناتتىلى. سەلسە مەڭ ئون ئالتىنچى ھىجرى.»^③

*

*

*

تارخان بەگ مۇھەممەت شاھ غازى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننى ئۆزىنىڭ مەھكىمىسىدە قوبۇل قىلدى. ئۇلار ئېرى - پېرىدىنلا سالاملىشىپ بولغاندىن كېيىن تارخان بەگ رەسمىي ماۋزۇغا كۆچۈپ، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاندىن ئازغۇنلۇق ئىشقىيە

① سالاۋات ۋە زاكىيات - ناماز ۋە زىكرى بىلەن قىلىنىدىغان تەرىپ، دېگەن مەنىدە.
② ھەسەب ۋە نەسەب - «ئۇنىڭ نەسلى بىلەن ھەسەب، بەلكى شۆھرەت بىلەن يېتىدىغان نەسەبلىرى» دېگەن مەنىدە.
③ مىلادى 1608 - يىلى.

پىن
ۇنىڭ
قۇتبە
سنى
بەگ
دىگە
سم.
م
ۋە
سق
مىسى
مەگە
رتى
نكەم
ان،
قان
نى.
پۇپ
-
مىي
نىيە
ندە
دىغان

سۈلۈك تەرغىباتىنى دەرھال توختىتىشنى تەلەپ قىلدى.
— ئەي تەرىقەت ئەھلىنىڭ پېشۋاسى، — دېدى مۇھەممەت
شاھ غازى تارخان بەگ، — سېنىڭ قىلىۋاتقانلىرىڭنىڭ ھەممىسى
شەيتان لەئىنىنىڭ ئىشىدۇر. شۇڭا، سەن مىسۋاكا^① ئىلتىجا
قىلغىن. ئۇنى ئاغزىڭغا سېلىپ سۈننەتنى بەجا كەلتۈرۈپ،
ئىمانىڭنى تازىلىغايسەن!

— كەرەملىك ئاللاتائالا بىزنى بۇ دىيارغا خارابات ئىچىدە
قالغانلارنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتكەن! — دېدى مۇھەممەت
يۈسۈپ ئىشان تارخان بەگكە رەددىيە بېرىپ، — سىلەر
قۇمۇلۇقلار پىرغا مۇرىت بولغان ۋە پىرنىڭ باشلامچىلىقىدىن
ياخشىلىق كۆزلىگەن ئەمەسمىدىڭلار؟ تەسەۋۋۇپ شەرتى بويىچە
سىلەر تەڭرىتائالاغا تەۋەككۈل قىلىپ، پىرغا ئەگىشىشىڭلار، پىر
قاياققا باشلىسا شۇ ياققا مېڭىشىڭلار، ئۇ نېمە ئىش قىلسا،
سىلەرمۇ ئوخشاشلا شۇ ئىشنى قىلىشىڭلار كېرەك ئىدى.
چۈنكى، مال - دۇنيا يىغماق، ئىززەت ۋە شەۋكەت پەيدا
قىلماقتىن مەقسەت پىرنىڭ زىننىتى ۋە دەرگاھ ئاراستىلىكى
ئۈچۈندۇر. شۇڭا، كاتتا ئىمارەت ياسىماق، شاھانە ئىگىن
كىمىمەك، توپچاق ئاتلارغا مىنمەك قاتارلىق ئىشلار بىزدەك
نەسەبتە ئالىي زاتلارغا مەنسۇپ! ئۆزگىلەر ئۈچۈن ئۇنى قىلماق
بىئەدەپلىكتۇر! پىردىن سادىر بولغان ھەرقانداق ئىش ۋە سۆز
گەرچە قەبىھ بولسىمۇ، ئۇنىڭغا مەدھىيە ئېيتماق لازىمدۇر!
— ھەيھات! ھەيھات! — دەپ ۋارقىرىغىنىچە ئورنىدىن
تۇرۇپ كەتتى مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ، — ئەي، دىن
ئەربابلىرىنىڭ پىر ئۇستازى، شۇنى ئۇنتۇپ قالمىغىنىڭى،
پىرنىڭ ماڭغان ھەربىر قەدەم ئىزى تەقۋادارلارنىڭ كۆزىگە سۈرمە
بولغۇسى. مۇبادا، پىر بولغۇچى ئۇلارنى گۇمراھلىق يولىغا

① مىسۋاك - تەرەت ئالغاندا، چىشىنى يۇيۇش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان ئەسۋاب.
چۈچۈكبۇيىنىڭ يىلتىزىدىن ياسىلىدۇ.

باشلىسا، ئۇنىڭ ۋابالى كىمگە بولۇر؟ سەن كاززاپلىق قىلىمەن، دەپ جان تەسەررۇق قىلغان جەۋھەرىي دېگەننىڭ ۋاقىئاتلىرىنى ئاڭلىمىغانمۇ؟

— ئۇ قانداق ۋاقىئات ئىكەن؟

— كىشىلەر ئارىسىدا ئۆزىگە جاۋاھىرشۇناسلىق كەسپىنى مۇناسىپ كۆرۈپ، ئۆز ئىسمىنى «جەۋھەرىي» دەپ ئاتىۋالغان بىر كاززاپ بار ئىكەن. ئۇ ھەتتا ئېشەك مۈنچىقى بىلەن فىرۇزىنىمۇ پەرق ئېتەلمەيدىكەن. ئۇ نەپسىنىڭ كەينىگە كىرىپ، ئۆزىنى «جاۋاھىرلارنى تونۇيدىغان كىشىمەن!» دەپ تەرغىب قىلىپ، گاداىلىقتىن خالاس بولماقچى بولۇپتۇ.

جەۋھەرىي ئاق تاشلارنى خىلمۇ خىل رەڭلەردە بويىپ، ئۇنى گۆھەر، ھېقىق، ياقۇت دەپ ئاتاىپ، بىھۆدە لاپ ئۇرۇپ يۈرىدىكەن. ئۇنىڭ مۇجەمل ۋە چالا - چولتا ئىشلىرىنى ئاۋام خەلقنىڭ ھەممىسى راست دەپ ئىشىنەتتىكەن. بىر كۈنى ئۇ يۇقىرىقىدەك ھىيلە - مىكىر بىلەن بىر مۇنچە «جاۋاھىر» لارنى ياساپ، بىر زەردارغا سېتىپ ئۇنى كوماپ، ھەددى - ھېسابسىز پۇل ئۇندۇرۇۋاپتۇ. شۇ كۈنى جەۋھەرىي بۇ پۇللارنى شۇنداق خىراجەت قىلىپتۇكى، جاھاندا سېتىۋالمايغان ھېچنەرسە قالماپتۇ. ئاخىر يېنىدا بىرەر پۇچۇق يارماقمۇ قالماپتۇ.

«جاۋاھىر» سېتىۋالغان ھېلىقى زەردار بۇ مەككەرنىڭ بىر يارماققىمۇ ئەرزىمەيدىغان ئاق تاشلارنى ياقۇت رەڭگىدە بويىپ ئۆزىگە يۈز مىڭ تىللاغا ساتقانلىقىنى تويۇپ قاپتۇ - دە، ئۇنىڭدىن بويىلغان گۆھەر سودىسىنى دەرھال بىكار قىلىپ، تىللانىرىنى ئۆزىگە تولۇق قايتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلىپتۇ. بىراق، جەۋھەرىيىنىڭ يېنىدا بىرەر پۇچۇق يارماقمۇ قالمايغان ئىكەن. نەتىجىدە، ئۇنىڭ كاززاپلىقى ئۆزىنىڭ قىيىناپ ئۆلتۈرۈلۈشىگە سەۋەبچى بولۇپتۇ!...

— شۇڭا، — دېدى مۇھەممەت شاھ غازى تارىخان بەگ

سۆزىنىڭ ئاخىرىدا، — سېنىمۇ مۇشۇ كاززاپتەك ئاقسۆتەكە قالمىغىتى دەپ ئەندىشە قىلۇرمەن!

مەن،
رىنى

* * *

مىلادى 1638 - يىلى 8 - ئاينىڭ 12 - كۈنى جۈمە، پېشىن مەھەلدە قۇمۇل شەھىرىدىكى جۈمە مەسچىتىگە^① ئون مىڭدىن كۆپرەك نامازخان يىغىلىپ، مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگنىڭ ئىماملىقىدا جۈمە نامىزى ئوقۇدى.

پىنى
غان
لەن
پ،
غىب

— لائىلاھە ئىللەللاھۇ مۇھەممەدۇن روسۇلىللا، ئەشھەدۇئەن لائىلاھە ئىللەللاھۇ ۋەھىدە لاشەرىكەلەھۇ ۋە ئەشھەدۇئەننە مۇھەممەدەن ئابدۇھۇ ۋەروسۇلۇھۇ، — دەپ باشلىدى ئۇ جۈمە خۇتبىسىنى، — ئى مۇسۇلمانلار، ئاللا تەرىپىدىن نازىل ئېتىلگەن بۇ بىر كەلىمە ئايەتنىڭ مەنىسى شۇدۇركى: «بىر ئاللادىن باشقا ئىلاھ يوق. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئاللاننىڭ ئەلچىسىدۇر. قەسەمكى، بىر ئاللادىن باشقا ئىلاھ يوق ۋە يەنە قەسەمكى، مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ئاللاننىڭ ئەلچىسىدۇر!» بىز بۇ بىر كەلىمە ئايەتنىڭ بەرھەقلىقىغە شەك - شۈبھە قىلمايمىز. مۇبادا، كىمەرسىكى بۇ بىر كەلىمە ئايەتنىڭ بەرھەقلىقىغا شەك كەلتۈرسە، قەسەمكى، ئۇنداقلار دىنىي ئىسلامنى ئاجىزلاتقان ئاسىي گۇناھكاردۇر! بىراق، قەدىمدىن تارتىپ تا ھازىرغا قەدەر بۇنداقلارنىڭ ئۇرۇقى قۇرۇپ كەتكىنى يوق! قەدىمكى زاماندىكى ئەجەم زېمىنىدا زەردۇشت ئەييار، مانى نەققاش، مەزدەك ھېكىم ۋە ئەرەب زېمىنىدا ماھ ئافرىنىدە، ئەللامە ئەيالاتى قاتارلىق ئاسىيلار

ئۇنى
رۇپ
ئاۋام
ئۇ
رنى
سىز
نداق
رسە

بىر
ياپ
نىن
نى
ق،
ن.
گە

① قۇمۇلدىكى جۈمە مەسچىتى مىلادى 1507 - يىلى خوجا مۇھەممەت دېگەن كىشى تەرىپىدىن ياسىتىلغان. مىلادى 1792 - يىلى ماھرۇي خېنىم تەرىپىدىن قايتا رېمونت قىلدۇرۇلغان.

خۇدالىق، پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى تىكىپ چىقىشقان ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئاقسۆڭىتى قانداق بوپتۇ؟ ئېزگۈلۈك بىلەن ئاياغلىشىپتىمۇ؟ ياق، بۇ ئاسىيلارنىڭ بەزىسى يىرتقۇچ ھاۋانلارغا يەم بوپتۇ؛ بەزىسىنىڭ پوستىغا سامان تىقىلىپتۇ؛ يەنە بەزىسى بولسا بېشى ئاستىغا، پۈتى ئۈستىگە قىلىنىپ تىرىك كۆمۈلۈپتۇ ۋە بەزىسىنى بولسا ھاۋا تاپان قىلىپ دارغا ئېسىپ، چالما - كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرۈپتۇ. دېمەك، بىر ئاللا ۋە بىر روسۇللادىن باشقا خۇدالىق ۋە پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىققانلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇرىكلاردۇر! ئەھلىسى مۇسۇلمان بولغان ھەرقانداق كىشى ئۇنداق ئازغۇنلارنىڭ كەينىگە كىرىپ، بېشىغا پىت سېلىۋالمىسۇن! ئى مۇسۇلمانلار، ئۆزۈڭلارنىڭ مۇسۇلمانلىق ئېتىقادىڭلارنىڭ ساپلىقىنى جان تىكىپ قوغداڭلار. بۇ مەنىسىز دەۋالارغا غاپىل بولۇپ، ساراڭ - ئەسەبىيلەردەك كالاڭلارنى بۇزماڭلار! بىز ئىشقىيە سۈلۈكىدىكى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ بەلگىلەنگەن سۈرۈك ئىچىدە قۇمۇل دىيارىدىن چىقىپ كېتىشىنى بۇيرۇيمىز! . . .

*

*

*

مۇھەممەت شاھ غازى تارخان بەگ جۈمە خۇتبىسىنى ئوقۇغاندا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن زەردۇشت ئەبىيار دېگەن كىشى ئىسلامىيەتتىن مەڭ يىل ئىلگىرى، يەنى مىلادىدىن 628 يىل ئىلگىرىكى ۋاقىتتىن 557 يىل ئىلگىرىكى ۋاقىتقىچە بولغان ئارىلىقتا ھازىرقى ئىراننىڭ زىجا ۋىلايىتىدە ياشىغان زەردۇشت بىننى سەپىدبومان دېگەن كىشى بولۇپ، ئۇ زەردۇشت دىنىنىڭ ئىجادچىسى ئىدى. زەردۇشت — ئۇنىڭ لەقىمى بولۇپ، «قىرى تۆگە» دېگەنلىك يولاتتى. ئۇ «ئاۋىستا» دېگەن بىر كىتابنى يېزىپ چىقىپ، رەسمىي پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىققان

ۋە ئاخىر جاڭگىلى مازەندىران دېگەن باياۋاندا يىرتقۇچ بۆرىلەرگە يەم بولۇپ، رەسۋاسى چىققانىدى.

مانى نەققاشمۇ قەدىمكى مۈلكى ئەجەمنىڭ بابىل دېگەن شەھرىدە ئۆتكەن ئادەم بولۇپ، ئىسلامىيەتتىن تۆت يۈز يىل ئىلگىرى، يەنى مىلادى 216 - يىلى ئۆلگەنىدى. ئۇ: «خۇدايىتائالا ھەر بىر دەۋردە بىر پەيغەمبەرنى ئەۋەتتى. مەسلەن، گۈشتاسىپ ۋاقتىدا زەردۇشتىنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. يەنە بىر ۋاقتقا كەلگەندە، ئەرەبلەر ئارىسىدىن ھەزرىتى ئەيسا ئەلەيھىسسالامنى پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. مەن سىلەرگە ئىلمى شەرىئەتنى ئۆگىتىمەن. شۇنى بىلىڭلاركى، زىيا بىلەن زۇلمەت مەڭگۈدۇر. ھەرقانداق جانلىقنى ئۆلتۈرۈش ھارامدۇر. كەمبەغەللىك، ھەقىرلىق — دۆلەتمەنلىك، ساۋادەتلىكتىن ياخشىراق تۇر. يەنە شۇنى بىلىڭلاركى، بايلىق توپلاش ھارامدۇر. يەنى، بىر كۈنلۈك ئائامدىن زىيادە نەرسە يىغىش، بىردىن زىيادە خوتۇن ئېلىش ھارامدۇر. مەن پەيغەمبەرلەرنىڭ ئاخىرىدۇرمەن» دەپ دەۋا قىلىپ چىققاندا، ئىران شاھى شاپۇر ئۇنى بايلىدىن قوغلاپ چىقارغانىدى.

مانى نەققاش مۈلكى تۈركىستاندىكى ئىدىقۇت، قۇمۇل ئەتراپلىرىغا قېچىپ كېلىپ، ئۆزىنىڭ دەۋەت - تەرغىبات ئىشلىرىنى داۋام قىلدۇردى. تۇرپان ئىدىقۇتلۇقى ھەتتا ئىسلام دىنىدىن كېيىنمۇ تاكى 9 - ئەسىرنىڭ باشلىرىغا قەدەر مانىزىم تەرغىباتچىلىقنىڭ مەركىزى بولۇپ قالغانىدى.

تۇرپان ئۇيغۇر ئىدىقۇتى مىلادى 845 - يىلى سامانىيلارنىڭ سەمەرقەندتىكى مانى مۇخلىسلىرىغا زىيانكەشلىك قىلماقچى بولغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال سامانىيلار خانىغا ئەلچى ئەۋەتىپ، «ئىدىقۇت ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئېلى زېمىنىدىكى مۇسۇلمانلار سامانىيلار خاندانلىقىدىكى مانى مۇخلىسلىرىدىن نەچچە ھەسسە

كۆپ، ئەگەر سامانىلار خانى مانى مۇرىتلىرىغا زىيانكەشلىك قىلىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا ئىدىقۇتمۇ ئۆز زېمىنى ئىچىدىكى مۇسۇلمانلارغىمۇ زىيانكەشلىك قىلىدۇ!»^① دەپ ئاگاھلاندۇرغانىدى. بۇ گەپ دەرھال ئۈنۈم بېرىپ، سامانىلار مانى مۇرىتلىرىغا قىلىۋاتقان زىيانكەشلىكنى دەرھال توختاتقاندى. بۇ ئىش مانى نەققاش ئۆلۈپ ئالتە يۈز يىلدىن كېيىن يۈز بەرگەندى، ئەلۋەتتە!

مانى بۇت ياساپ، رەسىم سىزىپ خەلقنى ئۆزىگە ئىشەندۈرەتتى. ئۇ «ئەرژەنگى مانى» دېگەن بىر كىتابنى يېزىپ چىقىپ، چىن ۋە ماچىن ۋىلايەتلىرىنى ئۆزىگە رام ۋە ئەسىر قىلىپ، «نەققاش» دەپ ئاتالغانىدى. ئۇ ۋەتەننى مۈلكىي ئەجەمنى بىر كۆرمەكنى ئارزۇ قىلدى — دە، ئىدىقۇت ئۇيغۇر ئېلىدىن مۈلكىي ئەجەمگە قايتىپ كەلدى. بۇ چاغدا بەھرام مۈلكىي ئەجەمگە پادىشاھ ئىدى. بەھرام پادىشاھ ئۇنى چاقىرتىپ:

— مىللىتىڭ نېمە؟ ئېتىقادىڭچۇ؟ — دەپ سورىدى.

— پەيغەمبەرنىڭ ۋەتەننى بولمايدۇ. ئاۋامنىڭ ئېتىقادىنى ئۆزىگە ئېتىقاد قىلىدۇ! — دەپ جاۋاب بەردى مانى ئۆز دىنىنى تەشۋىق قىلىپ تۇرۇپ، — ئادىمىزاتنىڭ روھى ئۇنىڭ تەن قەپىزى ئىچىدىكى مەھبۇستۇر. قاچانكى كىشىنىڭ نەپىسى توختاپ، جان قۇشى بەدەن قەپىزىدىن چىقىپ پەرۋاز قىلىشقا باشلىغاندا، بۇ ئەزىز قۇش زىنداندىن خالاس بولغان بولىدۇ!

— سېنىڭ نەققاشلىقىنى ئۆگىنىشىڭدىكى مەقسەت نەققاشۋاز^② لىقنى ئۆگىنىش ئىكەن — دە، ئاجايىپ ھىيلە — نەپەرەتلىرىنى شۇنىڭ ئۈچۈن روياپقا چىقىرىلغان ئىكەنسىن، — دېدى بەھرام شاھ، — ئۇنداق بولسا، مۇردا تىرىكلەرگە قارىغاندا ياخشى ئىكەن — دە!

بارتولد: «ئوتتۇرا ئاسىيا تۈرك تارىخىغا دائىر 12 لېكسىيە» (3).
 ② نەققاشۋاز — ھىيلەگەرلىك، مەككەرلىق دېگەن مەنىلەردە.

— شۇنداق، — دەدى ئوبلىمايلا مانى نەققاش، — ئۆلۈم ئادەمنى ئەبەدى ھاياتقا يەتكۈزىدۇ.

— سەن ئىلگىرى بۇ ۋىلايەتكە قايتا قەدەم باسماسلىققا پۈۋام شاپۇرغا ۋەدە بەرگەن ئىكەنسەن. ئۇنداق بولسا، بىزمۇ سېنىڭ سۆزۈڭ بويىچە روھىڭ قۇشنى بەدىنىڭ قەپىزىدىن ئازاد قىلىپ قويالى!

شۇنداق قىلىپ، بەھرام شاھ مانى نەققاشنىڭ ياق دېگىنىگە قارىماستىن تېرىسىنى تولۇمچىلاپ سويغۇزۇپ ئىچىگە سامان تىققۇزدى - دە، شەھەرنىڭ دەرۋازىسىغا ئۇزاق ۋاقىتقىچە ئېسىپ قويدى. نىشاپۇردا بۇ دەرۋازا «مانى دەرۋازىسى» دەپ ئاتالدى...

مەزەدەك ھېكمىمۇ ئىسلاميەتتىن ئىلگىرى، يەنى مىلادى 470 - يىلى، ئىراننىڭ نىشاپۇر شەھىرىدە تۇغۇلغانىدى. ئۇ مىلادى 491 - يىلى ئىراندا پارتلىغان مەشھۇر مەزەدەكىيلەر قوزغىلىڭىنىڭ يولباشچىسى ئىدى.

مەزەدەكىيلەر قوزغىلىڭىغا دېھقانلار، شەھەر كەمبەغەللىرى ۋە بىر قىسىم قۇللار قاتناشقانىدى. قوزغىلاڭچىلار ئاقسۆڭەكلەرنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇلارنىڭ قولىدىن يەر - زېمىن، مال - مۈلۈكلىرىنى تارتىۋېلىشقانىدى. شۇ چاغدا ئىراندا بەھرام شاھنىڭ ئوغلى كەيقۇباد پادىشاھ ئىدى. ئۇ ئاقسۆڭەكلەر بىلەن زەردۇشت دىنىنىڭ يوقىرى قاتلام كاھىنلىرىنىڭ تەسىر كۈچىنى ئاجىزلاشتۇرۇش ئۈچۈن، بىر مەھەل مەزەدەك ھېكمىنىڭ دىنىغا يېقىنلاشقان ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلانغانىدى. كېيىن، مەزەدەكىيلەر قوزغىلىڭى كەيقۇبادنىڭ ئوغلى، يەنى ئىسلام تارىخچىلىرى تەرىپىدىن نۇشروان ئادىل دەپ ئاتالغان كەيخىسراۋ تەرىپىدىن قانلىق باستۇرۇلغانىدى.

ئىسلام تارىخچىلىرى بۇ ۋەقەنى مۇنداق ھېكايە

شلىك
دىكى
دەپ
مىلار
رھال
لدىن
زىگە
زىپ
سىر
منى
دىن
سى

دىنى
ىنى
تەن
ى
شقا
ۋ!
ەت
ە -
—
اندا

قىلىشقانىدى: «مەزدەك پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىقىشتىن ئىلگىرى ئۆز ئۆيىدىن زەردۇشتلەر ئىبادەتخانىسىغا قارىتىپ بىر لەخمە كولاقتۇرغان ۋە لەخمىنىڭ ئۇچى ئىبادەتخانىدىكى كۆيۈۋاتقان مۇقەددەس ئوتنىڭ ئاستىغا يەتكەندىن كېيىن بىر تۆشۈك تەشكۈزۈپ قويغانىدى. ئۇ تۆشۈك ئاغزىغا بېرىپ سۆز قىلىسىمۇ ئوتنىڭ خەتىرى يەتمەيتتى، كىشىلەرگە گويا ئوت سۆزلەۋاتقانداك بىلىنەتتى.

مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمگە مۇقەددەس ئوت گۇۋاھدۇر، — دەيتتى ئۇ كىشىلەرگە، — ئىشەنمىسەڭلار، ھاجىتىڭلارنى راۋان قىلغۇچى بۈيۈك خۇدا — مۇقەددەس ئوتتىن سوراپ بېقىڭلار! شۇ چاغدا، بۇ يەردىكى خەلق ئاتەشپەرەسلەر بولۇپ ئوتقا چوقۇناتتى. شۇڭا ئۇلار:

— مەزدەك ھېكىم بىزنى ئۆز دىنىمىزغا دەۋەت قىلىۋاتىدۇ. ئۇ زەردۇشت پەيغەمبەرنىڭ دىنىنى خاتا دېمەستىن، بەلكى ئۇنى بەرھەق دەۋاتىدۇ. بىز زەردۇشتنىڭ كىتابىنى بىر مەنىدە چۈشەنگەن بولساق، مەزدەك ھېكىم زەردۇشتنىڭ كىتابىدىكى ھەر بىر سۆزدە ئون مەنا بار، دەۋاتىدۇ. ئۇنىڭدىن قالسا، ئۇ مۇقەددەس ئوتنى گۇۋاھلىققا تارتىۋاتىدۇ. مۇقەددەس ئوتنى سۆزلىتىش مۇمكىن ئەمەس. مۇبادا، ئوت مەزدەك ھېكىمنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكى بەرھەق بولغان بولىدۇ، — دېيىشتى.

شۇ كۈنى، پادىشاھ كەيقوباد پۈتكۈل ئەمىرۇل ئۆمەرا، ئەكابىر - ئەشرەب ۋە بەگۈ - بېگاتلىرى بىلەن بىللە زەردۇشت ئىبادەتخانىسىغا كەلدى. مەزدەك ھېكىم ۋارقىراپ تۇرۇپ: — ئىلاھا، مۇبادا مېنىڭ پەيغەمبەرلىكىمگە ئىشەنسەڭ، مۇقەددەس ئوتنى سۆزلەتكەيسەن! مۇقەددەس ئوت گۇۋاھلىق بەرسۇن! — دېدى.

بىرەر ئاش پىشىمدەك ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئوت

پەيدى سا بوا باش پەيدى بوا يىپ ياد راز ئور بار كە بىر بو قىد ئار كۆ ئۇ ئاڭ كى

ئىچىدىن: «ئى گۇمراھلار، مۇبادا، مەزدەكنىڭ بەرھەق پەيغەمبەرلىكىگە ئىشەنمىسەڭلار، سىلەر ئىككى ئالەملىك بەخت- سائادەتتىن مەھرۇم بولىدىغانلىقىڭلارنى ئۇنتۇپ قالغان بولمامسىلەر؟!» دېگەن ئاۋاز كەلدى. بۇنى پادىشاھ كەيقۇباد باشلىق تامامى خالايق ئاڭلىدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ، پادىشاھ كەيقۇباد مەزدەك ھېكىمنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە بەرھەق ئىشەندى ۋە ئۇنىڭغا قول بېرىپ مۇخلىس بولدى، ئۇنىڭ دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ تەختى يېنىغا قويۇلغان ئالتۇن كۇرسقا ئولتۇرغۇزدى. مەزدەك ھېكىم پادىشاھ كەيقۇباد بىلەن شېرىك پادىشاھلىق قىلىشقا باشلىدى. مەزدەك ھېكىم ھۆكۈم قىلىپ شۇنداق ئېيتتىكى:

— كىشىلەرنىڭ مال - مۈلكى ۋە خوتۇنلىرى بىر - بىرىگە راۋادۇر. مېنىڭ دىنىمدا خۇسۇسىي مەنپەئەت يولىدىكى ئۇرۇنۇشلارنىڭ كېرىكى يوق. ھەممە كىشى باب - باراۋەردۇر!

ئەمما، مەزدەككە ئىشەنمەيدىغانلارمۇ بار ئىدى. ئۇ پادىشاھ كەيقۇبادنىڭ ئوغلى كەيخىسراۋ - نۇشروۋان ئاشۇنداقلارنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ ئەسرۇل - ئۆمەر، ئەكابىر - ئەشرەبلەردىن خاپا بولۇپ، «مەزدەكنىڭ سۆزىنى مۇنازىرلەشمەستىنلا قوبۇل قىلىپسىلەر. ئاتامغا نەسەھەت قىلىپ توسماپسىلەر. ئەمدى خەلق ئارىسىدىن ئەخلاقۇ - ئەردەم، ھەممەتۇ - پەزىلەت كۆتۈرۈلۈپتۇ!» دەپ ئەيىبلىدى. كەيقۇباد نۇشروۋانغا:

— سەن ئۇنىڭ مۆجىزىسىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ مۇقەددەس ئوت ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ سەن دەرھال مەزدەك ھېكىمنىڭ مەزھىپىگە كىر! — دەپ پەرمان چۈشۈردى.

— بۇنىڭ ھەممىسى ھىيلە، — دېدى نۇشروۋان

پ
سىغا
ى
ندىن
غزىغا
ەرگە
—
اۋان
لار!
ئونقا
دۇ.
ئۇنى
دە
ىكى
ئۇ
ى
نىڭ
نىڭ
را،
شت
ئى،
ىق
ئوت

قوشۇلماي، — مۇبادا، راستتىنلا مۆجىزە بولىدىغان بولسا،
سۈمۈ ئۇنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە گۇۋاھلىق بەرسۇن، شۇ چاغدىلا
مەن ئىشىنىمەن!

— ئى ئوغلۇم، — دېدى پادىشاھ كەيقۇباد، — ئاتاڭغا نېمە
ئۈچۈن خىلاپ يول تۇتسەن؟
نۇشروۋان ئېيتتىكى:

— مەن ئەسلىدە ساڭا ئەگىشەر ئىدىم. ئەمما، سەنمۇ ئاتاڭغا
خىلاپ يول تۇتقانلىقتىن، مەنمۇ ساڭا خىلاپ يول تۇتتۇم.
— ئەگەر مەزدەك ھېكىمنىڭ پەيغەمبەرلىكىگە
ئىشەنمىسەڭ، يا ئۇنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ
قۇتۇلسەن، يا بولمىسا، سىياسەت قىلچىنىڭ ئەمىنى
تېتىسەن!

نۇشروۋان ئاتىسىدىن مۆھلەت - سۈرۈك ئېلىپ، بۇ
ئىشنىڭ ئۇچۇر - بۇجۇرىنى تەھىقلەشكە كىرىشتى. ئۇ مەزدەك
ھېكىمنىڭ ئىشەنچلىك بىر ئادىمى بىلەن يېقىنلاشتى. ئۇنى
نۇرغۇن ئالتۇن بېرىپ سېتىۋېلىپ، مەزدەكنىڭ ھەقىقىي
ئەھۋالىنى سورىدى.

ھېلىقى ئادەم:

— مەزدەك ئۆز ئۆيىدىن زەردۇشتلار ئىبادەتخانىسىدا دائىم
كۆيۈپ تۇرىدىغان ئوتنىڭ ئاستىغا قەدەر لەخمە كولاتقۇزدى. ھەر
قېتىم مۇقەددەس ئوتتىن سوئال سورالغاندا، ئۇ لەخمىگە بىر
ئادەمنى ئالدىن يۇشۇرۇپ قويغان بولىدۇ. سوئالغا شۇ ئادەم
جاۋاب بېرىدۇ، — دېدى.

نۇشروۋان ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى ئاتىسى - پادىشاھ كەيقۇبادقا
ئېيتىپ، ئەھۋالنى چۈشەندۈردى ۋە ھېلىقى ئادەمنى ئۇنىڭغا
كۆرسەتتى.

ياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە^①، كەيقۇباد مەزدەك ھېكىمغا مۇنداق

دېدى:

— نۇشرۋان گۇناھىغا توۋا قىپتۇ. ئەمما ئۇ: «مەزدەك ھېكىمنىڭ مۇخلىسلىرىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىنى بىلمەيمەن. ئەگەر ئۇنىڭ مەزھىپىگە كىرگەن كىشىلەرنىڭ سانىنى بىلگەن بولسام ئىدىم، ئۇ چاغدا، تېخىمۇ كۆپ ئادەمنى ئۇنىڭ ئەتراپىغا توپلىغان بولاتتىم» دەيدۇ.

نۇشرۋاننىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان مەزدەك ھېكىم بۇنىڭ بىر ھىيلە ئىكەنلىكىنى بىلمەستىن، ئۆزىنىڭ مۇخلىسلىرىدىن ئون ئىككى مىڭ ئادەمنى تىزىملاپ بەردى. نۇشرۋان:

— سەن پالانى كۈنى مۇخلىسلىرىڭ بىلەن باغۇ - مۇئەللەققە كىرگىن، مەن ئاشۇ باغدا سېنىڭ مەزھىپىڭگە كىرگەنلىكىم شەرىپىمگە زىياپەت بېرىپ، سېنى ۋە مۇخلىسلىرىڭنى ئات، تون-سەرپايلار بىلەن مۇكاپاتلايمەن! — دېدى.

نۇشرۋان ۋەدە قىلغان ئات، تون - سەرپايلارنى تەق قىلىپ باغنىڭ ئىشىكى ئالدىغا قاتار تىزىپ قويدى ھەمدە شۇ كۈنى كېچىسى لەشكەرلىرىنى بۇيرۇپ، باغنىڭ ئىچىگە بىر يېرىم گەز چوڭقۇرلۇقتا قىلىپ ئون ئىككى مىڭ دانە قۇدۇق قازدۇردى.

تاڭ ئاتقاندىن كېيىن مەزدەك ھېكىم باغۇ مۇئەللەقنىڭ ئالدىغا يېتىپ كېلىپ نۇشرۋان بىلەن ئالتۇن كۈرستى بىللە ئولتۇردى. مەزدەك ھېكىمنىڭ ئادەملىرى توپ - توپ بولۇپ يېتىپ كېلىشتى. ئۇلار نۇشرۋان ئىنتىم قىلغان تون - سەرپايلارنى كېيىشىپ، مەزدەك ھېكىمنىڭ ئالدىدىن بىر-بىرلەپ ئۆتۈپ، باغنىڭ ئىچىگە كىرىشكە باشلىدى. باغنىڭ ئىچىدە ئالدىنقىلا مۆكتۈرۈپ قويۇلغان لەشكەرلەر ئۇلارنى بىر-بىرلەپ تۇتۇپ، ھېلىقى قۇدۇقلارغا ھاۋا تاپان قىلىپ تىرىك

① مىلادى 529 - يىلى.

لسا،
غدىلا
نېمە
ئاڭغا
گە
تلاپ
سى
بۇ
دەك
نى
سى
ئىم
ھەر
بىر
دەم
ادقا
ئىغا

كۆمگىلى تۇردى.

قازارا، نۇشرۋاننىڭ لەشكەرلىرى تاكى ئاخشامغىچە مۇشۇ يول بىلەن ئون ئىككى مىڭ ئادەمنى ھاۋا تاپان قىلىپ تىرىك كۆمۈۋەتتى. ئاندىن نۇشرۋان ئېيتتىكى:

— ئەي مەزدەك، ئەمدى سەن باغقا كىرىپ، ئۈمەتلىرىڭنى تاماشا قىلغايەن!

مەزدەك ھېكم باغقا كىرىپ: «ئۈمەت» لىرىنى ھاۋا تاپان ھالەتتە كۆرۈپ، ھەيران قالدى:

— بۇ قانداق بولغىنى؟ — دېدى ئۇ تەڭەججۈپ بىلەن. نۇشرۋان:

— لەشكەرگە مەن سەردار بولسام، «ئۈمەت» كە سەن پەيغەمبەر بولساڭ، بۇلارنىڭ ھالى مۇشۇنداق بولماي قانداق بولاتتى؟ — دېگىنىچە لەشكەرلىرىگە مەزدەك ھېكىمنى تۇتقۇزدى-دە، ئاندىن باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا قېزىلغان بىر قۇدۇققا ئۈنمۈ ھاۋا تاپان قىلىپ تىرىك كۆمدى ۋە:

— ئەمدى مۇشۇ يەردە ئۈمەتلىرىڭگە قاراپ، ھۆكۈمىڭنى يۈرگۈزۈۋەرگىن! — دېدى.

نۇشرۋاننىڭ مۇشۇ ئىشى تۈپەيلىدىن مەزدەك ھېكىمنىڭ پەيغەمبەرلىكى يالغان بولدى. ھەممەيلەن نۇشرۋانغا ئاپىرىن ئوقۇشتى...

* * *

ئايىاسىيلار مەزگىلىدە ئابا مۇسلىم مەرۋەزى نىشاپۇر دېگەن يەردە ھۆكۈمدار ئىدى. نىشاپۇردا ماھ ئاڧرىندە فروزە ئىسىملىك بىرەيلەن پەيغەمبەرلىك دەۋاسىنى قىلىپ چىقتى. خەلقنىڭ چوڭلىرى نىشاپۇر پادىشاھقا:

— ماھ ئاڧرىندە دېگەن بىر كىشى «مەن پەيغەمبەرمەن»

دەپ ئاتەشپەرەسلىكنى تەرغىب قىلىۋاتىدۇ. ئۆزى تاغنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، دىنىي ئىسلامنى ئاجىزلىتىۋاتىدۇ، — دەپ ئەرز قىلىشتى.

ئابا مۇسلىم مەرۋەزى شەئبە ئىسىملىك بىر سەركەردىسىنى بۇيرۇپ ماھ ئاڧرىندەنى تۇتقۇزۇپ كەلدى - دە، تەخىر قىلماستىنلا ئۇنى دارغا ئاسقۇزدى. شۇنىڭ بىلەن ماھ ئاڧرىندە پىتىنىسى ئۇچۇقتۇرۇلدى. . .

سۇلتان مەلىكشاھ زاماندا، ئىراقتىكى مەرۋى شەھىرىدە مەقامى مەھمۇد ئىسىملىك بىرەيلەن ئۆزىنى «ئەللەمە ئەيلاتى پەيغەمبەر» دەپ ئېلان قىلدى ۋە: «ماڭا بىرنەرسە بەرسەڭلارلا، مەن ھەربىرىڭلار ئۈچۈن جەننەتتىن ئون كىشىلىكتىن ئورۇن ئېلىپ بېرەلەيمەن. تاكى قىيامەتكىچە سىلەرگە مەسئۇل بولۇپ، جەننەتكە كىرگۈزۈپ قويايلىمەن!» دەپ ئاۋامدىن نۇرغۇن مال-دۇنيا يىغىۋالدى.

مەرۋى شەھىرىنىڭ قازىسى ئەبۇ مۇھەممەت ئۇنى «ئازغۇن» دەپ ئېلان قىلدى ۋە ئۇنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇدى. ئۇ دارغا ئېسىلغاندا، قازى ئەبۇ مۇھەممەت ئالدى بىلەن ئۇنىڭغا تاش ئاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇپتى ئابدۇللا تاش ئاتتى. ئاندىن خەلق ئۇنىڭغا تاش ئېتىپ، قىيما - چىيما قىلىپ تاشلىدى. ئۇنىڭ تارقاققان پىتىنىلىرى بىتچىت بولدى. . .

* * *

قۇمۇل دىيارىدا ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد دەۋاسىنى قىلىپ چىققان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان گەسلىدە قەشقەر خوجىلىرىنىڭ «مەخدۇم ئەزەم» دەپ ئاتالغان بوۋىسى، مىلادى 1471 - يىلى ھىراتتا تۇغۇلۇپ، مىلادى 1543 - يىلى پەرغانىدىكى كاسان

قەلئەسىدە ۋاپات بولغان خوجا ئەھمەد كاسانى دېگەن ئىشاننىڭ نەۋرىسى ئىدى. ئۇ مەككە مۇكەررەمگە بېرىپ ئىككى ھەرەم تاۋابىنى ئادا قىلىپ، ھەج پەرزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن مىلادى 1620 - يىلى 3 - ئاينىڭ 24 - كۈنى قەشقەرگە كەلدى ۋە ئاتۇشتا ئولتۇراقلاشتى، ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ ئىككىنچى ئەۋلاد پىرى دېگەن نام بىلەن مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى سۈلۈك تەرغىباتىنى باشلىۋەتتى.

مىلادى 1622 - يىلى 6 - ئايدا، مۈلكىي قەشقەرىيىدە «ئاقتاغلىقلار» دەپ ئاتالغان ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەر بىلەن «قارا تاغلىقلار» دەپ ئاتالغان ئىسھاقىيە مەزھىپىدىكىلەر ئوتتۇرىسىدا قوراللىق توقۇنۇش يۈز بېرىپ، قانلىق ۋەقە پەيدا بولدى. سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلاد سۇلتانى ئابدولەتپىخان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننى «سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئامانلىقىغا خەۋپ يەتكۈزدى» دېگەن گۇناھ بىلەن ئەيىبلەپ مەملىكەتنىڭ ئەڭ چېتىدىكى ئۆلكىلىرىدىن بىرى بولغان قۇمۇل دىيارىغا سۈرگۈن قىلدى.

مىلادى 1622 - يىلى كۈزدە، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قەشقەردىن بەش مىڭ چاقىرىم يىراقلىقتىكى قۇمۇل دىيارىغا كېلىپ بۇ يەردە ئولتۇراقلىشىپ قالدى ۋە بۇ يەردە تەسەۋۋۇپچىلىق مەسلىكىنى تەرغىب قىلىۋاتقان مىرسەئىد جىللىل قەشقەرى دېگەننىڭ قىزى زولەيخا خېنىمنى ئۆز ئەمرىگە ئالدى ھەمدە بۇ يەردە ئىشقىيە سۈلۈكىنىڭ تەرغىباتىنى داۋاملاشتۇردى.

بىراق، كېيىنكى ئەمەلىيەت ئىسپاتلىدىكى، قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سۈلۈكلىرى مەيلى «ئاقتاغلىقلار» دەپ ئاتالغان ئىشقىيە سۈلۈكى بولسۇن، ياكى «قارا تاغلىقلار» دەپ ئاتالغان ئىسھاقىيە سۈلۈكى بولسۇن، ھەممىسى قارا نىيەتلىرىنى كۈلاھۇ-سەللە ۋە يۇڭ چەكمەنلىرىنىڭ ئاستىغا يۈشۈرۈشكەن بىر توپ

سىياسىي سۇيىقەستچى خوجا - ئىشانلار گۇرۇھى ئىدى. ئۇلار كېيىنكى چاغلاردا مۈلكىي قەشقەرىيىدە قۇرغان ھەر خىل مەزھەپ ھاكىمىيەتلىرىنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى تارىختا قۇرغان مىللىي ھاكىمىيەتلەر تۈركۈملىرىدىن ئەمەس، بەلكى مەزھەپ تەپرىقاتچىلىقى قاتارىدىن قۇرۇلمىلىرىنى سەللا تەھلىل قىلىپ كۆرىدىغان بولسىلا، ئۇنىڭدا قەشقەر خوجىلىرىنىڭ نادانلىق، خۇراپاتلىق، جاھالەتلىك ۋە زۇلمەتلىك باشقۇرۇش ئىدىيىسىنىڭ ئالاھىدىلىكى گەۋدىلەندۈرۈلگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس. بۇنداق باشقۇرۇش ئىدىيىسىدە دىن، دەھرىي ھاكىمىيەت، سىياسەت، ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرنىڭ ھەممىسى خۇراپاتلىق قازىنىدا بىر - بىرىگە ئارىلاشتۇرۇۋېتىلىپ، داشقانغا ئايلىنىدۇرۇۋېتىلگەن بولۇپ، ئىلاھ ۋە دەھرىي ھوقۇق - ئىمتىيازلارنىڭ ھەممىسى خوجا - ئىشانلارنىڭ قولىغا مەركەزلەشتۈرۈلگەن بولىدۇ؛ خوجا - ئىشانلارنىڭ ئورۇن - مەرتىۋىسى يەرلىك مۆتىۋەرلەردىن، جامائەت چوڭلىرىدىن، مەمۇرىيلەردىن ئۈستۈن ئورۇنغا قويۇلغان بولىدۇ؛ بۇنداق مەزھەپ تەپرىقاتچىلىق تۈزۈلمىسى يەنە كېلىپ ھېچقانداق كونكرېت تەشكىلىي سىستېمىغا ئىگە بولمىغان بولغاچقا، ئۇنىڭدا قاراملىق، باشباشتاقلق ۋە زۇلۇم، ياۋۇزلۇق چېكىدىن ئاشقان بولىدۇ!

دېمەك، بۇنداق تەرىقەت بىلەن ھاكىمىيەت، دىن بىلەن سىياسەت، خۇراپاتلىق بىلەن نادانلىق، قاراملىق بىلەن ۋەھشىيلىك مۇكەممەل بىرلەشتۈرۈلگەن مەزھەپ تەپرىقاتچىلىقى نەتىجىسىدە، كېيىنكى چاغلاردا قەشقەر خوجىلىرىنىڭ مۇكەممەل جاھالەتلىك ئىستىبداتلىقى شەكىللەندى.

دەل مۇشۇ پايىپتەك قەشقەر خوجىلىرى كېيىنكى چاغلاردا مۈلكىي قەشقەرىيە خەلقىنى خوجا - ئىشانلاردىن دەستەكسىز دۇئا ئېلىپ، جۇڭغار - مانجۇ زالىملىرىغا ئېگىلىپ تۇرۇپ سالام

بېرىدىغان، پىر - ئىشانلارغا سەدىقە - پىتىر تارقىتىپ، جۇڭغار ۋە مانجۇلارنىڭ يېرىنى تېرىپ، مېلىنى باقىدىغان، «قالماققا بۆز بېرىپ»، رەخت توقۇپ، تون - لىباس كىيىدۇرىدىغان، «مانجۇلارغا سۆز قىلىپ»، دېگىنىگە ماقۇل دەپ، ئەمىرنى بەجا كەلتۈرىدىغان ئالبات، يانچىلارغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. خەلقىنى خوجىلارغا ئۆرە تۇرۇپ ئىبادەت قىلىدىغان، زالىملارغا يۈكۈنۈپ تۇرۇپ بويسۇنىدىغان، زالىملار كۈلسە كۈلىدىغان، يىغلىسا يىغلايدىغان، بۇيرۇغانغا مېڭىپ، بەرگەنگە شۈكرى قىلىپ، بويۇن قىسىپ تۇرىدىغان مىسكىن چىراي، بالايىئاپەتلىك تەقدىر - قىسمەتكە دۇچار قىلدى. شۇڭا، كىشىلەر بۇ پايىپتەك قەشقەر خوجىلىرىنى تارىخنىڭ كەچۈرگۈسىز گۇناھكارلىرى، مەخدۇم ئەزەمدەك چىرىگەن كونا يىلتىزدىن كۆكلەپ چىققان يېڭى شۇمبۇيىلار ياكى مىراسخور گېزەندىلەر دېيىشكە ھەقىقەت!

*

*

*

مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قۇمۇل دىيارىدا «ۋەھىدە تۇلاھ ۋۇجۇد» دەۋاسىنى قىلىپ چىققاندا، سەئىدىيە خانلىقىدا تەخت ساھىبلىرى تولا ئالماشقان، بىرى كەتسە يەنە بىرى كېلىپ، ۋەزىيەت داۋالغۇپ تۇرۇۋاتقانىدى. سۇلتان ئابدۇلەتىپخاننىڭ ئورنىغا سۇلتان ئەھمەدخان چىقىپ، ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ ئورنىنى سۇلتان مەھمۇدخان ئالدى. بىراق، ئۇمۇ ئۇزاققا قالماي يەنە سۇلتان ئەھمەدخان تەرىپىدىن يەنە ئاغدۇرۇپ تاشلاندى. مىلادى 1638 - يىلىغا كەلگەندە، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تەختى ئاخىر سۇلتان ئابدۇللا خاننىڭ قولىدا قارارلاشتى. داۋالغۇپ تۇرغان سىياسىي ۋەزىيەت مۇشۇ ۋاقىتقا كەلگەندە ئاران مۇقىملاشتى.

قۇمۇل تار خان بېگى مۇھەممەت شاھ غازى بەگ مۇھەممەت

يۈسۈپ ئىشاننى قۇمۇل دىيارىدىن ھەيدەپ چىقىرىش ھەققىدە پەرمان چۈشۈرگەندىن كېيىن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئەمدىلەتنى ئون تۆت ياشقا كىرگەن ئوغلى — خوجىزادە ھىدايتۇللانى ئېلىپ، ئالتە قېچىرلىق يۈك - تاق بىلەن ئالتە سوپىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا، شۇ يىلى كۈزدە قەشقەر مۇزاپىتىگە قاراپ يولغا چىقتى. . . .

نەزمە

ئەرەب ئېيتتۇر: «ھەر فىرئوڭغا مۇسا بار،
 ھەر دەججالغا ھەم ئاخىر بىر ئەيسا بار.»^①
 ئەبەدىي ئۆچمەيدۇ قۇياشنىڭ نۇرى،
 زۇلمەتنى قوغداشقا يورۇق زىيا بار.

— ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر

① ئەرەب خەلق ماقالىسى: «كۈللى فىرئوڭىن مۇسا، كۈللى دەججالىل ئەيسا.»

فار
 ۆز
 ،
 ن،
 جا،
 نى
 ۈپ
 سا
 ،
 ك
 ك
 ،
 ان
 !
 دھ
 ت
 ،
 ك
 ك
 ك
 اي
 ك
 ،
 ان
 ت

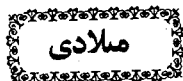
ئاق
ۋە
ئىد
شام
كەت
قود
كود
ھد
كبا
كو
كد
تەق
تە
تور
كە
مۇ
ئۇ
قە
مە
ئا
ئە
—

بىرىنچى باب

قوش گۈمبەز

«ھىلىگەرلىك ئاچكۆزلەرنىڭ جورىسى،
ئاچكۆزلەر ھىلىگەرلىكتىن ھەرگىز
ئايرىلمايدۇ.»

— ئەللامە زەمەخشەرى

1646 - يىلى (توڭگۇز يىلى) 12 -

ئاينىڭ 17 - كۈنى، چارشەنبە.
ئاستى قۇم، ئەگرى - بۈگرى تولغىنىپ ئاقىدىغان توپىلىق
ئېقىنى نېپىز بىر قەۋەت ئەينەكتەك مۇز تۇتقاندى. ئەسىرلەر
بويى ئاق قار، كۆك مۇز بىلەن قاپلىنىپ تۇرىدىغان تاغلار
ئاتىسى - مۇز تاغ يىراقتا چوقچىيىپ كۆرۈنۈپ تۇراتتى.
توپىلىق ئېقىنى قوش گۈمبەز دېگەن يەرگە كەلگەندە
كۈنپېتىش تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئاقاتتى - دە، قۇم بارخانلىرىنىڭ
ئارىسىغا كەلگەندە يەرگە سىڭىپ كېتەتتى. ئېقىن ياقىسىدا
خۇددى ھىممەتسىز كىشىلەرنىڭ نەزەرىدەك پەس، پەسكەش
كىشىلەرنىڭ كۆزىدەك تار ۋە كىچىك بىر ئۆي بار ئىدى. ئۆينىڭ
بىر تەرىپىدە بىر تۈپ تۇت دەرىخى بار ئىدى. ئۆينىڭ تېمى

ئاقتاملىقنىڭ چالمىسىدا تىزىپ ياسالغان بولۇپ، ئەتراپى ئوچۇق ۋە ئازادە ئىدى. ئۆيىنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدە ئىككى گۈمبەز بار ئىدى. ئەتراپلىرىغا قادالغان تۇغ شەددىلىرى كۈن نۇرى ۋە شامالدا قاغىراپ قاقشال بولغىنىدىن زاغرا ناندىك يېرىلىپ كەتكەنىدى. خادىلارنىڭ ئۇچىغا مازارغا ئاتاپ قۇربانلىق قىلىنغان قوشقارلارنىڭ كاللىلىرى قادالغانىدى.

قىش - قىرو كىرىپ قالغىنىغا قارىماي، ھاۋا ئوچۇق كۈنلىرى قۇياشنىڭ نۇرى جاھاننى خېلى قىزىتىپ ئىسسىتاتتى. ھىمىتنىڭ سېيى ① تەرەپتىن بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ۋە پىيادە مېڭىشقان بىر توپ ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈندى. بۇ چاغدا ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئۇچىسىغا شەيخلىق كىيىمى كىيگەن، سەجدە رىيازەتلىرىنى كۆپ چەككەن قوللىرىدا تەقۋادارلىق، ئىتائەتمەنلىك ۋە شېكەستىلىك نەسۋىسىنى سىيرىپ تەھلىلىدە ئولتۇرغان بىر كىشى ئۇلارنى كۆرۈپ دەرھال ئورنىدىن تۇردى. ئاڭغىچە ھېلىقى بىر توپ ئادەم ئۆيىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى. بۇلار تۈنۈگۈن يەكەندىن قەشقەرگە قاراپ يولغا چىققان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ۋە ئۇنىڭ خەلىپە - سۈپىلىرى ئىدى. ئۇلار ئىشاننى ئاتتىن يۆلەپ يەرگە چۈشۈردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ھەزرىتى پىرىم! مۇبارەك قەدەملىرىگە ھەسسەنات! — دېدى ھېلىقى شەيخ قوللىرىنى مەيدىسىگە تۇتقان ھالدا تەزىم قىلىپ تۇرۇپ.
— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دەپ شەيخنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئالدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان، — ئى مۇخلىسىم، ھال-ئەھۋالنىڭ نىچۇك؟

ھېلىقى شەيخ تەۋەززۇلۇق بىلەن:
— ھەقداد پىرىمغا مىڭ قەترە شۈكرىكىم، دۆلەتلىرىنىڭ

① ھىمىتنىڭ سېيى — يەكەن بىلەن يېڭىخاننىڭ ئارىلىقىدىكى بىر چۆلىنىڭ نامى.

ئ
ز

—

مق
ەر
لار

ندە
ئى
دا
ئى
ى

سايىسىدە قازىنىمىز قايناپ تۇرۇپتۇ. دۇئا - رەھمەتلىرىنىڭ بەرىكاتى بىلەن توققۇزىمىز ئەل، ئەھلى مۇخلىسلار جەم بولۇپ، ھەزرىتى غايىب مازارى - ماشايىخلىرىمىزنىڭ تۇغ - شەددىسىنى قېقىپ، مۇبارەك روھىناتلىرىغا ھەمدۇ - سانا ئوقۇپ تۇرۇپتىمىز! - دېگىنىچە مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ خەلىپىسىنىڭ قولىدىكى ئاتنىڭ تىزگىنىنى ئالدى - دە، ئاتنى يېتىلگىنىچە ھېلىقى نۆت دەرىخىنىڭ پۈتىقىغا باغلاپ قويدى ۋە دەرھال ئوچاقتىكى قۇمغانغا ئوت يېقىپ چاي قاينانغىلى تۇتۇش قىلدى...

شەيخ قۇرۇق مېۋە - چېۋە، قەن - گېزەكلەرنى ئېلىپ كېلىپ، داستىخان راسلىدى. ئىشانغا پۇراقلىق كۆك چاي بىلەن ئاچچىق قىلىپ دەملەنگەن سىنچايلار تارتىلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، ھىدى دىماغقا ئۇرۇپ تۇرغان ئاش ئۇسۇلغان چوڭ ئايىقلار داستىخانغا قويۇلدى. خەلىپە - سوپىلارنىڭ «ئالسىلا، باقسىلا» دەپ تەكلىپ قىلىشلىرى بىلەن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئالدىدىكى يوغان ئايىقتىكى تىترەپ تۇرغان پۇلۇدىن چوڭ - چوڭ كاپاملاپ ئاغزىغا ئېتىپ، قوۋۇزىنى تولدۇرۇپ، ئىشتىھا بىلەن يېيشكە باشلىدى، ئاش ھەقىقەتەن ئوخشىغانىدى. ئىشان ئۈچىنچى كاپام ئاشنى يەۋاتقاندا، ئاشنىڭ تەمىنىڭ سەل ئۆزگەرگەنلىكىنى ھېس قىلدى. تاماق ئۇنىڭ تىلىنى سەل قورۇغاندەك قىلدى. ئەمما، ئۇ «ئۆزۈمگە شۇنداق تۈيۈلۈۋاتقان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى - يۈ، يەنە ئارقا - ئارقىدىن ئاچكۆزلۈك بىلەن چوڭ ئۈچ كاپام ئاشنى ئاغزىغا سېلىپ يەۋەتتى...

تۈيۈقسىز، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئىككى مۈك بولۇپ پۈكلىنىپ داستىخان ئۈستىگىلا يىقىلدى. ئۇنىڭ قورسىقى قاتتىق مۇجۇپ، بېشىغا ئاچچىق بىر ئاغرىق كىرىپ كەتتى - دە، يۈرىكى قاتتىق دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى. ئۇنىڭ پۈت -

قوللىرى قولاشماي قېلىۋاتتى. ئۇ خۇددى بەزگەك بولۇپ قالغاندەك تىترىگىلى توردى. چۆچۈگەندەك ھەدەپ سىلكىنەتتى. كۆزلىرىگە قان قۇيۇلۇپ، ئىككى قۇلقى زىڭىلداپ كەتتى: «قەيەردىمەن؟ بۇ نېمە ئىش؟ مەن نېمە بولدۇم؟» دېگەن دەھشەتلىك ئوي ئۇنىڭ خىيالىدا يالت قىلىپ چاقماق چاققاندىك زاهىر بولدى ۋە دەررۇ ئورنىدىن تۇرماقچى بولغاندەك قىلىپ قوللىرى بىلەن داستىخانغا تىرەجىدى. بىراق، قانداقتۇر رەھىمسىز قۇدرەتلىك بىر مەخلۇق كېلىپ ئۇنىڭ بېشىدىن قاماللاپ بىر تۇتتى — دە، يەلكىسىدىن سۆرگىنىچە ئۇنى بىر ياقلارغا ئېلىپ ماڭغاندەك قىلدى، ئۇ ئاران: «يارەبىم، ھەممە گۇناھلىرىمنى مەغپىرەت قىلغايىسەن!» دېيەلدى. ئارقىدىن ھېلىقى رەھىمسىز، قۇدرەتلىك، ياۋۇز، قان ئىچەر ئالۋاستى ئۇنىڭغا ئېتىلىپ كېلىپلا ئۇنىڭ يۈرىكىنى قېپىدىن سۇغۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ ئىككى كۆزىنىڭ خۇنى كېتىپ، خىرەلىشىپ قالغان بولسىمۇ لېكىن ئۇ ئۆي ئىچىدە ئاق بولۇتتەك سايىلەر ئۈزۈشۈپ يۈرۈشكەنلىكىنى غۇۋا كۆرەلدى. بۇ سايىلەر ئۇنىڭ ئالدىغا ئاستا — ئاستا كېلىشتى ۋە ئۇنى قۇچاقلىۋېلىشتى. ئۇنىڭ تەشۋىش، ئۆكۈنۈش، پۇشايىمان، ھاياجان، ھىيلىگەرلىك، ئالدامچىلىق، رەزىللىك ۋە غەم — قايغۇ تېشىغا تېپىپ تۇرغان كۆزلىرىدىكى ھاياتلىق شېمى لىپ — لىپ قىلىپ بىر يېنىپ ئۆي ئىچىدىكى قاراڭغۇلۇق زۇلمىتىدە ياتقان جىمىكى نېرسىنى ئۇنىڭغا روشەن قىلىپ كۆرسەتتى — دە، پىل — پىل قىلىپ ئەبەدىي ئۆچتى...

*

*

*

— ئى پەدەرى بۇزۇرك، مۇشۇ يەكەن سەپىرىنى كۆڭلۈم زادىلا خالىمايۋاتىدۇ. بۇ قېتىمقى سەپىرىنىڭ ئېزگۈلۈكىدىن

ماڭ
پ،
نى
ۋې
ماڭ
نى
ۋە
ش
پ
ەن
لا،
لار
لا»
ان
ماڭ
ەن
ان
ەل
ەل
ان
ن
پ
پ
ى
—
—

خەتىرى كۆپرەك قىلادۇر. شۇڭا، سىزنىڭ ئۇياققا بارمىقىڭىزنى
خوپ كۆرمەيمەن! — دېدى ھىدايتۇللا خوجا دادىسى مۇھەممەت
يۈسۈپ ئىشانغا كۆيۈنگەن ھالدا.

— ئى پەرزەنت، — دېدى ئۇ ئوغلىنىڭ مەسلىھىتىنى خوپ
كۆرمەستىن، — بىز سۈلۈك تەرغىباتىمىزنى قەشقەر
ھۇدۇتلىقىدىن يەكەن دىيارىغا كېڭەيتىمىز زۆرۈردۇر.
نەھايەت، شادى خوجىنىڭ ئۆلۈمى بىزگە تېپىلغۇسىز پۇرسەت
يارىتىپ بەردى. شۇڭا، بىرنەچچىدىن، ئۇنىڭ مۇسىپەت تەزىيىسى
ئۈچۈن ئالتۇنلۇق مازىرى پۈرپەيزىگە بارمىقىمىز ۋاجىپ.
ئىككىنەنچىدىن، مۇشۇ پۇرسەتتە يەكەن دىيارىنى ئۆز
سۈلۈكىمىزنىڭ تەسەررۇپىغا كىرگۈزۋالساق ئەجەب ئەمەس.
ئۇنىڭدىن قالسا، سۇلتان ئابدۇللاخاننىڭ مەدەنىيىتىگە ۋە سەلتەنەت
سۈرىگە تايانماي، ئىسھاقىيە ئىمانسىزلىرىنى يوقىتىش مۇمكىن
ئەمەس! بۇ قېتىم بۇ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ، دەپ كىم
ئېيتالايدۇ؟ ئى ئوغۇل، سەن شاھماتتا پىيادە ئالتە مەنزىل سەپەر
قىلغاندىلا پەرزىن مەقامىغا يېتىشەلەيدىغانلىقىنى كۆرمىدىڭمۇ؟
يېڭى چىققان ئاي ئون تۆت كېچە سەپەر قىلىش ئارقىلىق
ھىلاللىق مەرتىۋىسىدىن تولۇنلۇق دەرىجىسىگە يېتىشىدۇ
ئەمەسمۇ؟ مۇبادا، بۇ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا چىقىرىۋالالسا، بىر
چالمدى ئىككى ئەمەس، ئۈچ پاختەكنى سوققان بولىمىز!
— ئى پەدەرىم، بۇ ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىمىز دەپ، —

دېدى ھىدايتۇللا خوجا، — كۆپ رەنجۇ — ئەلەم تارتىپ بەدەل
تۆلەپ قالدۇرمىزىكىن، دېگەن ئەندىشە بېشىمنى
چولغۇالدى.

— ئى پەرزەنت، — دېدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان
سەۋرچانلىق بىلەن ئوغلىغا چۈشەندۈرۈپ، — ئىنسان نەپىسى
شەيتانى، ھايۋانى ۋە مەلەكانىيلىقتىن ئىبارەت ئۈچ خىل
سۈپەت ۋە ئۈچ خىل قۇۋۋەتتىن پۈتۈلگەن بولىدۇ. ئىنساننىڭ

نەپسى قولغا قوندۇرغىلى بولمايدىغان ياۋايى قۇشتەك بىر نەرسىدۇر. سەئىدىيە خانداندىكىلەرنىڭ نەپسىمۇ دەل ئاشۇنداق ياۋايى قۇشقا ئوخشايدۇ. بۇ قۇش سەئىدىيە ئاسمىنىدا ئۆزى خالىغىنىچە پەرۋاز قىلىنۇپرىدىغان بولسىلا، ئۇلارنىڭ ئەقىل كۆزلىرى ئاخىر بىر كۈن خىرەلەشمەي قالمۇمۇ؟ ۋەللەھەمكى، ئەقىل كۆزى خىرەلەشكەن ھۆكۈمدار خۇددى بويىغا قوڭغۇراق ئېسىلغان دۆت ئېشەككە ئوخشايدۇ.

— ئى پەدەرەم، بويىغا قوڭغۇراق ئېسىلغان ئېشەك قانداق بولۇر؟

— كىچىكىمدە پەدەرى بۇزىرۇكۋار بىلەن دەھبىد^① كە كېتىۋېتىپ، تۈگمەن بېشى دېگەن يەردە قوندۇق ۋە تۈگمەنگە قېتىلغان ئېشەكنىڭ بويىغا قوڭغۇراق ئېسىپ قويۇلغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدۇق. پەدەرەم:

— نېمە ئۈچۈن ئېشەكنىڭ بويىغا قوڭغۇراق ئېسىپ قويدىڭىز؟ — دەپ تۈگمەنچىدىن سورىۋىدى، تۈگمەنچى:

— مېنىڭ ئۇيقۇم كۈچلۈك، ئۇخلىغان ۋاقتىمدا ئېشەكنىڭ ماڭماي تۇرۇۋالغانلىقىنى پەرق ئېتەي دەپ قوڭغۇراق ئېسىپ قويدۇم. قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى چىقىمىسىلا، ھە ئېشەك ماڭماي تۇرۇۋاپتۇ دەيمەن — دە، خىت — چۇ! دەپ ۋارقىراپ قويمەن. ئېشەك داۋاملىق ماڭىدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى.

پەدەرەم:

— ئەگەر ئېشەك چۆگىلىمەي ئورنىدا تۇرۇۋېلىپ، بويتىنى مىدىرلىتىپ، قوڭغۇراقنى جاراڭلىتىپ تۇرسا قانداق قىلىسىز؟ — دەپ سورىۋىدى، ھېلىقى تۈگمەنچى:

— ئېشەكىمدە بۇنچىلىك ئەقىل نېمە قىلسۇن؟ ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، مەن چوقۇم باشقا بىر تەدبىر تاپمەن —

① دەھبىد — پەرغانىدىكى جاي ئىسمى. مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ يۇرتى.

زنى
مەت
نوپ
قەر
ۋر
مەت
سى
پ
ئۆز
س
نەت
كىن
كىم
پەر
سۇ؟
ق
دۇ
بىر
—
دەل
سى
نان
سى
ل
نىڭ

دە! — دەپ كۈلدى...

— ئى پەدەرىم، — دەپى ھىدايتۇللا خوجا، — سۈلۈكىمىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمۇ يامان ئەمەسقۇ؟ شۇڭا شۈكرى — قانائەت قىلساقمىكىن دەيمەن. چۈنكى، مەن «ئەنۋارى سۈھىلى»^① دېگەن كىتابتىن «ئويلىنىپ بېسىلمىغان ھېرىس قەدىمى مەھرۇملۇق مەنزىلىگە يەتكۈزىدۇ!» دەپ ئوقۇغانمەن. ئۇنىڭدا ھېرىسخور مۈشۈكىنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۈتۈپ بەرگەنلىكى توغرىسىدا بىر ئىبرەتلىك ھېكايەت سۆزلەنگەن.

— ئۇ قانداق ھېكايەت ئىكەن؟

— بۇرۇنقى چاغلاردا ھال — كۈنى تولىمۇ خاراب بىر قېرى خوتۇن ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ ھەم پاكار ھەم كىچىك، ھەم ۋەيرانە بىر ئۆيدە ئولتۇرىدىكەن. ئۇنىڭ بىر مۈشۈكى بار بولۇپ، ئان يۈزىنى خىيال ئەينىكىدە ھەرگىز كۆرۈپ باقمىغان ۋە ئۆيلىرىدە ئاش دېگەن ئىسىمنى ئاڭلاپ باقمىغان بىر مۈشۈك ئىكەن. بۇ مۈشۈك پەقەت تۆشۈكتىن چاشقان پۇرىقىنى پۇراش ۋە تۇپراق تاختىسىدا چاشقان ئىزىنى كۆرۈش بىلەنلا قانائەتلىنىدىكەن. ئەگەر بەخت — ئەلىيى ئوڭدىن كېلىپ قېلىپ، بىرەر چاشقان ئۇنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدىغان بولسا، خۇددى بىر خەزىنىنى تاپقاندىكەن دىلى يايىراپ كېتۈر ئىكەن. تاكى بىر ھەپتىگىچە شۇ غىزا بىلەن ئۆمۈر كەچۈرىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇ مۈشۈك ئاچلىقتىن بىناقەت بولۇپ، مىڭ مۈشەققەت بىلەن ئۆگزىگە چىقىپتۇ. قارىسا قۇشنىسىنىڭ ئۆگزىسىدە ھەم سېمىز، ھەم پاكىزلىقىدىن تۈكلىرى پارقىراپ كەتكەن بىر مۈشۈكنىڭ شىرغا ئوخشاش قەدىمىنى ساناپ دەسسەپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران بولغىنىدىن پەرياد چېكىپتۇ ۋە:

① «ئەنۋارى سۈھىلى» — مەشھۇر دۇنياۋى ئەسەر «كەلىلە ۋە دەپنە» دىگەن كىتابنىڭ پارىسچە نامى.

— قەبەردىن كېلىۋاتسەن بۇرادەر؟ بۇنداق مېڭىشىڭدىن قارىغاندا پەغپۇر چىننىڭ زىياپەتخانىسىدىن چىقىپ كېلىۋاتقاندەك قىلسەنغۇ؟ بۇنداق پاكىز، چىرايلىق يۈرۈشۈڭ ۋە بۇنداق شانۇ - شەۋكىتىڭنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن پادىشاھ داستانىنىڭ دائىملىق مېھمانىمەن. ھەر كۈنى ئۇنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكىدە ھازىر بولمەن — دە، نازۇ - نېمەت زىياپەتلىرىنىڭ داستانىنى يايغان چاغدا جۈرئەت بىلەن بېرىپ سېمىز گۆش ۋە پارچە نانلارنى ئېلىپ قاچمەن. شۇنىڭ بىلەن يەنە بىر كۈن كەچكىچە راھەت - پاراغەتتە كۈن كەچۈرمىەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قوشنىسىنىڭ مۇشۇكى. — سېمىز گۆش دېگەن قانداق نەرسە؟ پارچە نان دېگەن قانداق بولىدۇ؟ مەن ئۆمرۈمدە موماينىڭ يۈندىسى ۋە چاشقان گۆشىدىن باشقا نەرسىنى كۆرگىنىم يوق، — دەپتۇ موماينىڭ مۇشۇكى.

— شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۆمۈمچۈكتەك ئورۇقلاپ كېتىپتەكەنسەن — دە! — دەپ كۈلۈپتۇ قوشنىسىنىڭ مۇشۇكى، — مۇشۇ تەلەتنىڭ بىلەن تالاغا چىقىدىغان بولساڭ، ھەممە مۇشۇكلەر سەندىن نومۇس قىلىشىدۇ. سەن پادىشاھنىڭ داستانىنى كۆرسەڭ ۋە ئېسىل غىزالارنى پۇراپ باقساڭ ئىدىڭ، ئۇ چاغدا خۇددى كونا ئۆلۈك تىرىلگەندەك بولۇپ، قوۋۇرغىلىرىڭغا ئەت قونۇپ، يېڭىدىن ھاياتقا ئېرىشكەن بولاتتىڭ!

بۇ گەپنى ئاڭلاپ موماينىڭ نەپسى تاقىلداپ كەتكەن مۇشۇكى يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:

— ھەي بۇرادەر! مېنىڭ سېنىڭدە قوشنىدارچىلىق ھەققىم بار. ئۇنىڭدىن تاشقىرى، ئىككىمىز بىر جىنىستىن. شۇڭا مۇرۇۋەت قىلىپ، بۇ قېتىم باراشىڭدا مېنىمۇ ئالغاچ بارساڭ، سېنىڭ شاراپىتىڭ بىلەن ئاشۇ چوڭ سورۇنغا بېرىپ قالسام،

—
ۇڭا
ارى
س
ن.
ۇپ

رى
انە
نان
دە
بۇ
اق
ن.
ان
نى
شۇ

ڭ
ڭ
اپ
پ
ياد

ڭ

سۆھبەتنىڭ بەرىكەتتىن مېنىڭ ئاشۇ ئاتىۋان، سۇنۇق كۆڭلۈم ئېچىلىپ قالسا نېمە بولىدۇ؟

قوشنىسىنىڭ مۈشۈكى ئۇنىڭ بۇ نالە - زارىنى ئاڭلاپ مېھىر ئوندىن كۆڭلى ئېچىشىپتۇ ۋە: «بۇ قېتىم باراشىمدا چوقۇم سېنى ئېلىپ بارىمەن» دەپ ۋەدە قىپتۇ. موماينىڭ مۈشۈكى ئۇنىڭ ۋەدىسىنى ئاڭلاپ كۆڭلى ئېچىلىپ ئۆگزىدىن چۈشۈپ، قوشنىسىنىڭ مۈشۈكى دېگەنلىرىنى مومايغا دېگەن ئىكەن، موماي بۇ مەسلىھەتنى لازىم تاپماي، نەسەھەت قىلىشقا باشلاپتۇ:

— ھەي ئەخمەق، دۇنيا ئەھلىنىڭ سۆزىگە ئالدىنمىغىن، قانائەت ئۆيىدىن ۋاز كەچمىگىن. چۈنكى، ھېرىس قاچىسى گۈر توپىسىدىن باشقا نەرسە بىلەن تولمايدۇ. تەمە ۋە تىلەك كۆزىنى پانا يىگىنىسى ۋە ئەجەل يىپىدىن باشقا نەرسە بىلەن تىككىلى بولمايدۇ.

ئەمما، موماينىڭ مۈشۈكىنىڭ بېشىغا پادىشاھ داستانىنىڭ سەۋداسى چۈشكەچكە، نەسەھەت دورىسى ئۇنىڭغا زادى كار قىلماپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بىر كۈنى موماينىڭ مۈشۈكى قوشنا مۈشۈكىنىڭ ياردىمى بىلەن يىقىلىپ - قوپۇپ يۈرۈپ، ئۆزىنى پادىشاھنىڭ داستانىنى دەرگاھىغا ئاران يەتكۈزۈپتۇ. لېكىن، بۇ بىچارە ئۇ يەرگە بارغۇچە ھېرىس ئەجدىھاسى ئۇنى يۈتۈش ئۈچۈن ئاغزىنى ئېچىپ تۇرغان ئىكەن ۋە زەئىپ تەلىيى مەھرۇملۇق سۈيىنى ھېرىسلىرىنىڭ خام تەمەسى ئوتىغا چىچىپ بولغانىكەن. ئەسلىدە، ئۆتكەن كۈنى بىر توپ مۈشۈكلەر مېھمانخانا ئەتراپىغا يىغىلىۋېلىپ، گۆش ۋە نان قەستىدە بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ غەلۋە چىقارغانىكەن. ئۇلارنىڭ ۋاڭ - چۈڭلىرىدىن مېھمان ۋە ساھىبخانلار ھەممىسى مالال ۋە بىئارام بولغانىكەن. شۇ سەۋەبتىن پادىشاھ مەرگەنلىرىگە ئوق ۋە يانى تەييارلاپ بىر

بولۇڭدا مۆكۈپ ئولتۇرۇپ، قايسى مۈشۈك بىنھايالىق قالغىنىنى يۈزىگە تۇتۇپ، داستىخان مەيدانغا كىرىپ، لوقمىغا قول ئۇزاتسا، ئۇنىڭغا ئوق يېڭۈرۈشنى بۇيرۇغانىكەن. موماينىڭ مۈشۈكى بۇ ئىشتىن بىخەۋەر تائام پۇرىقىنى پۇراپتۇ — يۇ، گۆش بىلەن نان ئالماقنىڭ قەستىدە داستىخانغا خۇددى چىۋىندەك ئۆزىنى ئېتىپتۇ. تېخى ئىشتىھا تارازىسىنىڭ تەخسىلىرىگە لوقما تارتىلماي تۇرۇپ، يۈرەكنى يارغۇچى ئوق ئۇنىڭ كۆكسىگە كېلىپ تېگىپتۇ. . . .

— مېنىڭ بۇ ھېكايەتنى مىسال كەلتۈرۈشۈمدىكى مەقسەت باشقا نەرسە ئەمەس، — دېدى ھىدايتۇللا خوجا سۆزىنىڭ ئاخىرىدا، — ئەلھال، بىز قەشقەر ئايىبى، شاھزادە يولۋاسخاننىڭ مەدەت — بەرىكاتىدا ھەر قانداق تۆھپىنى مۇشەققەتسىزلا قولغا كەلتۈرۈپ ئولتۇرۇپتىمىز. شۇڭا، ئۇنىڭ قەدرىنى بىلىپ، ھازىرچە ئاز بولسىمۇ كۆپكە تاۋاپ قىلىپ، قانائەت ھاسىل قىلىمىز زورۇرمىكىن. قالغىنىنى ئۇل تەخت مىراسخورىنى سەئىدىيەلەر تەختىگە يۆلەپ چىقارغاندىن كېيىن كۆرۈرمىز. بولمىسا ئۇنىڭغا يېتەلمەي، بۇنىڭدىنمۇ قۇرۇق قېلىپ يۈرمەيلى يەنە!

— ئى پەرزەنت، بۇ سۆزلىرىڭنىڭ ھەممىسى راست، — دېدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان، — مەن سېنىڭ كىچىك بولساڭمۇ ئەقىلدە تېز پىشىپ ماڭا يېتىشىۋالغانلىقىڭدىن كۆپ خۇرسەنمەن. مۇبادا، كىشى ئۇلۇغلۇق تەختىدە ئولتۇراي دېسە، چوڭ ئىشلارنى قىلىشقا تەييار تۇرۇشى لازىم. ئەگەر سۇلتانئۇل مۇھەققىن^① تاجىنى پېشىغا كىيىمەكنى خالىسا، ھىممەت كەمىرىنى بېلىگە چىڭ باغلىشى لازىم. ھالبۇكى، قۇلۇمدىكى تەرىقت تەسۋىسى ئۇلۇغ ھەيۋەت پەيدا قىلىشىمغا ياخشى مەدەتكار

① سۇلتانئۇل مۇھەققىن — «ھەق ئالانى تونۇغۇچىلارنىڭ ئەڭ كاتتىسى» دېگەن مەنىدە.

بولدۇ. ئۈچ ئىلىك ئۇپرماس شېرىن سۇخەن تىلىم مەرتىۋىلەرنىڭ ئەڭ ئالىسىغا ئىرىشىمگە ياخشى ۋاسىتە بولالايدۇ! چۈنكى، ھىممەت بىلىكىنىڭ زورىدىنلا قۇتۇپىل ئەقتىلىق ئارزۇسىنى قىلىش مۇمكىن ھەم ھىدايەت خانىقاسىنى نازۇ - نېمەت لىباسلىرى ۋە سەلتەنەت بېزەكلىرى بىلەن زىننەتلەش مۇمكىن! ئاللاتائالا ئۆزى ئىنايىتى بىلەن دۆلەتكە ئېرىشكۈدەك كۈچ - قۇۋۋەت ۋە ئەقىل - پاراسەتنى بىزگە بېرىپتۇ. تەۋپىق يار بولۇپ، ساۋادەتمەنلىك ئىشىكى ئىستىقبال قىلىپ بىزگە ئېچىلىپتۇ. ئۈمىدۋارمەنكى، بۇ قېتىمقى يەكەن سەپىرىمدە تىلىگەن ئارزۇيۇم ئەمەلگە ئېشىپ، مۇراد قولىنى مەقسەت بويىنىڭ ۋىسالغا يەتكۈزسەم ئەجەب ئەمەس!

— سۈلۈك - تەرىقىتىمىزنىڭ پىر كامىلى بولمىش سۇلتانۇل مۇھەققىن قۇتبىل ئەقتابىمىزنىڭ سۆزلىگەنلىرى بەرھەق. بىراق، ھەر بىر ئېزگۈلۈكنىڭ بىر خەتىرى بولغىنىدەك، مۇبادا، مۇراد - مەقسەت ئېشىكىڭىزگە مۇشەققەت - ھىجران تىكىنى چاپلىشىپ قالسا، بىزلەر قانداق قىلىمىقىمىز لازىمدۇر؟ — دېدى باياتىن ئاتا - بالا ئىككىلەننىڭ سۆزىگە ئارىلاشماي بىر چەتتە جىم تۇرغان خەلىپە ئابدۇلرازاق قازى.

— تەرىقىتى سۈلۈككە سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل ئەقتابى بولغان بىزدەك زاتنىڭ مەقسەت ئېتەكلىرىگە مۇشەققەت تىكىنى چاپلاشمىسا، مۇرىشىد - مۇخلىسلىرىمىزنىڭ پاراغەت گۈلىستانىدا مېھنەت گۈلى ئېچىلمايدىغانلىقى شۈبھىسىزدۇر. مۇشەققەت بۇراقىغا^① مېنىڭگۈچە، مەقسەت ئېتىزىدىن مەنپەئەت ھوسۇلىنى يىغىۋالغىلى بولمايدۇ. ئەلھال، مۇبادا بىزلەردىن كېيىن قالسىڭىزلا ئەقتاب بولمىش پەرزەنتلىرىمىز، ھىدايتۇللا خوجىزادە سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل

① بۇراق — رۇپىيەتلەردىكى قاناتلىق تۇلپارنىڭ نامى. مۇھىمەت پەيغەمبەر سىراج كېچىسى بۇراققا مىنىپ ئىرىشكە چىقىپ، ئاللا بىلەن مۇلاقت بولغانىش.

ئەقتابلىق رۇتېسىدە تەرىقەت سۈلۈكىمىزنى ھىدايەت يولىغا داۋاملىق باشلاپ ماڭۇر. شۇنداق بولسىلا، بىزمۇ رازى، خۇدامۇ رازى بولۇپ، خاتىرجەم جەددى - جەمەت باياۋاننى كېزىپ مەقسەت جامالىنى كۆرۈرمىز!

— ئى بۇزۇرۇكۇر ھەزرىتى پىر، خاتىرجەم بولغايىسىز. بىز سىزگە ھەم خوجىزادىمىزگە قول بەرگەنمىز. سىز خوجام رازى بولسىڭىز، خۇدامۇ رازى بولۇر! — دەپ خەلىپە ئابدۇلرازاق قازى چەكسىز ھاياجان ئىلكىدە.

— يارىكاللا، يارىكاللا! — دەپ چۇرقراشتى قالغان خەلىپە - خاس مۇرىتلارمۇ، — خوجام رازى، خۇدا رازى! خوجام رازى، خۇدا رازى! ...

— مانا بۇ سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل ئەقتابلىق ئېرىشاتنامىسىنى مۇرشىدىم سىز ساقلاپ قويۇڭ. مۇبادا مەن قايتىپ كەلسەم، مەن ئۆزۈم ئەھلى مۇخلىسلىرىمغا جاكارلىغايىمەن. مۇبادا، مەن قايتىپ كېلەلمىسەم، سىز ئەھلى مۇخلىسلىرىمغا خوجىزادە ھىدايتۇللا ئافاق خوجانى «سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل ئەقتابى» دەپ ئېلان قىلغايىسىز! — دەپ مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان سەللىسىگە قىستۇرۇقلۇق بىر قەغەزنى ئابدۇلرازاق قازىغا بەردى.

خەلىپە - سويلارنى باشلاپ ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىغا بەيئەت كەلتۈرگەن بۇ ئابدۇلرازاق قازى دېگەن خەلىپە مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قۇمۇلدا سەرگەردان بولۇپ يۈرگەندە، مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى ئىشقىيە مەزھىپىدىكى مۇرشىدىلارغا خوجا مەسئۇلى بولغان ئىدى. ئۇ تولىمۇ ئاچكۆز، نەپسى بالا بەگى بىر سوپى ئىدى. ئۇ ھەر قېتىم مۇخلىسلىرىنىڭ ئۆيىگە مەسىلە مەرۇپ قىلغىلى بارغاندا، مەسىلە - مەرۇپ ۋاقتىنىڭ ئۇزۇن - قىسقىلىقىنى ئۆي ئىگىسىنىڭ داستىخانغا قاراپ بەلگىلەيتتى.

ئۆي ئىگىسى قولى قىسقا بولۇپ قېلىپ، قوي سويالمىغان بولسا، مەسىلە - مەرۇپ ۋاقتىمۇ شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا سوزۇلۇپ كېتىۋېرەتتى - دە، تاكى ئۆي ئىگىسى قولىدىكى ۋەجۇ - ۋەسلىنى سېتىپ قوي ئېلىپ سويىمغۇچە بىزەڭلىك قىلىپ كەتمەي يېتىۋالاتتى. مۇبادا ئۆي ئىگىسى قوي سويىغان بولسا، ئۇ مەسىلە - مەرۇپنى تېزلا تۈگىتەتتى - دە، سېمىز قوي گۆشىدىن قىلىنغان نېرىن چۆپىنى خام پىياز بىلەن تەكشى ئىلەشتۈرۈپ، تازا ئىشتىھا بىلەن يەيتتى. ئاندىن سويىلىرىغا چىلىمىنى تازا خورلىتىپ مۇشتەك بەڭنى چېكىپ، كۆك چاينى ئىچىپ، بەڭنىڭ كەپپىنى سۈرەتتى. شۇڭا، ئابدۇلرازاق قازى توغرىسىدا مۈلكىي قەشقەرىيىدە نۇرغۇن كۈلكىلىك لەتىپىلەر تارقالغانىدى.

بىر يىلى، ئابدۇلرازاق قازى سويىلىرىنى باشلاپ ھاراپتىكى ① ھېلەك داڭقان دېگەن مۇخلىسىنىڭ ئۆيىدە تۈنەككە داخىل بولۇپتۇ. تۈنەك كېچىسى، بۇ يۇرتتىكى مۇرشىد - مۇخلىسلار «خوجا مەسئۇلمىزنىڭ مەسىلە - مەرۇپىنى ئىشتىمىز» دەپ، ھېلەك داڭقاننىڭ ئۆيىگە يىغىلىپتۇ.

— ئەئۇزى بىللاھى مەنەش شەيتاننىر - رەجىم، بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم! — تۆردە ئولتۇرۇپ سوزۇپ خەتمە قۇرئان قىلىۋاتقان خەلىپە ئابدۇلرازاق قازى بىردىنلا توختاپ، يېنىدىكى سوپىسىدىن:

— قوي سويۇپتۇمۇ - سويماپتۇمۇ؟ قاراپ بېقىڭلارچۇ، — دەپ سورايتۇ - دە، چاندۇرماستىن قىراڭمىنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپ، — ئەلھەمدۇلىللاھى - رەببىل ئالەمىن - ئەھ - رەھمانىر - رەھىم - مالىكى يەۋمىدىن... .

ئابدۇلرازاق قازى سۈرە فاتىھەدىن قىراۋات قىلىۋاتقان

① ھاراپ - قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسىنىڭ شەرقىي - جەنۇبىغا قىرىق كىلومېتىر كېلىدىغان جايدىكى بىر يېزىنىڭ نامى. ھازىرمۇ ھاراپ دېيىلىدۇ.

ئارىلىقتا ھېلىقى سوپى ئورنىدىن تۇرۇپ تالاغا چىقىپلا قايتىپ كىرىپ:

— ئىيىياكەنەئىبۇدۇ ۋەئىيىياكەنەستەيىئىن، قوي سوپۇلۇپتۇ خوجا مەسئۇلىم، قوي سوپۇلۇپتۇ! ئىھدىناس سىراتەلمۇستە. قىيم! — دەپ ئابدۇلرازاق قازىغا قوشۇلۇپ قىلچە چاندۇرماي قىرائەت قىلىپتۇ. ئەمما، بۇ جاۋابتىن قازى يەنىلا خاتىرجەم بەلالماي:

— بىسىللاھىر — رەھمانىر — رەھىم، سوپىغان قوي سېمىزمىكەن — ئورۇقمۇ؟ چىقىپ قاراپ باقساڭلارچۇ؟ سىراتەل — لەزىنە ئىن ئەمتە — ئەلەيھىم! . . . ئاڭغىچە بىر سوپى چىقىپلا قايتىپ كىرىپ:

— بىسىللاھىر — رەھمانىر — رەھىم، قۇلھۇۋەللەھۇ ئەھەد، ئاللاھۇ سەمەد، غىچ يىغىكەن، سۇق! غىچ يىغىكەن سۇق! — دەپ جاۋاب بەرگەندىن كېيىن، قازىنىڭ دەككە — دۈككە ئىلكىدىكى كۆڭلى ئاندىن تەسكىن تېپىپتۇ — دە، قىرائىتىنى سوزۇپ داۋاملاشتۇرۇپ:

— بىسىللاھىر — رەھمانىر — رەھىم! غەيرىل — مەغزۇبى ئەلەيھىم ۋەلاز — زالىن — ئامىن! — دەپ دۇئا قىلغاندا، باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ «ئىلاھا ئامىن!» دېيىشىپ، دۇئاغا قول كۆتۈرۈشىپتۇ. . . .

*

*

*

سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئالتىنچى ئەۋلاد سۇلتانى ئابدۇلەتىپخان ئون ئىككى يىل تەخت ساھىبى بولغاندىن كېيىن، مىلادى 1630 - يىلى (ئات يىلى) كۈزدە، 26 يېشىدا تويۇقسىز ئۆلۈپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ ئەھمەدخان ۋە مەھمۇدخان دېگەن ئىككى جىيەنى ئوتتۇرىسىدا سەئىدىيە تەختىنى تالىشىش

ماجراسى يۈز بەردى. بۇ كۈرەشتە گاھ ئەھمەدخان يېڭىپ تەختكە چىقسا، گاھ مەھمۇدخان تەختنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالاتتى. شۇنداق قىلىپ سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ۋەزىيىتى تاكى مىلادى 1638 - يىلى سۇلتان ئابدۇللاخان خان بولغانغا قەدەر مۇشۇنداق داۋالغۇش ئىچىدە زادى تىنچىماي كەلدى.

مىلادى 1631 - يىلى سۇلتان ئەھمەدخان تۇنجى قېتىم سەئىدىيە خانلىقىنىڭ تەختىنى تارتىۋېلىپ، ئۆزىنى خان دەپ ئېلان قىلغان بولسىمۇ، ئەمما مىلادى 1632 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرىدا، سۇلتان مەھمۇدخان تەرىپىدىن تەختتىن چۈشۈرۈلدى. مىلادى 1635 - يىلى يازدا، سۇلتان ئەھمەدخان يەنە سۇلتان مەھمۇدخاننى تەختتىن ھەيدەشكە مۇۋەپپەقىيەت بولدى ۋە سەئىدىيەلەر تەختىنى يېڭىۋاشتىن ئۆز قولىغا ئالدى.

بۇ مەزگىلدە، سەئىدىيەلەر شاھزادىلىرىدىن ئابدۇللاخان ئاقسۇدا نايىب بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئىدى. ئۇ سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ داۋالغۇپ تىنچىماي كېتىۋاتقان ۋەزىيىتىنى ئوڭشاش ئۈچۈن ئاقسۇدا قوراللىق توپىلاڭ كۆتۈرۈپ، سۇلتان ئەھمەدخانغا قارشى ئاشكارا ئىسيان ناغرىسىنى چالدى ۋە چالاش^① نايىبى بىلەن بىرلىشىپ يەكەنگە لەشكەر تارتىپ كەلدى.

ھەر قېتىم سەئىدىيە دۆلىتىدە بىرەر ۋەقە، ھادىسە يۈز بەرگەندە، بۇ ۋەقە، ھادىسىلەرگە قەشقەر خوجىلىرى قول تىقماي قالمايتتى. بۇ قېتىمىمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا بولالمىدى! مەخدۇم ئەزەمدىن تارتىپ سەئىدىيەلەر تەختىگە كۆز تىكىپ خىرىس قىلىپ كېلىۋاتقان بۇ قەشقەر خوجىلىرى ئاكا - ئۇكا مۇھەممەت ئىمىن ئىشان بىلەن خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇلاننىڭ زامانىسىدىلا سىياسىي مەقسەتلىرى تۈپەيلىدىن بىر - بىرى بىلەن زادى چىقىشالمايدىغان قارىمۇ قارشى ئىككى چوڭ دىنىي مەزھەپكە

① چالاش - قارا شەھەرنىڭ تارىختىكى ناملىرىدىن بىرى.

ئايرىلىپ كېتىشكەندى. ئۇلار مەخدۇم ئەزەمنىڭ چوڭ ئوغلى مۇھەممەت ئىمىن ئىشانكالا بىلەن مەخدۇم ئەزەمنىڭ تۆتىنچى ئوغلى خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇللارنى ئۆزلىرىگە پىر قىلغان ھالدا ئايرىم - ئايرىم ئىشقىيەچىلەر ياكى داستانلار مەزھىپى بىلەن ئىسھاقىيچىلەر ياكى مەخدۇمزاڭلەر مەزھىپى بولۇپ شەكىللەندى. كېيىنكى چاغلاردا «ئاقتاغلىقلار» ۋە «قارا تاغلىقلار» دەپ ئاتالغانلار دەل ئاشۇلارنى كۆرسىتەتتى.

* * *

(مىلادى 1587 - يىلى (توڭگۇز يىلى) كۈزدە، خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇللانىڭ سەمەرقەندىكى ئۆيىدە بىر ئوغۇل دۇنياغا كەلدى. بۇ ئوغۇلنىڭ تۇغۇلۇشى بۇنىڭدىن ئىككى يىل ئىلگىرى خوجا شەھىز ئىسىملىك بىر ئوغلىدىن ئايرىلىپ قالغان خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇللا ئۈچۈن تولىمۇ خۇشاللىنارلىق ئىش ئىدى ئەلۋەتتە. ئىسھاق خوجىنىڭ خوجا شەھىز دېگەن ئوغلى ئۆلۈپ كەتكەندە، ئۇنىڭ ئۇشتۇر^① دېگەن بىر مەشھۇر خەلىپىسى ئۇنىڭغا: «يىغلىماڭ، شەھىز كەتسە، شادى كېلۇر!» دېگەن ئىكەن.

دېگەندەك، ئىككى يىل ئۆتۈپ ئۇزاققا قالماي، خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇللا يەنە بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆردى ۋە ئۇنىڭ ئىسمىنى شادى خوجا دەپ قويدى. بۇ ئوغۇل كېيىنكى چاغلاردا ئىسھاقىيچىلەرنىڭ ئەزىز خوجا دېگەن مەشھۇر پىرى بولۇپ قالدى.

مىلادى 1592 - يىلى (تىمساھ يىلى) سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ

① ئۇشتۇر خەلىپە (1618 - ؟) - ئىسھاقىيچىلەرنىڭ مەشھۇر سەردارلىرىدىن بىرى. ئۆزبېك، پەرغانىدا تۇغۇلغان. كېيىن ئۇ خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇللا بىلەن بىللە بۆلىكى قەشقەرىيىگە سۈلۈك تەرغىباتى قىلىش ئۈچۈن كەلگەن ۋە يەكەندە ۋاپات بولغان.

تۆتىنچى ئەۋلات سۇلتانى مۇھەممەدخان تەختكە چىقتى، ئىسھاق خوجا ئەمدىلەتنى بەتتە ياشقا كىرگەن ئوغلى شادى خوجىنى ئېلىپ سەمەرقەندتىن يەكەنگە قايتىپ كەلگەندە، سۇلتان مەھمەدخان يېڭىسارنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدىكى قوش گۈمبەز دېگەن يەرگىچە ئالدىغا قارشى ئېلىپ چىققان ۋە ئاتا - بالا ئىككىسىنى ئانقا مىندۈرۈپ، يەكەندىكى خان ئوردىسى - ئاقسارايغا باشلاپ كەلگەندى. كېيىن پەيزاۋات، سايقاش دېگەن ئىككى يۇرتنى مۆھۈرلەپ ئۇلارغا جۈلدۈ - جاساق قىلىپ بەردى. ئىسھاقىيە مەزھىپى شۇنىڭدىن ئېتىبارەن مۈلكىي قەشقەرىيىدە تېز تەرەققىي قىلىپ، سەئىدىيە خانلىقىنىڭ سەلتەنەت ئىشلىرىغا تەسىر كۆرسەتكۈدەك دەرىجىگە بېرىپ يەتتى.

*

*

*

مىلادى 1638 - يىلى، ئابدۇللاخان لەشكەر تارتىپ سۇلتان ئەھمەدخان ئۈستىگە جازا يۈرۈشى قىلغاندا، سۇلتان ئەھمەدخان شادى خوجىنى ئۆزىگە تارتىش ئۈچۈن، گۇما دېگەن يەرنى ئۇنىڭغا جۈلدۈ - جاساق قىلىپ مۆھۈرلەپ بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما شادى خوجا ئاقسۇ نايىبى ئابدۇللاخاننى قوللاپ، ئۇنى سەئىدىيەلەر تەختىگە يۆلەپ چىقىرىش قارارىغا كەلدى ۋە كۈيۈغلى پادىشاھ خوجىنى ئابدۇللاخانغا قوشۇلۇپ، چالاش، تۇرپان نايىبلىرى بىلەن بىللە يەكەنگە ھۇجۇم قىلىشقا ئەۋەتتى.

مىلادى 1639 - يىلى (توشقان يىلى) ئەتىيازدا، ئابدۇللاخان يەكەندە سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تەختىگە ئولتۇرۇپ، ئونىنچى ئەۋلاد سەئىدىيە خانى بولۇپ قالدى.

ئابدۇللاخان سىياسىي جەھەتتە بىرقەدەر يىراقنى كۆرەلەيدىغان دانا خان ئىدى. ئۇ زۆرۈر بولغان تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، سۇلتان ئابدۇلەتپخان ۋاپات بولغاندىن تارتىپ

داۋالغۇپ بىر ئىزدا توختىماي كېلىۋاتقان سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ سىياسىي ۋەزىيىتىنى دەرھال ئوڭشاپ، مەملىكەتنىڭ ۋەيران بولغان ئىگىلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. ئۇ قۇمۇل دىيارىدىن تاكى بەدەخشانغا قەدەر بولغان پۈتكۈل مۈلكىي تۈركىستاننى يېڭىباشتىن بىرلىككە كەلتۈرۈپلا قالماستىن، «يىراقتىكىلەر بىلەن ئالاقە باغلاپ، يېقىندىكىلەرگە ھۇجۇم قىلىش» تەك ئىستراتېگىيىلىك سىياسەتنى يولغا قويۇپ، چەتئەللەر بىلەن ئۈزۈلۈپ قالغان ئىقتىسادىي، سىياسىي، مەدەنىيەت جەھەتتىكى تۈرلۈك ئالاقىلەرنى ئەسلىگە كەلتۈردى. خاقانىي چىنغا^① ئەلچى ئەۋەتىپ، ئىككى دۆلەتنىڭ ئەنئەنىۋى سودا ئالاقىسىنى ئەسلىگە كەلتۈردى ھەمدە ھىندىستان، پىرسىيە، ئوسمانىيە، پەرەڭىستان قاتارلىق غەرب ئەللىرى بىلەن بولغان ئەنئەنىۋى دوستلۇقنى ئەسلىگە كەلتۈردى.

مەملىكەت بىرلىككە كەلگەن بولسىمۇ ئەمما قىرغىزلار پات - پات توپىلاڭ كۆتۈرۈپ، ئەمدىلەتنى تىنچلانغان سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئامانلىقىغا ئېغىر زىيانلارنى كەلتۈرۈپ بەردى. قىرغىزلاردىن قويۇلغان مەنەپىدارلار ھە دېسلا ئىسيان قوزغاپ زادى تىنچىمىدى. قىرغىزلارنىڭ سەردارى مىرزا بەگ ئەلچىگى ئابدۇللاخاننىڭ خىزمەت - ئىتائىتىدىن باش تارتتى. بۇ چاغدا ساتىمبېي قىرغىز يېڭىسارنىڭ ھاكىمى كىدى. ئەيىۈب ئىسيان كۆتۈرۈشكە تەييارلانغاندا، ئابدۇللاخان ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىپ، دەرھال يەكەنگە قايتۇرۇپ كەلدى. يېڭىسار ھۆكۈمىتى قاراكېچىككە تاپشۇرۇلغان بولسىمۇ ئەمما ئۇمۇ ئەنجانغا قېچىپ كەتتى. ئابدۇللاخان قىرغىزلار مەسلىسىنى ئاخىرقى ھېسابتا ھەل قىلىش ئۈچۈن ئەمەلدارلارنى چاقىرتىپ كېلىپ قۇرۇلتاي ئاچتى. ھەممەيلەننىڭ پىكرى قىرغىزلار گۈستىگە جازا يۈرۈشى

① خاقانىي چىن - جۇڭگونىڭ تارىختىكى ناملىرىدىن بىرى.

قىلىشقا مەركەزلەشتى. ئابدۇللاخان بۇلغاچنىڭ ئادەملىرىنى بىر - بىرىدىن ئايرىپ، ھەربىرىنى لەشكەرلەرگە تاپشۇرۇپ بېرىشنى بۇيرۇدى ۋە توپىلاڭچى قىرغىز ئاقساقاللىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈش ھەققىدە پەرمان چۈشۈردى. ساتىمبىي ئۆيىتىمىش بەگكە تاپشۇرۇلغانىدى، ئۇمۇ ئۆلتۈرۈلدى. قارا قىچبەگ ئەييۈببەگكە تاپشۇرۇلغانىدى ئەمما ئۇ ئەھۋالنى تۇيۇپ قالغانلىقتىن، كېچىدە بەگنىڭ ئېتىنى ئوغرىلاپ مىنىپ قېچىپ كەتتى. ئابدۇللاخان تاتار ۋە بايرىنلارنىڭ ئادەملىرىنى ئەييۈببەگكە ياردەملىشىشكە ئەۋەتتى. قىرغىز ئاقساقىلى قارا قىچبەگ قىرغىزلارنى باشلاپ ئەييۈببەگنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن قاتتىق جەڭ قىلدى. بۇ جەڭدە ئەييۈببەگنىڭ ئوغلى مەتلەب خوجا ۋە شاھ مەھمۇت شاھ، خوجا ھەبىب، مۇھەممەت بەردى بايرىن، پايەندە قازى قاتارلىق بەگلەر ئۆلتۈرۈلدى. بۇ قېتىمقى قىرغىزلار ئۈستىگە جازا يۈرۈشى قىلىشقا ئەۋەتكەن قوشۇنى چېكىنىشكە مەجبۇر بولۇپ تۇرغاندا، ئابدۇللاخاننىڭ شەھباز بەگ دېگەن باھادىرى قىرغىزلارنىڭ ساتىمبەگ دېگەن ئاقساقىلىنىڭ ئوغلى ئاللا يارنى بىر ئۈمۈت قويۇپلا ئاتتىن غۇلاتتى. ۋەزىيەت بىردىنلا ئۆزگىرىپ، شەھباز بەگنىڭ لەشكەرلىرى ھۇجۇمغا ئۆتتى. ئابدۇللاخاننىڭ لەشكەرلىرى ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ جان بېغىش، قىچاق تۈكلى باي، نار تايلاق قاتارلىق قىرغىز ئاقساقىللىرىنى قوشۇنى بىلەن قوشۇپلا قورشىۋالدى ۋە ئەقىنە خەزىنىچى دېگەن قىرغىز ئاقساقىلى باشلىق بىر تۈمەندەك توپىلاڭچى قىرغىزلارنى ئۆلتۈرۈپ، ئەۋەككۈل باي، نار تايلاق ۋە ئورۇقبەگ دېگەنلەرنى تىرىك تۇتتى. شۇنىڭ بىلەن «موغۇلىستان جاڭگىلىنىڭ شىرلىرى» دەپ ئاتىلىدىغان قىرغىزلار بېلى ئۈستىلىپ، شۇنىڭدىن كېيىن ئوتتۇز يىلغىچە قايتا توپىلاڭ كۆتۈرۈشكە جۈرئەت قىلالمىدى.

ئابدۇللاخان توپىلاڭچى قىرغىزلارنى تەلتۈكۈس

بويۇندۇرغاندىن كېيىن دەرھال پەرغانىگە ئەسكەر چىقىرىپ ئەنجان قاتارلىق جايلاردىكى توپىلاڭچى - تەپرىقاتچى كۈچلەرنى يوقىتىپ، بۇ جايلارنى يېڭىۋاشتىن سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تەسەررۇبى ئاستىغا ئالدى. ①

بىراق، ئابدۇللاخانمۇ بۇزۇرۇكۋار بوۋىسى سۇلتان سەئىدخان زامانىسىدىن تارتىپ داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئۇدۇم بويىچە، شادى خوجىنى پىر تۇتۇپ، ئۇنىڭغا قول بېرىپ مۇخلىس بولدى ۋە شادى خوجىنىڭ سەئىدىيەلەر ئوردىسىدىكى سىياسىي رەقىبلىرىنى بىر - بىرلەپ تازىلىدى.

مۇشۇ مەزگىلدە، قۇمۇلنىڭ تارخان يېڭى مۇھەممەت شاھ غازى بەگ تەرىپىدىن «ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد» دەۋاسىنى قىلغانلىق گۇناھى ئۈچۈن قۇمۇل دىيارىدىن قوغلاپ چىقىرىلغان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئوغلى ھىدايتۇللا خوجىنى ئېلىپ قەشقەرگە قايتىپ كەلدى.

ئابدۇللاخان ئۆزىنىڭ سەلەنەت ئاساسىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ قەشقەر مۇزاپىتىدىكى تەسىر كۈچىدىن پايدىلىنىش قارارىغا كەلدى - دە، ئاتا - بالا ئىككىسىنى قىزغىن قارشى ئالدى ۋە ئۇلارغا قەشقەرنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىكى ئاۋات، بەشكېرەم دېگەن يۇرتلارنى مۆھۈرلەپ، جۈلدۈ - جاساق قىلىپ بەردى. بۇ چاغدا قەشقەردە ئابدۇللاخاننىڭ ئامراق كەنجى ئوغلى، شاھزادە يولۇاسخان نايب بولۇپ تۇرۇۋاتقانىدى. سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تەخت ۋارىسلىق تۈزۈمى بويىچە، قەشقەرگە نايب بولغان كىشى ئەلۋەتتە ۋەلىئەھد بولاتتى. ئەمما، بۇ سەئىدىيەلەرنىڭ ئەسىرلەردىن بۇيان داۋام

① بۇ ھەقتىكى تەپسىلاتلارنى بىلىمىڭىز، شاھ مەھمۇت بىن فازىل جوراس يازغان «تارىخى رەشىدى زەھىي» ياكى كېيىنكى چاغلاردا «سەئىدىيە خانلىقى تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار» دەپ ئاتالغان كىتابىنىڭ ۱۵۵ - ۱۵۶ - بەتلەرگە قاراڭ. بۇ كىتاب ئەسلىدە پارس تىلىدا يېزىلغان بولۇپ، سابىق س س س ر يەنلەر ئاكادېمىيىسى تارىخىي ۋەسىقەلەر ئىنستىتۇتى تەرىپىدىن ۱۹۷۶ - يىلى موسكۋادا نەشر قىلىنغان. ۱۹۸۸ - يىلى ۹ - ئايدا قەشقەر ئۇچۇر نەشرىياتى قايتا باسقان.

قىلىپ كېلىۋاتقان تەختكە چوڭ ئوغۇل ۋارىسلىق قىلىشتەك ئۇدۇمغا مۇخالىپ ئىدى! دېمەك، ئابدۇللاخاننىڭ قەشقەر نايبىلىقىغا چوڭ ئوغلى شاھزادە نۇرىددىنخاننى قويماستىن ئامراق كەنجى ئوغلى، شاھزادە يولۋاسخاننى قويغانلىقى ئۇ سادىر قىلغان ئەجەللىك خاتالىق ئىدى. ئوتتۇز يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ دەل مۇشۇ خاتالىقى ئۆزىنىڭ بېشىغا چىقتى!

*

*

*

— ئى بۇزرۇكانە قەشقەرنىڭ ئۇلۇغ - ئۇششاق ئىشقىيە ئەھلى! — دەپ مەسىلە - مەرۇپ قىلىشقا باشلىدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ھېيتگاھ جامەسىدىكى بىر قېتىملىق جۈمە نامىزىدا. بۇ ئۇنىڭ قەشقەر دىيارىغا ئاياغ باسقاندىن كېيىنكى تۇنجى سۈلۈك تەرغىباتى ئىدى، — سىزىلەر بۇنىڭدىن بۇرۇن ماڭا ۋەكىلىم ئارقىلىقلا يىراقتىن ئەگىشىپ كەلگەن ئىدىڭىز. مەن ئۇ چاغدا سىلەر ئۈچۈن چۆل - باياۋاندىكى يىراقتا كۆرۈنىدىغان ئالۋۇن، تەيەممۇم قىلغىنىڭىزلاردا خاك - تۇپراق بولغانىدىم. بۇ پەقەت چۆل - جەزىرىلەردە سۇ بولمىغان ۋەزىيەتتىلا قوللىنىلىدىغان چارە ئىدى! بۈگۈن سىزىلەر ئەزىم دەريانىڭ ياقىسىغا يېتىپ كەلدىڭىز. ئەلھال، ئەمدى سىزىلەرگە تەيەممۇم بەھاجەتتۇر. سىزىلەرنى ھىدايەتكە باشلايدىغان سۇلتانۇل مۇھەققىق بولمىش قۇتبىل ئەقتابىڭلار ئۆز ئورنىغا كەلدى! ئۇ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، يېنىدا تۇرغان ئوغلى ھىدايتۇللا خوجىغا سۈيۈنۈش نەزەرى بىلەن بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئەمدى بىز ئاتا مىراس مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئۆزىمىزنىڭ سۈلۈك تەرغىباتىمىزنى ھېچبىر تەشۋىشسىز ئاشكارا يۈرگۈزۈمىز! سىزىلەر بىز بار چاغدا بىزنى، بىز يوق چاغدا

خوجىزادە ھىدايتۇللا خوجىنى پىر دەپ تونۇغايىسلەر. چۈنكى بىز ۋە ئول پەرزەنت ئەۋلادى پەيغەمبەردۇرمىز! ئىشانى نۇر ئاللاھدۇرمىز! ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇددۇرمىز! سۇلتانۇل مۇھەققىن ۋە قۇتبىل ئەقتابدۇرمىز! تەڭرىتا ئالا بىلەن بىزلەرنىڭ ئارىمىزغا ھېچقانداق ۋۇجۇد سىغماسدۇر! شۇڭا، خوجا رازى، خۇدا رازىدۇر! مۇبادا، ئاراڭلاردىن بىرەر كىشى ئالانغۇما - پەيغەمبەرگە ئىمان كەلتۈرۈپ، دىنى ئىسلامنىڭ پۈتكۈل ئەھكاملىرىنى قولدا تۇتقان تەقدىردىمۇ، ئەگەر سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل ئەقتاب، ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد بولغان بىزدەك نۇر ئاللاھغا قول بەرمەيدىكەن، ئىشەنمەيدىكەن، ئول كىشى مۇرتەد، دەۋزخىي، گۇناھكار بولغاي، قىلغان پۈتكۈل تائەت - ئىبادەتلىرى زادى مەقبۇل بولمىغاي!...

* * *

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، پۈتۈن قەشقەر دىيارىدىكى مەشھۇر كىشىلەر، تۆرە - ئىسىلزادىلەر ۋە پۈتۈن پۇقرايۇ - پەقىرلەر «مۇرتەد، دەۋزخىي، گۇناھكار بولۇپ قالمايلى» دېيىشىپ، بەس - بەستە مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى ھىدايتۇللا ئىشانغا قول بېرىشىپ، مۇرت - مۇخلىس بولۇشتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە قەشقەر نايىبى، تەخت ۋارىسى بولغان شاھزادە يولۋاسخانمۇ بار ئىدى.

ئۇ ئىستېدات جەھەتتە ئاكىسى، چوڭ شاھزادە نۇرىددىنخانغا زادىلا يېتىشەلمىسىمۇ ئەمما قارا نىيەتلىكتە شەيتان لەئىنگە ساۋاق بېرەلەيدىغان ئىقتىدارغا ئىگە ئىدى.

ئابدۇللاخان چىرىك سىياسەتنى ئىسلاھ قىلىش ئۈچۈن، بىر قاتار ئىلغار تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، دۆلەتنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىكى ئومۇمىي كۈچ - قۇدرىتىنى ئاشۇرۇپ، سەئىدىيە

دۆلىتىنى ئەتراپتىكى دۆلەتلەر ئارىسىدا قۇدرەتلىك بىر دۆلەتكە ئايلاندۇرغان بولسىمۇ بىراق جاھالەت پىرىلىرى بولغان مەخدۇم ئەزەم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى تەرىپىدىن سەئىدىيە زېمىنىغا تەبىرىلغان مەزھەپچىلىك، تەپرىقاتچىلىق ۋە نادانلىق، دوگمىچىلىق ياۋۇزلۇق ئۇرۇقلىرى بۇ مەزگىلگە كەلگەندە بىخلىنىپ يىلتىز تارتىپ پىلەك تاشلىغان ۋە سەئىدىيە سەلتەنىتىدىن ئىبارەت بۇ زور دەرەخنى چىرمىۋالغانىدى. ئەلدە مالا مەت ۋە مالاللىق، سىقىلىش ۋە ھارغىنلىق غالىب كەلمەكتە ئىدى. ھەقىقەتنىڭ باغرى تىلىنغان، غاپىللىق يۇقىرى مەۋقەلەرنى ئىگىلىگەنىدى. سۇلتان ئابدۇللاخاننىڭ بىر قاتار ئىلغار تەشەببۇسلىرى قەشقەر خوجىلىرى ۋە كىلىكىدىكى يەرلىك دىنىي مۇتەئەسسەپ كۈچلىرىنىڭ كۈچلۈك قارشىلىقىغا ئۇچرىماقتا ئىدى. روھى خۇنۇك، ئەقلى مەجرۇھ، پەيلى بۇزۇق قەشقەر خوجىلىرى ۋاپاسىزلىق ۋە ئىنساپسىزلىق بىلەن دەستەكسىز، يالغان دۇئا - پەتۋالارنى توقۇپ چىقىرىشىپ، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ جەمئىيەت ھاۋاسىنى نادانلىق ۋە جاھالەت چاڭ - توزانلىرى بىلەن بۇلغاپ، خەلقنى ئۆزلىرىنىڭ چىنىكىدىن زادىلا چىقمايدىغان ئەقلى كوتا نادانلارغا ئايلاندۇرۇپ قويۇۋاتقانىدى.

ئابدۇللاخان يولغا قويغان بىر قاتار سىياسىي ئىسلاھاتلار تۈپەيلىدىن سىياسىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتە مەنپەئەتى زىيانغا ئۇچرىغان بۇ ھاياۋاننى ھېرىس ۋە شەيتاننى خىسلەتلىك قەشقەر خوجىلىرى دەرھال قارا نىيەت شاھزادە، قەشقەر نايىبى يولۋاسخان بىلەن سىياسىي جەھەتتە ئىتتىپاق تۈزۈپ، سەئىدىيە دۆلىتىنى ئىچكى جەھەتتىن پەيدىنپەي پارچىلىدى. سەئىدىيە ئوردىسىدا تەخت تالىشىپ قانات يايدىغان دەھشەتلىك قانلىق سىياسىي كۈرەشلەرنىڭ ئارقا تەرىپىدە تۇرۇۋاتقان ئىشقىيە مەزھەپچىلىكلەر بىلەن ئىسھاقىيە مەزھەپچىلىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى دىنىي مەزھەپ كۈرىشىمۇ ئىنتايىن

مۇرەككەپلىشىپ ۋە كەسكىنلىشىپ كەتتى.
 (مىلادى 1646 - يىلى كۈزدە، ئىسھاقىيە مەزھىپىدىكىلەر -
 نىڭ سەردارى شادى خوجا يەكەندە ۋاپات بولدى ۋە ئالتۇنلۇقۇم
 مازىرىغا دەپنە قىلىندى. ئۇنىڭ مۇرىت - مۇخلىسلىرى شادى
 خوجا مازىرىنى كاتتا ياستىپ، ئەتراپلىرىغا قىرىق يەرگە خانىقا
 تۈنەكخانا سالدۇردى. شۇنىڭ بىلەن ئالتۇنلۇقۇم مازىرى
 ئىسھاقىيەچىلەرنىڭ مۇقەددەس تاۋاپگاھى بولۇپ قالدى. ئۇلار
 بىلەن قارىمۇ - قارشى مەيداندا تۇرۇپ ئېلىشىش-ۋاتقان
 ئىشقىيەچىلەرنىڭ سەردارى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان بىلەن
 ھىدايتۇللا ئىشانمۇ بۇ چاغدا قەشقەر ئايىبى، شاھزادە
 يولۇاسخاننىڭ قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى ئارقىسىدا، قەشقەردىكى
 ئاۋات، بەشكېرەمنى ئۆزلىرىنىڭ سۈلۈك تەرغىباتچىلىقىنىڭ
 مەركىزىگە ئايلاندۇردى.

شادى خوجا ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئىسھاقىيەچى
 مەزھىپىنىڭ سۈلۈك يولباشچىلىقىنى ۋاقتىنچە ئۆشتۈر
 خەلىپىنىڭ چوڭ ئوغلى، شادى خوجىنىڭ خەلىپە مەسئۇللىرىدىن
 بىرى بولغان سەييىد مۇھەممەت خوجا ئۆز ئۈستىگە ئالدى.
 مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان قۇرامىغا يەتكەن ئوغلى
 ھىدايتۇللا ئىشاننى رەسمىي يوسۇندا «ئافاق خوجا ئىشان» دېگەن
 نام بىلەن ئاتاپ، ئۇنىڭ قولىغا سۈلۈك پىرىلىق ئېرىشەننامىسىنى
 تۇتقۇزغاندىن كېيىن ئۇنى ئىشقىيەچىلەر مەزھىپىنىڭ كۈندىلىك
 سۈلۈك تەرغىبات ئىشلىرىغا مەسئۇل قىلدى. ئۆزى بولسا، شادى
 خوجىنىڭ ۋاپاتىغا تەزىيە بىلدۈرۈش ئۈچۈن، سەئىدىيە
 دۆلىتىنىڭ پايتەختى يەكەنگە قاراپ يولغا چىقتى. . . .

*

*

*

مىلادى 1646 - يىلى 11 - ئاينىڭ ئاخىرلىرى، مۇھەممەت

يۈسۈپ ئىشان يەكەن ئالتۇنلۇقۇمدا قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ خەلىپىسى سەيپىد مۇھەممەت خوجا بىلەن كۆرۈشتى.

— ئى خەلىپەم، — دەپ سۆزىنى باشلىدى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان، — خوجىزادىلەر بىلەن مەخدۇمىزادىلەر بىر ئاتنىڭ ئەۋلادلىرىدۇرمىز. ئاتا - بوۋىلىرىمىز بۇ ئەلدە ئىسلام تەرىقىتىنى جارى قىلدۇرۇشنى ئۆزلىرىنىڭ ئۆمۈرلۈك ۋەزىپىسى قىلىشقانىدى. شۇنداق ئىكەن، بىزلەر ئاتا - بوۋىلىرىمىز باشلاپ بەرگەن بۇ ئۇلۇغ ئىشنى راۋاجلاندۇرمىقىمىز لازىمدۇر! ھەزرىتى ئىشان شادى خوجا ئەزىز جېنىنى ئەجەل ئىلمىكى بىلەن تەناۋۇل قىلىپ تەقدىر ئەزەلنىڭ ھۆكۈمىگە ئىنقىياد ئەيلىدىلەر! «كۈللۈنە فىسىن زائىقە تۈلمەۋت.»^① ئول مەرھۇمدىن بىزلەرگە ئىككى مەخدۇمىزادە نۇمۇنە بولۇپ يادىكار قالغان بولسىمۇ ئەمما ئۇلار تېخى نارەسىدەدۇر، جاھاننىڭ ئېغىرچىلىقىنى كۆتۈرگۈچىلىكى يوق! شۇڭا، بۇ ئېغىر دەقىقىلەردە مۇقەددەس سۈلۈكىمىزنىڭ پېشۋالىقى مەرھۇمنىڭ بىر نەۋرە قېرىندىشى بولغان بىزلەرگە مەنسۇپ بولمىقى مۇقەررەدۇر!

— ھەيھات! ھەيھات! — دەپ تەئەددى قىلدى سەيپىد مۇھەممەت خوجا دەرھال، — پىرىمىزنىڭ جەسەتلىرى بولمىغان بىلەن روھى ھازىردۇر. نارەسىدە بولسىمۇ، ئىككى مەخدۇمىزادىمىز باردۇر. ئەلھەمدۇلىللاھى، ئول مەخدۇمىزادىلەر بىمىزگە يار - يۆلەك بولغۇدەك بىزلەردەك قابىل خەلىپىلەر ھەم تۇرۇپتۇ. ئۆز مۇرشىدىمىزدىن يۈز ئۆرۈپ، يەنە بىر مۇرشىدقا يۈز كەلتۈرمەك بىزلەرگە جايىز ئەمەستۇر. قەسەمكى، مۇرەببىمىز خۇدا — رەسۇل، ئاندىن قالسا، مەخدۇمىزادە - پىرىمىزدۇر!

① «ھەر بىر جان ئۆلۈمنىڭ تەمىنى تېتىغۇچىدۇر.» قسۇرئان كەرىم، سۈرە ئەنئىيا. 35 - ئايەت، 325 - بەت.

قا
مۇ
مە
يەت
تېخ
پەيد
سە
شا
ئە
نەت
قا
مە
ئە
شا
سۆ
كۆ
ھۇ
ئۇ
بىر
ئاد
تە

پىر

سەيىد مۇھەممەت خوجا سۆزىنى تۈگەتتى — دە، پېشىنى قاققىنچە مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئالدىدىن چىقىپ كەتتى. ئەسلىدە شادى خوجا ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭدىن خوجا مۇھەممەت ئابدۇللا خوجا بىلەن خوجا ئەبەيدۇللا خوجا دەپ ئىككى مەخدۇمزا دە قالغانىدى. ئۇلار تېخى كىچىك، بالاغەتكە يەتمىگەنىدى. مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئىسھاقىيە مەزھىپىگە تېخى پىر ئەزەم قويۇلمىغان، رەھبەرلىك مەركىزىدە بوشلۇق پەيدا بولغان مۇشۇ ئەپلىك پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنىڭ سەئىدىيە سەلتەنتىدىكى تەسىرىنى تەلتۈكۈس تۈگىتىش ئۈچۈن، شادى خوجىغا تەزىيە بىلدۈرۈش نامى بىلەن يەكەنگە كەلگەنىدى. ئەمما، سەيىد مۇھەممەت خوجا بىلەن بولغان سۆھبەت نەتىجىسىز ئاياغلاشقانلىقتىن، ئاخىر خاننىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلىش ئۈچۈن ئابدۇللاخان بىلەن كۆرۈشمەكچى بولدى ۋە بۇ مەقسەتنى خانغا يەتكۈزدى.

بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئابدۇللاخان ئەكبىر ئەشرەب، ئەمىرۇل - ئۆمەر، بەگۈ - بېگاتلىرىنى ئاقسارايىدىكى شاھنىشىنغا جەمئىي قىلىپ، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان بىلەن سۆھبەت قۇرۇپ ئولتۇرغانىدى، ئىككى مەخدۇمزا دىنى بويىدا كۆتۈرۈپ سەيىد مۇھەممەت خوجا ئۇدۇل شاھنىشىنغا — خاننىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ كەلدى.

— يا پادىشاھى ئادالەتپاناھ، — دەپ ئەرز - شىكايەت قىلدى ئۇ زارلىنىپ تۇرۇپ، — دادىكى، بىرونىڭ مال - مۈلكىنى بىرونىڭ تەسەررۇپ قىلمىقى شەرىئەت، ئەھكامىغا ۋە ئەدلىۋ - ئادالەتكە راۋامىدۇر؟

— قانداق دەيدىلا، خەلىپەم؟ — دەپ سورىدى ئابدۇللاخان تەئەججۇپ بىلەن.

— خان باشلىق جىمىكى ئۇلۇغلارنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ پىرىمىزغا ئىناۋەت قىلىپ قول بېرىشكەن ئىدىلەر. ھالا بۈگۈن،

لار
ن
ت
ر
لام
سى
پ
تى
ۇل
ر!
گە
سا
سى
س
نى
د
ان
سى
د
م
قا
،
-
يا.

پىرىمىز تەقدىر ئەزەلىنىڭ ھۆكۈمىگە بويىسۇنۇپ، ئەجەل شارابىنى ئىچىشكە مۇشەررەپ بولدى. ئەلھەمدۇلىللاھكى، نارەسىدە بولسىمۇ ئول مەخدۇمىزادىلەرىمىز باردۇر. ۋەللەھەممكى، بىز كىم كامىل ۋە مۇكەممەل خەلىپىلەرى پىرىمىزنىڭ مۇقەددەس جايىنامازلىرىنى خالىي ۋە يالغۇز قىلماي، ئول زاتى مۇبارەكنىڭ ۋارىسلىرى بولغان مەخدۇمىزادىلەرنىڭ كۆڭلىنى بېزەپ خۇشھال قىلىپ، پىرىمىزنىڭ يوقلۇقىنى بىلىندۈرمەي تۇرۇپتىمىز. ئەلھال، بۈگۈن ئاڭلىدۇقكى، ئانھەزىتىمىز مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئەزىزگە ئىرادەت قىلۇرمىش. ئەگەر ئانھەزىتىمىدىن رۇخسەت بولسا، شۇنى بىلگۈم كەلدىكى، ئۆز ئۇستازىدىن يۈز ئۆرۈپ، باشقا بىر ئۇستازغا ئىمان كەلتۈرمەكنىڭ ۋەج - سەۋەبى نېمەدۇر؟ مۇبادا، ئانھەزىتىم بۇ ۋەج - سەۋەبىنى ئىلاھى كارامەت بىلەن دەلىللەپ بېرەلسىلە، بىز ئاندىن قايىل بولۇرمىز. ئەگەر زۇلۇم قىلۇرمەن دېسە، رۇخسەت بەرگەيلىكى، مەخدۇمىزادىلىرىمىزنى ۋە پىرىمىزنىڭ مۇبارەك تەن - جەسەتلىرىنى ئېلىپ، بۇ ئەلدىن باش ئېلىپ چىقىپ كەتكەيمىز!

سەيبىد مۇھەممەت خوجىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغان ئابدۇللاخان بىر پەس دېلىغۇل بولۇپ ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى — دە:

— ئى خەلىپەم، تەخىر قىلغايىسىز، بۇنىڭ جاۋابىنىسى ئۆزىمىز بەرگەيمىز! — دەپ ئۇنى پەسكويغا چۈشۈردى. ئاندىن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشانغا قاراپ:

— ھەزرىتىم، سىلىمۇ تەخىر قىلغايلا، — دېدى، — خۇدا خالىسا، تاڭلا ئەتە جاۋاب بىرۈرمىز. دەرۋىشلەرنىڭ ئىشىنى دەرۋىشلەر بىلۈر. چۈنكىكى، ھەر كىشى ئۆز ھۈنىرىدە كامىلدۇر! ...

ئابدۇللاخان مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان بىلەن ھىدايتۇللا

ئىشان ئاتا - بالا ئىككىسىنىڭ ۋەلىئەھد، قەشقەر ئايىپى يولۋاسخاننى قولغا ئېلىۋالغانلىقىدىن بەكمۇ نارازى ئىدى. شۇڭا، ئىشقىيەچىلەر مەزھىپىنىڭ سەردارى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلماسلىق قارارىغا كەلدى - دە، ئۇنىڭ بىلەن قايتا كۆرۈشۈش ۋاقتىنى چەكسىز كەينىگە سۈرۈۋەردى...

خاننىڭ ئۆزىنى قايتا قوبۇل قىلىش ۋاقتىنى كۈتۈپ، تاقىتى - تاق بولغان مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئاخىر كۆڭلىگە پۈككەن پىلانلىرىنىڭ تامامەن سۇغا چىلاشقانلىقىنى چۈشەندى - دە، ئائىلاج خەلىپە - سوپىلىرىنى باشلاپ قەشقەرگە قايتماقچى بولدى.

* * *

مىلادى 1646 - يىلى 12 - ئاينىڭ 16 - كۈنى، سەيشەنبە. مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان ئابدۇللاخان ئۆزىگە ئىنتام قىلغان بەدەخشان ئارغىمىقىغا مىنىپ ئوبدان جايلىشىۋالغاندىن كېيىن بارلىق يۈك - تاقلىرىنى ئىككى ھارۋىغا بېسىپ ۋە بەش تۈگىگە ئارتىپ، مۇلازىملىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا يەكەن بىلەن غەمكىن خوشلاشتى ۋە كۈنچىقىش تەرەپتىكى مەسخىرە دەرۋازىسىدىن چىقىپ قەشقەر تەرەپكە قاراپ جۆنەپ كەتتى.

سەيىد مۇھەممەت خوجا ھۆرمەت يۈزىسىدىن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننى ئۆز سوپىلىرى بىلەن تاكى قىزىلغىچە^① ئۆزۈتۈپ كەلدى. ئۇلارنى ھىمىتنىڭ سېيىدىن چىقىرۋەتكەندىن كېيىن: — بىز مەخدۇمزا دە مۇھەممەت ئابدۇللا خوجىنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئورۇندىدۇق. ئەمدى ئۇنىڭ نېرىسىغا ئۆزىڭىز

① قىزىل - يېغىسارنىڭ غەربىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى.

كېتىۋېرىسىز! — دېدى — دە، ئېتىنىڭ بېشىنى بۇراپ،
سوپىلىرىنى باشلاپ ئارقىسىغا ياندى.

ئۇلار قارماققا يەكەنگە قايتماقچى بولغاندەك قىلاتتى. ئۇلار
سايدىن ئۆتكەندىن كېيىن يولنى ئوڭغا بۇراشتى — دە، ساينىڭ
نېرىقى چېتى بىلەن مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئوڭ تەرىپىدىن
ئايلىنىپ ئۆتۈپ، قوش گۈمبەزگە^① يېتىپ كېلىشتى ۋە
مازارنىڭ ئەسلىدىكى شەيخنى ئۇچۇقتۇرۇۋېتىپ، ئۆزلىرىنىڭ
ئادەملىرىدىن بىرىنى مازارغا شەيخ قىلىپ قويۇشقاندىن كېيىن
قالغانلىرى سەيپىد مۇھەممەت خوجىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە قوش
گۈمبەز مازىرىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى قۇم بارخانلىرىنىڭ كەينىگە
يوشۇرۇنۇشتى...

① يېڭىسارنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى.

ئىككىنچى باب

ئاداۋەت تىكىنى ئۈنگەن تۇپراق

ئەل - يۇرت بىزنىڭ، ئەل بىزنىڭ،
 سوئال - سوراق، گەپ سىزنىڭ.
 قارغىش قېپى سىزمۇ، بىز؟
 سوراقى بار بۇ يۈزنىڭ! ①

— قارا قۇرۇم چوپانلىرىنىڭ تارىخىي قوشاقلىرىدىن

مىلادى 1660 - يىلى (چاشقان يىلى) 5 - ئاينىڭ

11- كۈنى چارشەنبە.

قۇياش قۇم بارخانلىرىنىڭ كەينىدە قىزىرىپ، ئولتۇراي دەپ قالغانىدى. ئۆستەڭ بويىدىكى قېرى سۆڭەتلەر بېشىنى ئۆستەڭدىكى لايىقپ ئېقىۋاتقان ئاقسۇغا ئېگىپ تۇرۇشاتتى. دەرەخلەرنىڭ شاخلىرىنىڭ ئۈچىدا ئالتۇن نۇرلار چاقنايتتى. ئۆستەڭدە سۇ ئانچە كۆپ بولمىسىمۇ، سۇ كېچە - كۈندۈز ئۈزۈلمەي ئېقىپ تۇراتتى. ئۆستەڭنىڭ ئىچىنى قومۇش، يېكەن بېسىپ كەتكەنىدى. ئۆستەڭنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى

① يۈز - ئەل، يۇرت دېگەن مەنىدە.

ئېتىزلىقلاردا ئۆسۈپ ئەمدىلەن قىلتىرىق چىقىرىشقان بۇغدايلار سارغىيىشقا باشلىغانىدى. يەرنىڭ قۇۋۋىتى ئاللىقاچان كەتكەنلىكتىن، بۇغدايلار پەس ئۆسۈشكەن ۋە سولىشىپ كەتكەن بولۇپ، يوپۇرماقلىرىنى چاڭ - توپا بېسىپ كەتكەنىدى. ئۆستەڭنىڭ جەنۇبىدىكى سازلىقتا ئەمدىلەن باش چىقىرىشقان يېكەنلەرنىڭ ئارىسىدا سۇ قۇشلىرى ئۈزۈپ يۈرمەكتە ئىدى. سۇدا بېلىجانلار سۇ يۈزىنى ھالقا قىلىشىپ پىلتىڭلىشىپ ئوينىشاتتى. قارا قۇرۇم تاغلىرىدىن ئېقىپ چىقىدىغان يەكەن دەرياسى مەكىت تەۋەسىگە كەلگەندە شىمالغا بۇرۇلۇپ جەينەك چىقىرىپ ئاقاتتى. يەكەن دەرياسىنىڭ مۇشۇ جەينەككە شېھىتدۆڭ دېگەن بىر قەدىمكى يۇرت جايلاشقانىدى. بۇ يۇرت شۇ چاغلاردا بەش يۈز تۈتۈنلۈك كاتتا يۇرت ھېسابلىناتتى. دەريانىڭ جەنۇبىي تەرىپىدە قالما، يېڭىئاۋات، بولۇڭ لاڭقا قاتارلىق يۇرت - ئايماقلار بار ئىدى.

شېھىتدۆڭ مەھەللىسىنىڭ يۇقىرى تەرىپىدە ئاھالىلەر سۈيىنى ئىچىدىغان بىر چوڭ كۆل بولۇپ، بۇ كۆل ياقىسىغا بىر خانىقا جايلاشقانىدى. ھازىر خانىقادىن سوپىلارنىڭ جەررە سالغان ئاۋازلىرى كەلمەكتە ئىدى.

يامەنھۇ - يائاللا،

ياھۇ - دوست يائاللا،

يامەنھۇ - يائاللا،

ياھۇ دوست يائاللا!

پانى دۇنيا دېگەنلەر،

تەقۋانى تەرك ئەتكەنلەر،

ھەمدۇ - سانا دېمەستىن،

كەيپ - ساپا دېگەنلەر،

گۇناھلىرى ھېسابسىز،
قىيامىتى مەدەتسىز!
يامەنھۇ - يائاللا،
ياھۇ - دوست يائاللا!

.....
خانقانىڭ ئىچىدە ئەر - ئايال مۇرىتلار ئارىلاش ئولتۇرۇپ
ھەلقە تۈزۈشكەندى. ئوتتۇرىدا پۇتغا قوڭالتاق سەندەل كەش،
ئۈستىگە سۇق كېپەن، بېشىغا كۇلاھۇ - سەللە كېيىشكەن بىر
توپ خۇدايى قەلەندەر، ئاشق دىۋانە، كۆكەمە سوپىلار رەققىسى -
ساماغا چۈشۈشكەندى. ئۇلار ھەر قېتىم جەررە سېلىشىپ
سەكرەشكەندە، ئەتراپىدىكىلەرمۇ «ھۇم، ئاللا - ھۇم!» دەپ
جەررە سېلىشىپ، ئۇلارغا تەڭكەش بولۇشاتتى. خانقاننىڭ تۈر
ئەرىپىدە بىر چوڭ داشقازان ئېسىلغان بولۇپ، قازاندا لىق كۆك
چاي پۇرقىراپ قايناۋاتقاندى. بۇ چايغا بېشىغا كۇلاھ، ئۈستىگە
جەندە، سەپەچتىن ئۈستۈش، پۇتغا قوڭالتاق سەندەل كەش
كېيىگەن قارا قاشلىق، ئاق يۈزلۈك كېلىشكەن، قەددى -
قامەتلىك قران بىر ئەر كىشى مۇئەككەل ئىدى. ئۇ غۇسۇل -
تەرەتتىن كېيىن چۆمۈچنىڭ دەستىسىنى تۇتۇپ، خانقاغا
تويلىغان بۇ ئەر - ئايال مۇرىتلارغا «تەۋەرۈك كۆك چاي» دەپ
ئاز - ئازدىن يېتىشتۈرۈپ بېرىۋاتقاندى. ھېلىقى ئىخلاسەن
مۇرىتلار «تەۋەرۈك كۆك چاي» نى ناھايىتى تۆۋەن تەزىم بىلەن،
ھەتتا رۇكۇغا ئېگىلگەندەك ئېگىلىپ تۇرۇپ تەۋەزۈلۈق بىلەن
قوللىرىغا ئېلىشىپ ئىچىشەتتى ھەمدە تاق ھالقىلىق، جۈپ
چەمبەرلىك تۆمۈر ساپايە بىلەن تەڭكەش قىلىپ چېلىنغان
«ھۈزۈرۈم» دېگەن نەغمە - مۇقامغا كەلتۈرۈپ، ئەبگا ئەر -
خوتۇن، بەڭگى دىۋانە، مەينەت ئاشق، ئۇششۇق سوپىلار
رەققىسى - ساماغا چۈشۈپ شاۋقۇن - سۈرەن قىلىشاتتى:

يامەنھۇ - يائاللا،
ياھۇ - دوست يائاللا،
قادىر ئىگەم قادىرسەن،
مۈشكۈل ئىشقا ھازىرسەن،
مەن - مەن دېگەن يارلارنى،
يەر قوينغا ئالدىڭسەن!
يامەنھۇ - يائاللا،
ياھۇ - دوست يائاللا!

... ..

ئۇلار مۇشۇنداق بەزىدە يىقىلىپ، بەزىدە ئورنىدىن تۇرۇپ،
بەزىدە شا بولۇشۇپ، ئېغىزىدىن كۆپۈك چىقىرىشىپ، بەھۇزۇر
ھالىتىگە كېلىشتى.

بۇ چاغدا بىر سوپى پەتنۇستا ئىچكىرىكى خانىدىن خوجام
ھەققى دەپ بىر چوڭ نان، خۇدا ھەققى دەپ ئۇنىڭدىن كىچىكرەك
بىر نان ۋە پەيغەمبەر ھەققى دەپ ئۇنىڭدىنمۇ كىچىكرەك بىر ناننى
كۆتۈرۈپ چىقىپ، ھېلىقى مۇئەككەل كىشىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ
كەلدى. بۇ نانلار سىڭىپ ئوبدان پىشقان بولۇپ، يۈزى سۇ يېغدا
ياغلانغان، ئۈستىگە قالدغان نۆكچە شاملارنىڭ ھەممىسى
ياندۇرۇپ قويۇلغانىدى.

ھېلىقى مۇئەككەل كىشى نانلارغا قاراپ دۇرۇت ئوقۇپ
ھۈرۈگەندىن كېيىن خېلى ئۇزاق ۋاقىتلارغىچە مەسىلە -
مەرۇپ قىلدى:

— ئاللا خاسلىقى خوجىلارغا خاستۇر، — دەيدى ئۇ يېقىملىق
ئاۋازى بىلەن سۆزلەپ، — خوجا دېمەك — پىر دېمەك، مۇرىت
دېمەك — ئۈممەت دېمەكتۇر. ئاللا بىلەن خوجا ئوتتۇرىسىدا يەنە
بىر ئادەم زىنھار بولماس. ئاللادىن مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى
ۋەسەللەمگە قانداق ۋەھىي كەلگەن بولسا، بىزگىمۇ شۇنداق

ۋە
بىلا
بىلا
مە
بار
ئە

ئابد
ئاپا
پىر

مەر
ئوغ
ئاپا

تەر
بول

—

ۋەھىي كەلگەندۇر! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىرا غارىدا خۇدا بىلەن سۆزلەشكەن چاغدا، بىزنىڭ روھىمىز مۇ پەيغەمبىرىمىز بىلەن بىللە ئاللاننىڭ سۆزىنى ئىشتىكەن... پەيغەمبەرنىڭ مەرتىۋە - ئىقباللىرى ۋە ئەۋلىيالارنىڭ مەرتىۋە - ئىقباللىرى باراۋەردۇر! شۇڭا، پىرىنى ئىنكار قىلغۇچىلار، پىرىغا ئەگەشمىگۈچىلەر مۇنكىر مۇناپىقلاردۇر! ①...

يامەنھۇ - يائاللا،

ياھۇ - دوست يائاللا.

قادىر ئىگەم قادىرسەن،

مۈشكۈل ئىشقا ھازىرسەن.

يامەنھۇ - يائاللا،

ياھۇ - دوست يائاللا!

... ..

— بەرھەق! — دەپ دوست تارتتى خوجا مەسئۇلى ئابدۇلرازاق قازى، — ھەزرىتى سەئىددىل ئەزەم ھىدايتۇللا ئاپاق خوجا ئىشانىمىز ئاللاننىڭ ئەمىرى بىلەن مۆمىن بەندىلەرگە پىر - نىجاتكار بولۇش ئۈچۈن كەلگەن ئەۋلىيادۇر! ②

بۇ بىر توپ مەست - بىخۇد ئەر - ئايال مۇرىتلارغا مەسلىم مەرۇپ قىلىۋاتقان بۇ كىشى — مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئوغلى، ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ پىرى ھىدايتۇللا ئىشان ئاپاق خوجا ئىدى. ئۇ مەكتىپنىڭ شېھىتىدۇڭ دېگەن يېرىگە سۈلۈك تەرغىباتى قىلىش ئۈچۈن قەشقەردىن كەلگەننىڭگە ئۇزاق بولمىغانىدى.

ئاپاق خوجا ئالدىدىكى پەتنۇستا تۇرغان چوڭ - كىچىك ئۈچ

① «تەزكىرە ئى ھىدايت»، قولىيازما.

② «تەزكىرە ئى پىرىياران».

دانه خۇدايى ناننى تەكشى قىلىپ ئۇشتۇپ چىققاندىن كېيىن:
— ئول تەۋەرۈك ناندىن بىر بۇردا ئېلىپ يېگۈچىلەر ئېغىر
گۇناھ سادىر قىلغان بولسىمۇ، گۇناھلىرى ساقىت بولۇر، —
دېيىشىگە، ئابدۇلرازاق قازى يەنە دوست تارتتى:

— بەرھەق، ھەزرىتى ئاپاق خوجىنىڭ دەرگاھىغا كېلىپ،
ئول ھەزرەتنىڭ مۇبارەك قولىدىن تەۋەرۈك ناندىن بىر بۇردا
ئېلىپ يېگۈچىلەر، ئول پىرنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ مۇرت -
مۇخلىس بولغۇچىلارنىڭ ھەرقانچە ئېغىر گۇناھلىرى بولسىمۇ،
ئاللا ئۇنداقلارنىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلۇر، ئول ھەزرىتى
پىر ھەزرىتى پەيغەمبەر بىلەن ئوخشاشتۇر! بىر كىشى ئاللاغا
ئىمان كەلتۈرۈپ، پەيغەمبەرگە ئىمان كەلتۈرۈپ، دىننىڭ پۈتۈن
ئەھكاملىرىنى ئورۇندىغان تەقدىردىمۇ، ئەگەر ھەزرىتى سۇلتانۇل
مۇھەققىن، سەئىددىل ئەزەم ھىدايىتۇللا ئىشان ئاپاق
خوجامدىن دۇئا ئېلىپ، قول بەرمەيدىكەن، ئىشەنمەيدىكەن،
گۇناھكار بولىدۇ. قىلغان تائەت - ئىبادەتلىرى مەقبۇل
بولمايدۇ! ①

بۇ چاغدا ئاشىق سويلارنىڭ جەررىلىرى پەلەككە
كۆتۈرۈلدى:

يائاللا دوست - يائاللا،
ھەق دوست - يائاللا،
ھەمدۇ - سانا دېمەستىن،
كەيپ - ساپا دېگەنلەر،
گۇناھلىرى ھېسابسىز،
قىيامىتى مەدەتسىز.
يامەنھۇ - يائاللا،

① «تەزكىرەئى پىرىاران»، قوليازما.

ياھۇ - دوست يائاللا.

.....

— مۇرىتلىق پۇجەك پۇلغا ئەرزىمەيدىغان بۇ دۇنيادىن ۋە بارلىق مەئىشى - مەنپەئەتلەردىن ۋاز كېچىپ، ئۆي تۇتمايدىغان، تىرىكچىلىك قىلمايدىغان، تاپقاندا يەپ، بولمىسا ئاچ يۈرىدىغان خىسلەتلەرنى ھازىر قىلغان بەندىلەرگە خاستۇر. سۈلۈك تەرىقىتى دېگەن نېمە؟ سۈلۈك تەرىقىتى دېگەنلىك پۇل تاپمەن، تىجارەت قىلمەن، ھۈنەر - كەسپ قىلمەن دېمەسلىكتۇر. خۇدا بەرسە يەپ، بولمىسا ئاچ يۈرۈش، بۈگۈن بۇنى يېدىم، ئەتە ئۇنى يەيمەن، دېمەسلىكتۇر. مانا بۇ سۈلۈك مۇرىتىنىڭ تەرىقىتىدۇر! ① ...

يامەنھۇ - يائاللا،

ھەق دوست يائاللا،

دۇنيا مېنىڭ دېگەنلەر،

جاھان مالىن ئالغانلار،

ئاچكۆز قۇشتەك بولۇبان،

ئول ھارامغا پاتقانلار،

يائاللا دوست - يائاللا،

ھەق دوست - يائاللا،

.....

— ئى ھەزرىتى سەئىددىل ئەزەم ئىشان پىرىم، — دەپ ئوقما تاشلىدى ئابدۇلرازاق قازى، — قانداق قىلغاندا تەرىقىتى سۈلۈكنى تەۋرەتكىلى بولۇر؟

① «تەزكىرەئى ھىدايەت»، قوليازما.

— مۇھەممەد مۇستەفا سەللەلله ھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمدىن «ئىسلام نېمەدۇر؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «ئىسلام دېگەن ئاللاغا شەك كەلتۈرمەسلىك، پەرز نامازلارنى ئوقۇش، پەرز زاكاتلارنى بېرىش، رامزان روزىسىنى تۇتۇش» دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن. ئەلھال، بىز سۈلۈكنى تەۋرىتىشكە ئۇنداق ئاددىيلا جاۋاب بەرسەك، تولۇق بولمايدۇ! — دەپ ئاپاق خوجا.

ھىدايتۇللا ئىشان ئاپاق خوجا ئۇستا ناتىق ئىدى. ئۇ مەسىلە - مەرۇپ قىلغاندا، مۇخلىسلىرى چۈشەنمەيدىغان ئىككى بىسلىق سۆزلەرنى ھەرگىز قىلمايتتى. ئۇ ئۆزىدە ئالدىرىماي - تېنىمەي، مېغىزلىق قىلىپ سۆزلەيدىغان ئادەتتىكى يېتىلدۈرگەندى. ئۇ كىچىكىدىنلا ئەقىللىق، زېرەك بولغانلىقى ئۈچۈن، دادىسى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاندىن تاجىك، پارس، ئەرەب تىللىرىنى پۇختا، مۇكەممەل ئۆگىنىپ، فېھىققە - تەرىققە، ئەھكامى شەرىئەت، ئىلمى تەبىئەت بىلىملىرىنى ئەتراپلىق ۋە پۇختا ئىگىلىگەندى. ئۇ دادىسى بىلەن قۇمۇلدىن قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن خېلى بىر مەزگىل ۋە دادىسى ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىنكى خېلى ئۇزاق ۋاقىت ئىچىدە، قەشقەر، سېرىققۇل^①، يەكەن، مەكىت قاتارلىق جايلاردا مەدرىسە، خانىقا، مازار بىلىملىرىنى ئۆگىنىش، مۇتالىئە قىلىش ۋە تىل سەنئىتىنى ئىگىلەش بىلەن مەشغۇل بولۇپ، ئۇيغۇر، تاجىك، پارس ۋە ئەرەب تىللىرىدا ئوخشاش يازالايدىغان، مەسىلە - مەرۇپ قىلالايدىغان مۇرەتتەپ بىلىم ئىگىسى بولۇپ يېتىشىپ چىققانىدى. ئۇ مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ قۇمۇل، تۇرپان، چالاش، كۇچا، ئاقسۇ، ئۈچ^②، يەكەن، قاغىلىق، يېڭىسار، سېرىققۇل، ئىلبالىق قاتارلىق ئۆلكىلىرىنى ۋە

① سېرىققۇل — ھازىرقى تاشقورغان تاجىك ئاپتونوم ناھىيىسىنىڭ تارىختىكى ئايمىلىرىنىڭ بىرى.

② ئۈچ — ھازىرقى ئۈچتۇرپان ناھىيىسىنىڭ تارىختىكى نامى. ئۈچ ئەسلىدە بىر خىل ئارچىنىڭ نامى ئىدى.

پەرغانىدىكى ئەنجان، سەمەرقەند، نەمەنگان، قوقان ۋە بۇخارا قاتارلىق جايلارنى كېزىپ سۈلۈك تەرغىباتى بىلەن شۇغۇللاندى ۋە ئاخىر ئىشقىيە مەزھىپىنىڭ سۈلۈك تورلىرىنى قۇرۇپ چىقتى. ئۇ تەسەۋۋۇپچىلىقتا ئۆزىنىڭ يۈكسەك تالانتىنى نامايەندە قىلىپ، 1653 - يىلى، يىگىرمە توققۇز يېشىدا گىشانلىق ئېرىشاتنامىسى بىلەن پۈتۈن ئىشقىيە سۈلۈكىگە پىر ئەزەم بولدى.

ئاپاق خوجىنىڭ زېھنى بەكمۇ كۈچلۈك بولۇپ، كىچىكىدىن تارتىپلا بىر ئاڭلىغىنىنى جەزمەن ئېسىدە تۇتىدىغان ئادەتنى يېتىلدۈرگەنىدى. ئۆزى كىچىك بولسىمۇ، ئېتىكاپتا ئولتۇرۇشنى ھەرگىز جاپا دەپ بىلمەيتتى. ئۇ قىرىق كۈنلەپ ئېتىكاپلاردا ئولتۇرۇپ، كۆپ مەنىسى مەقسەتلەرنى ھاسىل قىلغانىدى. ئۇيغۇر، پارىسى، ئەرەبى تىللىرىدا مەنىسى خاراباتىدىن راۋان مەسىلە - مەرۇپ قىلالايتتى. ئۇ شۇنداق شېرىن زۇۋان ئىدىكى، قۇرئان كەرىمدىن قىرائەت قىلسا، مەنىسى شېرىفتىن مەسىلە - مەرۇپ قىلسا، مۇرشىد - مۇخلىسلار ئىختىيارسىز يىغىلىشىپ كېتەر ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياشلىرى مەللە يەكتەكلىرىنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىپ تاشلار ئىدى...

*

*

*

ئۇ مەسىلە - مەرۇپنى داۋاملاشتۇردى:
— بىزنىڭ تەرىقىتى سۈلۈك ئىمارىتىمىز مۇنداق ئالتە تۈركۈمدىكى بەش تۈۋرۈك ئۈستىگە قۇرۇلغاندۇر. مۇبادا، بۇ تۈۋرۈكلەرنىڭ بىرى كەم بولسا، تەرىقىتى سۈلۈك ئىمارىتىمىز غۇلاپ چۈشكۈسىدۇر. بۇ ئالتە تۈركۈمدىكى تۈۋرۈكلەر قايسىدۇر؟ تۇنجى تۈركۈمدىكى تۈۋرۈك: «بەش لىباس»

دېيىلىپتۇ. بۇ بەش لىباس قايسىدۇر؟ ئۇلار: كۇلاھ، جەندە، سەپەج^①، سەندەل^②، سۇق كېپەندۇر^③؛ ئۇنىڭدىن قالماش يەنە بەش تەۋەرۈك بار. بۇ بەش تەۋەرۈك: تاق جەھىر جۈپ چەمبەرلىك تۆمۈر ساپايە، پۇتاقلىق سوتا، تاق سوپىلىق تەسۋى، تىكشىسىز داخىل كولىبا، يەنج ۋە بەل كارمان^④؛ يەنە بەش جەھەتتىكى ئىمان پاكلىقىمۇ بار. ئۇلار: ئىمتىياز، مەرتىۋە، رۇتبە، مال - مۈلۈك، نەپسى ھەۋەس^⑤ ۋە بايلىق ۋەسۋەسىدىن خالىي بولماقتۇر؛ مۇرت بولماقنى نىيەت ئەيلىگەنلەر چوقۇم مۇنداق بەش جەھەتتىكى شەرتىنى ھازىرلىغاندىلا، ئاندىن تەرىقەتنى سۈلۈكىمىزگە كىرەلەيدۇ. بۇ بەش شەرت ماۋۇلار: ھەممىدە پىردىن ئايرىلماسلىق، جىسىم - ۋۇجۇدىنى پىردىن ئايماسلىق، ھەممىنى پىردىن يوشۇرماسلىق، ھەممىنى پىرغا تەڭ قىلماسلىق، ھەممىنى پىردىن خار - زار بىلىش؛ سۈلۈكىمىز مۇنداق بەش جايىنى ئىددىق - مۇقەددەس دەپ تونۇيدۇ. بۇ بەش ئىددىق - مۇقەددەس جاي: قۇتبىخانا^⑥، خانىقا، مازار، قەدەم جاي^⑦، تۈنەكخاندۇر؛ مۇرشىد - مۇخلىسلىرىمىز بۇنداق بەش ئىشنى ئىرادەت قىلماقلىرى ۋاجىپ. بۇ بەش ئىرادەت: رىزىق غايىب، سەپەر غايىب (ئۆلۈمۈمۇ شۇنىڭ ئىچىدە)، نىكاھ غايىب، تەقدىر غايىب ۋە گۇناھى - كېيىر، ئېزگۈ - ساۋاپ غايىبتۇر!

بۇ چاغدا خاس مۇرىتلارنىڭ جەررىشى ئەۋجىگە چىقتى:

يائىللا دوست يائىللا،

- ① سەپەج - ئىشانلىق سەللىسى.
 ② سەندەل - قوغالتاق كىشى.
 ③ سۇق كېپەن - ئاق خامدىن كېپەنگە ئوخشاش تەييارلانغان ياقىسىز ئۇزۇن خالتا كۆڭلەك ۋە قوراق مەللە تون.
 ④ بەل كارمان - قاپچۇق، تىلەمچىلىك كاشكۆلى.
 ⑤ نەپسى ھەۋەس - ئەھلى ئايال، پەرزەنت، ئاتا - ئانا، ئۇرۇق - تۇغقان مېھرى.
 ⑥ قۇتبىخانا - پىر - ئىشانلارنىڭ خاس خانىلىرى، مەھكىمىسى.
 ⑦ قەدىم جاي - مۇقەددەس تاۋابىگاھلار.

ھەق دوست يائاللا،
 ھەمدۇ - سانا دېمەستىن،
 كەيپ - ساپا دېگەنلەر،
 گۇناھلىرى ھېسابسىز،
 قىيامىتى مەدەتسىز!

يائاللا دوست، يائاللا،
 ھەق دوست، يائاللا.

.....

* * *

ئاپاق خوجا ئىشقىيە مەزھىپىنىڭ سەردارى دەپ ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئۆزىنىڭ مۇرشىد - مۇخلىسلىرى، خاس سويىلىرى ئارقىلىق ئۆز ئەتراپىغا ئادەم يىغىش، ماددىي، مەنىۋى جەھەتتە كۈچ توپلاش، ئىناۋەت تېپىشقا كىرىشتى. ئۇ سوپى - ئىشانلىرى ئارقىلىق پۈتۈن سەئىدىيە جەمئىيىتىدە ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ پىرلىق خاسىيەتلىرىنى كەڭ كۆلەمدە غالىبلارچە تەشۋىق قىلىشقا كىرىشىپ كەتتى.

سەئىدىيە خەلقى ئەھلى مۇسۇلمانچىلىقى كۈچلۈك ۋە ئۇلۇغ شەرىئەت ئەھكاملىرىنى چىڭ تۇتىدىغان خەلق ئىدى. مۈلكىي قەشقەرىيە ئىسلاملاشقان مىڭ يىلدىن بېرى، ئىسلام دىنىنىڭ بارلىق ئىسىل ئەخلاق - ئەردەملىرى ۋە دىن ۋاجىباتلىرى ئۇلارنىڭ ماددىي، مەنىۋى تۇرمۇشىنىڭ ھەممە ساھەلىرىگە سىڭىپ كىرىپ، مىللىي ئۆرپ - ئادەت شەكلىدە ئومۇملاشقاندى. سەئىدىيە خەلقى ئۆزلىرىنىڭ بارلىق مۇئامىلات، مۇلازىمەت قۇرۇلمىلىرى، ئەسلىھەلەر، مۈلۈك ۋە بىساتلىرىنى تەييارلاش، ئۇنى ئىشلىتىش، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش

ۋە ئۇنى ئاسراشتا ئىسلام دىنىنىڭ بارلىق ماددىي، مەنىۋى ئىرىم- قىلىقلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ مۇقەددەس تۇرمۇش ئادىتىگە ئايلاندۇرغانىدى. ئۇلار قۇرئان كەرىمدە تەرغىب قىلىنغان: «مۇسۇلمانلار تائەت - ئىبادەت تۇرمۇشىدا جىمىكى تائەت - ئىبادەتلىرىنىڭ ماددىي، مەنىۋى سەرىپىياتلىرىنى، قىلىقلىرىنى، ئورۇنلىرىنى، بىسات - مۈلۈكلىرىنى قوبۇل قىلىش (تەتبىقلاش، ئىختىرا قىلىش، پايدىلىنىش) تا، ئومۇمەن ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قىلغان قىلىق، ئورۇندىغان ئىش، سۆزلىگەن سۆز، قويغان تەلەپ ۋە لەۋز - بېشارەتلەر دائىرىسىدىلا ئەجىر قىلىشى ۋە قوبۇل قىلىشى لازىم ۋە زۆرۈردۇر...» دېگەن ئالىي ئەھكامغا كەمكۈتسىز ئەمەل - تائەت قىلىپ كەلگەنىدى.

بىراق، سەئىدىيە خەلقى ئارىسىدا دەستەكسىز دۇئا بىلەن پەيدا بولغان، دەستەكسىز دۇئا بىلەن تونۇلغان بۇ بەتئىيەت، كاززاپ قەشقەر خوجىلىرى سەئىدىيە خەلقىنىڭ دىنىي ئىسلامغا بولغان چىن، سەمىمىي ئېتىقادىنى پايمال قىلىپ، سەئىدىيە خەلقىنى ئۆزلىرىنىڭ كۇلاھۇ - جەندىلىرى ئاستىغا يوشۇرۇشقان شۇم نىيەت، يامان غەرەزلىرى ئۈچۈن كەتمەن چاپىدىغان ياۋاش، مۇمىن ۋە بويسۇنغۇچىلار توپىغا ئايلاندۇرۇپ، مىللىي خورلۇق، مىللىي چۈشكۈنلۈك ۋە مىللىي زاۋاللىق گىردابغا ئىتتىرىش ئۈچۈن، بەتبەختلىكنى، تەپرىقاتچىلىقنى، ۋەيرانچىلىقنى، نادانلىقنى، جىنايەتنى ۋە نەسلىكنى ئاڭلىق يوسۇندا تەدرىجىي سىڭدۈرۈشتى.

ئاپاق خوجا شۇ مەقسەت بىلەن ئۆزىنىڭ مۇرىتلىرىنى خاس مۇرىت ۋە ۋاستىلىك مۇرىت دەپ ئىككىگە ئايرىدى. خاس مۇرىت ئاپاق خوجا بىۋاسىتە ئۆز قولى بىلەن قوبۇل قىلغان مۇرىتىدە - مۇخلىسلار بولۇپ، بۇلاردىن پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيىدە بىر خىل سۈيىقەستچىلەر تۈسىگە ئىگە ئۆكتەم

سوپىلارنىڭ جەڭگىۋار سېپى شەكىللەندى. خاس مۇرىتلار كېيىنكى چاغلاردا بولسا، ئاپاق خوجىنىڭ سەئىدىيەلەر قولىدىن دەھرىي ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش ۋە ئۆزىنىڭ سىياسىي رەقەبلىرىنى جىسمانىي جەھەتتە يوقىتىشىدىكى ئىشەنچلىك، پاراملىق قولچوماقلىرىدىن بولۇپ قالدى.

سەئىدىيە دۆلىتى سۇلتان ئابدۇللا خاننىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ۋە سۇلتان ئىسمايىل خاننىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە قەشقەرلىق خوجىلارنىڭ مەزھەپ تەپرىقاتچىلىقىنىڭ ئەجەللىك زەربىسىگە ئۇچراپ، پارچىلىنىش خەۋپىگە دۇچ كەلدى. ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيەدە ئېلىپ بارغان يىگىرمە نەچچە يىللىق سۈلۈك نەزىرىيەسى ۋە سۈيىقەستلىك ھەرىكەتلىرى ھېسابىغا قولغا كەلتۈرۈۋالغان ئىجتىمائىي ئورنىغا تايىنىپ، سۇلتان ئابدۇللا خاندىن ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن تەختتە ئولتۇرغان سۇلتان ئىسمايىل خاندىن ئۆزىنىڭ بارلىق خاس ۋە ۋاستىلىك مۇرىتلىرىغا ئالاھىدە ئىمتىياز بېرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. بۇ ئىمتىيازلار: ئىشقىيە مەزھىپىدىكى مۇرىتلاردىن ئالۋان - سېلىق ئالماسلىق، ئۇلارنى يۇرتدارچىلىق مەجبۇرىيەتلىرىنى ئۆتەشكە قىستىماسلىق، ئۇلاردىن ھاشار، لەشكەر، مەدىكار، كارۋان تۇتماسلىق، ئۇلارنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى تەقىپ قىلماسلىق، ئىشقىيە سۈلۈكىنىڭ نەزىرىيەسى - تەشۋىقاتلىرىغا دەخلى - تەرۈز بولىدىغان بارلىق ئىش - ھەرىكەتلىرىنى سەلتەنەت سۈرى بىلەن چەكلەپ تۇرۇش قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

سۇلتان ئابدۇللا خان ۋە سۇلتان ئىسمايىل خانلار سەئىدىيە دۆلىتىنى ئۆزى دۇچ كېلىۋاتقان ھالاكەتلىك پارچىلىنىش تەقدىرىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن مۈلكىي قەشقەرىيەدىكى دىنىي مەزھەپلەر ئاداۋىتىنى باشقا ئەللەردىكى ھۆكۈمدارلاردەك قىلىچ - سىياسەت يولى بىلەن ھەل قىلىمىدى. ئۇلار بەلكىم «قۇرتنىڭ داۋاسى قايناق سۇ» دېگەن قەدىمكى ئاددىي ھەقىقەتنى

ئېسىگە زادىلا كەلتۈرمىگەن بولسا كېرەك؛ ئۇلار دۆلەتنى بالاغا ئىتتىرىۋاتقان بۇ ئاقتاغلىقلار بىلەن قارا تاغلىقلار ماجىراسىنى مادارا يولى بىلەن ھەل قىلىش، ئىشان - سوپىلار گۈرۈھلىرىنى قولغا كەلتۈرۈپ، دەھرىي ھاكىمىيەتنىڭ قۇدرىتىنى داۋاملىق جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن، ئاپاق خوجا ئوتتۇرىغا قويغان بۇ ئىمتىيازلارغا قىسمەن ھاللاردا سۈكۈت قىلىشتى. ئەمما، بۇ «ئۇسسۇزلۇقنى ئوغا بىلەن قاندۇرغان» دەك بىر ئىش ئىدى. سەئىدىيە ھۆكۈمرانلىرىنىڭ بۇنداق لىكتاسمىلىقى، بىقارارلىقى ئاخىر سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ بېشىغا ھالاكەتلىك زور بالايىتاپەتلەرنى كەلتۈرۈپ بەردى!

سۇلتان ئابدۇللا خان ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن سەئىدىيە خانلىقىدا سەلتەنەت سۈرگەن سۇلتان ئىسمائىل خان ئاپاق خوجا بىلەن نەچچە - نەچچە رەت مۇرەسسە - مادارا خاراكىتىرلىك سۆھبەتلەرنى ئۆتكۈزۈپ، خانلىقنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى مۇقىملىقى، ھاكىمىيەت، مالىيە، ئىجتىمائىي مەدەنىيەت، خارىجى ئىشلىرى، ئەمىنىيەت قاتارلىق ئورۇنلىرىغا، ئۇلارنىڭ ھوقۇق دائىرىسىگە، ئەلنىڭ ئامانلىقىغا ۋە دۆلەتنىڭ زېمىن پۈتۈنلۈكىگە زىيان يەتكۈزمەسلىك ئالدىنقى شەرتى ئاستىدا، ئۇنىڭ سەئىدىيە دۆلىتىدە خۇدايى ئىشانلىق قىلىشىغا رۇخسەت بەردى. «دەرەخ جىم تۇراي دېسىمۇ، شامال ئۇنى جىم تۇرغۇزمايتۇ» دېگەندەك، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئەل ئامان، خانلىق باياشات، پۇقرا پاراۋان، كەيپىيات شاد - خۇرام، دىن ئەھلى ساپ بولغان ئەۋزەل مۇھىتىدا ئاپاق خوجىنى ئۆزلىرىگە پىر قىلغان بۇ رىياكار سوپى - ئىشانلار خانلىقنىڭ ئەمىرى بىلەن ئۆزلىرىدىن ئېلىنىدىغان ئالۋان - ياساقنىڭ خۇدا يولىدا كەچۈرۈم قىلىنىشى بىلەن تەڭلا، سەئىدىيە سەلتەنەتتىگە خۇددى شېكەستىلەنگەن شىرنىڭ بەدىنىگە ئولاشقان چۈمۈلىلەردەك ئولشىپ كېلىپ، پۈتۈن سۈرۈك سەئىدىيە دۆلىتىنى پاتلا

ھۆتمۈ - تۆشۈك قىلىپ تاشلاشتى.

«ئۇلۇغ سەردار - ھەزرىتى ئىسمائىل خان بىننى ئابدۇرەھىم خان سەئىد خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشانغا بولغان ئىخلاسمەنلىكىنىڭ زىيادلىكىدىن، ھىدايتتۇللا ھەزرەتكە خېلى بىر مەھەل ھۆرمەت بەيئىتىدە مۇئامىلە تۇتۇپ كەلگەندۇر... خاسىيەتلىك ئۇلۇغزادىلەردىن ھەزرىتى ھۈسەيىن بىننى شاھابىددىن^① ئالەمدىن ئۆتكەندە، ئاپاق خوجا ئىسمائىل خاندىن ئۇ زاتنىڭ ئاخىرەتلىكى بەدىلىگە مىڭ قۇچاق ئاقلىق^② تەييار قىلماقنى ئۆتۈندىلەر. ئىسمائىل خان بەجا كەلتۈردىلەر. ئاپاق خوجا ناماز چۈشۈرۈپ، دۇئا ياندۇرۇپ بولغاندىن سوڭ، مەزكۇر ئاقلىقلارنى ئۆز مۇرىتلىرىغا مۆت كىيپەن قىلىپ بۆلۈپ بەردىلەر... شۇ مۇسەبەت مەۋسۇمىدىن ئېتىبارەن، خوجام مۇرىتلىرىنىڭ ھەر ئىككىسىلا ئالەملىك تەۋەرۈك بەلگە - نىشانلىرى: خەيرلىك ئاقلىقلاردىن لىساباسلار، گەزكۇلاھلار، داخىل كولىبالار، بەلۇاغلار، تاناپ ۋە باغلاقلار، ئاق ئاتەش^③، ئاق ساپلىق ساپايىلەر ھەم ئاق تۇغ - شەددىلەرگە تەيىن تاپىدىغان قائىدىلەر رەسىم بولدىلەر... شۇنداق قىلىپ، خان مۇلازىملىرى ئاق سەپەچ كۇلاھلىق، ئاق پەرەنجىلىك، ئاق يەنجىلىك، ئاق ئۇلاغلىق خوجام مۇرىتلىرى - دىۋانە خانلار ياكى ساھىل ئاشتىقلارغا يول بېرىدىغان رىئايە قىلىقلار ئادەتكە قائىدە بولدىلەر...»^④ بۇ ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ رەسمىي يوسۇندا «ئاق تاقىيەلىكلەر» دەپ ئاتىلىشىنىڭ باشلىنىشى ئىدى. «ئاق تاقىيە» دېگەن سۆز كېيىنكى چاغلاردا يەنە «ئاق

① ھۈسەيىن بىننى شاھابىددىن - ئىسمائىل خاننىڭ قىيىناتىسى ئىدى.
 ② ئاقلىق - ئاق چوئا، ئاق خەسە، ئاق خام، ئاق چەكمىن، ئاق جايىناماز قاتارلىق ئاق نەرسىلەرنى كۆرسىتىدۇ.
 ③ ئاق ئاتەش - خاس قۇن، سۇ، تۈزدىن تەييارلانغان ئاق ئاتلا، ئاق تالقان، ئاق نان ۋە ئاق گۈمبەج - قومماچلار.
 ④ «تارىخىمىزدىكى ئىسلامىيەت»، قولىيازما. بۇ ئەسەرنى 19 - ئەسىردە بۈگۈر يېغىساردا ئۆتكەن تارىخچى موللا غۇلامىدىن يازغان.

تاغ» دەپ ئۆزگىرىپ، «ئاقناغلىقلار» دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. مۇشۇ مەزگىللەردە، ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ خاس مۇرىتلىرىنى ئومۇميۈزلۈك سەپەرۋەر قىلىپ، مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ خوتەن ئۆلكىسىدىن قۇمۇل دىيارىغىچە، كەشمىردىن پەرغانىغىچە بولغان پۈتۈن سەئىدىيە زېمىنىدا ئۆزىگە مۇرىت ئېلىپ سەپ كېڭەيتىش، ئىشقىيە تەرىقىتىنى ئومۇملاشتۇرۇش ھەرىكىتىنى غالىبلارچە ئېلىپ باردى. پۈتۈن دۆلەت مىقياسىدا «مۇرىدىل ھىدايەتچىلەر» نىڭ سانى بىراقلا ئاتىنىش مىڭدىن ئېشىپ كەتتى. ئەلۋەتتە، بۇ «مۇرىدىل ھىدايەتچىلەر» نىڭ ئارىسىدا سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ پۇقرالىق مەجبۇرىيىتىدىن قاچقان ۋەتەنسىزلىرى، بەتتىسىيەتلىرى، دەللە - دەلۋە، تەبىرە غەلۋە، ئەگىر پېشانە، چاھارپاي كاشانە، مەككار ئەبىيارە، جادىگەر - ھارامزادە، ئاپقۇت ئېغىز، دۈبلە قوۋۇز، ئېزىتقۇ قورچاق، ئالۋاستى قورساق، لاتا كىزىك، ھىيلىگەر - داغمولەلەر، ئەل بەختىنىڭ كۈشەندىلىكىنى كەسىپ قىلغان دىنىي، سىياسىي زىيانكەشلىرى، چېقىمچىلار، سۇخەنچىلەر، تىرىكتاپ كۆكەملىرى، ئۆكتەم - ئۇششۇقلار ۋە ناتوغرا جاھانكەچىلىك يولىنى تۇتقان تېجىمەل سەرگەردانلار، بەتتىگى - قىمارۋاز، ئوغرى - يانچۇقچىلار، قاتتىل ئالچاقلار، ئىغۋاگەرلىكى بىلەن سەلتەنەت جازاسىغا، شەرىئەت تەنبەھسىگە دۇچار بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئازازۇل يۇرت بۇزۇقلىرىمۇ بار ئىدى.

«مۇسۇلمانچىلىق دىيانەتلىرى سۇس، ئىمانى نادۇرۇس، نام - نەسەب شەرىپىدىن مەھرۇم، خانلىق غەزىپىگە مەھكۇم، ھارامغا خۇمارى كۈچلۈك، ئەل بەختىگە زامىن ۋە زىيانداش بولۇشتىن نومۇس قىلمايدىغان خۇمىسلار، جىنايىتى ۋە گۇناھى قاتتىقلىقىدىن توۋىسى مەڭگۈ مەقبۇل بولمايدىغانلار ياكى ئەۋلادلار مەڭگۈ كەچۈرمەيدىغانلار خانلىق ھۇزۇرىدىكى پۇقرادارچىلىق يولىدىن چىقىپ ئاپاق ھەزرىت يولىغا كىرىپ،

ئاق پۇپۇكلۇك كۇلاھ، ئاق گىرۋەكىلىك جەندە، ئاق ساپلىق ساپايە، ئاق يەنجىلەرنى بەلگە - ئىشارە قىلىپ، ئىشقىيە بەندىچىلىكىدە بولغانلىقى سەۋەبىدىنلا خانلىق غەزىپىدىن پاناھ تاپقان ئىدىلەر...»^①

دېمەك، ئاپاق خوجا سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئەينى يىللاردىكى ئىچكى - تاشقى سىياسى ۋەزىيىتىدە پەيدا بولغان ئاشۇنداق ئەلبىي بوشلۇقتىن ئۈستىلىق بىلەن پايدىلىنىپ، «سەئىددىل - ئەزەم پىر» لىق نامى بىلەن سەئىدىيە ھاكىمىيىتىدىن مۇئەييەن سىياسىي، ئىجتىمائىي ئىمتىيازلارنى تارتىۋالدى. بۇ سەئىدىيە دۆلىتى تەرىپىدىن ئاپاق خوجىنىڭ مۈلكى قەشقەرىيەدە باش كۆتۈرۈپ چىقىشىغا يارىتىپ بېرىلگەن ھالاكەتلىك تۆرەلمە پۇرسەت، ئانا - بوۋىلار سادىر قىلغان ئېچىنىشلىق سەۋەنلىكلەرنىڭ باشلىنىش قەدىمى ئىدى! بۇ خۇددى «كەلىلە ۋە دېمىنە» دېگەن كىتابتىكى ئاز ئەجىر ھېسابغا ناھايىتى كۆپ دۆلەتكە ئېرىشكەن سەيپادىنىڭ ھېكايىسىدە سۆزلەنگەندەك كۈلكىلىك بىر ئىش ئىدى.

بۇ ھېكايىدە مۇنداق دېيىلگەندى:

«... ئوۋ ئوۋلاش بىلەن كۈن كەچۈرىدىغان بىر كەمبەغەل سەيپاد بار ئىكەن. ئۇ ئۆز كەسپىگە شۇنداق كامىل ئىكەنكى، تۇزاق قۇرۇپ ۋە تور تاشلاپ يا ھاۋادىكى قۇشلارغا تىنچ - ئامانلىق، يا دەريادىكى بېلىقلارغا كۈن بەرمەيدىكەن.

ئۇ بىر كۈنى تۇزاق قۇرۇپ، مىڭبىر ھىيلىلەر بىلەن ئۈچ قۇشنى تۇزاق تەرەپكە ئۇچۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولۇپتۇ. ئۆزى بولسا دالىدا يوشۇرۇنۇپ، قۇشلارنىڭ تۇزاققا چۈشۈشىگە تەقەززا بولۇپ ئولتۇرسا، بىر تەرەپتىن قاتتىق ۋارقىراشقان ئاۋازلار ئاڭلىنىپتۇ. (ئاپلا! بۇ ئاۋازدىن قۇشلار ئۈرگۈپ كېتىپ،

① موللا غۇلامىددىن: «تارىخىمىزدىكى ئىسلامىيەت» (قوليازما).

قېچىپ كەتمىگىدى ئەمدى!، دەپ ئەنسىرىگەن ئوۋچى
ئولتۇرغان يېرىدىن قوپۇپ قارىسا، ئىككى تالىپ موللىلىق
ھەققىدە سۆز تاللىشىپ، بەس - مۇنازىرە قىلىشىۋاتقانىكەن.
ئوۋچى ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپ يالۋۇرۇپتۇ:

— ئاۋازلىرىنى پەسرەك قىلىشىسلا موللىلىرىم، بىكار
قۇشلار ئۆركۈپ كېتىپ، قىلغان ئەجرىم زاپا كەتمسۇن!
— قۇشنى تۇتقان ۋاقتىڭدا، بىرىمىزگە بىردىن بەرسەڭ،
غۇغا قىلىشمايمىز، — دېيىشىپتۇ تالىپلار.

— ھەي ئەزىزلەر، — دەپتۇ ئوۋچى، — مەن بالا - چاقىلىق
كەمبەغەل بىر سەييادەن، خوتۇن، بالا - چاقامنىڭ يېمەك -
ئىچمىكى مۇشۇ مەن قىلىۋاتقان ئوۋغا قاراشلىق، ئەگەر سىلەر
ئىككىسىنى ئېلىۋالساڭلار، قالغان بىرى بىلەن بالا -
چاقىلىرىمنى قانداق باقمەن؟

— سەن دېگەن سەيياد، — دەپتۇ ئۇلار، — ھەر كۈنى
شىكار قىلىپ تۇرسەن، ھەر خىل قۇش - جانئۇرلارنى قولۇڭغا
چۈشۈرسەن. بىز بولساق ئۆمرىمىزدە شىكار دېگەننى كۆرۈپ
باققىنىمىز مۇشۇ. شۇڭا، ھەرگىز بۇ غەنىمەتنى قولىدىن
بەرمەيمىز. ئەگەر بېرىشكە ۋەدە قىلمىساڭ، غۇغا باشلايمىز،
قۇشلىرىڭمۇ ئۇچۇپ كېتىدۇ.

ئوۋچى چارە تاپالماي، ئۇلارنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلىپتۇ.
لېكىن، قۇشلار تۇزاققا چۈشكەندىن كېيىن بەرگۈسى كەلمەي
سەرگەشتىلىك قىلىشقا باشلاپتۇ:

— قۇشنى مېنىڭدىن ئېلىۋېلىپ نېمە قىلىسىلەر؟

— مەدرىسىگە ئېلىپ بېرىپ، مۇدەررىسىنىڭ ئالدىغا
قويمىز، دوستلىرىمىزنى مېھمان قىلىمىز.

— مېنىڭ تۇزىقىمنى سىلەرنىڭ مەدرىسەڭلاردىكىلەر
توقۇمىغان، يىپىلىرىنى موللىلار ئەشمىگەن، تۇزاقنى مەن ۋەخپە
يەرگە قۇرمىغان، ۋەخپە غەللىدىن دان چاچمىغان؛ يا مەن

كۈچۈمنى مەدرىسەڭلارغا ۋەخىپە قىلمىغان، مېنى قورقۇنۇپ قۇشنى ئېلىۋالساڭلار، شەرىئەتكە راۋا كېلەمدۇ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ سەيپاد.

— بىز سېنى قورقۇتمدۇق. پەقەت ئۈزۈڭ ۋەدە قىلغان ھەققىمىزنى تەلەپ قىلدۇق. ئەمدى ۋەدەڭگە ۋاپا قىلىشنىڭ كېرەك - تە، — دېيىشىپتۇ تالىپلار.

سەيپاد تەڭلىكتە قېلىپتۇ. ئاخىر بىرىگە بىردىن قۇش بېرىپتۇ ۋە شۇنداق دەپتۇ:

— زىياننى مەن تارتتىم، سىلەرگە تۆھپىمۇ بەردىم. ئەمدى ھېلىقى بىر - بىرىڭلار بىلەن بەسلىشىۋاتقان گېپىڭلارنى ماڭىمۇ ئۆگىتىپ قويۇڭلارچۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە پايدىسى تېگىپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

— بىز خۇنسە توغرىسىدا مۇنازىرە قىلىشقانىدۇق.

— خۇنسە دېگەن نېمە ئۇ؟

— ئەر كەكمۇ ئەمەس، چىشمۇ ئەمەس نەرسىنى خۇنسە

دەيدۇ، — دەپتۇ تالىپلار.

سەيپاد بۇ گەپنى ئېسىدە مەھكەم تۇتۇۋاپتۇ ۋە بىر دانە قۇشنى ئېلىپ، بالا - چاقىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ ناھايىتى تەڭلىك بىلەن بىر كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. ئەتىسى ئۇ تورنى ئېلىپ دەريا ياقىسىغا كېلىپ، دەرياغا تور تاشلاپتۇ. تاسادىپەن تورغا بىر بېلىق ئېلىنىپتۇ. ئۇ شۇنداق چىرايلىق بىر بېلىق ئىكەنكى، بۇنداق بېلىقنى يەر يۈزىدە ھېچكىم كۆرۈپ باقمىغانىكەن.

سەيپاد: «مەن بۇ يېشىمغا كەلگىچىلىك بۇنداق چىرايلىق بېلىقنى كۆرمەپتىكەنمەن، ياخشىسى، بۇنى پادىشاھقا سوۋغا قىلاي، ئەگەر پادىشاھنىڭ نەزەرىگە يېقىپ قېلىپ، مېنى ئېھتىياجىدىن چىقارسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ئويلاپ، بېلىقنى كۆتۈرۈپ پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا كېلىپتۇ. پادىشاھ ئۆزى ئۈچۈن گولانغان بىر كۆل بويىدا بېلىقلارنى تاماشا قىلىپ

ئولتۇرغانىكەن.

سەيياد ھېلىقى چىرايلىق بېلىقنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىلىپتۇ. پادشاھ بېلىقنى كۆرۈپ خۇشاللىقىدىن سەييادغا مىڭ دىنار ئالتۇن ئىنئام بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ۋەزىر پادشاھقا ئىلتىجا قىلىپتۇ:

— ئى پادشاھى ئالەم! بۇ جاھاندا سەيياد دېگەن تولا گەپ. بېلىق دېگەننىڭ ھەددى ھېسابى يوق، ئەگەر سىلى بىر بېلىققا مىڭ دىناردىن ئالتۇن بەرگىلى تۇرسىلا، ئۇنىڭغا پۇل توشامدۇ؟ خەزىنىدىكى ئالتۇنلار يېتەمدۇ؟ بېلىق دېگەننىڭ باھاسىغا چۈشلۈك ئىنئام بەرسىلە كۇپايە. ھەر كىشىگە ئۆز ھالىغا چۈشلۈك مەرھەمەت قىلىش كېرەك!

— مەن ئۇنىڭغا مىڭ دىنار بېرىشنى ۋەدە قىلدىم. ئەمدى لەۋزىمدىن قانداق يېنىۋالاي مەن؟ — دەپتۇ پادشاھ.

— مەن بىر ھىيلە ئويلىدىم، — دەپتۇ ۋەزىر، — شۇ بويىچە قىلساق پادشاھىمنىڭ لەۋزىڭمۇ خىلاپ كەلمەيدۇ ھەم خەزىنىڭمۇ زىيان يەتمەيدۇ.

— قانداق ھىيلە ئويلىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پادشاھ.

— سەييادتىن: «بېلىقنىڭ ئەركەكمۇ، چىشىمۇ؟» دەپ سورايىمىز، — دەپتۇ ۋەزىر، — ئەگەر ئۇ: «ئەركەك ئىدى» دېسە، «چىشىنى تېپىپ كېلىپ، ئاندىن مىڭ دىنارنى ئالسەن» دەيمىز؛ ئەگەر ئۇ: «چىشى ئىدى» دېسە، «ماڭا بېرىپ گەركىكىنى تېپىپ كېلىپ، ئاندىن ئالتۇننى ئال» دەيمىز. مۇشۇنداق قىلساق، ئۇ ئامالسىز قالدۇ. دە، ئالتۇننى قايتۇرۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولىدۇ.

— ھەي سەيياد، — دەپ سوراپتۇ ۋەزىرنىڭ مەسلىھىتىنى ماقۇل كۆرگەن پادشاھ، — بېلىقنىڭ ئەركەكمۇ - چىشىمۇ؟ سەيياد تەجرىبىلىك ۋە زېرەك كىشى ئىكەن. ئۇ پادشاھنىڭ ئۆزىدىن بۇنداق سوئالنى سورىشىدىكى مۇددەئاسىنى تېزلا

چ
س
ئو
قا
بى
م
يە
چ
ئال
بۇ
يور
پۇت
سو
ئىل
جە
شە
ئېل
مەد

چۈشنىپتۇ - دە، تۈنۈگۈن تالىپلاردىن ئۆگىنىۋالغان ھېلىقى سۆزنى يادىغا ئېلىپ:

— بېلىقىم خۇنسى ئىدى، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
 — يارايىسەن، — دەپتۇ پادشاھ سەيپادنىڭ جاۋابىغا ئايرىن ئوقۇپ، — ماڭمۇ مۇشۇنداق خۇنسى بېلىق لازىم ئىدى. ھاي، قايسىڭلار بار؟ دەرھال يەنە مېڭ دىنار ئېلىپ چىقىڭلار، بېلىقچىغا ئىنئام بەرگەيمەن.
 شۇنداق قىلىپ پادشاھ سەيپادقا ئارقا - ئارقىدىن ئىككى مېڭ دىنار ئالتۇن ئىنئام بەرگەن ئىكەن. . . .»

*

*

*

مىلادى 1647 - يىلى (توڭگۈز يىلى) 1 - ئاينىڭ ئاخىرقى يەكشەنبە كېچىسى.

ئەتراپ تۇت، قارىياغاچ ۋە قېرىپ قاغجىراپ كەتكەن چىنارلار بىلەن ئورالغان ياغدۇ قەبرىستانلىقى كىشىگە كېچىدە ئاللىقانداق قورقۇنچلۇق تۇيولاتتى. ئاينىڭ سوغۇق نۇرى ئۇ يەر - بۇ يەردە چوقچىيىپ قارىيىپ كۆرۈنگەن شام گۈرلەرنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى. بۇ قەبرىلەرنى تىكەن، قۇرۇق شىۋاق باسقان، پۈتۈنلەي يوپۇرماق تاشلىغان قېرى دەرەخلەرنىڭ شاخلىسىرى سوغۇق قىش شامىلىدا ئىرغاڭلاپ تۇراتتى. بۇنىڭدىن قىرىق كۈن ئىلگىرى، ئاپاق خوجا دادىسى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ جەستىنى يېڭىسارنىڭ قوش گۈمبەز دېگەن يېرىدىن قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىدىكى ياغدۇ^① دېگەن يەرگە دەپنە قىلغىلى ئېلىپ كەلگەندە كونا، تاشلاندىق ياغدۇ قەبرىستانلىقىنىڭ چۆل مەنزىرىسى، قوۋزاقلىرى قېرى بوۋايىلارنىڭ قاق سۆڭەك بولۇپ

① ياغدۇ — نەزەر باغنىڭ قەدىمكى نامى. بۇ يەر قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىدىكى نەزەر باغ دېگەن يەردە ئىدى.

قالغان قاداقلىق قوللىرىنى ئەسلەتكۈچى تۆت ۋە قارىياغاچلار
ئۇنىڭ كۆڭلىنى بەكمۇ يېرىم قىلغانىدى.
بۈگۈن كېچە ئۇ دادىسىنىڭ تۇپراق بېشىغا خوشلاشقىلى
چىققانىدى.

— ئى خۇدا، — دەپ پىغامەتلىك نىدا قىلدى ئۇ ئىككى
قولنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرۇپ، — قۇملۇق چۆللەردە بولسا
قانچىلىغان ئاپەت يانغىنلىرىنى پەيدا قىلىپسەن. دەريالاردىمۇ
دولقۇنلاردىن خەۋپ - خەتەرلەرنى ئايرىدە قىلىپسەن. شۇ قەدەر
ئاپەتلەر، بۇ قەدەر خەۋپ ۋە پالاكتەلەردىن خالايسىقلارنىڭ
ئەقىللىرى ھەيران، ئىدراكلىرى سەرسان ۋە سەرگەرداندۇر.
قارىسام، ھالا بۈگۈنگە قەدەر خاھى بۇزۇرۇكۇۋار پەدەرىمنىڭ
ئىشلىرىدىن بولسۇن، خاھى مېنىڭ ئىشلىرىمدىن بولسۇن،
ھېچبىر نەتىجە كۆرۈلمىدى. ئەلھال، چوڭ خانمۇ مېنى بۇ
دىياردىن چىقىپ كېتىشىمنى تەلەپ قىلىپ، پەرمان چۈشۈرۈپتۇ!
ئۇ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە كۆڭلى بۇزۇلدى - دە،
يۈزىنى دادىسىنىڭ قەبرىسىگە ياقىنىچە قېقىلىپ، قېقىلىپ
ئېسەدەپ يىغلاپ كەتتى.

ئەسلىدە، مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان قوش گۈمبەزدە ئابدۇللا
خوجىنىڭ ئادەملىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئىشقىيە
سۈلۈكىدىكى مۇرىشىد - مۇخلىسلار «ئىشان پىرىمىنىڭ خۇنىنى
ئۆلتۈپ بېرىسەن!» دەپ غەلىيان كۆتۈرۈشكەندە، سۇلتان
ئابدۇللا خان ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىنى ئۆز ھۈزۈرىغا
چاقىرتىپ، بۇ ئىش ھەققىدە ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتلەشكەندى.
بۇ سۆھبەتتە ھىدايتۇللا ئاپاق خوجا دادىسى مۇھەممەد
يۈسۈپ ئىشاننىڭ قاتىلى، ئىسھاقىيەچىلەر مەزھىپىنىڭ سەردارى
سەييىد مۇھەممەت خوجىنى دارغا ئېسىشنى، ئابدۇللا خوجا
باشچىلىقىدىكى ئىسھاقىيە سۈلۈكىنى «قانۇنسىز» دەپ ئېلان
قىلىپ، ئۇلارنى سەئىدىيە زېمىنىدىن قوغلاپ چىقىرىشنى تەلەپ

قىلىپ تۇرۇۋالغانىدى! ئەمما، ئابدۇللا خان ئۇنداق قىلالمايتتى. چۈنكى، سەئىدىيە خانلىقىدا ئاساسىي ئېقىم بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئىسھاقىيچىلەر بۇنىڭغا قەتئىي يول قويمىتتى. شۇڭا، سۇلتان ئابدۇللا خان ئىسھاقىيچىلەر سۈلۈكىنىڭ پىرى ئابدۇللا خوجا بىلەن ئىشقىيە سۈلۈكىنىڭ پىرى ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىغا ئاداۋەتنى تاشلاپ، يارىشىپ قېلىشنى تەكلىپ قىلدى.

ئەمما، زاراڭگاھلىرى بىر، ئۆي - خانلىرى تۇتاش، ھويلا - ئاراملىرى ئۇدۇل، ئىس - تۇتۇنلىرى ئارىلاش، مەسچىتلىرى ئوخشاش، جەددى - جەمەت، ئەل - يارەنلىرى ھالال ئەغزال (قۇرداش) بولغان پۈتۈنسۈرۈك سەئىدىيە خەلقى بۇ ئاشۇكۈر قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سۈلۈك - مەزھەپ نىزاپەتچىلىكى تۈپەيلىدىن قارىمۇ قارشى بولغان ئىككى مەزھەپكە، ئىككى پىرىقەگە ئايرىلىپ كېتىشتى! بۇ خوجىلار بىرلىرى ئۆلسە، بىرلىرى تىرىلىپ، بىرلىرى كۈلسە، بىرلىرى يىغلاپ، بىرىنىڭ رەقىبىنى بىرى دوست بىلىشىدىغان، بىر - بىرىنى قارغاپ، ئۆلۈمىنى تىلەيدىغان، بىر يولغا، بىر نىيەتكە، بىر مەقسەتكە كېلىشەلمەيدىغان، بىر - بىرلىرىگە يەڭ ئىچىدە خەنجەر - پىچاق، زەھەر - زوقۇم ۋە ئەل ئىچىدە ھەسەت - خۇسۇمەتلەر ساقلانغان جاھان تۇتىدىغان بەتئەخت، كاج تەلەي، تەتۈر پەلەك، دۇئاىي بەت بولۇشۇپ كېتىشكەندى! شۇڭا، ئاتا - بوۋىلار: «ئارىدا پىتنە ئېقىنى ئاقسا، ئۇنىڭ ئۈستىدە ئاداۋەت كېمىسى ئۈزىدۇ؛ ئارىلىقىنى پىتنە - پاسات قىلىچى كېسىپ تاشلىسا، ئۆچمەنلىك تىغى ئۆتكۈرلىشىدۇ!» دەپ بىكارغا ئېيتىشىمىغانىدى.

ئاپاق خوجا بىلەن مەخدۇمزا دە ئابدۇللا خوجىنىڭ ئەتكەسى، ئىسھاقىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سەردارى سەيىد مۇھەممەد خوجا سۇلتان ئابدۇللا خاننىڭ ئالدىدىلا تەنە - مالا مەتلەر تېشىنى كېتىشىپ، بىر - بىرىنىڭ ئۈستىگە تىل تىغىنى تارتىشتى:

— ئى مۇرتەد، — دېدى ئاپاق خوجا سەيپىد مۇھەممەد خوجىغا، — بۇ كۆك ئاسمان گۈمبىزىدىكى كۆرۈنگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى يۇلتۇز دەپ ئويلاپ قالما، ئۇ سەندەكلەرنىڭ بېشىغا تەگكۈچى مالاھەت تاشلىرىدۇر!

— ئى تېجىمەل پالاندى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد خوجىمۇ بوش كەلمەستىن، — سەن گەرچە بۇزۇكۋار پىرىمىز مەخدۇم ئەزەمنىڭ پۇشتىدىن تامغان بولساڭمۇ، بىراق، سەن ۋە سېنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىڭنىڭ ئۆزىدە ئادەمپىلىكتىن ئەسەر، بەلكى پۇراقمۇ يوق ئىدى. داداڭ ۋە سەن ئۆزۈڭلارنىڭ ئوسال مەجەزلىرىڭ تۈپەيلىدىن يۇرت - ئايمىقلاردىن قوغلاندى قىلىنىشتىڭ! گۇناھى كىبىرلىرىڭ ئۈچۈن كۆپلىگەن مۇشەققەت ۋە رىيازەتلەرنى چېكىشتىڭ، ئەمما، تەبىئىتىڭ ۋە روھىي دۇنيالىرىڭ بەخت ۋە دۆلەتتىن مەھرۇم بولغاچقا، داداڭ بىلەن ئىككىڭ بۇ قېتىم مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئەۋەلقدىنمۇ بەغەرەز، بەتخۇي بولۇپ قايتىپ كېلىپسەن!

بۇ سەيپىد مۇھەممەد خوجا دېگەن كىشى ئابدۇللا خوجىنىڭ بوۋىسى ئىسھاق ۋەلىيۇللا خوجىغا ھامىي بولغان، قارا تاغلىقلارنىڭ مۇھىم سەردارلىرىدىن بىرى ئۇشتۇر خەلىپە دېگەننىڭ چوڭ ئوغلى ئىدى. شادى خوجا جان ئۆزەر ۋاقتىدا ئوغلى مۇھەممەد ئابدۇللا خوجا بىلەن ئەبەيدۇللا خوجىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغان ۋە ئۇنى مەخدۇمزاڧىلەرنىڭ ئەتكەسى قىلىپ تەيىنلەپ، پۈتۈن سۈلۈكنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشقا تولۇق ھوقۇق بەرگەندى. ئۇ ۋەيرانە ھەم دىۋانە سۈپەت، غايەت يوقسۇل، نامرات ۋە كەم سۆز كۆرۈنسىمۇ ئەمما خۇدا ساقلىسۇنكى، زىكرى - سۆھبەتلەردە، بەس - مۇنازىرىلەردە ئۇنىڭغا بىر چىلىم بەڭ ياكى بىر كاسسە مەي - شاراب بېرىلىدىغان بولسا، ئۇنىڭ جېدەل - ماجىرا ۋە غوغۇغا - توپىلاڭ قىلىشقا پىر - ئۇستاز ئىكەنلىكى ئاشكارا بولاتتى.

— ھىيلە - مىكر بىلەن باشقىلارنىڭ ھاياتلىق يولىنى ئۈزۈپ تاشلاش ياكى، — دەدى ئاپاق خوجا سەيىد مۇھەممەد خوجىغا رەددىيە بېرىپ، — ھىيلە - نەيرەڭ بىلەن باشقىلارنىڭ تېرىكچىلىك كېمىسىنىڭ تىگىنى تېشىپ، ھالاكەت سۈپىدە غەرق قىلىش، ئاندىن ماجالى قالمىغان بىچارىلەرنى تۈتۈپ باغلىۋېلىش - بۇ پالۋانلىق ئەمەس. گەرچە، سەن قوش گۈمبەزدە بۇزۇرۇقۇر پەدەرىمگە زوقۇم يېگۈزۈپ، ئۈزۈڭنىڭ شادى خوجىنىڭ يالقىنى يالايدىغان ئىت ئىكەنلىكىنى ئاشكارا قىلغان بولساڭمۇ، مەن ساڭا ئۆزۈمنىڭ يىگىت ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويماقچىمەن. يىلىپ قويغىنكى، يىگىت يېلىنچاپ تۇرغان ئوتتا كۆيۈپ ئۆرتەنگەن ھالەتتىمۇ، يارىلىنىپ ئېتىنىڭ يايلىسىدا يېتىپ قالغان تەقدىردىمۇ ئۆزىنىڭ رەقىبىگە ھەرگىز يېلىنمايدۇ! ئەگەر ئۇ ئەر ئاتالغان تۇرۇپ دۈشمىنىگە يېلىنىدىغان بولسا، ئۇنداق نامەرد ئىتتەك ئۆلگىنى ياخشىراق!

— ھەيھات! ھەيھات! — دەپ ئۇلارنىڭ تىلى - ئاھانەتلىشىشىنى ئۈزۈپ تاشلىدى سۇلتان ئابدۇللا خان، — ھەدىستە: «ئەل مەئمۇرىن - مەئزۇرىن!»^① دېيىلىدۇ. ئى زاتى شەرىفلەر، ئىشتىڭلاركى، بۇ قېرى جاھان ھۇجرىسى ئالتە گۈمبەزلىك، ئىككى ئىشىكلىك بىر ئۆيدۇر. بۇ ئۆينىڭ بىر ئىشىكىدىن كىرىپ، يەنە بىر ئىشىكىدىن چىققۇچە، ئۆينىڭ تۆت بولۇڭىدىكى بىساتلاردىن: «ئېھتىيات قىلىڭلار!» دېگەن نالە - پەرياد كېلىپ تۇرىدۇ! گەرچە يەتتە ئىقلىم ئالتۇن خەزىنە بولۇپ كۆرۈنسىمۇ لېكىن ئوبدانراق قارىساق، ئۇ يەتتە باشلىق يالماۋۇزدۇر! ئەلمىشاق كۈنى، زاھىدىن باشقا ھەربىر ئادەم ئۆزىگە ئاتا قىلىنغان نېسىۋىنى ئالۇر! زاھىد بولسا، ھەرقانچە رىيازەتلەرنى چەكسىمۇ، قۇرۇق قول قالۇر. شۇڭا، دۇنيانىڭ

① مەنىسى: «يۇرت چوڭلىرى دائىم ئۆزىلىك بولىدۇ!»

راھىتى چاقماقنىڭ روشەنلىكىدەك قىسقا، مېھنىتى بولسا،
زۈلمەتنىڭ قاراڭغۇلۇقىدەك ئۈزۈندۈر! ئۇنىڭ نېمىتىگە شاد،
ئەلىمىگە خاپا بولغۇچىلىكى يوق! كېلىڭلار، يارىشىپ قېلىڭلار!
سىز مەخدۇمزا دەم، — دېدى ئۇ ئابدۇللا خوجىغا قاراپ:

— سىز نەسەب جەھەتتە ھىدايتۇللا ئىشان ئاپاق خوجىغا
جىيەن بولىدۇرسىز. شۇڭا، سىز ئول ئەزىزى تاغا دەپ
بىلىشىڭىز دۇرۇس بولۇر! — دېگەندىن كېيىن يەنە ھىدايتۇللا
ئاپاق خوجىغا قاراپ:

— سىز خوجىزا دەم نەسەب جەھەتتە ئول مەخدۇمزا دىلەرگە
ئاتا يوللۇق تاغا بولىدۇرسىز. شۇڭا، مەخدۇمزا دىلەر ھەزىنە
قىلىسىمۇ، ئۇلار كىچىك، بىلمەي قىلغاندۇر! ئۇلارنىڭ
نارەسىدەلىكىنى نەزەردىن ساقىت قىلمىغايسىز! قىلىچ
ئۆتمەيدىغان قاتتىقلىقنى يۇمشاق ئەپۇ قەلىمىنى سۈرۈپ
كەچۈرگەيسىز! تىل كۆتۈرەلمەيدىغان ئاھانەت ئېغىرلىقىنى
ھىممەت بارمىقىڭىز بىلەن يېنىكلا ئاسمانغا چۆرۈپ تاشلىغايسىز!
شۇنداق قىلىشىڭىز، ئاقىلانلىق بولۇر! چۈنكى، ئاتا -
بوۋىلىرىمىز: «يولۋاسنى يەڭگەن باتۇر ئەمەس، ئاچچىقنى
يەڭگەن باتۇر» دەپ بىكارغا ئېيتىمىغان! ئەل - يۇرتنىڭ بەخت -
سائادىتى، ئورتاق دۈشمىنىمىز قالماق باسقۇنچىلىرىغا بىرلىكتە
قارشى تۇرۇش ئۈچۈن بولسىمۇ، خوجىزا دىلەر بىلەن
مەخدۇمزا دىلەر يارىشىپ قېلىشىڭلار زۆرۈردۇر! — دەپ
سەمىمىي نەسەت قىلدى.

ئەمما، مەخدۇمزا دىلەر بىلەن خوجىزا دىلەر بىر - بىرىگە
تەنۈر قارىشىپ تۇرۇۋېلىشتى. شۇنىڭ بىلەن سۇلتان ئابدۇللا
خاننىڭ شاھىنىشىنىدە ئۆتكۈزۈلگەن ياراشتۇرۇش سۆھبىتى مانا
مۇشۇنداق كۆڭۈلسىزلىك بىلەن نەتىجىسىز ئاياغلاشتى...

مۇشۇلارنى ئويلىغىنىدا، دادىسىنىڭ قەبرە بېشىغا يۈزىنى

يېقىپ يىغلاۋاتقان ئاپاق خوجىنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ بۇزۇلدى —
دە، ھۆركىرەپ يىغلاپ كەتتى. بىردىنلا، ئۇ يىغسىدىن
توختىدى ۋە كۆز ياشلىرىنى سۈرتتى.

— ئىي سۇلتانۇل مۇھەققىن، قۇتبىل ئەقتابى سەئىددىل
ھەزرىتى پەدەرى پىرىم! — دېدى ئاپاق خوجا. ئۇ مۇشۇ تاپتا
قەتئىي ئىرادىگە كەلگەندى، — ئوغلنىڭز يېلىنچاپ تۇرغان
ئوتتا ئۆرتىنىپ كۈل بولۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، دۈشمەنلەر
ئانقان ئوقتا يارىلىنىپ يىقىلىپ يېتىپ قالغان تەقدىردىمۇ،
ھەرگىز ئاتا رەقىبىگە يېلىنماس! رەقىبىلەر كۆكتە چاقناپ
كۆرۈنگەنلەرنى ھەرگىزمۇ يۇلتۇز چىراغلىرى دەپ قالمىسۇن، ئۇ
يەن رەقىبىلەرنىڭ بېشىغا ئانقان ئۆچمەنلىك تاشلىرىدۇر! ئىي
پەدەرى بۇزۇك! مەھشەرگاھتا خاتىرجەم بولغايىسىزكى، ئاشۇ
ئىسھاقىيىچى ئازغۇنلارنىڭ چېچى قىرىلمىغان باشلىرىنى
تۈركىستان جاڭگىلىدا كىرىپدەك ياتقۇزۇۋەتەيدىغان بولسام،
ئاشۇ ئاسمان گۈمبىزىدىكى ئالتۇن بىلەن سىرلانغان قۇياش
خېشىنى سىز مەرھۇمنىڭ قەبرىسى ئۈچۈن پايانداز قىلمايدىغان
بولسام، سىزنىڭ پۇشتىڭىز بولماي كېتەي!

ئۇنىڭ مۇشۇ تاپتا ياۋۇزلۇق تېمىپ تۇرغان نەشتەردەك
كۆزلىرىدىن زىمىستان قىشنىڭ مۇزىدەك سوغۇق شولىسى
چىچىلىپ تۇراتتى.

— قەسەمكى، بۇ زېمىننى مەن سورىيالمىغان ئىكەنمەن،
ئۇلارغىمۇ ھەم سوراتمايمەن. تارىختا «بەتئىيەت»، «خائىن»،
«سولامچى» دېگەن بەتنامىلارغا قېلىشقا رازىمەنكى، ھەتتا بۇ
زېمىنغا باسقۇنچىلارنى باشلاپ كېلىپ بولسىمۇ، ئاشۇ ئاتا قاتلى
بىلەن شۇم رەقىبلىرىمنى ئاخىر خار - زار قىلىپ، ئايىغىم
گاستىدا ئىنتەك ئۆمىلەتمەي قويمايمەن! ئاشۇ قارا مۇسۇلمان
ئازغۇنلارنى دۇئاىي بەت قىلىپ تاشلاپ، يۇرت - ماكانىسىز،
قوۋم - قېرىنداشسىز، نەسلى - نەسەبسىز، غۇرۇر -

« ش »
 مە
 سۇ
 شې
 مەز
 كە
 تاغلا
 بەر
 ۋە
 خو
 سوپ
 شور
 « ش »
 ئۇل
 دېگ

ئىستەكسىز، بەتقىلىق ھايۋانلار توپىغا ئايلاندۇرۇپ قويمايدىغان بولسام ھېساب ئەمەس! كىشىلىق قولىمدىن كەلگەن ھەممىنى قىلىمەن. پەدەرىمنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى، خانۇ - مانىمنىڭ ۋەيران قىلىنىشى، ۋەتىنىمدىن ھەيدىلىشىم يۈرىكىمگە تۈگمەن تېشىدەك ئورناپ كەتتى! تېنىم قىيا - چىيما بولۇپ كەتسىمۇ، چىشىم ساق قالسىلا، بۇ ئەلنى خۇددى ئۆچكە غاجلاپ يالغاچلاپ قويغان شاپتۇلنىڭ سوتىسىدەك قىلىۋەتمەيدىغان بولسام ئاتامنىڭ بالىسى بولماي كېتەي! يەنە قەسەمكى، دۇئايمىنىڭ قۇدرىتى بىلەن بۇ ئەلنىڭ ئادەملىرىنى ئاخىر يا پالتىغا ساپ بولمايدىغان، يا شەيتانغا لاخشىگىر بولمايدىغان بەتگەردە سۈرىتى ئىنسانلارغا ئايلاندۇرۇۋەتمەيدىغان بولسام، ھىدايتۇللالىقىم^① ئۇ دۇنيا - بۇ دۇنيا ھارام بولغاي! ...

* * *

ھىدايتۇللا ئاپاق خوجا ياغدۇ قەبرىستانلىقىدا گۆردە ياتقان مەرھۇم دادىسى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان بىلەن يىغلاپ خوشلاشقاندىن كېيىن مۈلكى قەشقەرىيىنىڭ مەكتى - دولان تەرەپلىرىگە باش ئېلىپ چىقىپ كەتتى! ئۇ بۇ دىياردا «خۇدا چاچقان رىزىق» ئىزدەپ، دۇنيانى دوست تۇتمايدىغان خۇدايى ئىشان قىياپىتىدە مەكتىنىڭ شېھىتىدۆڭ دېگەن يېرىدە پەيدا بولدى...

بۇ شېھىتىدۆڭنىڭ ئەسلى نامى شور دۆڭ دەپ ئاتالسىمۇ، ئەمما بۇنىڭدىن يۈز يىل ئىلگىرى بۇ يەردە يۈز بەرگەن دىنىي مەزھەپ غازىتىدا ئەسلىدىكى شور دۆڭ دېگەن يۇرت نامى

① ھىدايتۇللا — «بەندىلەرنى توغرا يولغا باشلىغۇچى» دېگەنلىك بولىدۇ.

«شېھىتدۆڭ» دەپ ئۆزگىرىپ كەتكەندى!

7مىلادى 1533 - يىلى (يىلان يىلى) كۈزدە، بۇ يەردە مەخدۇم ئەزەمنىڭ مۇرىتلىرى بىلەن سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ سۇلتانى سەئىدخاننىڭ ئۇستازى، شەيخۇلئىسلام خوجا مۇھەممەد شېرىپ ئىشاننىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر قېتىملىق قانلىق دىنىي مەزھەپ سوقۇشى يۈز بەردى. «بۇ چاغدا سۇلتان سەئىدخان تىبەت، كەشمىرلەرنى ئۆز نەسەررۇپىغا ئېلىش ئۈچۈن قارا قۇرۇم تاغلىرىدا جەڭ قىلىۋاتقانىدى. ئىككى مەزھەپ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن بۇ قانلىق سوقۇشتا مەخدۇم ئەزەمنىڭ مەشھۇر خەلىپىسى ۋە يېقىن ئادىمى، «ئۇزۇن قۇلاق زات» دەپ نام ئالغان مەككە خوجا باشلىق قىرىق كىشى مۇھەممەد شېرىپ ئىشاننىڭ سۈپىلىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئۇلارنىڭ جەسەتلىرى مۇشۇ شور دۆڭگە دەپنە قىلىنغانلىقتىن، بۇ يەر كېيىنكى چاغلاردا «شېھىتدۆڭ» دەپ ئاتالدى. بەش يۈز تۈتۈنلۈك بۇ يۇرت چاغاتاي ئۇلۇسىنىڭ مەكتىلىك ئەۋلادلىرىدىن بولغان ئوبۇل ھادى بەگ دېگەننىڭ تارخانلىقى ئىدى.

ئاپاق خوجا شېھىتدۆڭگە كەلگەندە دەسلەپتە ئوبۇل ھادى بەگنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ، ئىشقىيە سۈلۈكىنىڭ تەرغىباتىنى تەۋرىتىپ يۈردى. ئوبۇل ھادى بەگ ئىخلاسمەن ئىشقىيە مۇرىتىدىن بولغاچقا، ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىغا ھەددىدىن زىيادە ئەقىدە ۋە ئىخلاس قىلىپ، ئۇنى ھەممىدىن يۇقىرى مەرتىبىلىك زات دەپ ھېسابلايتتى. بۇ چاغلاردا ئاپاق خوجا ئوتتۇز ئالتە ياشقا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، «سۈلۈك تۇتۇپ ئىشقىيە تەرىقىتىنى تەۋرىتىمەن» دەپ يۈرۈپ، تېخى خوتۇن ئالمىغان - نىكاھلىق بولمىغانىدى.

ئوبۇل ھادى بەگنىڭ چىنارخان ئىسىملىك بويىغا يېتىپ قالغان بىر قىزى بار ئىدى. بۇ قىزنىڭ كېلىشكەن قەدىدى -

قامىتى گۈزەللىك بېغىدىكى چىنار دەرىخىنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇنىڭ تېقىمىغا چۈشۈپ تۇرىدىغان قارا چاچلىرىنى كۆرگەن سۈمبۈل ئاقەت قىلالماستىن تولغىنىپ چىكىشىلىنىپ كېتەتتى. باغدىكى غۇنچىلار ئۇنىڭ گىلاستەك لالەرەڭ ئاغزىنى كۆرگەندىن كېيىن گەپ قىلالماس بولۇپ قېلىپ چىڭ تۇرۇۋالاتتى. ئۇنىڭ تال - تال ئۆرۈم چاچلىرى گۈياكى تىرىكلىك بويىغا سېلىنغان ئەجەل سىرتىقى ئىدى!

ئاپاق خوجا كۈندىكى ئادىتى بويىچە كۈن چۈش بولغاندا، خالايققا مەسنىۋى خاراياتتىن دەرس ئۆتۈش ئۈچۈن شېھىتىدۆڭ خانىقاسىغا كەلدى. بۈگۈنكى دەرسكە ئوبۇل ھادى بەگمۇ قاتناشقاندى. ئاپاق خوجا مەسىلە - مەرۇپ قىلغاندا سۆزلىگەن پاساھەتلىك سۆزلىرىدىن قاتتىق تەسىرلەنگەن ئوبۇل ھادى بەگمۇ باشقىلارغا ئوخشاش بېھوش - خارامۇش بولۇپ كەتتى. ئۇمۇ باشقىلاردەكلا رەقىسى - ساماغا چۈشۈپ، ئۆزىنىڭ ئىشتان - كۆڭلەكلىرىنى سېلىپ تاشلىغانلىقىنى سەزمەيلا قالدى. ھوشيار ۋاقتىدا شەرىئەت - تەرىقەتتىن سۆزلەيدىغان، تون - سەللىسىنى زادىلا يەشمەيدىغان بۇ ئىخلاسەن مۇسۇلمان شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ئاپاق خوجا ئىشاننى كۆرگەندە تەندە جان، قەلبىدە ئىماندىن بىخەۋەر بولۇپ، خۇدىنى بىلمەيدىغان، جەررە - سۆھبەت قىلىۋاتقان چاغدا، خانىقانىڭ ئىچى ئۇنىڭ كۆزىگە نەچچە خىل رەڭدە كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى...

مۇرىتلار خانىقادا زىكرى - سۆھبەت قىلىشقاندا، ھەلىقە سېلىشقاندا، نەشە چېكىپ كەپ قىلاتتى. ئاپاق خوجا بۇنداق ناشايان ئىشلارنى چەكلىمەيلا قالماستىن، بەلكى مەدەت بېرەتتى: — ئادەم مەست بولغان چاغدا، — دەپتتى ئۇ ھەمىشە، مەسىلە - مەرۇپ قىلغاندا، — كەررائى گىلاھتىن بىخەۋەر

بولدۇ. ھەر كېچە بىندار بولۇپ، ئىشقىنىڭ شەرىستانىدىن يول ئالىدۇ. ۋادەرىخ، بۇ پەلەك غەددار - مەككار، بۇ دۇنيا سېھىرگەرلەرنىڭ سېھىرىگە ئوخشايدۇ. بىرنى دۇنياغا ئاشىق قىلدى. بىرنى خوتۇنغا ئاشىق قىلدى. بەندىلەر ئەنە شۇ ۋەجىدىن بىر - بىرلىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ، خۇدانىڭ ئىشقىدىن مەھرۇم بولۇپ قېلىشىدۇ ئەمەسمۇ؟ شۇڭا، ئادەم مەستى - مۇستەغرىق بولۇپ يۈرگەندە، ئاندىن خۇداغا يېقىنلىشالايدۇ! ①

— ۋاي ھەسرەت! — دەپ پۇشايمان ئىلكىدە قولنى چىشلەيتتى ئوبۇل ھادى بەگ، ئاپاق خوجىنىڭ بۇ مەسىلە - مەرۇپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — نېمە ئۈچۈن پىرىمنىڭ مەقسەتلىك سۈلۈكى تەرىقىتىگە بالدۇرراق ئەگەشمىگەن بولغىتتىم؟ نېمىشقا پىرىمنىڭ ئاي، يۇلتۇزلۇق چېھرىدىن بالدۇرراق بەھرە ئالمىغان بولغىتتىم؟ نېمىشقا پىرىمنىڭ نەسەب-ھەسەبلىرىگە، ئۆز ۋۇجۇدى شېرىفلىرىگە بالدۇرراق مۇيەسسەر بولماي، ئۇلۇغ نەزەرلىرىدىن يىراق قالغان بولغىتتىم؟ نېمىشقا پىرىمنىڭ قەندە - قەندالەتلىك شېرىن سۆزلىرىنى بۇرۇنراق ئىشىتىپ، تېتىمىغان بولغىتتىم؟ پىرىمنىڭ زىكرى - سۆھبەتلىرىگە بۇرۇنراق داخىل بولمىغانلىقىم ئۈچۈن ئاخىرەتلىك ئىشىم تەس بولارمۇ؟ ②

ئوبۇل ھادى بەگ مۇشۇنداق پۇشايمان ئىلكىدە كېچە - كۈندۈز ئىزتىراپقا چۈشۈپ قېلىپ، يېڭىنى زوقۇم، ئۇيقۇسى ھارام بولدى. ئاخىر ئۇ: «ئەمدى بىز تىلىگەن ۋە ئارزۇ قىلغان ئاللا خوجامغا — پىرى ئەزەمگە ئۇلىشىپتۇق!» دەپ ئاپاق خوجىغا ناھايىتى يۇقىرى ئەقىدە باغلىدى ۋە ئۆزىنىڭ پۈتۈن يەر-زېمىن، سۇ - كۆللىرىنى، مال - چارپايلىرىنى ئاپاق خوجىغا ئاتاپ، ئاتلىرىنى يىلقا - ئۇيۇرى بىلەن، كالىلىرىنى ئېغىلى

① «تەزكىرەئى ھىدايەت»، قوليازما.

② «تەزكىرەئى ھىدايەت»، قوليازما.

بىلەن، قويلىرىنى بولسا قوتىنى بىلەن ئىشقىيە سۈلۈكىگە خۇدايى
 ۋەقپە قىلىۋەتتى. قىزى چىنارخاننى بولسا قىزلىق ئىپتىتى
 بىلەن ئېلىپ كېلىپ، ئاپاق خوجىغا نىكاھلاپ چېتىپ دۇئاسىنى
 ئالدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئەلدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا نوقانچى
 خوجا - ئىشانلارغا، گۈرەنلىك مۇشتۇمۇزۇرلارغا، قالماق -
 مانجۇلارغا مال - چارۋىلىرىنى يىلقا - ئېغىلى بىلەن، قىز -
 چوكانلىرىنى ئىپتەت - سېكىلەكلىرى بىلەن دۇئا
 قىلدۇرۇۋېتىدىغان ئوسال ئادەت، يامان قىلىقلار شەكىللىنىپ
 تاراشقا باشلىدى.

كېيىنكى چاغلاردا سوپى ئاللا يار ئۆزىنىڭ «سۇباتىل
 ئاجىزىن» دېگەن كىتابىدا مۇنداق بىر مەسنۇننى يېزىپ،
 ئۇيغۇرلارنىڭ مۇشۇنداق يامان قىلىق، ئوسال ئادەتلىرىنى ئۆتكۈز
 ھەجۋى تىل بىلەن راسا قامچىلىغانىدى:

«بولۇپتۇ ھەم تەقى بىر فىرقە پەيدا،
 ئاتى مۆمىن ۋەلى، نەفسىگە شەيدا،
 يىغۇرلە پارە ۋە بوينى يوغانى،
 سالۇرلە ئوتتۇرغا قىزۇ - جۇۋاننى،
 ئالىپ بارسا كىشى ئەھلى ئايالىن،
 كۈتەرۇر بېھمەتلىك ۋەبالىن.
 ھارام ئىشنىكى تائەت بىلسە ئىنسان،
 ئىرۇر بول ئېتىقادى نامۇسۇلمان،
 بۇ ئايغان فىرقە كىم زاللى مۇزىلدۇر،
 شەرىئەت ئەھلى بۇ ئەلدىن خىجىلدۇر. ①»

دېمەك، ئاپاق خوجا تەرغىب قىلغان ئاشۇ دەستەكسىز

① موللا مۇسا سايرامى: «تارىخى ھەمدى»، بېيجىڭ مىللەتلەر نەشرىياتى 1986 - يىلى
 1 - نەشرى، 1988 - يىلى 2 - باسىمى، 244 - بەت.

دۇئالارنىڭ كاساپىتىدە، خەلقى بۇ پايپىتەك قەشقەر خوجىلىرىنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي مەنپەئەتلىرى ئۈچۈن كەتمەن چېپىشتىن تەدرىجىي يوسۇندا كېيىنكى چاغلاردا جۇڭغار - مانجۇ باسقۇنچىلىرىنىڭ مەنپەئەتى ھېسابىغا كەتمەن چاپىدىغان، بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى ئىككى دىنىي مەزھەپكە، مەنپەئەتلىرى پۈتۈنلەي قەشقەر خوجىلىرى ۋە قالماق - مانجۇ خوجىلىرىنىڭ مەنپەئەتى بىلەن ئايرىلىدىغان ئىككى سەپكە پارچىلاپ تاشلاندى. باشقا ئەللەردىكى خەلق بۇ چاغدا بىر قەۋم، بىر نىيەت ۋە بىر مەقسەتتە ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي مەركەزلىرىنىڭ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشۇپ، زىچ ئىتتىپاقلاشقان. لىقتىن تېز روناق تېپىپ، راۋاجلاندى. ئەمما، جۇڭغار - مانجۇ باسقۇنچىلىرىنىڭ چىنىكىدىن چىقالمايدىغان بۇ زاكا غالچا قەشقەر خوجىلىرى سەئىدىيە زېمىنىنى روناق تاپقۇزۇش ئورنىغا، بۇ گۈزەل يۇرت - ماكاننى بارلىق بايلىق - غەنىمەتلىرى، ئەزىز پەرزەنت، ئوغۇل - قىزلىرى، ھەتتا ئۆزلىرىنىڭ ئەھلى خۇنۇنلىرى، ئىگىچە - سىڭىللىرى بىلەن قوشۇپ، قىلچە ئۇيالماستىن جۇڭغارلارغا سۇڭلاپ بېرىشتى! يەنە تېخى «ھەمىن - قەدەر»^① دېيىشىپ، بەدەل - شەپقەت ھېسابىدا، قالماق - مانجۇ خوجىلىرىدىن ئالغان خەنجەر، قامچىلىرى بىلەن ئۇيغۇر خەلقىنى داۋاملىق «تەربىيىلىدى».

شۇنداق قىلىپ، شېھىتدۆڭ - ئاپاق خوجىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئىشقىيە سۈلۈكى تەرغىباتىدا قەشقەر بەشكېرەمدىن قالسىلا، ئىككىنچى سىياسىي، ئىقتىسادىي مەركەزگە ئايلاندى. ئاپاق خوجا مۇشۇ يەردە پۈتۈن سەئىدىيە دۆلىتىگە تونۇلۇشقا باشلىدى...

① «ھەمىن قەدەر» — «شۇنچىلىك» دېگەن مەنىدە.

* * *

ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ ئىشقىيە سۈلۈك تەرغىباتىنىڭ ئوڭۇشلۇق ئېلىپ بېرىلىشىنى ئىقتىسادىي جەھەتتە ئىشەنچلىك كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، سەئىدىيە دۆلىتىدىن تارتىمۇالغان ئىمتىياز ھوقۇقلىرىغا تايانغاندىن سىرت، يەنە ئۆز سۈلۈكىدىكى مۇرىت - مۇخلىسلىرىنى دەھشەتلىك تۈردە قاقتى - سوقتى قىلىپ ئىقتىسادىي جەھەتتە ۋەھشىيلەرچە بۇلاپ - تالغانلىقتىن، ۋەج - بايلىقى تېز كۆپىيىپ، سەئىدىيە دۆلىتى بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان فېئودال پومېشچىككە ئايلاندى. ئۇنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىدە توقسان يەردە چاھار بېغى، يۈز پاتمانلاپ^① ئۈزۈك كۆزى تېرىلغۇ يېرى، يىگىرمە بەش كۈپ ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە مەرۋايىت، ياقۇت - گۆھەر ئېرىخ مېلى، يەتمىش بەش يۈك^② زىلچا - گىلىسى، ئۈچ مىڭ ئېتى، ئون تاتىم تۈگە^③ خان كارۋىنى، بەش چوق^④ ئىپار - ئەنبىرى، يۈز جۈپ شاھزەرى^⑤، تۆت يۈز ياقا تون - سەرپايلىرى، بەش مىڭ دانە جايىناماز مال - دۇنياسى، ۋەج - تەئەللۇقاتى بار ئىدى. قەشقەر شەھىرىدىلا ئۇنىڭ ئۈچ يۈز ئىپىغىز دۈكىنى، يىگىرمە يەردە ھويلا - ئارامى بار ئىدى. ئۇنىڭ ھەر يىلى دەھبىد، سەمەرقەند، بۇخارا، خوراسانلاردىكى جەددى - جەمەت، ئۇرۇق - تۇغقان، يارۇ - بۇرادەرلىرىگە ئەۋەتىپ تۇرىدىغان سوۋغا - سالاملىرى ۋە كېيىنكى چاغلاردا ئىلىبالىقتىكى جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ چوڭى غالىدانغا، تىبەتتىكى بۇتپەرەسلەرنىڭ چوڭى دالاي لاماغا قەرەللىك ئەۋەتىپ تۇرىدىغان ئولپان - سوۋغاتلىرى تېخى بۇنىڭ سىرتىدا

① بىر پاتمانلىق يەر 400 موغا تەڭ كېلەتتى.

② بىر يۈك - 12 دانە بولىدۇ.

③ بىر تاتىم تۈگە - 12 دانە تۈگىدىن تەركىب تاپىدۇ.

④ چوق - قوچقارنىڭ ئۇرۇق خالتىسىدىن ئېلىپ يۈنەي ئىشلەنگەن خالتا، ئىچىدىكى پۇراق تېشىغا قۇتىمىدۇ. ئىشىدىكى نەم ئىچىگە قۇتىمىدۇ.

⑤ شاھزەر - يۈزىگە خەت ئويۇلغان ياپىلاق ئالتۇن ئۈزۈك.

ئىدى.

دادىسى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان بىلەن ئاران ئالتە خېچىرلىق (ئۆزلىرى مىنىدىغان قېچىرمۇ مۇشۇنىڭ ئىچىدە) ۋەجۇ - بىسات، ئالتە پېقىر سوپىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا يول بويى تىلەپ تاپقان سەدىقە - پىتىرلىرى بىلەن جان بېقىپ، قەشقەرگە ئاران ئۆلىشىۋالغان بۇ خۇدايى ئىشان ئاپاق خوجا ساددا خەلقىنى دەستەكسىز دۇڭلار بىلەن قاقتى - سوقتى قىلىپ توپلىغان بۇ ھەددى - ھېسابسىز زور بايلىق ئۇنىڭ ئاشۇ شېھىتدەۋىڭ خانىقاسىدا مەسىلە - مەرۇپ قىلغاندىكى مۇشۇ سۆزلىرىگە تولمۇ زىت روشەن سېلىشتۇرما ئىدى.

— ھەرقانداق ئادەم جەڭ قىلسا، ھەممىدىن ئاۋۋال ئۆز نەپسى بىلەن جەڭ قىلسۇن! — دېگەندى ئۇ تەنتەنىلىك بىلەن، — بىر ئادەم بىر يىلغىچە سوغۇق سۇ بىلەن قۇرۇق نان يېسە، پىشقان ئاش، قاينىغان سۇ تەلەپ قىلمىسا — ئۇ ئادەم ھەقىقىي ئىزدەيمەن دەيدىكەن — مۇشۇ رىيازەتكە سەۋر - تاقەت قىلالمىسا، ھەقتىن بۇنى ئالالمايدۇ. ھەرقانداق ئادەم ئۆمرىنى راھەت - پاراغەت بىلەن ئۆتكۈزسە، ئاخىرەتنىڭ راھەت - پاراغەتلىرىدىن بېنىسىپ بولىدۇ... ئى مۇرىتىم، ئېسىڭدە بولسۇنكى، ئۆمرۈڭنى مۇشەققەتنىڭ كېمىسى بىلەنكى ئاچىزارلىق دەرياسىدا غەرق قىلىۋەتمىگۈچە، خۇداغا يېتىشىمەن دېگەننىڭ بىكار، ھەرقانداق كىشى ئۆيىدىن، ئەھلى ئايالىدىن، بالا - چاقىسىدىن، دۇنيانىڭ پۈچەك پۇلغا ئەرزىمەيدىغان راھىتىدىن تولا يىغلاپ، يۈرىكىنى كاۋاپ قىلىپ، دىلىنى ئۈزسە، ئاخىرەتتە راھەت - پاراغەتتە ئۆتىدۇ! ①...

ئاپاق خوجا ئىشىنى خۇدايى سۈلۈك تەرغىباتىدىن باشلاپ،

① «ھەزرىتى ئاپاق كەلىسەلىرى»، قوليازما.

ئىقتىسادىي جەھەتتە زور بايلىق توپلاپ، سىياسىي جەھەتتە سەئىدىيەلەر خانداندىكى ئاقسۆڭەكلەرگە ئوخشاش ئىمتىياز - ھوقۇقلارنى قولغا كەلتۈرۈۋېلىپ، ئاخىر سەئىدىيەلەر قولىدىن دەھرىي ھاكىمىيەتنى تارتىۋالغاندا، ئەسلىدىكى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ مەمۇرىي بىرلىكى بولغان 3784 بەگلىك يۇرت - ئايماق بىردىنلا كېمىيىپ 2400 ئىشان بەگلىك يۇرت - ئايماققا ئايلىنىپ قالدى؛ ئەسلىدىكى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ 389 مىڭ تۈتۈن، 1 مىليون 945 مىڭ نوپۇسلۇق ئاھالىسى ئۈچ ھەسسەگە يېقىن كېمىيىپ كېتىپ، 130 مىڭ تۈتۈن، 450 مىڭ نوپۇسقا چۈشۈپ قالدى؛ ئەسلىدە سەئىدىيە دۆلىتىدە 2143 ئۆستەڭ بار ئىدى. ئاپئاق خوجا زامانىسىگە كەلگەندە ئۆستەڭلەر قاراقسىز تاشلىۋېتىلگەچكە، قۇرۇپ، قۇم - لاتقا تىنىپ ئاران 503 ى قالدى. ئەسلىدىكىسىدىن 40 مىڭ چارەكلىك تېرىلغۇ يەر كېمىيىپ كەتتى.

ئاپئاق خوجىنىڭ سۈلۈك تەرغىباتى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش كۈچلىرىگە ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىق قىلدى. مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى ھەر ئالتە نەپەر بېجىرىم ئەرنىڭ ئىچىدە بىر ئادەم سۈلۈككە كىرىپ ئاشىقى لاماكانغا ئايلاندى. شۇ چاغلاردا ئىماننى پاكلاش، سۈلۈك بەندىچىلىكىنى ئادا قىلىش يۈزىسىدىن قەشقەرىيىدىن ئەرەب، ئەجەم، پەرغانە، كەشمىر ئەللىرىگە چىققان «مەككىگە ماڭغان مۇساپىر»، «ئەنجانغا چىققان يېتىمچى»، «قاڭقىپ يۈرگەن ئالا خۇرجۇن»، بىزەڭ «خۇداي قەلەندەر»، «ئاشىقى سايىلار» نى قەدەمدە بىرنى ئۇچىرتىش مۈمكىن ئىدى. تىلەپ ۋە تىلىمەي يەيدىغان، دۇئا بىلەن قېپىنىدىغان بۇ تىرىكتاپ خۇداي سويى، خۇداي بۇۋى، خۇداي ئىشان، خۇداي سەئىدلەر تىلەش، ئالداش، دوق قىلىش، بۇلاش، ئىمان يېڭىلاش، قول قوبۇل قىلىش ۋە «خۇدا چاققان رىزىق» نى ئىزدەپ تېپىپ يېيىشنى

خۇدايى كەسىپ، خۇدايى ئىختىيار ئەيلىشىپ، باشلىرى قايغان، پۇتلىرى تايغان، داپ داراڭلىغان، ئېشەك ھاڭرىغان يەرلەرگە «ھىجرەت» قىلىشاتتى. نەتىجىدە بۇ ئەلدە ئەمگەك كۈچىنىڭ ئېغىر دەرىجىدە مۇساپىرلىشىشى يۈز بەردى. يەرلەر تېرىلماي ئاق تاشلۇپتېلىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى تەرىپىدىن ئەھيا قىلىنىپ، گۈللەندۈرۈلگەن بۇ گۈزەل ۋەتەن، قەدىرلىك ئانا ماكان ئاپاق خوجىنىڭ قولىدا ئېغىر خانىۋەيرانچىلىققا ئۇچرىدى. بەزى ئۆلكىلەر چۆللەشكەن، كەپتەر كوۋۋىلىرى ھوقۇشلارغا ئۇۋا بولدى. مەسىلەن، قەدىمكى چالاش ئەسلىدە بىر ئاۋات، باغۇ - بوستانلىق، توق، باياشات، ئەلۋەك ئۇيغۇر يۇرتى ئىدى. بۇ يەر ئاپاق خوجىنىڭ ئىلكىگە ئۆتكەندىن كېيىن پۈتۈنلەي ۋەيران بولۇپ خارابلاشتى. شۇنداق! كىشىدىكى ئەڭ قىممەتلىك نەرسىنى ۋەيران قىلىۋېتىپ، يەنە ئۆزىگە كۆرسىتىش - تراگېدىيەدۇر!

بۇ نومۇسىز لاماكان ئاشىق، تېجىمەل دەرۋىش، خۇدايى يالاڭتۇش، چۈرۈش بەڭگى، بىزەڭ دىۋانە، جاھىل قەلەندەر، ئۆكتەم سوپى، نوقانچى ئىشان، يۈزسىز قەشقەر خوجىلىرىدىن مىراس قالغان مىللىي ئاڭسىزلىق، خۇدايى مەھكۈملۈك ۋە خورلۇقنى شەرەپ دەپ بىلىدىغان غەيرىي ئادەملىك ئىللەتلىرىنىڭ ھەممىسى دەل ئاشۇ كازىراپ ئاپاق خوجا تەرغىب قىلغان، تەۋرەتكەن سۈلۈك ئەقىدىلىرىنىڭ مۇقەررەر مەھسۇلى ئىدى!

نەزمە

ئېكىنزارلىق بولدى ئاڭا چارۋا مەيدان،
يەر، مەھەللە ھال كېتىپ بولدى ۋەيران.
قەھەت بېسىپ، ئەل - جامائەت بولدى سەرسان،
ئەتراپ چۆل، ھۆكۈم سۈردى مۇندا بوران!

ئۈچىنچى باب

براخمان موللىسى بىلەن مۇسۇلمان موللىسى

« ئاڭقاۋ ئەلنىڭ ھارامدىن موللىسى بولىدۇ. »

— قازاق خەلق ماقالى

1677 - يىلى (يىلان يىلى) 2 - ئاينىڭ 4 -

مىلادى

كۈنى، جۈمە (زۈلھەججەنىڭ 9 - كۈنى).

قۇياش بۇددالا سارىيى جايلاشقان تاغ ئۈستىدە چاقناپ تۇراتتى. بۇددالا سارىيىنىڭ ئالدى كەڭ بىر تۈزلەڭلىك ئىدى. ساراي ئۈچمە راۋاقلق كاتتا بۇددا قورۇلۇشى بولۇپ، راۋاقتا چېلىنىۋاتقان قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى يىراقلاردىكى تاغلاردا ئەكس سادا چىقىرىپ جاراڭلاپ تۇراتتى.

ئۇزاق سەپەر مۇساپىسىنى بېسىپ چارچىغان ئاپاق خوجا ھارپا كۈنى تىبەتنىڭ لىخاسا شەھىرىگە يېتىپ كەلدى. ئۇ بۇددالا سارىيىنىڭ نېرىقى چېتىدىكى تەكياخانغا چۈشكۈن قىلدى. بۇددالا سارىيى بۇتپەرەس تاڭغىتلارنىڭ سۆڭزەنگەنبۇ ①

① سۆڭزەنگەنبۇ (617 - 650) — تىبەت پادىشاھى. قۇللۇق تۈزۈمىدىكى تىبەت دۆلىتىنى قۇرغۇچى. ئۇ نەختتە ئولتۇرغان يىللاردا تىبەتنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، لاسا (ھازىرقى لىخاسا) نى پايتەخت قىلغان. مىلادى 649 - يىلى، تاڭ ئىمپېراتورى تەرىپىدىن كورگانلىققا ۋە كۆكۈر ئىناچىلىققا تەيىنلەنگەن.

دېگە
ھازىر
كەل
ئىما
ۋاقت
براخ
قەس
بۇتخ
يۇلە
ئۈس
قەۋە
ئۆگز
يېپىد

دەرە
شەپە
چىرا
ۋە
تاملە
تاڭك
ئىچى
قوڭغ
يىراق
ئورال
يەردە
باشلە

دېگەن قەدىمكى پادىشاھنىڭ زامانىدا ياسىلىشقا باشلاپ تاكى ھازىرقى براخمان پادىشاھى، بەشىنچى ئەۋلاد دالاي لاما زامانىغا كەلگەندە ئاندىن پۈتۈپ ھازىرقى ھالەتكە كەلگەنىدى. بۇ ئىمارەتنىڭ ياسىلىشىغا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ مىڭ يىلدەك ۋاقىت كەتكەنىدى. / بۇددالا سارىيى ئەسلىدە تاڭغىت براخمانلىرىنىڭ پادىشاھلىرى تۇرىدىغان ئوردىسى بولۇپ / ئىچى قەسىر - ساراي، قارشى - ئوردا، دەھلىز - زال، ساڭرام - بۇتخانا، ستوپا - مۇنار، ئېتىكاپخانا - تىلاۋەتخانا، ئايۋان - يۆلك ۋە سەينا - ھويلا قاتارلىقلاردىن تەركىب تاپقان، تاغنىڭ ئۈستىگە ئالدى قىياش جەنۇبقا قارىتىپ سېلىنغان ئون ئۈچ قەۋەتلىك تولىمۇ ھەيۋەتلىك بىر ئىمارەت ئىدى. ساراينىڭ ئۆگزىسى ئالتۇن سۈيى يۈگۈرتۈلگەن زەر كاھىشلار بىلەن يېپىلغانىدى. يىراقتىن قارىسا، پارقراپ كۆزنى چاقىنىتاتتى. ساراينىڭ سەيناسىدىكى ياپپىشىل قارىغاي - شەمشاد دەرەخلىرى ئۈچمە راۋاقلار بىلەن بوي تالىشىپ تۇراتتى. رەڭدار شەپىق نۇرى بۇددالا ئوردىسىغا چۈشۈشى بىلەن ساراي تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ كېتەتتى. ساراينىڭ ۋادەكلىرى، تۈۋرۈك، لىم ۋە خار - جەڭلىرىگە تۈرلۈك نەقىشلەر ئويۇلغان، ساراينىڭ ئاملىرىغا تۈرلۈك بۇددا ھېكايەتلىرى رەسىم قىلىنىپ سىزىلغان تاڭكا^① ئېسىلغانىدى. مەسىلە - مەرۇپ قىلىنغاندا، ساراينىڭ ئىچى ۋە سىرتى بۇتپەرەس براخمانلار بىلەن لىق تولاتتى. قوڭغۇراق ساداسى، بۇرغا - كاناي ئاۋازلىرى ياڭراپ، يىراق - يىراقلىرىغا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. لىخاسانىڭ تۆت ئەتراپى تاغ بىلەن ئورالغان بولغاچقا، گەرچە ئەتىياز پەسلى بولغان بولسىمۇ، بۇ يەردە ھاۋا ئىللىپ كەتكەن. باھارنىڭ ئىزنالىرى ئايان بولۇشقا باشلىغانىدى. غۇر - غۇر ئىللىق شامال دەر پەردىلەرنى قايرىپ،

① تاڭكا - بۇتلارنىڭ رەسىمى سىزىلغان يىپەك پەردە.

ئىللىق قۇياش نۇرى بىلەن تىلاۋەتخانلارنىڭ ئىچىنى لىق تولدۇراتتى. راھىب - سىرمانلارنىڭ نوم - سۇترا ئوقۇغاندىكى ئاۋازلىرىدىن پۈتۈن بۇددالا سارىيى لەرزىگە كېلەتتى.

* * *

ئارافات كۈنى. ئاپاق خوجا سەھەر تىرۇرۇپ تاھارىتىنى ئالدى - دە، ناماز بامداتنى پۈتۈن پەرھىز - سۈننەتلىرى بىلەن ئۆتەپ ئادا قىلدى. بۈگۈن زۇلھەججەنىڭ ئونىنچى كۈنى مۇسۇلمانلارنىڭ قۇربان ھېيت كۈنى ئىدى. ئۇ قۇياشقا قاراپ بېقىپ ھېيت نامىزىنى ئۆتەيدىغان ۋاقىت بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلدى - دە، ئۆزى چۈشكەن تەككىيە خانىنىڭ سىرتىدىكى مەيداندا قۇربان ھېيت نامىزىنى ئۆزى يالغۇز ئوقۇدى. ئۇ ئىككى رەكئەت مەسچىت نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ:

— بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم، . . . نىيەت قىلدىم ئۆتەرمەن ئىككى رەكئەت ھېيت قۇربان نامىزىنى، جەمئىي تەككىرلىرى بىلەن، ۋاجىبدۇر شۇ ۋاقىت ئىچىدە يۈزۈم قىبلىگە، قىبلە جەھەتى كەئىبىگە، ئىقتىدا قىلدىم ئۆزۈمگە، خالىسەن لىللاھ تائالا ئاللاھۇ ئەكبەر! — دەپ قۇلاق تۇتۇپ سانا ئوقۇدى. قالغان ئۈچ تەككىرىنى كېيىنكى رەكئەتتە قىرا ئەتتىن كېيىن روكوندىن ئىلگىرى كېيىن قۇلاق قاشتى. . .

ئۇ ئىقتىدا قىلغان قىبلە تەرەپتە بۈتپەرەسلەرنىڭ بۇتخانىسى بۇددالا سارىيى جايلاشقاندى. « . . . ھەي، مۇبادا ھازىرنىڭ ئۆزىدە مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى ھېيتگاھ جامەسىدە بولغان بولسام، — دەپ ھەسرەتلىك ئويلىدى ئۇ قىرا ئەت قىلىۋېتىپ، — ماڭا، لەكىمىڭ - لەكىمىڭ ئادەم ئىقتىدا قىلىپ تاماز ئوقۇمامتى!»

ئاپاق خوجا قۇربان ھېيت نامىزىنى ئۆتەپ بولغاندا، ئەتراپتا

قو
مە
ئو
مە
ئا
بو
ئو
زا
لا
ئو
ئاق
ش
ھ
ب
ب

ئولمىشۋالغان بۇتپەرەس سىرامانلار بۇ يۈچۈن كىيىنگەن كەلگىنىدىكە قىزىقىپ قارىشىپ، تاڭغىتچە نېمىلەرنىدۇر دېيىشىپ تۇرۇشاتتى.

ئۇ تەككىيە خانغا قايتىپ كېلىپ، دالاي لامانىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىشىنى كۈتۈپ تەقەززا بولۇپ ئولتۇردى. ناماز پېشىن مەھەلدە بىر سىرامان كىرىپ، دالاي لامانىڭ مۇشۇ تاپنىڭ ئۆزىدە ئۇنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى خەۋەر قىلدى ۋە ئۆزى بىلەن بىللە مېڭىشنى ئېيتتى. دالاي لامانىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان ئاپاق خوجا خۇشاللىقىدىن پېشىن نامىزىنىڭ قازا بولۇش - بولماسلىقى بىلەن ھېسابلىشىپ ئولتۇرماستىنلا دەرھال ئورنىدىن تۇردى - دە، ھېلىقى سىراماننىڭ كەينىدىن ماڭدى. دالاي لاما ئاپاق خوجىنى بۇددالا سارىيىدىكى قونىشىم^① زالىدا - ئۆزىنىڭ شاھىنىشىدا قوبۇل قىلدى.

تېبەت بۇتپەرەستلىرىنىڭ چوڭى، براخمان پادىشاھى دالاي لامانىڭ دەھرىي ئىسمى ئاۋاڭ لوساڭ جاسۇ^② دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ يېشى ئاتمىشلاردىن ھالقىغان، چاچ - ساقاللىرى ئۈچتەك ئاققارغان ۋىجىك بىر ئادەم ئىدى.

مىلادى 1653 - يىلى (يىلان يىلى)، خاقانىي چىن شۇنچى^③ ئۇنىڭغا: «ئەرشىئەلادىكى ئاق كۆڭۈل بۇرھان ھىمايىسىدىكى ۋاجرادولا دالاي لاما» دېگەن ئاتاقنى بەرگەندى. بۇ - «دېڭىزدەك كەڭ قورساق نوم بىتنىك ئاچارى» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. دېمەك، تېبەت ئېلىدە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغان

① قونىشىم - بۇددادىن بىر تۆت چوڭ بۇرھاننىڭ ئىككىنچىسى، مېھىر - شەپقەت ھامىسى، ئەسلى نامى ئاۋالوكىتا ئىشمۇارا بۇددىھا.

② ئاۋاڭ لوساڭ جاسۇ (1617 - 1682) - تىبەت گرو مەزھىبىدىكى بۇتپەرەسلەرنىڭ سەردارى. دالاي لاما - ئۇنىڭ روھانىيلىقى نامى. مىلادى 1642 - يىلى گوشخان بۇرساڭنى بېسىۋالغاندا، ئاۋاڭ لوساڭ جاسۇ دالاي لاما بولۇپ، ھاكىمىيەت بېشىغا چىققانىدى.

③ خاقانىي چىن شۇنچى - مانجۇلار 1644 - يىلى سەددىچىندىن بېسىپ كىرىپ پۈتۈن جۇڭخوتى ئۆز تەسەررۇبىغا ئالغاندىن كېيىن جۇڭگو تەختىدە ئولتۇرغان پادىشاھ ئېسنىگور فولنىنىڭ سەلتەنەت نامى.

ئىككىنچى ھۆكۈمدار يوق ئىدى.

سىرامان ئاپاق خوجىنى شاھنىشىغا باشلاپ كىرگەندە، بېشىغا ئالتۇن دىدىم^①، ئۈچىسىغا سېرىق زەرباتىن براخمانچە يەڭسىز تون كىيگەن دالاي لاما قونشۇم بۇتنىڭ تاڭكاسى ئالدىغا قويۇلغان ئالتۇن چىرگىنىدا^② ئولتۇراتتى. شاھنىشىنىڭ بوسۇغىسى يەردىن بىر گەز ئېگىزلىكتە كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى. بوسۇغىدىن ئالتۇن چىرگىن قويۇلغان شاھ سۈپىنىڭ ئالدىغىچە يەتتە غۇلاچ ئارىلىق بار ئىدى.

ئاپاق خوجا بۇ ھەشەم كارامەتكە قاراپ سەل ھودۇقۇپ قالدى — دە، بوسۇغىنى ئاتلاپ ئۆتكىچە پۈتلىشىپ كېتىپ ئالدىغا دۈم چۈشتى. ھېلىقى سىرامان دەرھال ئۇنىڭ قولتۇقىدىن يۆلەپ ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ قويدى.

ئاپاق خوجا شاھنىشىنى ئىچىگە كىرىپ، بۇ بۇتپەرەسلەرنىڭ قائىدىسى بويىچە يۈزىنى يەرگە يېقىپ دالاي لاماغا يەتتە قېتىم سەجدە قىلدى: ئۇ بۇ يەتتە غۇلاچ ئارىلىقىنى بېسىپ ئۆتكىچە يەتتە قېتىم يۈزىنى يەرگە يېقىپ، يەتتە قېتىم ئورنىدىن تۇرۇپ ئاران شاھ سۈپىنىڭ ئاستىغا يېتىپ كېلەلدى. ئالتۇن چىرگىنىدە ئولتۇرغان دالاي لاما:

— ھەي مېھمان، — دەپ سورىدى ئۇنىڭدىن، — قاتمۇ قات تاغلاردىن ئېشىپ، نۇرغۇن جاپا - رىيازەتلەرنى چېكىپ، مېنىڭ ھۇزۇرۇمغا كەلمەكنى ئىختىيار قىلماققا سەۋەبىڭ نېمىدۇر؟

— ئى براخمانلارنىڭ مېھرىبان پادىشاھى، — دېدى ئاپاق خوجا شاھ سۈپىنىڭ گىرۋىكىنى سۆيۈپ تۇرۇپ، — مەن زاماننىڭ سېھىرلىك سوقماق يول - كوچالەرىدىن تەمتىرەپ ئۆتۈپ، سېنىڭ مۇقەددەس نەپەس شەرىپىڭدىن تەۋپىق تېپىش

① ئالتۇن دىدىم - تاج، كۇلاھ، براخمانچە بۆك.
② ئالتۇن چىرگىن - تەخت، براخمانلار ئولتۇرىدىغان كۇرسنىڭ نامى.

ئۇ
سا
سە
تۇر
بىر
يۈز
نېمە
دالا
سە
خو
كا
شە
ئال
شۇ
قول
قوا
ئاڭ
دېگ
خو
زام
تە
قۇت

ئۈچۈن ھۇزۇرۇڭغا كەلدىم. بۇنىڭغا مېنىڭ خۇداپەرەستلىك ساۋادىتىنى ھاسىل قىلىپ، سېنىڭ ئېتىقادىڭنى تونۇغانلىقىم سەۋەب بولدى. ھالا بۈگۈن سېنىڭ ئاۋاتلىق چېھرىڭنى كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن. ئەمدى مەن سېنىڭ سېخى دوستلۇقىڭغا قول بېرىپ، ئاخىرەتلىكىڭنى تونۇسام، ئىنايەت ۋە مېھرىبانلىق يۈزىدىن مېنى قوللاپ، ماڭا ياردەم بېرەرسەنمۇ؟
— كىمدۇرسەن؟ نامۇ - ئەمالىڭ، زاتى - شەرىفىڭ نېمەدۇر؟ قايسى ھۇدۇتلىقتىن كېلۇرسەن؟ — دەپ سورىدى يەنە دالاي لاما.

— مەن مۇسۇلمان پىرقىسىنىڭ موللىسى، سەيىدزادەدۇرمەن. زاتىم ئۇيغۇر، نامۇ - شەرىفىم ھىدايتۇللا خوجىزادەدۇرمەن. خۇسۇسەن مۈلكى قەشقەرىيىدىكى ياركەند، كاشىغەر خەلقى مۇرت - مۇخلىسىم ئەردى. ئەلھال، بۇ شەھەرلەرنى ئىسمايىل خان ئاتلىق بىر مۇرتەد مەندىن سويۇپ ئالدى ۋە مېنى بۇ ھۇدۇتلىقتىن قوغلاپ چىقاردى. سېنىڭدىن شۇنى ئىلتىماس قىلادۇرمەنكى، كىشى بۇيرۇپ، مېنىڭ قولىمدىن كەتكەن ئاشۇ تەختىم - بەختىم، ۋەجۇ - ۋەسلىمنى قولۇمغا ئالىپ بەرگەيسەن! — دېدى ئاپاق خوجا يىغلاپ تۇرۇپ. مۈلكى قەشقەرىيە ھۇدۇتلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى كۆپ ئاڭلىغان دالاي لاما ئالدىدىكى بۇ مۇسۇلمان موللىسىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ، ئالتۇن چىرگىنىدىن تۇرۇپ كەتتى ۋە ئاپاق خوجىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ بېشىنى يۇلىدى، ئاندىن:
— ئى مۇسۇلمان، سەن ئېيتىۋاتقان بۇ مەملىكەت بىر زامانلاردا بىزنىڭ سەلتەنەتلىك ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ مۈلكى تەسەررۇپلۇقىدا بولغانىدى. قازا، ئاۋۇ ئالتۇن قونىشىم بۇت قۇتچۇردا^① قۇيۇلغان. مۇنۇ يىپەك تاڭكا — خوتەن يىپىكىدىن

① قۇتچۇر — بەخت - ساۋادەتلىك بەگ دېگەن مەنىدە، تۇرپاننىڭ قەدىمكى ناملىرىدىن بىرى.

تەكىلگەن، ماۋۇ قاشتېشى لوڭقا قارقاش ھاۋزىسىدىن سۈزۈپ ئېلىنغان قاشتېشىدا ئويۇپ ياسالغان. ئاۋۇ قۇتا، دەپ تېشىغا ياقۇتتىن كۆز قويۇپ، ئالتۇندىن تۇتقۇچ بېكىتىلىپ ياسالغان بىر ياغاچ قۇتتىنى كۆرسەتتى دالاي لاما، — سىلەرنىڭ خارەكتىرىڭلارنىڭ قولى بىلەن ياسالغان! . . . بىز ئۇ كاتتا دەۋرنى تېخى ئۈنۈپ قالغىنىمىز يوق!

دالاي لاما بۇ يەردە ئۈنۈمىدىن مەنكى يىل ئىلگىرى ئۇيغۇرىيە ھودۇتلىقىدا يۈز بەرگەن تاڭغىت يېغىلىقىغا ئىشارەت قىلىۋاتاتتى. . .

تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 138 - يىلى ① (قوي يىلى) يازدا، تاۋغاچ ئېلىدە ② ئۆڭلۈك - سۆيگىن توپىلىنى يۈز بەردى. توپىلاڭ كۈندىن - كۈنگە ئۇلغىيىپ، تاۋغاچ ئېلى بىلەن ئۇيغۇرىيە ئارىسىدىكى قەدىمكى يىپەك يولىنى ئۇزۇپ قويدى. تىبەت ئاقسۆڭەكلىرى تاۋغاچ خاقانىنىڭ ئۇيغۇرىيە ئېلى بىلەن كارى بولمىغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇيغۇرىيەنىڭ ئۇدۇن، ③ كۈسەن ④، ئىدىقۇت ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئېلى ⑤، بېشبالىق ⑥ قاتارلىق جايلارغا بېسىپ كىردى ۋە پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيەنى ئىشغال قىلىۋالدى.

مىلادى 759 - يىلى 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، بۈيۈك ئۇيغۇرىيە سەركەردىسى بۆكۈ تېكىن ⑦ تاڭغىت باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش

① مىلادى 755 - يىلى.
 ② تاۋغاچ ئېلى — دۆلىتىمىزدىكى تاڭ سۇلالىسى (618 - 907). قەدىمكى ئۇيغۇر يازمىلىرىدا «تاۋغاچ ئېلى» دەپ ئاتالغان.
 ③ ئۇدۇن — قەدىمكى خوتەن.
 ④ كۈسەن — قەدىمكى كوچا.
 ⑤ ئىدىقۇت ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئېلى — مىلادى 5 - ۋە ۶ - ئەسىردە تۇرپان قەدىملىرىدا تۇرۇلغان قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ قېمۇدال دۆلىتى.
 ⑥ بېشبالىق — قەدىمكى قاغاتىۋىتىنىڭ نامى. ھازىر جىسارنىڭ شىمالىدا.
 ⑦ بۆكۈ تېكىن (779 - ؟) — بۆكۈ قاغان دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۇيغۇر دۆلىتىنىڭ 3 - ئەۋلاد پادىشاھى. موپۇنچۇر قاغاننىڭ ئوغلى. «ئالىپ قۇتلۇق بىلىك قاغان» دەپمۇ ئاتالغان. مىلادى 762 - يىلى يازدا، ئۇ 5000 ئۇيغۇر قاتلىق ھەسكىرىنى تاۋغاچقا باشلاپ بېرىپ، تاڭ سۇلالىسىدىكى سى جاۋىي توپىلىگىنى باستۇرغان. 20 يىل ئىختى تۇلتۇرغان.

قوز
مۇ
باش
ئۇ
بىر
پا
خە
ئاق
غاز

قۇ
سەر

دەۋر
نۇم
بېر
لاما

پۈتۈ
باشا
بۇدد
قىل
بۇند
كېر

قوزغاپ، تاغخت باسمىچىلىرىنى تەلتۆكۈس مەغلۇپ قىلدى ۋە ئۇلارنى مۈلكىي قەشقەرىيىدىن قوغلاپ چىقاردى. تاغخت باسمىچىلىرىنىڭ شاڭكۇڭرى دېگەن بىر سەر كەردىسىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭ بېشىنى كېسىۋېلىپ ناھايىتى نەپىس ياسالغان بىر ياغاچ قۇتىنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئورساڭغا ① تاغخت پادىشاھى — زەنبۇغا ئەۋەتىپ بەرگەندى ۋە ئۇنى: «يەنە خەقنىڭ مۇقەددەس زېمىنىغا تاجاۋۇز قىلىدىغان بولۇشساڭ ئاققۇتنىڭ مانا مۇشۇنداق بولىدۇ!» دەپ ئاگاھلاندۇرغانىدى! ...

بۆتپەرەستلەرنىڭ چوڭى دالاي لاما ماختىنىۋاتقان بۇ ياغاچ قۇتا ئەنە شۇ چاغدا تىبەتلەرنىڭ شاڭكۇڭرى دېگەن سەر كەردىسىنىڭ بېشى سېلىنغان ھېلىقى ياغاچ قۇتا ئىدى! — ئى پەرۋەردىگارم، ئەگەر ئاشۇ سەلتەنەتلىك دەۋرانىڭنىڭ يەنە قايتىپ كېلىشىنى ھېلىمۇ خالىساڭ، سېنىڭ نۇسرەت سۈپەت قوشۇنلىرىڭنى مۈلكىي ئۇيغۇرىيىگە باشلاپ بېرىشتىن ھەرگىزمۇ باش تارتمايمەن! — دېدى ئاپاق خوجا دالاي لامانىڭ پۇتلىرىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ.

دالاي لامانىڭ كۆڭلى پاللىدە يورۇغاندەك بولدى — دە، پۈتۈن ۋۇجۇدىغا ئىللىق بىر سېزىم تەسىر كۆرسىتىشكە باشلىدى. شۇنداق، ئۇ خۇشال بولماي كىم خۇشال بولسۇن؟ بۇددا تەرىقىتىنى كۈنچىقىشتىكى مۈلكىي ئۇيغۇرىيىدە يەنە چارى قىلدۇرۇش پۇرسىتى ئۇنىڭغا قول ئىشارىتى قىلىۋاتقان چاغدا بۇنداق پايدىلىق پۇرسەتنى ئەلۋەتتە قولدىن بېرىپ قويماسلىق كېرەك — تە!

ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاپ، ئاپاق خوجىنى يۆلەپ ئورنىدىن

① ئورساڭ - تىبەتنىڭ قەدىمكى ناملىرىدىن بىرى. ھازىر شىزاڭ، دېيىلىدۇ.

تۇرغۇزدى ۋە ئۇنىڭ قولىدىن تۇتقان پېتىچە قونشېئىم بۇتىنىڭ تاڭكاسى كەينىدىكى خۇپىيە خانىغا قاراپ ماڭدى...

*

*

*

رەبىيەلئەۋۋەلنىڭ ئون بەشىنچى كۈنى ئەتىگەندە، ئاپاق خوجا دالاي لاماڭنىڭ جۇڭغارىيە قالماقلىرىنىڭ چوڭى غالدانغا قارىتىپ يازغان مەكتۇپىنى ئېلىپ كۆكئورغا^① قاراپ يولغا چىقتى.

جۇڭغارلار — موڭغۇللارنىڭ تۆت ئويرات قەبىلىسىنىڭ بىرى ئىدى. ئويراتلار چىڭگىزخان زامانىسىدىلا موڭغۇل دالاسىنىڭ غەربىدىكى تەڭرىتاغلىرىنىڭ شىمالىي تەرىپىگە جايلاشقان گوبىي چۆلى ئەتراپىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر گولۇس ئىدى.

موڭغۇللارنىڭ ئۈرۈمچى ئەتراپلىرىدا ياشايدىغانلىرى خوشۇت قەبىلىسى، ئىلى ئەتراپلىرىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق قىلىپ تۇرمۇش كەچۈرىدىغانلىرى تورغات قەبىلىسى، ئېرىتىش دەرياسى بويىدا ياشايدىغانلىرى دۆربىت قەبىلىسى دەپ ئاتىلاتتى. بۇ تۆت قەبىلە ئىچىدە جۇڭغار قەبىلىسى ھەممىدىن كۈچلۈك قەبىلە سانىلاتتى. ئۇلارنىڭ تۇرغان جايى ئۇلارنىڭ نامى بىلەن جۇڭغارىيە دەپ ئاتىلاتتى. جۇڭغار قەبىلىسى تارىختا يەنە جۇراس قەبىلىسى دەپمۇ ئاتالغانىدى. تۈركىستاندىكى سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئەجدادلىرى مۇشۇ جۇراس قەبىلىسى بىلەن تارىختا ئۇرۇق - تۇغقانچىلىق قىلىشقانىدى.

① كۆكئور — ھازىرقى چىڭخەي ئۆلكىسىنىڭ تارىختىكى نامى. كۆكئور كۆلىمۇ شۇ يەردە.

پەغپۇرچىنىڭ ① چۇڭجېن ② 13 - يىلى ③ 9 - ئايدا، موڭغۇللارنىڭ جۇڭغار يېرىدىكى جۇراس قەبىلىسى ۋە خوشۇت، خالخە ④ موڭغۇللىرىنىڭ قىرىق تۆت تارخانىسى تارباغاتايدا قۇرۇلتاي چاقىرىپ، «موڭغۇل ئوپىرات ياسىقى» نى تۈزۈپ چىقىشتى. بۇ ياساق بويىچە ھەرقايسى موڭغۇل ئولۇس - قەبىلىلىرىنىڭ ئۆز - ئارا مەجبۇرىيەتلىرى، ھوقۇق - مەنپەئەتى ۋە يايلاق ھۇدۇتلىقى ئۈستىدە ئېنىق بەلگىلىمە تۈرغۈزۈلدى. شۇڭا، بۇ «موڭغۇل ئوپىرات ياسىقى» موڭغۇل جەمئىيىتىنىڭ ئىچكى - تاشقى مۇناسىۋەتلىرىنى تەڭشەشتە مۇئەييەن رول ئوينىدى.

خاقانىي چىنىنىڭ شۇنچى تۇنجى يىلى ⑤ 6 - ئايدا، جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ چوڭ سەردارى باتۇر قۇنتەيجىنىڭ ئائىلىسىدە بىر ئوغۇل دۇنياغا كەلدى. ئاتىسى ئۇنىڭغا غالدان دەپ ئىسىم قويدى. بۇ ئوغۇل باتۇر قۇنتەيجىنىڭ ئالتىنچى ئوغلى ئىدى. ئۇنىڭ سېڭكى دەپ بىر ئاكىسىمۇ بار ئىدى.

موڭغۇللارنىڭ ئادىتى بويىچە، ھەر بىر تۈتۈندە ئىككى ئوغۇل بولسا، بۇ ئوغۇللارنىڭ ئىچىدە كىچىكى چوقۇم مانجى ⑥ بولاتتى. مۇشۇ ئادەت بويىچە، غالدانمۇ كىچىك ۋاقتىدىلا تىبەتكە ئەۋەتىلىپ، دالاي لامانىڭ ھۇزۇرىدا سىرامان بولدى.

غالدان كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپلا تولىمۇ ئەقىللىق، زېرەك ئىدى. شۇڭا، دالاي لاما ئۇنى تېزلا ياقىتۇرۇپ قالدى. ئۇ دالاي لامانىڭ ئەڭ ئەتىۋارلىق ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندى.

مىلادى 1670 - يىلى (ئىت يىلى) يازدا، جۇڭغارىيە قالماقلىرىنىڭ سەردارى، غالداننىڭ ئاكىسى سېڭكى ئۆزىنىڭ ئاتا

① پەغپۇرچىن - جۇڭگو تارىخىدىكى مىڭ سۇلالىسى (1368 - 1368).
 ② چۇڭجېن - 16 - ئەۋلاد پەغپۇرچىن، پادىشاھ جۇيۇجىيەننىڭ نامى.
 ③ مىلادى 1640 - يىلى.
 ④ گوبى چۆلىنىڭ شىمالىدا ياشايدىغان موڭغۇللار.
 ⑤ مىلادى 1644 - يىلى.
 ⑥ مانجى - بالا سىرامان.

بىر، ئانا باشقا ئاكىلىرى چېچەن تەيجىسى ۋە جوتباھادۇرلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئاكىسىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلىغان خالداڭ دەرھال لىخاسادىن جۇڭغارىيەگە — ئىلبالىقتىكى ئېرەن قابۇرغىغا^① قايتتى.

خاقانى چىن كاڭشىنىڭ 10 - يىلى^② يازدا، خالداڭ ئاكىسى سېڭگىنىڭ قول ئاستىدىكى كونا بۇرادەرلىرى ۋە ئويراتلارنىڭ ئاتاقلىق سەردارلىرىدىن سوخۇر ئوباش ۋە ئوچىرتو چېچەن دېگەن خانلارنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا، ئاكىسىنى ئۆلتۈرگەن چېچەن تەيجى، جوتباھادۇرلارنىڭ بىرلەشمە قوشۇنى بىلەن ئالتاينىڭ قاناس كۆلى بويىدا قاتتىق جەڭ قىلدى. بۇ قېتىمقى قاناس ئۇرۇشىدا چېچەن تەيجى مەغلۇپ بولۇپ خالداڭ تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. جوتباھادۇر كۆكۈر بويىغا قېچىپ كەتتى.

قاناس ئۇرۇشىدا غەلبە قىلغان ئوتتۇز يەتتە ياشلىق خالداڭ جۇڭغارىيە قالماقلىرىنىڭ داڭلىق سەردارىغا ئايلاندى.

خالداڭ ئۆزىنىڭ ئورنىنى قانداق مۇستەھكەملەش ۋە تەسىر كۈچىنى ئەتراپقا قانداق كېڭەيتىش ھەققىدە ئۆزىنىڭ ئەقىلدارلىرى بىلەن مەسلىھەتلەشتى. «بۇ چاغدا، ئومۇز ۋاقتى ئىدى. خاقانى چىننىڭ يۈننەن، گۇيجۇ ھۇدۇتلىقلىرىدا غەلبە قىلغان، شەنشى، سىچۇەن ئۆلكىلىرىدە چېكەتكە ئاپىتى يۈز بەرگەنىدى. خالداڭ بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ خاقانى چىن ئۈستىگە لەشكەر تارتىپ بارماقچى بولدى. بۇ ئىشنى ئاڭلىغان دالاي لاما دەرھال ئۇنىڭغا ئەلچى ئەۋەتىپ (بەس، بۇ نىيىتىڭدىن يان! ئۇنداق قىلىشقا ھەرگىز بولمايدۇ!) دەپ گەپ ئېيتىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن خالداڭ خاقانى چىنغا يۈرۈش قىلىش

① ئېرەن قابۇرغا — تارىخىي يەر نامى. تىغرىتاغلىرى. ھازىرقى نىلقا، ساۋەن، تېكەس چېگرىسىدىكى ئېرەن قابۇرغا تاغلىرىنىڭ جەنۇبىي ئېتىكىدىكى قالپاق كۆرە ئۆپچۈرسىگە توغرا كېلىدۇ.
② مىلادى 1671 - يىلى.

نەچ
تۇغ
تىققە
تاغ
ئوچ
قىش
يېڭ

نەيتىدىن ياندى. ئۇنىڭ مەسلىھەتچىلىرى ئۇنىڭغا: «دۆلەت قۇرۇشتا ئاساس پۇختا بولمىسا بولماس. بۇزۇكۇر بوۋىمىز تېمۇچىن»^① دەسلەپتە باش كۆتۈرۈپ چىقىپ قىرىق ئەلنى بېسىۋالغان، جاھاننى پايىمال قىلغانىدى. ئاندىن پەغپۇر چىنغا ھۇجۇم قىلىپ، ئالتۇن خاننى^② يوقىتىپ، مۈلكى خىتايغا مۇئەككەل بولغانىدى، دېيىشتى. غالدان ئۇلارنىڭ مەسلىھىتى بويىچە «يىراقتىكىسى بىلەن ئەپ ئۆتۈپ، قوشنىسىنى كوچىلاش ھىيلىسى، نى قوللانماقچى بولدى...»^③

غالدان «يىراقتىكىسى بىلەن ئەپ ئۆتۈپ، قوشنىسىنى كوچىلاش ھىيلىسى» بويىچە، بىر تەرەپتىن خاقانى چىنغا ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۆزىنىڭ بەيغەت قىلىش نىيىتىدە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن، تەڭرىتېغىنىڭ شىمالىدىكى ھەر قايسى ئويرات قالماقلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبىدىكى مۈلكى قەشقەرىيىگە يۈرۈش قىلماقچى بولدى.

بۇنىڭدىن ئىلگىرى سېڭگىمۇ مۈلكى قەشقەرىيىگە بىر نەچچە قېتىم باستۇرۇپ كىرىپ، كۆپ پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرغان ۋە سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئىچكى ئىشلىرىغا قول تىققانىدى.

مىلادى 1673 - يىلى (كالا يىلى) يازدا، غالدان ئۆز تاغىسى سوخۇر ئۇباشقا ھۇجۇم قىلىپ مەغلۇپ بولدى. ئۇ ئوچىرتو چېچەن خاندىن ياردەم سورىدى. مىلادى 1676 - يىلى قىشتا، غالدان سوخۇر ئۇباشقا يەنە ھۇجۇم قىلىپ ئاخىر ئۇنى يېڭىپ تىرىك تۇتۇۋالدى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى باغىبەندىنى

① تېمۇچىن — موڭغۇللار تارىخىدىكى مەشھۇر ئىستېلاچى چىڭگىزخان.
 ② ئالتۇن خان — شىمالدىكى چورچىتلار قۇرغان قىبۇدال سۇلالە ئانى. مىلادى 1115 - يىلى ئاڭۇدا تەرىپىدىن قۇرۇلغان. مىلادى 1234 - يىلى چىڭگىزخان تەرىپىدىن مۇقەدەز قىلىنغان.
 ③ لياڭ قىن: «چىگرا ئىشلىرىغا ئائىت خاتىرىلەردىن قىسقارتىلما»، چىڭخەي خەلق نەشرىياتى 1987 - يىلى 1 - نەشرى، 421 - بەت.

ئۆلتۈرۈۋەتتى. باغبەندىنىڭ ئوغلى خاندۇ ئېجىنا دەرياسى بويىغا قېچىپ كەتتى.

مىلادى 1677 - يىلى يازدا، غالدان ئۆزىگە ياردەم قىلغان ئوچىرتو چىچەن خانغا تويۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، ئۇنىڭ قوشۇنىنى تارمار كەلتۈردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ «ھەرقايسى ئويرات ئولۇسلىرىغا ئۆز گېپىنى ئۆتكۈزىدىغان» مەقسەتنى ئاخىر كىشىغا ئاشۇردى.

مىلادى 1677 - يىلى 8 - ئايدا، غالدان 30 مىڭ ئاتلىق لەشكىرى بىلەن سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى ئۆلكىلىرى تۇرپان بىلەن قۇمۇل ھۇدۇتلىقىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرىپ، بۇ جايلارنى ئۆز تەسەررۇپىغا ئالدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئاپاق خوجا دالاي لاما بەشىنچىنىڭ ئۇنىڭغا يازغان مەكتۇپىنى ئېلىپ قۇمۇلغا كەلدى ۋە ئۇنىڭ ئاراتۇرۇكتىكى قارارگاھىغا كېلىپ غالدان بىلەن كۆرۈشتى...

* * *

— پاك پەرۋەردىگارغا ھەمدۇ - سانا ۋە دالاي لاما بۇرھانەھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە ساللاۋەتتىن سوڭرە، — دەپ سۆزىنى باشلىدى ئاپاق خوجا، — ئالەم گۈلشەننى ۋە ھۆكۈمدارلار بەزمىسىنى بېزىگۈچى، جاھان سەلتەنەتنىڭ تايانچىسى ۋە سەردارى، پادىشاھلىق تاجىسىنىڭ شولىسىنى ئاشۇرغۇچى ياخشى نىيەتلىك غالدان قالماق پادىشاھ ئالىيلىرىغا مەندىن سالام! يەر يۈزىدىكى پادىشاھلارنىڭ ۋە سەلتەنەتنىڭ مەركىزى بولغان ئانھەزىرىتىمدىن كۈتىدىغان ئۈمىدىم شۇكى، ئىلتىماسىمنى قوبۇل ئېتىپ، مۇراد چىمەنزارلارنىڭ ئەبەدىي گۈللىنىشى ئۈچۈن مېھرىبانلىق بۇلاقللىرىدىن سۇغارغايىسىز. غەمناك بولغان يۈرىكىمىزدىكى غۇبارلارنى ئۆز مەرھىمىتىڭىز بىلەن

پا
س
ئە
خ
م
ۋە
ھە
مۇ
ئو
س
قار
مۇ
تال
مە
ئاد
قد
تا
ئو
كە
مۇ
يۈ
مۇ

پاكلىغايىسىز، تەڭرىتائالا ياراتقان بەندىلەر ئىچىدە ئەڭ ئەلاسى ۋە سۆيۈملۈك كىدۇرسىز! ئىنسانلار ئارىسىدا مۇھەممەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن قېلىشقۇسىز ئادەمىي ئەۋزەلدۇرسىز! خورلانغان ۋە مۈشكۈل ئەھۋالدا قالغان مېنىڭدەك بىر ناتىۋان مىڭبىر مۇشەققەتلەر بىلەن براخمان پادىشاھى بۇرھانەھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ شەرەپلىك بوسۇغىلىرىغا يېتىپ بېرىپ، ئول ھەزرىتى بۇرھانەھۇ بىلەن مۇلاققەتتە بولۇشقا نېسىپ بولدۇم. مۇراد - مەقسەتلىرىمنى براخمانلارنىڭ ئۇلۇغ موللىسى بولمىش ئول سۇلتانول مۇھەققىقىغا مەلۇم قىلىۋىدىم، ئۇشۇ مەكتۇپنى سىز قالماق ئاللىلىرىغا قارىتىپ پۈتۈپ بەردى... .

غالدان ئاپاق خوجىنىڭ قولىدىن دالاي لامانىڭ ئۆزىگە قارىتىپ يازغان خېتىنى ئالدى ۋە ئۇنى ئوقۇشقا باشلىدى. خەتتە مۇنداق دەپ يېزىلغانىدى:

«... سەن بۇرھانمىز بارلىق كىشىلەر ئارىسىدىن تاللىغان ئۇلۇغۋار ھۆكۈمدارسەن. بۇرھان مەملىكىتىنىڭ مۇراد مەقسەت تۇلپارىنىڭ سەلتەنەت ئۈزەڭگىسىگە ئاياغ قويغان ئادەمسەن. بەختىيارلىقنىڭ ئىگىسى، مەملىكەتلەرنى ئىشغال قىلىش سىرلىرىنى ئاچقۇچى سەن. شۇڭا، ساڭا بېشەۋكەتى^① خان تاجىنى ئاتا قىلدىم... .»

مېنىڭ ئول مەكتۇپىمنى ساڭا ئېلىپ بارغۇچى ئافاق بىسىيار ئۇلۇغ، ئۆز دىنىدا كامىل مۇكەممەل بىر كىشىدۇر. ئۇ كاتىغىر، ياركەندىنىڭ خەجەسى ئىكەن. ئىسمايىل خان دېگەن مۇنىڭ يۇرتىنى سويۇپ ئېلىپتۇ. كېرەككى، لەشكەر ئەۋەتىپ، يۇرتنى قولغا ئېلىپ بەرگەيسەن ۋە ئەگەر شۇنداق قىلمىساڭ مۈشكۈل بولغۇسىدۇر! گەپ تامام، نامە ۋەسسالام، ئەرشىئەلادد.

① دالاي لاما غالدانغا «بوشۇكتۇخان» دەپ نام بەرگەندى.

كى ئاق كۆڭۈل بۇددا ھىمايسىدىكى ۋاجرادلا دالاي لاما. ①
 خالدان «يىراقتىكىسى بىلەن ئېپ ئۆتۈپ، قوشنىسىنى
 كوچىلاش ھىيلىسى» نى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ كېيىنكى قەدىمىدە
 تەڭرىتاغلىرىنىڭ جەنۇبىدىكى مۈلكىسى قەشقەرىيەنى
 بويسۇندۇرماقچى ئىدى. مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە ئاپاق خوجا
 دالاي لامانىڭ ئۇنىڭغا يازغان مەكتۈپىنى ئېلىپ كېلىپ ئۇنىڭغا
 زور مەدەت ۋە جۈرئەت بەخش ئەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، دالاي
 لاما ئۇنىڭغا «بېشەۋكەتى خان» دەپ رەسمىي ئوتىغات بەرگەنلىكى
 ئۇنى تېخىمۇ يۈرەكلىك قىلدى. چۈنكى، بۇنىڭدىن ئىككى يۈز
 يىل ئىلگىرى خان بولغان ئىسەن بۇقانى ھېسابقا ئالمىغاندا،
 خالدان جۇراس قەبىلىسىدىن خان بولغان تۇنجى ئادەم ئىدى!
 ئۇنىڭ ئۈستىگە، مۈلكى قەشقەرىيە — خالدان ئىستېلا قىلىشنى
 ئوڭىدىمۇ — چۈشىدىمۇ ئارزۇ قىلىدىغان باياشات بىر مەملىكەت
 ئىدى!

تەڭرىتاغلىرىنىڭ جەنۇبىدىكى سەئىدىيە دۆلىتى —
 جۇڭغارلارنىڭ باتۇر قۇنتەيجى، سېڭگى دەيدىغان خانلىرى ھۆكۈم
 سۈرۈۋاتقان چاغلاردا جۇڭغار موڭغۇللىرىنىڭ پاراكەندىچىلىك-
 كىگە بىر قانچە قېتىم ئۇچرىغانىدى. ئەمما، بىر پۈتۈن سەلتەنەت
 مەركىزىگە ئىگە سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ قوشۇنلىرى سۇلتان
 ئابدۇللا خاننىڭ رەھبەرلىكىدە جۇڭغار باسقۇنچىلىرىنىڭ
 تاجاۋۇزچىلىرىغا قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىپ، تاجاۋۇزچىلارنى
 مۈلكى قەشقەرىيەدىن ئارقا - ئارقىدىن قوغلاپ چىقارغان ۋە
 سەئىدىيە خانلىقىنىڭ زېمىن پۈتۈنلۈكىنى ۋە سەئىدىيە خەلقىنىڭ
 ئىززەت - نەپسىنى قوغداپ قالغانىدى.

خالدان ئىنتايىن قارا نىيەت يامان ئادەم ئىدى. ئۇ
 جۇڭغارىيە تەختىنى تارتىۋالغاندىن كېيىن تەڭرىتاغلىرىنىڭ

① مۇھەممەد سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئىزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-
 يىلى نەشرى، 49 - بىت.

چەنۇبىدىكى كەڭ مۇنبەت، باياشات ئۆلكە بولغان مۈلكىي قەشقەرىيىنى ئۆز تەسەررۇپىغا كىرگۈزۈۋېلىش قەستىدە بولۇۋاتقاندە، سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ خاندانىدا تەخت تاللىشىش كۈرىشى ۋە ئاقتاغلىقلار بىلەن قارا تاغلىقلار ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ كۈرىشى كەسكىنلىشىپ «ياسەن، يامەن» ، ياكى «سەن بار مەن يوق، مەن بار سەن يوق» دەيدىغان مۇتلەق مۇرەسسە قىلغىلى بولمايدىغان پەللىگە كۆتۈرۈلدى.

ئاپاق خوجىنىڭ دالاي لامانىڭ ئىنايەتنامىسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭدىن مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئەسكەر چىقىرىشنى تەلەپ قىلىپ كېلىشى غالدان ئۈچۈن ئىنتايىن ياخشى، تېپىلغۇسىز پۇرسەت بولۇپ بەردى. دېمەك، نۇسرەت قۇشى مۈلكىي قەشقەرىيە ئاسمىنىدا ئۇنىڭغا كۈلۈپ قانات قېقىۋاتقانىدى. شۇڭا، ئۇ سەئىدىيە خانلىقىنى تەلتۈكۈس مۇنقەرز قىلىدىغان پەيتىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى چۈشەندى - دە، مۈلكىي قەشقەرىيىنى ئۈزۈل - كېسىل ئىستېلا قىلىش قارارىغا كەلدى. . .

* * *

مۇشۇ مەزگىللەردە چاغاتاي نەسلىدىن بولغان سەئىدىيلەر ئىچكى نىزا ئوتىغا يېتىپ قېلىشتى. ئەلدە بىرلىك بولمىدى. غەلىيانلار ئۆي توشقىنىدەك كۆپەيمەكتە ئىدى. بالا ئاتىغا، ئاتا پالىغا، قېرىنداش قېرىنداشقا قارشى قىلىچ كۆتۈرۈش بۇ ئەلدە ئادەتكە ئايلانغانىدى. ھەدىستە : «بىرلىك بولمىغان ئەلدە بەرىكەت قاچىدۇ» دەپ ئېيتىلغىنىدەك، سەئىدىيە خاندانىدىكى نىزالار ۋە بۇ نىزالارنىڭ بىۋاسىتە سەۋەبچىسى بولغان قەشقەر خوجىلىرى بىر- بىرىگە پىتنە قويۇشۇپ جىم تۇرۇشمىغانلىقتىن،

تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 919 - يىلى ① (ئىت يىلى) قۇرۇلغان سەئىدىيە دۆلىتى 150 يىل ئۆتۈپ، ئونىنچى ئەۋلاد خان - سۇلتان ئابدۇللاخان زامانىغا كەلگەندە زاۋاللىققا قاراپ يۈزلەندى.

سەئىدىيە خاندانىنىڭ ئۇدۇمى بويىچە، ھەر بىر شاھزادە بىردىن بىرغا قول بېرىشكەن ۋە ئۇنىڭغا مۇرىت بولۇشقانىدى. بۇ پىرلارنىڭ دۇئايى - دەستەكلىرى بۇ قارا نىيەت، بىكۆيۈم، بىۋاپا شاھزادىلەر ئۈچۈن ئاتىسىنىڭ ئەمرىدىنمۇ ئۈستۈن تۇراتتى.

سۇلتان ئابدۇللاخان مەملىكەتنىڭ بىرلىكىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، خوجىلار پىتىنىسىگە چەك قويۇش، ئىسيانكار شاھزادىلەرنى جازالاش قاتارلىق بىر قاتار تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملىگەن بولسىمۇ ئەمما ئۇنىڭ بۇ تەدبىرلىرى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ جان تومۇرىغا تەسىر كۆرسىتىۋاتقان خوجىلار تەپرىقاتچىلىقىدىن ئىسپارات بۇ پاد زەھەر ② ئالدىدا تېزلا بىكار بولۇپ كەتتى.

ئەزەلدىن بىر قىبلە، بىر مەزھەپ، بىر جامائەت، بىر قوۋم ۋە بىر بىرلىك خاسلىقى بىلەن مۇسۇلمانچىلىق قىلىشىدىغان، ئۆملۈك، ھەمدەملىك، ۋاپادارلىق، غول - غۇرۇر، ئىلمۇ - ئېرىپان، ئەدلۇ - ئادالەت ۋە ھەققانىيەتنى تەقدىر مەنبە قىلىشقان ھالدا ياشاپ كەلگەن سەئىدىيە ئاھالىسى بۇ بىر توپ ماكانسىز تېجىمەل خوجا - پىرلارنىڭ ئاشۇنداق دۇئايى - دەستەكلىرى بىلەن يېتەكلىشى ئارقىسىدا، كۆپ قىبلە، كۆپ مەزھەپ، كۆپ قوۋم، تارقاقچىلىق ھالىتىدە مۇسۇلمانچىلىق قىلىشىدىغان كۆپ پىرقە - گۇرۇھلۇق، بىۋەمدەم، بىۋاپا، بىكۆيۈم ۋە غۇرۇرى

① مىلادى 1514 - يىلى.
② پاد زەھەر - ئاستا تەسىر قىلىدىغان بىر خىل زەھەرنىڭ نامى. بۇ ھەقتە مەھمۇد قىشقەرى «تۈركى تىللار دىۋانى» دە مۇشۇنداق دەپ مەلۇمات بەرگەنىدى.

تەرىقەت، تەرىقەتى ئېرىپان، تەرىقەتى ئادالەت، تەرىقەتى ھەققانىيەت ۋە تەرىقەتى ئادەم بولۇپ قۇمدەك چېچىلىپ كېتىشى.

تەپرىقچى - سۇخەنچى خوجا - ئىشانلار سەئىدىيە ئاسمىنى بېشىغا قالىپاق، سەئىدىيە زېمىنىنى پۈتتە پايپاق قىلىپ كېيىشىپ يۈرۈشەتتى. ئادەملەرنىڭ قەلبىدە بىۋاپالىق، بىكۆيۈملۈك، ياۋۇزلۇق، ھەسەتخورلۇق شۈبھىلىرى بىخ سۈرمەكتە ئىدى. ئادەملەرنىڭ قېنى بۇزۇلغان، جەمئىيەتنىڭ مەجەزى بۇزۇلغانىدى.

سەئىدىيە خانلىقىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى سۇلتانلىرىدىن بولغان سۇلتان ئابدۇرەشىدخان^①، سۇلتان ئابدۇلكەرىمخان^② ۋە سۇلتان مۇھەممەدخان^③ قاتارلىق ئادالەتپاناھ، خەلقپەرۋەر سۇلتانلار بۇ خەتەرلىك ئاقىۋەتنى تونۇپ يەتكەن ۋە ئۇنىڭغا چەك قويۇشقا تىرىشقان بولسىمۇ ئەمما خىش قېلىپىدىن چىققان - كېچىككەندى!

قەشقەر خوجىلىرىنىڭ بوۋىسى مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئىككى ئوغلى، ئاتا بىر، ئانا بىر ئاكا - ئۇكا قېرىنداشلار خوجا مۇھەممەت ئىمىن ئىشان بىلەن خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللانى باش مەنبە قىلىشقان ئىشقىيە مەزھىپى بىلەن ئىسھاقىيە مەزھىپى بۇ چاغدا مۈلكىي قەشقەرىيەدە يىلتىز تارتىپ بولۇشقان ۋە خۇددى ياغاچقا چۈشكەن قۇرتتەك سەئىدىيە خانلىقىنى ئىچىدىن غاجلاپ يەپ كاۋاك قىلىپ قويۇشقانىدى.

مۇھەممەد ئىمىن ئىشان مەخدۇم ئەزەمنىڭ چوڭ ئوغلى بولۇپ، مىلادى 1507 - يىلى پەرغانىدىكى كاساندا تۇغۇلغان،

- ① سۇلتان ئابدۇرەشىدخان - سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 2 - ئەۋلاد پادىشاھى. مىلادى 1534 - 1560 - يىللىرى ھۆكۈم سۈرگەن.
- ② سۇلتان ئابدۇلكەرىمخان - سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 3 - ئەۋلاد پادىشاھى. مىلادى 1560 - 1591 - يىللىرى ھۆكۈم سۈرگەن.
- ③ سۇلتان مۇھەممەدخان - سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 4 - ئەۋلاد پادىشاھى. مىلادى 1592 - 1609 - يىللىرى ھۆكۈم سۈرگەن.

مىلادى 1562 - يىلى ئۆزىنىڭ بىر قورساق ئىنىسى ئىسھاق خوجا ۋەلىيۇللا تەرىپىدىن يەكەندە زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى، ئۇ ئىشقىيە (داستارلار) مەزھىپىنىڭ 1 - ئەۋلاد ئىمامى ئىدى. شۇڭا، ئۇ ئىمام كالان دەپمۇ ئاتالغان؛ ئىسھاق خوجا ۋەلىيۇللا - مەخدۇم ئەزەمنىڭ تۆتىنچى ئوغلى بولۇپ، مىلادى 1511 - يىلى پەرغانىدىكى كاساندا تۇغۇلغان. كېيىن يەكەنگە كېلىپ 12 يىل سۈلۈك تەرغىباتى بىلەن شۇغۇللانغان. مىلادى 1589 - يىلى پەرغانىدىكى دەھىدەتە ئۆلگەنىدى. ئۇ ئىسھاقىيە (قارا ئەقىيەلىكلەر) مەزھىپىنىڭ 1 - ئەۋلاد ئىمامى ئىدى. شۇڭا، ئۇ ئىمام ۋەلىيۇللا دەپ ئاتالغان. «ئاق تەقىيلىك ئىشان ھەزرەتلەر كۈنەس قابۇرغا ئېتەكلىرىدە، قارا سالىبارلىق^① ئىشان - پىرىملار قارا قۇرۇم، قۇز قابۇرغا ئېتەكلىرىدە خۇدايى بەندىلىكىنىڭ ئەھلى تەرىقەت يولىنى يايدىلەر. . . . كاشغەردىن كۈھلە - كۈمۈشلەرگىچە^② بارابەر ھەر بىر يۇرتتا، ھەر چاقاردىن بىردىن بىرنەچچىلەرگىچە ئىشقىيە ئەزىزانلىرى مەسىلە - ماساھىپ بىلەن دۇئا بېرىپ، بىر بۆلەكتىن پۇقرانى تەۋبە - ئىستىغپارغا يېتەكلىشەر، ھەر بىر ھەر يەردە بىر - بىرلىرىگە داخىلە ئەمەس ئىرىدىلەر. . . .»^③

سەئىدىيە شاھزادىلىرى قول بېرىشكەن بۇ پىرلەرنىڭ كۆپىنچىسى ھەرگىزمۇ خۇدا - روسۇل يولىدىكى ئوقۇل دىنىي ئۇلۇغلار ياكى ئىسلام مۆتىۋەرلىرىدىن بولماستىن بەلكى قەبىئە سىياسىي قارا نىيەتلىرىنى كۇلاھۇ - جەندىلىرىنىڭ تېگىگە يوشۇرۇشقان قانخور، خىيانەتكار مەلئۇنلار ئىدى. ئۇلار «مۇسۇلمان ئۈممەتلەر نىيەت - ئەفئاللىرىنى ئۇلۇغ پىرلارنىڭ

① قارا سالىبارلىق - قارا سالۋا تۇماقلىق دېگەن مەنىدە.
 ② كۈھلە - كۈمۈش - كۈمۈش تاغلىرى. ئوقۇن بىلەن قارا شەھەرنىڭ ئارىلىقىدىكى بىر تاغنىڭ نامى.
 ③ «بۇرۇم ئەۋلىيا»، قاغىلىق ئازغانلىق سۇلتان باي ھاجىم دېگەن ئۇلما يازغان. ئۇ 1929 - يىلى كىشىدە ۋاپات بولغان

نىيەت - ئەفئاللىرى بىلەن بىر قىلىشنى ھەر تىنىق، ھەر قەدەمدىكى خۇدالىق قەرز دۇر، ئىككى ئالەملىك ۋەزىپە ۋە شەرتتۇر» دەپ دەۋا قىلىشاتتى. ئۇلارنىڭ سۆزىگە كىرمىگەن، ئۇلارغا ئىشەنمىگەن كىشىلەرنى «نىيەتلىرى بۇزۇلغان، ئەزىز پىرلەرگە سەرگەشتىلىك قىلغان كىشىلەردۇر. بۇنداق كىشىلەر ياشايدىغان يەر، ئەل - يۇرتلاردىن خوجا پىرلەر رازى بولمايدۇ. ئاللا رازى بولمايدۇ» دەپ ئەيىبلەشتى. مۇشۇنداق نەزەر ئېتىبارلىرى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئۆمۈر مەشغۇلاتلىرىنى سەئىدىيە ئاھالىلىرىنى مەنىۋى جەھەتتىن تەدرىجىي يوسۇندا ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋى خىسلەت، پەزىلەت ۋە خۇسۇسىيەتلىرىدىن ۋاز كەچتۈرۈپ، مەلئۇن سوپى - ئىشانلارغا ئەگىشىپ ھەم ئۇلارنىڭ راي - قىلىقلىرىنى ئۆزلىرىگە ئۆرنەك - ئۆلگە قىلىشقا، يۇقىرىدا سەئىدىيە خاندانىدىكى سۇلتان - شاھزادە، ئاقسۆڭەك - بەگلەرنى، تۆۋەندە ھەر بىر يۇرت، ھەر بىر مەھەللە ھەتتا ھەر بىر تۇتۇنكىچە بىردىن بىرغا قول بېرىپ، پىرنىڭ ئارقىسىغا جەملىشىپ، پارچىلىنىپ، خوجا چىنىكىدىن چىقماستىنلا ئادەتلەندۈردى. ئىش - ھەرىكەت جەھەتتىن تەدرىجىي يوسۇندا تەپرىقاتچىلىققا، بۆلگۈنچىلىككە، ئۆزئارا زادىلا قولاشمايدىغان تۈرلۈك يۇرت - جامائەت تۈركۈملىرىگە پارچىلاپ تاشلىدى. نەتىجىدە «بۆلۈنگەننى بۆرە يەر» دېگەندەك، پۈتۈن سۈرۈك ئۇيغۇر خەلقىنى پەۋقۇلئاددە قاراملىق ۋە نادانلىق ئىسكەنجىسىگە چۈشۈرۈپ قويۇپ، بىر - بىرى بىلەن زادىلا كارى بولمايدىغان، پايدا - مەنپەئەت دېسە دوزاخنىڭ ئوتىنىمۇ يالماپ يۇتۇشتىن يانمايدىغان بىخەم كالۋالارغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. تارىختا غۇرۇرى كۈچلۈك، مىجەزى قەيسەر، ئادالەتنى ياقلايدىغان، دىيانەتلىك - پەزىلەتلىك، ئېرىپان - مەرىپەتتە دۇنيانىڭ ئالدىنقى قاتارىدا ماڭغان، مادار - غەيرەتتە شۆھرەتلەنگۈدەك ئىش - نەتىجە ياراتقان، ئۆزىنىڭ ئۇيۇشماقلىقى بىلەن ھەممە ئىنسان گۇرۇھىغا

ئۆلگە بولۇپ «ئۇيغۇر» دەپ نام ئالغان بۇ قوۋمدا شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تەدرىجىي يوسۇندا قان بۇزۇلۇپ، زىتلىشىشتا بىر - بىرىدىن قېلىشمايدىغان، زىيانكەشلىكتە بىر - بىرىدىن ئېشىپ چۈشىدىغان، غەيۋەت - سۈخەنچىلىكتە ئەرلىرى ئاياللىرىنى بېسىپ چۈشىدىغان بىر ئوچۇم خۇمىسلار يېتىشىپ چىقىشقا باشلىدى...

*

*

*

پۈتۈنسۈرۈك سەئىدىيە ئاھالىسىنىڭ مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئىككى ئوغلىنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئۆزلىرىگە ئوق مەنبە قىلىشقان ئىشقىيە ۋە ئىسھاقىيە دەپ ئىككى مەزھەپكە ئايرىلىپ كېتىشنىڭ سەۋەبىنى يەنىلا مەخدۇم ئەزەمدىن ئىزدەشكە توغرا كېلىدۇ.

مىلادى 1471 - يىلى (توشقان يىلى) ئافغانىستاننىڭ ھىرات شەھىرىدە سەئىد مۇھەممەت كالان بىن جالالىدىن ئىشان ئائىلىسىدە بىر ئوغۇل دۇنياغا كەلدى. ئاتىسى ئۇنىڭغا خوجا ئەھمەد دەپ ئىسىم قويدى. جالالىدىن ئىشاننىڭ ئائىلىسى كېيىنكى چاغلاردا پەرغانىدىكى كاسان قەلئەسىگە كۆچۈپ كەلگەنلىكتىن، كاسان خوجا ئەھمەدنىڭ لەقىبى بولۇپ، خوجا ئەھمەد كاسانى دەپ ئاتىلىدىغان بولدى. بۇ كىشى مىلادى 1521 - يىلى (تىمساھ يىلى) يازدا، يەنى سۇلتان سەئىدخان^① تەختكە چىقىپ يەتتە يىلدىن كېيىن تەسەۋۋۇپچىلىق سۈلۈك تەرغىباتى ئۈچۈن مۈلكىي قەشقەرىيىگە كەلدى. ئۇ بۇ يەردە تەرىقەت تەۋرىتىپ، سۈلۈك تىكلەپ ئاتاق قازانغانلىقتىن، مۇرىت - مۇخلىسلىرى تەرىپىدىن «پىر، ئەۋلىيا» دېگەن مەنىلىرىنى

① سۇلتان سەئىدخان — سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 1 - ئەۋلاد پادىشاھى. ئۇ مىلادى 1514 - يىلى سەئىدىيە دۆلىتىنى قۇرۇپ، 1533 - يىلىغا قەدەر تەختتە ئولتۇردى.

بىلدۈرىدىغان «مەخدۇم ئەزەم»، «ئەزەم ۋەلىيۇللا» دېگەندەك ناملار بىلەن ھۆرمەتلەندى.

قەشقەر خوجىلىرى مۇشۇ مەخدۇم ئەزەم دەپ ئاتالغان خوجا ئەھمەد كاسانى دېگەن ئىشاننىڭ پۇشتىدىن تامغان بولغاچقا، كىشىلەر ئۇلارنى مەخدۇمزاڧىلەر دەپ ئاتىدى. «مەخدۇم» سۆزى ئەرەب تىلىدىكى «خادىم» دېگەن سۆزدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن سۆز بولۇپ، ئۇ «تەربىيەتچى، ئەتكە» دېگەن مەنىلىرىنى بىلدۈرىدىغان ئالىم، ئۆلىما ۋە ئۇلۇغلارنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ھۆرمەت نامى ئىدى. ئەمما، كېيىنكى چاغلارغا كەلگەندە، «مەخدۇمزاڧە» سۆزى مەخسۇس خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللانىڭ پۇشتىدىن تامغانلارنىڭ نامى بولۇپ قالدى.

مۇئەرىخلەر مۈلكىي قەشقەرىيىدە پىتىنە قوپۇشقان ئىشقىيە (ئاقتاغلىقلار) مەزھىپىدىكى خوجىلار بىلەن ئىسھاقىيە (قارا تاغلىقلار) مەزھىپىدىكى مەخدۇمزاڧىلەرنىڭ نەسەبنامىسى ھەققىدە ناھايىتى كۆپ تەزكىرە - تەرجىمىھاللارنى يېزىشىپ، ھەر خىل كۆز قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. قارا جاڭگالغا ئوخشايدىغان مۇشۇنچىۋالا كۆپ، مۇشۇنچىۋالا مۇرەككەپ، چۈشىنىكسىز خوجىلار تەزكىرىسى، خوجىلار تەرجىمىھاللىرى ۋە خوجىلار ھەققىدىكى تۈرلۈك كۆز قاراشلار ئىچىدە قايىمۇقۇپ يۈرمەسلىك ئۈچۈن، مەن (مۇئەللىپ) بىرقەدەر ئومۇملاشقان كۆز قاراشلارنى رەتلەپ كىتابخانلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن سۈندۈم.

ئەينى زاماندا، «شېرىق»^① دېگەن ئۇنۋان ئىمام

① شېرىق - ئۇلۇغ - بۈيۈك، دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ.
② ئىمام ھەسەن (624 - 669) - شىئەلەرنىڭ 2 - ئەۋلاد ئىمامى. ھەزرىتى ئەلى بىلەن بىبى پاتىمەدىن تۇغۇلغان تۇنجى ئوغۇل.

ھەسەنگە^② ئۆلشىدۇ؛ «سەيپىد»^① دېگەن ئۇنۋان ئىمام ھۈسەيىنگە^② ئۆلشىدۇ؛ «خوجا» دېگەن ئۇنۋان ئىمام مۇھەممەد ھەنفىگە^③ ئۆلشىدۇ؛ «تۆرە» دېگەن ئۇنۋان ھەزرىتى ئۆمەر رەزىيەللاھۇغا^④ ئۆلشىدۇ، دېگەن قاراش بىرقەدەر ئومۇملاشقاندى. بۇنىڭ مەنىسى مۇنداق ئىدى:

ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇ^⑤ نىڭ پۇشتىدىن تېمىپ بېسى پاتىمەنىڭ^⑥ قورسىقىدا تۆرەلگەن ئىمام ھەسەننىڭ جەمەتىگە ئۇلاشسا «شېرىق»؛ ئەگەر ئىمام ھۈسەيىننىڭ جەمەتىگە ئۇلاشسا «سەيپىد» دېيىلىدۇ؛ ئەمما ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇنىڭ پۇشتىدىن تېمىپ، ئۇنىڭ بېسى پاتىمەدىن باشقا ئايالىنىڭ قورسىقىدا تۆرەلگەن بولسا، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى «خوجا» دېيىلىدۇ، دېگەنلىك بولاتتى. بۇ ئىمام مۇھەممەد ھەنفىنىڭ جەمەتىدىكىلەرگە ئوخشىماتتى؛ مۇبادا، ئانا تەرەپ سەيپىد نەسەبىگە ئۆلىشىپ، ئانا تەرەپ خوجا نەسەبىگە ئۇلاشسا، بۇنىڭ ئەۋلادى «سيان» دېيىلەتتى. بۇ پارىچە سۆز بولۇپ، ئەرەبچىدە «ۋەسەد»، ئۇيغۇرچىدە «ئوتتۇرا» دېگەن مەنىدە ئىستېمال قىلىناتتى. شۇڭا، ئىمام رەببىنى^⑦ سەيپىدىلەر نەسەبىدىكىلەر بىلەن خوجا نەسەبىدىكىلەرنىڭ ئارىلىقىدا تۆرەلگەنلىكى ئۈچۈن، «سيان خوجا» دەپمۇ ئاتالغانىدى. كىشىلەر ھەزرىتى ئەلى رەزىيەللاھۇنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئىمام ھەسەن بىلەن ئىمام

① سەيپىد — مۇھەممەد پەيغەمبەرنىڭ ئەۋلادلىرىغا بېرىلدىغان ھۆرمەت نامى.
 ② ئىمام ھۈسەيىن (626-680) — شىئەلەرنىڭ 3- ئەۋلاد ئىمامى. ھەزرىتى ئەلى بىلەن بېسى پاتىمەنىڭ 2- ئوغلى. ھىجرىيەنىڭ 60- يىلى ماھى مۇھەررىمىنىڭ 10- كۈنى (ئاشۇرا كۈنى)، ئۇمۇۋىيلەر تەرىپىدىن كەر بالادا ئۆلتۈرۈلگەن.
 ③ ئىمام مۇھەممەد ھەنفى (700-؟) — شىئەلەرنىڭ كاسانىيە مەزھىپىنىڭ ئىمامى. ھەزرىتى ئەلىنىڭ ھۆرى دېگەن ئايالىدىن تۇغۇلغان.
 ④ ھەزرىتى ئۆمەر (584-644) — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆت ساھابىنىڭ بىرى. ئايىپىدىن كېيىنكى 2- ئەۋلاد خەلىپە.
 ⑤ ھەزرىتى ئەلى (600-661) — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تۆت ساھابىنىڭ بىرى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى ۋە كۆپۈغلى.
 ⑥ بېسى پاتىمە (605-632) — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى. ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئايالى.
 ⑦ ئىمام رەببىنى — ھىندىستاندا كەڭ تارقالغان رەببىنى ئىقىمىنىڭ ئاساسچىسى ئەھبەد قارۋى سەرھەندىنىڭ ھۆرمەت نامى. ئۇ - رەببىنى سۈلۈكىنىڭ پىرىلىرىنىڭ بىرى.

بۇ كىتابنىڭ مۇتەئەسسىپى

ھۆسەينىنىڭ نەسلىگە «شېرىق»، «سەيىد» دېگەن ھۆرمەت نامىنى بېرىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ نەسەبىنى مۇھەممەد پەيغەمبەرگە ئۇلىدى. ھەزرىتى ئىمام مۇھەممەد ھەنىفە ئىمام ھەسەن ۋە ئىمام ھۆسەين بىلەن ئاتا بىر تۇغقان بولغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنى «خوجا» دېگەن ھۆرمەت نامى بىلەن ئاتىدى...

دېمەك، خوجىلار ھەققىدە يېزىلغان كۆپلىگەن تەزكىرە - تەرجىمىھاللاردا قەشقەر خوجىلىرىنىڭ نەسەبى مەخدۇم ئەزەمگە باغلانغان.

مەخدۇم ئەزەم مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئۆزى بىلەن بىللە مۇھەممەد ئىمىن خوجا ئىسىملىك چوڭ ئوغلى بىلەن خوجا ئىسھاق ۋەلى دېگەن تۆتىنچى ئوغلىنىمۇ ئالغاچ كەلگەندى. مۇھەممەد ئىمىن خوجا كىچىكىدىنلا ناھايىتى ئەقىللىق، زېرەك، سۆزمەن بولغانلىقتىن، مەخدۇم ئەزەم ئۇنى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى ھەمدە ئۆزىنىڭ تەرىقەتچىلىك سۈلۈكىدىكى ئورنىنى ئۇنىڭغا قالدۇرۇشنى ئۇزاقتىن ئويلاپ كېلىۋاتقانىدى. شۇڭا، ئۇنىڭغا ئىشانلىق ئېرىشەنمىسى بېرىپ، رەسمىي پوسۇندا ئىمامى كالان دەپ ئاتىغانىدى.

مەخدۇم ئەزەمنىڭ تۆتىنچى ئوغلى ئىسھاق خوجا ئىچى تار ۋە قارا نىيىتى كۈچلۈك بىر ئادەم بولغاچقا، دادىسىنىڭ سۈلۈكتىكى ئىماملىق ئورنىغا ئاكىسىنىڭ ۋارىسلىق قىلىشىغا زادى چىداپ تۇرالمىدى. ئۇ مىلادى 1562 - يىلى، زۇلھەججەنىڭ 1 - كۈنى سەھەردە، يەكەننىڭ ھەيدەرباغ دېگەن يېرىدە ئاكىسى مۇھەممەد ئىمىن ئىشاننى زوقۇم جان قىلىپ ئۆلتۈردى. ئەمما، ئۆزى تەپرىقاتچىلىق تەرغىباتى يۈرگۈزگەنلىكى ئۈچۈن، سۇلتان ئابدۇلكەرىم خان تەرىپىدىن پەرغانىگە سۈرگۈن قىلىندى ۋە مىلادى 1589 - يىلى پەرغانىدىكى دەھىبىدە ئۆلدى.

مۇھەممەد ئىمىن ئىشان - ئىمامى كالان خوجا دەپمۇ

ئاتىلاتتى. ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى ئاق ئاق تاقى كېيىگەنلىكتىن ئۇنىڭ نامى بىلەن ئىشقىيە ياكى داستانلار دەپ ئاتىلىشقا باشلىدى. بۇ — ئاقتاغلىقلار مەزھىپىنىڭ كېلىش مەنبەسى ئىدى.

خوجا ئىسھاق ۋەلى — ئىمامى ۋەلىيۇللا دەپمۇ ئاتىلاتتى. ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى قاراتاقى كېيىگەنلىكتىن ئۇنىڭ نامى بىلەن ئىسھاقىيە دەپ ئاتىلىشقا باشلىدى. بۇ — قارا تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ كېلىش مەنبەسى ئىدى.

مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئاخىر سەئىدىيە خاندانىنىڭ بېشىغا چىقىپ، بۇ ئەتراپلارغا جۇڭغارلارنىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئىزىدىن مانجۇلارنىڭ يېتىپ كېلىشىگە سەۋەبچى بولغان خوجىلار نىزاپەتچىلىكىنىڭ باش - ئايىغى توغرىسىدا مۇشۇنچىلىك مەلۇمات بېرىمىز.

* * *

مەخدۇم ئەزەم كاسانىدا تۇرۇۋاتقان چېغىدا، ئوغۇللىرىغا ساۋات بېرىۋېتىپ، بىر كۈنى سەئىد زىيائىدىن نەقشەبى^① يازغان مەسەللەر توپلىمى «تۇتىنامە» دىن مۇنداق بىر ھىكايەتنى سۆزلەپ بەرگەنىدى: «چىن ۋىلايىتىدە بۈك - باراقسانلىق بىر ئورمانلىق بار ئىكەن. بۇ يەرنى بىر شىر ماكان تۇتقانكەن. شىر ناھايىتى ھەيۋەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن، ئورمانلىقتىكى ھەممە جانىۋارلار ئۇنىڭ پەرمانى بويىچە ئىش قىلىدىكەن. بىر قانچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن شىر قېرىپ، ماغدۇرىدىن كېتىشكە

① نەقشەبى — 9 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا ھىندىستاننىڭ بەدايۇن دېگەن يېرىدە تۇغۇلۇپ، مىلادى 1350 - يىلى، ھازىرقى پەرغانىدىكى قارشى شەھىرىنىڭ نەقشەب دېگەن يېرىدە ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «تۇتىنامە» مىلادى 1330 - يىلى يېزىلغانىدى. ئۇ يەنە «گۈلرىز»، «سەلكۈل - سۈلۈك» («ئىزدەنگۈچىلەر دوستى»، «كۈللىمات ۋە جۈزئىيات» («پۈتۈن ۋە پارچىلار») قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازغان.

باشلاپتۇ.

قازارا، شىر قېرىپ ھالىدىن كېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئورمانلىقتىكى جانئوارلار ئالدىدا ئادەتتىكى مۈشۈكچىلىكىمۇ ھەيۋىتى قالماپتۇ. چۈنكى، قېرىلىقنىڭ ھۆرمىتى بولسىمۇ ئەمما لەززىتى يوق، ياشلىق خار - زارلىقتا ئۆتسىمۇ ئەمما لەززەتلىكتۇر.

نەقشەبى، قېرىلىق كىچىك بالدۇر،
قول - پۈتى ئاجىزلىقتىن تىترەر.
قېرىدى، خار بولدى باتۇرمىش،
قىلدى جانئوارلار ئۇنى مەسخىرىلەر.

شىر ناھايىتى قېرىپ كەتكەنلىكتىن، چىشلىرى ئاجراپ، كاۋاك بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ يېگەن گۆشلىرى چىشلىرىنىڭ ئاراشلىرىدا قېلىپ قالىدىغان بولۇپتۇ.
بۇ ئورمانلىقتا چاشقانلار ناھايىتى كۆپ ئىكەن، شىر ئۇخلاپ قالسىلا چاشقانلار كېلىپ ئۇنىڭ چىشلىرىنىڭ كاۋىكىغا كىرىپ قالغان گۆشلەرنى چىقىرىپ يەپ، شىرغا ئارام بەرمەيدىكەن. بىر چاغلاردا ھەممە ھايۋانلارغا باش بولغان شىر ئەمدىلىكتە چاشقانلارغا ئەمەك بولۇپ قاپتۇ. بىلمەك كېرەككى، ھەر قانداق ئۇلۇغ ۋە كۈچلۈك نەرسە ۋاقتى كەلگەندە خار ۋە ئاجىزلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ ھالسىزلىنىدۇ. تاغ شۇنچە چىڭ، مەزمۇت ۋە ھەيۋەتلىك بولسىمۇ، چاشقانلار ئۇ يەرنى ئۆزىگە ماكان قىلىپ تېشىپ ئۆتمە - تۆشۈك قىلىۋېتەلەيدۇ؛ يىلان شۇنچە رەھىمسىز، شۇنچە چاققاق بولسىمۇ ئەمما چۈمۈلە ئۇنىڭ بەدىنىگە ئولىشىپ، ئۇنى تەشمە - تۆشۈك قىلىپ ئۆلتۈرەلەيدۇ. بولمىسا پۈتۈن ئالەمنى يىلان قاپلاپ كەتكەن بولمايتتىمۇ؟ دېمەك، ھەر قانداق

قۇدرەتلىك بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئاجىزلىق تەرىپىنى بىلمىشى ۋە ئۆزىنىڭ قۇۋۋىتىگە تولا ئىشىنىپ كەتمەسلىكى كېرەك. ئىمام شافىي^① (تەڭرى ئۇنىڭغا رەھمەت قىلغاي!) بىر پادىشاھنىڭ مەجلىسىدە ئولتۇرغان ئىكەن. بىزەڭ چىۋىنلار پادىشاھنىڭ يۈزىگە قونۇۋېلىپ، بىئارام قىلىشقا باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن بىزار بولغان پادىشاھ:

— بۈيۈك ۋە قۇدرەتلىك تەڭرى چىۋىننى يارىتىشتا نېمىنى كۆزدە تۇتقان بولغىمىتى؟ — دەپ سوراپتۇ. ھەزرىتى ئىمام شافىي:

— پۈتكۈل ئىلىم - ھېكمەتنىڭ ئىگىسى بولغان تەڭرىتائالا چىۋىننى يارىتىشتا شۇنى كۆزدە تۇتقانكى، چىۋىندە تەكەببۇرلۇق يوق. ئۇ كۈچلۈكلەرنىڭ ئاجىزلىق تەرەپلىرىنى ئاشكارىلاپ بېرىدۇ ۋە بىچارىلىقىنى ئۆز كۆزىگە كۆرسىتىدۇ. تەڭرىتائالا چىۋىن ئارقىلىق كۈچ - قۇدرەت ئىگىلىرىگە ئۆزىنىڭ ئۇلاردىنمۇ قۇدرەتلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

قازارا، جانىۋارلارنىڭ پادىشاھى بولغان شىر بىر كۈنى ئۆزىنىڭ ئەفئالىنى بۇرگە ئېيتىپ، ئۇنىڭ مەسلىھەت بېرىشىنى سوراپتۇ. بۇرە ناھايىتى پىشىپ يېتىلگەن مەككەر ئىكەن. ئۇ: — ئەي شاھىم، ھەرقانداق دەردكە دەرىمان باردۇر. بۇ ئىشقا كۈچ ئىشلەتمەي، ھىيلە - پەم ئىشلىتىش كېرەك. مۈشۈك سىزنىڭ قول ئاستىڭىزدىكى جانىۋار. بىز ئۇنى چاقىرتىپ كېلەيلى ۋە ئۇنىڭغا كوتۇۋاللىقنى بېرەيلى. ئاندىن ئۇنىڭغا چاشقانلارنى بىر تەرەپ قىلىشنى تاپشۇرساق، سىز بۇ غەمدىن خالاس بولغان بولىسىز، — دەپتۇ.

① ئىمام شافىي (767 — 820) — ئىسلام دىنىدىكى شافىي مەزھىبىنىڭ ئاساسچىسى ۋە ئىمامى. ئۇ مەككىدە ئۆسۈپ چوڭ بولغان، قاھىرەدە ۋاپات بولغان، ئۇنىڭ قاھىرە يېنىدىكى مۇقەتتەم تېغىدا قەبرىسى بار.

بۇ سۆز شىرغا ماقۇل كېلىپتۇ. شىر مۈشۈكنى چاقىرتىپ كېلىپ، چاشقانلارنىڭ زۇلمىدىن ئۆزىنىڭ تولىمۇ بىخاتىرلىق بولۇۋاتقانلىقىنى بايان قىلىپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان مۈشۈك: — ئەي شاھىم، چاشقانلارنىڭ ئاتا - بوۋىسىنى مېنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىم تولا ھالاك قىلغاندۇر. ئەگەر سىز ماڭا كۈتۈۋاللىقنى بەرسىڭىز، مەن بۇ ئىشنى تامامغا يەتكۈزگەن بولاتتىم، — دەپتۇ.

شىر كۈتۈۋاللىقنى مۈشۈككە بېرىپتۇ. مۈشۈك مۈشۈكلەرنى تۇتۇش بىلەن مەشغۇل بولۇپتۇ. مۈشۈكنى كۆرگەن چاشقانلار ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالماي پاراكەندە بولۇشۇپتۇ. شىر مۈشۈكنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتى ئۈچۈن ئۇنىڭغا كۆپ ئىنئام - ئىلتىپاتلارنى كۆرسىتىپ ئىززەتلەپتۇ.

مۈشۈك چاشقانلارنى قورقۇتۇپ پاراكەندە قىلىۋەتكەن بولسىمۇ ئەمما ئۇلارنى ئۆلتۈرمەيدىكەن. مۈشۈك دائىم: «ئەگەر مەن چاشقانلارنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈپ تۈگەتسەم، مېنىڭ شىرغا لازىم قالمىدۇ. شىر مېنى ئىززەتلىمەيدۇ. شۇڭا، ھەر كىم ئۆزىنىڭ غېمىنى ئۆزى قىلىشى كېرەك!» دەپ ئويلايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، مۈشۈك ئۆزىنىڭ ئىككى ئاسلىنى شىرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ:

— ئەي ھۆرمەتلىك شاھىم، مېنىڭ بۇ ئىككى پەرزەنتىم چېچەن ۋە ياخشى مېجەزلىك چوڭ بولدى. ئۇلار پادىشاھلار مەجلىسىنىڭ ئەدەپ - قائىدىلىرىنى ياخشى بىلىدۇ. ئەگەر سىزدىن پەرمان بولسا، بۈگۈن مېنىڭ ئورنۇمدا بۇ ئىككى پەرزەنتىم كۈتۈۋاللىق قىلسا، مەن باشقا ئۇرۇق - تۇغقانلىرىمنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ كەلگەن بولسام، — دەپتۇ.

شىر بۇنىڭغا ماقۇل بولۇپتۇ. مۈشۈك ئاسلانلىرىنى ئۆزىنىڭ ئورنىدا قالدۇرۇپ، ئۆزى مېھماندارچىلىق يولىغا راۋان بولۇپتۇ.

ئانىسىنىڭ ئىلمىدىن خەۋىرى يوق بۇ ئىككى ئاسلان بىر-
بىرى بىلەن بەسلىشىپ چاشقان تۇتۇشقا كىرىشىپتۇ ۋە بىر
كېچىنىڭ ئىچىدىلا پۈتۈن چاشقانلارنى تۇتۇپ ھەممىسىنى
ئۆلتۈرۈپ بولۇپتۇ.

ئەتىسى مېھماندارچىلىقتىن قايتىپ كەلگەن مۈشۈك بۇ
ئەھۋالنى كۆرۈپ پەرىشان بولۇپ، ئۆز - ئۆزىگە: «مەن ئىشنىڭ
بۇنداق بولۇشىنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن. ئەمدى ئىشنىڭ بىزگە
ھاجىتى قالمايدۇ. بىزگە بولغان ئىلتىپاتىمۇ يوققا چىقتى. بۇ
سەۋەنلىك مېنىڭدىن ئۆتتى» دەپتۇ.

بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن شىر: «مۈشۈككە
كوتۇۋاللىقنى بېرىشتىكى مەقسەت چاشقانلارنى يوقىتىش ئىدى.
ھازىر بۇ مەقسەتكە يەتتىم. ئەمدى مۈشۈككە ئۆزۈرە قويۇپ يولغا
سېلىشىم كېرەك. مۈشۈك تىرنىقى ئۆتكۈر، كۆرگەنلا نەرسىنى
تاتىلايدىغان جانىۋار. ئۇ ئاجىز جانىۋارلارنى يېدى. مەن ئۇ
چاشقانلارنىڭ خۇنىنى ئۆزۈمگە ئارتىۋالماستىنمۇ كېرەك» دەپ
ئويلاپ، مۈشۈكنى كوتۇۋاللىقتىن ئېلىپ تاشلاپ يولغا سېلىپتۇ.
مۈشۈك بالىلىرىغا:

— بۇ ئوتتى ئۆزۈڭلەر تۇتاشتۇردۇڭلار. مۇبادا،
چاشقانلارنى ئۆلتۈرمىگەن بولساڭلار، بۇ ئىش يۈز بەرمىگەن
بولاتتى. شىر قەدىمدىن تارتىپ بىزگە دۈشمەن ئىدى. بىر ئايدىن
بېرى ئۇنىڭ بىزگە ئېھتىياجى چۈشكەچكە، بىزنى ئۆز ئوردىسىغا
ئورۇنلاشتۇردى. مانا سىلەر چاشقانلارنىڭ ھەممىسىنى تۇتۇپ
يوقىتىۋېتىۋىدىڭلار، پۈتۈن مەرھەمەت ۋە ئىلتىپاتلاردىن قۇرۇق
قالدۇق. ئىززەت - ئابرويىمىزدىن ۋە مەنەپ - مەرتىۋىمىزدىن
ئايرىلدۇق. يەنە تېخى جېنىمىزغا ئايەت يېتىش ئېھتىمالمۇ بار.
ئۇلۇغ تەڭرى پۈتۈن مەۋجۇداتلارنى بىر - بىرىگە دۈشمەن قىلىپ
يارىتىپتۇ. ئۇلۇغلارنىڭ ئىلتىپاتى ۋە كىچىكلەرنىڭ ئۇلۇغلارغا
خىزمىتى مۇشۇ ئېھتىياج تۈپەيلىدىن پەيدا بولغان، — دەپ،

ئاسلانلارنىڭ چاشقانلارنى تۇتۇپ يەپ تۈگىتىپ قويغانلىقىنى تەنقىد قىلىپ تەربىيە بېرىپتۇ.
ئاسلانلار ئانىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆزلىرىنىڭ قىلغان ئىشىغا ناھايىتى ئۆكۈنۈپتۇ ۋە كۆپتىن - كۆپ پۇشايمانغا قېلىپتۇ.

نەقشەبى، بۇ پەلەك شۇنداق،
گاھى قەنت، گاھى ئوغا نەقدىم قىلۇر.
ئاخسىمى ئىچسە بىر كىشى شەربەت،
ئەتىسى ئۇ كىشى زەھەرمۇ ئىچۇر.

* * *

سۇلتان ئابدۇللاخان زاماندا، قەشقەر — نايبى، شاھزادە يولۋاسخان ۋە كىلىكىدىكى يەرلىك تەپرىقچىلىق كۈچلىرى بىلەن سۇلتان ئابدۇللاخان ۋە كىلىكىدىكى بىرلىكچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش ئىنتايىن كەسكىنلىشىپ كەتتى. يولۋاسخاننىڭ كەينىدە ئاپاق خوجا ۋە كىلىكىدىكى ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەر بار ئىدى؛ سۇلتان ئابدۇللاخاننىڭ كەينىدە ئىسھاقىيە مەزھىپىدىكىلەر تۇراتتى.

قەشقەر نايبى — شاھزادە يولۋاسخان سۇلتان ئابدۇللاخاندىن تەختىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن ئاپاق خوجا بىلەن سىياسىي ئىتتىپاق تۈزدى. ئىشقىيە مەزھىپىدىكىلەرنىڭ كۈچى يولۋاسخاننىڭ قوللىشى ئارقىسىدا ناھايىتى تېز تەرەققىي قىلدى. شۇ مەزگىللەردە مۈلكى قەشقەرىيىدىكى قەشقەر، يەكەن، خوتەن، مەكىت، يېڭىسار، مارالبېشى، ئاقسۇ، ئۈچ، كۇچا، باي ۋە سايرام، ھەتتا كورلا ۋە چاللىققا قەدەر بولغان ئالتە شەھەر ۋە ئون ئۈچ كىچىك شەھەردىكى 16 مىڭ كەنت - قىشلاقتىن

81 مىڭ تۈتۈن، تەخمىنەن بەش يۈز مىڭ ئاھالە ئىشقىيە — ئاقتاغلىقلار سۈلۈكىدە مۇسۇلمانچىلىق قىلىشتى.

سۇلتان ئابدۇللاخان 1639 - يىلى سەئىدىيە خانلىقىنىڭ تەختىگە ئولتۇرۇپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئۆزىنىڭ ئەمدىلەتن سەككىز ياشقا كىرگەن ئامراق كەنجى ئوغلى، شاھزادە يولۇاسخاننى قەشقەرگە ئايىپ قىلىپ تەيىنلىدى. ئۇ قەشقەرگە ئايىپ بولغان ئوتتۇز يىل ئىچىدە قەشقەر خەلقىنى شۇنداق قاتتىق ئەزدىكى، زۇلۇم بايىدا ھەججاق^① ئۇنىڭ ئالدىدا تۆۋەن تۇراتتى. سىياسىي جەھەتتىكى تەقىب ئىنتايىن قاتتىق بولغانىدى. ھەر بىر مۇسۇلمان پۇقراسىنىڭ كەينىدە پايلاقچى بار ئىدى. كىشىلەر يولۇاسخاننىڭ خۇپىيلىرى دەستىدىن ئوچۇق - يورۇق سۆزلىشەلمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى. قەشقەر ئاھالىسى ئۇنىڭ زۇلۇم - سىتەملىرى دەستىدىن جاھانغا خۇددى ھەبەشنىڭ چېچىدەك تارىلىپ كېتىشكەندى. ئۇلار بۇرت - ئايماقلىرىنى تاشلاپ كۆچۈپ كېتىشكەندى. ئەلدە بەرىكەت قاچقان، نوپۇس ئازىيىپ، مەملىكەتنىڭ مەھسۇلاتى تۆۋەنلەشكە باشلىغانىدى. دېمەك، يولۇاسخان بىلەن پۇقرالار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت بارغانسېرى كۈچىيىپ، كېلىشتۈرگىلى بولمايدىغان دەرىجىگە بېرىپ قالغانىدى.

ئاپاق خوجا بۇ ئەپلىك پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، قەشقەر ئايىمى يولۇاسخان بىلەن سۇلتان ئابدۇللاخان ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا قىلىشقا باشلىدى. ئۇ يولۇاسخانغا كۆرسەتمە بېرىپ، خان ئوردىسىدىكى بىر بۆلۈك يامان نىيەتلىك ئادەملەرنى سېتىۋېلىپ، ئۇزاقتىن بۇيان سەئىدىيە سەلتەنىتىگە خىزمەت قىلىپ كەلگەن، سىنالغان، ئىشەنچلىك، سادىق، ئىقتىدارلىق ۋەزىر - ۋۇزىرالار، ئەمرۇل - ئۆمەرلار ۋە بەگۈ - بىگاتلارنى

① ھەججاق — يەنى ھەججاق پۇسۇپ. ئۇ خەلىپە ئابدۇل مۇلىك ئىبنى مەرۋاننىڭ ئايىمى بولغانىدى. زالىملىقتا داڭقى چىققانلىقتىن «ھەججاق زالىم» دەپ ئاتالغان.

ئابدۇللا خانغا يامان قىلىپ كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ قولى بىلەن ئۇلارنى بىر - بىرلەپ يوق قىلدى. مىرزا تېنبەگ، نەرقىبەگ، ئەمىر ئەييۇب، سۇلتان ئەلى تاغايى قاتارلىق بەگ - ئەمىرلەر سۇلتان ئەھمەد خان زامانىدىلا خانلىققا سادىقلىق بىلەن خىزمەت قىلىپ كەلگەنلەر ئىدى. ئۇلار يولۋاسخاننىڭ سەئىدىيە تەختىنى تارتىۋېلىشىدىكى مۇھىم توسالغۇلارنىڭ بىرى ئىدى. يولۋاسخان ئاپاق خوجىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئۇلارنىڭ نامىغا قارىتىپ قارا خەت^① يازدى ۋە بۇ خەتنىڭ مەزمۇنىنى ئابدۇللا خانغا ئەتەي ئاشكارىلاپ قويۇش ھىيلىسىنى قوللىنىپ، ئابدۇللا خاننى ئۇلارغا ئىشەنمەس قىلىپ قويدى. بۇ قارا خەتتە مۇنداق يېزىلغانىدى: «... گەرچە قۇياش ئۆز ھارارىتى بىلەن كىشلەرنى كۆيدۈرەلسىمۇ ئەمما قۇياشنىڭمۇ تاغ ئارقىسىغا پاتىدىغان چاغلىرىمۇ بولىدۇ؛ گەرچە ئاينىڭ نۇرى خىرە بولسىمۇ ئەمما يەر يۈزىنى تەنھا يورۇتىدىغان چاغلىرىمۇ بولىدۇ. ئاتام ئابدۇللاخان تەختتىن چۈشۈشكە ئاز قالدى. ھەر كىمنىڭ بەدىنىگە ئۆزىنىڭ كۆڭلىكى يېقىن. شۇڭا، قايسى تەرەپتە تۇرۇشنى بالدۇرراق ئويلىشىپ كۆرىدىغان ۋاقىت يېتىپ كەلدى. ئاگاھلاندىرماپتۇ، دەپ قالماسلىقىڭلار ئۈچۈن بۇ نامىنى سىلەرگە يازدىم. گەپ تامام، بىرىمىڭ يەتمىش ئالتىنچى^② ھىجرى، رامزاننىڭ ئون يەتتىسى.»^③

مىلادى 1666 - يىلى، ماھىي شەۋۋالنىڭ 17 - كۈنى ئابدۇللاخان بۇ ئىشنىڭ ئالدى - ئارقىسىنى تەكشۈرۈپ ئېنىقلاپمۇ كۆرمەستىن مىرزا تېنبەگ، نەرقىبەگ، ئەمىر ئەييۇب بەگ ۋە سۇلتان ئەلى تاغايى قاتارلىق كىشىلەرنى ئاسىي نامى بىلەن چاپتۇرۇۋەتتى. ئارقىدىنلا، ئابدۇللاخان «قارا خەت» تەقىمىنى

① قارا خەت - ئارىغا بۆلگۈنچىلىك سېلىش يۈزىدىن يېزىلغان قۇتراتقۇلۇق خېتى.
 ② مىلادى 1666 - يىلى.
 ③ شاھ مەھمۇد جوراش: «تارىخى رەشىدى - زەيلى» («سەئىدىيە خاندانلىقى تارىخىغا ئائىت ماتىرىياللار») غا قارالسۇن. قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرى.

تېخىمۇ كېڭەيتىپ، خوتەن نايىبىغا پەرمان چۈشۈرۈپ،
«مۇھەممەت قاسىم باشلىق بەگلەرنى ئۆلتۈردى. شۇنىڭ بىلەن
سەئىدىيە سەلتەنتى ئۈچۈن نەچچە ئەۋلاد سادىقلىق بىلەن ئىشلەپ
كەلگەن كىشىلەر شۈبھىلىك بولۇپ قالدى. ئابدۇللاخان ھەتتا ئۆز
ئىنىلىرى بولغان شاھزادە ئىبراھىم سۇلتان ۋە شاھزادە
ئىسمايىل سۇلتانلارنى چاللىشقا پالدى. بەزى ئىنىلىرىنى بولسا
ئۆلتۈرۈۋەتتى...»^①

كېيىنكى چاغلاردا ئابدۇللاخان يولۋاس خان بىلەن ئاپاق
خوجىدىن باشقا ھېچكىمگە ئىشەنمەس بولۇپ قالدى.
يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى قولىدا تۇتۇپ كەلگەنلەرنىڭ ئىچىدىكى
خەلقپەرۋەر كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگۈدەك خىزمەتتىن
ھەيدىدى. ئۇ «... ئوردىغا ئۇزاق يىللار خىزمەت قىلغان،
سىنالغان ئەمەلدارلارنى خىزمەتتىن قالدۇرۇپ، ئورنىغا
قىرغىزلارنى ھاكىم - بەگ قىلىپ ئورۇنلاشتۇردى...»^②

بىراق، قىڭغىر ئىشىنىڭ قىرىق يىلدىن كېيىنمۇ
قىڭغىرلىقى بىلىنىدۇ. ئابدۇللاخان ئاخىر يولۋاس خان بىلەن
ئاپاق خوجىنىڭ تىل بىرىكتۈرۈپ سەلتەنتى پارچىلاشتەك
ئاسىيلىق ھەرىكەتلىرىنى سەزدى ۋە دەرھال تەدبىر قوللىنىپ،
شاھزادە يولۋاسخاننى قەشقەر نايىبلىقىدىن، ۋەلىئەھدىلىكتىن
ئېلىپ تاشلىدى ھەمدە 1666 - يىلى يازدا، يولۋاسخاننى جازالاش
ئۈچۈن قەشقەرگە قوشۇن ئەۋەتتى. 6 - ئاينىڭ 14 - كۈنى،
سۇلتان ئابدۇللا خاننىڭ قوشۇنلىرىدىن يېڭىلىپ قالغان
شاھزادە - قەشقەر نايىبى يولۋاسخان بىر تۈركۈم ئادەملىرىنى
ئېلىپ پاناھلىق تىلەپ ئۇدۇل جۇڭغارىيىگە كېچىلەپ كەتتى. ئۇ

① ② شاھ بەھمۇد جۇراسى: «تارىخى رەشىدى - زەيلى» («سەئىدىيە خاندانلىقى
تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللار») غا قارالسۇن. قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى
نەشرى.

جۇڭغارىيىدە موڭغۇللارنىڭ ئوچرتو چېچەن دېگەن سەردارىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى ۋە مۈلكىسى قەشقەرىيىگە موڭغۇل ئەسكەرلىرىنى باشلاپ كەلدى.

مىلادى 1667 - يىلى يازدا، سۇلتان ئابدۇللا خاننىڭ لەشكەرلىرى جۇڭغارلار بىلەن ئاپاق خوجىنىڭ سوپى - ئىشانلىرىدىن تەشكىل قىلىنغان بىرلەشمە قوشۇننىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەن يولۇاسخان بىلەن ئۇرۇش قىلىپ يېڭىلىپ قالدى. يولۇاسخان سۇلتان ئابدۇللاخان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە خانلىقىنىڭ قوشۇنىنى تېزلا بىتچىت قىلىپ تاشلىدى، قەشقەرىيىنى تارتىۋالدى ۋە يەكەنگە ھۇجۇم قىلدى.

ئابدۇللاخان بىۋاپا، ئىنساپسىز ئوغلى يولۇاسخاندىن كەلگەن بۇ دىشۋارچىلىققا چىداپ تۇرالماي، سەئىدىيە تەختىنى كىچىك ئوغلى ئابدۇل مۆمىنگە بېرىپ، ئۆزى ھەج قىلىپ كېلىش نامى بىلەن يەكەندىن چىقىپ كەتتى.

مىلادى 1668 - يىلى (مايمۇن يىلى) 4 - ئايدا، يولۇاسخان يەكەنتى ئاخىر پەتھى قىلىپ، ئىنىسى ئابدۇل مۆمىننى ئۆلتۈردى ۋە سەئىدىيە تەختىنى تارتىۋالدى. 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى (زۇلقەئدەنىڭ 1 - كۈنى) شەنبە يولۇاسخان سەئىدىيە تەختىگە ئولتۇرۇپ سۇلتانلىق تاجىنى كىيىدى. ئۇ 11 - ئەۋلاد سەئىدىيە خانى دەپ ئاتالدى.

بۇ چاغدا سابىق ئاقسۇ نايبى - ئابدۇللاخاننىڭ ئىنىسى، شاھزادە ئىسمايىلخان چالىش نايبىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەندى. ئۇ مىلادى 1668 - يىلى يازدا ئاقسۇغا ھۇجۇم قىلىپ كىرىپ ئاقسۇنى تارتىۋالدى. ئاقسۇ يولۇاسخانغا قارشى كۈچلەرنىڭ مەركىزى بولۇپ قالدى. قارا تاغلىق خوجا - ئىشانلار بىردىن، ئىككىدىن ئاقسۇغا - ئىسمايىل خاننىڭ يېتىشىغا يىغىلىشقا باشلىدى.

مىلادى 1670 - يىلى يازدا، يولۇاسخان تەپرىقچى

ۇپ،
لەن
لەپ
ئۆز
زادە
ولسا
ئاپاق
دى.
ىكى
ن
ان،
غا
نمۇ
لەن
تەك
پ،
نن
لاش
نى،
لغان
ىنى
ئۇ.
انلىقى
- يىل

كۈچلەرنى جازالاش نامى بىلەن يەكەندىن ئاقسۇغا لەشكەر تارتىپ كەلدى. 6 - ئاينىڭ 6 - كۈنى، ئاقسۇنىڭ غەربىدىكى شوتتا قۇدۇق دېگەن چۆلدە پارتلىغان مەيدان ئۇرۇشىدا، سۇلتان يولۋاسخاننىڭ قوشۇنى ئىسمايىل خان تەرىپىدىن تارمار كەلتۈرۈلدى.

بۇ چاغدا جۇڭغار قوشۇنلىرىنىڭ سەردارى سېڭگىنىڭ قوشۇنى كىرىيە تەرەپلىرىنى ئۆز تەسەررۇپىغا ئېلىپ بولۇپ، جۇڭغارىيىگە قايتماقچى بولۇپ تۇرغانىدى. ئۇ يولۋاسخاننىڭ مەغلۇپ بولغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئاتلىق قوشۇنىنى باشلاپ خوتەن دەرياسىنىڭ قىنى بىلەن تەكلىماكان چۆلىنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتتى - دە، ئۇدۇل ئاقسۇنىڭ غەربىدىكى يايىدى دېگەن يەرگە يېتىپ كېلىپ، يولۋاسخاننىڭ كەينىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان ئىسمايىل خان قوشۇنلىرىنى توسۇۋالدى.

يولۋاسخان بىلەن جۇڭغارلارنىڭ بىرلەشمە قوشۇنى ئاقسۇغا يېڭىۋاشتىن ھۇجۇم قوزغىدى. ئاقسۇ قولدىن كېتەي دەپ قالغان خەتەرلىك پەيتتە، سېڭگىنىڭ سىياسىي رەقىبى بولغان يىلدان تەيشىمۇ دەرھال جۇڭغارىيىدىن مۇز داۋان يولى ئارقىلىق ئاقسۇغا ياردەمگە قوشۇن چىقىرىپ، ئىسمايىل خاننى مەغلۇبىيەتتىن قۇتۇلدۇرۇۋالدى.

دېمەك، سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدىكى بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى بولغان ئىككى سىياسىي گۇرۇھنىڭ ۋە ئىككى دىنىي مەزھەپنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش ئەمەلىيەتتە جۇڭغارىيىدىكى ئىككى گۇرۇھ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن قانلىق كۈرەشنىڭمۇ ئىنكاسى ئىدى. بۇ كۈرەشتە سۇلتان يولۋاسخان جۇڭغارلارنىڭ سېڭگى گۇرۇھى بىلەن ئاپاق خوجا باشچىلىقىدىكى ئاقتاغلىقلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىپ، سۇلتان ئابدۇللا خاننى يېڭىپ سەئىدىيە خانلىقىنىڭ تەختىگە ئولتۇرالىغان بولسىمۇ، ئۇ ھەر ھالدا ئۆزىنىڭ ھازىرقى قورچاقلىق ئورنىنى چۈشىنەتتى.

چۈنكى، ئۆزىنى تەختكە يۆلەپ چىقىرىلغان ئاشۇ جۇڭغارلار بىلەن ئاقتاغلىق خوجىلار تەختتىن ئارتىپ چۈشۈرەلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. بىراق، ئۇ خەلقنىڭ كۈچىگە سەل قاراپ قالغانىدى. ئۇ تەختتە بىرەر يىل ئولتۇرا - ئولتۇرماستىنلا، پۈتۈن مۈلكى قەشقەرىيە بويىچە ئومۇميۈزلۈك پارتلىغان خەلق قوزغىلىڭىنىڭ يالقۇنىغا دۇچ كەلدى ۋە بۇ قوزغىلاڭنىڭ يالقۇنىدا ئۇنىڭ تەختى - بەختى كۆيۈپ كۈل بولدى...

جۇڭغارلار يولۇساخانىنىڭ ئوغلى ئەبۇ سەئىد مىرزىنى تەختكە چىقىرىپ، مىرزا ئەلى تاغايىنى ئاتالىققا، ئىسپەندىيار بەگنى قەشقەرنىڭ ھاكىمبەگلىكىگە، ئىۋەز بەگنى ئىشكىئالىققا، قوشۇمچە يەركەننىڭ باقاۋۇل بېگىلىكىگە، موللا قارا خوجىنى قازىكالاڭلىققا تەيىنلىدى. سېڭىكى گەركبەگ باشچىلىقىدىكى مىڭ كىشىلىك بىر قالماق قوشۇنىنى باسقاق قىلىپ يەكەندە قالدۇردى.

بۇ گەركبەگ دېگەن سەركەردە ئەسلىدە قارا تاغلىقلارغا ھېسداشلىق قىلىدىغان ئادەم ئىدى. شۇڭا، ئۇ سېڭىكى جۇڭغارىيىگە ئەسكەر چېكىندۈرگەن ئەپلىك پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئاقسۇدىكى ئىسمايىل خاننى دەرھال ئۆزى بىلەن بىللە يەكەنگە يۈرۈش قىلىشقا تەكلىپ قىلدى. ئىسمايىل خان جۇڭغارلارنىڭ ياردىمىدىن ئايرىلىپ قالغان ئاقتاغلىقلارنىڭ قارشىلىقىنى ناھايىتى تېزلا يىمىرىپ تاشلىدى - دە، يەكەننى ئىشغال قىلدى. ئاقتاغلىقلار قارا تاغلىقلارغا زىممىيلىك^① بىلدۈرگەن ئاپاق خوجىنىڭ ھامىيلىقىدا يەكەندىن چېكىنىپ چىقىپ كەتتى.

مىلادى 1670 - يىلى 5 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، زۇلھەججىنىڭ

① زىممىيلىك بىلدۈرۈش - ئۆز ئىقتىدارىنى ساقلاپ قېلىش شەرتى ئاستىدا مەمۇرلارغا بويىسۇنۇش.

11 - كۈنى دۈشەنبە ئىدى. شادىيانىڭە چېلىنىۋاتقان قۇربان ھېيت ناغرىسىنىڭ ياڭراق ساداسى ئىچىدە ئىسمايىل خان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە قوشۇنلىرى يەكەنگە كىرىپ ئورۇنلاشتى. شۇ كۈنى، ئىسمايىل خان ئۆزىنىڭ سەئىدىيە تەختىگە ئولتۇرغانلىقىنى جاكارلىدى. ئۇ سەئىدىيە سۇلتانلىرىنىڭ ئون ئىككىنچىسى شۇنداقلا ئەڭ ئاخىرقىسى ئىدى!

ئىسمايىل خان سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە تەختكە ئولتۇرغان دانا خان ئىدى. ئۇ مەركەزنىڭ سەلتەنەت سۈرىنى كۈچەيتىش يولىدا كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ بەزى مۇھىم تەدبىرلەرنى قوللانغان بولسىمۇ بىراق قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ماجىراللىرى ئارقىسىدا ئۇنىڭ بۇ تىرىشچانلىقلىرى كۆپۈككە ئايلىنىدى. مەملىكەت قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكى خوجا - ئىشانلارنىڭ ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەردىن تەلۋىلەرچە قانلىق قىساس ئېلىش چۇقانىلىرى ئىچىدە مۇنقەرز بولۇش يولىغا قاراپ ماڭدى...

* * *

ئاپاق خوجا كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ كېتىۋاتقان خوجا تەقىبىنىڭ زۇلمىغا چىدىيالماي، ئاخىر يۇرتنى تاشلاپ بەدەخشان ئارقىلىق تۈركىستان ئەللىرىگە سەرسان بولۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ ماۋرا ئۈننەھردىكى^① ھەرقايسى مۇسۇلمان ئەللىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ باققان بولسىمۇ ئەمما ھېچكىم ئۇنىڭغا ياردەم بېرىشنى خالىمىدى.

① ماۋرا ئۈننەھەر - تارىخىي، جۇغراپىيەۋى يەر نامى. ئامۇ دەرياسى بىلەن سىر دەرياسىنىڭ ئارىلىقىدىكى يەرلەرنىڭ نامى ئىدى.

ئاپاق خوجا قەشقەردىن چىقىپ ئەڭ دەسلەپتە بەدەخشانغا قېچىپ باردى. بۇ چاغدا بەدەخشان بۈيۈك بابۇرىيلەر^① ئىمپېراتورلۇقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئىدى. ئۇ بۇ يەردە ياردەمگە ئىرىشەلمىگەندىن كېيىن تۈركىستان ئەللىرىگە بېرىشقا مەجبۇر بولدى.

بۇ چاغدا تۈركىستاندا بۇخارا خانلىقى ھۆكۈم سۈرۈۋاتقاندى. بۇ ئۆزبېكلەر قۇرغان سۇلالە بولغاچقا ئۇ يەنە ئۆزبېك خانلىقى دەپمۇ ئاتىلاتتى. ئۆزبېك خانلىقىدا تارىختا جەمئىي ئىككى سۇلالە ھۆكۈم سۈرگەن بولۇپ، بىرى، شەيبانىلەر سۇلالىسى دېيىلەتتى. بۇ سۇلالە مىلادى 1500 - يىلى (مايمۇن يىلى) مەشھۇر ئۆزبېك خانى شەيبانىخان تەرىپىدىن قۇرۇلغان بولۇپ، مىلادى 1599 - يىلىغىچە داۋاملاشقاندى؛ يەنە بىرى، مىلادى 1599 - يىلى ئاستراخاندا قۇرۇلغان ئاستراخانلار سۇلالىسى^② بولۇپ، بۇ چاغدا ئابدۇل ئەزىز^③ دېگەن پادىشاھ تەختتە ئىدى. ئاپاق خوجا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىن مۈلكىي قەشقەرىيىگە ئەسكەر چىقىرىشنى ئىلتىماس قىلغان بولسىمۇ ئەمما ئابدۇل ئەزىزخان ئاپاق خوجىنىڭ بۇ ئىلتىماسىنى ئىلتىپاتسىز قالدۇردى. ئاخىر، ئاپاق خوجا سەرگەردان بولۇپ بەدەخشانغا قايتىپ كەلدى ۋە ئۇ يەردىمۇ ئۇزاق تۇرالماي بابۇرىيلەر ئىمپېراتورلۇقىنىڭ يەنە بىر ئۆلكىسى بولغان

① بابۇرىيلەر — بۇ ئىمپېراتورلۇق تۈركىستانلىق زوھۇرىدىن مۇھەممەد بابۇر تەرىپىدىن قۇرۇلغانلىقتىن شۇنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان. بۇ ئىمپېراتورلۇق جەمئىي 329 يىل (1526 - 1857) ھۆكۈم سۈرگەن.

② ئاستراخانلار سۇلالىسى — ئۆزبېكلەرنىڭ ئەشتەرخانلار سۇلالىسىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ سۇلالە مىلادى 1599 - يىلىدىن 1753 - يىلىغىچە جەمئىي 154 يىل ھۆكۈم سۈرگەندى.

③ ئابدۇل ئەزىز — ئەشتەرخانلار سۇلالىسىنىڭ مەشھۇر پادىشاھى. ئۇ مىلادى 1642 - يىلىدىن 1680 - يىلىغىچە جەمئىي 38 يىل تەختتە ئولتۇرغاندى.

كەشمىرگە يېتىپ كەلدى ۋە كەشمىر ئارقىلىق تىبەتنىڭ لاداق ① دېگەن يېرىگە ئۆتۈپ، لىخاساغا — براھمانلار پادىشاھلىقىغا قاراپ يولغا چىقتى. بۇ چاغدا بابۇرىيلەرگە ئەۋرە ئېزىپ ② پادىشاھ ئىدى. ئاپاق خوجا تىبەتنىڭ لىخاسا شەھىرىگە مىڭبىر چاپالاردا بېرىپ، بۇتپەرەسلەرنىڭ چوڭى دالاي لاما بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلدى. ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى تىبەت زىيارىتى نەتىجىلىك بولدى. غالدان دالاي لامانىڭ ئۆزىگە يازغان مەكتۇپىغا ئاساسەن، ئوغلى سەپتىڭ بالجۇر بىلەن سەركەردە زەڭگى قونتەيجىلەرنىڭ ھەمراھلىقىدا 120 مىڭ ③ جۇڭغار ئاتلىق لەشكىرى بىلەن مۈلكى قەشقەرىيىگە باستۇرۇپ كىردى.

مىلادى 1678 - يىلى (ئات يىلى) يازدا ئاپاق خوجا جۇڭغارىيىدىن باشلاپ كەلگەن بۇ 120 مىڭ جۇڭغار ئاتلىق ئەسكىرى مۇز داۋان ئارقىلىق ئۈدۈل ئاقسۇغا چۈشتى.

پۈتۈن مۈلكى قەشقەرىيىنى بوراندەك سۈپۈرۈپ ماڭغان جۇڭغار باسقۇنچىلىرى بىلەن ئۇلارغا ئىچكى جەھەتتىن ماسلاشقان ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكى خوجا - ئىشانلارنىڭ بىرلەشمە قوشۇنى ئاقسۇ چۆلىدە سەئىدىيە خانلىقىنىڭ قوشۇنلىرىنىڭ قارشىلىقىنى ئۈزۈل - كېسىل بىتچىت قىلدى ۋە ئىسمايىل خاننى ئەسىر ئالدى. غالدان ئاپاق خوجىنى يىراقتىن كونترول قىلىپ تۇرۇش ئۈچۈن، ئىسمايىل خاننى ئىلىبالىققا ئېلىپ بېرىپ، ئۇنى ئېرەن - قابۇرغا دېگەن يەرگە نەزەربەند قىلىپ قويدى.

① لاداق — ئەسلىدە تىبەتنىڭ بىر ئۆلكىسى ئىدى. كېيىن كەشمىرگە تەۋە بولۇپ، ھىندىستاننىڭ ئىگىدارچىلىقىغا ئۆتۈپ كەتكەن.
 ② ئەۋرە ئېزىپ — بابۇرىيلەر ئىمپېراتورلۇقىدا مىلادى 1658 - يىلىدىن 1707 - يىلىغىچە ئىمپېراتور بولغان. ئۇ ئاپاق خوجا بىلەن زامانداش ئىدى.
 ③ بەزى مەنبەلەردە «12 مىڭ قالماق چېرىكى» دېيىلىدۇ. مەن «بۈيۈك چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوردا خاتىرىلىرى» دىكى «120 مىڭ قالماق چېرىكى» دېگەن ساننى ئاساس قىلدىم.

/غالدان ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىنى مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ تەختىگە چىقىرىپ، ئۇنىڭغا «ساغان زاللىڭ، ئاق خان»^① دەپ رەسمىي نام بەردى. شۇنىڭ بىلەن 164 يىل داۋاملاشقان سەئىدىيە خاندانلىقى ئۈزۈل - كېسىل مۇتقەرز بولۇپ، جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى 80 يىل داۋاملاشقان قانلىق ھۆكۈمرانلىقى باشلاندى...

نەزمە

ھۇجۇم قىلىپ كەلدى ماڭا ئەشەددىي دۈشمەن؛
ئەي دوستلىرىم، كاشكى، مېنى يوقلاپ تۇرسىڭىز.
ئۆتتى مېنىڭ روزىڭارم نادانلىق بىلەن،
مەن قىلمىدىم، ئەمدى سىزلەر ھەزەر ئەيلىڭىز!

— شەيخ سەئىدى

① ساغان زاللىڭ — موڭغۇلچە «ئاپاق خوجا» دېگەن سۆز.

تۆتىنچى باب

بۇ پاچىئەگە زېمىن گۇۋاھ

«كىمكى ئاللاننى قويۇپ، شەيتاننى دوست تۇتىدىكەن، ئۇ (دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە) ئويۇچۇق زىيان تارتقان بولىدۇ (119). شەيتان ئۇلارغا (يالغان) ۋەدىلەرنى بېرىدۇ ۋە ئۇلارنى خام خىيالغا سالىدۇ (يەنى ئەمەلگە ئاشمايدىغان ئارزۇلارنى كۆڭلىگە سالىدۇ). شەيتان ئۇلارغا پەقەت يالغاننىلا ۋەدە قىلىدۇ (120). ئەنە شۇلارنىڭ بارىدىغان جايى جەھەننەمدۇر. ئۇلار جەھەننەمدىن قاچىدىغان جاي تاپالمايدۇ (121).»

-- قۇرئان كەرىم. سۈرە نىسا

1678 - يىلى (ئات يىلى) 9 - ئاينىڭ 19 -

مىلادى

كۈنى. بېرىم كېچە.

جۇڭغارلار يەكەن قەلئەسىنىڭ بەش قوۋۇقۇقىغا بىراقلا ھۇجۇم باشلىدى. سېپىل ئەتراپىدا سۇ بىلەن لىق تولدۇرۇلغان چوڭقۇر خەندەك بار ئىدى. خەندەكتىن سېپىل قوۋۇقىغا ئۆتكىلى بولىدىغان تاختا كۆۋرۈك زەنجىر بىلەن ئۈستىگە تارتىلىپ

قويۇلغانىدى.

شەھەر ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالغان ئاق تاغلىق سويپلار ئالدىن كېلىشىپ قويۇلغان ۋاقىت - قەرەلىدە جۇڭغارلار شەھەرگە تېگىش قىلىشى بىلەن تەڭلا دەرھال شەھەرنىڭ ھەرقايسى قوۋۇق-ئەگۈنلىرىگە تەڭلا ھۇجۇم قىلىپ تارتىۋالماقچى ئىدى. شۇڭا، سېپىل سىرتىدىن جۇڭغارلارنىڭ ھاي - ھۇيلىرى ئاڭلىنىشى بىلەن تەڭلا، سويپلارمۇ ھەرقايسى قوۋۇقلارنى ئەمىر كېيىر - ئېۋەز بەگنىڭ قورۇقچىلىرىدىن تارتىۋېلىش ئۈچۈن، قوۋۇق ئەتراپىدىكى ئۆيلەرگە ئوت قويۇشتى. بۇ چاغدا ئاپاق خوجا غالدان بىلەن شەھەرنىڭ كۈنپېتىش تەرىپىدىكى ئالتۇنلۇق دەرۋازىسىنىڭ سىرتىدىكى ھەفتەئى مۇھەممەدان تۆپىلىكىدە جۇڭغاريە - سويى ئىشانلار بىرلەشمە قوشۇنىنىڭ شەھەرگە قىلىۋاتقان ھۇجۇم جېڭىنى كۆزىتىپ تۇرۇشقانىدى. شەھەرگە ھۇجۇم قىلىش ئۇرۇشىغا غالداننىڭ ئوغلى سەپتىڭ بالجۇر قوماندانلىق قىلىۋاتقانىدى. ئەتراپ ئوتقاش - گۈلخانلارنىڭ ئوت يالقۇنىدا كۈندۈزدەك يورۇپ كەتكەنىدى.

شەھەرنىڭ بەش قوۋۇقىدا بىردىنلا ئوت يالقۇنى كۆتۈرۈلگىنىنى كۆرگەن ئاتلىق جۇڭغارلار قوۋۇقلارنى تېزىرەك ئىگىلەش ئۈچۈن، تاختا كۆۋرۈك تەرەپكە ئات سېلىشتى. ئوڭ تەرەپتە ئېگىزلىكنىڭ كەينىدىن بىر توپ جۇڭغار ئاتلىق چېرىكلىرى ھايقۇرتقىنىچە ئات چاپتۇرۇپ چىقىشتى. ئاتلىق جۇڭغارلار بىر ئوق يېتىم كەلگۈدەك جايغا يېتىپ كېلىشكەندە، قەلئە ئۈستىدىكى ئېۋەز بەگنىڭ جەڭچىلىرى جۇڭغارلارنى قوللىرىدىكى ئوقيا ۋە توفەڭلەرنىڭ^① ئوقى بىلەن قارشى ئېلىشتى. بۇ چاغدا، يەنە بىر گۈرۈھ جۇڭغار ئاتلىقلىرى ھەفتەئى مۇھەممەدان ئىگىزلىكىنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئالتۇنلۇق

① توفەڭ - ئىچىگە دورا - ئوق چىقىدىلىپ، بىلىك ئارقىلىق ئېتىلىدىغان سىلىق.

دەرۋازىسىنى بۆسۈپ ئۆتمەكچى بولۇپ ئۇدۇلىدىن ئات سېلىشىۋىدى، ئالدىدىن زالىپ^① ئېتىلغان ئوق يامغۇرىغا دۇچ كېلىپ، ئون نەچچە جۇڭغار چېرىكى ئات - پاتلىرى بىلەن تەڭلا يەرگە يىقىلدى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئالتۇنلۇق دەرۋازىسى ئالدىدىكى مەيداندا قىزغىن جەڭ باشلىنىپ كەتتى. ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان جۇڭغار چېرىكلىرى سان جەھەتتىن كۆپ بولغاچقا، ئېۋەز بەگنىڭ جەڭچىلىرىنىڭ چوڭ غەيرەت بىلەن جەڭ قىلىشىرىغا قارىماي، دەۋرەپ بېسىپ كېلىۋېرىشتى.

ئالتۇنلۇق دەرۋازىسى تەرەپتە، ئۆز جەڭچىلىرى بىلەن جۇڭغارلارنىڭ ھۇجۇمىغا دادىللىق بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان ئېۋەز بەگ چىداپ تۇرالماستىن گۈلخان - ئوتقاشلارنىڭ يورۇقىدا ئالتۇندەك پارقىرىغان قىلىچىنى يېنىدىن سوغۇرۇپ ئالدى - دە، ئالغا ئات قويدى.

قەلئە بېگىنىڭ بۇ ھەرىكىتىنى كۆرگەن نۆۋكەرلەر ھەر ياقىتىن ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇشتى. بىر نۆۋكەر:

— بەگ جانابلىرى، سىلى جەڭگە كىرمىسىلە، سىلى ئۈچۈن ئۆلسەك، بىز ئۆلەيلى! — دەپ ئۇنىڭ ئېتىنىڭ چۆلۈۋىرىغا مەھكەم ئېسىلدى. ئېۋەز بەگ:

— قويۇۋەت مېنى! ئانام مېنى جەڭگە ئاتاپ تۇغقان! باشقىلار قىرغىنغا كىرگەندە مەن تاماشا كۆرەمىم؟! — دەپ قولىدىكى قامچا بىلەن ئاتنى قاتتىق بىرنى ئۇردى. مۇنداق قامچا يەپ ئۆگەنمىگەن كۈچلۈك جىرەن قاشقا بىر سەكرەپلا ئالغا قاراپ ئۇچتى — دە، ئىگىسىنى جەڭنىڭ قايناپ تۇرغان جايىغا ئېلىپ كىرىپ كەتتى. قالغان نۆۋكەرلەرمۇ بوراندەك قوزغىلىپ، ئات يۈگۈرتكىنىچە جەڭگە كىرىپ كېتىشتى. ئۇلار ئوت يالقۇنىنىڭ

① زالىپ ئېتىش — بىرقانچە مىللىتىنىڭ تەڭلا ئېتىلىشى.

يورۇقىدا جۇڭغار ئاتلىقلىرى بىلەن قىلىچلىشائىتى،
 نەيزىلىشەتتى. قوللىرىدىكى چوقماقلىرىنى جۇڭغارلارنىڭ
 باشلىرىغا ئۇرۇشاتتى...

— ئاۋۇ قىلىچۈزلىق قىلىۋاتقان باھادۇر كىم؟ — دەپ
 سورىدى غالدان يېنىدىكى ئاپاق خوجىدىن ئېۋەز بەگىنى
 كۆرسىتىپ تۇرۇپ.

ئاپاق خوجا سىنچىلاپ قاراپ، ئاخىر ئۇنى تونۇدى. ئۇ
 يولۋاسخان تەختكە چىققاندا يولۋاسخاننىڭ ئەمىر كېيىرلىرىدىن
 بىرى بولغان باھادىر ئېۋەز بەگ ئىدى. بۇنىڭدىن توققۇز يىل
 ئىلگىرى، ئاشۇ ئېۋەز بەگ يولۋاسخاندىن يۈز ئۆرۈپ، ئىسمائىل
 خاننىڭ سەئىدىيەلەر تەختىگە چىقىشقا ياردەم بەرگەنلىكتىن،
 ئاپاق خوجا يەكەننى تاشلاپ بەدەخشانغا قېچىشقا مەجبۇر
 بولغانىدى!

— ئۇنىڭ ئىسمى ئېۋەز بەگ، — دەپ جاۋاب بەردى ئاپاق
 خوجا چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ تۇرۇپ، چۈنكى ئۇ بۇنىڭدىن
 توققۇز يىل بۇرۇنقى ئۇچىنى تېخى ئۇنتۇلۇپ قالمىغانىدى، —
 ئاسىي ئىسمائىل خاننىڭ لەشكەر باشلىقلىرىدىن بىرى. ئۇ
 ناھايىتى قارام بىرنېمە. بىشەۋكەتى قالماق خان ئالىيلىرى،
 ئۇنىڭدىن قاتتىق ھەزەر قىلماق لازىمدۇر!

ئېۋەز بەگنىڭ جان پىدالىق بىلەن ئېلىشىۋاتقانلىقىغا قايىل
 بولغان غالدان ئاپاق خوجىنىڭ كېيىنكى گەپلىرىگە ئانچە قۇلاق
 سېلىپ كەتمىدى.

— بېرىپ مېنىڭ پەرمانىمنى يەتكۈز. ئۇنى تىرىك
 تۇتۇڭلار! يارىلاندىرۇپ قويساڭلارمۇ بېشىڭلارنى ئالمەن! —
 دەپ بۇيرۇق بەردى غالدان يېنىدىكى بىر تورغانقا.

— جە! — دەپ قۇللۇق بىلدۈردى ھېلىقى تورغات ۋە
 ئېتىنىڭ بېشىنى قايرىپلا جەڭ بولۇۋاتقان جايغا قاراپ چېپىپ
 كەتتى.

ئېۋەز بەگ بۇ چاغدا جۇڭغارلارنىڭ سەر كەردىسى سىۋېن ئارابدان بىلەن نەيزىلىشىۋاتقاندى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بىرنىمە پۇلاڭلىغاندەك بولدى — دە، ئېتىنىڭ بويىغا ھالقا قىلىپ ئېتىلغان بىر كەمەنباغ كېيىلىپ قالدى. كەمەنباغ چىڭ تارتىلىپ تۈزلەندى. ئېۋەز بەگنىڭ ئېتى مۇدۈرلەنگىنىچە ئالدى تەرەپكە بىر ئۆمتۈلۈۋىدى، ئات ئۈستىدىكى ئېۋەز بەگ ئاتنىڭ بېشىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ ئالدى تەرەپكە ئۇچۇپ چۈشتى. ئۇ ئورنىدىن سەكرەپ تۇرماقچى بولغىنىدا، ئون نەچچە جۇڭغار چېرىكى ئۆزلىرىنى ئانتىن ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشلاشتى — دە، ئۇنى يەرگە مەھكەم نىقتاپ بېسىۋالدى. ئېۋەز بەگ پۈتۈن كۈچى بىلەن تىپىرلاپ بوشىنىشقا ھەرىكەت قىلدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئۈستىدىن بېسىپ تۇرغان تاغدىن ۋە كېكىردىكىنى مەھكەم قاماللىۋالغان تۆمۈر چاڭگالدىن قۇتۇلۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى...

ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىۋىدى، غالداننىڭ يېنىدا تۇرغان ئاپلاق خوجىنىڭ تاتىرىپ تامدەك بولۇپ كەتكەن چىرايىغا كۆزى چۈشتى ۋە بوغۇلۇپ: «ھەي ئىت!» دەپ ۋارقىردى. ئېۋەز بەگنىڭ ئىككى نۆۋكەرى كەمەنباغچى جۇڭغار چېرىكلىرىنى كەينىدىن قوغلاپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا چۈشۈشكە ئۈلگۈرگەن بولسىمۇ ئەمما بىر مۇنچە جۇڭغار ئاتلىق چېرىكلىرى يوپۇرۇلۇپ كېلىپلا بۇ ئىككى نۆۋكەرنىڭ ئۈستىگە ئېتىلدى ۋە پىداكارلىق بىلەن ئېلىشىۋاتقان بۇ ئىككى نۆۋكەرنى ئۇزاق ئېلىشىشتىن كېيىن قىلىچلاپ تاشلىدى. ئۇلار پارچىلىنىپ توپىغا ئارىلاشتى.

ئېۋەز بەگنىڭ جەڭچىلىرى ئەمىر كېيىرنىڭ جۇڭغارلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئەلەمگە چىدىيالماستىن تېخىمۇ قاتتىق ئۇرۇش قىلىشتى. ئەمما، جۇڭغارلار ئۇلارنىڭ تولىسىنى تېخىمۇ رەھىمسىزلىك بىلەن قىرىپ تاشلىدى.

قالغانلىرى بولسا كۈچلۈك جۇڭغار ئاتلىقلىرى تەرىپىدىن كەڭ دالاغا توزدۇرۇۋېتىلدى. ئۇلار يەكەن قەلئەسىنىڭ جۇڭغارلار قولىغا چۈشۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، يېنىپ - يېنىپ توپلىشىپ، ئۆلۈمنى ھەممىدىن ئەۋزەل كۆرۈپ، دۈشمەنگە قاراپ ئېتىلاتتى...

يەكەن قەلئەسىدە قارشىلىق داۋاملاشماقتا ئىدى. ھەفتەئى مۇھەممەدان ئالدىدا باشلانغان جەڭ شاۋقۇنى بىردەمدىلا پۈتۈن قەلئەنى قاپلاپ، كىشىلەرنى ساراسىمىگە سالىدى. يەكەننىڭ ھاكىمى ئەمىر مىرزا ھەيدەر دوغلاتى^① بۇ چاغدا بىر قىسىم ئادەملىرى بىلەن ئالتۇنلۇق مەدرىسىنىڭ ئىچىدە جۇڭغارلارغا قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقاندى. دەسلەپتە، ئالتۇن دەۋۋازىنىڭ تېشىدىكى ھەفتەئى مۇھەممەدان تەرەپتە ئاڭلىنىۋاتقان جۇڭغار ئاتلىقلىرىنىڭ ھاي - ھۇي چۇقانىلىرى ئەمدى شەھەرنىڭ كوچىلىرىدا ئاڭلىنىۋاتقاندى. سېۋان ئارابدان باشچىلىقىدىكى جۇڭغار تۇرشاۋۇللىرى سەئىدىيە قوشۇنلىرىنىڭ كۈنچىقىش يۇقىرى تەرەپتىكى دەۋۋازىلاردىن بۆسۈپ چىقىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئۆتۈك بازىرى، كىچىك ئالتۇنلۇق، قوچقار ئاتا، چارسۇ كۆل كوچىسى ۋە تېرەكبىاغ كوچىلىرى ئارقىلىق ئۈدۈل كۈنچىقىشتىكى قالغات دەۋۋازىسى بىلەن مەسخىرە دەۋۋازىسى تەرەپكە تاراقلاپ ئات چاپتۇرۇپ ئۆتۈپ كېتىشتى.

غەدىگەرلىك، شەھىدانكۆل، نور تۇۋى قاتارلىق كوچا - يوللارنىڭ ھەممىسىدە جۇڭغار ئاتلىق چېرىكلىرىنىڭ سايىسىنى كۆرۈش مۇمكىن ئىدى. ئۇلار قوللىرىدا ئوتقاش كۆنۈرۈۋېلىشقاندى. بىر جۇڭغار ئاتلىق چېرىكى غەدىگەرلىك

① مىرزا مۇھەممەت ھەيدەر كوراكانى بىلەن ئىسىداش يەنە بىر كىشى.

كۆچىسىنىڭ ئاغزىدىكى ئەگۈنگە يېتىپ بارغاندا، ئۇنىڭ ئېتى تۈستىن مېڭىشتىن توختاپ ئەگۈنىڭ ئاستىغا قويۇلغان بىر تاشقا پۈتلىشىپ موللاق ئېتىپ يىقىلدى. ھېلىقى چېرىكمۇ ئانىڭ ئۈستىدىن موللاق ئېتىپ چۈشۈپ، پۈتۈن بەدەن ئىزلىرى يەرگە نەقىش باشتى.

ئاق تاغلىق ئىشان - سوپىلار - ئاپاق خوجىنىڭ خاس مۇرىتلىرىدىن تەشكىل قىلىنغان سوپى چېرىكلىرى بىر قولىغا ئوتقاش، يەنە بىر قولىغا قەلەندەرلىك سوتتا - تايماقلىرىنى ئېلىپ، ئىسمايىل خاننىڭ تەرەپدارلىرىنى قوغلاپ ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈشۈپ يۈرۈشەتتى. ئۇلار شۇنداق غەزەپكە كەلگەنكى، مۇشۇ تاپتا ئۇلار ئالدىغا شىر ياكى يولۋاس ئۇچراپ قالسىمۇ، قىلچە قورقۇپ قالمايتتى. رۇستەم ۋە ئىسغەندىيار ئۇلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسا ئاجىز ۋە خار بولغان بولاتتى!

ھاكىمبەگ ئەمىر ھەيدەر دوغلاتى بىر قىسىم لەشكەرلىرىنى باشلاپ ئالتۇنلۇق مەدرىسىدىن ھۇجۇم قىلىپ چىقىشقا بىر نەچچە قېتىم ئۇرۇنغان بولسىمۇ ئەمما ئۇلارنىڭ ھۇجۇمى جۇڭغار چېرىكلىرىنىڭ قاتتىق قارشىلىقىغا دۇچ كېلىپ تېزلا بىتچىت بولۇپ كەتتى. كېچىدە قايسىسى قالماق، قايسىسى ئۆز ئادەمىمىزغا ھەيدەر دوغلاتى زادىلا ئاجرىتالماي قالدى. كۆزىگە يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەنلەرنىڭ ھەممىسى قالماق چېرىكلىرى بولۇپ كۆرۈندى. تۆۋەنكى تەرەپتىكى خانقا دەرۋازىسى تېخى قالماق چېرىكلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتمىگەندەك قىلاتتى. شۇڭا، ئۇ ئادەملىرىنى باشلاپ تۆتىنچى داپقۇر قاتتىق ھۇجۇم قىلىپ ئاخىر جۇڭغار چېرىكلىرىنىڭ مۇھاسىرىسىنى بۇزۇپ چىقىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالدى. «ئەلغىرارۇ مېمىلايۇتاقۇ. مېن سۈنەنسىلمۇر

سەلن.» ① مەرزا مۇھەممەد ھەيدەر دوغلاتى بىرەر يۈزدەك ئادىمنى ئېلىپلا تۆۋەنكى دەرۋازا تەرەپكە خانقا قوۋۇقىغا قاراپ قاچتى... ②

ئالتۇنلۇق مەدرىسىگە ئىككى مىڭدەك ھەربىي ۋە قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكى ئەمەلدار، پۇقرالار بېكىنىۋالغانىدى. ئەتىسى تاڭ سۈزۈلگەندە، كىشىلەر ئاپاق خوجىنىڭ سوپ چېرىكلىرىنىڭ كىشىلەرنى قوغلاپ يۈرۈشكە ئىلگىرىنى كۆرۈشتى. ئاپاق خوجىنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، غالدان شەھەردە ئۈچ كۈن قەتلىئام ئېلان قىلدى.

يەكەن شەھىرىدە ئىلگىرىكى خان — سۇلتان ئىسمايىل خان زامانىدا قارا تاغلىقلار تەرىپىدىن بېسىلغان ئاق تاغلىقلار، ئىلگىرىكى ھۆكۈمدار ئىسمايىل خانىدىن نارازى ئادەملەر ناھايىتى كۆپ ئىدى. شەھەرلىكلەر بۇلانغان، ئېتىزلىقلار سۇلتان ئىسمايىل خان باشلاپ كەلگەن يىلدىن تەيشىنىڭ ئاتلىق چېرىكلىرى تەرىپىدىن چەيلەنگەن، ئاق تاغلىقلارنىڭ سەردارى — ئاپاق خوجىنىڭ دادىسى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان قارا تاغلىق سوپىلار تەرىپىدىن يېڭىسارنىڭ قوش گۈمبەز دېگەن يېرىدە زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى. شۇڭا، ئەقلىدىن ئازغان بۇ تەلۋە خوجا - ئىشانلار ئۆتكەنكى قىساسلىرىنى چوقۇم ئالماي قويمايتتى.

ھاكىمىيەت قۇشى ئاپاق خوجىنىڭ نۇسرەت ئاسمىنىدا پەرۋاز قىلغاندىن كېيىن سابىق سۇلتان ئىسمايىل خان زامانىدا مەنەسپ - مەرتىۋىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان سابىق ئەمەلدارلارمۇ ئابدۇللاخان تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن خانزادە خېنىم بىلەن

① «تاڭ كەلگىلى بولمىغاندا قېچىش — بەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننەتلىرىدىندۇر. مەرزا ھەيدەر دوغلاتى قېچىپ كېتىۋاتقاندا، جۇنغار چېرىكلىرىگە ئۇچراپ تىرىك قولغا چۈشتى.»

②

ئەبەيدۇللا سۇلتاننىڭ خۇن دەۋاسىنى تەلەپ قىلىپ چىقىشتى... .

*

*

*

ھۆرمەتلىك كىتابخان، بىز ئالدىنقى بابلاردا سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئونىنچى ئەۋلاد سۇلتانى ئابدۇللاخان بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى — قەشقەر نايسى، شاھزادە يولۋاسخان ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ماجىرالار ھەققىدە ئاز - تولا توختالغاندۇق. يولۋاسخان مۇستەقىللىق خاھىشى ناھايىتى ئۈستۈن شاھزادە ئىدى. ئۇ داۋاملىق قورال كۈچىگە تايىنىپ زورلۇق قىلىشقا ۋە ئىسيان كۆتۈرۈشكە خۇشتار ئىدى. شۇڭا، ئۇ قوللىغۇچىلارغا جىددىي ئېھتىياجلىق بولۇپ تۇرغىنىدا، يەرلىك تەپرىقچى كۈچلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئاساسى بولغان ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەر تەبىئىي يوسۇندا يولۋاسخاننىڭ قوللىغۇچىلىرىغا ئايلانغانىدى.

مىلادى 1562 - يىلى يازدا، مەخدۇم ئەزەمنىڭ چوڭ ئوغلى، ئىشقىيە (ئاق تاغلىقلار) مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سەردارى مۇھەممەد ئىمىن ئىشان ئىمامى كالان خوجا ئۆزىنىڭ ئىسمى، ئىسھاقىيە (قارا تاغلىقلار) مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سەردارى خوجا ئىسھاق ۋە لەيلىۋىلا تەرىپىدىن زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلگەندىن تارتىپ، ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەر قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەر بىلەن ئىزچىل تۈردە ئۆچەكشىپ كېلىشىۋاتقاندى. ئابدۇللاخانغا قارشى تۇرغانلىق ماھىيەتتە قارا تاغلىقلارغا قارشى تۇرغانلىق بولاتتى. شۇڭلاشقا، يولۋاسخان ئاياق خوجا بىلەن تېزلا سىياسىي ئىتتىپاق تۈزدى. ئاق تاغلىقلارنىڭ تەسىر كۈچى يولۋاسخان ھاكىمىيىتىنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا تېزلا كېڭەيدى. يولۋاسخاننىڭ ئەمەلىي كۈچىمۇ ئاق تاغلىقلارنىڭ پائال قوللىشى ئارقىسىدا كۈندىن - كۈنگە زورىيىپ، سەئىدىيە مەملىكىتىدە سەل

قاراشقا بولمايدىغان بىر تۈرلۈك ئۆكتىچى كۈچ بولۇپ شەكىللەندى ۋە مەركىزىي ھاكىمىيەت - سۇلتان ئابدۇللاخان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە سەلتەنىتى بىلەن ئۆزەنگە سوقۇشتۇرالايدىغان دەرىجىگە بېرىپ يەتتى. ئارقىدىنلا ئۇ سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ پايتەختى يەكەنگە ئاتىسى - سۇلتان ئابدۇللاخانغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن قەشقەردىن لەشكەر تارتىپ چىقتى.

(مىلادى 1666 - يىلى 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى يەنى ماھىي شىۋالىنىڭ سەككىزىنچى كۈنى، سۇلتان ئابدۇللاخان يولۇاسخاننىڭ ئارىغا سوغۇقچىلىق سېلىش ھىيلىسىنىڭ دامغا چۈشۈپ كېتىپ ئۆزىگە سادىق بەگلەردىن مىرزا تىنىبەگ، نەجىببەگ قاتارلىق ئەمرۇل - ئۆمەرلارنى ئارقا - ئارقىدىن ئۆلتۈردى. بىراق، ئەتىسى يەنە، ئۆزىنىڭ ئالداغانلىقىنى سېزىپ، بۇ ئۆچىنى يولۇاسخاننىڭ پەرزەنتلىرىدىن ئالماقچى بولدى - دە، ئۆزىنىڭ قىز نەۋرىسى، يولۇاسخاننىڭ قىزى خانزادە خېنىمنى ھەفتەئى مۇھەممەددا چالما - كېسەك قىلىپ ئۆلتۈرگۈزدى. ئارقىدىنلا خوتەنگە مەكتۈپ ئەۋەتىپ، «مۇھەممەد قاسىمبەگ باشلىق ئەمرۇل - ئۆمەرلار! مېنىڭ بېخەتەرلىكىم ئۈچۈن، سۇلتاننى ئۆلۈمگە مەھكۇم قىلىڭلار! قوشۇننى دەرھال ئاتلاندىرۇپ يەكەنگە كېلىڭلار!» دەپ پەرمان چۈشۈردى. خوتەن نايسىبى، يولۇاسخاننىڭ ئوغلى، ئابدۇللاخاننىڭ نەۋرىسى بولغان 18 ياشلىق شاھزادە ئەبەيدۇللا سۇلتان خوتەن ئەمىرلىرىنىڭ قىستىشى بىلەن زەھەر ئىچىپ ئۆلۈۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. شۇنداق قىلىپ خانزادە خېنىم بىلەن شاھزادە ئەبەيدۇللا سۇلتان بوۋىسى ئابدۇللاخان بىلەن ئاتىسى يولۇاسخان ئوتتۇرىسىدىكى تەخت تالىشىش ماجىراسىنىڭ قوربانلىرىغا ئايلىنىپ قالدى. بۇ ئىشنىمۇ ئاپاق خوجىنىڭ بىۋاسىتە قىل تىقىپ پىلانلىشى ئارقىسىدا ۋۇجۇدقا كەلگەندى ئەلۋەتتە!

قايسى ئەلدە نادانلىق، غاپىللىق غالىپ كەلسە، شۇ ئەلدە تەپرىقات، بۆلۈنۈش ئەۋجىگە چىققان بولىدۇ. قايسى يۇرتتا ھەقىقەتنىڭ باغرى تىلىنغان بولسا، شۇ يۇرتتا غاپىللار يۇقىرى دەرىجىلەرنى ئىگىلەيدۇ. ئوڭگۇز تۇمشۇق، ئېيىق پەنجە، بۆرە چىشلىق، تۈلكە قۇيرۇق، قېچىر تۇپاق، چاپان مەجەز، يىلان تىللىق كىشىلەر ئۈستۈن مەرتىبىلەرگە كۆتۈرۈلىدۇ! مەخدۇم ئەزەمنىڭ ياراملىق پۇشتى بولغان ئاپاق خوجىمۇ دەل مۇشۇ سۈرەتتىكى ئادەملەرنىڭ تىپىك ۋەكىلى ئىدى. دۇنيادا ئادەملەرنىڭ ئىدىيىسىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىشتىن ئوڭاي ئىش بولمىسا كېرەك. بۇنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى، «توپلاڭدا توغاچ ئوغرىلاش» دېگەن ئوبرازلىق سۆزگە يىغىنچاقلىغانىدى.

ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ پايدىلىق ئىلىم - ۋەتەننى سۆيۈش ئىلىمىدۇر! ئاق تاغلىقلارنىڭ سەردارى ئاپاق خوجا بۇنى ئوبدان چۈشەنگەنلىكتىن، سەئىدىيە خانلىقىنى مۇقەرز قىلىشنى ھەممىدىن ئاۋۋال مۇشۇ تەرەپتىن قول سېلىشتىن باشلىدى. ئاپاق خوجا ۋەتەنسىزلىكنىڭ ۋە پىرقىۋازلىقنىڭ كىشىلەرنىڭ ئېڭىنى قالايمىقانلاشتۇرۇشتىكى رولىنى چۈشىنىپتتى. چۈنكى، بىر مەشھۇر ھەدىستە: «ۋەتەننى سۆيۈش — ئىمان جۈملىسىدندۇر!» دەپ ئېيتىلغان. دېمەك، ئىنسانغا ئەڭ نەپ بېرىدىغان ئىلىم — ۋەتەنپەرۋەرلىك ئىلىمىدۇر. ھەدىستە ئىمان دەپ ئاتالغان ۋەتەنپەرۋەرلىك ئېڭى سەئىدىيە خانلىقىنى پارچىلاشتا مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئەۋلادلىرى بولغان قەشقەر خوجىلىرى ئەڭ دەسلەپتە دۇچ كەلگەن زور نەساق ئىدى. ئاپاق خوجىمۇ ئىشنى ۋەتەنسىزلىكنى تەرغىب قىلىشتىن باشلىدى ۋە شۇ ئارقىلىق سەئىدىيە خەلقىنىڭ ئىمانىنى سۇسلاشتۇرۇشقا تىرىشتى.

شۇ چاغلاردا بۇ ئەل نادانلىققا پاتقان، تەۋپىق — ئادالەت

كۆتۈرۈلگەن، ھاياسزلىق، ئىنساپسىزلىق كۈچەيگەن، مېھىر - شەپقەت تۈگىگەندى. ئەلنى ئېشەكتىنمۇ بەتتەر نادانلىق پاتىقىغا چۆكتۈرگەن بۇ بىر توپ ئەخلاقسىز پاسىق، قەبىھ گۇناھكار، يالغانچى، بىئەجەل ئۆلىدىغان غالىجر ھەسەتخور، ئەشەددىي قارا قورساق، ئىچى چاپاندىنمۇ زەھەر قەشقەر خوجىلىرى ھەممىلا يەردە زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىشاتتى. ئۇلار دۇئا بىلەن نام، دۇئا بىلەن جان، دۇئا بىلەن ئىمان، دۇئا بىلەن ۋەج، دۇئا بىلەن ئابروى تاپقىلى بولىدۇ، دەپ دەۋا قىلىشاتتى. ئۇلار دۇئا بىلەن يۇرت، دۇئا بىلەن تەخت ئېلىش قەستىدە يۈرۈشەتتى. شۇ زاماندا سەئىدىيە كىشىلىرى قورقۇنچاق، پىكىر - تەپەككۈر قابىلىيىتى تۆۋەن، نان قېپى، زەئىپ، تەرسا، چېچىلاڭغۇ، ئىش خوشياقماس، ئاجىز، ئەخمەق، لاپخور، شاللاق، تەرى سۆرۈن، توك، بەتقىلىق، بەتخوي، «قايىناق سۇدا تاھارەت ئېلىپ مەسچىتتە چېچاڭشىيدىغان» ئەقلى پالەچ ئاڭقاۋلاردىن بولۇپ كېتىشكەندى!

دېمەك، دۇنيادا ھەممە ياخشىلىقنى بىرلا ياخشىلىققا - ئىلىم - مەرىپەتكە يىغىنچاقلىغىلى بولغىنىدەك، دۇنيادىكى ھەممە ئىپلاسلىقنىمۇ نادانلىقتىن ئىبارەت بىرلا ئىپلاسلىققا يىغىنچاقلاش ھەم مۇمكىن! ياكى بولمىسا، دۇنيادا قانچىلىك ئالىيچانابلىق بولسا، بۇ ھەممىدىن ئاۋۋال ئىلىم - مەرىپەتنىڭ مېۋىسىدۇر؛ جاھالەت، پەسلىك، قاششاقلىق ۋە رەزىللىكلەرنىڭ ھەممىسى نادانلىقتىن باشلىنىدۇ. چۈنكى، جاھاندىكى ھەممە سەلتەنەت قاتىللىرى تارىختىن بۇيان ئۆز مەقسەتلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا نادانلىقتىن پايدىلىنىپ كەلگەن!

* * *

ئەمدى ئۆز سۆزىمىزگە كەلسەك، سەئىدىيە مەملىكىتىنىڭ

مەشھۇر سۇلتانى ئابدۇرەشىدخان زامانىدىن تارتىپلا باشلانغان پىرچىلىق ھەرىكىتى ئاپاق خوجا زامانىسىغا كەلگەندە، مۈلكى قەشقەرىيىدە ئومۇمىي خەلق ھەرىكىتىگە ئايلاندى. كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسى قالايمىقانلىشىپ شۇ دەرىجىگە يەتتىكى، كىشىلەر نېمىنىڭ خاتا، نېمىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ئىلغا قىلالمايدىغان بولۇپ قېلىشتى!

* * *

يەكەن — قەدىمكى ساكارائول دۆلىتىنىڭ پايتەختى ئىدى. ساكارائول — قەدىمكى زاماندا غەربىي يۇرتتىكى 36 دۆلەتنىڭ بىرى ئىدى.

/ مىلادى 1470 - يىلى، شەرقىي چاغاتاي ئولۇسىنىڭ دوغلات قەبىلىسىدىن كېلىپ چىققان مىرزا ئابابەكرى^① يەكەننىڭ كۈنچىقىش تەرەپىگە ئايلانمىسى ئىككى چاقىرىم كېلىدىغان دائىرىگە سېپىل سوقۇزغانىدى. يەكەن سېپىلىنىڭ بەش قوۋۇقى بولۇپ، كۈنچىقىش تەرەپتىكىسى — «ئالتۇنلۇق دەرۋازىسى»، كۈنچىقىش تۆۋەن تەرەپتىكىسى — «مەسخىرە دەرۋازىسى»، كۈنچىقىش يۇقىرى تەرەپتىكىسى — «قالىغات دەرۋازىسى»، شىمال تەرەپتىكىسى — «تېرەكباغ دەرۋازىسى»، جەنۇب تەرەپتىكىسى — «خانقا دەرۋازىسى» دەپ ئاتىلاتتى.

شەھەرنىڭ ئىچىدىكى كوچا - يوللار بىر - بىرىگە تۇتاشقان بولۇپ، شەھەرگە خۇددى ئۆمۈچۈك تورىدەك يېپىلغانىدى:

① / مىرزا ئابابەكرى (1514 - ؟) — قەشقەردە قۇرۇلغان مىرزا ئابابەكرى خانىدانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى. ئۇ شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ ئىچكى قىسمىدا غەلبىي يۈز بەرگەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ قەشقەرنى بېسىۋالغان ۋە تاغىسى مىرزا مۇھەممەد ھەيدەرنى قەشقەردىن قوغلاپ چىقارغانىدى. ئۇ مۈلكى قەشقەرىيىگە ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئەللىك يىل ئىچىدە قانلىق سىياسەت يۈرگۈزۈپ، پۇقرالارغا رەھىمسىزلىك بىلەن زىيانكەشلىك قىلغانىدى. مىلادى 1514 - يىلى، سۇلتان سەئىدخان تەرىپىدىن مەنلۇپ قىلىنىپ، قارا قۇرۇمغا قاچقاندا، مۇلازىملىرى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.

ئالتۇنلۇق دەرۋازىسى بىلەن شەھەرگە كىرگەندە، ۋاپۇرۇش بازىرى، كىچىك ئالتۇنلۇق، گۆرباغ، قوچقار ئاتا، داڭدار، چارسۇ كۆل، يار كوچا، تېرەكباغ، گۈزەر ئارقىلىق قالغات دەرۋازىسىغا چىققىلى بولاتتى؛ ۋاپۇرۇش بازىرى ۋە خەندەككۆل كۆچىلىرى ئارقىلىق ئوتۇپ، غەدىگەرلىك، رەستە، چارسۇ كۆل، شەھىدانكۆل كۆچىلىرى بىلەن ماڭسا، يەنىلا قالغات دەرۋازىسىغا چىققىلى بولاتتى؛ ئالتۇنلۇق دەرۋازىسىدىن كىرىپ، تۆۋەنكى تەرەپكە قاراپ ماڭغاندا، تاشقىرىقى راۋاق، يېڭى مەھەللە، يېڭى بازار ئارقىلىق خانىقا دەرۋازىسىغا چىققىلى بولاتتى؛ ئالتۇنلۇق دەرۋازىسىدىن كىرىپ كۈنچىقىشقا قاراپ ماڭغاندا، خەندەك كۆلبېشى، يېڭى مەھەللە، ئارا ئوردا كۆچىلىرى بىلەن غەدىگەرلىككە كېلىپ، ئاندىن تۆۋەنگە بۇرۇلۇپ، نوتۇۋى، توغراق كۆلبېشى كۆچىلىرى ئارقىلىق كۈنچىقىشتىكى مەسخىرە دەرۋازىسىغا چىققىلى بولاتتى.

يەكەننىڭ چوڭ كوچا - يوللىرى كەڭلىكى ئون قەدەمدىن ئون ئالتە قەدەمگىچە كەڭلىكتە ئېلىنغان بولۇپ، بىر ئۇچى شەھەرنىڭ ھەرقايسى قوۋۇقلىرىغا بېرىپ تاقىلاتتى. يەنە بىر ئۇچىغا ئەگۈن دەپ ئاتىلىدىغان ياغاچ سالاسۇنلۇق دەرۋازا بېكىتىلگەندى.

شەھەرنىڭ بۇ كوچا - يوللىرىدىن يەنە تەرەپ - تەرەپكە شاخ ئايرىپ، مەھەللە كۆچىلىرىمۇ ئېلىنغانىدى. بۇ كوچىلار قاسساپلىق كۆچىسى، شاخال كۆچىسى، تۈگەنبېشى كۆچىسى، رېگىستان، دۆڭباغ كۆچىسى، گۈندىخانا كۆچىسى، ھەيدەر باغ كۆچىسى، ناۋاتمان كۆچىسى، ئەشمىكار كۆچىسى، ناغرىچىلار كۆچىسى، ئەلگەكچى كۆچىسى، جۈمبۇچى كۆچىسى قاتارلىق ئوتتۇزدىن ئارتۇق كۆچىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. بۇ شاخچە كۆچىلەرنىڭ كەڭلىكى ئالتە قەدەمدىن ئون قەدەمگىچە كېلەتتى. بۇ كۆچىلەر ئارقىلىق يۈزدىن ئارتۇق مەھەللىگە يېتىپ بارغىلى

بولاتتى. بۇ مەھەللىلەرنىڭ بەزىلىرى شۇ كوچا نامى بىلەن، بەزىلىرى مەسچىت نامى بىلەن ۋە بەزىلىرى بولسا، كۆل نامى بىلەن ئاتىلاتتى.

يەكەن شەھىرىدە سۇ بىلەن تەمىنلەيدىغان ئاتىشىش ئارنۇقراق كۆل بار ئىدى. بۇ كۆللەرنىڭ ئىچىدە راۋاڭكۆل، كوچا ئاغزى كۆلى، ۋاپورۇش بازىرى كۆلى، ئالتۇنكۆل، گۆرباغ كۆلى، چارسۇ كۆلى، گۈلغۇنكۆل، ئوردا كۆلى، شەھىدانكۆل، ساغرىچىكۆل، ئابابەكرى كۆلى، تۆمۈر خوجا كۆلى، ناسىر خوجا كۆلى، سەۋرىناز كۆلى، خەندەككۆل، ھەلەمدانكۆلى، سارايكۆلى، ناۋاتمان كۆلى قاتارلىق كۆللەر بىرقەدەر چوڭ ۋە داڭلىق قەدىمىي كۆللەر ھېسابلىناتتى. بۇ كۆللەرنىڭ بىر قىسمى پادىشاھلىق كۆللەر بولغاچقا، ھۆكۈمدارلارنىڭ نامى بىلەن ئاتىلاتتى؛ بەزىلىرىنى بولسا بايلار ئۆز تەمىراتىغا چاپتۇرغانلىقتىن، شۇ باينىڭ نامى بىلەن ئاتىلاتتى؛ بەزىلىرى بولسا، مەھەللە - كويىلاردىكى ئاھالىلەر بىرلىشىپ چاپتۇرغانلىقتىن مەھەللە نامى بىلەن ئاتىلاتتى.

بۇ كۆللەرنىڭ شەھەر سىرتىدىن سۇ كىرىدىغان ۋە شەھەر سىرتىغا ئېقىپ چىقىدىغان مەخسۇس ئېرىقلىرى بولغاچقا، كۆل سۈيى قىش - ياز سۈزۈك، كۆپكۆك زۈمرەتتەك، قاشتېشىدەك سۈزۈك، پاكىز تۇراتتى. كۆل سۈيىنىڭ پاسكىنا بولۇپ كەتمەسلىكىنى كاپالەتلەندۈرۈش ئۈچۈن، كۆللەرنىڭ ئەتراپىغا ياغاچتىن سالاسۇن ئورنىتىلغانىدى.

شەھەرنىڭ ھەرقايسى مەركىزىي كوچىلىرىدا ۋە ھەرقايسى مەھەللىلەردە شەھەر ئاھالىسىنىڭ يۇيۇنۇشى ئۈچۈن ياغاچ ۋە پىششىق خىشتىن ئاجايىپ ھۈنەر بىلەن گۈمبەزلىك ياسالغان گۈلەخ، مۇنچا - ھاماملاردىن 437سى بار ئىدى. ھامامنىڭ ئېگىزلىكى بەش - ئالتە غۇلاچ كېلەتتى. ھامام ئادەتتە ئىككى بۆلەككە بۆلۈنگەن بولۇپ، تاشقىرىقى بۆلىكى يۇيۇنغىلى

كەلگەنلەر كىيىم قويىدىغان ئۆي ۋە دەم ئالىدىغان خانا ئىدى. ئىچكىرىكى بۆلىكى يۇيۇنىدىغان ھامام بۆلىكى بولۇپ، قاناتسىز ئەگمە ئىشىكلەر بىلەن كىچىك - كىچىك خانىلارغا بۆلۈپ تاشلانغانىدى.

ھامامنىڭ ھەممە خانىسىنىڭ تام تۈۋىنى بويلاپ ئېگىزلىكى ئۈچ گەز، كەڭلىكى بىر يېرىم گەز كېلىدىغان، مەرمەر تاشلار بىلەن قاپلانغان تۇتاش ئېرىقلار ياسالغانىدى. بۇ ئېرىقلاردا يۇيۇنغۇچىلارغا كېرەكلىك بولىدىغان ئىسسىق سۇ توختىماي ئېقىپ تۇراتتى. ھامامنىڭ ئىچى پۈتۈن يەر، تام - تورۇسلىرى كۆكۈچ چىنە كاھىشلار بىلەن قاپلانغان بولۇپ، ئېرىقلاردىكى ئىسسىق سۇدىن كۆتۈرۈلگەن ھور پۈتۈن ھامامنى قاپلاپ كېتەتتى. ھەربىر خانىنىڭ تورۇسىدىكى گۈمبەزنىڭ ئۈستىگە ئەينەكلىك تۇڭلۇك قويۇلغان بولۇپ، بۇ تۇڭلۇكلەردىن سۇس يورۇق چۈشۈپ تۇراتتى.

يەكەن شەھىرىدە ئالتۇنلۇقۇم مازىرى، قوچقار ئاتا مازىرى، يۈسۈپ قېدىرخان مازىرى، ھەفتەئى مۇھەممەدان، چىلتەنلىرىم مازىرى ۋە مۇساپىرلار مازىرى قاتارلىق داڭلىق شەھىردىن مازارلاردىن ئون نەچچىسى بار ئىدى.

شەھەردە ھەيدەرباغ، چىنارباغ، جاھانباغ، بېھشباغ، نەزەرباغ، ھەزرەت قاتارلىق ئون نەچچە داڭلىق چاھار باغلار بار ئىدى.^①

يەكەن شەھىرىدە مىرزا ئابابەكرى ۋە سەئىدىيە خانلىقى زامانىدا خەزىنىدىن پۇل ئاجرىتىپ قۇرغان نۇرغۇن مەكتەپ، ئالىي بىلىم يۇرتلىرى بار ئىدى. يەكەن شەھىرىدىكى خانلىق مەدرىسى دەپ ئاتىلىدىغان رەشىدىيە مەدرىسى 360 ھۆججەتلىك، ئىككى قەۋەتلىك قىلىپ سېلىنغانىدى. سەئىدىيە خانلىقىدا

① بۇ ھەقتە: «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ 39 - سانغا بېسىلغان ئىسمايىل ئەسقىرىنىڭ «يەكەن تارىخىغا ئائىت ئەھۋاللار» دېگەن ماقالىسىگە قارالسۇن.

يەكەن، قەشقەر ۋە باشقا شەھەرلەردە «يېشىل مەدرىسە»، «خانلىق مەدرىسە»، «ئالتۇنلۇق مەدرىسەسى»، «گۈرباغ مەدرىسەسى»، «قوچقار ئانا مەدرىسەسى»، «مەدرىسەسى ئىقلىمات»، «جاھان مەدرىسەسى»، «مەھمۇدىيە»، «ساجىيە مەدرىسەسى»، «ۋەلىيە مەدرىسەسى» قاتارلىق ئالىي ۋە ئوتتۇرا كىچىك دەرىجىلىك بىلىم يۇرتى، مەكتەپلەردىن 2263 تى بار ئىدى. بۇ بىلىم يۇرتلىرىدا ئەرەب، پارس ۋە ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىنىڭ گرامماتىكىسى، فىقىھ ئىلمى، پەلسەپە، ھەدىس شۇناسلىق، قۇرئان تەپسىرى، ئاتىقلىق ئىلمى، تىل - ئەدەبىيات، ئىسلام تارىخى، جۇغراپىيە، ئاسترونومىيە، ئالگېبرا، خىمىيە، ئەخلاق شۇناسلىق، خەتتاتلىق، رەسسائىلىق، ئىلمى مۇھەندىسە ۋە باشقا پەنلەردىن دەرسلەر ئۆتۈلەتتى. يەنە لۇتقى، سەككاكى، جامى، نەۋائى قاتارلىق شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن دەرس ئۆتۈلەتتى.

خانلىق كۈتۈپخانا - ئالتۇنلۇق كۈتۈپخانىسىدا شۇ زاماندا يېگانە دەپ قارىلىدىغان كاتتا قوليازمىلار، سىزمىلار، ھەر خىل يەككە ۋە توپلام ئەسەرلەردىن ئاتىش مىڭ پارچە ساقلانغانىدى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ ئىچىدە مەھمۇد قەشقەرنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى»، يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇ بىلىك»، جامال قارشىنىڭ «سۇرراخ لۇغىتىگە ئىزاھات»، ئوبۇل فوتوھ ئابدۇل جاييار ئالماينىڭ «قەشقەر تارىخى» دېگەن ئەسەرى، نىزامۇل مۈلكنىڭ «سىياسەتنامە» دېگەن ئەسەرى، ۋە پەنجۇرچىسىدا يېزىلغان، قۇبلاي زامانىدا ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان «ئەلى ئىدارە قىلىشقا پايدىلىق ئومۇمىي ئۆرنەكلەر»^①،

① «ئەلى ئىدارە قىلىشقا پايدىلىق ئومۇمىي ئۆرنەكلەر» دېگەن ئەسەر بىلەن «سەخۇلانىڭ مەخپىي تارىخى» دېگەن ئەسەرنىڭ ئۇيغۇرچە نۇسخىلىرى چىڭ سۇلالىسىنىڭ يۈننەنگۈن باغچىسىدىكى خانلىق كۈتۈپخانىسىدا ساقلانغانىدى. ئەسەر، مىلادى 1860 - يىلى ئەنگلىيە، فرانسىيە بىرلەشمە قوشۇنى بېيجىڭنى بېسىۋالغاندا، يۈننەنگۈن باغچىسى بىلەن تەڭلا كۆيدۈرۈپ تاشلانغانىدى.

«موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى»، مىرزا ھەيدەر كوراگانى تەرىپىدىن يېزىلغان ئىككى جىلدلىق «تارىخى رەشىدى» ۋە مەۋلانە شەرىپىدىن ئەل يەزدى تەرىپىدىن يېزىلغان «زەپەرنامە» قاتارلىق كاتتا ئەسەرنىڭ قولىزمىلىرى ۋە كۆچۈرۈلگەن نۇسخىلىرى بار ئىدى. يەنە «مەجىمە ئۇتتاۋارىخ»، «مىنتىخپ - ئالتاۋازىخ»، «جامى گىتى نەماي» (ئالەمنى كۆرسەتكۈچى جام)، «تاۋارىخ كىزىدە»، «نۇسرەتنامە»، «تاۋارىخ قەدىمە ۋە تاۋارىخ جەدىيە» (كونا تارىخ ۋە يېڭى تارىخ) قاتارلىق كىتابلار، پارس تارىخچىسى راشىددىنىنىڭ «جامىئۇتتاۋارىخ» بىلەن ئاتا مۈلۈك جۈەينىنىڭ «تارىخى جاھانكۇشاي» دېگەن ئەسەرلىرى ۋە يەنە تىببى پەنگە ئائىت نۇرغۇن ئەسەرلەر بار ئىدى.

«ئەلنى ئىدارە قىلىشقا پايدىلىق ئومۇمىي ئۆرنەكلەر» دېگەن ئەسەر پەغپۇرچىنىنىڭ شىمالىي سۇڭ سۇلالىسى (960 — 1127) دەۋرىدە ياشىغان سىما گۇاڭ^① دېگەن مۇئەررىخ تەرىپىدىن تۈزۈلگەن سالنامە كىتاب بولۇپ، بۇ كىتاب تېكىست، مۇندەرىجە قوشۇمچە جىلد بولۇپ جەمئىي 324 جىلد ئىدى. بۇ كىتاب پەغپۇرچىنىنىڭ ئەڭ قەدىمكى دەۋرى — يېغىلىق دەۋرىدىن تارتىپ بەش سۇلالە دەۋرىگىچە بولغان جەمئىي 1362 يىللىق تارىخنى ئۆز ئىچىگە ئالغان زور ھەجىمدىكى كىتاب ئىدى. موڭغۇللار پەغپۇرچىنىنىڭ زېمىنىنى ئىستېلا قىلغاندا، چوڭ خان قۇبلاينىڭ دانىشمەن دەيدىغان بىر ئۇيغۇر باخشىسى بۇ كىتابنى ئۇنىڭغا ئوقۇشقا تەۋسىيە قىلغانىدى. بۇ كىتابنىڭ 196- جىلىدىكى پەغپۇرچىن — تاڭ تەيزۇڭنىڭ^② مۇنۇ بىر جۈملە سۆزى قۇبلايغا بەك يېقىن كەلگەنىدى: «نۇرقوڭنى تۈزەي

① سىما گۇاڭ (1019 - 1086) — دۆلىتىمىز تارىخىدىكى شىمالىي سۇڭ سۇلالىسىنىڭ ۋەزىرى. تارىخشۇناس، دەپتەردار، تەكلىپدار، سولقول دىۋانىنىڭ بولغان. تاڭ تەيزۇڭ (599 - 649) — يەنى لى شىمىڭ، تاڭ سۇلالىسىنىڭ 2- ئەۋلاد پادىشاھى. جۇڭگو تارىخىدىكى مەشھۇر ئىمپېراتور.

دېسەڭ، — دېگەندى پەغىمۇرچىن تاڭ تەيزۇڭ، — ئەينەككە قارا؛ ساۋاق ئالاي دېسەڭ تارىخقا قارا؛ پۇتلاشماي دېسەڭ نادانغا قارا». قۇبلاي بۇ سۆزلەرنى يوغان شىرمىغا ھۆسنخەت قىلىپ يازدۇرغانىدى. قۇبلاي مىلادى 1260 - يىلى تەختكە چىقىپلا ئىككى يۈزدىن ئارتۇق باخشى تەرجىماننى خانبالىققا چاقىرتىپ كېلىپ بۇ كىتابنى تەرجىمە قىلدۇرغانىدى ۋە باشقا شاھزادە - خانلارغا ئۇنى ئوبدان ئوقۇشنى تەۋسىيە قىلغانىدى. «موڭغۇللارنىڭ مەخپى تارىخى» — سەئىدىيە دەۋرىدىن 250 يىل ئىلگىرى ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن يېزىلغان كىتاب بولۇپ، ئۇ موڭغۇللارنىڭ گۈللىنىش تارىخى، چىڭگىزخان، ئوڭىداي خانلارنىڭ مۇھارەبە جەھەتتىكى زەپەرنامىسى بولۇپ ھېسابلىناتتى. بۇ ئىككى كىتاب موڭغۇللارنىڭ چوڭ خانى تەرىپىدىن ھەرقايسى تارخانىلىقلارنىڭ خانلىرىغا دەستۇر قىلىپ تارقىتىپ بېرىلگەندى. ئۇنىڭدىن باشقا، بۇ كۈتۈپخانىدا رەسىم بېھزات بىلەن مۇھەممەد سىياھ قەلەم سىزىملىرىدىن ئادىر ئۆلگىلەرمۇ ساقلىناتتى.

يەكەن — مىرزا ئابابەكرى زاماندىن تارتىپلا ئاستانە بولۇپ كەلگەن شەھەر ئىدى. كېيىنكى سەئىدىيە دۆلىتى دەۋرىگە كەلگەندىمۇ سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ پايتەختى بولۇپ ئىلگىرى، كېيىن بولۇپ 200 يىلدىن ئارتۇق ئىزچىل تەرەققىي قىلدۇرۇلغانلىقتىن، بۇ ئەزىم شەھەر پۈتۈن مۈلكىي قەشقەرىيەنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت - سەنئەت، ھۈنەرۋەنچىلىك - سانائەت مەركىزىگە ئايلانغانىدى.

يەكەندە يالغۇز ھۈنەر - كەسىپنىڭ تۈرىلا ئۈچيۈز ئاتىمىش خىلدىن ئاشاتتى. بۇ ھۈنەر - كەسىپلەر: پاختا يىپ توقۇمىچىلىقى، يىپەك توقۇمىچىلىقى، يۇڭ توقۇمىچىلىقى، چىگە - كەندىر توقۇمىچىلىقى قاتارلىقلارنى، شۇنداقلا توقۇمىچىلىق كەسىپىنى، ھەر خىل نۇسخىدىكى زىلچا - گىلەم،

پالاس توقۇيدىغان خالۋاچىلىق كەسپىنى، ھەر خىل ياغاچچىلىق ئىشىنى بېجىرىدىغان خارەتچىلىك كەسپىنى، ئۆي - ئىمارەتلەرنى ياسايدىغان تامچى - بىناكارلىق كەسپىنى، كۆن - خۇرۇمدىن ھەر خىل ئۆتۈك، باشماق، ئىسكالاچ - مەسە ۋە كەسە - تىردان تىكىدىغان ساراچ، - موزدۇزلۇق كەسپىنى، ھەر خىل كىيىم - كېچەكلەرنى تىكىدىغان تىككۈچى ئىلمە كەسپىنى، ھەر خىل كىگىز - تەڭلىمات، تەرلىك - ئىچمەك ۋە جايدام^① باسىدىغان كىگىزچىلىك كەسپىنى، مەخسۇس توقۇمىچىلىق ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان يىك ئىشلەپچىقىرىدىغان يىكچىلىك كەسپىنى، ھەر خىل بۆك - دوپپا، تۇماق - تەلپەكلەرنى تىكىدىغان دوپپا - تۇماقچىلىق كەسپىنى، تۈرلۈك ھايۋانات تېرىلىرىدىن كۆن بۇلغارى، قارا ياكى قىزىل خۇرۇم، بىشۇ ئىشلەيدىغان چەمگەرلىك كەسپىنى، ئات - ئۇلاغلارنىڭ نوختا - يۈگەن، خامۇت، جۇمبۇ - جاۋەنلىرىنى ئىشلەيدىغان جۇمبۇلۇق كەسپىنى، ھەر خىل قىممەتلىك تاشلارنى كېسىپ - تاراشلاپ ھەر خىل ھۈنەر - سەنئەت بۇيۇملىرىنى ئىشلەپچىقىرىدىغان ھاككاچىلىق كەسپىنى، سېغىزلايدىن ھەر خىل قاچا - قۇمۇچ، جانان چىنىلەرنى ئىشلەپچىقىرىدىغان كۇلالچىلىق كەسپىنى، ھەر خىل خۇش پۇراق دورا ماتېرىياللىرىنى ساتىدىغان ئەتتارچىلىق كەسپىنى، تومۇر تۇتۇپ دورا بۇيرۇپ، كىشىلەرنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇپ، ئاغرىققا ئامال قىلىدىغان تىبابەتچىلىك كەسپىنى، ئالتۇن - كۈمۈشلەردىن زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرىنى ئىشلەيدىغان زەرگەرلىك كەسپىنى، پاختا، يۇڭلارنى ئېتىپ تازىلايدىغان ئاتقۇچىلىق كەسپىنى، يىپەكچىلىك خام ئەشياسى بولغان مەشۇت ئىشلەپچىقىرىدىغان پىلىچىلىك كەسپىنى ۋە بۇ مەشۇتلاردىن يىپەك قاينىتىپ سۈزىدىغان سۈزمىچىلىك كەسپىنى، رەخت -

① جايدام - يامغۇرلۇق كىگىز، ئادەتتە مەخسۇس نېپىز كىگىزدە ئىشلىنىدۇ.

خەرىتىلەرنى ھەر خىل رەڭدە بويلايدىغان شۈستىگەرلىك كەسىپىنى، شۇ چاغلاردا پۈتۈن مۈلكىي تۈركىستان، بەدەخشان، كەشمىر، تىبەت، ھەتتا پەنجۇرچىنىدا مەشھۇر بولغان خان ئەتلەس، ھىلمىلە قاتارلىق تۈرلۈك يىپەك رەختلەرنى توقۇيدىغان يىپەكچىلىك كەسىپىنى، ھەرخىل دېھقانچىلىق كەسىپىنى، دۆلەتنىڭ تۈۋرۈكى بولغان ئارمىيىگە كېرەكلىك تۈرلۈك ھەربىي قورال - ياراغ، تۇفەڭ - مىنىمىقلارنى ئىشلەپچىقىرىدىغان قونداقچىلىق كەسىپىنى، تۈرلۈك چېقىن توپلارنى، چاچما ئوق، پارتلايدىغان چېقىن ئوق، خودەن، سېپىل تېشەر ئوقلارنى ۋە بومبىلارنى، ئاھالىگە كېرەكلىك تۈرلۈك چويۇن قازانلارنى ۋە چويۇن داڭقانلارنى، قىرىش چىشلىرىنى، ھارۋا - پەيتۇنلارنىڭ قازان - زىخچىلىرىنى قويۇپ چىقىرىدىغان قۇيمىگەرلىك كەسىپىنى، ئۈنىكىدىن تۈرلۈك ئائىلە - تۆشۈك ئىشلىرىغا لازىملىق ئاشخانا جابدۇقلىرىنى ياسايدىغان ئۈنىكىچىلىك كەسىپىنى، مىس ياكى تۇچتىن تۈرلۈك سايمانلارنى ياسايدىغان مىسكەرلىك كەسىپىنى، ھەر خىل تائىلىق - تۈرۈم نەرسىلەرنى ياسايدىغان قەندالەتچىلىك كەسىپىنى ۋە باشقا كەسىپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

يەكەندە سودا - سېتىق ناھايىتى تەرەققىي قىلغان بولۇپ، ئۇ سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ مۇھىم ئىقتىسادىي مەركەزلىرىدىن بىرى ئىدى. بۇ يەردە يەكەن شەھىرىنى مەركەز قىلغان ھالدا كەڭ يېزا - قىشلاقلاردا بىر ھەپتىنىڭ يەتتە كۈنىدىكى ھەر بىر كۈندە قەرەللىك بازار بولۇپ تۇراتتى. سەئىدىيە ئاھالىسى بۇ قەرەللىك بازارلاردا ئۆزئارا مال ئالماشتۇرۇپ، ئۆزىگە ئېھتىياجلىق نەرسىگە ئىرىشەتتى. مەسىلەن، دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى ئاستانە — يەكەندە بازار بولاتتى. سەيشەنبە كۈنى بۇرۇۋىستان^①،

① يەكەندىكى جاي ناملىرى.

جۈمە كۈنى ئېلىشقۇدا^①، شەنبە كۈنى ئىگەچىدە^②، يەكشەنبە كۈنى بېشكەكتە^③ بازار بولۇپ تۇراتتى. بۇ قەرەللىك بازارلاردا تۈرلۈك ھۈنەرۋەنچىلىك مەھسۇلاتلىرىنىڭ سودىسى بولغاندىن سىرت، دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، ئورمانچىلىق ۋە سۇ مەھسۇلاتلىرى، باقمىچىلىق مەھسۇلاتلىرىنىڭمۇ سودىسى بولاتتى. تۈرلۈك دانلارنى سۇ ۋە ئۇلاغ تۈگمەنلىرىدە يانچىپ ئۇن تارتىپ ساتىدىغان رەۋەندىلەر، مايلىق دانلاردىن ياغ تارتىپ ساتىدىغان جۇۋازچىلار، پاختىدىن يىپ ئېگىرىپ ساتىدىغان يىپچىلار، كەندىرلەردىن چىگە چىقىرىپ ساتىدىغان چىگىچىلەر ئۆز مەھسۇلاتلىرىنى مۇشۇ بازارلارغا ئەكىلىپ ساتاتتى. شۇ چاغلاردا «ئاتاڭ بازار، ئاناڭ بازار» دەيدىغان گەپ كەڭ تارقالغانىدى. تۈرلۈك چارۋا - ماللارنى قاسساپلار بىلەن بورداقچىلار سېتىۋالاتتى. ئاشلىق ۋە مايلىق دان سودىسى بولىدىغان بازار جۇۋا - دەپ ئاتىلاتتى؛ چارۋا مال سودىسى بولىدىغان بازار مال بازىرى دەپ ئاتىلاتتى.

يەكەننىڭ ئاب - ھاۋاسى مۆتىدىل بولغاچقا، قەرەللىك بازارلارمۇ قىش - ياز ئۈزۈلمەي داۋام قىلاتتى. شۇڭا بۇ ئەلدە سودا - سېتىق ناھايىتى تەرەققىي قىلغانىدى. بۇ يەردە مەملىكەت ئىچىدە ئىشلەپچىقىرىلغان تۈرلۈك - تۈمەن مەھسۇلاتلار سودىسى بولغاندىن سىرت، ھىندىستان، كەشمىر، بەدەخشان، تۈركىستان، پەنچۇرچىن، ھەتتا شەمەي، ئەجەم ۋە رۇم ئەللىرىدىنمۇ سودىگەرلەر مال توشۇپ كېلىپ سودا - سېتىق قىلىشاتتى...

* جۇڭغارلار يەكەننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىنكى ئۈچىنچى

① ② ③ يەكەندىكى جاي ناملىرى.

كۈنى، بۇ جۈمە كۈنى ئىدى. ئالتۇنلۇق مەدرىسىدە داۋاملىق قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان ئىككى مىڭدەك ھەربىي ۋە پۇقرالاردىن باشقا، شەھەر ئىچىدە ئىسمايىل خان تەرەپدارلىرىنىڭ قارشىلىقى جۇڭغارلارنىڭ قىلىچى ئاستىدا پۈتۈنلەي سۈندۈرۈلغانىدى. قەتلىئاممۇ ئاخىرلاشقانىدى. چۈنكى، «ئوت كۆيدۈرىدىغان نەرسە قالمىغاندا ئۆزى ئۇچۇپ يوق بولىدۇ!» /

ئاق تاغلىقلار جۇڭغار چېرىكلىرىنى باشلاپ ئۆيىمۇ ئۆي ئاقتۇرۇپ، ئىسمايىل خان تەرەپدارلىرىنى ۋە قارا تاغلىقلارنىڭ چوڭلىرىنى تۇتماقتا ئىدى. خان تەرەپدارلىرى ئۇۋىسى بۇزۇلغان ھەرىدەك پىتىراپ كېتىشكەندى. ئۇلار ئۇچىسىدىكى مۈلكىي، ھەربىي تون - ئەلپەكلىرىنى سېلىپ تاشلاپ، پۇقراچە كىيىنىپ قاچماقتا ئىدى. ئەمدى ئۇلاردا بۇرۇنقىدەك سۈلەت - سۈلكەت قالمىغانىدى!

سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ ئاستانىسى ئوت ئىچىدە قالغانىدى! مازارلارنىڭ تۇغ - ئەلەملىرى يىقىتىلغان، مەسچىت، خانىقالار ۋەيران قىلىۋېتىلگەن، گۈمبەزلەر ئۆرۈپ، چېقىپ تاشلانغانىدى. كوچىلاردا ئادەمزاتتىن ئەسەر يوق ئىدى. قىسقىسى، بۇ يەردە بۇرۇنقىدەك ئاۋاتچىلىق مەنزىرە قىلچىمۇ قالمىغان. ھاياتلىق ئىزى ئۆچكەندەك ۋە تىرىكلەرنىڭ خاتىرىسىدىن كۆتۈرۈلگەندەك ئىدى. بۇلاقلار تىنغان، كۆللەرنىڭ سۈيى تارتىلىپ قۇرۇغانىدى. يېشىللىق سىنغانىدى.

ئالتۇنلۇق مەدرىسىدىكىلەرنىڭ قارشىلىقى تولىمۇ قاتتىق بولغانلىقتىن، جۇڭغار چېرىكلىرى ھە دېسىلا ئۇنى تارتىۋالالمىدى.

— ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپ تاشلايلى، بۇ مۇرتەدلەر ئۇۋىسىنى! — دەپ ئەقىل كۆرسەتتى ئاپاق خوجا. ئەسلىدە غالدانمۇ شۇنداق قىلىش قارارىغا كەلگەنىدى. ئەمما، ئاپاق خوجىنىڭ بۇ تەكلىپىنى ئاڭلاپ، دەرھال قارارنى

ئو
كو
تاش
ب
ئىچ
چې
ئاد
قاه
ئۇلا
بۇز
دۇ
تەس
دېد
بول
قوي
سلا
دەپ
ئىچ
قېر
ۋاپا

ئۆز گەرتتى:

— ياق، ئۇنداق قىلسام، كېيىنكىلەرنىڭ «نوم - بېتىكىنى كۆيدۈرگەن» دېگەن بەتنامىغا قالمىمەن! سۈنى ئۈزۈپ تاشلاڭلار! شۇ چاغدا ئۈزلۈكسىز تەسلىم بولمىغىنىنى بىر كۆرەيچۇ؟! ...

ئەمما بىر ھەپتە ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ، مەدرىسە ئىچىدىكىلەر ھېچ تەسلىم بولدىغاندەك قىلمايتتى. جۇڭغار چېرىكىلىرى بىلەن ئاپاق خوجىنىڭ سويىلىرى يېزا - يېزىلاردىن ئاھالىنى ئۆتۈپ كېلىشتى. تۇتقۇنلارنىڭ ئەتراپىدا قولدىكى قامچا - سوتىلىرىدىن قان تامغان جۇڭغارلار بىلەن سويىلار ئۇلارنى ئۆي - ئىمارەتلەرنى چېقىپ، مەسچىت - خانىقالارنى بۇزۇپ ئالغان ياغاچ - تاختايلىرىنى ئالتۇنلۇق مەدرىسىنىڭ تېشىغا دۆۋلەشكە مەجبۇر قىلاتتى.

سىرتتا ئاپاق خوجىنىڭ ۋارقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى:

— ئى مۇسۇلمان قېرىنداشلىرىم، دەرۋازىنى ئېچىپ تەسلىم بولۇڭلار، قالماق خوجام سىلەرگە ھەرگىز چېقىلمايمىز، دېدى. ئەگەر ئېيتقانلىرىم يالغان بولسا، يېگىنىم زوقۇم بولغاي!

— ...

مەدرىسە ئىچىدىكىلەر جىم ئىدى.

— دەرۋازىنى ئېچىپ، مەنسەپدارلارنى ئىچىدە قالدۇرۇپ قويۇڭلار — دە، ئۆزۈڭلار يېنىپ چىقىڭلار. قالماق خوجام سىلەرگە ئەركىنلىك بەردى ۋە نەگە كەتسەڭلار ئىختىيارىڭلار، دەپ لەۋز قىلدى!

— ھىدايتۇللا! ئاغزىڭنى يۇم! — دەپ ۋارقىرىدى مەدرىسە ئىچىدىكى بىرسى، — سەن ئۆزۈڭنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىڭنىڭ قېنىنى ئىچكەن مەلئۇنەن! سەندىن كەلمىگەن ۋاپا، سەن باشلاپ كەلگەن قالماقلاردىن كەلسۇنمۇ؟ سەن

ۋەتەنسىز مۇناپىقنىڭ ئەھۋالىڭ بىزلەرگە بەش قولىدەك
ئايان! ...

مەدرىسە ئىچىدىكىلەرنىڭ ئاچچىق تاپا - تەنەسلىرىگە
چىدىيالمىغان ئاپاق خوجا ئەمدى خوجىسى غالىدانىمۇ سورايمۇ
ئولتۇرماي، سويىلىرىنىڭ قولىدىن ياندۇرۇقلۇق تۇرغان
ئوتقاشنى ئالدى - دە، دۆۋىلەنگەن ياغاچ - تاختايىلارغا ئۆز قولى
بىلەن ئوت ياقتى. ...

قاراس - قورۇس! قىلىپ كۆيگەن ئوت يالقۇنى بىردەمدىلا
پۈتۈن مەدرىسە بىناسىغا تۇتاشتى. ياغاچ - تاش قۇرۇلمىلىق بۇ
كاتتا ئىمارەت بىردەمدىلا ئوت دېڭىزى ئىچىدە قالدى.
مەدرىسەنىڭ ھەممە رۇجەك - پەغىرلىرىدىن قايقارا ئىس
تۈرۈلۈپ - تۈرۈلۈپ كۆتۈرۈلۈپ چىققىلى تۈردى. قىپقىزىل ئوت
يالقۇنى 360 ئېغىز ئۆي - خانىسى بار بۇ ئالتۇنلۇق مەدرىسەنى
ئىچىدىكى ئىككى مىڭدەك پاناھلانغۇچىلىرى بىلەن قوشۇپلا يۈتۈپ
كەتتى! ...

ئالتۇنلۇق مەدرىسە سۇلتان ئابدۇرەشىدخان زامانىدا
سېلىنغانلىقتىن يەنە رەشىدىيە مەدرىسە دەپمۇ ئاتىلاتتى. بۇ
مەدرىسە ئابدۇراخمان جامىنىڭ ئۇستازى مەۋلانە سەئىددىن
قەشقەرى، خوجا زاھىد قەشقەرى، خوجا ئەھمەد قەشقەرى،
زىيائىددىن قەشقەرى ۋە ئاتاقلىق تېببى ئالىم، جەرراھ مۇھەممەد
ھەيدەر قەشقەرى ۋە ئاتاقلىق ھەكىملەردىن نۇرىددىن ئابدۇۋاپىت
زوھۇرى، شەمشىددىن ئەلى، مەۋلانە مۇھەممەد رازى قاتارلىق
يېتۈك ئەللىمەلەر مۇدەرىسلىك قىلغان ۋە ئىلىم تەشۋالىرىغا
دەرس بەرگەنىدى. «تارىخى رەشىدى» نىڭ مۇئەللىپى مىرزا
ھەيدەر كوراگانمۇ مۇشۇ مەدرىستە ئىلىم تەھسىل قىلغانىدى.
بۇ مەدرىستە ئوقۇپ ئىلىم تەھسىل قىلىپ، كېيىنكى چاغلاردا
شۆھرەت قازانغانلارنىڭ ئارىسىدا يەنە خۇلقى، شائىر ھەنەفىي،
ئاخۇن موللا شاھ خوجا، باباخوجا ئاخۇن خوتەنى، مۇھەممەد

ئىمىن زېھنى، موللا ھەبىب، موللا ئاتىپ موللا قازى ئاخۇنى،
موللا جۇنۇنى خوجا، موللا مىرزى شاھ خوجا، مۇھەممەد سىدىق
زەلىلى، خاراباتى ۋە باشقىلارمۇ بار ئىدى.

سەئىدىيە تارىخىدا ئەنە شۇنداق يېتۈك ئالىملارنى تەربىيەلەپ
چىققان بۇ كاتتا ئىلىم يۈرتى ئوت يالقۇنلىرى ئىچىدە ساقمۇ ساق
ئۈچ كېچە - كۈندۈز كۆيدى. پۈتۈن يەكەن ئاسمىنى
كۆيدۈرۈلگەن كىتاب - نامەلىرىنىڭ كۈل - توزانلىرى قاپلاپ
كەتتى.

بۇ كىتاب - نامەلەر ئىچىدە خەلق ئارىسىدا ۋە چەت ئەللەردە
نۇسخىلىرى ساقلىنىپ قالغانلىقتىن، ھازىرقى زامانغا يېتىپ
كېلەلگەن «تۈركىي تىللار دىۋانى»، «قۇتادغۇ بىلىك»،
«ئەتەبەتۇل ھەقايق» ۋە باشقا ناھايىتى ئاز ساندىكى كىتاب -
نامەلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، مەھمۇد قەشقەرنىڭ يەنە ئىسمى
نامەلۇم تۆت كىتابى، جامال قارشىنىڭ «سۇرراخ لۇغىتىگە
تولۇقلىما» دېگەن كىتابىدا تىلغا ئېلىنغان ئوبۇل فۇنۇھى ئابدۇل
جاپپار ئالمايى يازغان «قەشقەر تارىخى»، مەشھۇر ئۇيغۇر
رەسسامى مۇھەممەد سىياھ قەلەمىنىڭ تۈرلۈك سىزما -
قۇسۇملىرى قاتارلىق نادر ئەسەرلەرنىڭ يېگانە قولىزمىلىرى،
يېگانە نۇسخىلىرى ۋە يەككە، توپلام قىلىنغان بىباھا ئەسەرلەر
ئاپاق خوجا ئۆز قولى بىلەن قويغان ئوتنىڭ يالقۇنى ئىچىدە تۈتەپ
كۈلگە ئايلاندى. ئالدىنقىلارنىڭ ئىزلىرى شۇنىڭ بىلەن مەڭگۈ
ئۆچتى! ئوبۇل فۇنۇھى ئابدۇل جاپپار ئالمايى «قەشقەر تارىخى»
نى مىلادى 1070 - يىلى (ئىت يىلى) يېزىپ پۈتتۈرگەنىدى. ئۇ
قاراخانىيلار تارىخى يورۇتۇپ بېرىلگەن ئەڭ بۇرۇنقى تارىخ
كىتابلىرىنىڭ بىرى ئىدى. جامال قارشى ئەرەب تىلىدا يازغان
«سۇرراخ لۇغىتىگە تولۇقلىما» دېگەن ئەسىرىدە ئاشۇ «قەشقەر
تارىخى» دىن كۆپلەپ نەقىللەر ئالغانىدى. ئۇنىڭدا قاراخانىيلار
تارىخىدىكى مۇھىم خاقان سۇلتان سوتۇق بۇغرا قاراخاننىڭ

ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكى توغرىسىدىكى كىشىلەرگە ئايان بولمىغان مۇھىم تارىخىي پاكىتلار يېزىلغانىدى!

كىتاب — نامەلەر ئالدىنقىلارنىڭ كېيىنكىلەرگە قالدۇرۇپ كەتكەن مەنىۋى بايلىقىدۇر. ئۇ — يازغۇچىنىڭ ئىككىنچى ئۆمرى، ھاياتىنىڭ داۋامى. كىتاب — نامەلەر ئىنسانىيەتنىڭ زامان دېڭىزىدا دولقۇن يېرىپ ئۆزگەن تەپەككۈر كېمىسى، تارىختىن بۇيان، ئىنسانلارنىڭ ئاتا — بوۋىلىرى ئۆزلىرىنىڭ سان — ساناقسىز قىممەتلىك مەنىۋى بايلىقلىرىنى ئۆز ئەۋلادلىرىغا مىراس سۈپىتىدە تاشلارغا، تاملارغا، ياغاچلارغا، مېتاللارغا، قەغەزلىرىگە ۋە ئانا زېمىنىغا پۈتۈپ قويۇشغانىدى؛ كىتاب — نامەلەر ئىنسانلار بىلەن بىللە ئۆسۈپ، بىللە ياشاپ، ئىنسانلارنىڭ قىممەتلىك مەنىۋى دوستىغا ئايلانغانىدى. ئىنساننىڭ قەلبىنى لەرزىگە كەلتۈرۈپ، چوڭقۇر ئويغا سالدىغان قىممەتلىك تەپەككۈر جەۋھەرلىرىمۇ ئاشۇ كىتاب — نامەلەرگە پۈتۈلمىگەنمىدى؟

ئىست! ھەممىسى كۆيۈپ تۈگىدى!

ئالتۇنلۇق مەدرىسى ئىچىدە كىتاب — نامەلەر بىلەن بىللە كۆيۈپ ئۆلگەن 2000 ئادەمنىڭ روھىمۇ قىساسكار گەرۋاھلارغا ئايلىنىپ كەتتى! . . .

*

*

*

9 - ئاينىڭ 25 - كۈنى. ھەيدەرباغ يېنىدىكى خان ئوردىسى ئاقسارايىنىڭ ئالدىدا ئاپاق خوجىنىڭ تاج كىيىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى. ھەيدەرباغ سۇلتان ئابدۇرەشىدخان زامانىدا تەھىيا قىلىنغان چاھارباغ ئىدى. بۇ باغدا خورما، ئەنجۈر، ئالما، ئۈزۈم، ئانار، جىنەستە، گىلاس، ئالۇچا، بالۇچا، ئەينۇلا، شاپتۇل، زەردولا، بېھى، ئامۇت، نەشپۈت، ياڭاق، چىلان،

جىگدە، ئۈجمە، ئۆرۈك، قارىئۆرۈك، پىستە، بادام قاتارلىق مېۋىلەرنىڭ خىل - خىللىرىدىن بولۇپ جەمئىي يەتمىش ئىككى خىل مېۋىلىك دەرەخ ئولتۇرغۇزۇلغانىدى. باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر كۆل بولۇپ، كۆل بويىدىكى مەجنۇتالنىڭ ئاستىغا مەرمەردىن شاھ سۇپا ياسالغانىدى. بۇ شاھ سۇپىنىڭ ئەتراپىدا قىزىلگۈل، ئەتىرگۈل، سەبەگۈل، تاجىگۈل، ئەنبەرگۈل، رەيھانگۈل، ساباگۈل، مەخمەلگۈل، ھىندى گۈلى، خىتايگۈلى، پەرەڭ گۈلى، ھەمجۈگۈل، باھارگۈل، مارجانگۈل، يەسىمەن گۈلى، سەۋىزگۈل، پىيازگۈل، كۆلدۈرمىگۈل، قامچا گۈل، نەركىس گۈل، ساپاقسىز گۈل، كۆكنار گۈل، لەيلىقازاق، چىنىگۈل، ھەشقىپچەك، زەپەگۈل، زەيتۈنگۈل، ئالتۇنگۈل، قارا گۈل، كۈركۈم گۈل قاتارلىق جاھاندىكى گۈل - گىياھلارنىڭ ھەممە تۈرىدىن دېگۈدەك كۆچۈرۈپ تۇتقۇزۇلغانىدى.

باغنىڭ يېنىدا يەتمىش باسقۇچ بىلەن ئۈستىگە چىققىلى بولىدىغان بىر ئېگىز مۇنار بار ئىدى. ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ تاج كىيىپ مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ خوجىسى بولغانلىقىنى تەبرىكلەپ، شادىيانىڭ ناغرا چالدۇرۇش ئۈچۈن مۇنار ئۈستىگە ئالتۇن ناغرا بىلەن كۈمۈش چوكا تەييار قىلغۇزغانىدى.

ئاپاق خوجا شاھ سۇپىغا غالدانغا ئاتاپ بىر ئالتۇن چىرگىن ① ئۆزىگە كۈمۈش تەختتىن بىرنى قويغۇزدى، يەرگە رۇمىنىڭ قىممەت باھالىق ماتالىرىدىن پايانداز سالدۇردى. ئىككى تەرەپتىكى نىمسۇپىلارغا ھەر خىل ئەتىۋارلىق بىسقاتلاردىن تۈشەكلەر سالدۇردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مولۇن تېرىسى، كىمخاب، مەخمەل، تەتىللا قاتارلىق ئېسىل يوپۇقلارنى ياپقۇزدى. ئاقسارايىنىڭ ئالدى چوڭ بىر مەيدان ئىدى. مەيداننىڭ

① چىرگىن - تەخت، كۇرس.

يۇقىرى تەرىپىدە بىر تاش تۈگمەن بار ئىدى. مەيداننىڭ بىر چېتىدە بىر توپ تۇتقۇنلار تۇراتتى. ئۇلار ئىسمايىل خان زامانىدا ھوقۇق تۇتقان كونا مەنەسپدارلار، يۇرت مۆتمۈەرلىرى ۋە قارا تاغلىقلارنىڭ بىر قىسىم سەردارلىرى ئىدى.

بۈگۈن بۇ مەيدانغا يۇرت - يۇرتلاردىن ئاپپاق خوجىنىڭ تاج كىيگەنلىكىنى كۆرۈش ئۈچۈن پۇقرالار مەجبۇرىي يوسۇندا ھەيدەپ كېلىنگەندى.

كۈن چاشگاھ بولغاندا، ئاقساراي ئىچىدىن جۇڭغار سەركەردە - سەردارلىرى ۋە خوجا - ئىشانلارنىڭ پۇش - پۇش سادالىرى ئىچىدە غالدان بىلەن ئاپپاق خوجا گىدىيىشىپ چىقىپ كېلىشتى.

ئاپپاق خوجا ئۈستىگە ئېسىل زەرباب تون، بېشىغا يىپەك سەللە - ئۇچلۇق كۇلاھ، پۇتىغا ئىسكالاچ ئىراقى كىيگەندى. غالدان ئۇدۇل بېرىپ ئالتۇن چىرگىندە ئولتۇردى ۋە سەپتىڭ بالجۇرغا پەرماننى ئوقۇ، دەپ ئىشارەت قىلدى:

— غالدان بوشوكتۇ خان ئالىيلىرى ئەپۇ ئومۇمىيە چۈشۈرۈپ، شۇنداق پەرمان بەردىلەركى، — دەپ سەپتىڭ بالجۇر، — خوتۇنلار^① نىڭ ئىشىنى خوتۇنلار ئۆزى ھەل قىلسۇن! بۇنىڭ ئۈچۈن، بىز سىلەر — خوتۇنلارغا ئۆزۈڭلاردىن چىققان ساغان زالىڭنى خان قىلىپ تىكلەپ بەردۇق. ئۇل خوتۇن — زالىڭ بىزنىڭ نايىبىمىزدۇر. ئۇنىڭ پەرمان يولىنى تۇتماقلىقىڭلار سىلەر خوتۇنلار ئۈچۈن شەرتتۇر!^② . . .

سەپتىڭ بالجۇر غالداننىڭ «ئەپۇ ئومۇمىيە» پەرمانىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن غالداننىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتۈپ تۇردى. غالدان يەنە ئىشارەت قىلىۋىدى، بىر تورغات پەتۈسنى بېشىدىن ئېگىز كۆتۈرگىنىچە غالداننىڭ ئالدىغا كېلىپ تىزلىنىپ

خوتۇن — موڭغۇلچە «ئۇيغۇر» دېگەنلىك بولىدۇ. كەستىش مەنىسىگە ئىگە. گارىستونىسكى: «موڭغۇل ئۇيرات ياساقلىرى»، 66 - بەت.

①
②

تۇردى. غالدان سەل ئېگىشىپ پەتۈستىكى تۈز پېيىنى ئېلىپ تىزلىنىپ تۇرغان ئاپاق خوجىنىڭ سەللىسىگە قاداڭ قويدى. ئاندىن ئۇنىڭ قولىغا ئالتۇن سەۋلىجاننى تۇتقۇزۇپ قويدى. بۇ ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئەڭ ئالىي ھوقۇق سىمۋولى ئىدى.

تاج كېيىش مۇراسىمى تۈگىگەندىن كېيىن ئاپاق خوجا ئورنىدىن سەكرەپ تۇردى — دە، غالداننىڭ قولىنى بىر قېتىم سۆيگەندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭغا ئۇدا ئۈچ داپقۇر ئېگىلىپ تەزىم قىلدى. ئاندىن غالداننىڭ يېنىدىكى كۈمۈش تەختكە كېلىپ ئولتۇردى.

بۇ چاغدا شادىيانە نەغمىسىگە چېلىنىۋاتقان ناغرا — سۇنپانلارنىڭ ئاۋازى پەسلىدى. غالدان مەيداننىڭ بىر چېتىدە تۇرغان تۇتقۇنلارنى قانداق بىر تەرەپ قىلسەن، دېگەندەك ئىملاپ ئىشارەت قىلىۋىدى، ئاپاق خوجا دەرھال يېنىدىكى موللا باقى بىلەن موللا ساقىغا تۇتقۇنلارنى ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدى.

سوپى جاللاتلار چەمبەرچاس باغلانغان ھېلىقى تۇتقۇنلارنى بىر توپ مۈلكىي، ھەربىي ئەمەلدارلارنى، يۇرت مۆتىۋەرلىرىنى شاھ سۈپىنىڭ ئالدىغا ھەيدەپ كېلىپ قاتار تىزىپ تۇرغۇزدى. بۇ كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا يەكەننىڭ ھاكىمى ئەمىر ھەيدەر دوغلاتمۇ بار ئىدى.

— ئى مۇرتەدلەر، ئاسىي ئىسمايىل خانغا ئەگىشىپ، كۆرگەن كۈنۈڭلار ئاخىر مۇشۇ بولىدۇمۇ؟ — دەپ تەئەددى قىلدى ئاپاق خوجا ئۇلارغا، ئاندىن غالدانغا قاراپ، — بېشەۋكەتى خان ئالىيلىرى، قايلىسىلا، بۇلارنىڭ ھەممىسى قارا مۇرتەدلەردۇر. ئۇلارنىڭ يۈرەك — باغرىمۇ خۇددى ئۇلارنىڭ نامىدەكلا قارادۇر. ئاپاق خوجا غالداننىڭ ئادەم يۈرىكىنى پىشۇرغۇزۇپ، ھاراق بىلەن مەززە قىلىپ يەيدىغان ئادىتىنى بىلەتتى. شۇڭا ئۇ مۇنداق دەپ قوشۇمچە قىلدى:

— ئىشەنمەيدىلامۇ؟ ئۇنداق بولسا، مەن ئۇلارنىڭ يۈرۈكىنى

سۇغۇرۇپ ئالغۇزۇپ سىلىگە كۆرسىتەي!
غالدان بېشىنى لىكشىتىپ قويدى - يۇ، ئۈندىمىدى. ئاپاق
خوجا موللا باقى بىلەن موللا ساقىغا: «باشلاڭلار» دەپ ئىشارەت
قىلدى.

جاللاتلار بۇ تۇتقۇنلارنى ھېلىقى تۈگمەننىڭ بېشىغا ئېلىپ
چىقىشتى. ئۇلار مىرزا ھەيدەر دوغلاتىنى ھەممىدىن ئاۋۋال
تۈگمەن نۇرىنىڭ ئاغزىغا ئۇدۇل قىلىپ ياتقۇزۇپ بېسىپ
تۇرۇشتى. ئۇ تاكى جېنى چىققانغا قەدەر ئاغزى بېسىقماي ئاپاق
خوجىنى تىللاپ تۇردى. موللا باقى يېنىدىن پىچىقىنى
سۇغۇرۇپ، مىرزا ھەيدەر دوغلاتىنىڭ كۆكرىكىگە بىر پىچاق
ئۇرۇپلا، ئۇنىڭ كۆكرەك قەپىزىنى ئاچتى - دە، قولىنى ئىچىگە
تىقىپ ئۇنىڭ يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ ئالدى ۋە جاللاتنىڭ قولىدىكى
پەتنۇسقا تاشلىدى ①.

پەتنۇس ئۈستىدە ھورى چىقىپ تۇرغان قىزىل يۈرەك لىپ-
لىپ قىلىپ بىر ئورنىدا زادىلا جىم تۇرمايۋاتاتتى. مىرزا ھەيدەر
دوغلاتىنىڭ تېنىدىن شارقىراپ تۆكۈلگەن قان تۈگمەننىڭ
نورىدىكى شارقىراپ ئېقىۋاتقان سۇ بىلەن قوشۇلۇپ تۈگمەننىڭ
كويلىسىغا قاراپ ئاقتى.

موللا ساقىمۇ موللا باقىنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىر بەگنىڭ
يۈرىكىنى ھېلىقىدەك ئۇسۇل بىلەن سۇغۇرۇپ ئالدى. . . .
ئۇلار بىر - بىرى بىلەن ئاشۇنداق بەسلىشىپ ئىككى ئاش
پىشىم ۋاقىت ئىچىدە ھېلىقى بىر توپ تۇتقۇننىڭ ھەممىسىنىڭ
يۈرەكلىرىنى سۇغۇرۇپ ئېلىشتى. پەتنۇسلاردىكى ئادەم يۈرىكى
بۇ چاغدا سەكسەن بىرگە يەتكەندى! تۈگمەن نورىدا شارقىراپ
ئېقىۋاتقان سۇ بىلەن ئادەم قېنى قوشۇلۇپ كەتتى. تۈگمەن تېشى

① موللا مىرسالىھ قەشقەرى يازغان «تارىخى كاشىغەر» دە: «... ئەمىرۇل ئۆمەرخان
مىرزا ھەيدەر دوغلات مۆلچەردە شەرىپنى شاھادەت نۇشى قىلىپ، باغرىقىدەك كاسار
پەرۋاز قىلىدىلەر...» دېيىلگەن. قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1985 - يىلى نەشرى
171 - ، 172 - بەت.

تېخىمۇ ئىتتىك چۆگىلەشكە باشلىدى! مەيداندىكى خالايق ئىچىدە بۇ پاجىئەنى كۆرۈپ ئەسەبلىرى زادىلا چىدىيالمىغان بىر - مۇنچە ئادەم بېھوش بولۇشۇپ يىقىلىپ چۈشتى... ئەڭ ئاخىردا مەيداندا بىرلا تۇتقۇن ئېشىپ قالدى. بۇ ئىسمايىل خاننىڭ ئەمىر كېبىرى - ئېۋەز بەگ ئىدى. نۆۋەت ئېۋەز بەگكە كەلگەندە، غالدان قولىنى كۆتۈردى. بۇ «ئۇنى ئۆلتۈرمەي تۇرۇڭلار!» دېگىنى ئىدى. موللا باقى بىلەن موللا ساقى ئېۋەز بەگنى غالداننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. — ئېۋەز بەگ، مەن سېنى ئۆلتۈرمەسلىكىگە پەرمان بەردىم، — دېدى غالدان چىرايىنى ئۆزگەرتەي تۇرۇپ، — بۇنىڭ بەدىلىگە سەن مېنىڭ سەلتەنىتىم ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىڭ كېرەك!

— ئۆلتۈرمىگىنىڭگە رەھمەت! — دېدى ئېۋەز بەگ غالداننى مەنسىتمەستىن، — ئەمما، جېنىم تېنىمدىلا بولىدىكەن، سەن قالماق باسقۇنچىلىرىنى ۋەتىنىمدىن قوغلاپ چىقىرىش ئۈچۈن ئاداقچىچە جەڭ قىلىمەن!

— يارايىسەن، باتۇر - ئەزىمەت ئىكەنسەن! مەنمۇ ساڭا ئوخشاش ئۆز ھۆكۈمرانغا سادىق، ئۆزىنىڭ ۋەتىنىنى جان تىكىپ قوغدايدىغان ئوغلانلارنى ياخشى كۆرىمەن! سەن ماڭا باش ئېگىپ، مەن ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى خالىساڭلا، ساڭا بۇ ئەلدىكى ئەڭ يۇقىرى مەرتىۋە، ئالىي دەرىجىنى بېرىمەن!

— ئاۋۇنىڭغا ئوخشاشمۇ؟ — ئېۋەز بەگ كۈمۈش تەختتە شۈمشىيىپ ئولتۇرغان ئاپاق خوجىنى كۆرسەتتى، — ھەي قالماق خانى، شۇنى ئېسىڭدە مەھكەم تۇتقايسەنكى، بىز خەقنىڭ ئىچىدە ھىدايتتوللادەك ئۆزىنىڭ مۇقەددەس زېمىنىنى ساڭا ئوخشاش باسقۇنچىلارغا ئىككى قوللاپ تۇتۇپ بېرىدىغان، تاجاۋۇزچىلارنى «ياشسۇن!» دەپ قەسىدە ئوقۇيدىغان، ۋەتەنسىزلىكنى شەرەپ دەپ بىلىدىغانلار چىققان ئىكەن، سەندەك

باسقۇنچىلارغا خىزمەت قىلىشنى نومۇس دەپ بىلىدىغان ماڭا ئوخشاشلارمۇ چىقىدۇ. مەن مۇقەددەس زېمىننىڭ سەندەك باسقۇنچىلارنىڭ تۆمۈر تاپىنى ئاستىدا پايىمال بولماسلىقى ئۈچۈن، ھەمىشە بىلەن ئاخىرغىچە ئېلىشىشقا بەل باغلاپ چىققانلارنىڭ بىرى، قانداق قىلىپ ساڭا خىزمەت قىلغۇدەكمەن؟!

— ھا، ھا، ھا!... — دەپ غالجىرلارچە كۈلدى غالدان، — ۋەتەننىم دەمەسەن؟ سېنىڭ بۇ ۋەتەننىڭ ئەمدى مەڭگۈ تۈگىدى! قەۋمىم دەمەسەن؟ سېنىڭ بۇ قوۋمىڭ ئەمدى مەڭگۈ روناق تاپالمايدۇ! بولمىسا، ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق ئىككى قاش بولۇۋېلىشىپ، بىر - بىرىڭلارنى قىرىپ قان بولۇشۇپ كېتىشىمگەن بولاتتىڭلار!

— ئەي قالماق، مۇبادا سەن مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ، سەن قانداق قىلار ئىدىڭ؟ تاجاۋۇزچىلار سېنىڭ ئېلىڭگە باستۇرۇپ كىرگەن بولسا، سەن قانداق قىلار ئىدىڭ؟ سەن تېخى بىزنى «بىر - بىرىڭنى قىرىشىپ قان بولۇشۇپ كېتىشتىڭ» دەمىسەن؟ ئۆز جىگەر - پارىلىرىنى ئۆلتۈرۈشتە سەن ئېلىسقا ئۇستاز بولالايسەن! توغرا، پىرقىۋازلىق قىلىشقىنىمىز ئۈچۈن ئاللا بىزنى مۇشۇنداق جازالىدى، بۇنى ئۆزىمىزنىڭ شورى دەيمىز. بىراق، سەن قانچىلىك ياخشى كۈرەرسەن؟ ماۋۇ غالچاڭغا قانچىلىك ياخشى كۈرەستىپ كېتەرسەن؟!

— قۇرۇق گەپنى قوي! تەسلىم بولامسەن - يوق؟ — دېدى غالدان تېرىكىپ، ئېۋەز بەگ ئۇنىڭ يېغىرىنى ئېچىپ تاشلىغانىدى، — ماڭا خىزمەت قىلساڭ، ئولجىدىن سېنىمۇ تەڭ بەھرىمەن قىلىمەن!

— ئۇ ھىممىتىڭنى غالچىلىرىڭغا كۆرسىتەرسەن! — دېدى ئېۋەز بەگ سوغۇق كۈلۈپ، — سەن بىلەن ئولجا بۆلۈشكەنلەرنىڭ تەقدىرى خۇددى «شىر بىلەن ئولجا بۆلۈشكەن لالما ئىتلار» نىڭ

تەقدىرىدىن قانچىلىك ئۈستۈن بولۇشىنى بىز ئوبدان بىلىمىز!
بۇ يەردە ئېۋە بەگ ئۇيغۇرلارنىڭ «پاراسەتلىك لالما ئىت»
دېگەن قەدىمكى مەشھۇر بىر مەسەلگە ئىشارەت قىلىۋاتاتتى.
غالدان بۇنى يېنىدىكى ئاپاق خوجىدىن سورىغاندىن كېيىن ئاندىن
بىلدى.

بۇ مەسەلدە مۇنداق دېيىلگەنىدى:

«بىر كۈنى توققۇز لالما ئىت ئوۋغا چىقىپ، يولدا شىرغا
ئۇچراپ قاپتۇ. شىر ئۆزىنىڭمۇ ئوۋغا چىققانلىقىنى ئېيتىپ،
ئۇلارغا بىللە ئوۋ ئوۋلاش تەكلىپىنى بېرىپتۇ. لالما ئىتلار ماقۇل
بولۇپتۇ. ئۇلار قاراڭغۇ چۈشكەن ئون كېيىك ئوۋلاپتۇ. شىر:
— بىز بىر ئادەم تاپايلى، ئۇ بىزگە بۇ مەزىلىك تائامنى
تەقسىم قىلىپ بەرسۇن، — دەپتۇ، بىر ئىت:

— ئۇنداق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. بىز سىلى بىلەن
قوشۇلۇپ جەمئىي ئون، ئولجىمىزمۇ ئون تۇرسا، بىرىمىز
بىردىن ئالساق بولمىدۇمۇ؟! — دەپتۇ.

شىر دەرھال ئېتىلىپ بېرىپ، كۈچلۈك پەنجىلىرى بىلەن
ھېلىقى تەنتەك لالما ئىتنى بىر قويۇپلا يەرگە چاپلاپ قويۇپتۇ.
باشقا لالما ئىتلار بۇنى كۆرۈپ دىر - دىر تىتىرىشىپ كېتىشىپتۇ.
بىر ئىت جۈرئەت قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ياق، ياق! بىزنىڭ بۇ قېرىندىشىمىز خاتا تەقسىم قىلىپ
قويدى. بۇنى نەدىمۇ ئادىل تەقسىمات دېگىلى بولسۇن؟ شىر
ئالغىلىرى، سىلى دۇنيانىڭ خوجىسى، توققۇز كېيىكنى سىلى
ئالسىلا، ئۆزلىرى بىلەن قوشۇلۇپ ئون بولىدۇ؛ بىزگە بىر
كېيىكنى بەرسىلە، توققۇزىمىز بۇ بىر كېيىك بىلەن قوشۇلۇپ
جەمئىي ئون بولىمىز. مۇشۇنداق قىلساق، سىلى تەرەپمۇ ئون،
بىز تەرەپمۇ ئون بولىدۇ — دە، تەڭ - باراۋەر بولغان بولىمىز.
مانا بۇ ئەڭ ئادىل تەقسىمات ئەمەسمۇ؟ — دەپتۇ.
شىر رازى بولغىنىدىن گىدىيىپ تۇرۇپ:

— سەن خېلى ئەقىللىق ئىت ئىكەنسەن. ئاۋۇ ھاماقەت قېرىندىشىڭغا ئوخشىمايدىكەنسەن! سەن بۇنداق ئەپچىل تەقسىماتنى قانداق ئويلاپ تاپتىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئۆزلىرى قېرىندىشىمغا ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنى تۆمۈر پەنجىلىرى بىلەن ئۇرۇپ ھۇشسىزلاندۇرۇپ قويغاندا، مەن دەرھال ئەقىل - پاراسىتىمنى ئىشقا سالىدىم. پادىشاھ ئالىلىرى، — دەپتۇ ئىت جاۋابەن. . . .»

— سەن مېنى شىرغا ئوخشاتقىنىڭغا تولمۇ مەمنۇنمەن! — دەپ كېرىلىپ كەتتى غالدان، — بىراق، سەن ماڭا ئىشلەشنى خالىمايدىكەنسەن. ئۇنداق بولسا، سېنى ساغان زالڭغا تاپشۇرۇپ بېرى، سىلەر بىر قوۋمىدىن بولغاندىكىن، بەلكىم ئۇنىڭغا ئەسقىتىپ قالارسەن!

غالدان سۆزىنى تۈگىتىپلا، شاھ سۈپىدىن چۈشتى — دە، ئۈدۈل ئاقسارايىنىڭ ئىچىگە — ئۆزىنىڭ خان چېدىرىغا قاراپ ماڭدى.

غالدان تاكى كۆزدىن يىتكۈچە ئاپاق خوجا ئۇنىڭ كەينىدىن تەزىم قىلىپ ئېگىشىپ تۇردى. ئاندىن ئۆزىنىڭ كۈمۈش تەختىگە كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ ئېۋەز بەگكە قاراپ بىر ھازاغچە پاراڭ قىلماي جىم تۇرۇپ كەتتى.

— سەن ئون يىل ئىلگىرى بىزگە خىزمەت قىلغانىدىڭ، — دېدى ئاپاق خوجا سۈكۈننى بۇزۇپ، — ۋە بەلكى ياخشى خىزمەت قىلغانىدىڭ. ئەلھال، پىرىڭغا قول كۆتۈرۈشكە قانداق جۈرئەت قىلدىڭ؟!

— ھىدايتۇللا، سەن جۆلۈمە! — دېدى ئېۋەز بەگ، — مەن ئون يىل ئىلگىرى ساڭا ئەمەس، بەلكى يولۋاسخانغا خىزمەت قىلغانمەن!

— يولۋاسخانغا خىزمەت قىلغىنىڭ بىزگە خىزمەت قىلغىنىڭ ئەمەسمۇ؟ ئەمدى بىۋاسىتە بىزگە خىزمەت قىلساڭ

نېمىشقا بولمايدىكەن؟ — دەپ سورىدى ئاپاق خوجا تەئەججۈپلىنىپ.

— چۈنكى، سەن شەيتان لەئىندىنمۇ قەبىھ گۇناھكار يالغانچىسەن! ئېشەكتىنمۇ نادان ۋە بەتتەر ئەخلاقسىز پاسىقسەن! ئىلاندىنمۇ ئەشەددىي قارا كۆڭۈل ئىنسانسەن! چاپاندىنمۇ ئىچى زەھەر مەخلۇقسەن!

— ھەي، قايسىڭ بار! — دەپ ۋارقىردى ئاپاق خوجا جالالتىرىغا، ئۇ ئېۋەز بەگنىڭ بۇ ھاقارەتلىرىگە زادىلا چىدىيالماي قالغانىدى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى دەرھال ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇشتى.

— تەييار بولىدىمۇ؟ — دەپ سورىدى ئاپاق خوجا ئۇلارغا قارىماي تۇرۇپ.

— تەييار بولدى جانابى ئالىيلىرى، — دەپ جاۋاب بېرىشتى موللا باقى بىلەن موللا ساقى قول قوشتۇرۇپ تۇرۇپ، — قۇرۇق ئۆرۈك ياغىچىنى تاپمىز دەپ سەل ھاياللىشىپ قالدۇق، قايلىسىلا.

— ماقۇل ئەمەسە، ئېۋەز بەگ، پىرىغا قول كۆتۈرۈشنىڭ ئاقىۋىتى قانداق بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ قوي!

— خەپ، مۇناپىق ھىدايتۇللا، سېنىڭ بىزنىڭمۇ قوللىمىزغا چۈشۈپ قالدىغان كۈنلىرىڭ بولۇر! — دەپ ۋارقىردى ئېۋەز بەگ يۇلقۇنۇپ تۇرۇپ. ئەمما، جالالتار ئۇنىڭ بىلىكىدىن ئامبۇردەك مەھكەم قىسىپ چىڭ تۇتۇۋالغانىدى، — سەن بۇ ئەلگە پىنتە ئۇرۇقىنى تېرىپ، تەپرىقاتچىلىق كەكرىسىنى ① ئۇندۇردۇڭ! پۈتۈن سۈرۈك سەئىدىيە خەلقىنى قۇمدەك چېچىپ تاشلىدىڭ! ھالا بۈگۈن قالماقلارنى باشلاپ

① بىر خىل قىرتاق، ئاچچىق تەملىك ئۆسۈملۈك، قۇرغاق يەردە ئۆسىدۇ.

كېلىپ ئۆز ۋەتىنىڭنى ئاياغ - ئاستى قىلىشقا تاشلاپ بەردىڭ!
 مۇشۇ گۇناھىڭ ئۈچۈن نامىڭ ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە لەنەت،
 ئاھانەت ئىچىدە قالۇر! سەن ئىبلىسنىڭ ئۆلۈكىنى زېمىنىمۇ ئۆز
 قوينىغا ئالماس! ئىلاھىم، بىزلەرنىڭ ئاھۇ - زارىمىز
 ھەلقۇمىڭغا زوقۇم تىغ بولۇپ قالدغاي! ...
 — ئېلىپ مېڭىڭلار! — دەپ ئەمىر قىلدى ئاپاق خوجا تەتۈر
 قاراپ تۇرۇپ.

ھەفتەئى مۇھەممەداننىڭ بىر چېتىگە ئېگىز دار
 قالدغانىدى. داردا بىر ئارغامچا ساڭگىلاپ تۇراتتى. دارنىڭ
 تېگىدە ئۆرۈك ياغىچىدىن ئۈچى ئۇچلاپ ياسالغان ئېگىز بىر
 قوزۇق داردىيىپ تۇراتتى.
 جاللاتلار ئېۋەز بەگنى دارنىڭ ئاستىغا سۆرەپ ئېلىپ
 مېڭىشتى. ئۇ:

— قويۇۋېتىش، ئۆزۈم ماڭمەن! — دەپ قەھرىلىك
 ۋارقىردى جاللاتلارنىڭ قولىنى جان - جەھلى بىلەن قاتتىق
 سىلكىپ تۇرۇپ.

جاللاتلار ئۇنىڭ قولىنى قويۇپ بېرىشتى.
 ئۇ دارنىڭ ئاستىغا كەلگەندىن كېيىن، بېشىنى كۆتۈرۈپ
 كۆك ئاسمانغا ئاخىرقى قېتىم قارىدى. بۇ چاغدا ئاسماندا بىر
 توپ كۆك كەپتەر پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇشۇپ يۈرگەنلىكىنى
 كۆردى. كۆك ئەركىسى بولغان بۇ كەپتەرلەرگە ئۇنىڭ ھەۋىسى
 كېلىپ قالدى. بىردىنلا بۇ كەپتەرلەر غۇزمەكلىشىپ ئۇچۇشقا
 باشلىدى. ئېۋەز بەگ ھەيران بولدى، ئۇ ئەتراپقا قارىۋىدى،
 غۇزمەكلىشىپ ئۇچۇشۇۋاتقان كەپتەرلەرنىڭ ئەتراپىدا بىر
 لاچىننىڭ ئەگىپ يۈرگەنلىكىنى كۆردى. لاچىن ھېلىقى
 كەپتەرلەرنى پارچىلاشقا ۋە ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئۆرلەپ
 چىقىۋېلىشقا ئۇرۇنغانىدى، كەپتەرلەر تېخىمۇ زىچ

غۇژمەكلىشىپ، بارغانسېرى يۇقىرى ئۆرلەپ ئۇچۇپ، لاچىنغا زادىلا بوي بەرمەيۋاتاتتى. ھېلىقى لاچىن ئائىلاج پەسلەپ باشقا تەرەپكە قاراپ ئۇچۇشقا باشلىدى. دەل مۇشۇ چاغدا، قايماقتىندۇر ئىككى كەپتەر پەيدا بولۇپ قالدى. باياتىن قانخور نەپسىنى قاندۇرالمىي تاقىتى - تاق بولغان لاچىن توپىدىن ئايرىلىپ قالغان بۇ ئىككى كەپتەرگە ئۆزىنى ئاتتى. كەپتەرلەر ئىككى ياققا بۆلۈندى. لاچىننىڭمۇ كۈتكىنى دەل شۇ ئىدى. ئۇ كۆزنى يۈمۈپ ئاچقىچە بولغان ئارىلىقتا ئىككى كەپتەرنى ئارقا - ئارقىدىن سوقۇپ تاشلاپ، بىرنى ئۆمۈر تىرناقلىرى بىلەن قاماللىغىنىچە پەسكە شۇڭغۇپ ئۇچۇپ كۆزدىن يوقالدى...

كۆكتىكى بۇ پاجىئەنى كۆرگەن ئېۋەز بەگ خورسىنىپ بېشىنى ئاستا چايقاپ قويدى...

*

*

*

جاللاتلار ئېۋەز بەگنىڭ ئىككى قولىنى داردىن ساڭگىلاپ تۇرغان ئارغامچا بىلەن مەھكەم باغلىغاندىن كېيىن، ئارغامچىنىڭ يەنە بىر ئۇچىنى پەسكە قارىتىپ تارتىشتى. ئېۋەز بەگنىڭ قولىغا باغلانغان ئارغامچىنىڭ يەنە بىر ئۇچى تۈزلىنىپ چىكى تارتىلدى - دە، ئۇنى كۆتۈرگەن پېتى دارنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقتى.

ئۇنىڭ پۈتۈنغا يەنە ئىككى تال ئارغامچا باغلانغان بولۇپ ساڭگىلاپ تۇراتتى. مولا باقى بىلەن مولا ساقى ئېۋەز بەگنىڭ ئىككى پۈتىدىن باغلانغان ھېلىقى ئىككى تال ئارغامچىنى بىردىن ئۈتۈپ تۈۋەنگە قارىتىپ تارتىپ، داردا ئېسىنلىق تۇرغان ئېۋەز بەگنى ھېلىقى ئۇچلۇق ئېگىز قوزۇقنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ كەلدى. ئۇنىڭ سۆڭىنى قوزۇقنىڭ ئۇچىغا توغرىلانغاندىن كېيىن قوللىرىدىكى ئارغامچىنى تەڭلا پەسكە قارىتىپ تارتىۋىدى، ئېۋەز

بەگ داردىن چۈشكەن پېتى ئۆرۈك ياغىچىدىن ئۇچلاپ ياسالغان
 ھېلىقى ئۇچلۇق ئېگىز قوزۇققا ئولتۇرۇپ قالدى. بۇ چاغدا
 ئۇنىڭ سۆڭىدىن كىرگەن قوزۇق ئۇنىڭ غولىدىن تېشىپ
 چىققاندى! قانغا بويالغان قوزۇقنىڭ ئۇچلۇق ئۇچىدىن قان
 تېمىپ تۇراتتى. قوزۇقنىڭ ئەتراپىغا قان چاچراپ بىردەمدىلا
 قىپقىزىل بوياپ تاشلاندى.

باياتىن ئاپاق خوجىنى ئاغزى بېسىقماي تىللاۋاتقان ئېۋەز
 بەگ جان ئاچچىقىدا ئېچىنىشلىق بىر ۋارقىرىدى — دە،
 ھوشىدىن كەتتى...

بىر كەملەردە، ئېۋەز بەگ ھوشىغا كېلىپ كۆزىنى ئاچتى.
 ئۇ قاتتىق ئاغرىق ئازابغا بەرداشلىق بېرىپ، ئاپاق خوجىنى يەنە
 تىللاشقا باشلىدى:

— ھىدايتۇللا... تۇخۇمى بۇزۇق، خۇمىسى! ...
 سولامچى... سەن ئۆز قوۋمىڭنى قالماقلارغا سېتىپ قانچىلىك
 ياخشى كۈنگە ئېرىشەرسەن؟! ئاخىرەتتە رەببىمگە قانداق جاۋاب
 بېرىدىغىنىڭنى كۆرمىز! ... ۋايىجان! ... جېنىم بەك
 قاقشاپ كەتتى! ... مېنى بۇنداق قوزۇقتا قىيىنغاندىن كۆرە،
 چېپىپلا تاشلىساڭلار بولمامدۇ؟ ... ھىدايتۇللا -
 مۇناپىق! ...

*

*

*

ئېۋەز بەگ قوزۇققا ئولتۇرۇلغۇزۇلغاندىن كېيىن ئۈچ
 كۈنگىچە يا جېنى چىقماي، يامان قىيىنلدى. تۆتىنچى كۈنى
 ئەتىگەندە كىشىلەر ئۇنىڭ بېشىنىڭ بىر تەرەپكە قىيىسىپ
 قالغانلىقىنى كۆرۈشتى. ئۇ ئاخىر ئۆلگەندى! شۇ كۈنى كېچىسى
 ئىنساپلىق بەزى كىشىلەر ئۇنى قوزۇقتىن ئاجرىتىپ

ئېلىشتى — دە، شەھىدانلىققا ئاپىرىپ يۈيۈپ يەرلىككە قويۇشتى. ئۇنىڭ نامىزىنى چۈشۈرۈشكە تۆت بەش كىشىلا قاتناشتى...

* * *

(ئاپاق خوجىنىڭ سوپى - ئىشانلىرى يەكەننىڭ ھەرقايسى گۈزەر - چارسۇلىرىدا ئاپاق خوجىنىڭ پەرمانىغا ئاساسەن، بىر نەچچە كۈنگىچە كىتاب - رسالىلەرنى دۆۋىلەپ كۆيدۈرۈشتى. بۇ پەرماندا مۇنداق دېيىلگەنىدى: «...» «قۇرئان كەرىم، ۋە ھەفتىيەكتىن باشقا كىتاب - رسالىلەرنىڭ ھەممىسى ھاراملىقنى تەرغىب قىلىدىغان نجىس نەرسىلەردۇر. شۇڭا، بۇنداق ناپاك نەرسىلەردىن زېمىننى تازىلىماق، ئەھلى مۇسۇلمانلارنى ئازغۇن، لەنەت قەلەملىك كۇپارلارنىڭ دامىدىن ساقلاپ قالماق — خۇدايى ۋاجىپ ئىشتۇر!...»^①

سوپى - ئىشانلار ئاپاق خوجىنىڭ بۇ پەرمانىغا ئاساسەن، كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە ساقلاپ كېلىۋاتقان كىتاب - رسالىلەرنى ئاڭتۇرۇپ ھەممىسىنى تېپىپ چىقىشتى — دە، ھەرقايسى چارسۇلارغا ئېلىپ چىقىپ، دۆۋىلەپ ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتتى!...

نۇرغۇن مەرىپەتپەرۋەر ئەللامەلەر قوللىرىدا ساقلاپ كېلىشكەن كىتاب - نامەلەرنىڭ بۇ تەلۋە سوپى - ئىشانلارنىڭ قولىدا نابۇت بولۇپ كېتىشىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تاملارنىڭ

① «بۇرۇم مەۋلىيا»، قوليازما.

قېتىغا ئېلىپ لاي بىلەن سۇۋاپ تاشلاشتى — دە، يۇرتنى تاشلاپ، تۈركىستان، بەدەخشان ۋە كەشمىر تەرەپكە سەرسان بولۇپ چىقىپ كېتىشتى...

مەرىپەت دەپسەندە قىلىندى! ئەلدە خۇراپاتلىق، نادانلىق ئەۋج ئېلىپ، ياۋۇزلۇق يامراپ كەتتى! كىشىلەر تەپەككۈر قىلالمايدىغان ئاڭقاۋلارغا ئايلىنىشقا باشلىدى. ئۇلار خۇددى قولغا ئۆگىتىش ئالدىدا تۇرغان قارچۇغىغا ئوخشاش يامان ھالغا چۈشۈپ قېلىشتى!

ئىنسانلار مەھرۇم قىلىنغاندىلا، ئاندىن مەھرۇم قىلىنغان نەرسىنىڭ قىممەتلىكلىكىنى ھېس قىلىشالايدۇ! بىراق، ھېس قىلىشقاندا بولسا، ئاللىقاچان كېچىكىشكەن بولىدۇ!

نەزمە

تۆمۈر كىشەننىڭ سۈرى بەك يامان،
لېكىن ئۇ قورقىدۇ بازغاندىن ھامان.
ئەگەر روھتا بولسا قۇللۇق كىشەنى،
بازغانمۇ كار قىلالماس ئاڭا ھېچقاچان.

— ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر

بەشىنچى باب

قىلتاق

«ئەگەر قورساق ئالدىراتمىغان بولسا،
 ھېچبىر قۇش تۇزاققا چۈشمەس ئىدى، شۇنداقلا
 ئوۋچىنىڭ ئۆزىمۇ تۇزاق قۇرماس ئىدى.»

— شەيخ سەئىدى

مىلادى 1680 - يىلى (مايمۇن يىلى) 7 - ئاينىڭ

28 - كۈنى، دۈشەنبە، يېرىم كېچە.
 كونا ئاي ئاسماندا خۇددى زېمىندىكى بەختسىزلىككە
 ئۇچرىغانلارغا ۋە غەم - قايغۇغا چۆككەنلەرگە ئىچىنى ئاغرىتىپ
 تۇرغاندەك تۆۋەنگە غەمكىن نەزەر سېلىپ تۇراتتى. بەلكىم
 مۇشۇنداق چاغلاردا ئايمۇ زېمىندىكى بەختى قارالارغا قاراۋېرىشكە
 كۆڭلى چىدىمسا كېرەك: ئۇنىڭ يۈزىنىڭ يېرىمىنى بۆلۈت
 پەردىسى توسۇۋالغانىدى. قاراڭغۇ ئۆيلەر ئاينىڭ ئاجىز نۇرى
 ئاستىدا غۇۋا كۆرۈنەتتى. بىر خىلدا ئېقىپ كېتىۋاتقان تىزناپ
 دەرياسى بەزىدە پارقىراپمۇ قوياتتى.

قارا قۇرۇم تاغلىرىدىن ئېقىپ چىقىدىغان تىزناپ دەرياسى
 يەكەننىڭ خانئېرىق دېگەن يېرىگە كەلگەندە بىردىنلا تارلىشىپ

كېتەتتى — دە، تېز ئېقىشقا باشلايتتى. ئەمما، بۇ ئەزىم دەريا ئۆزىنىڭ ئىككى قىرغىقىغا جايلاشقان كۆجۈم مەھەللىلەردىكى ئۇيغۇر خەلقىگە ئوخشاش ئۆز نېسىۋىسىگە شۈكۈرى قىلىپ، ياۋاشلىق بىلەن ئېقىپ، ئەزەلدىن تاشقىن ھاسىل قىلغان ئەمەس. دەريانىڭ ئىككى تەرىپى تۇتاش كەتكەن مەھەللىلەر ۋە بۈك ئۆسكەن سۆگەتلەر بىلەن تولغان قىرغاق بولۇپ، بۇ ئەزىم دەريا ئۆزىنىڭ ئەسەرلەردىن بېرى تۈگمەس — پۈتمەس ئوغۇز سۈتدەك ئەلۋەك سۈيى بىلەن بۇ ئەزىم دىيارنىڭ زېمىنىنى ئېرىتمەستىن سۇغىرىپ، كۆكەرتىپ كەلمەكتە ئىدى.

يىراق — يىراقلاردىن ئاندا — ساندا ئاڭلىنىۋاتقان ئىتلارنىڭ ھاۋشىغان ئاۋازىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، خانئېرىق مەھەللىسى جىمجىت ئۇيقۇغا چۈشكەندى. بىر پارچە بولۇت كەينىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ئاي ئاسايىشلىق ئىچىگە چۆمگەن بۇ ئەسكى تاملىق مەھەللىنىڭ گادايلىقىنى كۆرسىتىشىنى خالىمىغاندەك كېچىنى سۇس يورۇتۇپ تۇراتتى.

شۇئەيب خوجا ئۆزىنىڭ خەلىپە — سوپىلىرى بىلەن بىللە بۈگۈن پېشىن مەھەلدە خانئېرىق مەھەللىسىگە يېتىپ كەلدى ۋە ئۆزىنىڭ مۇرىت — مۇخلىسلىرىدىن بولغان ئىمىن جىن دېگەن كىشىنىڭ قورۇسىغا چۈشكۈن قىلدى.

شۇئەيب خوجا مۇشۇ تاپتا يول ھارغىنلىقىنى تامامەن ئۇنتۇپ كەتكەن بولسىمۇ ئەمما كۈن قارايدىن بۇيان، نېمىشقىدۇر كۆڭلى دەككە — دۈككە ئىچىدە خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. «قانداق بولار؟ ئاپاق خوجا راستتىنلا لەۋزىگە ئەمەل قىلارمۇ؟ مەن ئۇنى خاتا چۈشىنىپ قالدىممىكىن — يە؟!» دېگەندەك ۋەھىملىك خىيالىنىڭ ئىلكىدە، ئۇنىڭ كۆڭلى ئېگىز — پەس بولۇپ زادىلا ئۇخلىمايۋاتاتتى.

*

*

*

ئاپاق خوجا يەكەن سەلتەنتىدە قارار تاپقاندىن كېيىن قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرگە بولغان تەقىپنى زادىلا بوشاشتۇرماي كەلگەنىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ تەسىر كۈچى ئاجىزلىشىپ كەتكەن يەكەن، قاغىلىق، مەكىت، مارالبېشى، پەيزاۋات، يوپۇرغا، پوسكام، يېڭىسار قاتارلىق يۇرت - ئايماقلاردا ئاق تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ مۇتلەق نوپۇزىنى ئورنىتىش ئۈچۈن، ئاق تاغلىقلارنىڭ پائالىيەت سورۇنى ھېسابلىنىدىغان «دەۋەتى ئىشقىيە» ئورۇنلىرىدىن 40 نەچچىنى، «خۇدايسى غازات» تەشكىلاتىدىن 200 نەچچىنى قۇرۇپ، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان ئۇيغۇر خەلقىنى «قارا مۇسۇلمان، ئىسھاقىيىچى مۇرتەد كۇپىرانىيلار» دەپ قارىلاپ، ھەر خىل يوللار بىلەن ۋەھشىيلەرچە زىيانكەشلىك قىلدى. ئادەملەرنىڭ قول - پۇتلىرىنى كېسىپ كاردىن چىقاردى. ئەرلەرنى پىچىپ ئاختا قىلىپ، ناكار قىلدى. ئاھالىنىڭ ئۆي - جايلىرىنى، مال - بىساتلىرىنى بۇلاپ - تالاپ قۇرۇقداپ قويغاندىن كېيىن ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپ تاشلىدى.

ئاپاق خوجا مۈلكىي قەشقەرىيىدە تەختكە چىقىپ بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە ئون مىڭلىغان بىگۇناھ ئادەملەرنى «ئىسھاقىيىچى مۇرتەدلەر»، «قارا مۇسۇلمانلار» دەپ ئەيىبلەپ ئۆلتۈردى. يېڭىسار، مەكىت، يوپۇرغا، پەيزاۋاتلاردىكى ئاقباش مازار، چىلگۈمبەز^①، قارا چايان، خىزىرىم، ئاقبول، تۈمشۈك،^② ئۈچ بۇرقۇم، مۈڭگۈز جاي^③، شېھىندۆڭ، سۈت

① ھازىرقى قىزىلسۇ ئاقتۇ ناھىيىسى تەۋەسىدە.

② ھازىرقى مارالبېشى ناھىيىسى تەۋەسىدە.

③ ھازىرقى يوپۇرغا ناھىيىسى تەۋەسىدە.

بۇلاق، چىراغلىق ئەۋلىيا، ئەۋلىيا خېنىم^① قاتارلىق قىرىق نەچچە يەردىكى مازار - خانىقلارنى «ئىسھاقىيچىلەرنىڭ ئوردىسى» دەپ چۇۋۇپ تاشلاپ، تەمرات - ئىگىلىكلىرىنى بۇلاپ - تالاپ مۇسادىرە قىلدى. ئاتىش نەچچە ئورۇندىكى مەسچىت - جامەلەرنى «قارا تاغلىقلارنىڭ ئۇۋىسى» دەپ كۆيدۈرۈپ تاشلىدى ۋەمال قوتانلىرىغا ئايلىندۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ بۇ جىنايەتلىرى ئۈستىدە كىشىلەر مۇنداق دەپ ئەينەن خاتىرە قالدۇرۇشقانىدى: «پىرئانە ياركىند، شەھىدانە خوتەن تۇپراقىدا كۆمۈلگەن ئۇلۇغ ۋەلىي ئەزىزانلار - «قىرىق ۋەلىيۇللا»، «دەھى شاھان»، «ھەشتان سەنەن»، «ئالتۇنلىرىم»، «بەردەخشان»، «يۈسۈپ قىدىرخان»، «كۆچتى ئاق مۇسلىم»، «ئىماملىرىم»، «قاراچاچ ۋەلىيۇللا»، «قوتىبى ئابدۇللاخان»، «قاراسار»، «شاھاب»، «چىھلەنلىرىم»، «زەرەدەشت ۋەلىيۇللا»، «چىراغلىق»، «ئىمام جەئفىرى تەيران»، «قۇمات»، «مۇھەممەد ھەسەن ئەسكەرى» قاتارلىق مازارى - ماشايخىلار ھەزرىتى ھىدايتۇللا خان پادىشاھ زامانىدا قاتتىق مەسۇخ - مەنىكى ۋە ئۆرتەنمە - كۆكۈم بولۇغان ئېرىدلەر...»^② دېمەك، ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئۈنۈملۈك يۈرگۈزۈش ئۈچۈن، سەئىدىيە ئاھالىسىنىڭ مەنىۋى تۈۋرۈكى بولغان تۈرلۈك ئىسلام مۇئەسسەسەلىرىدىن مەسچىت، مەدرىسە، مازار، خانىقا، مەدەنىيەت ئاسارى - ئەتىقە قاتارلىق ئورۇنلارنىڭ ھەممىسىنى «قارا مۇسۇلمان»، «ئازما» لارنىڭ پائالىيەت ئورنى دەپ ئەيىبلەپ كۆيدۈرۈپ تاشلىدى...

ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيە ئاھالىسى ئارىسىدىكى مەنىۋى داھىيلىق ئورنىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن، ھەممىدىن ئاۋۋال ئۆزىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋارىسى -

① ھازىرقى مەكىت ناھىيىسى تەۋەسىدە.
 ② سۇلتان باي ھاجىم: «بۇرقۇم ئەۋلىيا»، قولىيازما.

پۈتۈن ئەھلى ئىسلامنىڭ خەلىپىسى، دەپ دەۋا قىلىپ چىقتى ۋە ئۆزىنىڭ ئىلاھىي خاقان ئىكەنلىكىنى نۇرغۇنلىغان تۇتۇرۇقسىز پەتىۋالارنى ئويدۇرۇپ چىقىرىش ئارقىلىق ئاساسلىماقچى بولدى. ئۇ: «ئەششەيخۇ بېقاۋ مېھى كەننەيىۋىي ئۈمەتەھۇ»^① دېگەننى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى.

ئاپاق خوجا بىر قېتىم يەكەن چوڭ جامەسىدە جۈمە نامىزغا ئىماملىق قىلىۋېتىپ مۇنداق دېگەندى: «... مەن ئادەمزاتنىڭ دەرىجىسىنىڭ سۈرىتىدە تۇرۇپ، ھەممىدىن ئۈستۈن بولۇپ، دىلىمنىڭ ئەينىكىگە قارىسام، ھەممە جاھاننى ياراتقان ئىكەنمى ئۆزۈمنىڭ دىلىمنىڭ ئەينىكىدە كۆردۈم. مەسىلەن، ئاسماندىكى كۈن زېمىنغا يورۇقلۇق چۈشمەكلىك بىلەن زېمىندىكى كائىنات، تېرىلغۇلار، دەرەخلەر، جىمادەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆستۈرىدىكەن. ئەمما، پىرلارنىڭ جۈزىي تەجەللىياتى^② ئەرۋاھى قوددۇسىنى كۆرسىتىپ، ئىنىسى - جىنلارنىڭ سىر - ئەسرايىنى بىلدۈرەلەيدۇ!...»^③

«... پەيغەمبەرلەر بىلەن ئەۋلىيالارنىڭ مەرتىۋىلىرى بىر. پەيغەمبەر دېگەن ئاللاننىڭ ھۆكۈمى بىلەن شەرىئەت ئېلىپ بارىدۇ. ئەۋلىيا دېگەن «ئەھەد» دەيدۇ، ھەممىسى شۇنىڭ ئىچىدە، ناھايىتى پەرقلىنىدىغان يېرى «ئەھەد» بىلەن «مۇھەممەد» ئارىسىدا. لېكىن، ھەر ئىككىلىسى «ئەھەد» كە باشلاپ بارىدۇ...»^④

مۈلكىي قەشقەرىيە ئاھالىسى ئىچىدە ئاپاق خوجىغا بولغان خۇراپىيلارچە چوقۇنۇشنى ئەڭ چېكىگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن، ئاپاق خوجىنىڭ خەلىپە - ئىشانلىرىمۇ ھەممىلا جايدا ئاپاق خوجىنى

① «پىر دېمەك - پەيغەمبەر دېمەكتۇر. مۇرت دېمەك - پەيغەمبەرنىڭ ئۈمىتى دېمەكتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئالدىن قانداق ۋەھىي كەلگەن بولسا، ئەۋلىياغىمۇ شۇنداق ۋەھىي كېلىدۇ...»
 ② جۈزىي تەجەللىيات - غايىنى بىلىش قۇدرىتى.
 ③ «تەزكىرەئى ھىدايەت»، قوليازما.
 ④ «تەزكىرەئى ھىدايەت»، قوليازما.

ماختاپ كۆككە كۆتۈرۈشەتتى: «ھەممە پاساھەتلىك سۆزلەرنىڭ ئۈستۈنى، — دېيىشەتتى ئۇلار، — دىن، مەزھەپ، مىللەت، ئۇسۇللارنى ئەھيا قىلغۇچى، ئالىي دۆلەت، تەرىقەتنىڭ بىناسىنى تۈزگۈچى، شەرىئەتنىڭ مەرىكە مەيدانىدا ئات چاپتۇرغۇچى، تەرىقەتنىڭ مەيدانىنى تۈزگۈچى پالۋان، ئالەمى ھەقىقەتنىڭ سۇپىلىرىنى يۇقىرى كۆتۈرگۈچى، ساخاۋەتنىڭ ئاچقۇچىنى قولغا ئالغۇچى، ئەدلى - ئادالەتنىڭ خەزىنە ئاچقۇچىنى قولغا ئالغۇچى، مەرىكە مەيدانىدا نام چىقارغۇچى، ئەۋلىيالارنىڭ ئەڭ پېشۋاسى، شەرىئەتنىڭ، تەرىقەتنىڭ، ھەقىقەتنىڭ ۋە ئۈممەتلىرىنىڭ گۈلتاجى، جىمىكى مۇسۇلمانلارنىڭ سەر ھالقىسى — جانابى ھەزرىتى ھىدايتۇللاغا خاستۇر. شۇنداق ئۇلۇغ كىشىنى بىزگە يەتكۈزۈپ بەرگەن ئۇلۇغ ئاللاغا ئەتە - ئاخىملارنىڭ ھەممىسىدە شۈكرى قىلىمىز، ھەمدۇ - سانا ئېيتىمىز!...»^①

«زالىم بىلەن مۇتتەھەمدىكى بىلىم — مەست كىشىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇلغان ئۆتكۈر قىلىچ!» ئاپاق خوجىنىڭ مۈلكى قەشقەرىدە ئاھالىگە مۇشۇنداق بىمەنە، ئازغۇن تەلىماتلارنى سىڭدۈرۈشى ئارقىسىدا، ئەسلىدە مۇھەممەد پەيغەمبەردىن باشقا ئىسلام پەيغەمبىرى يوق بولغان ئىسلام دىنى خەلقىنى نادانلىقتا قالدۇرىدىغان، خەلقىنى قىرىدىغان ئۆتكۈر قورالغا ئايلىنىپ قالدى.

* * *

كىتابخانلارنىڭ چۈشىنىشىگە ئاسان بولۇشى ئۈچۈن، تۆۋەندە قەشقەر خوجىلىرىنىڭ شەجەرىسىنى قىسقىچە بايان قىلىپ

① «تەزكىرەئى ھىدايت»، قولىزما.

ئۆتۈشنى لازىم تاپتىم:

قەشقەر خوجىلىرىنىڭ نەسەبىنى مىلادى 1471 - يىلى، ئافغانىستاندىكى ھىرات شەھىرىدە سەئىد مۇھەممەد ئىشان كالان جالالىدىن ئىشاننىڭ ئۆيىدە تۇغۇلغان خوجا ئەھمەد كاسانىدىن يەنى مەخدۇم ئەزەمدىن تارتىپ ھېسابلىساق، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى بولغان قەشقەر خوجىلىرى ئىككىنچى ئەۋلاد خوجىلار بولۇپ ھېسابلىناتتى. بۇلار ئاق تاغلىقلار — ئىسھاق مەزھىپىنىڭ پېشۋاسى مۇھەممەد ئىمىن ئىشان كالان ۋە باشقا خوجىلار بىلەن قارا تاغلىقلار — ئىسھاق مەزھىپىنىڭ پېشۋاسى خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللا ۋە باشقا خوجىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى؛ مۇھەممەد ئىمىن ئىشان كالانىڭ ئوغۇللىرى بولغان مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان (مازارى خوجا) ۋە باشقا خوجىلار بىلەن خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللانىڭ ئوغلى شادى خوجا ۋە ئەبەيدۇللا، ئابدۇللا خوجىلار ئۈچىنچى ئەۋلاد خوجىلار ھېسابلىناتتى؛ مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئوغۇللىرى بىلەن ئابدۇللا خوجىنىڭ ئوغۇللىرى تۆتىنچى ئەۋلاد خوجىلار بولۇپ ھېسابلىناتتى. بۇلار: مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئوغۇللىرىدىن بولغان ھىدايتۇللا ئاپاق خوجا ۋە باشقا خوجىلار بىلەن ئابدۇللا خوجىنىڭ ئوغۇللىرى بولغان شۇئەيب خوجا ۋە دانىيال خوجا قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ ئىككىنچى ئەۋلاد سەردارى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان ئىسھاق مەزھىپىدىكىلەرنىڭ ئۈچىنچى ئەۋلاد سەردارى ئابدۇللا خوجىنىڭ تاغىسى بولاتتى. ئاپاق خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ ئوغلى بولغاچقا، ئابدۇللا خوجىنىڭ ئوغۇللىرى شۇئەيب خوجا بىلەن دانىيال خوجىغا شىرەم تاغا بولاتتى...

*

*

*

خۇددى شۇئەيب خوجا ۋايىم يېگىنىدەك، ئۇلارنىڭ بۈگۈن خانىبېرىققا چۈشكۈن قىلغانلىقىلىرىدىن ئاللىقاچان خەۋەر تاپقان ئاپاق خوجىمۇ ئۆزىنىڭ يېقىن ئادىمى موللا باقى بىلەن موللا ساقىنى ۋە تۆت يۈزدەك جۇڭغار چېرىكلىرى بىلەن سوپىسى چېرىكلەرنى كېچىلەپ خانىبېرىققا ئەۋەتىپ، ئارقىسىدىن ئۆزى سوپىلىرىنى ئېلىپ تىزناپ دەرياسىنىڭ ئەگمىسىدىكى توقايلىقتا ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرماقچى بولۇپ يولغا چىقتى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى ئاپاق خوجىنىڭ خاسلىرى ئىچىدىكى تولىمۇ زېرەك، كۆڭلى ئىننايىن قارا، ئىچى زەھەر، قولى قانتىق، چاققانلىق ۋە ھىيلىگەرلىكتە مۇختەر بەدىياللا^①دىن قېلىشمايدىغان جاللاتلار ھېسابلىناتتى.

موللا باقى ۋە موللا ساقىلار ئېغىر يانقۇ مەھەلدە خانىبېرىققا يېتىپ كەلدى — دە، دەرھال مەھەللىنى قورشىۋالدى. ئايغاقچى شۇئەيب خوجىلارنىڭ ئىمىن جىن دېگەننىڭ قورۇسىغا چۈشكۈن قىلغانلىقىنى خەۋەر قىلدى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى چەيدەس ئۈچ — تۆت سوپىنى ئېلىپ بىردەمدىلا كۆزدىن غايىب بولدى. ۋاقت ناھايىتى تىز ئۆتمەكتە ئىدى. نەدىندۇر بىر يەردە باش توخۇنىڭ چىلىنغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئارقىدىن يەنە ئىككى — ئۈچ يەردە ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ چىلىنغان توخۇ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاندىن ئەتراپ يەنە تىمتاس بولۇپ قالدى.

بىر ھازادىن كېيىن موللا باقىلار بىر ئادەمنى سۆرەپ كېلىشتى. ئۇ شۇئەيب خوجىلار قويغان قاراۋۇل ئىدى. بايا موللا

① مۇختەر بەدىياللا — «شاھنامە»دىكى ئاتاقلىق جاسۇسنىڭ نامى.

باقى ئۇنى تۇتىدىغان چاغدا قاتتىقراق ئۇرۇۋەتكەنلىكتىن، ئۆلۈپ قالايلا دەپ قالغانىدى.

— سىلەر نېمە ئادەملەر؟ نەدىن كېلىۋاتىسىلەر؟ — دەپ سورىدى موللا باقى ھېلىقى نىمجان ئادەمدىن.

— بىز... مەخدۇمزا دە شۇئەيب خوجىنىڭ ئادەملىرى... سانجۇ... دىن كېلىۋاتىمىز... — ئۇنىڭ ئاۋازى پەسلەپ كېتىۋاتاتتى.

— سىلەر نەچچە ئادەم؟ — دەپ سورىدى موللا باقى ئۇنى سىلكىشەپ تۇرۇپ.

— ... بىز... ئون... ئون يەتتە ئادەم!... — ئۇنىڭ گېپى تۈگىمەي تۇرۇپلا، ئۇنىڭ بېشى شىلىققىدە بىر يېنىغا چۈشۈپ كەتتى — دە، بەدىنى لاكاسلاپ يەرگە يىقىلدى. ئۇ ئۆلگەنىدى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى بىردەم كۈسۈرلاشقاندىن كېيىن دەرھال ھەرىكەت باشلاش قارارىغا كەلدى. ئۇلارنىڭ ھەر-بىرى ئىككى يۈزدىن جۇڭغار ۋە سوپى چېرىكلىرىدىن ئالدى — دە، ئىمىن جىن دېگەننىڭ قورۇسىنى ئالدى — كەينىدىن قورشىۋالدى.

قورۇ ئىچىدىكى شاپۇر — شۇپۇر قىلىشىۋاتقان ئاياغ تېۋىشلىرىدىن تۇيۇقسىز ئويغىنىپ كەتكەن نۆكەرلەر بۇ كۈتۈلمىگەن باسقۇندىن ئەس — ھوشلىرىنى يوقىتىپ مەڭدەپ قېلىشتى. شۇڭا ئۇلار قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئۆزلىرىنى قوغداش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزلىرىنىڭ قولغا چۈشۈشكەنلىرىنى كۆرگەندە، غىڭ قىلىشىمىدى.

موللا باقى بىلەن موللا ساقى چېرىكلىرى بىلەن شۇئەيب خوجا ياتقان ئۆيىنى قورشىۋالغاندىن كېيىن چېرىكلىرىگە ئۆيگە باستۇرۇپ كىرىشنى بۇيرۇدى.

چېرىكلەر ئۆيگە قاراپ يۈگۈرۈشتى. تالادىكى تاراق —

تۇرۇقتىن چۆچۈپ ئويغانغان كىشىلەر قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ ئالدىراش ئورنىدىن سەكرەپ قوپۇشۇپ، يۈگۈرۈشۈپ چىقتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرىلەن ئاچچىق ئاۋاز بىلەن:

— كىم بۇ؟ تەييارلىنىڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى ۋە قولىدىكى قىلىچنى چاپماقچى بولۇپ ئېگىز كۆتۈردى.

موللا باقى قىلىچى بىلەن ئۇنىڭ قىلىچىنى توسۇپ تۇرۇپ، جىددىي ۋە كەسكىن بۇيرۇق ئاھاڭدا:

— قىلىچلىرىڭنى دەرھال قىنىغا سېلىشىپ، ئەل بولۇش! — دەپ ۋارقىرىدى.

— سىلەر كىم؟ نېمىشقا سىلەرگە ئەل بولغۇدەكمىز؟ — دەپ قايتۇرۇپ سوئال سورىدى ھېلىقى قىلىچ كۆتۈرگەن ئادەم.

— مەخدۇمىزادە شۇئەيب خوجا دېگىنىڭ قايسىڭ؟ — دەپ سورىدى موللا باقى ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمەستىن.

— مانا مەن بولىمەن. ھە، نېمە ئىشىڭ بار ئىدى مېنىڭدە؟ — دەپ سورىدى ھېلىقى ئادەم قىلىچى بىلەن دىۋەيلەپ تۇرۇپ.

— بىزنى ھەزرىتى ئاپاق خان خوجام ئەۋەتكەن. بىزدە: «مەخدۇمىزادىلەرنى تەخىرىسىز يەتكۈزۈپ كېلىڭلار!» دېگەن پەرمان بار، — دەپ مەيدىسىگە مۇشتلىدى موللا ساقى.

بۇ كىشىلەرنىڭ ئاپاق خوجىنىڭ ئادەملىرى ئىكەنلىكىنى ئۇققاندىن كېيىن شۇئەيب خوجا خاتىرجەم بولدى — دە، قولىدىكى قىلىچنى چۈشۈردى.

شۇئەيب خوجىنىڭ قولىدىكى قىلىچنى پەسكە چۈشۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ موللا باقى:

— تۇت، باغلا بۇنى! — دەپ بۇيرۇق بەردى چېرىكلەرگە. سۈيى چېرىكلەر يوپۇرۇلۇپ كېلىپلا شۇئەيب خوجىنى باغلىۋالدى. ئۇنىڭ خەلىپە - سۈيىلىرىمۇ بىردەمنىڭ ئىچىدە چەمبەرچاس باغلاپ تاشلاندى.

خو
ئە
سو
بول
مول
بول
قول
كەل
تىپ
بىل
كۆز
ئەم
ھەم
ئېت
چىق
كۆت
پۇق
ئور
موھ
مەھ

موللا باقى:

— دانىيال خوجا قېنى؟ — دەپ سورىدى شۇئەيب خوجىدىن.

— بىزنى نېمىشقا باغلايسىلەر؟ ھىدايتۇللا بىز بىلەن ئەھد - پەيمان قىلىشىپ، ۋەدە بەرگەندىغۇ؟ — دەپ قايتۇرۇپ سورىدى شۇئەيب خوجا ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمەستىن.

— دانىيال خوجا قېنى دەۋاتمەنوي! سوئالىمغا جاۋاب بەر. بولمىسا بېشىڭنى مۇشۇ يەردىلا ئالمەن! — دەپ پوپوزا قىلدى موللا باقى دىۋەيلەپ كېلىپ.

— كەلمىدى!

— ئەتتەڭەي، دانىيال خوجا كەلمەي قويۇپتۇ — دە، بولمىسا ئىككىڭلارنى بىراقلا يىغىشتۇرۇۋېتەتتۇق! — دەپ قولىنى كېكىردىكىگە سۈرۈپ ئىشارە قىلدى موللا ساقى.

— ئۇلۇغلار: «كۆڭلى قارا كىشىدىن ھەرگىز ۋاپا كەلمەيدۇ» دەپ بىكارغا ئېيتىشماپتىكەن، — دېدى شۇئەيب خوجا تىپىرلاپ تۇرۇپ، — ئەسلىدىمغۇ يامان بولغان نەرسە ھېچ ۋەج بىلەن ئۆزگىرىپ ياخشى سۈپەتلىك بولۇپ قالمايدۇ. ھەر قانداق كۆزدىن ئۆزىنىڭ ئىچىدىكى نەرسە تەپچىپ چىقىپ تۇرىدۇ ئەمەسمۇ؟ مەن نادان بۇنى نېمىشقا ئويلاپ يەتمىدىم؟...

موللا باقى ۋە موللا ساقىلار شۇئەيب خوجا بىلەن ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنى ئىمىن جىنىنىڭ قورۇسىدىن ئېلىپ چىققاندا، تاڭ ئېتىپ كەتكەندى. تۇتقۇنلارنى ھەيدەپ ماڭغانلار مەھەللىدىن چىقىشى بىلەن تەڭ پۈتۈن مەھەللە تۈرۈلۈپ - تۈرۈلۈپ كۆتۈرۈلۈۋاتقان قاپقارا ئىس ئارىلاش ئوت يالقۇنى ئىچىدە قالدى. پۇقرالارنىڭ ئۆي - جايلىرى پاراسلاپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئىچىدە ئۆرتەنمەكتە ئىدى. كىشىلەرنىڭ ۋاراڭ - چۈرۈڭلىرى، قېرى مومايلارنىڭ، ئۇششاق بالىلارنىڭ يىغا - زارلىرى پۈتۈن مەھەللىنى قاپلىغانىدى.

موللا ساقى ۋە موللا باقىلار شۇئەيب خوجىنى تىزناپ دەرياسىنىڭ ئەگمىسىدىكى توقايلىققا ئېلىپ كېلىشتى. ئاپاق خوجا بۇ چاغدا ئۆزىنىڭ خەلىپە - ئىشانلىرى بىلەن ئۇلارنى مۇشۇ توقايلىقتا كۈتۈپ تۇرۇشقانىدى.

— ھەي مۇرتەد، — دېدى ئاپاق خوجا شۇئەيب خوجىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، — ئاخىر قولۇمغا چۈشتۈڭمۇ؟ ئەمدى ئۆمرۈڭنىڭ ساناقلىق دەقىقىلىرى قالغانلىقىنى بىلىڭمىسەن؟ مۇبادا مۇرتەد دانىيالىنىمۇ بۇ يەرگە چىللاپ ئەپكىلىپ بىر دەلىلىڭ، جېنىڭ ئامان قالور!

— ھەي ئىبلىس ھىدايتۇللا، سېنىڭ ئىچكى دۇنيارىڭنىڭ ناپاكلىقى خۇددى ناكەس بوۋالڭ مۇھەممەد ئىمىن ئىشاندەكلا ئەپتىڭدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدىغان، كۆڭلۈڭنىڭ ئەگرىلىكى خۇددى قولۇڭدىكى ھاساڭدەك ئېنىق بىلىنىپ تۇرىدىغان ئادەمسەن. شۇڭا، سەن قالماقلارنىڭ ياراملىق قولچومىقىغا ئايلىنغانسەن. مەن سەن قۇرغان قىلتاققا بىلىپ تۇرۇپ دەسسەگەن تۇرۇغلۇق، يەنە قانداقچىسىگە ئۆزۈمنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىمنى سەن مەلىئۇنغا تۇتۇپ بەرگۈدەكمەن؟!

— تارت تىلىڭنى مۇرتەد! سەن... سەن مېنى — قۇتبىل ئەقتاب، سۇلتانۇل مۇھەققىقەن، مۈلكى ئۇيغۇرىستان ئېلىنىڭ پادىشاھى بولغان مەندەك بىر ئولۇغ زاتنى «ناپاك»، «كۆڭلى ئەگرى» دەيدىغانغا قانداق دەلىل - ئىسپاتنى بار؟ — دېدى ئاپاق خوجا تېرىككىنىدىن يېرىلغۇدەك بولۇپ.

— پاراسەتلىك پىرىرانلار ۋە دانىشمەن پازىللارنىڭ ئېيتىشىچە، — دېدى شۇئەيب خوجا، — ئەگەر كىمىنىڭ قېشى ئۆسكىلەڭ بولۇپ، ئارىسى كەڭ ۋە يىراق بولسا، ئوڭ كۆزى چەپ كۆزىدىن كىچىكرەك ۋە نەزەرى تېز بولۇپ، كۆز ئۈچىدا شەرەت قىلغاق بولسا، بېلى يۇمشاق بولۇپ، تولا ۋاقىت يەرگە قارىغاق بولسا، شۇنىڭ ئىپلاس زاتىدا مەككارلىق، ئالدامچىلىق

ۋە پىتنە - پاساتلارنىڭ ھەممىسى جەملەنگەن بولىدۇ. شۇڭا، ھەممە بالايىبەتتەر ۋە پىتنە - پاساتلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدىن پەيدا بولىدۇ. ئەنە شۇ بەلگىلەرنىڭ ھەممىسى سەن قارغىش تەككۈر، ناشۈكۈر ھىدايتتۇللادا مۇجەسسەملەنگەندۇر!
— تولا مەمەدانلىق قىلما، دانىيالغا مەكتۈپ پۈتەمسەن - يوق؟

— ھەي ئائىنىساپ ھىدايتتۇللا، سەن مېنى «تۈلكىنى تۇتۇپ بىرىمەن دەپ، ئۆزى تۇتۇلۇپ قالغان توشقان» غا ئوخشاش كۈنگە قالسۇن دېمەكچىمۇ؟
ئاپاق خوجا ئۇنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىغا قىزىقتى — دە، كۈنگە بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن:
— سېنىڭ ئىشىڭنى ئالدىرماي پۈتتۈرسەكمۇ بولىدۇ. قېنى ئېيتە، نېمە دېمەكچى بولغانلىقىڭنى مەن بىر ئاڭلاپ باقاي، — دېدى.

— دالىدا ئوزۇق ئىزدەپ يۈرگەن بىر ئاچ بۆرە، — دەپ سۆزىنى باشلىدى شۇئەيب خوجا، مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ ئاۋازى تىترەپ چىقىۋاتقانىدى، — بىر تۈپ چىغ تۇۋىدە ئۇخلاپ ياتقان توشقانى كۆرۈپ قاپتۇ — دە، ئۇنى غەنىمەت بىلىپ، ئاستا قەدەم تاشلاپ ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپتۇ. بۇرنىڭ ئاياغ تۇشىنى ئاڭلاپ قالغان توشقان قاچماق بولۇپ، ئورنىدىن سەكرەپ تۇرغان ئىكەن، بۆرە ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇۋاپتۇ. توشقان ئۇنىڭ ھەيۋىسىدىن قورقۇپ تىترەپ، ئاغزى گەپكە كەلمەي قاپتۇ ۋە زارلىنىپ يالۋۇرغىلى تۇرۇپتۇ:

— ئەي بۆرە، مەن بىلىمەن، سېنىڭ قورسىقىڭ ئېچىپ، كۆزلىرىڭدىن ئىشتىھا ئۇچقۇنى چاقناپ تۇرۇپتۇ. مەن جىق بولسام ساڭا بىر لوقمىدىن ئارتۇقراق غىزاغا يارمايمەن. ئۇنىڭدىن كۆرە، ساڭا مېنىڭدىنمۇ سېمىز ھەم يوغان لوقما كۆرسىتىپ بېرەي، شۇنى يەپ ھاجىتىڭ راۋا بولسا ئەجەب

ئەمەس .

— قېنى ئۇ لوقما؟ — دەپتۇ بۆرە يىگىلى ئالدىراپ .
— موشۇ يېقىن ئەتراپتا سېمىزلىكىدىن ماڭالمىدىغان ،
يوغانلىقىدىن ھەرىكەت قىلالمايدىغان بىر تۈلكە بار . ئۇنىڭ گۆشى
تاتلىق ۋە لەززەتلىكتە ئابھاياتقا ، قېنىنىڭ شېرىنلىكى ناۋات -
شەربەتكە ئوخشايدۇ . مۇبادا ، سەن ئۇنى يېمەكچى بولساڭ ، مەن
بىر ھىيلە بىلەن ئۇنى ساڭا تۇتۇپ بېرىشىم مۇمكىن ، ئاشتىلىق
قىلارسەن . ئەگەر ئۇنى يەپ خۇرسەن بولساڭ ، مەن ئۆمۈرۋاپەت
قۇلۇڭ بولۇشقا رازىمەن .

بۆرە توشقاننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئەقلى ھوشى كېتىپ ،
ئۇنىڭ ئەپسۇنغا ئالدىنىپ ، تۈلكىنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ . بۇ دالدا
ھەقىقەتەن ئالدامچىلىقتا شەيتان لەئىنگە دەرس بېرەلەيدىغان ،
ھىيلگەرلىكتە ئىبلىس فوجۇرىغا ساۋاق بېرەلەيدىغان بىر تۈلكە
بار ئىكەن .

توشقاننىڭ بۇ تۈلكە بىلەن كونا ئاداۋىتى بار ئىكەن . شۇڭا ،
بۇ كۈنى ئۇ ئوچ ئېلىشقا پۇرسەت تاپقان بولغاچقا ، ئىنتىقام
ئېلىشنىڭ پېيىگە چۈشۈپ بۆرىنى تۈلكىنىڭ ئوۋىسىنىڭ ئالدىغا
باشلاپ بېرىپتۇ ھەم ئۇنى تۈشۈك ئالدىدا توختىتىپ قويۇپ ،
ئۆزى ئىچكىرىسىگە كىرىپ سالام قىلىپتۇ .

— ئى تۈلكە بۇرادەر ، — دەپتۇ توشقان ، — كۆپتىن بېرى
ساڭا مۇلاھەت بولۇش شەرىپىنى تېپىش ئارزۇسىدا بولۇپ
يۈرگەندىم . ھالا بۈگۈن جامالىڭ نۇرىدىن كۆزۈمگە روشەنلىك
بېرىش شەرىپىگە ئىگە بولدۇم . ئەمما ، كارامەتلەر ئېلىدە بېشى
ئۈستۈن پادىشاھ ۋە ئۇلۇغلۇق مەملىكىتىدە مۇرت
تەربىيىلىگۈچى بولغان بىر ئەزىز مېھمان سېنىڭ مېھماندوست
ۋە ئىلتىپاتقا باي ئىكەنلىكىڭنى ئاڭلاپ ، كۆزىنى جاھان ئارا
جامالىڭ بىلەن خۇشبۇي قىلىش ئۈچۈن ، تەۋەرۈك مازارىدىن
ئىشىكىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ ۋە مەن پېقىر - مىسكىن

بەندىنى ساڭا ۋاستە قىلدى. ئەگەر سەن ئۇنىڭ بىلەن مۇلاقات قىلاي دەپسەڭ كىرسۇن، بولمىسا قايتىپ كېتىپ يەنە بىر قېتىمدا كەلسۇن.

تۈلكە توشقاننىڭ سۆز بېتىدىن ھىيلە خېتىنى ئوقۇپتۇ ۋە توشقاننىڭ سۆخەنلەر ئەينىكىدە مىكىر سۈرىتىنى كۆرۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ: «چالما ئاتقانغا تاش ئاتماق كېرەك، دېگەن سۆز بىلەن ئۆزىنىڭ يولى بىلەن ئۆزىنى باپلاي» دەپ ئويلاپتۇ — دە، چىرايىغا كۈلكە يۈگىرىتىپ، خۇشامەت قىلغان بولۇپ، مۇنداق دەپتۇ:

— ۋاي شۇنداق بولمامدىغان، مەن ئۆزۈمنى ئەزىزلەر خىزمىتىگە ئاتاپ قويغان. غېرىب كۈلبەمنىڭ ئىشىكىنى ئەزىزلەرنىڭ يۈزىگە ئېچىپ قويغان. مەنمۇ ئۇنىڭ نام — شەرىپىنى ئۇزاقتىن بېرى ئاڭلاپ، قاچانكى مۇلاقاتتە بولۇپ، ئۇنىڭ كامالەتلىرى ۋە كەيپىياتلىرى جامالىدىن بەھرە ئالارمەنكى، دېگەن ئۈمىدتە ئىدىم. خۇسۇسەن، سەن تەرىپلەپ نىشان بەرگەن بۇنداق كامالەت ئىگىسى بولغان ئەزىز مېھماننى كۈتۈۋېلىشقا قىلچىمۇ نۇقسان قىلمايمەن، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭغا خىزمەت قىلىشتا قانداقسىگە غەپلەتتە قالغاي مەن؟ مەن: «ھەرقاچان ئۆيگە مېھمان كەلسە ئۆز رىزىقى بىلەن كېلىدۇ» دېگەن سۆزنى بىلىمەن ئەمەسمۇ؟ سەن بىردەم تەخىر قىلىپ تۇرغىن. كۈلبەمنى تازىلاي، خەس — خەشەكلەرنى بىر تەرەپكە سىيرىپ سۈپۈرەي. مېھمانغا لايىق كەلگۈدەك بېساتلارنى سالاي.

توشقان ئۆزىنىڭ ئەپسۇنىنىڭ تۈلكىگە تەسىر قىلغىنىنى ئاڭلاپ، دەرھال ئۇنى بۆرىگە ئۇچراشتۇرۇش تەقەززاسىدا:

— بۇ مېھمان تەكەللۈپسىز دەرۋىش كىشى. ئۆيىنى ياساپ جابدۇش ۋە بېسات سېلىش ئىشلىرى بىلەن ئانچە خۇشى يوق. كۆڭلۈڭ تارتقان بولسا، تەكلىپ قىلساڭلا كۇپايە. باشقا ئىشنىڭ ھاجىتى يوق! — دەپتۇ — دە، تاشقىرىغا چىقىپ، بولغان گەپ-

سۆزلەرنى ۋە تۈلكىنىڭ ئالدىنغانلىق خوش خەۋىرىنى بۇرىگە يەتكۈزۈپتۇ ھەمدە يېڭىۋاشتىن تۈلكىنىڭ گۆشىنىڭ يۇمشاق - سېمىز، تاتلىق ۋە پاكىز ئىكەنلىكىنى، ھەربىر ئەزاسىدا قۇۋۋەت بارلىقىنى تەرىپ قىلغىلى تۇرۇپتۇ. بۇرىنىڭ ئىشتىھاسى قوزغىلىپ، ئاغزىدىن سېرىق سۇ ئاققىلى تۇرۇپتۇ.

توشقان بولسا: «مۇشۇ خىزمىتىم بىلەن بۇرىدىن قۇتۇلىدىغان بولدۇم» دەپ ئويلاپ خۇشال بولۇپتۇ.

تۈلكە ھارامزادە بولسا ياخشى كۈنىڭ يامىنى بولۇپ قالسا، دەپ ئېھتىيات يۈزىدىن ئۇۋىسىنىڭ ئىچىگە چوڭقۇر ئورا كولاپ قويغان ئىكەن ۋە ئۇنىڭ ئۈستىنى خەس - خەشەكلەر بىلەن يېپىپ قويغان ئىكەن ھەمدە زۆرۈر بولغاندا قېچىپ كېتىش ئۈچۈن ئېھتىيات تۆشۈكىنىمۇ كولاپ قويغان ئىكەن. ئۇ توشقاننى ئۈزىتىپ قويۇپلا ھېلىقى ئورنىنىڭ ئۈستىگە يېپىقلىق خەس - خەشەكلەرنى سەل تۈزەشتۈرۈپ نېپىزلىتىپ قويۇپلا توۋلاپتۇ: — ھەي ئەزىز مېھمان، قېنى ئۆيۈمگە تەشرىپ قىلىڭ! ئەمما، بۇرە بىلەن توشقان ئۇۋىغا كىرىشى بىلەن تەڭ، تۈلكە ھېلىقى تۆشۈكتىن چىقىپ قېچىپتۇ.

بۇرە ھېرىس بىلەن، توشقان زوق بىلەن ئالدىغا قاراپ قەدەم ئېلىپتىكەن، قاراڭغۇ ئۇۋىدا ئىككىلىسى ئورنىغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. بۇرە ئاچچىقىدا ھېلىقى توشقاننى پارچە - پارچە قىلىپ تاشلاپتۇ! ...

شۇئەيب خوجا ھېكايىسىنى تۈگەتكەندە، يىغلاپ ئېقىپ كەتكەندى!

— مەخدۇمزادە، ئۈنچىلىك كايىپ كەتمە، — دەپ زاڭلىق قىلدى ئاپاق خوجا شۇئەيب خوجىنى، — «ئەرگە بىر نۆۋەت، يەرگە بىر نۆۋەت» دېگەن گەپ بار. سېنىڭ ئېسىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ قالغان بولسا، يادىڭغا سېلىپ قويماي، بۇرۇرۇكۋار ئابائىمىز ھەزرىتى ئەزىزانە مۇھەممەت يۈسۈپ مازارى

خوجىنىمۇ سېنىڭ قارغىش تەڭكۈر باباڭ - مۇرتەد، قارا مۇسۇلمان ئازما ئابدۇللا بۇنىڭدىن 34 يىل ئىلگىرى خوپ مۇشۇنداق ئۇسۇل بىلەن ئۆلتۈرمىگەنىدى؟ ئېسىڭدىن كۆتۈرۈلۈپ قاپتۇ - دە ھى، ھى...!

ئاپاق خوجا تىلغا ئالغان بۇ ۋەقە مىلادى 1646 - يىلى (توڭگۇز يىلى) 12 - ئاينىڭ 17 - كۈنى چارشەنبە يۈز بەرگەنىدى. شۇ يىلى قىشتا شادى خوجا يەكەندە ئويۇقسىز ۋاپات بولۇپ كەتكەندە، ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سەردارى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان شادى خوجىغا ئەزىيە بىلدۈرۈش ئۈچۈن قەشقەردىن يەكەنگە كېلىپ سۈلۈك تەرغىباتىنى تەۋرەتمەكچى بولغانىدى. بۇ چاغدا يەكەندە سەئىدىيە سۇلتانى ئابدۇللا خان تەختتە بولغاچقا، مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان ئەزىيە ئىشلىرىنى تۈگىتىپ، سۈلۈك تەرغىباتىنى تەۋرەتمەي نائىلاج قەشقەرگە قايتماقچى بولۇپ، يېڭىسارنىڭ توپىلىق دېگەن يېرىدىكى قوش گۈمبەز مازارىغا كەلگەندە، شۇئەيپ خوجىنىڭ دادىسى مۇھەممەد ئابدۇللا خوجا تەرىپىدىن زوقۇم جان قىلىپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى. بۇ مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان، يەنى مۇھەممەد يۈسۈپ مازارى خوجا دېگەن كىشى دەل - ئاپاق خوجىنىڭ دادىسى ئىدى!

*

*

*

— دىنىي ئىسلام شەرىئىتىدە ئاتىنىڭ خۇن قەرزىنى ئوغۇل تۆلەيدىغان ئىش بارمۇ؟ — دەپ ۋارقىرىدى شۇئەيپ خوجا جاللاتلارنىڭ قولىدىن يۇلغۇنۇپ تۇرۇپ. ئۇ بوغۇلۇپ كېتىۋاتاتتى، — ھەي ھىدايتۇللا دېگەن ئىبلىس! سەن ئۆز خېتىڭدە: «ئاتلىرىمىز ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت - ئىختىلاپلارغا بىز پەرزەنتلەر مەسئۇل ئەمەس، شۇڭا،

ئارىلىرىمىزدىكى غوم - ئاداۋەتلەرنى كۆتۈرۈۋەتكەيمىز! » دەپ يازمايمىدىك؟!

— شۇنداق دەپ يازمىسام، سەن بۇ يەرگە كەلگەن بولاتتىڭمۇ؟

— ھەي ئىبلەس، راست ئېيتىسەن! مەندە تەمە ئارزۇمى بولمىغان بولسا ئىمدى، — دېدى ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدىنغانلىقىغا چوڭقۇر ئۆكۈنۈپ تۇرۇپ، — سەندەك لەنتى ئىبلەسنىڭ ھىيلە-مىكىرلىك شېرىن سۇخەن سۆزلىرىگە دام بولۇپ، ئاتلىق جېنىمنى سېنىڭ قولۇڭغا تاپشۇرۇپ بەرمىگەن بولاتتىم!

— ھىيلە - مىكىرنىڭ كۈچ - قۇۋۋەتتىن كۈچلۈكرەك بولىدىغانلىقىنى ئەمدى بىلگەنسەن؟ — دېدى ئاپاق خوجا كۆرەڭلەپ تۇرۇپ، — ئەقىللىق ھۆكۈمران دۈشمىنىنىڭ سۈيقەستىدىن ھەر ۋاقىت ۋاقىپ بولۇپ تۇرۇشى، ۋاقىپ بولغان ھامان ھەرىكەت قىلىشى كېرەك. مۇبادا غاپىل بولۇپ ھەرىكەت قىلمىسا، ئۆز خۇنىغا شېرىك بولغان بولىدۇ، ئەگەر سۈيقەستىن ساقلىنىش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلسا، دۈشمىنىنى ئۈستىدىن زەپەر قازىنىدۇ؛ لايىقەتلىك ھۆكۈمران شىردەك ياۋۇز، تۈلكىدەك ھىيلىگەر بولۇشى، ئۆز مەقسىتىگە يېتىشى ئۈچۈن، باشقىلارنى ئاياپ ئولتۇرماستىن قۇربان قىلىشىنى بىلىشى كېرەك. شۇنداق مەردانە ھەرىكەت قىلالىغان ھۆكۈمراننىڭ شۆھرىتى ئالەمگە تارقىلىدۇ ۋە بىقارارلىقىنىڭ پۇشايىمىغا قالمىدۇ! ئەمدى ساڭا كەلسەك، — دېدى ئاپاق خوجا شۇئەيب خوجىغا مەنسىتمەسلىك نەزەرى بىلەن قاراپ:

— بەتقىلىق پەسلەر ئۆزلىرى تەمە قىلىدىغان مەرتىۋىسىنى تاپقىچە بولغان ئارىلىقتا، دوست ۋە بىر نىيەتتە بولىدۇ. ئەمما، قانات - قۇيرۇقى يېتىلىپ، كۈچ - قۇۋۋەتكە تولغاندىن كېيىن دوستلۇقنى تاشلاپ، تەمەننا چوكىسى بىلەن خىيانەت ناغرىسىنى چېلىشقا باشلايدۇ! سەن دەل ئەنە شۇنداق ئادەملەرنىڭ خىلى!

شۇڭا، بۇزۇڭلار: «ئېسى پەس ئەخمەق كىشىلەر تەمە ياكى قورقۇنچ بىلەن خىزمەت قىلىدۇ. ئەگەر ئۇمىدى ھاسىل بولۇپ، موھتاجلىقتىن قۇتۇلسا، كۇپرانى نېمەتلىك ۋە پىتىنخورلۇق ئوتىنى ياندۇرىدۇ؛ مۇبادا، قورقۇنچتىن قۇتۇلسا، تەرەپدارلىق چەشمىسىنىڭ سۈيىنى لېيتىدۇ!» دېيىشكەن. شۇڭا، سېنىڭ ھايات قېلىشىڭ مەن ئۈچۈن زور ئاپەت! بۇ ئاپەتتىن قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر يولى — سېنى ۋە باشقا مەخدۇمزا دە مۇرتەدلەرنى جەھەننەمگە ئۈزۈشتۈر! — دېدى — دە، موللا باقى بىلەن موللا ساقىغا «ئېلىپ مىڭڭلار!» دەپ ئىشارەت قىلدى.

— ۋادەرىخ! — دېدى شۇئەيب خوجا چىقىپ كېتىۋېتىپ، — ھىدايتۇللا دېگەن دەۋزىخى ئەسلىدە بىزنى قىلتاققا دەسسەش ئۈچۈن، ئالدامچىلىق مەكتۈپىنى يازغانىكەن. شۇڭا ئۇلۇغلار: «مەككارلىق ئوقىنى دوستلۇق ياسى بىلەن ئاتسا، دەل تېگىدۇ» / دەپ بىكارغا ئېيتىشىمىغانىكەن، ياخشىلىق شارابىنىڭ تەمىنى تېتىغانىدىم. ئەلھال، جېنىمغا زۇلۇم نەشتىرىنىڭ سانجىلىدىغان ۋاقتى كەپتۇ. غەم ۋە مېھنەت چېغى كېلىپ، خۇشاللىق ۋە راھەت سائىتى كېتىپتۇ. ئەمدى مەلۇم بولدىكى، ئەجەل ياقامدىن تۇتۇپ، ئۇلۇم تەرەپكە سۆرەپتىكەن. ھېلىمۇ دانىيال خوجىنى قايتۇرۇۋېتىپ بەكمۇ دانا ئىش قىلغان ئىكەنمەن. بولمىسا، ھەممىز سەن ئېلىسىنىڭ قولىدا ئۆلۈپ، قىساس — گەنتىمىزنى ئالىدىغان ئادەم چىقماس ئىكەن! ...

جاللاتلار شۇئەيب خوجىنى تىزناپ دەرياسىنىڭ بويىغا ئېلىپ كېلىشتى — دە، قوللىرىدىكى چويۇن چوقماقلىرى بىلەن ئۇنىڭ تىزىغا ئۇرۇپ، پۇتىنى قارسىلدىتىپ سۇندۇرۇپ ئۇنى يىقىتىشتى.

موللا باقى يېنىدىكى ساغرا غىلاپىدىن كالتە يېڭىسار پىچىقىنى سۇغۇرۇپ ئالدى ۋە بىر قولى بىلەن شۇئەيب خوجىنىڭ

ساقلىدىن كاپىدە تۇتۇپ، ئېڭىكىنى ئۈستىگە قايرىدى — دە:
 «قالۇ ئىنالىللاھى ۋە ئىنئائىلەيھى راجئۇن» دەپلا قوللىدىكى
 پىچاقنى ئۇنىڭ ھەلقۇمىغا سۈردى...
 شۇئەيىب خوجىنىڭ قالغان ھەمراھلىرىمۇ خۇددى
 خوجىسىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئاشۇنداق پاجىئەلىك قىسمەتتىن
 قۇتۇلۇپ قالالمىدى...

* * *

ھۆرمەتلىك كىتابخان، ھەممە باشلىنىشنىڭ ئاخىرى
 بولغاندەك، ھەممە ئاخىرنىڭمۇ باشلىنىشى بولىدۇ. شۇئەيىب خوجا
 قانداق قىلىپ يەكەن دىيارىغا قەدەم باستى ۋە قانداق قىلىپ
 تىزناپ ئاخىر ئۆز جېنىغا زەخمەت بولغان ئەجەل شەرىپىتىنى
 تېتىشقا مەجبۇر بولدى؟ بۇنى تۆۋەندىكى سەھىپىلەردىن
 بىلگەيسىز.

ئۇلۇغلار شۇنداق دەپتۈكى: «ھەي ئەقىل ئىگىلىرى،
 كۆرۈڭلارنى يوغان ئېچىپ قاراڭلاركى، ئىككى ئىشنى قىلىش
 ئاقىلانلىق ئەمەس ۋە دائىشمەنلەرنىڭ پىكرىگە زىت: بىرى،
 تەخمىن بىلەن دورا ئىچىش، يەنە بىرى مېڭىپ باقمىغان يولدا
 كارۋانسىز يۈرۈش. شۇڭا، ھەر كىم ئۆزىگە تونۇشلۇق بولمىغان
 ئىشنى باشلىسا، ئەلۋەتتە خارۇ - زار بولىدۇ — دە، ئۇ يولدىن
 مەنزىلگە يېتەلمەيدۇ؛ بۇرۇنقى يۈرگەن يولىغىمۇ يېنىپ
 كېلەلمەيدۇ. يەنى ئالدىغىمۇ ماڭالمايدۇ، كەينىگىمۇ يانالمىدۇ؛
 ئارزۇ - ھەۋەس بىلەن باشقا شاخقا قول ئۇزاتماستىكى، ئۆز
 ئېھتىياجىدىن ئارتۇقىنى تەلەپ قىلماسلىقى كېرەك. چۈنكى، بۇ
 ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئۆزىگە زىيان كېلىدۇ!» دېمەك، شۇئەيىب
 خوجىمۇ دەل مۇشۇ نەسەپتەكە قۇلاق سالمىغانلىقتىن، ئاشۇنداق
 قىسمەتكە دۇچار بولدى!

*

*

*

مىلادى 1680 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، پەيشەنبە.
 ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ خابگاھىدا كىيىنىپ بولغاندىن كېيىن
 دەستارپىچنىڭ^① قولىدىن كۇلاھۇ - دەستارنى ئېلىپ بېشىغا
 كېيىپ، ئەمدى شاھنىشىغا چىقاي دەپ تۇراتتى موللا باقى
 كىرىپ ئۇنىڭ قولىغا بىرنېمىلەرنى دەپ شۇئىرلىدى. ئاپاق
 خوجىنىڭ چىرايى بىردىنلا ئېچىلىپ ئىللىق تۇس ئالدى - دە،
 گۈل قەلەسرى ئېچىلىپ كەتتى ۋە:

— دەرھال ئۇلارنى مېنىڭ خۇپىيە خانامغا ئېلىپ كىرىڭلار.
 مەن ئۆزۈم سوراق قىلىمەن، — دەپ ئالاھىدە چېكىلدى. موللا
 باقى:

— خوپ ئەقسىر! قۇللۇق! جانابى ئالىلىرى! —
 دېگىنىچە كەينىگە شوخشۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ خابگاھىدىن چىقىپ
 كەتتى.

ئاپاق خوجىمۇ ئانچە كۆپ ھايالشمىيالا، شاھنىشىنىڭ
 كەينىدىكى خۇپىيە خانىسىغا قاراپ ماڭدى.
 خۇپىيە خانىدا ئىككى ناتۇنۇش ئادەم ئۆرە تۇراتتى.
 — سىلەر نەدىن كەلدىڭلار؟ — دەپ سىپايلىق بىلەن
 سورىدى ئاپاق خوجا ئۇلاردىن.

— بىز مەخدۇمۇزادە شۇئەيب خوجا بىلەن دانىيال خوجىنىڭ
 خەلىپىلىرى بولىمىز، — دەپ جاۋاب بېرىشتى ھېلىقى ناتۇنۇش
 ئادەملەر ئاپاق خوجىغا تەزىم قىلغاندىن كېيىن، —
 مەخدۇمۇزادىلىرىمىز بىزنى ئالتۇنلۇقۇمدىكى شادى خوجامنىڭ
 مازىرىنى تاۋاپ قىلىپ، تۇغ - شەدىلىرىنى قېقىپ كېلىشكە

① دەستارپىچ — پادشاھنىڭ كىيىنىشىگە مەسئۇل خادىم.

ئەۋەتكەن .

— نېمىشقا مەخدۇمزاڧلەر ئۆزى كېلىشىمدى؟ ئۇلار كەلسە بولماسمىدى؟ بىز ئۇلارنى ئالاھىدە كۈتۈۋالمايتۇقمۇ؟ — دېدى ئاپاق خوجا كايىپ .

— مەخدۇمزاڧلەر كەلگۈسى بولسىمۇ، ھەزرەتنى پادىشاھ جانابى ئالىيلرىدىن تارتىنىپ، كېلىشىكە پېتىنالىمدى، — دەپ جاۋاب بەردى ھېلىقى خەلىپىلەردىن بىرى، — چۈنكىسى، پادىشاھىمنىڭ ئاپتاپتەك روشەن ئەقلىدىن مەخپىي ئەمەسكى، بىز يەكەن دىيارىغا قەدەم باسىدىغان چاغدا، ئول مەخدۇمزاڧلىرىمىز يىغلاپ تۇرۇپ: «ئۆز ۋەتىنىدىن مۇساپىر بولۇپ ياقا ئەللەردە يۈرمەك بالالارنىڭ ئەڭ چوڭدۇر . شۇڭا، ئادەمنىڭ كۆز قارىچۇقى ھېچ ۋاقىت ئۆز ئۆيىدىن تاشقىرىغا چىقمىغانلىقى ئۈچۈن باش كۆستىدە ئورۇن ئالغان؛ ئادەمنىڭ ياشلىرى ئۆز ئورنىدا تۇرماي ئېقىپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن، ئاياغ ئاستىغا چۈشۈپ پايسىمال بولىدۇ!» دېيىشكەندى . . .

/شۇ زامانلاردا كىشلەر ئادەت بويىچە، قەشقەر خوجىلىرىنىڭ ئىچىدىكى مۇھەممەد ئىمىن ئىشاننىڭ ئەۋلادلىرىنى «خوجىزادە»، ئىسھاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرىنى «مەخدۇمزاڧدە» دەپ ئاتىشاتتى .

ئاپاق خوجا مۈلكى قەشقەرىيىدىكى قارا تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ بىر - ئىشانلىرىنى تۇتۇپ، بىر - بىرلەپ يوق قىلغاندا، مۇھەممەد ئابدۇللا خوجىنىڭ شۇئەيب خوجا ۋە دانىيال خوجا دېگەن ئىككى ئوغلى كەشمىرگە قېچىپ كەتكەندى . ئاپاق خوجا بۇ ئىككى مەخدۇمزاڧلەرنى تۇتۇپ يوق قىلىشنىڭ پۇرسىتىنى ئوڭى ۋە چۈشىدىمۇ ئىزدەپ يۈرگەندى . ئۇ زارىقىپ كۈتكەن بۇ پۇرسەت ئاخىر يېتىپ كەلدى!

ئاپاق خوجا مۇشۇلارنى ئويلاپ قەۋەتلا خوش بولغان بولسىمۇ ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ خوش بولغانلىقىنى زادىلا چاندۇرمىدى .

مۇ
تت
مۇ
نە
لا
كە
ئە

س
يۈ
ر
يە
ت

بى
بى
تۈ
ر
تە
ك
مۇ

ج
ا
س
ق
د

— بىز بىر پۇشتىنىڭ ئەۋلادىدۇرمىز، — دېدى ئاپاق خوجا،
 مۇشۇ تاپتا تەسىرلەنگىنىدىن بولسا كېرەك، ئۇنىڭ ئاۋازى
 تىترەپ چىقىۋاتاتتى، — ئابايى — ئەجدادلىرىمىز مۇنداق
 مۇنازىئەت^① ۋە مۇخالىفەت^② قىلىشىمىغان بولسا، بىزلەردىن
 ئەلازىمكى ئارىمىزغا مۇخالىفەت تۈزگەيمىز؟ مەخدۇمزاڭلەر
 كەلسۇنكى، بىزلەر — خوجىزاڭلەر بىلەن مەخدۇمزاڭلەر
 ئىتتىپاق — جەمھۇرى بولۇشايلى. بەلكى ئارىدىكى شەككاكلارنى^③
 كۆتۈرگەيمىز! ئەنۋائى^④ ئىختىلاپ ھەم كۆتۈرىلگەي!
 سىزلەر بىز كىم قۇتتىل ئەقتابى ھىدايتۇللا ئىشاننىڭ بول
 يۈرەك سۆزلىرىنى بەلكى مەخدۇمزاڭلىرىمىزگە تېز
 يەتكۈزگەيسىزلەر. بىزلەر ئۇلارنى زارىقىپ كۈتكەيمىز! . . .

*

*

*

خەلىپىلەرنىڭ يەتكۈزگەن سۆزىنى ئاڭلىغان شۇئەيب خوجا
 بىلەن دانىيال خوجا ئاپاق خوجىنىڭ بۇ گەپلىرىگە بىر ئىشىنىپ،
 بىر ئىشەنمەي، ئاخىر كەشمىردىن كېلىپ، سانجۇدا مىدىرلىماي
 تۇرۇۋالدى ۋە ئاپاق خوجىنىڭ ئۆزلىرىنى چىن كۆڭلىدىن
 تەكلىپ قىلغان — قىلمىغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا
 مۇنداق دەپ نامە پۈتۈپ ئەۋەتتى:

« . . . ئى ئەۋجى سائادەت ۋە ماھتابى بۇرچى شارافەت، ئى
 جاھان سەھىفەسىدە يېگانە — تاق ھەزرىتى خاجە ئافاق، بىزلەر
 سىلەرنىڭ ئىزنەلىرى بىرلە ياركەند ئەزمى ئۈچۈن سانجۇ^⑤ غا
 قەدەم كەلتۈردۇق. ئەۋۋەل بىر پۇشت ئەۋلادىدۇرمىز! خىشلىق

① مۇنازىئەت — تالاش — تارتىش قىلىش، مۇنازىرە قىلىش.
 ② مۇخالىفەت — قارشىلىق بىلدۈرۈش، ئىختىلاپ ھاسىل بولماق.
 ③ شەككاك — شۈبھە، گومان، گۇمانلانغۇچى ھىيلىگەر.
 ④ ئەنۋائى — تۈرلۈك، خىلمۇ خىل، ھەر خىل.
 ⑤ سانجۇ — خوتەننىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى بىر يېزىنىڭ نامى.

ھەققىمىز بار. ئىككىنەنچىدىن، مۇسۇلمان مۇسۇلمانغا قەند - غەلەت بەرمەك يوق. خۇسۇسەن، بىزنىڭ جەددىمىز خەلىقكە بايانى شەرىئى ئىسلام قىلىپ كەلگەن. بۇلاردىن ئۆزگەلىسىرى دىن رەسمىنى ئۆرگۈنۈپدۇر. كېرەككى، ئۆزگەلەر سىلىرىدىن، بىزلەردىن ئىسلامنىڭ تەلىمىنى ئالغايلىر. بىزلەرگە ئىتتىمىن خاتىر بولغىدەك، ئۆز مۇھۇرلەرنى بېسىپ خەت ئېيىرىسىلەر، ئىمىن بولۇپ بارغايىمىز. گەپ تامام، ماھىيى جەمادىيەل ئەۋۋەلنىڭ ئوتتۇزى جۈمە يېزىلدى. »

* * *

ئاپاق خوجا شۇئەيب خوجىلارنىڭ مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن سوغۇق كۈلۈپ قويدى: «دۈشمەن قىلتاققا ئۆزى كېلىپ دەسسەمەكچى بولۇۋېتىپتۇ! — دەپ ئويلىدى ئۇ ئىچىدە، — چۈنكى، ئۇلارمۇ ئادەم — دە، ئادەمنىڭ ھېرىس قاچىسى گۆر توپىسىدىن باشقا نەرسە بىلەن تولىمايدۇ. تەمە ۋە تىلەك كۆزىنى پانا يىگىنىسى ۋە ئەجەل يىپىدىن باشقا نەرسە بىلەن تىككىلى بولمايدۇ!»

ئاسمان ئېتىزىدىكى ھۈكەرنىڭ بېشىغا چاڭگال سالالايدىغان ۋە ئاي خامىنىدىن دان ئوغرىلىيالايدىغان دەرىجىدە قۇۋ، مەككەر بولغان بۇ ئاپاق خوجا شۇئەيب خوجا بىلەن دانىيال خوجىلارنىڭ ئۆزى قۇرغان قىلتاققا دەسسەمەي قېلىشىدىن ئەنسىسرەپ، ئۇلارنىڭ ھېرىس توگمىنىدىكى سۈنى تېخىمۇ ئۇلغايىتىتى:

«... بىز بىر پۇشتىنىڭ خىش - ئەقرەبالىسىرى ۋە ئەۋلادىدۇرمىز. ئابائىي - ئەجدادلىرىمىز مۇنداغ مۇنازىئەت ۋە مۇخالىفەت قىلىشىمىغان بولسا، بىزلەردىن نەلازىمكى، ئاراغ مۇنداغ مۇخالىفەت تۈزمەك؟ بەلكى، ئەيۇ قەلىمىمىزنى سۈرۈپ، ئارادەكى شەككاكلارنى كۆتۈرگەيمىز. ئەنۋائى ئىختىلاقمۇ شۇنىڭ

بىل
توق
ئەرا
زىم
ئالە
ئابىر
كەشە
كەل
كۆر
ئاخ
سا
ھالا
تارى
ئاخ
مەك
ھىد
ۋە
سەل
مەخ
ئىبا
گۈل
قىلغ
مەخ

بىلەن تۈگىگەي... سىلەرنىڭ كاشىغىردە فەيزىئاباد، ياركەنددە توققۇز كەنت، خوتەندە ئاقساراي نىياز ئابى زېمىنىڭىز بار ئەردى. ھالا ھەم بۇرۇنقى تەرىقە بىرلە بۇ نىياز ئابى زېمىنىڭىزلىرىنىڭ ھوسۇلىنى ئۆزىڭىز كەلىپ يىغىپ ئالىڭىز. يەنە ھەم يارەنلەرگە بولسا، ھەم جەمئى بولۇپ، ئابروي بىلەن يۈرگەيسىز. بەلكى مەخدۇمزاڭلەرگە ھەم كىشى ئىبەرگەيسىز.

ئەلۋەتتە مەخدۇمزاڭلەر بى تەكەللۇق ۋەبىتەخىر كەلگەيلەر. ھەرنەكى ھەقتە ئالا ئاتا قىلادۇر، دەرمىيان كۆرگەيمىز. ھەر نەرسەكى بىرگە بۇلادۇر. دۇنياۋى، خاد ئاخىرەۋى دۆلەت ئىززەتنى تەڭ شېرىك كۆرگەيمىز. بىزلىرىڭ سىلەرگە دەخلىمىز يوق. بۇرۇن نەتەرىقىدە تۇرغان بولساڭلار، ھالا ھەم شۇ تەرىقىدە تۇرغايىسىلەر. نامە تامام، گەپ ۋەسسalam. تارىخى ھىجرىيىنىڭ مىڭ توقسان بىرى^①، ماھى جەمادىيەل ئاخىرنىڭ يىگىرمە توققۇزى، يەكشەنبە يېزىلدى. ئول مەكتۇپىنىڭ راستلىقى ئۈچۈن مەنكى قۇتبىل ئەقتابى ھىدايتۇللا ئافاق خان خوجا ئۆز مۆھۈرۈمنى باستىم.^②

(«ئالەمنىڭ ياراتقۇچىسى ئۇلۇغ تەڭرىگە ھەمدۇ - سانالار ۋە مەدھىيەلەشكە ئىنساننىڭ تىلى ئاجىز كېلىدىغان پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمگە نەئەت - سالاملاردىن كېيىن مەخدۇمزاڭلىرىمىز شۇئەيب خوجا بىلەن دانىيال خوجىغا گۈزەل ئىبارىلەر مەنلىرىدىن ئەڭ شېرىكلىرىنى تاللاپ، دوستلۇق گۈلشەندە پەرۋىش قىلىنغان ئارزۇ - ئۈمىدلىرىمىزنى بايان قىلغۇچى رەبھانلار گۈلدەستىسىنى يوللايمىز. بارلىق مەخدۇمزاڭلىرىڭ ئاساسى بولغان شۇئەيب ۋە دانىيال

① مىلادى 1680 - يىلى.
 ② مۇھەممەد سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرىگە قارالسۇن.

مەخدۇمىزادلىرىمىزگە ئوخشاش مۈلكىي قەشقەرىيىسىنىڭ گۈلناجىغا، ئالەمگە زىننەت بەرگۈچى، مۇراد - مەقسەت تۈلپارىنىڭ ئالتۇن ئۈزەڭگىسىگە ئاياغ قويغۇچى ئوغلانلىرىغا، بەختىيارلىقنىڭ ئىگىسى، مۈشكۈللۈكلەرنى ھەل قىلىش سىرلىرىنى ئاچقۇچى روشەنزادە - رويىنتەلىرىمىزگە سەھىيە سالاھىيىتىمىزنى يوللايمىز!

بىز بىر ئاتىنىڭ پۇشتى - ئەۋلادىدۇرمىز. ئاتا - بوۋىلىرىمىز ئاشۇنداق زىددىيەتلىشىپ ۋە دۈشمەنلىشىپ كېتىشىمگە بولسا، بىزمۇ مۇنداق ئۆزئارا دۈشمەنلىشىپ كېتىشىمگە بولاتتۇق. شۇڭا، كونا ئاداۋەت - خۇسۇمەتلەرنى ئارىدىن كۆتۈرۈۋەتكەيمىز. دوست - ئىناق ئۆتۈشكەيمىز. ئەسلىدە مۈلكىي قەشقەرىيىنىڭ پەيزاۋات، يەركەننىڭ توققۇز كەنت ۋە خوتەننىڭ ئاقساراي دېگەن زېمىنلىرى سىلەر مەخدۇمىزادلىرىنىڭ ئاتاڭلاردىن مىراس قالغان كونا زېمىنلىرىڭلار ئىدى. بۇ يەرلەردىن چىقىدىغان ھوسۇل ھېلىمۇ سىزلەرگە مەنسۇپ، سىزلەر بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن يەنىلا ئاۋۋالقىدە كلاسۇلت - سۈلكەت بىلەن يۈرىسىزلىرى. مۇبادا كەلمەكچى بولىشىڭلار، ھەممەڭلارلا كېلىشىڭلار. بۇ يەردە بۇ دۇنيالىق ۋە ئۇ دۇنيالىق راھەت - پاراغەتنى تەڭ كۆرسەك دەيمىز. بىزنىڭ نىيەت - ئىقبالىمىزنىڭ ساپلىقىغا، ئۆزىمىزنىڭ دۇرۇسلىقىغا قانداق ئالا گۇۋاھ، زېمىن گۇۋاھ! خاتىرجەم بولغايىسىزلىرىكى، بىز ھەرگىزمۇ سىزلەرگە دەخلى - تەرۇز قىلمايمىز. بۇرۇن قانداق ياشاپ كەلگەن بولىشىڭلار، ھېلىمۇ ھەم شۇنداق ياشىغايىسىزلىرى. بىزلىرى بولساق قىيامەتلىك ئۇرۇق - تۇغقان خەق. بىزدە «قوينۇڭدىن تۆكۈلسە، قونچۇڭغا» دېگەن سۆز بار. سىزلەرنى كۈتۈپ، زارىقىپ كۆزىمىز تېشىلگۈدەك بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. گەپ تامام، گەپ ۋەسسەلام!...»

ئاپاق خوجا شۇنەيىپ خوجىلارغا يازغان مەكتۇپىنى ئۈستىدىن يەنە بىر قېتىم كۆرۈپ چىقتى — دە، شۇبھىلىك يېرى يوق ئىكەنلىكىگە جەزم قىلغاندىن كېيىن كۆڭلى تىنىپ، مۆھۈرىنى خەتنىڭ ئۈستىگە باستى ۋە خەتنى تېز يەتكۈزۈپ بېرىش ھەققىدە موللا باقى بىلەن موللا ساقىغا جېكىلىدى. ئاندىن كېيىنكى قەدەمنى قانداق بېسىش كېرەكلىكى ھەققىدە ئويلىنىشقا باشلىدى.

ئاپاق خوجا خىيال سۈرۈۋېتىپ، بۈزۈكۋار پەدەرى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشاننىڭ مۇنۇ سۆزى ئېسىگە چۈشۈپ قالدى: «ھازىر ئىسھاقىيچىلەر بىلەن بىزلەرنىڭ ئوتتۇرىلىرىمىزدىكى ئاداۋەت بۆلۈتلىرى جەڭ ھاۋاسىغا ئاغدۇرۇلدى، — دېگەندى ئۇ، — ئەمدى ئاداۋەت ئوقىنىڭ يامغۇرى خالاپىق ئۈستىگە بېھىساب ياغمىغاننى كۆرۈڭ. ئىسھاقىيچىلەر بىلەن مۇبالىقىنى ئاڭلاپ دوست بولۇشقا ئالدىراپ كەتمەسلىك كېرەك. چۈنكى، كىچىككىنە سەۋەب بىلەن ئارىمىزدىكى دوستلۇق رىشتىسى ئۈزۈلۈپ كېتىشى ھەم ئۇلار ئەسلى ئادىتىگە يېنىۋېلىشى مۇمكىن. بۇ خۇددى تۈزلۈقتىكى سۇنىڭ گەرچە ئەمى، رەڭگى ئۆزگىرىپ سۇلۇق سۈپىتىدىن چىققان چاغدىمۇ، ئوتقا قۇيسا، ئوتنى ئوخشاشلا ئۆچۈرەلگىنىگە ئوخشايدۇ. چۈنكى، سۈپىتى ئۆزگەرسىمۇ، خۇسۇسىيىتى ئۆزگەرمەيدۇ. بىز ئۇلار بىلەن ئەسلىدىن دۈشمەن، مۇبادا ئۇلار بىلەن ئۈلپەت بولساق، بۇ خۇددى قەھرىلىك يولۋاس ياكى زەھەرلىك يىلان بىلەن دوست بولغانغا ئوخشاشتۇر. بۇ ھەقتە كۈنىلاردىن قالغان مۇنداق بىر ئىبرەتلىك ھېكايىنى ئېسىڭلاردا مەھكەم تۇنقايسىزىلەر!» دەپ، سەپەرگە چىققان بىر ئادەمنىڭ يىلانى قوتقۇزۇپ، جېنىدىن ئايرىلغىلى تاس قالغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەندى. بۇ ھېكايىدە مۇنداق دېيىلەتتى:

— بىر ئادەم تۆگە مىنىپ سەپەرگە چىققان ئىكەن،

كۆيۈۋاتقان ئوت ئارىسىدىن چىقالماي كاۋاپتەك كۆيۈپ، زەھەرلىك بەدىنىدىن تامچە - تامچە قانلار ئېقىۋاتقان بىر يىلاننى ئۇچرىتىپتۇ. ھېلىقى ئادەم رەھىمدىل ۋە مېھرىبان ئادەم ئىكەن. ئۇ يىلاننىڭ نالە - پەريادىنى ئاڭلاپ، بىچارىلىكىنى كۆرۈپ: «يىلان گەرچە ئادەمزاڭنىڭ دۈشمىنى بولسىمۇ، شۇنداق ئاجىز ۋە بىچارە بولۇپ قاپتۇ. ئۇنىڭغا بىر ياخشىلىق قىلىپ، بۇ دۇنيالىق ۋە ئۇ دۇنيالىق ساۋاپ تاپسام ياخشى ئەمەسمۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ - دە، نەيزىسىنىڭ ئۇچىغا تورۋىسىنى باغلاپ ئۈزىتىپتۇ. يىلان پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ دەرھال تورۋىنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. ھېلىقى ئادەم ئۇنى ئوتنىڭ سىرتىغا ئېلىپ چىقىپ يەرگە قويۇپتۇ ۋە:

— ئەمدى بالا - قازادىن قۇتۇلۇپ نىجاتلىققا ئېرىشتىڭ. نەگە بارساڭ بار. ئەمما، بۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەرنى چىقىپ، ئازار بېرىشنى قەستلىمە. چۈنكى، باشقىلارنى چاققۇچىلار بۇ دۇنيادا لەنت - ئاھانەتكە سازاۋەر بولسا، ئاخىرەتتە دوزاخ ئازابىغا گىرىپتار بولىدۇ. كىشىنى چىقىشتىن يىراق بول. بۇ ساڭا خاپىلىقتىن خالاس بولۇشۇڭ ئۈچۈن ياخشى يولدۇر، — دەپتۇ.

— بۇ نېمە گەپ؟ — دەپتۇ يىلان، — مەن ئادەم چاقمىسام، قانداق يىلان بولالايمەن؟ شۇڭا، سېنى ۋە تۆگەڭنى چاقمىغىچە ھېچيەرگە بارمايمەن.

— مەن سېنى ئوتتىن قۇتقۇزۇپ چىققان ياخشىلىقىم ئۈچۈن مېنى چاقماقچىمۇ سەن؟ — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم، — ۋاپاغا جاپا قىلىش — ئەدەب - قائىدىگە سىغمايدۇ!

— توغرا، — دەپتۇ يىلان، — سەن ماڭا ياخشىلىق قىلدىڭ، لېكىن مېنىڭ ئادەم چاقىدىغان زىيانداش ئىكەنلىكىمنى بىلىپ تۇرۇپمۇ يەنە ياخشىلىق قىلدىڭ. شۇڭا، بۇنىڭ جازاسىنى تارتىشىڭ كېرەك. چۈنكى، يامانلارغا ياخشىلىق قىلىش —

يا
را
ئە
چ
ئاڭ
ئو
ئال
جا
ھې
يىلا
چا
باش
ئۆز
گۈۋ
راز
كالا
كېر
ھېل
بېر
ئادە
ئۇن
توش

ياخشىلارغا يامانلىق قىلغانلىقتۇر. ياخشىلارغا يامانلىق قىلىش راۋا بولمىغىنىدەك، يامانلارغا ياخشىلىق قىلىشۇمۇ ھەم جايىز ئەمەس. سەن ئۇلۇغلارنىڭ: «ئۆلتۈرۈڭلار يىلاننىڭ ئەرەك ۋە چىشىنىكىم، نەسىللىرى قۇرۇسۇن» دېگەن سۆزىنى ئاڭلىمىغانىدىڭ؟ ئۇلۇغلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلىمىغان گۇناھنىڭ ئۈچۈن سېنى چىقىشىم كېرەككى، باشقىلار بۇ ئىشتىن ئىبەرەت ئالىدىغان بولسۇن.

— ھەي يىلان، ئىنساپ قىل، ياخشىلىققا يامانلىق بىلەن جاۋاب بېرىش قايسى مەزھەپتە راۋا كېلىدىكەن؟ — دەپ سورايتۇ ھېلىقى ئادەم.

— سىلەر ئادەملەرنىڭ ئادىتىڭلار شۇنداققۇ؟ — دەپتۇ يىلان، — سىلەرمۇ ياخشىلىق قىلغانلارنى چاقىسىلەرغۇ؟! ئادەم چاققاننىڭ ئورنىغا ئۈچكە چاقساڭلار بولماسمىدى؟ شۇڭا، باشقىلارنى چىقىش ئادىتىنى مەن سىلەردىن ئۆگەندىم. دېمەك، ئۆزۈڭلاردىن ئالغاننى يەنە ئۆزۈڭلارغا ساتمەن.

— ئادەمزاتنىڭ ياخشىلىققا يامانلىق قىلغىنىنى بىرەر گۇۋاھ بىلەن ئىسپاتلىيالساق، ئاندىن ھەرنە قىلساڭ ئۇنىڭغا رازىمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ ھېلىقى ئادەم.

يىلان بىلەن ئادەم گۇۋاھچى ئىزدەپ كېتىۋاتسا، ئۇلارغا بىر كالا ئۇچراپتۇ. ئىككىسى ھېلىقى كالىدىن سورايتۇ:

— ھەي كالا، ياخشىلىققا ياخشىلىق بىلەن جاۋاب بېرىش كېرەكمۇ ياكى يامانلىق بىلەن جاۋاب بېرىش كېرەكمۇ؟

— ئەگەر ئادەمزات گۇرۇھى بويىچە سورىساڭ، — دەپتۇ ھېلىقى كالا، — ئۇلار ياخشىلىققا يامانلىق بىلەن جاۋاب بېرىشىدۇ. نېمىشقا دېسەڭ، ئۆزۈمنى ئالايلۇق، مانا مەن ئادەمزاتنىڭ خىزمىتىدە قېرىپ ھالىمدىن كەتكەنمەن. ھەر يىلى ئۇنىڭغا بىرنى تۇغۇپ بەردىم. ئۆيلىرىنى سۈت - قايماق بىلەن توشقۇزدۇم. ئۇلارنىڭ مەئىشەت - روزىغارى مېنىڭ تۈپەيلىمدىن

ياخشلاندى. ئەمدىلىكتە قېرىۋىدىم، مېنى سەمرىسۇن دەپ، بۇ سەھراغا ئەپچىقپ قويدى. مانا ئەمدى سەمرىۋىدىم. تۈنۈگۈن ئۇ بىر قاسساپنى باشلاپ كېلىپ مېنى ئۇنىڭغا ساتتى. مېنى ئۇ بۈگۈن قۇشخانغا ئاپىرىپ قېنىمنى تۆكىدۇ. دېمەك، مېنىڭ ئادەمزانقا قىلغان ياخشىلىقىمنىڭ مۇكاپاتى شۇ بولدى. شۇڭا، ياخشىلىققا بېرىلدىغان جاۋاب يامانلىق ئىكەن، دەپ ئويلىدىم. — ئەمدىغۇ رازى بولغانسەن، — دەپتۇ يىلان ھېلىقى ئادەمگە، — سېنى چاقىمەن!

— ياق، بىرلا گۇۋاھچىنىڭ سۆزى بىلەن مېنى چاقىساڭ بولمايدۇ، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم، — يەنە بىر گۇۋاھچى تېپىشىڭ لازىم!

ئۇلار بىر شاتۇتغا ئۇچراپتۇ. يىلان شاتۇتتىن سوراپتۇ:

— ياخشىلىقنىڭ مۇكاپاتى نېمە؟

— ئادەمزاننىڭ قائىدىسىدە ياخشىلىقنىڭ مۇكاپاتى

يامانلىق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ شاتۇتى، — مانا مېنى ئالىدىغان بولساڭ، مەن ئەسلىدە ئادەمزان ئىدىم. ئەمما، ئادەم بولماقنىڭ قىيىنلىقىدىن ئادەمىيلىكتىن ۋاز كېچىپ، شاتۇتقا ئۆزگىرىۋالغانمەن. بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلمەكچى بولساڭ، قولاق سېلىپ ئاڭلا: ئادەمزان خۇسۇمەتچى، ھەسەتخور، كۆڭلى ئەشەددى قارا، ئىچى ئىنتايىن زەھەر، تولىمۇ شەخسىيەتچى، نەپسى بالا كېلىشىدۇ. چۈنكى، شىر ئىتقا ھېچبىر ئىشتا ھەسەت قىلمىسىمۇ ئەمما ئىت شىرغا زاۋاللىق تىلىگىنىگە ئوخشاش، ئادەمزاننىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ ئىستېداتسىزلىرى ئەڭ ئىستېداتلىقلىرىنىڭ نەپىسىدىن غەشلىنىپ بوغۇلۇپ قارىداپ كېتىشىدۇ. مەن ئادەمزاننىڭ ئىچىدىكى دانالىرىنىڭ پىكىرىدىن نادانلىرىنىڭ بېشى ئاغرىغانلىقىنى كۆپ كۆرگەنمەن. ئۇلۇغ ئىستېدات ئىگىلىرىنىڭ مەيلى ئۇ ئالىم بولسۇن، شائىر بولسۇن ياكى تېۋىپ بولسۇن، ئوخشاشلا ئۆز جىنسلىرىنىڭ ئۇ خىلدىكى

ياكى بۇ خىلدىكى ھەسەت ئوقلىرىغا نىشان بولغانلىقىنى كۆپ ئۇچراتتىم. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كاتتا بىرسىنىڭ، «پەزىلەت ۋە كامالىتىم قانچىلىغان زاتلارنىڭ ئارامىنى بۇزدى. چۈنكى، ئۇلار ماڭا ئىت بولۇپ ھاۋشىدى» دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم. شۇڭا، ئادەمزاتنىڭ ئىچى بەئەينى بىر دوزاختۇر. ئادەمزات شۇرلۇق دوزاخ توغرىسىدىكى ۋەقە - قىيىنچىلىقلارنى ھەر كۈنى، ھەر سائەت باشتىن كەچۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇلارنىڭ جىسمىنى ۋە ئېتىنى قانداقتۇر نامەلۇم قۇرت - قوڭغۇزلار پارچىلايدۇ. ئۇلارنىڭ كۆڭۈل كۆزى بىلەن كۆرۈشكە ئۇلاردىكى غەرز تۈتۈنلىرى ئەسلا ئىمكان بەرمەيدۇ. شۇڭا جاھاندا ئادەم بولماقتىن قىيىن ئىش بولمىسا كېرەك. شۇڭا، مەن ئادىمىيلىكتىن كۆڭلۈم ئاينىدى - دە، شاتۇتغا ئۆزگىرىپ، چۆلگە كېلىپ ماكانلاشتىم.

— مانا بۇمۇ گۇۋاھلىقتىن ئۆتتى، — دەپتۇ يىلان، — ئەمدى ساڭا زەھەر سېلىشتىن توختاشقا ھېچقانداق ئاساس قالمىدى.

— ھەي يىلان، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم، — جان ھەممىگە ئوخشاشلا تاتلىق ئىكەن. ئۆلمىگەن جاندا ئۈمىد بار، دېگەندەك، يەنە بىر گۇۋاھچى تاپساڭ، مەن ھېچبىر تالاش - تارتىش قىلماستىن ئۆلۈمگە تەن بېرىپ، قازا تەرەپكە رىزا بوينۇمنى سۇنغان بولاتتىم.

ئۇلارنىڭ مۇنازىرىسىنى بىر تۈلكە ئاڭلاپ تۇرغانىكەن، يىلان ئۇنى كۆرۈپ، ھېلىقى ئادەمگە:

— بېرىپ ئاشۇ تۈلكىدىن سوراپ باققىن، نېمە دەپ جاۋاب بىرەرسىن؟ — دەپتۇ.

— ھەي ئادەم، — دەپ ۋارقىراپتۇ تۈلكە ئادەمنىڭ سۆزلىشىنى كۈتمەستىنلا، — سەن يىلانغا ياخشىلىق قىلغانلىقىڭ ئۈچۈنلا، ساڭا يامانلىق لازىم ئىكەنلىكىنى بىلمىدىڭمۇ؟

ئادەم تۈلكىگە يىلان بىلەن ئۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ۋەقەنى يىپىدىن - يىڭىنىسىگىچە بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ .
 — سەن ئەقىللىق ئادەمدەك كۆرۈنەنۇ، — دەپتۇ تۈلكە ئۇنىڭغا، — ئەمما، ئەقىللىرىلاردەكلا سۆزلەۋاتىسەن . سېنىڭ بۇ سۆزلىرىڭگە زادىلا ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ .
 — ئۇ راست ئېيتىدۇ، — دەپ گۇۋاھلىق بېرىپتۇ يىلان، — مېنى ئاشۇ غانجۇغىسىدا تۇرغان ئورۇسى بىلەن ئوتتىن ئالدى!

— بۇنداق كىچىك تورۇنغا سېنىڭدەك چوڭ يىلان قانداق سىغىدۇ؟ سىلەرنىڭ سۆزۈڭلارغا زادى ئىشەنگۈم كەلمەيۋاتىدۇ! — دەپتۇ تۈلكە .

— ئەگەر ئىشەنمىسەڭ، بۇ تورۇنغا يەنە كىرەي . ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆرۈپ ئاندىن ئىشەنگىن، بولامدۇ؟ — دەپتۇ يىلان .

— ئەگەر ئەينى ئەھۋالنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرسەم، سېنىڭ سۆزۈڭنىڭ راستلىقىغا مەنمۇ گۇۋاھلىق بېرىشىم مۇمكىن، — دەپتۇ تۈلكە .

ھېلىقى ئادەم تورۇسىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپتۇ . يىلان بولسا، تۈلكىنىڭ سۆزىگە مەغرۇرلىنىپ تورۇنغا كىرىپتۇ . تۈلكە ئادەمگە تورۇننىڭ ئاغزىنى ئېتىشىنى ئىشارەت قىلىپتۇ .

ھېلىقى ئادەم تورۇننىڭ ئاغزىنى كاپىسىدىلا تۇتۇپ بوغۇۋاپتۇ — دە، يەرگە قاتتىق ئۇرۇشقا باشلاپتۇ . ئاقىۋەت يىلان ئۆلۈپ، دوزاخ يىلانلىرىغا قوشۇلۇپتۇ . . .

— ئى خوجىزادىلەر، — دېگەندى مۇھەممەد يۈسۈپ ئىشان بالىلىرىغا بۇ ھېكايەتنى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، — بۇ مىسالنىڭ پايدىسى شۇكى، ئەقىللىق ئادەم ھوشيارلىقىنى تاشلىماسلىقى ۋە ئېھتىيات قىلىشىنى ئۈنتۇماسلىقى لازىم . دۈشمەننىڭ — گەرچە ئۇ سېنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىڭ

بولسىمۇ — نالە - پەريادىغا ئالدىنمىسلىقى كېرەك. ھەرقانداق شارائىتتا دۈشمەنگە ئىشەنمەسلىك كېرەك! ...

*

*

*

قازارا، مەخدۇمزاڧىلەر ئاپاق خوجىنىڭ ئەھد - پەيمان بىلەن تولغان جاۋاب مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن كۆڭلى تىنىپ خاتىرجەم بولغاندەك بولۇشتى — دە، يەكەن تامان يولغا چىقىشتى. ئەمما، ئۇلار سانجۇدىن چىقىپ بىر كۈن بولار - بولمايلا، شۇئەيپ خوجىنىڭ سول قاپىقى لىپ - لىپ تارتقاندەك بولدى — دە، كۆڭلى غەش بولۇپ، داۋاملىق مېڭىۋېرىشتىن يالتىيىپ قالدى.

— ئى ئىنىم دانىيال خوجا، — دەپ سۆز باشلىدى شۇئەيپ خوجا، — بىز يەكەن تامان قەدەم تاشلاپ كېتىۋېتىپتىمىز. بىراق، بىدىللىق — غەم - غۇسسە مېنىڭ كۆڭلۈمدىن زادىلا كۆتۈرۈلمەي دىلىمنى گۇمان باستى. بىر قەدەمنى ئىلگىرى باسسام، ئىككى قەدەم كەينىمگە تارتىپ، غايىبىتىن بىر ئاۋاز: بارما! بارما! دەپ ئاگاھلاندۇرۇش بېرىۋاتىدۇ. دېمىسىمۇ، بۇ مەملىكەت كۆزۈمگە دەريائى خۇن توپان، مۇسبەت ۋە مائەم كۆرۈنەدۇر. مۇبادا، زادى بارماي بولمىسا، ئۆزۈمنىڭ يالغۇز بېرىشىنى راۋا كۆرمەكتىمەن، سىزنىڭ بېرىشىڭىزنى زادىلا راۋا كۆرمەيدىم. مۇبادا، ئىككىلىمىز بېرىپ، ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ قالسا، نەسلىمىز مۇنقەتتە^① بولۇپ تۈگەپ كەتمىگەي. ماڭا تەقدىر ئەزەل بۇ تەرىقىدە بېشارەت بېرىپ تۇرۇپتۇ!^②

— ئاكا، — دېدى دانىيال خوجا تەڭجۈپلىنىپ، —

① مۇنقەتتە — مۇنقەرز بولۇش، گۇمىران بولۇش.
 ② مۇھەببەت سادىق قەشقەرى: «ئەزكەرەنى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-يىلى نەشرى.

ھەزرىتى ئاپاق ئۆز مەكتۈپىدا: «... كونا ئاداۋەت - خوسۇمەتلەرنى ئارىدىن كۆتۈرۈپ تاشلاپ، دوست - ئىناق ئۆتۈشمىكىمىز لازىمدۇر!» دەپ بىزنى چىن كۆڭلىدىن يەكەن دىيارغا چىللاپ مۆھۈرلىرىنى بېسىپتۇ. شۇنداق بولغاندىكىن، يەنە نېمىدىن غەم قىلۇرسىز؟

— ھەي دانىيال خوجا، كىچىكدۇرسىز، ناداندۇرسىز، بۇ بىۋاپا چەرخى پەلەكنىڭ ئىسسىق - سوغۇقلىرى بېشىڭىزدىن ئۆتمىگەن. جاھان ئىشىغا خامدۇرسىز. زامانە قازىنىدا قايناپ كۆرمىگەن! ئاپاق خوجا بېتى ئاق بولغىنى بىلەن يۈرىكى قازاننىڭ كۆيىسىدەك قارا بىر ئادەمدۇر. سىز ئۇنىڭ ئىسمائىل خاننىڭ ئەكابر - ئەشرەبلىرىدىن سەكسەن بىر ئادەمنىڭ يۈرىكىنى تىرىك تۇرغۇزۇپ تۇرۇپلا سۇغۇرۇۋېلىپ، ئىسسىق قانلىرىدا تۈگمەن چۆگىلەتكەنلىكىنى ئۈتۈپ قالمىڭىز. ئەمىر كېبىر ئىۋەز بەگنى قوزۇققا ئولتۇرغۇزۇپ تۆت كېچە - كۈندۈز ئازابلان ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئاڭلىمىغانمۇ سىز؟ سىزنىڭ بۇ ئەھۋالىڭىزغا «قارچىغا بىلەن خورازنىڭ ھېكايىسى» تولىمۇ باب كېلىدۇ!

— بۇ قانداق ھېكايە ئىكەن؟

— بىر قارچىغا بار ئىكەن، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى شۇئەيب خوجا ئاتلىق ماڭغاج، — ئۇ بىر كۈنى خورازغا: — سەن بىر ۋاپاسىز جانىۋارسەن، — دەپتۇ. خوراز تەئەججۇپ ئىلكىدە:

— نېمىشقا ئۇنداق دەيسەن؟ — دېگەن ئىكەن، قارچىغا:

— ئادەملەر سېنى دان بېرىپ باقىدۇ. قىش سوغۇقتا توڭلاپ قالمىسۇن دەپ، ساڭا ئىسسىق كاتەك ئۆي ياساپ بېرىشىدۇ. ئەمما، سېنى تۇتماقچى بولغىنىدا، سەن پالاخلاپ قاچىسەن. مەن گەرچە چۆل - باياۋان قوشىمەن. ئادەمزاتنىڭ قولىدىن بىرەر ئوزۇق يېگۈدەك بولسام، ئۇلار ئۈچۈن شىكار قىلىمەن. ئۇلاردىن ھەرقانچە يىراقلاپ كەتسەممۇ، يەنە قاچانكى

چاقىرسىلا قايتىپ كېلىمەن، — دەپتۇ. خوراز:
 — سەن ئۇچار قاناتنى زىخقا تارتىلغان ھالەتتە كۆرۈپ باققانمۇ؟ مەن كۆپلىگەن خورازلارنىڭ كاۋاپ زىخدا ۋە ئوت ئۈستىدە كاۋاپ قىلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەنمەن. سەنمۇ بىرەر ئۇچار قاناتنىڭ زىخقا كاۋاپ قىلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بولساڭ ئىدىڭ، ئادەملەردىن مەندىنمۇ بەتتەر يىراققا قاچىدىغان بۇلار ئىدىڭ! — دەپ جاۋاب بەرگەن ئىكەن. . . .

شۇئەيىب خوجا ھېكايىسىنى تۈگىتىپ، بىر پەس جىم ماڭغاندىن كېيىن، يەنە مۇنداق دەپ قوشۇمچە قىلدى:
 — مەن ئوبلايمەنكى، ئاپاق خوجا ھەرگىزمۇ ئۆز مەكتۈپىدا دېگىنىدەك ئۇنداق ۋاپادار، قىلغان لەۋزىگە ئەمەل قىلىدىغان ئەۋلىيا بولمىسا كېرەك.

— ئۇنداق بولسا، ئاكا سىزمۇ بارماڭ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا كەينىمىزگە يېنىپ قايتىپ كېتەيلى. ئامانلىقىمىز ھەممىدىن ئەۋزەل! — دېدى دانىيال خوجا تەشۋىشلىك ئىلكىدە ئىزتىراپ بولۇپ.

— ياق، ھازىر ئاپاق بىلەن ئەھدە - لەۋز قىلىشىپ بولۇشتۇق، — دېدى شۇئەيىب خوجا تەمكىنلىك بىلەن، — بارمىساق، بىزنى نامەردكەن دەپ قارىلايدۇ — دە، يەكەن دىيارىدىكى خىش - ئەقرەبالىرىمىزغا ۋە مۇرشىد - مۇخلىسلىرىمىزنىڭ بېشىغا كۆپ دىشۋارچىلىقلارنى سالىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىسمايىل خاننىڭ ئىنىسى، مەن ئۈچ^① نايىبى شازادە مۇھەممەد ئىمىن خاندىن سىرتىق^② ئالدىم، ئۇلار پات يېقىندا كۆتۈرۈلىدىغان بولۇۋېتىپتۇدەك. ۋەزىيەت بىزنىڭ پايدىمىزغا قاراپ ئۆزگىرىۋېتىپتۇ. ئۇلارمۇ مەخدۇمىزادىلەر كەلسە ئىكەن، دېگەن ئۈمىدەتە ئىكەن. مەن يەكەن ھۇدۇتلىقۇمىدىن

① ئۈچ — ھازىرقى ئۈچتۇرپاننىڭ تارىختىكى نامى.
 ② سىرتىق — خەۋەر، ئۇچۇر، ئىز - دېرەك، ئىنفورماتسىيە.

ئۈچ — ئاقسۇ ھودۇتلۇقىغا سالامەت ئۆتۈۋالساملا، نۇسرەت ۋە ئىقبال شامىلى بىزلەرنىڭ دۆلەت چىمەنمىزدە ئەسكۈسى! شۇڭا، ئىككىمىزدىن بىرىمىز قېلىپ، يەنە بىرىمىز بارمىقىمىز دۇرۇسدۇر. مەن سىزدىن چوڭ بولغاندىكىن، ئەلۋەتتە مېنىڭ بارمىقىم تۈزۈكتۇر!

دانىيال خوجا ئاكىسى شۇئەيب خوجىنىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ، بۇ گەپنى لازىم تاپتى. شۇنىڭ بىلەن شۇئەيب خوجا ئۆزىنىڭ خەلىپە - سوپىلىرىدىن بىرنەچچىسىنى ھەمراھ قىلىپ دانىيال خوجىنى سانجۇغا قايتۇردى. ئۆزى ئون يەتتە خەلىپە - سوپىنى ئېلىپ يەكەن سەپىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ماھىي رەجەپنىڭ ئاخىرلىرى يەكەن دىيارىدىكى تىزناپ دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان ئەلۋەك يۇرت خانئېرىققا يىتىپ كەلدى...

نەزمە

ئەل ھەققىنى يەيتتى دائىم بىر ئەبلەخ،
 ئەمما سۆكۈپ تۇرار ئىدى شەيتاننى.
 شەيتان ئاڭا دەپدى يولدا دۇچ كېلىپ:
 — ئۇچراتمىدىم سەندەك رەزىل ئىنساننى.
 كۆڭۈلدىغۇ خېلى يېقىن تۇغقان بىز،
 نېمە مۇنداق تىللاپ يۈردۈڭ تۇتامسىز؟

— شەيخ سەئىدى

ئالتىنچى باب

لاتا قورچاق

«تاجىدارلار ئۆمرىدە ئىككى قېتىم ئۆلىدۇ:
 بىرىنچى قېتىم تاجۇ - تەختىدىن ئايرىلغاندا؛ يەنە
 بىر قېتىم بولسا، ئەجەل شارابىنى تېتىغاندا!»

— خاتىرەمدىن

1681 - يىلى (توخۇ يىلى) ئەتىياز.

دەھىدتىكى ① بىر قەدىمكى قەبرىستانلىقتا بىر كىشىنىڭ
 ئىچ - ئىچىدىن قېقىلىپ يىغلاۋاتقان ئېچىنىشلىق يىغا ئاۋزى
 پىراقتىن غۇۋا ئاڭلىنىۋاتاتتى.

— يابابايى بۇزۇكۇار! — دەيتتى ھېلىقى ئادەم يۇم - يۇم
 يىغلاپ تۇرۇپ، — بىزگە نىچۇك بىسەرەمجانلىقدۇر؟ نىچۇك
 خانۇ - ۋەيرانلىقدۇر؟ باشپاناھ ئەككەلى جاي تاپالماغايىمىز،
 بۇرادەر قېرىنداشىمىزدىن ئاجراغايىمىز. ئۆز تۇغقانلىرىمىز بىزگە
 بۇ تەرىقەلىق خۇنرلىق قىلغاي، بىۋاپالىق كۆرگەيمىز؟ نىچۇك

① دەھىد - پەرغانىدىكى بىر يۇرتنىڭ نامى. سەمەرقەند ئەتراپىغا توغرا كېلىدۇ.

گۇناھ ئۆتۈپدۇركى، بۇ مەرتىۋىگە يەتكەيمىز؟^①
 كۈن ئاستا - ئاستا پېتىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ سارغۇچ
 نۇرلىرى بۇ كونا قەبرىستانلىق تۆپىسىنى يورۇتۇپ، سۆسۈن،
 قىزىل ۋە سېرىق رەڭلەرنى تېخىمۇ روشەن پەرقلەندۈرۈشكە
 باشلىدى. ئاسمان بارغانسېرى قاراڭغۇلىشىپ، سان - ساناقسىز
 قەبرىلەرنى زۇلمەت ئۆز ئىلكىگە ئېلىشقا باشلىدى. شەرق
 تەرەپتىن بىردىنلا تولۇن ئاي كۆتۈرۈلۈپ، قەبرىستانلىقنىڭ
 رەڭگىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. لېكىن، قەبرىستانلىقنىڭ مۇشۇ
 يەتتىكى رەڭگىنىڭ قانچىلىك ئېچىنىشلىق ئىكەنلىكىنى كىممۇ
 سۈپەتلەپ بېرەلسۇن؟

قەبرىگە بېشىنى قويۇپ يىغلاۋاتقان بۇ ئادەم - دانيال خوجا
 ئىدى! ئۇ ئاكىسى شۇئەيب خوجا تىزناپ دەرياسى بويىدا ئاپاق
 خوجا تەرىپىدىن سۇيىقەست بىلەن ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۇ
 ئۆزىنى ئاپاق خوجىنىڭ زىيانكەشلىكىدىن قاچۇرۇپ پەرغانىدىكى
 كاسان قەلئەسىگە پاناھلىق تىلەپ كەلگەنىدى. كاساندىكى بۇ
 دەھىد دېگەن يەردە ئۇنىڭ بۇزۇكۇر بوۋىلىرى مەخدۇم ئەزەم
 بىلەن خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللارنىڭ قەبرىسى بار ئىدى.

دانيال خوجىنىڭ بۇزۇكۇر بوۋىسى بولغان بۇ مەخدۇم
 ئەزەمنىڭ نام - شەرىپىنىڭ تولۇق ئاتىلىشى - خوجا ئەھمەد
 بىنى سەئىد مۇھەممەت جالالىددىن ئىشان كاسانى بولۇپ،
 نەقىش بەندىيە تەرىقىتىنىڭ پىرى بولغانلىقى ئۈچۈن «مەخدۇم
 ئەزەم» دەپ ئاتالغانىدى. سۇلتان سەئىدخان ۋە سۇلتان
 ئابدۇرەشىدخان زامانىدا، ئۇ مۈلكىي قەشقەرىيىدىكى قەشقەر،
 يەكەن قاتارلىق جايلاردا كەڭ كۆلەمدە نەقىش بەندىيە سۈلۈكىنى
 تەۋرەتكەنىدى. مىلادى 1533 - يىلى، ئۇ كاسانغا قايتىپ كېتىپ

① مۇھەممەت سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەزىزان». قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى،
 1988 - يىلى نەشرى، 58 - بەت.

شۇ يەردە ياشىغان ۋە ۋاپات بولغانىدى؛ خوجا ئىسھاق ۋەلىيوللاننىڭ تولۇق ئاتىلىشى قۇتبىل ئەقتابى ھەزرىتى ئىشان خوجا ئىسھاق ۋەلىيوللا بولۇپ، ئۇ قەشقەر خوجىلىرى ئارىسىدىكى ئىسھاقىيە سۈلۈكىنىڭ تۇنجى ئەۋلادى پىرى ئىدى. ئۇ مىلادى 1531 - يىلى دەھبىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، مەخدۇم ئەزەمنىڭ تۆتىنچى ئوغلى ئىدى.

خوجا ئىسھاق ۋەلىيوللا دادىسى مەخدۇم ئەزەم بىلەن بىللە مۈلكىي قەشقەرىيىگە كېلىپ ئون ئىككى يىل سۈلۈك تەرغىباتى بىلەن شوغۇللانغان ۋە بۇ جەرياندا نۇرغۇن ماجىرالارغا سەۋەبچى بولغانىدى. بۇ ماجىرالارنىڭ ئىچىدە ئۆز ئاكىسى، تۇنجى ئەۋلاد قەشقەر خوجىلىرى ئارىسىدىكى ئىشقىيە سۈلۈكىنىڭ پىرى مۇھەممەت ئىمىن ئىشانكالا (ئىمامى كالا خوجا) نى زەھەرلەپ ئۆلتۈرگەنلىك ۋەقەسى — ئۇ پەيدا قىلغان ئاشۇ بىر قاتار ماجىرالار ئىچىدىكى ئەڭ مەشھۇرى ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ سۇلتان ئابدۇلكەرىم خان تەرىپىدىن مۈلكىي قەشقەرىيىدە «قارشى ئېلىنمايدىغان ئادەم» دەپ جاكارلانغان ۋە پەرغانىگە چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇلغانىدى. ئۇمۇ كاساندا ياشاپ، شۇ يەردە ۋاپات بولغان بولۇپ، ئۇنىڭ قەبرىسى مەخدۇم ئەزەمنىڭ قەبرىسى بىلەن بىللە دەھبىدە قويۇلغانىدى.

تولا يىغلاپ ھالىدىن كەتكەن دانىيال خوجا بېشىنى تۇپراق بېشىغا قويۇپ، ئەجدادلىرىغا ئۆزىنىڭ دەرد - ئەلەملىرىنى پىچىرلاپ تۆكۈپ ئولتۇراتتى. قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكىنىنى ئۇمۇ تۇپماي قالدى — دە، كۆزى ئىلىنغاندەك قىلدى. شۇ ئەسنادا بىرسى ئۇنى چاقىرغاندەك قىلدى. قارىسا، مەخدۇم ئەزەم بىلەن خوجا ئىسھاق ۋەلىيوللا باشلىق بۈزۈكۋار بوۋىلىرى ئىكەن. ئۇلار ھەدەپ ئۇنىڭغا قول ئىشارىتى قېلىۋېتىپتۇ.

— ئى پەرزەنت خوجا دانىيال! — دەۋاناتتى ئۇلار، —

بېشىڭىزنى كۆتۈرۈڭ! غەم قىلماڭ ۋە سەۋر قىلساڭ!
 «ئەسەبىرۇمىغتا ھولفەرەھ!» ① دېگەن ھەدىسكە ئەمەل قىلساڭ.
 ھەزرىتى مۇرتىزا ئەلى كەررەمەللاھۇ ۋەججەھۇ شۇنداق
 دېگەنكى: «ئىزاقت بەكەلبەلۇا فەككىرفى ئەلەم نەشرەھ ۋە
 ئۇسىرۇن بەينەيۇ سىرەينى ئىزا فەككەر شەھۇ فەخرەھ.» بۇ
 سۆزنىڭ مەنىسى شۇكى، «ھەر ۋاقتكى ساڭا تەڭلىك يەتسە، بىر
 بالايى - قازا كەلسە، سەن تەپەككۈر قىلغىن، ئەلەم
 نەشرەھدىكى، مۇشكۈللۈك ئىككى ئاسانلىقنىڭ ئاراسىدادۇر.
 بەس، مۇشۇ ۋاقتتا پىكىر قىلساڭ، خۇشال بولۇرسەن، بىر
 مۇشكۈللۈككە ئىككى ئاسانلىق باردۇر.» ئى پەرزەنت، ئۇنداق
 پۇرسەتتە ئول مەملىكەتلەرنىڭ سەلتەنتى سەن ۋە سېنىڭ
 ئەۋلادلىرىڭ تەرىپىدىن تەسەررۇپ قىلىنۇر! ...
 ئۇلار دانىيال خوجىغا باشلىرىنى لىڭشىتىپ قويۇشۇپ
 ئۆتۈپ كېتىشتى ۋە بارا - بارا يىراقلىشىپ كۆزدىن
 يۈتشتى ...
 دانىيال خوجا چۆچۈپ ئويغانسا، بۇ چۈشى ئىكەن! ...

* * *

مىلادى 1678 - يىلى، ئاپاق خوجا سەئىدىيە دۆلىتىگە
 جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ نەيزىسىگە مىنىپ كىرگەندىن كېيىن
 ئىسھاقىيىچىلەرنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى قاتتىق تەقىپ ئاستىغا
 ئالدى. ئىسھاقىيىچىلەر مەزھىپىدىكى پىريانلارنىڭ مازار -
 قەبرىستانلىقىنى ئاچتۇرۇپ، ئىشادى خوجا باشلىق مەخدۇمزا دە
 خوجا - ئىشانلارنىڭ جەسەت سۆڭەكلىرىنى توپقا سېلىپ
 پاختىۋەن قىلىپ ئانقۇزدى. قانلىق ئۆچ ئېلىش قايتىدىن

① «سەۋر - خۇشاللىقنىڭ ئاچقۇچىدۇر!»

باشلاندى. ھەممە يەردە «ئور، يوقات!» ھۆكۈم سۈردى. مۈلكىي قەشقەرىيە زېمىنى مەزھەپ ئاداۋىتى بۆرىنىدىن دېر - دېر تىترىمەكتە ئىدى!

ئىسلام تارىخىنى ياخشى بىلىدىغان كىشىلەر مۈلكىي قەشقەرىيەدە سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ بېشىغا چىققان ئاقتاغلىقلار مەزھىپى بىلەن قارا تاغلىقلار مەزھىپى ئوتتۇرىسىدىكى بۇ قانلىق كۈرەش — ئىسلام دىنىدىكى سۈننىيلەر بىلەن شىئەلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئەسىرلەردىن بۇيان توختىماي داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان قانلىق مەزھەپ كۈرەشلىرى بىلەن تولمۇ ئوخشىشىپ كېتىدىغانلىقىغا دىققەت قىلسا كېرەك.

ئاپاق خوجا زامانىسىدىن مىڭ يىل ئاۋال مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ ۋاپاتى بىلەن «روسۇلىلا قۇرغان بۇ دۆلەتنى كىم باشقۇرۇشى كېرەك؟ كىم ئۇنىڭ ۋارىسى — خەلىپە بولۇشى كېرەك؟» دېگەن مەسىلىنى چۆرىدىگەن ھالدا قانات يايغان بۇ كۈرەش كېيىنكى چاغلاردا پۈتكۈل مۇسۇلمانلار دۇنياسىنى خۇددى ھەبەشنىڭ چېچىدەك چېچىپ تاشلىغانىدى.

مۇھەممەت پەيغەمبەر ھايات ۋاقتىدا ئۆزىنىڭ ئورنىغا كىمنىڭ ۋارىسى — خەلىپە بولىدىغانلىقىنى ئالدىنلا بېكىتىپ قويىمىغانىدى. ئەڭ يېقىن قېرىنداشنى ۋارىس — خەلىپە قىلىش تەرەپدارلىرى ھەزرىتى ئەلىنى مۇھەممەت پەيغەمبەردىن كېيىنكى بىرىنچى خەلىپە قىلىپ كۆتۈرمەكچى بولدى. شۇڭا، بۇلار كېيىنكى چاغلاردا «ئەگەشكۈچىلەر» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدىغان «شىئەلەر» دەپ ئاتالدى. ھەزرىتى ئەلى روسۇلىلانىڭ بىر نەۋرە ئىنىسى ۋە ئۇنىڭ يېگانە پەرزەنتى بولغان بېبى پاتىمەنىڭ يولدىشى ئىدى. ئەمما، چاھارىلار ئارىسىدا ھەزرىتى ئەلىنىڭ يېشى ھەممىدىن كىچىك ئىدى. ئەرەبلەرنىڭ قەبىلە ئۇدۇمى، يەنى سۈننەتكە بىنائەن، خەلىپىلىككە يېشى ئەڭ كىچىكىنى ئەمەس، بەلكى ھۆرمەتتە ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ ئابرويۇق مۇيسىپىت

تەيىنلىنىشى ۋە ئۇ پۈتۈن مۇسۇلمانلار دۇنياسىغا ئىگە بولۇشى كېرەك ئىدى. شۇڭا، بۇلار كېيىنكى چاغلاردا «سۈننىيلەر» دەپ ئاتالدى.

ئەرەبلەرنىڭ قەبىلە ئۇدۇمىغا كۆرە، چاھارىيلار ئارىسىدىكى ئەڭ قېرىسى ھەزرىتى ئەبۇبەكرى روسۇلىلادىن كېيىنكى تۇنجى ئەرەب خەلىپىسى بولۇپ كۆتۈرۈلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ھەزرىتى ئەلىمۇ روسۇلىلانىڭ ئەڭ يېقىن تۆت ئەۋلادىنىڭ چاھار- يارلىرىنىڭ بىرى، دەپ ئېتىراپ قىلىندى ۋە ياش ئەرتىپى بويىچە ئەبۇبەكرى، ئۆمەر ۋە ئوسمانلاردىن كېيىن تۆتىنچى رۇتبىگە تىزىلدى.

دۈشمەنلەر ئەڭ ئاۋۋال، يەنى مىلادى 644 - يىلى ھەزرىتى ئۆمەرنى، مىلادى 656 - يىلى ھەزرىتى ئوسماننى، مىلادى 661 - يىلى ھەزرىتى ئەلىنى قەستلەپ ئۆلتۈرۈشتى.

ھەزرىتى ئەلى ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئوغۇللىرى — بېبى پاتىمەدىن تۇغۇلغان ئىمام ھەسەن بىلەن ئىمام ھۈسەيىننى مۇسۇلمانلارنىڭ خەلىپىسى، دەپ ئېلان قىلىشتى. ئەمما، ئىمام ھەسەن قىرىق ئالتە يېشىدا قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛ ئىمام ھۈسەيىن مىلادى 680 - يىلى، كەربالا دەشتىدە شەئەر بىلەن سۈننىيلەر ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن دەھشەتلىك مەزھەپ سوقۇشىدا بەختسىزلىككە ئۇچراپ ئۆلتۈرۈلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، خەلىپىلىك يەنىلا سۈننىيلەرنىڭ قولىغا ئۆتۈپ، ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئەۋلادىغا مەنسۇپ بولغان بارلىق ئىماملار كەينى - كەينىدىن ئۆلتۈرۈلۈۋەردى.

ھىجرىيىنىڭ قىرىق بىرىنچى يىلى، يەنى مىلادى 661 - يىلى (توخۇ يىلى)، ھەزرىتى ئەلى سۈننىيلەر تەرىپىدىن قەستلەپ ئۆلتۈرۈلگەندىن تارتىپ باشلانغان بىر قاتار سىياسىي سۈيقەستلەر جەريانىنى مۇنداق قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز:

ھەزرىتى ئەلىدىن كېيىن خەلىپە بولغان ئىمام ھەسەن
 مىلادى 669 - يىلى (يىلان يىلى) مەدىنىدە زەھەرلەپ
 ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 680 - يىلى (ئەجدىھا يىلى) ئىمام
 ھۆسەيىن ئىراقتىكى كەربالا ئۇرۇشىدا سۈننىيلەر تەرىپىدىن
 ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 713 - يىلى (كالا يىلى) ئىمام
 زەينۇلئابدىن مەدىنىدە قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 731 -
 يىلى (قوي يىلى) ئىمام مۇھەممەت باقرمۇ مەدىنىدە قەستلەپ
 ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 765 - يىلى (يىلان يىلى) ئىمام جەئفىرى
 سادىقمۇ مەدىنىدە قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 802 - يىلى
 (ئات يىلى) ئىمام مۇسا كازىم باغداتتا قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛
 مىلادى 818 - يىلى (ئىت يىلى) ئىمام رىزا ئىراننىڭ تۇس
 شەھىرىدە قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 835 - يىلى (توشقان
 يىلى) ئىمام مۇھەممەت جۇۋاد شەقى باغداتتا قەستلەپ
 ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 868 - يىلى (چاشقان يىلى) ئىمام ئەل
 ھادى نەقى ئىراقتىكى سەرمەن - راي دېگەن شەھىرىدە قەستلەپ
 ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى 875 - يىلى (قوي يىلى) ئىمام ھەسەن
 ئەسقىرى (ئەسكىرى) باغداتتا قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى؛ مىلادى
 892 - يىلى (چاشقان يىلى) ئىمام مۇھەممەت ياش تۇرۇپلا
 سىرلىق بىر ئەھۋالدا ئىز - دېرەكسىز يوقالدى. كىشىلەر ئۇنىڭ
 ياتۇلۇكىنى، يا تىرىكىنى تاپالمىدى. دۈشمەنلەر ئۇنى تۇتۇپ
 كېتىپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن، دەپ تەخمىن قىلىشىمۇ ئەمما ئۇنىڭ
 تەرەپدارلىرى خەلق ئارىسىدا: «ئىمام مۇھەممەت ئاسمانغا چىقىپ
 كەتكەن. ئاخىر زامان بولغاندا مەھدى نامى بىلەن قايتىپ
 چۈشۈپ، دۇنيادا ئادالەت ئورنىتىدۇ!» دېگەن ئەقىدىنى
 تارقاتتى.

شىئەلەرنىڭ كۇلاھ - سەللىلىرىمۇ سۈننىيلەردىن
 پەرقلىنەتتى. ئۇلار سەللىنى شېھىت بولغان ئون ئىككى
 ئىمامنىڭ سانى بويىچە ئون ئىككى يۈگەم قىلىپ ئورايتتى ۋە

بۇ يۆگەملەرنىڭ ھەربىرى بىر ئىمامنىڭ روھى ئۈچۈن مۇقەددەس ماكان، دەپ قارىشاتتى.

سۈننىيەلەر بولسا، چاھار يازلارنىڭ ھۆرمىتىنى ئۈچۈن باشلىرىغا سەللىنى تۆت يۆگەم قىلىپ ئورشاتتى. كىچىكلىكىدىن تارتىپلا ئاللا تائالاغا، پەيغەمبەرگە ۋە چاھار يازلارغا چەكسىز ئىشەنچ ۋە ئېتىقاد روھىدا تەربىيەلەنگەن بۇ ئادەملەر باشلىرىدىكى سەللىسنىڭ تۆت ئورامنىڭ ھەر بىرىدە بىردىن چاھار يازلارنىڭ روھى ياشايدۇ، دەپ ئىشەنەتتى.

سۈننىيەلەر دۆلەت ئۈستىدە تۇرغان تارىخى ئەڭ ئۇزۇن ۋە ئىسلام دىنىنى ناھايىتى كۆپ مەملىكەتلەرگە تارقاتقان ھاكىم كۈچ بولغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ زۇلۇملىرىدىن نارازى بولۇشقان ھەر تەبىقە ئادەملىرى شىئەلەر تەرىپىگە ئۆتۈشتى.

شىئەلەر بولسا، مۇسۇلمانلار دۇنياسىدىكى بارلىق بەختسىزلىكلەرگە ھەزرىتى ئەلنىڭ ئالدىدىكى ئۈچ خەلىپە ۋە ئۇلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرىنى سەۋەبچى قىلىپ كۆرسىتىشتى. شۇنداق قىلىپ، سۈننىيەلەر بىلەن شىئەلەر ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ ئاداۋىتى زادى كېلىشتۈرۈپ بولمايدىغان قانلىق سىياسىي كۈرەشلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان قورالغا ئايلىنىپ قالدى. پايانى يوق بۇ چەكسىز يىللاردا ھاكىمىيەت بەزى دۆلەتلەردە بەزىدە شىئەلەرنىڭمۇ قولىغا ئۆتۈپ قالاتتى. بۇنداق چاغلاردا، ھۆكۈمدارلار شىئە مەزھىپىنى دۆلەت دىنى دەپ ئېلان قىلىشاتتى. شۇنىڭ بىلەن سۈننىيەلەر دەۋرىدە تەقىپ قىلىنغان شىئەلەر قىساسچىلىق بىلەن باش كۆتۈرۈشۈپ چىقىشاتتى — دە، پۈتمەس - تۈگمەس قان تۆكۈلۈشلەر باشلىنىپ كېتەتتى.

شۇڭا، مەۋلانە ئابدۇلراخمان جامى ① قانلىق سىياسى مەقسەتلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان بۇنداق مەزھەپلەر ئاداۋىتىدىن سەسكىنىپ يازغان بىر ئۆتكۈر رۇبائىدا مۇنداق دېگەندى:

ئەي مۇغبەچەئى دەھر، بىدەھۇ جامى مەيەم،
كى ئامەدى نىزايى سۈننىيۇ شىئە قەيەم.
گوپەندكى جامىيا، چى مەزھەپ دارى؟
سەن شۈكۈركى، سەگى سۈننىيۇ خەر شىئە نەيەم!

تاجىكچە يېزىلغان بۇرۇبائىنىڭ مەنىسى مۇنداق ئىدى:
«ئەي دۇنيانىڭ ياش ئاتەشپەرەسى، ماڭا مەي ئىچىدىغان جامىنى بەر، سۈننىي ۋە شىئەلەر نىزالىرىدىن قۇسۇم كەلمەكتە. سورىساڭ ئەي جامى، سەن قايسى مەزھەپتە؟ يۈز شۈكۈركى، يا سۈننىينىڭ ئىتى، يا شىئەنىڭ ئېشىكى ئەمەسمەن!»

تارىختا نۇرغۇن ئىشلار بىر - بىرى بىلەن تولىمۇ ئوخشىشىپ كېتىدىغانلىقتىن، بۇ تارىخ شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ مول مەزمۇنغا ئىگە بولالىغان! شۇڭا قەدىمكىلەر: «بۇ دۇنيا ئىبىرەت بىلەن تولغان. شۇنىڭدەك ئىبىرەت ئالمىغۇچىلارنىڭ كۆز ياشلىرى بىلەنمۇ تولغان!» دەپ بىكارغا ئېيتىشىمغان!

① مەۋلانە ئابدۇلراخمان جامى — تولۇق ئاتىلىشى: مەۋلانە نۇرىددىن ئابدۇلراخمان جامى. تاجىك، مىلادى 1414 - يىلى ئىراندىكى خوراسان شەھىرىنىڭ جام دېگەن يېرىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ ياش ۋاقىتلىرىدا ھىراتتا ئىلىم مۇتالىئە قىلغان. كېيىن ئۇ نەقشىبىندىيەچىلەرنىڭ خەلىپىسى سەئىددىل ۋەلىدىن قەشقەرگە قول بېرىپ مۇرىت بولغان. ئۇنىڭ «ھەققەئى ئەۋرەك»، «تۆھپەتۇل ئەھرار»، «باھارستان»، «يۈسۈپ ۋە زىلەيخا»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «نەفەئەتلى ئونس»، «رسالەئى قابىيە»، «شەرىئى رۇبائىيات» قاتارلىق قىرغىقتىن ئارتۇق نادىر ئەسەرلىرى بار. جامى ئىجادىيىتىنىڭ ئەۋامىغا بولغان تەسىرى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. جامى مىلادى 1493 - يىلى ھەج سەپىرىدىن قايتىپ، ھىراتتا ۋاپات بولدى.

*

*

*

ئىسمائىل خان سەئىدىيە تەختىدىن چۈشۈرۈلۈپ، سەئىدىيە دۆلىتى مۇنقەرز قىلىنغاندىن كېيىن جۇڭغارلار ئىسمائىل خاننى ئائىلە - تاۋابىئاتلىرى بىلەن بىللە ئېرەن قابۇرغىغا ھەيدەپ كەتتى. ئاپاق خوجا جۇڭغارلارنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىگە قويغان قالماق قارا خانلىرى - شاھنەلىرىنىڭ ھامىيلىقىدا يەكەندىكى تەختىدە خاتىرجەم دەۋران سۈرۈپ ئولتۇردى. ئۇ گاھىدا قىزىل توننى كىيىپ خەلىپە ئىشان، خەلىپە ئەمىر، خەلىپە ئەشرەپلىرىگە پادىشاھلىق قىلىپ ھۆكۈم سۈرسە، گاھىدا ئىشانلىق توننى كىيىپ، مۇرشىد - مۇخلىسلىرىغا سۈلۈكى تەرىققەتتىن مەسئەلە - مەرۇپ قىلىپ تەلىم بېرەتتى. سوپى - ئىشانلىرى بىلەن ھەلقەئى زىكرى قىلىشاتتى. گاھىدا مەنەۋى شېرىقتىن مەسئەلە - مەرۇپ قىلىپ، تەرىققەت بايىدىن سۆز ئېچىپ، ئاشىقلىق ئىزھار قىلسا، بەزىدە كۆكناز يەپ، مۇرشىد - مۇخلىسلىرى بىلەن ھەمنەشەن بولۇشۇپ، ھەممە ئەھلى مەجلىسنى بېھوش - خارامۇش قىلاتتى.

بەزىدە ئۇ ئەيىپلىرىغا:

— بۇ مەملىكەتنى قالماق لەشكەرلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن سوپۇپ ئالغان ئاشۇ كۈندىن ① تارتىپ بۇ تەخت - سەلتەنەت بىزلەرگە مەنسۇپ بولدى. ئەلھەمدۇلىللاھكى، ھازىرغا قەدەر يۇرتدارچىلىق قېيىقىدا تىنچ - ئامان ئۆزۈپ، سەلتەنەت سۈرۈپ كەلمەكتىمىز! — دەپ تەمەننا ئىلكىدە مەسئەلە - مەرۇپ قىلاتتى ②. ئەمما، يۇرتدارچىلىق ئىشى سۈلۈك تەۋرەتكەندەك ئۇنداق ئوڭاي ئىش ئەمەسلىكىنى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ ھېس قىلاتتى.

① سەئىدىيە دۆلىتى مىلادى 1678 - يىلى 9 - ئاينىڭ 19 - كۈنى جۇڭغارىيە باشقۇرغۇچىلىرى تەرىپىدىن مۇنقەرز قىلىنغانىدى.
 ② مۇھەممەت سادىق قەشقەرى: «تەزكىرەئى ئەزىزان»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988 - يىلى نەشرىگە قارالسۇن.

قۇرئان كەرىم ئىلھامىي نۇسخا

چۈنكى، «يۇرتدارچىلىق ئىشى گوياكى بىر داۋانغا ئوخشايدۇ، — دەپ قارايتتى ئۇ، — داۋانغا چىقىپ كېتىۋاتقاندا، ئادەم كۆزلىرىنى چوققىلاردىن ئۆزمەي باقىدۇ، ئادەمنىڭ قەلبى بەختلىك سېزىملار بىلەن تولغان بولىدۇ. لېكىن، تاغنىڭ چوققىسىغا چىققىمۇ، بولدى. پەسكە چۈشىدىغان يولى ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. نىھايەت، پەسكە قاراپ ماڭدىمۇ، يولمۇ تۈگەشكە باشلايدۇ. دىققەت قىلمىسا، ھاڭدىن دومىلاپ چۈشۈپ كېتىپ ئۆزىمۇ تۈگەيدۇ! چىقماققا تەس بولغىنى بىلەن، چۈشۈش تېز بولىدۇ! . . . يۇرتدارچىلىق ئەسلىدىغۇ ئانچە ھەۋەس قىلغۇدەك ئىشمو ئەمەس. ئەمما، مېھرى بەك ئىسسىق نەرسە ئۇ. ئۇ شۇنداق نەرسە ئىكەنكى، كۆلدە سىلىق ئۈزۈپ يۈرگەن قېيىقنى كۆرۈپ، ھەۋىسى كەلگەن ئادەم شۇ قېيىققا ئۆزى چۈشكەندىن كېيىن نېمىنى ھېس قىلغان بولسا، يۇرتدارچىلىق قېيىقىغا ئولتۇرغان ئادەممۇ قايىققا قاراپ ئۈزۈشنى، قېيىقنى قانداق باشقۇرۇپ مېڭىشىنى، قېيىقنىڭ ئاستىدىكى سۇنىڭ تىرەن ۋە تېز ئاقىدىغانلىقىنى بىر مىنۇتمۇ ئېسىدىن چىقىرىپ قويماسلىقى لازىم! . . .»

ئۇ ئويلاپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، تەشۋىشلىنىپ پۇشايىمان ئىلكىدە ئىزتىراپقا چۈشۈپ قالاتتى. ئەمما، ئۆزىگە تاغدەك يار-يۈلەك بولۇپ تۇرۇۋاتقان خوجىسى — غالداننىڭ مۈلكىسى قەشقەرىيىدىكى ھەربىر شەھەرگە قويغان قارا خانلىرى — قالماق شاھەنلىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگىنىدە، ئۇنىڭ كۆڭلى يەنە جايىغا چۈشۈپ تەسكىن تېپىپ، خاتىرجەم بولۇپ قالاتتى. . . .

*

*

*

سۇلتان سەئىدخان زامانىسىدىن تارتىپ باشلانغان دىنىي مەزھەپلەر ئاداۋىتىنىڭ قانلىق مېۋىسى بولغان ئاپاق خوجا

خاندانلىقى جۇڭغارلارنىڭ نەيزىسى ئاستىدا مۈلكىي قەشقەرىيىدە تۇنجى قېتىم قارار تاپقاندىن كېيىن، ئاپاق خوجا بىر تەرەپتىن سەلتەنەت سۈرىگە تايىنىپ، مۈلكىي قەشقەرىيە ئارسىدىكى ئىسھاقىيە مەزھىپىدىكىلەرنى قاتتىق تەقىب ئاستىغا ئېلىپ، ئۇلارنى «قارا مۇسۇلمان»، «مۇسۇلمان ئازمالسىرى» دەپ جاكارلاپ، دەھشەتلىك زىيانكەشلىك قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇ: «تەخت - سەلتەنەتتە ئولتۇرۇپ، ھەمىشە مەسنىۋى شېرىفتىن تەلىم ئوقۇپ، رەئىيەگە تەرىقەت، مەرىپەت، شەرىئەت بابىدا شېكەر دەك سۆزلەرنى چېچىپ، ئاللادىن بەندىلەرگە دىيەنەت، ئىنساپ - تەۋپىق، ئىمان، شۈكرى - قانائەت تىلەپ ۋە ئۇلارنى ساھىب كامال قىلىپ، ياخشى ئىستىقبالغا باشلاپ»^① تۇردى. «خائىن پادىشاھ بولسا، پادىشاھلارنىڭ خائىنى بولغاي، پادىشاھ خائىن بولسا، خائىنلارنىڭ پادىشاھى بولغاي!»^②

ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ بارلىق ھوقۇق - كۈچىنى، ئىمتىيازلىرىنى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەجدادلىرىدىن مېراس قالغان يامانلىق كۈچلىرىگە قارشىلىق كۆرسىتىدىغان ئەنئەنىۋى ئىسيانكارلىق روھىنى تەلتۈكۈس يوق قىلىشقا، ئىرادىسىنى سۇندۇرۇپ، كۈچ - ماددىدىن تولۇق كەتكۈزۈشكە سەرپ قىلىپ، جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ قانلىق ھۆكۈمرانلىقىنى قارشىلىقسىز، شەرتسىز، تەخسىز، دائىم، تولۇق ۋە ياۋاش-يۇمشاقلىق بىلەن قوبۇل قىلىدىغان خۇمىسى مۆمىنلەرگە ئايلاندۇرۇپ قويدى. «ئەسكى يەردە يامان ئادەملەر بارلىققا كېلىدۇ» دېگەندەك، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ پەقەت بويسۇنۇشقا يارىتىلغانلىقىغا تەن بەرگۈزۈپ، ھەرگىزمۇ قارشىلىق كۆرسىتەلمەيدىغان قىلىپ تەربىيىلىدى! بۇ - ئۇيغۇرلار تارىخىدا تۇنجى قېتىم مەلئۇن ئاپاق خوجا تەرىپىدىن ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە

① «تەزكىرە ئى پىرياران»، قوليازما.
 ② سۇلتان باي ھاجىم: «بۇرقۇم ئەۋلىيا»، قوليازما.

مە
ئۇ
كە
غا

بىل
ئۇ
پانە
ئى
«ھ»

مەر
ئاپا
چۇ
زايا
ئوت
كەت
تەر

بول
ئۇش
ئېلىد
مۇن

مەجبۇرىي تېكىلغان مەھكۇملۇق ئىستىقبال ئىدى! شۇنداقلا ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى ئۆز تارىخىدا باسقان ۋە ئەۋلادلار مەڭگۈ كەچۈرمەيدىغان تۇنجى قېتىمقى مەڭگۈ پۇشايما نلىق خاتا قەدەم ئىدى!

تارىخچىلار ئاپاق خوجا جۇڭغار باسقۇنچىلىرىنىڭ زورى بىلەن سەلتەنەت سۈرۈشكە باشلىغان ئاشۇ 1678 - يىلىنى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجدادلىرى ئالدىنىشقا باشلىغان، جاھالەت پاتقىغىغا پېتىشقا باشلىغان ۋە گۈزەل ئانا ۋەتەننىڭ پارلاق ئىستىقبالى خاراب بولۇشقا باشلىغان «لەنەتلىك قارا يىل»، «ھاقارەتلىك تارىخ» دەپ ئۆز كىتابلىرىغا يېزىپ قويۇشتى!

سەئىدىيەلەر ۋاقتىدا قەدىرلەنگەن ئىستېدات ئىگىلىرى، مەرىپەتلىك ئەللامەلەر ۋە سەنئەتكارلارنىڭ نادىر ئىستېداتلىرى ئاپاق خوجا زامانىسىغا كەلگەندە خۇددى ئۆزەننى يوقىتىپ، چۆل - باياۋانغا تېشىپ چىقىپ كەتكەن دەريا سۈيىدەك بېھۋەدە زاپا بولۇپ كەتتى. ئاق تاغلىقلار بىلەن قارا تاغلىقلار ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ ئاداۋىتىدىن بىزار بولۇشۇپ جاق تويۇپ كەتكەن كىشىلەر خۇددى بوران ئۇچۇرغان يىلتىزسىز قامغاق تەك تەرەپ - تەرەپتە قاڭقىپ يۈرۈشەتتى.

ئۇلار ئۆز يۇرت - ۋەتىنىنى تاشلاپ، ياقا يۇرتلارغا سەرسان بولۇپ چىقىپ كېتىشتى! بۇ ئەلدە ئىلىم - مەرىپەتنىڭ بېلى ئۇشتالغان. نادانلىق، قاششاقلىق خۇددى چاچراقتۇدەك ئەۋج ئېلىپ كەتتى. ئۇيغۇر تارىخچىسى موللا مۇسا سايرامى بۇ ھەقتە مۇنداق دەپ يازدى:

شۈكۈرىللا فارىخ ئۆلدۈم مەن قارا - ئاق تاغدىن،
نە ئۈچۈنكىن مېۋە يەيدۈرمەن شەرىئەت باغدىن!

دېمەك، ئاپاق خوجا ھۆكۈم سۈرگەن ئاشۇ زامان - مۈلكىي

قەشقەرىيىنى پۈتۈنلەي جاھالەت، خۇراپاتلىق، زۇلۇم، نامراتلىق، ۋەھىمە، جەڭگى - جېدەل، خۇنخورلۇق، قاچ - قاچ - راسا قاپلىغان ۋە قان پۇراپ تۇرىدىغان زامان ئىدى. جۇڭغارلارنى مۈلكىي قەشقەرىيىگە باشلاپ كىرگەن ئاپاق خوجا غالدان بەرگەن خەنجەر - قامچا ۋە ئۆزى توقۇپ چىقارغان دەستەكسىز تەقدىر - پەتىۋالار ئارقىلىق ئۇيغۇر خەلقىنى تىرىكچىلىك، ئىنسانچىلىق قىزغىنلىقلىرىدىن بەسىندۈرۈپ، سەۋر - تاقەتكە ئۆگەتكەندى! ئۇلار ئەۋھامپەرەستلىك^① دەرىدە چىرايلىرى توپا - تەرەت، ئۈستۈشلىرى جۈل - جۈل بولۇپ، جەندە - كۈلاھلىق سۈپى - ئىشان، رودىپاي سايمىل، قاسماق دەرۋىش، تەبەخور شەيخ، رىياكار خوجا ۋە ھەررەڭ، ھەر شەكىلدىكى تەركىي دۇنياچى ئىبادەتچىلەرنىڭ توپلىرىغا ئەگىشىپ، جاننىمۇ، جاھاننىمۇ ئۈنتۈپ كېتىشكەندى. ئۇلار ئۇ دۇنيالىقنىلا ئويلايدىغان، ئاخىرەتنىڭلا غېمىنى قىلىشىدىغان، ئىمانى بىكامىل تىرىك مۇردىلارغا ئايلىنىپ قېلىشقاندى!

شۇڭا سانسىزلىغان كىشىلەر ياشاش، تىرىكچىلىك ئۈمىدى بىلەن ئۆي - ماكان، پەرزەنت، ئاتا - ئانىلىرىنى ۋە ئۇرۇق - تۇغقان، يارۇ - بۇرادەرلىرىنى تاشلاپ، قۇرۇق قول غەيرىيلەر يۇرتىغا، چەت ئەللەرگە چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

شۇ چاغلاردا، مۈلكىي قەشقەرىيىدە مەدەنىيەت، مائارىپ، ئىلىم - پەن، ئەدەبىيات - سەنئەت، مۇزىكا، ناخشا - ئۇسسۇل، گۈزەل سەنئەت، تېبابەتچىلىك، مەتبەئەچىلىك، خەتتاتلىق ۋە دارۋازلىقتەك بارلىق ئىلىم - ئېرىپان ئىش - پائالىيەتلىرى ئاپاق خوجىنىڭ سۈپى خۇپىيەلىرى تەرىپىدىن قاتتىق تەقىپ ئاستىغا ئېلىنغانىدى. بۇنداق ئىش - پائالىيەت بىلەن شۇغۇللانغۇچىلار «كاپىر»، «جادۇگەر»، «مۇرتەد»، «قارا مۇسۇلمان» دەپ

① ئەۋھامپەرەستلىك - دىنىي تەلۋىلىك، دىنىي ئىستىرىپە.

قارىلىنىپ، قاتتىق جازاغا تارتىلاتتى، ئوتتا كۆيدۈرۈلەتتى، دارغا ئېسىلاتتى. ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتى بۇنداق «ئىلىم - پەن جىنايىتى» بىلەن قارىلانغانلارنى جىسمانىي جەھەتتىن پۈتۈنلەي يوقىتىش ئۈچۈن 31 خىل ۋەھشىي ئۆلۈم جازاسىنى تەسىس قىلىپ چىققاندى!

ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتى ئەسلىدىكى ئىلىم - مەرىپەت ئورۇنلىرىنى ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سۈلۈك تەرىقىتىدە زىكرى - سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ، ھەلقە - جەررە سالىدىغان خانىقا، گۈلەخ، ساراي ھەمىدانلىرىغا ۋە خوجا - ئىشانلارنىڭ تۇرالغۇ جايلىرىغا، مەھكىمە - ئىشخانىلىرىغا ئايلاندۇردى. دۆڭ - تىلاۋەت، خەتمە - قورغان، توۋا - ئىستىغپار ئوقۇش، مەسنىۋى - شېرىق ئاڭلاش - پۈتۈن ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە ئاممىۋى ئىجتىمائىي مەشغۇلاتقا ئايلانغاندى.

ئاپاق خوجا يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىدا خەلقنى نادانلىقتا تۇتىدىغان بىر قاتار تەدبىرلەرنى يولغا قويدى. ئۇ قابىلىيەت، ئىستىدات ئىگىلىرىنى چەتكە قېقىپ، رىقابەتكە قارشى تۇردى. ھەر دەرىجىلىك سوپى ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىغا ئۆزىنىڭ خاس مۇرىدلىرىنى سوپى ھاكىملىققا تەيىنلىدى. قابىلىيەتلىك، ئىقتىدارلىق كىشىلەرنى يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىدىن چەتلەشتۈردى.

— پۇقرالارنى نادانلىقتا تۇتۇش لازىم، — دەيتتى ئۇ، — چۈنكى، پۇقرالارنىڭ كالىسى قانچىكى ئاددىي بولسا، ئۇلارنى باشقۇرماقۇمۇ شۇنچە ئوڭاي بولىدۇ. نادانلارغا ئەقىل ئۆگەتمەسلىك لازىم. چۈنكى، نادانغا ئەقىل ئۆگىتىش — قۇرام تاشنى تاتىلىغانغا ئوخشايدۇ؛

— رەڭگارەڭ گۈل - چېچەكلەر ئادەمنىڭ كۆزىنى ئالا چەكمەن قىلىپ تاشلايدۇ؛ مۇڭلۇق ئاڭلانغان نەغمە ئادەمنىڭ قۇلقىنى گاراڭ قىلىپ قويدۇ؛ نازۇ - نېمەتلەرنىڭ مول

بولۇشىدىن ئادەملەر شوخ بولۇشىدۇ. توقلىقتىن - شوقلۇق كېلىپ چىقىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالماڭلار! شۇڭا، ئادەملەرنى قاششاقلىق - يوقسۇللۇق ئىچىدە ياشاشقا ئادەتلەندۈرۈش لازىم. شۇنداق بولغاندىلا، پۇقرالارنىڭ كۆڭلى تىنىچ، تۇرمۇشىنى خاتىرجەم بولىدۇ؛

— بۇنىڭ ئۈچۈن قانداق قىلىش كېرەك؟ بۇنىڭ ئۈچۈن گۈزەردە قوپال توقۇلغان خام - مائا، سەرگەز - شائىمۇلاردىن باشقا سىپتا توقۇلغان چىت - گەزلىمە، يېمەك خېرىتىلەرنى سائقۇزماسلىق كېرەك. پۇقرالار ياخشى، سۈپەتلىك، گېسىل نەرسىلەرنى قانچىكى ئاز بىلسە، مەھەللە - كويىلاردا ئوغرى - يالغان شۇنچە ئازىيىدۇ؛ دۇنيادا يېگانە بولغان نەرسە ئادەمنى ۋەسۋەسىگە سالىدۇ. شۇڭا، پۇقرالار بۇنداق نەرسىلەرگە ئەڭ ياخشى كۆز قىرىنى سالىمىسۇن. بۇنىڭ ئۈچۈن، پۇقرانىڭ قورسىقىنىلا بېقىپ، كۆزىنى ئىتىش كېرەك؛ خار - زار بولغاندىلا، ئۆزىنى ساقلاپ قالغىلى بولىدۇ؛ ئېگىلىگەندىلا، گىدەيگىلى بولىدۇ؛ تىز پۈككەندىلا، غادا يىغىلى بولىدۇ!

.....
ئاپاق خوجا كىشىلەرنىڭ تەپەككۈر قىلىشىغا، يېڭىلىق يارىتىشىغا، ئەلنى قانۇن - تۈزۈم، شەرىئەت يولى بىلەن ئىدارە قىلىشقا قەتئىي قارشى تۇرغانىدى. ئۇ خەلق ئارىسىدىكى ھەر خىل جۈببە - فوراللارنى، ھەتتا چوڭراق قىسقاقلارنىمۇ يىغىۋېلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرگەنىدى.

— پۇقرانىڭ قولىدىكى ئۆتكۈر تىغ قانچە كۆپ بولسا، — دەيتتى ئۇ، — مەملىكەتتە يېغا - غەلبان شۇنچە كۆپىيىدۇ؛ كىشىلەر قانچە ئەپچىل، زېرەك بولۇشسا، ئەلدە ئاجايىبات - غارايىبانلار كۆپىيىدۇ — دە، پۇقرانىڭ كۆزى ئېچىلىسىدۇ؛ شەرىئەتنى شاخلاشماسلىق كېرەك. چۈنكى، شەرىئەتنىڭ پۇتاق - چاتاقلىرى قانچىكى كۆپ بولسا، گەدەنكەشلەر شۇنچە كۆپىيىدۇ!

ج
چ
س
قا
س
چ
ج
ها
م
ب
پ
ت
م
ئ
ئ
ب
ق
س

*

*

*

غالدان مۈلكىي قەشقەرىيىدە تەرتىپ ئورنىتىپ، ھەر يىلى جۇڭغارىيىگە تۆلەيدىغان ئالۋان - ياساقنىڭ سانىنى بېكىتتى ۋە چوڭ - كىچىك شەھەرلەردە، مۇھىم قاتناش ئېغىزلىرىدا تەرتىپ ساقلاش ئۈچۈن قاراخان ۋە بىر قىسىم جۇڭغار چېرىكلىرىنى قالدۇرۇپ قويغاندىن كېيىن خالخە موڭغۇللىرىغا قارشى ئۇرۇشقا سېلىش ئۈچۈن جۇڭغار قوشۇنلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىلبالىققا چېكىندۈرۈپ كەتتى. ئۇ يەكەندە دارجە تۆرە ئىسىملىك بىر جۇڭغارنى قارا خان — شاھىنە قىلىپ قالدۇرۇپ، ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتىنىڭ تىزگىنىنى ئۇنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى.

بىراق، سابىق سەئىدىيە ئاقسۆڭەكلىرى بىلەن قارا تاغلىقلار مەزھىپىنىڭ سەردارلىرى ئۆزلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتىگە زادىلا تەن بەرمىدى. ئۇلار غالدان ئەسكەر چېكىندۈرگەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، بىر تەرەپتىن، جايلارغا ئادەملىرىنى ئەۋەتىپ، تېخىچە ئۆزلىرىنىڭ تەسىرىدە تۇرۇۋاتقان ئاھالىنى ئاق تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى كۆتۈرۈلۈشكە ئاستىرتىن قوزغىسا، يەنە بىر تەرەپتىن، تاجۇ - تەخت، مەنسەپ - ئىمتىيازىدىن مەھرۇم بولغان سابىق سەئىدىيە ئەمەلدارلىرى بىلەن يوشۇرۇن ئالاقە باغلاپ، ئىسيان كۆتۈرۈشكە تەييارلىق كۆردى.

ئابدۇللا خوجىنىڭ خەلىپىلىرىدىن بىرى بولغان پولات شەيقاۋۇل دېگەن كىشى مۇشۇ مەزگىلدە يەكەن دىيارىدىكى ئاھالىنى ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرۇشقا يوشۇرۇن قوزغاپ يۈرگەنلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇنىڭدىن ئۈچ ئايىبى، سابىق سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ شاھزادىلىرىدىن بىرى بولغان مۇھەممەت

ئىمىن خانغا ئۇزۇن - ئۇزۇن يېزىلغان خەتلەر ئۈزۈلمەي كېلىپ توردى.

«... ئافاق تىزناپ بويىدا مەخدۇمەزادە شۇغەيب خوجىنى ھەلقۇم تىغ قىلدۇرۇپ، شاھادەتلىككە يەتكۈزۈپ، قىيامەتلىك بەدىئىغا قالدى، — دېيىلگەندى پولات شەپقاۋۇل يازغان بۇ خەتلەرنىڭ بىرىدە، — ئۇل مەخدۇمەزادىلەرنىڭ قىساس - ئىنتىقامىنى ئېلىش — ئامۇ - خاسنى ئۆزىمىزگە مايسىل قىلىشتىكى ئەڭ ياخشى چارە - تەدبىردۇر. ئافاق مۈلكىي سەئىدىيە سەلتەنەتنى قالمىقلارنىڭ ياردىمى بىلەن سۇلتان ئىسمائىل خاندىن سويۇپ ئالىپ، بۇ دۇنيا ۋە ئۇ دۇنيا قارا يۈز بولدىلەر. بىراق، ئۇ قەشقەر مەملىكەتىنىڭ يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ تۇرالىشى مۇشكۈلدۇر! بۇ تەرەپ قىرغىز، ئۇل تەرەپ قالماق، ئافاق بولدىلەركى بەجايىكى لاتا قورچاق! شۇڭا، مەملىكەتنى قايتىدىن قولغا ئالماق ئۈچۈن ھايا دەركار ئەمەس. ھايا بىلەن مەملىكەت خاراب بولۇر، نەۋبەت قولدىن كېتۈر. كەتكەندىن كېيىن قىلغان پۇشايمان پايدا بەرمەس!... مۇبادا، سىلى يەكەن دىيارىنى تەسەررۇپ قىلماققا بەل باغلاپ چىقسىلا، بىزلەر قەلئەنىڭ ئىچكى - تاشقىرىقىلىرىغا ئىشەنچلىك ئادەملەرىمىزنى قويۇپ بەش قوۋۇقنى بېكىتەيلىك! سىزلەر تېشىدىن، بىزلەر ئىچىدىن تېگىش قىلىدىغان بولساق، ئافاقنىڭ سويىلىرى ھېچ ئىش قىلالماي، قېچىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ بىرگەپ، شۇنىڭدىن خەۋەردار بولۇپ قالغايلىكى، پېقىر قالماق قاراخانى دارجە تۆرە بىلەن پۈتۈشۈپ قويدۇم. مۇبادا سىلى قەلئەگە ھۇجۇم باشلايدىغان بولسىلا، قالماق چېرىكلىرى بىر تەرەپ تۇرىدىغان بولدى!...»^①

① بۇ مەكتۇپ ھەققىدە مۇھەممەت سادىق قەشقەرنىڭ «تەزكىرەئى ئەزىزان» دېگەن كىتابىغا قارىلىمۇن. قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 1988-يىلى نەشرى.

*

*

*

مىلادى 1681 - يىلى 9 - ئاينىڭ 21 - كۈنى، دۈشەنبە. مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ قوشۇنلىرى بىلەن يەكەن دىيارىدا ئاپاق خوجا ھاكىمىيىتىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن ئاھالىلەر يەكەن قەلئەسىنى قورشىۋالغىنىغا بۈگۈن ساقمۇ - ساق بىر يۈز يىگىرمە تۆت كۈن بولدى. ئاپاق خوجىنىڭ سوپى چېرىكلىرى يەكەن قەلئەسىنىڭ پۇختىلىقىغا ئىشەنچ قىلىپ، قەلئە دەرۋازىلىرىنى چىڭ بېكىتىپ، شەھەرنى مۇداپىئە قىلىپ، يېتىۋالغان بولسىمۇ ئەمما بارا - بارا ئاچلىق ۋە قىيىنچىلىققا بەرداشلىق بېرەلمەي قېلىشقا باشلىدى.

بۈگۈن ئاپاق خوجا يەكەن قەلئەسىنىڭ ئۈستۈن كۈنچىقىش تەرىپىدىكى قالغات دەرۋازىسىغا بېرىپ سېپىل مۇداپىئەسىنى تەكشۈرۈپ كەلدى. سېپىلدا ئۆزىنىڭ سوپى چېرىكلىرىدىن باشقا ھېچكىم يوق ئىدى. ئادەتتىكى چاغلاردا كۆرەڭلىشىپ ئالچاڭلاپ يۈرۈشىدىغان جۇڭغار چېرىكلىرى بۈگۈن نېمىشقىدۇر قارىسىنىمۇ كۆرسەتمەي قويۇشقانىدى.

ئاپاق خوجا گەرچە ھىيلە - مكىردە كەمەك ئەييارغا ئۇستاز، ھەسەت - خۇسۇمەتتە شەيتان لەئىنىگە دەرس بېرەلسىمۇ، سۇيقەست - زىيانكەشلىكتە ھەججاج زالىمنى خىجالت قىلالىسىمۇ، ئەمما ئۇ مۇھارابىيە ئىشلىرىدىن قىلچىمۇ خەۋىرى يوق، ئۆمرىدە بىزەر مۈشۈك بىلەنمۇ ئۇرۇشۇپ كۆرمىگەن تولىمۇ قورقۇنچاق بىر ئادەم ئىدى. ئۇ قەلئە سېپىلىغا چىقىپ ئەتراپقا قارىۋىدى، قەلئە ئەتراپىدىكى سان - ساناقسىز بارگاھ - چېدىرلارنى كۆردى. قەلئەگە ئومۇمىي ھۇجۇم باشلاشقا ئەييارلىنىۋاتقان سان - ساناقسىز ئادەملەرنىڭ ۋاراك - چۈرۈڭلىرىنى ئاڭلاپ پۈت - قوللىرىدا جان قالمىدى.

— سىز تېخى ئەھۋالنى بىلمەيسىز، — دېدى سوپى

چېرىكلەرنىڭ خەلىپىسى مىرزا سارىق بەگ، — ھەزرىتىسى قۇتبىل ئەقنابى جانابى ئاپاق خان ئالىيلىرى، بىلەمسىز، سىزنىڭ سادىق سوپى بەگلىرىڭىزدىن خۇدا بەردى خەلىپە قەشقەرنى دۈشمەنگە تاپشۇردى! مىرزا قاراقچىبەگ يېڭىسارنى تاپشۇردى! قاغىلىقىنىمۇ تاپشۇرۇشۇپتۇ!

— قاغىلىقىنى؟! — بۇ گەپنى ئاڭلاپ شۇركىنىپ سورىدى ئاپاق خوجا، — قاچان؟

— ھازىر خەۋەر كەلدى! دۈشمەن زېمىنىنى قاپلىغان قارا چېكەتكىدەك يوپۇرۇلۇپ كەلمەكتە! ئەمدى نۆۋەت يەكەنگە! سىزنىڭ قالغان سادىق بەگلىرىڭىز قالماق شاھنەسى دارجە تۆرە بىلەن مەسلىھەتلىشىۋېتىپتۇدەك. قالماقلار قۇرغانىغا بېكىنىۋېلىپ چىقماي قويۇشتى. بۈتۈن توپلارنى يېرىپ تاشلاشتى. ئۇلارمۇ يەكەننى مۇھەممەت ئىمىن خانغا بېرىشنى ماقۇل كۆرۈۋېتىپتۇدەك!

بۇ شۇم خەۋەر ئاپاق خوجىنى گاڭگىرىتىپ قويدى. ئۇ ھولۇققىنىدىن قاتتىق چاڭقاپ، تىلى تاڭلىيىغا چاپلىشىپ قالغانىدى.

ئاپاق خوجا سېپىل ئۈستىدىن ئالدىراپ چۈشۈشكە باشلىدى. چۈشۈۋېتىپ، ئۇنىڭ تەشنا كۆزلىرى سېپىل تېمىنىنىڭ سىرتىدىكى خەندەككە لىق تولدۇرۇلغان قارامتۇل سېپىق سۇغا چۈشتى. ئۇزاق تۇرۇپ رەڭگىنى ئۆزگەرتكەن ئاشۇ سېپىق سۇ مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تولمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئىختىيارسىز ھالدا قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىنى نەمسىز تىلى بىلەن يالاپ قويدى. . . .

*

*

*

مىلادى 1681 - يىلى 9 - ئاينىڭ 24 - كۈنى، بەيشەنبە.

ئاخىر، مۇھەممەت ئىمىن خان يەكەن قەلئەسىگە ئومۇمىي
ھۇجۇم باشلاش قارارىغا كەلدى!

ئاپاق خوجا مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ سوقۇشماي تەسلىم
بولۇش ھەققىدىكى كەسكىن تەلپىگە بىۋاسىتە جاۋاب
بەرمەستىن، كەينى - كەينىدىن ئادەم ئەۋەتىپ، ئۆزرە ئېيتىپ
ياكى يۇمشاق سۆزلەرنى قىلىش ئارقىلىق ھىيلىگەرلىك قىلىپ
ۋاقىتنى ئارقىغا سوزماقتا ئىدى. ئۇ ئېرەن قابۇرغىدىكى
غالداننىڭ بارگاھىغا چاپار ئەۋەتكەنىدى. ئەمما، ئۇنىڭ ئۇ ئادىمى
ئاللىبۇرۇنلا مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ چازلىغۇچىلىرىنىڭ
قولغا چۈشۈپ قالغانلىقىدىن بىخەۋەر ئىدى.

مۇھەممەت ئىمىن خان دەرھال ئەمىر كېبىرلىرىنى يىغىپ
قىسىملارنى غول قىسىم^①، چىرىنغار^② ۋە بېرىنغار^③ قىسىم
قىلىپ ئۈچ تارمىغا ئايرىدى - دە، سەر كەردە - جەڭچىلەرنىڭ
پۈتۈنلەي ساۋۇت - قۇياق كىيىپ، ئاتلارغىمۇ كېچىم^④ تاقاپ،
قەلئەگە يېقىنراق بېرىپ بىر تەرەپتىن ياراغ كۆرسىتىپ، يەنە
بىر تەرەپتىن ھەيۋە قىلىش ھەققىدە ئىجراسى قاتتىق پەرمانلارنى
بەردى.

مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئەمىر كېبىرلىرىدىن بولغان
مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ باشچىلىقىدىكى چىرىنغار قىسىم
ئۆزلىرى تۇرغان ھەفتە ئى مۇھەممەدان تۈپلىكىنىڭ ئۇدۇلىدىكى
ئالتۇنلۇق دەرۋازىسىغا يول بىلەن سېپىلغا قاراپ ئالغا
ئىلگىرىلىدى. مۇھەممەت ئىمىن خان بار غول قىسىم تۇرغان
يەرنىڭ ئۇدۇلىدىكى سېپىل خەندىكىگە لىق سۇ تولدۇرۇلغانىدى.
شۇڭا، ئۇ غول قىسىمنى باشلاپ قوچقار ئاتا مەقبەرىسى تەرەپتىن

① غول قىسىم - ئۈرۈش سېپىدە ئادەتتە ئوتتۇرىدا تۇرىدىغان قىسىم.

②

چىرىنغار - موڭغۇل ئات قىسىم.

③

بېرىنغار - سولقان ئات قىسىم.

④

كېچىم - ئۈرۈشتا ئاتلارغا ئوق تەگمەسلىكى ئۈچۈن ئۈستىگە چۈمكىلىدىغان ئىمناھ
پوپۇق. ئۇ ئادەتتە ئىچىگە كىگىز ئېلىنغان قاتتىق بۇلغارىدىن تىكىلگەنلىكتىن، ئوق
تۇتىدۇ.

ھەفتە ئى مۇھەممەدان تۆپىلىكىگە چىقتى. بۇ چاغدا قالغان دەريۋازىسى تەرەپتىن بىر توپ ئالىمان ئات چاپتۇرۇپ چىقىشىۋاتقانلىقى كۆرۈندى. مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ يەزەك قىسمىدىكى ① جەڭچىلەر شۇئان تاختا كۆۋرۈك تەرەپكە بويۇرۇلۇپ باردى. ئۇنىڭغىچە قەلئە ئىچىدىن چىققان ھېلىقى بىر توپ كىشى ئالمان - تالمان كەينىگە بۇرۇلۇشتى - دە، ئاتلىرىنى چاپقۇزغان پېتىچە تاختا كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ كېتىشتى. سېپىل ئۈستىدىكىلەر تاختا كۆۋرۈكنى دەرھال زەنجىر بىلەن ئۈستىگە تارتىپ ئېلىشتى. مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ جەڭچىلىرى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ جەۋلانبازلىق قىلىشىپ، قالغان دەريۋازىسىغا قەدەر ئات سېلىشىپ بېرىشىۋىدى، سېپىل ئۈستىدىن ياغدۇرۇلغان ئوق يامغۇرغا دۇچ كېلىشتى. بىراق، بۇ ئوقلار ئۈستىگە قويماق - ساۋۇت كىيىشكەن باھادىرلارغا ۋە كېچىم بىلەن چۈمكەلگەن جەڭ ئاتلىرىغا قىلچىمۇ كار قىلمىدى.

يەكەن سېپىلىنىڭ تۈۋى ئېگىز ئىدى. سېپىل ئۈستىگە تاماشا كۆرۈش ئۈچۈن چىقىۋېلىشقان نۇرغۇن يەكەنلىكلەر ئاتلىق سۈيى چېرىكلەرنىڭ قېچىپ كېلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، سېپىل ئۈستىدىن تۆۋەنگە ئالدىراپ يۈگرۈشۈپ چۈشۈپ كېتىشتى. يەكەن قەلئەسىدىكىلەر تاختا كۆۋرۈكنىڭ ئالدىغا نۇرغۇن ئوربىلارنى قەزىپ، ئۈستىدىن بىلىنمىگۈدەك قىلىپ بوشلاپ پىپىپ قويۇشقان ئىكەن. مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ يەزەك قىسمىنىڭ پەنسالدىرىدىن بىر - ئىككىسى ۋە باشقا يىگىتلەر چېپىشىپ كېتىشىۋېتىپ، بۇ ئورغا چۈشۈپ كېتىشتى. چىرىنىڭ قىسمىدىكىلەرمۇ قەلئەدىن چىققانلارنى بىر - ئىككى ئوق يېتىمچە قوغلاپ باردى. ئۇرۇشۇشقا پەرمان بولمىغىنى ئۈچۈن،

① يەزەك قىسىم - ھەربىي يۈرۈشتە ئالدىن يۈرگۈچى ئەترەتنىڭ نامى، دازۇر قىسىم.

شۇنچىلىك قوغلاپ قويۇپلا ياندى.

يەكەن سېپىلىدىكىلەر ساراسمىگە چۈشۈپ قېلىشتى. جۇڭغارلارغا ئادەم ئەۋەتىلگىنىگە ئىككى ئايدەك بولغان بولسىمۇ، تا ھازىرغا قەدەر ياردەمچى قوشۇننىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئاخىر ئاپاق خوجا قالماق شاھنەسى دارجە تۇرنى ئارىغا سېلىپ، قۇللۇققا كېلىپ، يەكەن قەلئەسىنى مۇھەممەت ئىمىن خانغا تاپشۇرماقچى بولدى. ئەمما، قالماق شاھنەسى دارجە تۆرە مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ بارگاھىغا بېرىۋېلىپلا قاپتىقلىقى ئۈنىمىدى.

جاھاندا ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىن يامان ۋەھىمە بولمىسا كېرەك. «مەغلۇپ بولغان قوشۇنغا بىر قېتىم «ھەي!» دەپ توۋلىغان ئاۋازمۇ كۇپايە قىلىدۇ!» دېگەندەك، قالماق شاھنەسىنىڭمۇ مۇھەممەت ئىمىن خان تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلىغان ئاپاق خوجا ئالاقزادە بولغىنىدىن پۈتى كۆيگەن تۇخۇدەك بولۇپ ھېچ چارە قىلالماي قالدى — دە، ئاخىر ئوغلى يەھيا خوجىنى مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئالدىغا چىقىرىپ، ھاياتلىق يولى بەرسىلا، ئۆزىنىڭ خان ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى...

*

*

*

مىلادى 1681 - يىلى 9 - ئاينىڭ 25 - كۈنى، جۈمە، ئەتىگەن.

بۈگۈن ئەتىگەندىن باشلاپ يەكەن قەلئەسىنىڭ ئالتۇنلۇق، قالغات، خانىقا، تېرەكبىاغ ۋە مەسخىرە دەۋازىسى قاتارلىق بەش قوۋۇقىدىكى قاراۋۇللار ئېلىپ تاشلاندى. تاختا كۆۋرۈكلەر چۈشۈرۈلۈپ، قەلئە قوۋۇقلىرى يوغان ئېچىپ قويۇلدى. ئەتىگەندە، داغدۇغىلىق قەلئەگە كىرىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلدى.

مۇھەممەت ئىمىن خان ۋە ئۇنىڭ جەڭچىلىرى پۈتۈنلەي سەئىدىيە ھەربىيلىرىنىڭ فورمىسىدا كىيىنىشكەندى: ئۇلارنىڭ باشلىرىدىكى ئالتۇن قۇبىيلىق پولات دۇبۇلغا، ئۇچسىدىكى كەشتىلىك خىتاي ئەتلىسىدىن تىكىلگەن ھەربىي تونلىرىنىڭ ئۈستىدىن كىيىشىۋالغان زىرپەلىق قۇياق - ساۋۇتلىرى، مەيدىسىگە تاقىغان پولات مەيمەنە ئەينەكلەر ئەتىگەنلىك قۇياش نۇرىدا ۋال - ۋۇل قىلىپ پارقىراپ تۇراتتى. ئۇلار يانلىرىغا يېشىل چەملىك ساداقلارنى ئېسىشىۋالغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىگە نەقىش چىقىرىلىپ پۈزۈر ئىشلەنگەن تۆمۈر ئوقيا ئوقلىرى سېلىنغانىدى. جەڭچىلەر كەمسە - تىردانلىق ئېگەر - جابدۇق بىلەن بېزەلگەن قالماق ئانلىرىدا ئاجايىپ سۈر - ھەيۋە بىلەن ئولتۇرۇشۇپ كېتىپ بېرىشاتتى.

غالب قوشۇنىنىڭ ئەڭ ئالدىدا بۇغداي ئۆڭلۈك، ياڭاق سۆڭەكلىرى بۆرتۈپ چىققان، كۆزلىرى چاقىپ تۇرىدىغان ئېگىز بويلۇق مۇھەممەت ئىمىن خان قومۇش قۇلاقلىق يۇلتۇز ئارغىمقىدا بخارامان ئولتۇرۇپ كېتىۋاتقانىدى. ئۇ قىلىچقا ئامراق، ئاجايىپ جەسۇر مەجەزلىك بىر سەركەردە ئىدى. ئۇ ھەممە - قورال ياراغلار ئارىسىدا قىلىچقا ھەممىدىن بەك ئېتىبار بېرەتتى. «نەيزە، ئايپالتا دېگەن تەگسە، — دەيتتى ئۇ دائىم، — بىر يەرنىلا يارا قىلىدۇ. ئەگەر قىلىچ تېگىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا باشتىن - ئاياغ كېسىپ چۈشمىگەننى كۆرۈڭ!» ئۇ قىلىچنى ھەرگىز يېنىدىن ئايرىمايتتى: ياكى بولمىسا، بېلىدىكى قىيىش كەمىرىگە ئېسىۋالاتتى، يا بولمىسا، قولىدا تۇتۇۋالاتتى. چەت جايلاردا ئۇزاق ۋاقىت ئايب بولغانلىقى ئۈچۈنمىكىن، ئۇ بىر ئاز سەھرا مەجەز ئادەم ئىدى. سۆزلىرىمۇ قىرلىقلارغا ئوخشاش تورۇڭ - تورۇڭ چىقاتتى.

ئۇ ھەمىشە:

— ئىش ئېپىگە كەلگەندە، غەيرەتنى بوشاشتۇرماسلىق ۋە

قىلچىمۇ بىپەرۋالىق قىلماسلىق كېرەك. ئىشتىن كېيىن پۇشايمان قىلغاننىڭ پايدىسى يوق! — دەيتتى.

بۇنىڭدىن ئون يىل ئىلگىرى، سەئىدىيە خانلىرىنىڭ ئونىنچىسى، سۇلتان ئابدۇللاخان بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى، قەشقەر ئايىبى يولۋاسخان ئوتتۇرىسىدا بولغان تەخت تالىشىش ماجىراسىغا ئاپاق خوجىنىڭ بىۋاسىتە قولى تىققانلىقىدىن مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئوبدانلا خەۋىرى بار ئىدى. ئەسلىدە سەئىدىيە خانداننىڭ ئىچكى ئىشى بولغان بۇ ماجىرا ئاپاق خوجىنىڭ دىنىي مەزھەپلەر ئاداۋىتىدىن پايدىلىنىپ ئوت قۇيرۇقلۇق قىلىشى بىلەن كەڭ كۆلەملىك ئىچكى ئۇرۇشقا ئايلانغان ۋە جۇڭغارلارنىڭ تۇنجى قېتىم قەشقەرىگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشىگە سەۋەبچى بولغانىدى. بۇ ماجىرادا، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ چوڭ ئاكىسى، سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ چوڭ خانى سۇلتان ئابدۇللا خان تەختىنى كىچىك ئوغلى يولۋاسخانغا بوشتىپ بېرىپ، كەشمىرگە مۇساپىر بولۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. يولۋاسخان سەئىدىيەلەر تەختىنى ئىگىلىگەن ئون بىرىنچى ئەۋلاد خان بولغان بولسىمۇ ئەمما ئۇ ئاپاق خوجىنىڭ خوجا چىنىكىدىن چىقالمايدىغان قورچاق خانغا ئايلىنىپ قالدى.

بۇ چاغدا، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئىككىنچى ئاكىسى، ئاقسۇ ئايىبى، شاھزادە ئىسمائىل خان سەئىدىيەلەر خاندانلىقىنى ھالاكەتلىك تەقدىردىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن ئادالەت تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، يولۋاسخان ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈردى ۋە يەكەنگە لەشكەر تارتىپ كېلىپ، سۇلتان يولۋاسخاننى تەختتىن چۈشۈشكە مەجبۇر قىلدى. ئاپاق خوجا بولسا، بەدەخشانغا قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

ئىسمائىل خان سەئىدىيە خانلىرىنىڭ — ئون ئىككىنچى ئەۋلاد خان — ئەڭ ئاخىرقىلىرى بولۇپ ھېسابلانسىمۇ ئەمما ئۇ

سەئىدىيە دۆلىتىنى زاۋاللىقتىن قۇتۇلدۇرۇشنى تارىخىي ۋەزىپىنى بانۇرلۇق بىلەن ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، چىرىك سىياسىي تۈزۈلمىنى ئىسلاھ قىلىپ، بىر قاتار ئىلغار سىياسەتلەرنى يولغا قويغانلىقتىن، تارىختا كىشىلەر تەرىپىدىن «ئىبادەتچى» بانۇر، ئادالەتپەرۋەر ياخشى خان» دەپ ئاتالدى. ئۇ ھەقىقەتەن ئەخلاق بايىدا تولىمۇ كىچىك پېئىل، مەرىپەتپەرۋەر، دانا خان ئىدى. ئۇ ھەمىشە دۆلەتنىڭ چوڭ ئىشلىرى ھەققىدە ئۇلۇغ ئەللامە، پازىل كىشىلەر بىلەن زىكرى - سۆھبەتتە بولاتتى. دۆلەت ئىشلىرىنى ئەدلۇ - ئادالەت بىلەن توغرا قىلىشقا تىرىشاتتى. ئۇ ھەممىدىن ئاۋۋال دىنىي مەزھەپلەر ئاداۋىتى تۈپەيلىدىن تاپتىن چىققان قائىدە - قانۇنلارنى يېڭىۋاشتىن تۈزىتىپ، ئەلنى ئىسلام قانۇن شەرىئىتى بىلەن قاتتىق باشقۇرۇش ئۈچۈن، باتۇر ئالىم قازى ئابدۇللا دېگەن شەرىئەتپەرۋەر ئادەمنى سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ باش قازىلىقىغا تەيىنلىدى. ئازغىنا مۇددەتتىلا ۋەيران بولۇپ كەتكەن مەملىكەتنى قانۇن بىلەن قايتىدىن تۈزەپ، ئۆز ئىزىغا سالىدى.

ئەمما بۇ — سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ زاۋاللىققا يۈزلىنىش داۋامىدىكى قىسقا مۇددەتلىك گۈللىنىشى بولۇپ ھېسابلىناتتى. شۇڭا، بۇنداق ھالەت ئۇزاق داۋاملىشالمىدى. سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ دۆلەت گۈلى ئاپاق خوجا باشلاپ كەلگەن جۇڭغار تاجاۋۇزچىلىرىنىڭ تۆمۈر تاپىنى ئاستىدا يانچىلىپ، ئاخىر ئۈشۈك تەگكەن غوزىدەك سولىشىپ خازان بولدى.

ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاۋېتىپ، ئاپاق خوجىنى ئۆلتۈرۈش ياكى تىرىك قالدۇرۇش ئوتتۇرىسىدا زادى بىر قارارغا كېلەلمەي قالدى؛ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتەي دېسە، «پىرنى ئۆلتۈرگەن قاتىل» دېگەن بەدىئىغا قېلىپ، ئاللاننىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كېتىشىدىن قورقاتتى؛ ئۆلتۈرمەي دېسە، كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئاپاق خوجىنى

قايتا باش كۆتۈرۈپ چىقمايدۇ، دېگىلى بولمايتتى. شوڭا، ئۇ ئاپاق خوجىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە ئۆزىنىڭ ئەمرۇل - ئۆمەرلىرىنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولۇپ كېڭەش چاقىرىشنى قارار قىلدى.

بۇ كېڭەشتە، بەگلەرنىڭ مەپكۈرسى يەنىلا بىزلىككە كېلەلمىدى. ئەمىر - بەگلەرنىڭ خېلى زور بىر قىسمى ئاپاق خوجىنى ئۆلتۈرمەسلىكىنى قۇۋۋەتلەشتى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بۈگۈن ئاپاق خوجا ۋە ئۇنىڭ تەرەپدارلىرى جازالانسا ۋە بۇلانس، مۇھەممەت ئىمىن خاندىن نارازى بولغۇچىلار كۆپىيىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئاپاق خوجا مۈلكىي قەشقەرىيىدە ئومۇم ئېتىراپ قىلغان سۇلتانۇل مۇھەققىقىن، ۋەھىدەتۇللاھ ۋۇجۇد، قۇتبىل ئەقتابى ھىدايتۇللا دۇر! پۈتۈن روھانىيلار تەبىقىسى ھازىر ئاپاق خوجا تەرەپتە تۇرماقتا. ئەگەر ئۇ پەتىۋا بېرىپ، پۈتۈن روھانىيلار تەبىقىسىنى ئىشقا سالسا، غۇلغۇلا كۆتۈرۈلۈپ كېتىشى مۇمكىن! ئۇ چاغدا بۇ ئىش - جۇڭغار قالماقلىرىنىڭ مۈلكىي قەشقەرىيىگە يېڭىۋاشتىن تاجاۋۇز قىلىپ كىرىشىگە ناھايىتى ئوبدان باھانە بولۇپ بېرەتتى.

— ھەزرىتىم، — دېدى بەگلەردىن بىرى، — قۇتبىل ئەقتابى ھەزرىتى ھىدايتۇللا ئاپاق خوجىنى قەتلى قىلىشقا ھەرگىز بولماس! ئۇ ۋەھىدە تۇللاھ ۋۇجۇددۇر! مۇبادا، ئول زات قەتل قىلىنسا، خۇددى ئۆزبېكلەرنىڭ خانى شەيبانىخان قالغان ئاقمۇتەتكە قالمۇرمىز! بۇ ئىشتا ھەرگىز يېنىكلىك قىلىپ بولماس!

مۇھەممەت ئىمىن خان بۇ ياسما ئېتىقادلاردىن ئاچچىقى كېلىپ بېشىنى چايقىدى — دە:

— يائەلھەزەر! يارەببى! — دېدى ئۇ، — ئاپاق خوجا ئۆزىنى «قۇتبىل ئەقتابى ھىدايتۇللا» دەپ ئاتا پۈرۈپ ئاخىر نېمە بولدى؟ مەزھەپ نىزاپەتچىلىكىنى سىياسەتكە

ئايلىندۇرۇشنىڭ ئاقىۋىتى پۈتۈن - سۈرۈك سەئىدىيە خەلقىنى
ئاقىتاغلىق، قارا تاغلىق دەپ ئىككىگە بۆلۈپ تاشلىدىغۇ؟ ئەلنى
پارچىلاشقا ئېلىپ كەلدىغۇ؟

— ئۇغۇ شۇنداق لېكىن ئاقىتاغلىقلار بىلەن قارا
تاغلىقلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ ئاداۋىتى ئەسلىدە
ھاكىمىيەت تالاشىشتىن كېلىپ چىققان ئەمەسمۇ،
ئانھەزىرتىم؟! — دېدى ئەمىر كېيىر مىرزا مۇھەممەت
شاھبەگ.

بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان ئۆزبېك خانى شەيبانىخان مىلادى
1500 - يىلى (مايمۇن يىلى) پەرغانىدە قۇرۇلغان ئۆزبېك
شەيبانىيلار سۇلالىسىنىڭ قۇرغۇچىسى مۇھەممەت شەيبانى خان
ئىدى. ئۇ مىلادى 1496 - يىلى، تۆمۈرىيلەر ئىمپېرىيىسىنىڭ
ئەۋلادلىرىدىن بىرى، پەرغانە پادىشاھى ئوبۇلقاسىم مۇھەممەت
بابۇرنىڭ ئۇستازى، نەقىشەندىيە سۈلۈكىنىڭ پىرى، مەشھۇر
شەيخ نەسرېددىن ئەبەيدۇللا خوجا ئەھرارى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى خوجا
يەھيانى ئۆلتۈرگەنىدى. ئۇ مىلادى 1510 - يىلى (ئات يىلى)
قىشتا، مۇرغاب دەرياسى بويىدا ئىران سەفەۋىيلەر سۇلالىسىنىڭ
قۇرغۇچىسى، قىزىل باشلارنىڭ پادىشاھى ئىسمائىل سەفەۋىنىڭ
قوشۇنلىرىنىڭ قورشاشىغا چۈشۈپ قېلىپ ئۆلتۈرۈلگەنىدى.

ئىسمائىل سەفەۋى مۇھەممەت شەيبانىخاننىڭ شىئەلەرنى
قىرغان ئىنتىقامى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۆلۈكىنى تولۇمچىلاپ
سويغۇزۇپ، ئىچىگە سامان تىققۇزۇپ، تۈرك ئوسمانىيە سۇلتانى
بايازىد سانغا: «شىئەلەر بىلەن قەستلەشكەن سۈننىيەلەرنىڭ
قانداق ئەھۋالغا چۈشۈشىنى كۆرۈپ قوي!» دېگەن مەنىدە سوۋغا
قىلىپ ئەۋەتكەنىدى. بايازىد سانى شۇ چاغدا غەربتە شىئەلەرگە
زىيانكەشلىك قىلىۋاتقانىدى. شۇ چاغلاردا شىئەلەر بىلەن
سۈننىيەلەرنىڭ دۈشمەنلىكى كۈچىيىپ شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى،

ئىسمايىل سەفەۋى قىزىل باش بۇنىڭغىمۇ يەنە قانائەت ھاسىل قىلماي، مۇھەممەت شەيبانىخاننىڭ باش سۆڭىكىگە ئالتۇن قاپلىتىپ، ئۇنى مەي ئىچىدىغان كاسە قىلۋالغانىدى! . . .

— ئانھەزرىتىم، — دېدى ئەمىر كېبىر مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ يەنە، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ بىقارارلىقىدىن ئىچى تىت - تىت بولۇپ، — ئول مەزھەپ ئاداۋىتىدىن قورقماق كېرەك. چۈنكى، ئۇلار بىر - بىرىدىن ئىنتىقام ئېلىش قەستىگە چۈشكەندە، ھېچقانداق قەۋم - تۇغقانچىلىق يۈزىگە قارمايدۇ. ھېچقانداق دەلىل - ئىسپاتنى كېرەك قىلمايدۇ! ھېچقانداق ئۆزىنى قوبۇل قىلمايدۇ! ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەزھەپ ئاداۋىتى خۇددى كۆمۈرگە ئوخشايدۇ. گەرچە، ھازىرلىقىچە ئۇنىڭدا ئوت يوق بولسىمۇ ئەمما غەزەپ ئۇچقۇنى ئۇنىڭغا چۈشكەن ھامان دەرھال تۈتىشىدۇ — دە، ئاداۋەت شولسى ئۆرلەپ، پۈتۈن ھۆل - قۇرۇقنى تەڭلا كۆيدۈرىدۇ! خۇددى ئوت كۆمۈردىن تۇغۇلۇپ يەنە چوغ كۆمۈر قالدۇرغىنىدەك، غەزەپ ئۇچقۇنىمۇ ئاداۋەتتىن تۇغۇلىدۇ، يەنە ئاداۋەتنى پەيدا قىلىدۇ! شۇڭا، ئوتنى ئۆچۈرۈپ، چوغ - كۆمۈرنى قالدۇرۇپ قويۇش، يىلاننى ئۆلتۈرۈپ، تۇخۇمنى ساقلاپ قېلىش — ھەرگىز ئاقىللارنىڭ ئىشى ئەمەس! ئانھەزرىتىم، سىلى تۇنجى شىپالىق يامغۇرنىڭ سەدەپ قۇلۇلىسىنىڭ ئاغزىغا تامانغاندا مەرۋايىتقا، يىلاننىڭ ئاغزىغا تامانغاندا زەھەرگە ئايلانغانلىقىنى ئاڭلىمىغانمۇ؟

— ئۇ قانداق گەپ ئىكەن؟

— ھەر يىلى باھار پەسلى يېتىپ كېلىشى بىلەن تەڭ، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى ئەمىر كېبىر مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ، — ئاسماندىن تۇنجى شىپالىق يامغۇر يېغىشقا باشلايدىكەن. ئىقلىمدىكى جان - جانىۋارلارنىڭ ھەممىسى ئاغزىنى ئېچىشىپ تۇنجى شىپالىق يامغۇرنىڭ تامچىلىرىنى يۈتۈۋېلىشقا

تېرىشىدىكەن. بىر ئاق كۆڭۈل سەدەپ قۇلۇلمىسى بار ئىكەن،
ئۇ بېشىنى سۇدىن چىقىرىپ ئاغزىنى ئېچىپ تۇرۇپتۇ ۋە مۇنداق
دەپتۇ:

— ئېھ، شۇ شىپالىق تۇنجى يامغۇر تامچىسى ئاغزىمغا
تامغان بولسىچۇ؟! مەن ئۇنى دەرھال مەرۋايىت دەپ ئاتىلىدىغان
قىممەت باھا نەرسىگە ئايلاندۇرۇپ ئادەملەرگە سوۋغا قىلغان
بولاتتىم. ئادەملەر ئۇنى بويۇنلىرىغا، پېشانىلىرىگە تاقىۋالغان
بولاتتى!

مانا، ئاخىر تۇنجى يامغۇر تامچىسى سەدەپ قۇلۇلمىسىنىڭ
ئاغزىغا تېمىپتۇ. ئۇنىڭ نىيىتىنىڭ ياخشىلىقىدىن ئاغزىغا تامغان
يامغۇر تامچىسى ئۇنىڭ تىلىگىنىدەكلا قىممەت باھا مەرۋايىتىغا
ئايلىنىپتۇ. كىشىلەر ئۇنى قەدىرلەپ باش كىيىملىرىگە تاقاپ،
بويۇنلىرىغا ۋە قۇلاقلىرىغا ئېسىپ يۈرۈشۈپتۇ.

يىلانمۇ ئاشۇ چاغدا ئاغزىنى ئېچىپ تىلەك تىلەپ ياتقان
ئىكەن. لېكىن، ئۇنىڭ نىيىتى ياۋۇز بولغاچقا، تىلىكىمۇ ياۋۇز
ئىكەن:

— ئىھ، ئاشۇ تۇنجى يامغۇرنىڭ قۇدرەتلىك تامچىلىرىنىڭ
ھەممىسى مېنىڭ ئاغزىمغا تامغان بولسىچۇ؟ مېنىڭ ئاغزىمدا
ھەرقانداق ئىنس - جىن ياكى جان - جانىۋار يېسە، دەرھال
ئۆلىدىغان ئۆتكۈر ئوغا - زەھەرگە ئايلانغان بولاتتى!

يىلاننىڭمۇ تىلىكى ئىجابەت بولۇپتۇ. تۇنجى ياغقان يامغۇر
تامچىلىرى ئۇنىڭ ئاغزىغا تېمىپ، ئۆتكۈر زەھەرگە ئايلىنىپتۇ.
يىلان ئاغزىدىكى زەھەرنىڭ ئاچچىقلىقىدا ھەمىشە:

— چاقىمەن! ئۆلتۈرىمەن! ھەممەڭلارنى چىقىپ ئۆلتۈرۈپ
تۈگىتىمەن! — دەپ تولغىنىپ - تولغىنىپ ۋىشىدايدىكەن.
شۇڭلاشقا ئۇلۇغ كىتابلاردا: «ئۆلتۈرۈڭلار يىلاننىڭ ئەرەك -
چىشىنىكىم، نەسىللىرى قۇرۇسۇن!» دېگەن ھەدىس نازىل
بولغانىكەن! . . .

— . . .

مۇھەممەت ئىمىن خان بۇ ئىبرەتلىك ھېكايىنى ئاڭلاپ،
چوڭقۇر خىيالغا چۆمگىنىچە جىم ئولتۇرۇپ قالدى. . . .

* * *

مىلادى 1681 - يىلى 9 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، شەنبە.
مۇھەممەت ئىمىن خان ئاقسارايىنىڭ پولات بىلەن قاپلانغان
قۇيما دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا ئەمرۇل ئۆمەرا، بەگۈ -
بېگاتلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا دەبدەبە، ئەسئەسە، ھەيۋەت -
ھەشەمەتلەر بىلەن يېتىپ كەلگەندە، ئاقساراي ئالدىدا سوپى -
ئىشانلىرى بىلەن قول قوشتۇرۇپ تۇرغان ئاپاق خوجا دەرھال
ئۈچ قېتىم يۈكۈنۈپ، ئۈچ قېتىم تەزىم قىلىپ ھۆرمەت
بىلدۈردى.

مەلئۇن ئاپاق خوجا تەختى سەلتەنەتكە چوڭغارلارنىڭ
نەيزىسىنىڭ ھىماتى بىلەن چىققاندىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي پۈتۈن
يەكەندە قەتلىئام جاكارىلىغانىدى. مەدرىسە - خانىقالارغا ئوت
قويۇپ، كىتاب - نامەلەرنى كۆيدۈرۈپ ئۆرتىگەندى.
ئىسمايىل خاننىڭ ئەمرۇل - ئۆمەرالىرى، ئەكابىر -
ئەشرەبلىرىدىن تەسلىم بولغىلى ئۈنىمىغانلارنى تىرىك تۇرغۇزۇپلا
يۈرىكىنى سۇغۇرۇۋالغانىدى! ئۆزى بىلگەنچە ئىش قىلىپ،
پۇقرالارنى زار - زار قاقشاتقاندى. ئۇنىڭ ھاكىمىيەت گۈل -
غۇنچىلىرى سەلتەنەت چىمەنزىرىلىقىدا جىلۋە قىلغاندا، تەن -
تېنى يايىراپ، كىمخاب تونلارغا پاتماي قالغانىدى. مامۇق
تۈشەكلەر ئۇنىڭ قوۋۇرغىلىرىغا يېتىپ، قەندالەتلەر
ئۇنىڭ ئاغزىغا تېتىمىغانىدى. ئۇ ئامەت دۈلدۈلىغا مېنىپ
كۆكتە - سامادا بەخىررامان پەرۋاز قىلىپ يۈرگەندە، كۆرەڭلەپ
جاھانغا پاتماي كەتكەندى! ئەلھال، بۈگۈن ئۇ مۇھەممەت ئىمىن

خاننىڭ ئالدىدا قىلمىش - ئەتىشىلىرىگە ھېساب بېرىدىغان چاغدا، پايىاسلاپ ھالىدىن كېتىپ يېقىلىشقا ئازلا قالدى. ئۈچ يىللىق سەلتەنەت سۈرى پۈتۈنلەي بۇرنىدىن بۇلاق بولۇپ چىقىشقا باشلىدى.

ئۇ مۇشۇ تاپتا ئاقسارايىنىڭ ئېگىز پەشتاقلىق پەلەمپەيى ئاستىدا خۇددى مەھشەرگاھتا تۇرغاندەك دەر - دەر ئىستىرەپ تۇراتتى. بۇنىڭدىن ئۈچ يىل ئىلگىرى، دەل مۇشۇ يەردە، ئۇ سابىق سەئىدىيە سۇلتانى ئىسمايىل خاننى ئېرەن قابۇرغىسىغا سۈرگۈن قىلىش ھەققىدە پەرمان چۈشۈرگەنىدى! ئەمدىچۇ، ئەمدى ھەممە نەرسە ئاستىن - ئۈستۈن بولغان، پۈتۈن نەرسە بەربات بولغانىدى. قېنى ئۇ تۈنۈگۈنكى شانلىق غەلبە؟ قېنى ئۇ بۈگۈنكى غايەت زور بايلىق - سائادەت؟ ئۇنىڭ قول - پۈتلىرى ۋەھىمىدە، ئۈمىدسىزلىك ئىلكىدە لاغ - لاغ تىترەيتتى. ئۇنىڭ ئادەتتىكى چاغلاردىكى ھېچكىمنى كۆزگە ئىلمايدىغان - قالماق شاھنەسى بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئىدى! - ئاشۇ كۆرەڭ چىرايى ئەمدىلىكتە تاتىرىپ ئادەم كۆرسە قورققۇدەك بولۇپ كەتكەنىدى! ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدى ئۆلۈم ۋەھىمىسى بىلەن ھارغىنلىق ئىلكىدە قالغانىدى. ئايىغى ئاستىدىكى مەر - مەر تاشلىق مەيدان ئۇنىڭ نەزىرىدە قاراڭغۇ بىر بوشلۇققا ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇ ئۆز جەستىنى ئاشۇ چەكسىز قاراڭغۇ بوشلۇق ئىچىدە لەيلەپ يۈرگەندەك ھېس قىلاتتى.

ئاپاق خوجىنىڭ نامەردلىكى ۋە تۈزكۈرلۈقىغا يارىشا، ئۇنىڭ مۇھەممەت ئىمىن خانغا دېگەن گەپلىرىمۇ پۈچەك ھەم لاۋزا ئىدى:

— ئى مۇھەممەت ئىمىن خان! — دېدى ئاپاق خوجا قۇللۇق بىلدۈرۈپ، — ئەگەر تەقدىر ئاخشامدا بىرىنىڭ كۆكسىنى يارا قىلغان بولسا، ئەتىسى مەلھەم ياقىدۇ. بۇ پايانى يوق زامان كىمگە ۋاپا قىلغان؟ شۇڭا، مۇبادا سىز دەۋىتىمىزگە كىرسىڭىز،

پېشىمنى چىڭ تۇتۇڭ، ماڭا ئەگىشىپ دۇئاغا قوللىڭىزنى كۆتۈرۈڭ، كۆزىڭىز ئېچىلسۇن. چۈنكى، ماڭا ئەگەشكەنلەر — خۇدايى يول تاپقۇچىلاردۇر! ماڭا ئەگەشمىگۈچىلەر مۇنكىر مۇناپىقلاردۇر!

مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجىنىڭ بۇ ۋەھىملىك سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، غىدىقى كېلىپ كەتتى — دە:
— پامان نىيەتلىك ئادەمنىڭ سايىسى ئىتنىڭ قۇيرۇقىغا ئوخشاش ئەگرى بولىدۇ. ھەرگىز تۈز بولمايدۇ! — دەپ رەددىيە بەردى ئۇنىڭ سۆزىگە، — شۇنداق ئىكەن، سىزگە ئەگەشكۈچىلەرنى قانداقچىسىگە خۇدايى يول تاپقۇچىلار، دېگىلى بولسۇن!

— يائەلھەزەر، يارەببى! ئى مۇھەممەت ئىمىن خان، سىزدىن كۆپرانلىق كەتتى، — دېدى ئاپاق خوجا قىلچىمۇ ئۇيالماستىن، — دەرھال توۋا قىلىڭ! مېنىڭ زامانەم دۇنيادىكى زامانلارنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر، مېنىڭ ئەسھابلىرىم دۇنيادىكى ئەسھابىلەرنىڭ ئەڭ ياخشىسىدۇر! ماڭا قول بەرگەن، ماڭا مۇرىت بولغانلار، ماڭا ئەگەشكۈچىلەر خۇدايى يول تاپقۇچىلاردۇر. مېنى ئىنكار قىلغۇچىلار ماڭا ئەگەشمىگۈچىلەر مۇنكىر مۇناپىقلاردۇر! ①...

— ئى ئاپاق خوجا، بىلەمسىز؟ — دېدى مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ بوش كەلمەستىن، — بۇزۇكلار: «رىياكارانە ھۆڭرەپ يىغلاش ۋە ئاۋاز چىقىرىپ دۇئا ئوقۇش — تولا چاغلاردا ئىسقىرتىپ، چاۋاك چالغاندىن يامانراق!» دېگەن، نەپسى بالا ئادەملەرنىڭ كۈنى دائىم ئاچلىقتا ئۆتىدۇ، ھېرىسمەن كىشىلەر ھېچ ۋاقىت ئىلگىرى باسمايدۇ؛ بۆتپەرەستلەردىن ياردەم سورىغان ئادەم مۇرادىغا ھەرگىز يېتەلمەيدۇ! سىزمۇ باشتا ھەرقانداق

① «ئاپاق خوجىنىڭ ئەمىر - مەرۇپلىرىدىن كەلىمىلەر»، قولىزما.

ئىشقا ياخشىراق ئويلاپ ئاندىن قەدەم بېسىشىڭىز كېرەك ئىدى. ئەپسۇس، ئويلىماي ئىش قىلىپ قويۇپ شاپۇردەك ئۇ دۇنيالىق — بۇ دۇنيالىق قارا يۈز بولدىڭىز!

— سىز «ئەنۋارى سۈھەيىل» دىكى پاقىلار پادىشاھى شاپۇرنى دەمسىزمۇ؟

ئاپاق خوجا تىلغا ئالغان «ئەنۋارى سۈھەيىل» — «كەلىلە ۋە دېمىنە» دېگەن مەشھۇر مەسەللەر توپلىمىنىڭ پارسچە نامى بولۇپ، پاقىلار پادىشاھى شاپۇر ھەققىدىكى ھېكايە بۇ كىتابتىكى مەشھۇر مەسەللەرنىڭ بىرى ئىدى ئۇنىڭدا مۇنداق دېيىلگەندى: — بىر قۇدۇقنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن پاقا ياشايدىكەن، ئۇلارغا شاپۇر ئىسىملىك بىرسى پادىشاھ ئىكەن. شاپۇر بەكمۇ تەكەببۇر ئىكەن. شۇڭا ئۇ، پاقىلارغا ئازار بېرىشكە باشلاپتۇ. بۇ ئەلەمگە چىدىيالماغان پاقىلار:

— شاپۇر بىزگە زۇلۇم سالىدى. بىزنىڭ ئەمدى بۇ زۇلۇمغا زادى چىدىغۇچىلىكىمىز قالمايدى. ئۇنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، ئارىمىزدىن بىرەيلەننى پادىشاھ قىلىپ كۆتۈرەيلى! — دېيىشىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئارىسىدىكى بىر پاقىنى پادىشاھ قىلىپ سايلىشىپتۇ. تەخت — بەختىدىن ئايرىلىپ قالغان شاپۇر ئىنتىقام ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ، ئۇيان ئويلاپ — بۇيان ئويلاپ، ئاخىر يىلاندىن ياردەم سوراشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. «يىلان بىزگە دۈشمەن، — دەپتۇ شاپۇر كۆڭلىدە چوت سوقۇپ، — مەن شۇ دۈشمەندىن ياردەم سورىشىم كېرەك. بۇ دۈشمەننىڭ قولى بىلەن دۈشمەننى يوقاتقانلىق بولىدۇ!»

بىر كۈنى، شاپۇر ئاغزىدىن ئوتلار چاچراپ، تىلىدىن زەھەر تېمىپ تۇرىدىغان شۇنداق بىر يىلاننى كۆرۈپتۇ. ئۇ ھېلىقى يىلان تاكى ئۇۋىسىغا كىرىپ كەتكۈچە قاراپ تۇرۇپتۇ — دە، «مۇشۇ يىلاندىن ياردەم سوراپ باقاي» دەپ ئويلاپ، يىلاننىڭ ئۇۋىسى ئالدىغا كېلىپ، بوش ئاۋازدا يىلاننى چاقىرىپتۇ. ئاۋازىنى

ئاڭلىغان يىلان بېشىنى ئۇۋىسىدىن چىقىرىپ، بىر پاقنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. يىلان: «رىزقىم ئۆز ئايىغى بىلەن ئالدىمغا كېلىپتۇ» دەپ ئويلاپ:

— ئەي پاقا، سەن دېگەن مېنىڭ ئوزۇقۇم بولسەن. شۇنى بىلىشىڭ كېرەككى، مېنىڭ ئالدىمغا كەلگەن ھەرقانداق بىر جانلىق ئۆزىنى گۆردە كۆرىدۇ. سەنمۇ ھەم شۇنداق، — دەپ پاقىغا قاراپ ئېتىلماقچى بولۇپتۇ.

بۇنى كۆرگەن پاقا قورققىنىدىن تىترەپ كېتىپتۇ ۋە ئالدىراپ يىلانغا:

— ئى يىلانلارنىڭ پادىشاھى، سىزنىڭ دېگىنىڭىز راستتۇر. مەن بىر ھاجەتمەن بىچارە، سىزنىڭ ئالدىڭىزغا ھاجىتىم چۈشۈپ كەلگەنمەن. سىز ئەگەر مەندەك بىر ھاجەتمەنگە ياردەم قولىڭىزنى سۈنمىسىڭىز، يەنە كىمگە سۈنسىز؟ — دەپ بىچارە قىياپەتتە تۇرۇپتۇ.

يىلان پاقىنىڭ بىچارە قىياتىگە قاراپ:

— سېنىڭ ماڭا نېمە ھاجىتىڭ بار؟ — دەپ سوراپتۇ. — مەن پاقىلارنىڭ پادىشاھى ئىدىم. قول ئاستىدىكىلەر ماڭا دۈشمەن بولۇپ، يەنە بىر پاقىنى پادىشاھ قىلىپ سايلاشتى. مېنى ئۆز ماكانىدىن قوغلىدى. ئەگەر سىز ماڭا ياردەم قىلىپ، ئاشۇ دۈشمەنلىرىمدىن ئىنتىقامىمنى ئېلىپ بەرگەن بولسىڭىز، سىزدىن يۈز مەرتىۋە رازى بولغان بولاتتىم.

— ئەھۋالدىن قارىغاندا، سەن تەكەببۇرلۇق قىلىپ، قول ئاستىدىكىلەرگە زۇلۇم سالغان بولۇشۇڭ مۇمكىن. سەن قول ئاستىدىكىلەرگە زۇلۇم سالغان پادىشاھ تەختتە ئۇزاق ئولتۇرالمىدۇ، دېگەن گەپنى ئاڭلىمىغانىدىڭ؟. پاقىلار ساڭا تولىمۇ ھۆرمەتسىزلىك قىلىپتۇ. مەن ساڭا ياردەم قىلاي، — دەپتۇ — دە، ئۇۋىسىدىن چىقىپ، پاقا بىلەن دوست بولۇشقا ئەھد - پەيمان قىلىشىپتۇ.

— سەن مېنى ھېلىقى قۇدۇقنىڭ بېشىغا باشلاپ بارغىن، ئاندىن كېيىن مېنىڭ پاقىلارنى ئۆلتۈرۈپ، قۇدۇقنى قانغا بويىمىغىنىمنى كۆر! — دەپتۇ يىلان.

شاپۇر يىلاننى قۇدۇققا باشلاپ بېرىپتۇ. يىلان قۇدۇق ئىچىگە چۈشۈشى بىلەن پاقىلار كۈركىرىشىپ قېچىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن يىلان قۇدۇق ئىچىدە بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ، شاپۇرنىڭ تائىپىسىدىن باشقا پاقىلارنىڭ ھەممىسىنى يەپ تۈگىتىپتۇ.

بىر كۈنى يىلان شاپۇرغا:

— ئەي ئەزىز، قۇدۇققا پاقا قالمىدى. مەن بۈگۈن ئاچ قالىم. شۇڭا سەن ئۆزۈڭنىڭ تايىپىسى ئىچىدىن بىرنەچچىنى بىر كۈنلۈك تاماق ئۈچۈن تەييارلاپ بەرگىن، — دەپتۇ.

شاپۇر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، يىلاندىن ياردەم تىلىگىنىگە پۇشايىمان قىلىپتۇ. ئۇ بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن:

— ئەي يىلانلار شاھى، سىز ماڭا ياردەم قىلىپ دۈشمەنلىرىمنى يوقاتتىڭىز. بۇ تولىمۇ ساۋابلۇق ئىشتۇر. ئەمدى سىز ئۆز ماكانىڭىزغا قايتىپ، دوست - بۇرادەرلىرىڭىز بىلەن بىللە ئۆتكەيسىز، — دەپتۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان يىلان:

— ھاي، ھاي، بۇنداق دېمە. مەن سەن بىلەن ئەھدە - پەيمان قىلىشقانمەن. سېنى ھەرگىزمۇ يالغۇز تاشلىمايمەن. قالغان ئۆمرۈمنى سەن بىلەن ئۆتكۈزۈمەن، — دەپتۇ.

شاپۇر يىلاننىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، ئۆز كۆڭلىدە: «ھەرقانداق بەندە ئۆز دۈشمىنىدىن پاناھ تىلىسە، ئاقىۋىتى يامان بولىدىكەن. شۇڭا، بۇزۇڭلار: «بارماق ئىرادە، يانماق ئىجازە، دەپ بىكار ئېيتىشىمىغان ئىكەن!» دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۆزى تاپقان ئىشقا يۈزىڭ پۇشايىمان قىلىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، شاپۇرمۇ يىلاننىڭ ئوزۇقىغا ئايلىنىپ، جېنىدىن جۇدا بولۇپتۇ! ...

*

*

*

مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەنگەن ئاپاق خوجا ئەمدى راستىنلا ساراسىمگە چۈشۈپ قالدى. مۇشۇ تاپتا ئۆلۈم ۋەھىمىسى ئۇنىڭ رىياركارلىق ئىلكىدە سوقىدىغان يۈرىكىنى ئۆز چاڭگىلىغا ئېلىۋالغاندى!

— ئى مۇھەممەت ئىمىن خان، — دېدى ئۇ خاننىڭ ئايىغى ئاستىغا يېقىلىپ، — مېنى كەچۈرمەمسىز؟ راستىنى ئېيتىڭ! ئەگەر مېنى راستىنلا ئۆلتۈرمەكچى بولسىڭىز، مەھشەرگاھقا بىتھارەت كەتمەسلىكىم ئۈچۈن دەرھال غۇسۇل - تاھارەت ئېلىۋالاي! ...

— مېنى — سىزنىڭ پىرىڭىز بولغان مەندەك بىر ئۇلۇغ زاتنى زادى كەچۈرمەسسۇزمۇ؟ — دېدى ئاپاق خوجا يىغلامسىراپ تۇرۇپ، — ۋادەرىخ، ...

— دەرھەقىقەت، — دېدى مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجىغا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرۇپ، — شەرىئەت ۋە سەلتەنەت ئۇدۇمى بويىچە، سىزدەك ئادەملەر جازاسىنى تارتىشقا تېگىشلىك ئىدى. بىراق، بۇ ئىشقا ھازىر ۋاقتى ئەمەس! ئەمما، شەرت شۇكى، سىز دەرھال بۇ دىياردىن چىقىپ كېتىڭ، مەڭگۈ قايتىپ كەلمەڭ! ئۇيغۇرىستان خەلقىنىڭ سىزنى كۆرەرگە ئەمدى كۆزى يوق! ...

— رەھمەت، مەن سىزنىڭ مېنى ئۆلتۈرمىگەن بۇ شەپقىتىڭىزنى مەڭگۈ ئۇنتۇلمايمەن! — دېدى ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ ھايات قالغىنىنى ئاڭلاپ خۇشاللىقىدا.

ئاخىر، مۇھەممەت ئىمىن خان ئىسنايەت ۋە شەپقەت ئىپادىسىدە بولۇپ، ئاپاق خوجىنى ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىن ۋە ئەندىشىلەردىن خالاس قىلدى.

شۇ كۈنى ئاخشىمى، كىشىلەر توپ - توپ، گۈرۈھ - گۈرۈھ بولۇشۇپ، ئاپاق خوجا تەرىپىدىن ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدا ۋە ئۈچ يىلدىن بېرى ئۆلتۈرۈلگەن خىش - ئەقرەبالىرىنىڭ خۇن دەۋاسىنى قىلىشىپ، ئاقسارايىنىڭ ئالدىغا توپلىنىشتى. ئۇلار مۇھەممەت ئىمىن خاندىن ئاپاق خوجا ۋە ئۇنىڭ رىياكار سوپى - ئىشانلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۆلۈكىنى ئەگۈنگە ئېسىشىنى تەلەپ قىلىشتى.

ئەتىسى سەھەردىن باشلاپ، يەكەن شەھىرى ئىچىدە پۇقرالارنىڭ غوۋغاسى يۈز بەردى. خاننىڭ مىرزىلىرى ۋە بەگلىرى ھەرقايسى كوچا - ئەگۈن، غەدىگەرلىككە بېرىپ، ئۇلارغا نەسىھەت قىلىپ چۈشەندۈرۈشكەن بولسىمۇ ئەمما بۇ غوۋغا غەلىيانغا ئايلىنىپ، چوڭ چاتاق چىقىدىغاندەك قىلاتتى. خەلقنىڭ ھۇجۇم غوۋغاسىنى كۆرۈپ، ئۇلار: «... خان ئۆزى كەلمىسە، بۇ خالايقىنى توسقىلى بولمايدۇ. بۇ ئىش چوڭ غەلىيانغا ئايلىنىپ كېتىدىغاندەك قىلىدۇ!» دېيىشىپ، مۇھەممەت ئىمىن خانغا ئەرز قىلىشىپ ئادەم ئەۋەتتى.

مۇھەممەت ئىمىن خان ئاتلىق غەدىگەرلىككە كېلىپ، ئاۋامغا كۆرۈنۈش قىلدى ۋە:

— ئى خالايق، سەۋر قىلىڭلار، — دېدى ئۇ ئانتىن چۈشكەندىن كېيىن، — روسۇللىلادىن: «ئەسسەپرۇمىفتا ھۇلفەبىرەھ!»^① دېگەن ھەدىس نازىل بولغان. بىز پىرغا قول بەرگەنمىز! شۇڭا پىرنىڭ قارغىشىدىن قورقماق لازىم! دەرھەقىقەت، شەرىئەت ۋە ئادەت بويىچە، بۇ ئادەملەرنى تولىمۇچىلاپ سويۇپ، پوستىغا سامان تىقسىمۇ ئازلىق قىلدۇر! بىراق، بىز بىر دىن، بىر مەزھەپتىكى ئادەملەردۇرمىز. قولىمىزنى بۇلغىمايلى. قېنى، كېلىڭلار! قولىمىزنى ئېگىز

① «سەۋر - خوشاللىقنىڭ ئاچقۇچىدۇر!»

كۆتۈرۈپ ئاللاڧىن بۇنداق ئادەملەرنىڭ جازاسىنى بېرىشنى
تەلەپلۈك! ئىلاھا ئامىن!

— ئامىن! ... ئامىن! ...

ئۇيەر - بۇيەردىن دۇئاغا كۆتۈرۈلگەن قوللار كۆرۈندى...

* * *

ئاپاق خوجا يەكەن دىيارىدىن قوغلانغاندىن كېيىن ئىلىبالىققا
كەتمەكچى بولۇپ ئۇدۇل قۇرۇق ئۈزۈم يولىغا^① قاراپ ماڭدى.
ئۇ يولدا ئاتلىق كېتىۋېتىپ ئۆزىنىڭ مۈلكىي
قەشقەرىيىدىكى پۈتكۈل سۈلۈكچىلىك ھاياتىنى باشتىن - ئاخىر
بىر قۇر ئەسلەپ چىقتى. ئۆزىنىڭ ئاخىر زار - زار بولۇپ
يىغلاپ، ياقا يۇرتقا سەرسان بولۇپ، باش ئېلىپ چىقىپ
كېتىۋاتقانلىقىنى ئويلىغىنىدا، كۆڭلى بۇزۇلۇپ تولىمۇ يېرىم
بولدى: «... ئارزۇ تەختىگە بىر - بىر جان ئىكەننى
بىلمەدەم، — دەپ زار - زار قاقشاپ يىغلايتتى ئۇ، — ۋەسلى
كۆچىتىگە مېۋە ھىجران ئىكەننى بىلمەدەم، مۇرادىمغا يېتەر
ئىدىم ۋادەرخا، ئىشىمنى ئاخىرغا يەتكۈزەلمەي، دەرد ئارماندا
قالارىمنى بىلمەدەم!...»

ئۇ مۇشۇنداق يىغلاپ - قاقشاپ ئون كۈن بولدى دېگەندە،
ئاچا تاغ^② ئالدىغا كەلدى ۋە بىر دالدا يەرگە چۈشكۈن قىلىپ،
سەل ھاردۇقىنى ئالماقچى بولدى.

ئاپاق خوجا تەيەممۇم قىلىپ^③ پېشىن نامىزىنى ئۆتەشكە

① قۇرۇق ئۈزۈم يولى — كەلپىن بىلەن ئۇچتۇرپان ئارىلىقىدىكى قەدىمكى يول.
② ئاچا تاغ — ھازىرقى ئۇچتۇرپانغا كىرىشتە يول ئۈستىدىكى بىر تاغنىڭ نامى. يول
ئىككى تاغ ئارىسىدىن ئۆتكەنلىكتىن ئاچا تاغ دەپ ئاتالغان.
③ تەيەممۇم قىلىش — مۇسۇلمانلارنىڭ تاھارەت ئالغاندا پاكىز سۇ تېپىلمىغاندا ياكى
سۇسىز چۆلدە تاھارەت ئېلىش ئۇسۇلى. ئالدى بىلەن ئىككى قولنىڭ ئالغىنىنى
پاكىز يەرگە ياكى تۇپراققا ئۇرۇپ يۈزىنى سىلاپ مەسە قىلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن
قولنىڭ ئالغىنىنى يەنە بىر قېتىم تۇپراققا ئۇرۇپ، ئىككى قولنىڭ جەينىكىگە
سىلايدۇ، شۇنىڭ بىلەن تەيەممۇم تامام بولىدۇ.

تەرەددۇت قىلدى. ئۇ پېشىن نامىزىنىڭ ئىككىنچى رەكئەت پەرز نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ رۇكۇغا بارماقچى بولۇپ تۇراتتى. تۇيۇقسىزدىن تاغنىڭ تۆپىسىدە يۈز بېرىۋاتقان ۋەقە ئۇنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى. ئۇ پېشىن نامىزىنىڭ تەرك بولۇپ كېتىۋاتقانلىقى بىلەنمۇ كارى بولماي، ھېلىقى ۋەقەنى تاماشا قىلدى: بۇ چاغدا تاغنىڭ تۆپىسىدە ئىككى كەكلىك ھەدەپ سوقۇشۇۋاتاتتى. ھېلىقى كەكلىكلەرنىڭ بىرى چوڭ، بىرى كىچىك ئىدى. بىرى قاچسا، بىرى قوغلار ئىدى. شۇ ئەسنادا ئاسماندىن بىر قارچۇغا ئېتىلىپ كېلىپ چۈشكىنىچە ھېلىقى چوڭ كەكلىكنى سوقۇۋەتتى — دە، غەنىمەتنى چاڭگىلىدا قاماللاپ تۇتقىنىچە ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كۆزدىن غايىب بولدى. ئاپاق خوجا كۆز ئالدىدا يۈز بەرگەن بۇ ئىشنى كۆرۈپ، كۆڭلى لايىدە يۈرۈدى — دە، خۇشال بولۇپ: «بۇ دۈشمەننىڭ مەغلۇپ بولۇشىدىن بېشارەتتۇر. خۇدا خالىسا، دۈشمەنلىرىم زەبۇن، سەلتەنىتىم ئۇزۇن بولغۇسى!» دېگىنىچە، پېشىن نامىزىغىمۇ قاراپ ئولتۇرماي ئېتىنى توقۇدى — دە، مىنىپلا قاتتىق بىر قامچا ئۇردى. ئات ئۇنى ئېلىپ مۇزداۋان يولىغا قاراپ چېپىپ كەتتى...

نەزمە

كىشى بولسا مۇلايىم، ئايىغىدا تۇپراق بول،
 ئەگەر ئوشۇقچىلىق قىلسا، كۆزلىرىگە چاچ تۇپراق!
 كىشى ئەگەر بولسا قاتتىق، قىلما ھەرگىز يۇمشاق سۆز،
 تۆمۈردىن ھەرگىز دات كەتمەس، ئېكەك بولسا بەك يۇمشاق.

— شەيخ سەئىدى

كۈ
 ئېت
 قەد
 بىر

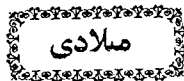
يەتتىنچى باب

ئوت كەتكەن كېچە

«ئىككى كىشىنىڭ يۈرىكى ھەسرەتتىن خالىي بولمايدۇ ۋە ئايىغى پۇشايىمان پاتقىقىدىن چىقالمايدۇ: بىرى، كېمىسى ۋەيران بولغان سودىگەر؛ يەنە بىرى، قەلەندەر بىلەن ئۆلپەتلەشكەن مىراسخور ئادەم!»

— شەيخ سەئىدى

1682 - يىلى (ئىت يىلى) 8 - ئاينىڭ 5 -

مىلادى كۈنى، پەيشەنبە.

غالداننىڭ قارارگاھى ئېرەن قابۇرغا تاغلىرىنىڭ ① شەرقىي ئېتەكلىرىدىكى قارىغايزارلىق يانباغرىغا جايلاشقانىدى. بۇ قەدىمكى بىر بۇتخانىنىڭ نامى بىلەن قالماق كۈرە ② دەپ ئاتىلاتتى. قالماق كۈرە ناھايىتى خۇش ھاۋالىق، ياپپىشىللىق قاپلىغان بىر تۈزلەڭلىك ئىدى. كەۋسەردەك تاغ سۈلىرى جىلغىنى بويلاپ

① ئېرەن قابۇرغا تاغلىرى — تەڭرىتاغلىرىنىڭ تارىختىكى ناملىرىدىن بىرى.
 ② بۇ يەر ھېلىمۇ قالماق كۈرە دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ ساۋەن ناھىيىسىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى تاغ باغرىغا جايلاشقان.

سارقىراپ ئېقىپ تۇراتتى.

خان چېدىرىنىڭ ئالدىدىكى مەيدانغا يولۋاس، يىلپىسىز، ئېيىق، توڭگۇز، بۆرە، تۈلكە، سۈلەيسۈن، مولۇن ۋە جەرەن - كېيىك، بۇغا - مارالنىڭ ئۆلۈكلىرى ئاغدەك دۆۋىلىنىپ كەتكەنىدى. بۇ جۇڭغارخانى خالداڭنىڭ ئۆزۈ غەنىمەتلىرى ئىدى.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، خالداڭ ئۆز ئەتراپىدىكى سەئىدىيە دۆلىتى، خالخە موڭغۇللىرى ۋە قازاق ئېلى قاتارلىق قوشنا ئەللەرگە ئارقا - ئارقىدىن تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشلىرىنى قوزغاپ، سەئىدىيە دۆلىتى بىلەن خالخە موڭغۇللىرىنى مۇتقەرز قىلالىغان بولسىمۇ ئەمما قازاق ئېلىنىڭ چوڭ خانى ئۆتە خاندەن يېڭىلىپ قېلىپ، ئېرەن قابۇرغا تاغلىرىغا ئاران قېچىپ كېلىۋالالدى ۋە بۇ يەردە قايتىدىن لەشكەر توپلاپ پۇرسەت كۈتۈپ يانتاندى.

ئۇ خاقانى چىنغا مول تارتۇق - ئولپان ئەۋەتىپ ئۇنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشنى ئويلاپ تۇرغىنىدا، خاقانى چىن ئۆزىنىڭ «ئۈچ تەپرىقاتچى» نى يوقاتقانلىق غەلبىسىنى ئەتراپتىكى ئەللەرگە كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن ھۆدەيچى چىتاتنى ئىلبالىقتىكى ئېرەن قابۇرغا ئەۋەتتى.

خاقانى چىندىكى «ئۈچ تەپرىقاتچى» - خاقانى چىن يېڭىلەتنى ئۆز تەسەررۇپاتىغا ئالغان ئۆلكە - يۈننەندىكى ۋۇ - سەنگۈي چاڭموزا، گۇاڭدۇڭ ئەتراپلىرىنى ساقلاپ ياتقان شاڭ زىشىڭ چاڭموزا ۋە فۇجىيەنىڭ ھەربىي ۋالىيسى گېڭ جېڭجۈن دېگەن چاڭموزىنى كۆرسەتتى.

ۋۇسەنگۈي چاڭموزا مانجۇلارنى سەددىچىندىن ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە باشلاپ چىقىپ، ئون توققۇز ئەۋلاد خان ئىككى يۈز يەتمىش ئالتە يىل سەلتەنەت سۈرگەن قەدىمكى خاندانلىق پەغپۇرچىن - مىڭ سۇلالىسىنىڭ مۇتقەرز بولۇشىغا سەۋەبچى بولغانىدى. بۇ چاڭموزىلارنىڭ قالغان ئىككىسىمۇ خاقانى چىن

تا
ي
ق
ي
م
ق
ب
ت
ئ
پ
پ
ئا
خ
چ
ت
ك
ق
باش
ما
مان
مە
چو
يىل
مىل
كۆ

تەرىپىدىن ئەتىۋارلىنىپ، چەت - ياقا ئۆلكىلەرگە باسقاق قىلىپ يۇقىرى مەرتىۋە، ئالىي مەنەسپلەرگە قويۇلغان ھەربىي قوماندانلار ئىدى. شۇ چاغدا بۇ ئۇچىنىڭ قولىدا خاقانى چىنىنىڭ پۈتۈن ھەربىي قوشۇنلىرىنىڭ ئۈچتىن بىر قىسمى - يەنى يۈز مىڭدىن ئارتۇقراق مۇنتىزىم چېرىك بار ئىدى. كېيىن پىننە قوشى بارا - بارا ئۇلارنىڭ مىڭە ئۈۋىسىدا چاڭگا تىزىپ، تۇخۇم بېسىپ، خاقانى چىنغا مۇشت ئاتىدىغان بولۇپ قالغان ۋە ئاخىر تەپرىقچىلىق ناغرىسىنى ئاشكارا چېلىشىپ چىققانىدى.

مىلادى 1673 - يىلى 3 - ئايدا خاقانى چىن كاڭشى ئۇلارنىڭ قولىدىكى ھەربىي ھوقۇقنى ئېلىپ تاشلاش ھەققىدە پەرمان چۈشۈردى. ئۇلارمۇ بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، باشلىرىغا پەغپۇرچىنىڭ قەدىمكى ئادىتى بويىچە چاچ قويۇپ، مانجۇلارنىڭ ئادىتىنى ئۆزگەرتتى - دە، ئەسلىدىكى پەغپۇرچىنىڭ خەنزۇلار خاندانلىقىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ھەققىدە ئەلگە چاقىرىق چىقىرىپ، «ئادالەتنى ياقلاپ، مانجۇ بەدەۋىيلىرىنى ۋە - تىنىمىزدىن قوغلاپ چىقىرايلى!» دېگەن بايراق ئاستىدا توپىلاڭ كۆتۈردى.

ئەسلىدە مانجۇلار مىلادى 1644 - يىلى جۇڭگوغا بېسىپ كىرگەندە، خەنزۇلارنىڭ مىللىي ئېڭىنى تەلتۆكۈس بىتچىت قىلىپ تاشلاش ئۈچۈن، «يا چاچقا تۈر، يا باشقا تۈر. چاچ قالسا باش كېتۈر! باش قالسا چاچ كېتۈر!» دېگەن ئەكسىيەتچى مىللىي سىياسەتنى يولغا قويدى. خەنزۇ ئاھالىلىرىنى مانجۇلارنىڭ ئادىتى بويىچە بېشىغا يېرىم چاچ قويۇشقا مەجبۇرلاپ، خەنزۇلارنىڭ ئەسلىدىكى پۈتۈن چاچ قويۇپ چوققىسىغا تۈگۈۋالدىغان قەدىمكى مىللىي ئۆرپ - ئادىتىنى تۈپ يىلتىزىدىن يوقاتماقچى بولغانىدى. مانجۇلارنىڭ دەھشەتلىك مىللىي زۇلۇمىغا چىدىيالمىغان خەنزۇ خەلقى قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ، مانجۇ تاجاۋۇزچىلىرى بىلەن قانلىق كۈرەشلەرنى

خاقانى چىن كاڭشىنىڭ ھۇزۇرىغا تەزىمگە ئەۋەتتى... .

*

*

*

بىر كۈنى غالدان خان چىدىرىدا ئۆزىنىڭ مەسلىھەتچىلىرى بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرغانىدى. بىر تورغاۋۇت كىرىپ: «ئۆزىنى ساغان زالىڭ دەپ ئاتىۋالغان بىر خوتۇن باخشىسى^①: مۈلكىي خوتۇنستاندىن كەلدىم. خان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشەتتىم، دەيدۇ» دەپ خەۋەر قىلدى. غالدان دەرھال: «كىرسۇن!» دەپ ئىجازەت بەردى.

تورغاۋۇت ئانچە ھايال بولمايلا ئۇچىسىغا تەيلەسۇن^② ۋە تەختە ئولخەنەكلىك^③ پېقىرلار كىيىمنى كىيىۋالغان ئاپاق خوجىنى خان چىدىرىنىڭ ئىچىگە باشلاپ كىردى.

ئاپاق خوجىنىڭ ھازىرقى ھالىتى ئۇنىڭ بۇنىڭدىن بەش يىل ئىلگىرى يەكەندە جۇڭغار خانى غالدان تەرىپىدىن تەختكە يۆلەپ چىقىرىلغان چاغدىكى ھالىتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۆز خەلقى ئالدىدا ھۆكۈمرانلارچە گىدىيىپ ماڭىدىغان كۆرەڭ، ھاكاۋۇر بۇرۇنقى ھالىتى - خۇددى دەرەخ ئۈستىگە چۈشكەن، قۇياش نۇرىدا كۆزنى ئالماستەك چاقىنىتىپ تۇرىدىغان ھالىتى قىرودەك ئاللىقاچان غايىب بولغانىدى. قىرو ئېرىگەندىن كېيىن قاپقارا دەرەخ پۇتقىلا قالىدۇ، خالاس. مۇشۇ تاپتا ئۇ ئۆز خوجىسىنىڭ ئالدىدا كۈچۈكلىنىپ، قىلىدىغان قىلىق تاپالماي قېلىۋاتقانىدى. ھېلى بىردەم ئىگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈرسە، بىردەم ئۆمىلەپ بېرىپ، تەختتە ئولتۇرغان جۇڭغار

① خوتۇن باخشىسى — ئۇيغۇر شەيخى دېگەن مەنىدە. باخشى — قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدا

«ئۆستاز، ئاچارى، ئاقارى» دېگەن مەنالارنى بىلدۈرەتتى.

② تەيلەسۇن — ئىشان، شەيخلەرنىڭ بويىغا ئوراپتىغان يولك شارپىسى.

③ تەختە ئولخەنەك — ئىگەك ئاستى، دېگەن مەنىدە. ئىشانلار سەللىسىنىڭ پەتلىسىنى ئىگەك ئاستىدىن چىقىرىپ ئوراشنى ئاشۇنداق دەپ ئاتايدۇ.

ھۆكۈمراننىڭ پۈتمىدىكى ياۋا ئېشەك تېرىسىدىن ئەيلەپ تىكىلگەن ئۆتۈكىنى سۈپەتتى. گويىكى باشقا بالىلار تەرىپىدىن ئانىسى تېپىلغان يېتىمەكنىڭ ئۆز شەپقەتچىسىنى كۆرگەندە ئەرز - داد ئېيتىمەن دەپ ئېسەدەپ بوغۇلۇپ - بوغۇلۇپ يىغلاپ كەتكىنىگە ئوخشاش، ئۇمۇ غالداننى كۆرگەندە ئۆزىنى يىغىدىن زادىلا نۇتالماي قالدى. پىغان - ئەلەملىك يىغا ئۇنىڭ ئىچ - ئىچىدىن قايناپ چىقۇراتتى.

— ئى بېشەۋكەتى خان ئالىلىرى، — دەپ ئەرز قىلدى ئاپاق خوجا غالداننىڭ ئايىغىغا يىقىلىپ يىغلاپ تۇرۇپ، — مېنىڭ سېنىڭ ھۇزۇرۇڭغا كېلىشىمدىكى سەۋەب شۇكى، مۈلكى خوتۇنستاندا سېنىڭ قالماق سەلتەنتىڭگە قارشى غەلىيان كۆتۈرۈلدى. سەن ۋە سېنىڭ غالىب، قەھرىمان قوشۇنۇڭ ئۇ يەرلەردە ئورناتقان تەرتىپ پۈتۈنلەي پاجاقلاپ تاشلاندى! مۇھەممەت ئىمىن خان دەيدىغان بىر گەدەنكەش ساڭا قارشى تىخ كۆتۈرۈپ چىقتى. سەن ھەرقايسى شەھەرلەرگە باسقاق قىلىپ قويغان قالماق قاراخان — شاھنەلىرىنى ئۇ يەرلەردىن قوغلاپ چىقىرىپ، بۈيۈك قالماق خانىغا قارشى ئاشكارا ئىسىيان ناغرىسىنى چالدى. ئەي غالدان بېشەۋكەتى خان ئالىلىرى، بۇ غەلىيان - ئىسىياندا ئۆلتۈرۈلگەن قالماق شاھنە - قارا خانلىرىنىڭ خۇن قىساسىنى ئېلىش — سېنىڭ باش تارتىپ بولماس مۇقەددەس بۇرچۇڭدۇر! ئاياغ ئاستى قىلىنغان سەلتەنتىڭنىڭ نومۇسىنى ئاقلاش — سېنىڭ گەدەنىڭدىكى قىيامەتلىك پەرىھىز دۇر! بۇنىڭ ئۈچۈن دەرھال قەشقەر مۇزاپىتىگە باھادىر لەشكەرلىرىڭنى ئاتلاندىرغايسەن! خۇدايىتائالا ساڭا جەننەتتەك نۇسرەت ئاتا قىلغاي، سېنى جاھان ئىچىدە غالىب قىلسۇن!

— ئەي ساغان زالىڭ، — دېدى غالدان، — بىز سان - ساناقسىز باھادىر لەشكەرلىرىمىزنىڭ قېنى ۋە جېنى ھېسابىغا خوتۇنستاننى ساڭا سويۇپ ئېلىپ بەرگەندۇق. ھالا بۈگۈن بەش

يىل ئۆتەر - ئۆتمەيلا، تەخت - بەخت ۋە تاجۇ - ۋەسلىڭىدىن ئايرىلىپ، بۇ يەرگە كېلىپسەن! ئەسلىدە بىز ئۇ يەرگە سېنى ئەمەس، بەلكى سېنىڭدىن قابىلىيەتلىكرەك بىرنى ئايىب قىلىپ قويغان بولساق ياخشى بوپتىكەن. خەير، ئاۋۋال ئەسكەر چىقىرىشقا ئالدىراپ كەتمەيلى. بىز خوتۇنستانغا ئەلچى ئەۋەتىپ، مۇھەممەت ئىمىن خاندىن فارامېنغا^① نېمىشقا ئەمەل قىلىنغانلىقىنى سۈرۈشتە قىلايلى. ئاندىن بىرنېمە دېسەكمۇ ئۆلگۈرىمىز!

غالدان سۆزىنى تۈگىتىپلا قولىنى سىلكىدى. بۇ ئۇنىڭ «ئەمدى گەپ تۈگىدى، چىقىپ كەتسەڭ بولىدۇ» دېگىنى ئىدى. ئاپاق خوجا ئائىلاج خان چېدىرىدىن كەينىچە شوخشىغان پېتى چىقىپ كەتتى...

*

*

*

غالداننىڭ ئەلچىسى تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغان مۇھەممەت ئىمىن خانغا تىزىنى پۈكۈپ تەزىم بەجا كەلتۈردى. خاننىڭ ھەيۋەت - ھەشىمىتى ۋە ئۇنىڭ سۈرى جۇڭغار ئەلچىسىنى ئەيمەندۈرۈپ بىچارە ھالەتكە كەلتۈرۈپ قويدى. شۇڭا، ئۇ سۆزلەشكە پېتىنالمى، يەرگە كۆز تىككىنىچە ئولتۇرۇپ كەتتى. ئەلچىنىڭ سۆز قىلالماي ئولتۇرغىنىنى پەملىگەن مۇھەممەت ئىمىن خان ئاخىر ئۆزى گەپ ئاچتى:

— بۇ ياققا كېلىشىڭدىكى مەقسەت - مۇددىئايىڭنى دەپ باققىن، غالداننىڭ ساڭا تاپىلىغان سۆزى بولسىمۇ يەتكۈزگىن، — دېدى ئۇ.

— ئەي شەۋكەتلىك خان ئالىيلىرى، — دېدى جۇڭغار

① فارامېن — موڭغۇلچە «پىتىم، كېلىشىم» دېگەن مەنالارنى بىلدۈرىدۇ.

ئەلچىسى ئورنىدىن تۇرۇپ قۇللۇق بىلدۈرۈپ، — بۇنى ئېيتماسلىققا چارەم يوق. ئىلگىرى بىزنىڭ ساغان زالىڭ بىلەن پۈتۈشكەن فارامېنىمىز بويىچە، سىلەر خوتۇننىستان ئەھلى بىزگە ھەر يىلى ئالتە تۈمەن سەر سەئىدىيە ئاق تەڭگىسى، ئالتە تۈمەن دانە بۆز — ماتا، ئالتە تۈمەن پارچە تۈلكە — سۈلەيسۈن تېرىسى، ئاتمىش تال تۇفەك... ئولپان تۆلەيتىڭلار. ئىككى يىل ئۆتۈپتۇ. جانابى ئالىي سەن بۇ مەملىكەتتە خاقان بولۇپ ساۋادەت تېپىپسەن! بىراق، بۇ ئىككى يىللىق ئولپان — خىراجەت، غالچا يىڭىت، غالچا چوكان ۋە ئالباتلار غالدان بوشوكتو خان ئالىيلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا تېخى ئەۋەتىلمىگەن ئوخشايدۇ. مېنىڭ خوتۇننىستانغا كېلىشىمدىكى مەقسەتمۇ مۇشۇ ئىدى. ئەگەردە سەن ئۇنى بېرىشنى لايىق كۆرسەڭ، مەن بۇ ئولپان — خىراجەت، غالچا چوكان، غالچا يىڭىت ۋە ئالباتلارنى ساڭا ۋاكالىتەن مۇزداۋان يولى ئارقىلىق ئېرەن — قابۇرغىغا — غالدان بوشوكتو خان ئالىيلىرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارغايەن. ناۋادا، مۇۋاپىق كۆرمىسەڭ، بۇنىڭمۇ جاۋابىنى بەرسەڭ، ئۇنىمۇ غالدان بوشوكتو خان ئالىيلىرىغا ئېلىپ بارماقچىمەن.

مۇھەممەت ئىمىن خان جۇڭغارلار ئەلچىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئېغىزلىرى غەزەپ زەھىرى بىلەن ئاچچىققا تولدى. پۇزلىرى ئوتتەك قىزىرىپ كەتتى. ئۇ خۇددى قوقاسقا دەسسەۋالغاندەك بولۇپ بىر ئەندىكتىيۇ ئەمما غەزەپ ئوتلىرىغا ئەقىل — پاراسەت سۇلىرىنى سېپىپ ئۆچۈردى، ئاندىن بېشىنى كۆتۈرۈپ، سۆزگە ئېغىز ئاچتى:

— قالماق خانى غالدانغا مېنى شۇنداق دېدى، دە: ئۇنىڭ دۆلەت سەلتەنەتى ھەرگىز مەڭگۈ بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئاقۋىتى بەربىر يوقىلىشقا ئېلىپ بارىدۇ. ئۇنىڭ مۇناپىقلارنىڭ كۆڭلىدەك قارا، بېخىلارنىڭ گۆرىدەك چوڭقۇر، توپماس نەپسى ئاخىر گۆرىدە توپا بىلەن تولىدۇ. شۇڭا، ئەمدى بىزدىن ئولپان،

خىراجەت ئالمىمەن، دەپ تولا تەمە قىلىپ ئاۋازە بولۇپ يۈرمىسۇن! چۈنكى، بىزدىكى «سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالتۇن تۇغىدىغان توخۇلىرى ئاللىقاچان قانات چىقىرىپ ھاۋاغا ئۇچۇپ كېتىپ قالدى.» مۈلكىي قەشقەرىيە ئۇنىڭ تەسەررۇپىدىكى زېمىن ئەمەس! ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇ مېنىمۇ غالچا، دەپ قاراپ قالغان ئوخشايدۇ. ئۇ ئۇقۇپ قويسۇنكى، مەن غالچا ئەمەس! ئۇ خىيالىدا «ئالدى بىلەن تەخت - مەملىكىتىنى تارتىۋېلىپ، ئاندىن تاج بېرىش بەدىلىگە ئولپان - خىراجەت ئالمىمەن» دەپ چۆچۈرىنى خام ساناپتۇ. خاتىرجەم بولسۇن، بۇ ئۇخلىماي چۈش كۆرگەنلىك! تاجۇ - تەختكە ئىگە سەلتەنەت ساھىبى بولغان مېنىڭدەك بىر ئادەمدىن باج - خىراجەت ئالمىمەن دېيىش تېخىمۇ ئەقىلغا سىغمايدۇ. بۇنداق قىلىش خۇددى دەريادىكى قورقماس لەھەڭنىڭ ئالدىدا تۇرغان ئۈنچىلەرنى تېرىمەن، دېگەندەك بىر ئىش. بۇنداق ھەۋەسكە بېرىلگۈچىلەر سۇ ئىچىدە ئۆزىنى لەھەڭگە يەم قىلىپ بېرىدۇ، خالاس. غالدان مۇبادا ئاقىل كىشى بولىدىغان بولسا، ئۇنداق خەۋپلىك يەردىن بىرنەرسە تەمە قىلمىسۇن! مېنىڭ ئىلكىمدە ھەددى ھېسابسىز لەشكەر - چېرىك بار! شۇلار ماڭا غالىبىيەت بەخش ئېتىدۇ، دەپ ئويلاپمۇ يۈرمىگەي، گەرچە ئۇنىڭ لەشكىرى كۆپ، مېنىڭ لەشكىرىم ئاز بولسىمۇ ئەمما ئاللا ئەزەلدىن غەلبە - نۇسرەتنى لەشكىرىنىڭ ئاز - كۆپلۈكىگە ئەمەس، بەلكى ئادالەتنىڭ قايىسى تەرەپتە ئىكەنلىكىگە قاراپ بېرىپ كەلگەن!

... —

*

*

*

جۇڭغار ئەلچىسى ئۆزىنىڭ ئۆلۈك ياكى تىرىكلىكىنى بىلمەستىن تېز يۈرۈپ، يىگىرمە كۈن بولدى، دېگەندە ئېرەن

قابۇرغىغا يېتىپ كەلدى. ئۇ مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ دېگەنلىرىنى خالداغىغا بىر - بىرلەپ تولۇق يەتكۈزگەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

— مۇھەممەت ئىمىن خان خوتۇنستاندىن چىققان باشقا خوجىلارغا پەقەت ئوخشىمايدىكەن. ئۇ ئەقىل - پاراسەتتە تەڭداشسىز بىر ئادەم ئىكەن. ئۇنىڭ شان - شەۋكىتىنى ۋە ئېسىل خۇي - سۈپەتلىرىنى دەپ بولغىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ ھوشيار ۋە زېرەكلىكى ئۇنىڭ ئېيتقان سۆزلىرىدىنمۇ مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇرۇپتۇ. ئۇنى ھەرگىزمۇ سەل چاغلاپ بولمايدىغاندەك قىلىدۇ!

ئەلچىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، جۇڭغار خانى خالداغىنىڭ غەزىپى قايناپ تاشتى. غەزەپ ئوتلىرى يالقۇنچاپ، ئالەمگە ئوت چۈشتى:

— بىچكە دوغار! ① — دېدى ئۇ چالۋاقاپ، — مۇھەممەت ئىمىن خان دېگەن نېمە ئۇ؟ خانداننىڭ ئۇششاق چاكارلىرىدىن بىرىغۇ؟! ئۇنىڭ ئەجدادى بولغان دوغلاتلار مېنىڭ خاندانىمغا مىراخور بولمىغانىدى؟! ئەمدى ئۇنىڭ پەيمانى تولۇپتۇ. ئۇنى يوقىتىشنىڭ تەييارلىقىغا تۇتۇش قىلىش كېرەك! بىز خالداغىغا بويسۇنمىغان ئادەمنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ئۇنىڭ كۆزىگە كۆرسىتىپ قويىقىمىز لازىم! ئۇنىڭ ئەدەپىنى شۇنداق بېرەيلى، بۇ ئىش جاھاندىكى بارلىق تېگى پەسلەر ئۈچۈن مەڭگۈ ئۇنتۇلماس بىر يادىكار، بەلكى ئاچچىق بىر ساۋاق بولۇپ قالسۇن!

خالداغى ئۆزىنىڭ زەڭگى قۇنتاجى دېگەن نويۇنغا دەرھال مۈلكى قەشقەرىيە ئېلىگە لەشكەر تارتىشنى بۇيرۇدى ۋە بۇ قوشۇنغا ئوغلى سەپتىڭ بالجۇرنى نازىر قىلىپ تەيىنلىدى...

① بىچكە دوغار! — موڭغۇلچە سۆز. مەنىسى: «بەس، ئەمدى كاپىشما!»

*

*

*

مۇھەممەت ئىمىن خان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە قوشۇنلىرى بىلەن زەنگى قۇنتاجى باشچىلىقىدىكى جۇڭغارىيە قوشۇنلىرى مۇز داۋان باغرىغا جايلاشقان يانتاق قۇدۇق دېگەن چۆلدە ئۇچراشتى. ئاقسۇ ھۆدۇتلۇقتىكى يانتاق قۇدۇق دېگەن بۇ ئۆتەڭ تارىختا نۇرغۇن ئۇرۇشلارغا شاھىت بولغان قەدىمكى مەشھۇر جەڭگاھ ئىدى. بۇ يەر كۇچا بىلەن ئاقسۇنىڭ ئارىلىقىدىكى چۆلگە جايلاشقان مۇھىم يول ئېغىزى ھېسابلىناتتى. مۇزداۋاندىن چۈشۈپ، بۇ يەر ئارقىلىق شەرققە قاراپ ماڭغاندا، باي، كۇچا، چالىشلارغا بارغىلى بولاتتى؛ جەنۇبقا قاراپ ماڭغاندا ئاقسۇ، مارالبېشى، يەكەن ۋە قەشقەرلەرگە بارغىلى بولاتتى.

ياز چىللىسى ئىلكىدىكى بۇ چۆل كۈندۈزلىرى تونۇردەك ئىسسىپ كەتسە، كېچىلىرى سالقىن تاغ شامىلىدا تېز سوۋۇپ كېتەتتى.

ئىككى تەرەپ يانتاق قۇدۇق ئەتراپىدىكى بىر كۈنلۈك مۇساپىنى جەڭ مەيدانى قىلىپ قالدۇرۇشقانىدى. بۇ يەرنىڭ شىمالىدا چۆلتاغ دەپ ئاتىلىدىغان ئېگىز بىر تاغ بار ئىدى. كۈنپېتىش تەرىپىدە تۇزتاغ دەپ ئاتىلىدىغان بىر پارچە تاغ بار ئىدى. تۇزتاغنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئىككى دەشت بار ئىدى. تۇز تاغنىڭ شەرقىدىكى چۆلگە جۇڭغارىيە لەشكەرلىرى ئورۇنلاشقانىدى. تۇز تاغنىڭ غەربىدىكى چۆلگە مۇھەممەت ئىمىن خان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە قوشۇنلىرى ئورۇنلاشقانىدى. بۇ ئىككى قوشۇننىڭ ئارىسىدىن تاڭ شامىلىمۇ ئۆتەلمەيتتى.

ئۇلارنىڭ جېسەكچىلىرى كېچە - كۈندۈز ئارام تاپماي قارشى تەرەپنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىپ تۇرۇشاتتى. ئۇلار شۇقەدەر ھوشيار ئىدىكى، ئارىدىن بىرەر چۈمۈلە تەۋرىسىمۇ،

ئۇنىڭ كۆزىنى ئوق بىلەن تىكىپ تاشلىش ئىشقا ئىشلىتىش.
 مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ لەشكەرلىرى كۆپ
 تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ، مۇداپىئە خەندەكلىرىنى شەھىرى
 كىتىكىنىڭ مۇداپىئە خەندەكلىرىدەك، بەلكى ئىسسىكەندەر
 سېپىلىدەك پۇختا ۋە مۇكەممەل قىلىپ قۇرۇپ چىققانىدى. شۇڭا
 ئۇلارنىڭ كۆڭلى توق ئىدى.

مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ لەشكەرلىرىگە مىرزا مۇھەممەت
 شاھبەگ ئەمرۇل ئۆمەر ئىدى. بۈگۈن مۇھەممەت ئىمىن خان
 مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ ۋە باشقا ئەمرۇل ئۆمەرلارنى باشلاپ،
 يۈزدەك شەمشەرۋازنىڭ ھەمراھلىقىدا جۇڭغارىيە لەشكەرلىرىنىڭ
 سېپىنى كۆزىتىپ كېلىش ئۈچۈن تۇزتاغنىڭ ئۈستىگە چىقتى.
 كۆردىكى، جۇڭغار لەشكەرلىرى يەر يۈزىنى قارا چېكەتكىدەك
 قاپلاپ، پۈتۈن دەشت - چۆلىنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ،
 ئەۋرىتىۋەتكەنىدى. ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنىڭ ئاياغلىرىدىن پۇرقىراپ
 كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزانلار يۈتكۈل ئالەمنى قاپلاپ، ئاسمان
 يۈزىنى كۆرگۈسىز قىلىپ تاشلىغانىدى. بۇ ھەددى ھېسابسىز
 قوشۇننى كۆرگەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ ھوشى بېشىدىن ئۇچاتتى.
 ئەمما، مۇھەممەت ئىمىن خان ئۆزىنى تۇتۇۋالدى - دە، ئۆزىنىڭ
 ئوردۇسىغا^① قاراپ ماڭدى.

قۇياش غەربتە ئولتۇردى. تۈن قاغىسى ئۆزىنىڭ قازاننىڭ
 كۈيىسىدەك قارا قاناتلىرىنى زېمىن ئۈستىگە يايىدى. مۇھەممەت
 ئىمىن خان جۇڭغارلارنىڭ تۈن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ
 شەبىخۇن ئۇرۇشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، بەزى زۆرۈر بولغان
 ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى يولغا قويدى. قونالغۇدا چىرىنغار،
 بىرىنغار، غول قىسىم ۋە يەزەك قىسىملارنىڭ ھەرقايسىسىنى ئۆز
 ئورنى بويىچە جاي - جايغا ئورۇنلاشتۇردى. ئۇنىڭ ئىجراسى

① ئوردۇ - قەدىمكى زامان ئورۇشلىرىدا ھەربىي قىسىملارنىڭ قوماندانلىق شىتابى
 جايلاشقان جاي.

قاتتىق بۇيرۇقى بويىچە ھەر بىر قىسىم ئۆزىنىڭ چۈشكەن يېرىدىن قوراللىنىپ ئوردۇنىڭ ئەتراپىغا چېدىرلاردىن بىر ئوق يېتىم يىراقلىققا پىيادە چارلاشقا چىقىپ، كېچىچە نۆۋەت بىلەن ئوخلىماي كۆزەتچىلىك قىلىشتى. ئۆز نۆۋىتىگە چىقىمغانلارنىڭ بۇرنى تېشىلىپ چۆلۈك ئۆتكۈزۈلگەندىن كېيىن لەشكەر ئىچىدە سازايى قىلىنىپ ئايلاندۇرۇلدى...

ئەتراپ تىنچىغان مەزگىلدە، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ بارگامى ئىچىدىن ئاتلىرىنىڭ ئېغىزلىرىغا ياغاچ چىشلەتكۈزۈلگەن ۋە تۇپاقلارغا خالتا كىگىز^① كىيدۈرۈلگەن بىر بۆلەك ئاتلىق لەشكەرلەر ئۆزلىرىنىڭ ئەسەر لەشكىرىنىڭ كەينىدىن چۆل تاغ يولى ئارقىلىق باي تەرەپتىكى جوغا داۋانغا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇلارنىڭ ئىنتىزامى شۇ قەدەر چىڭ ئىدىكى، شۇنچە كۆپ لەشكەردىن «تىرىق» قىلغان ئاۋازنىمۇ ئاڭلىغىلى بولمايتتى.

غالداننىڭ مۈلكى قەشقەرىيىگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان بۇخارا خانى سۈبھان قۇلىمۇ^② دەرھال تۆت مىڭ لەشكەرنى مۇھەممەت ئىمىن خانغا ياردەمگە ئەۋەتكەنىدى. مۇھەممەت ئىمىن خان جۇڭغارلارغا تۇيۇقسىز زەربە بېرىش ئۈچۈن بۇ ئۆزبېك ئاتلىق قوشۇنلىرىنى مۇزداۋان يولىدىكى قورغان دېگەن يەرگە بۆكتۈرمە قويۇشقا كېچىلەپ يولغا سالدى.

① كىچىك ئۇرۇشتا تۇش چىقارمىلىق ئۈچۈن ئاتلارنىڭ پۇتىغا كىيگۈزۈلدىغان كىگىز باياقنىڭ نامى.
② سۈبھان قۇلى — پەرغانىدىكى ئۆزبېك ئىشتەرخانلار سۇلالىسىنىڭ خانى. ئۇ 1680-1702-يىللىرى تەختتە ئىدى.

*

*

*

جۇڭغارىيە سەركەردىسى زەڭگى قۇنتاجى نويۇن قىرىق مىڭ جۇڭغار لەشكىرىنى مۇزداۋان ئارقىلىق باشلاپ كېلىپ يانتاق قۇدۇق چۆلىدە تۈزلەڭلىككىلا بارگاھ تىكتى. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ مۇھەممەت ئىمىن خاننى زادىلا كۆزگە ئىلمايدىغانلىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن ئىدى. ئۇ مۇشۇ تاپتا پەلەكتەك بارگاھلارنى تىكىپ، تەخت كۇرسىدا ئولتۇرۇپ، مەخپىي ۋە ئاشكارا ئىشلار ھەققىدە سەركەردە - سەردارلىرى بىلەن سۆھبەت قۇرۇپ ئولتۇرغانىدى. ئۇنىڭ سەردارلىرىدىن بەزىلىرى:

— ئەگەر نويۇنىمىزدىن ئىجازەت بولسا، بىز قىلچىمۇ ئىككىلەنمەستىنلا مۇشۇ تاپنىڭ ئۆزىدە خوتۇنلارغا ھۇجۇم قىلىمىز، — دېسە، يەنە بەزىلىرى:

— خوتۇنلار بىزنى كۆرسىلا بەدەر قوپۇپ تىكىۋېتىشىدۇ. شۇڭا، ئاياللارنىڭ كۆڭىدەك - تامباللىرىدىن كۆپرەك تەييارلاپ قويماق بولىدىغان ئوخشايدۇ. ئۇلار قورقۇپ قاچقاندا، ئىشتىنغا چىقىرىۋەتسە، لازىم بولۇپ قالىدۇ! — دەپ كۈلۈشەتتى، يەنە بەزىلىرى بولسا:

— مۇھەممەت ئىمىن خان ئەتە ئەتىگەندە ئۆزىنىڭ قىلغانلىرىغا توۋا قىلىپ، چوقۇم كەچۈرۈم سوراپ كەلمەيدىغان بولسا سەن چىچ، مەن يەي! — دېيىشەتتى.

جۇڭغارلار ئەنە شۇنداق خىلمۇ خىل پىكىرلەردە بولۇشىمۇ لېكىن ئۇلار سەئىدىيە دۆلىتىنىڭ تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىققان مۇھەممەت ئىمىن خانغا نىسبەتەن بىردەك پىكىرگە ئىگە ئىدى. بۇ قوماندانلار: خالخە موڭغۇللىرىنى، خوشۇت موڭغۇللىرىنى ۋە ئىسمايىل خاننى يەڭگەن مۇنداق قۇدرەتلىك قوشۇنغا شېكەستە يېتىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس، دەپ ئويلىشاتتى (گەرچە، ئۇلار تېخى يېقىندىلا قازاقلاردىن يېڭىلىپ قالغان بولسىمۇ ئەمما

بۇنداق شەرمەندىچىلىكنى تىلغا ئېلىشنى زادى خالىمايتتى).
 ئۇلار مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ قوشۇنىنى بىر زەربە بىلەن
 مەغلۇپ قىلىپ قاچۇرالايمىز، دەپ جەزمەن ئىشەنچ بىلەن خىيال
 قىلىشاتتى. ئەتە بولىدىغان ئۇرۇش ھەققىدە ئۇلارنىڭ
 ھەممىسىنىڭ كۆڭلىدە سان بولغاچقا، سەركەردە - قوماندانلار
 جەڭ ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇش بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇلارنىڭ
 كۆزلىرىدىن ئۇيقۇ قاچقان، ھەممىسى ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكى
 لەشكەرلىرىگە ئىنئام ۋە تارتۇق بېرىش ھەققىدە ۋەدىلەرنى
 ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەشكە مەشغۇل ئىدى. قايسى يىلى،
 سەئىدىيە خانى ئىسمايىل خاننى يېڭىۋالغاندا، خوتۇنستاندىن
 جۇڭغارىيىگە خوتۇنلارنىڭ چىرايلىق قىز - چوكانلىرىنى ۋە
 دۇنيا - دەپتىنلىرىنى ئولجا قىلىپ ئېلىپ كەتكەنلىكلىرى
 جۇڭغار لەشكەرلىرىنىڭ ھېلىمۇ ئېسىدە ئىدى. شۇڭا، ئۇلارمۇ
 «خوتۇنستاننىڭ پاختىدەك يۇمشاق، سەدەپتەك ئاق بەدەنلىك
 قىز - چوكانلىرىغا ئىگە بولۇپ، كۆڭلىمىزنى خۇش
 ئېتىمىز!» دەپ، خام تامالارنى ئوت ياقمىغان قازانغا سېلىپ
 تەييارلاپ پىشۇرۇپ، چىشى يوق قۇرۇق ئاغزىدا چايناپ
 لەززەتلىنىپ، خۇش بولۇشۇپ تۇرۇشاتتى.

ئىشقىلىپ، ھەممەيلىن مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ
 قوشۇنىنىڭ جەزمەن مەغلۇپ بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچى كامىل
 ئىدى. ھەممەيلىن قالماقچە دۇبۇلغا - ساۋۇتلىرىنى كىيىشىپ،
 تاڭ ئېتىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈشەكتە ئىدى. بۇ كېچە
 ئۇلارغا شۇنچە ئۇزۇن بىلىنىپ كېتىۋاتاتتى.

ئاخىر زارىقىپ كۈتكەن تاڭ ئاتى. سۈبھى ئۆز جامالىنى
 كۆرسەتتى. سەھەر ۋاقتىنىڭ ئالتۇن تۇغى ئاشكارا بولدى. قۇم
 بارخانلىرىنىڭ چوققىلىرى ئەتىگەنلىك شامالدا كۆتۈرۈلگەن قۇم
 ئۇچقۇنلىرى بىلەن قاپلانغان بولۇپ، بىردەمدىلا كۆزگە كۆرۈنمەي
 قالدى. ئەتىگەنلىك كۈن قاراڭغۇلىشىپ، ناھايىتى يوغان قۇياش

خۇددى مىستىن ياسالغان كىچىككىنە تاۋاقتەكلا بولۇپ قالغانىدى. بۇنداق بوراننى كۆپ قېتىم كۆرگەن بۇ كىشىلەر چۆل بورىنىنىڭ ئۇزاققا بارمايدىغانلىقىنى بىلىشەتتى. شۇڭا، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ لەشكەرلىرى باشلىرىنى ئوراپ جىم تۇرۇۋالدى. بوران چەتلەپ ئۆتۈپ كەتتى. چۆلدە يەنىلا يازنىڭ دەھشەتلىك ئىسسىقى ھۆكۈم سۈرۈشكە باشلىدى.

ئىسسىق بوران ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن دەشتنىڭ يۈزى ئېچىلدى. پۈتۈن دەشت لەشكەر دېڭىزىغا ئايلانغانىدى. ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرىنىڭ ئارىسىدا ئىككى چاقىرىم كەلگۈدەك ئارىلىق قالدۇرۇلغانىدى.

تەقدىر شامىلى بۇ ئىككى لەشكەر دەرياسىنى ئۆركەشلەتمەكتە ئىدى. ئۇلارنىڭ چۇقان - سۈرەنلىرى پۈتۈن چۆلنى چاڭ كەلتۈرەتتى. ئاتلارنىڭ تۇياقلىرى ئارىسىدا پۈتۈن جەڭگاھ لەرزىگە كېلىپ كەتكەنىدى. خۇددى «زېمىن قاتتىق تەۋرىتىلگەندە»^① دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىدەك ھالەت شەكىللەنگەنىدى.

ئىككى تەرەپنىڭ باشتىن - ئاياغ قۇياق - ساۋۇت كېيىشكەن شەمشەرۋازلىرى ۋە نەيزىۋازلىرى كېچىم بىلەن چۈمكەلگەن جەڭ ئاتلىرىغا مىنىشىپ، ئۇرۇش سېپى تۈزۈپ قاتار تۇرۇشاتتى. ئۇلارنىڭ قولىدىكى قورال - ياراقلىرى ۋە ئۈستىدىكى دۇبۇلغا - ساۋۇتلىرى قۇياش نۇرىدا كۈمۈشتەك پارقىراپ، ۋال - ۋۇل قىلاتتى. ئۇلار جەڭ رەسمىيەتلىرىنى تۈزۈشۈپ، قارىمۇ قارشى تەرەپكە سالماق قەدەملەر بىلەن ئىلگىرىلەشتى. ئىككى تەرەپنىڭ سېپى ئىچىدە چېلىنىۋاتقان دەھۇل - دۇمباقلارنىڭ ساداسى گويىكى يۈزلىگەن ھىنگان تۈگىلەرنىڭ مەست بولۇشۇپ نەرە تارتىشقان چېغىدىكىدەك ھالەتنى ئەسلىتەتتى. بۇرغا - كانايىلار

① «قۇرئان كەرىم»، سۈرە زەلزەلە، 606 - بەت.

خۇددى ھەرىكەت بىلەن بويىنى ئىككى يەردىن ئېگىپ، دەم تارتىش ئۈچۈن ئېغىزلىرىنى يوغان ئېچىشىپ، دۈشمەنلىرىنى يۇتماقچى بولغان ئەجدىھاغا ئوخشايتتى. كاناي - سۇنايلاردىن زارلىنىپ چىقۇاتقان ئاۋازلار خۇددى ئىسراپىل پەرىشتە قىيامەتتىن دېرەك بېرىۋاتقاندەك ياڭرايتتى. تۇغ - ئەلەملەر چۆل شامىلىدا خۇددى پەلەك قىسمىتىدىن دېرەك بېرىۋاتقاندەك لەپىلدەيتتى. لەشكەرلەرنىڭ ئاياغلىرىدىن پۇرقىراپ چىقۇاتقان چاڭ - توزانلار ھاۋانى قاپلاپ، نە تاغ، نە چۆلىنى پەرق ئېتىش قىيىن ئىدى. شۇنداق قىلىپ، ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى ئىلگىرىلەپ ئۈچ ئوق يېتىم يەرگە كەلگەندە توختاشتى.

چۆل شامىلى ئارىدىكى چاڭ - توزانلارنى بىر تەرەپكە سۈرۈپ ئېلىپ كەتتى. خالايقنىڭ كۆزلىرىگە جاھان روشەنلەشتى. شۇ چاغدا، جۇڭغارلار سېپىدىن بىر قەھرىلىك پالۋان ئات چاپتۇرۇپ كەلدى. ئۇ تۈتۈندەك قاشاڭ، ئوتتەك باشتوڭ ئىدى. ئۇنىڭ بېشىدىكى دۇبۇلغىسىدىن تارتىپ پۈتۈن بەدىنى ۋە ئاستىدىكى ئېتىنىڭ ھەممە يېرى كۆك تۆمۈر قۇياق بىلەن قاپلانغان، گوپاكى تۆمۈر ئىچىگە غەرق بولغانىدى. ئۇ يېنىغا خىتاي قىلىچىنى ئېسىپ، قولىدا بۆرە چىشلىق ئۈمۈتنى پىرقىرتىپ مەيدانغا شۇ قەدەر ھەيۋەت - ھەشىمەت بىلەن كىرىپ كەلدىكى، ئەييۈھەنناس! ئۇنى كۆرگەن پالۋانلارنىڭ ھەممىسى: «بۇ قۇتۇرغان قاۋان ئىكەن!» دەپ قېلىشتى. بۇ جۇڭغارلارنىڭ دالچە ئاتلىق پالۋىنى ئىدى.

دەل شۇ پەيتتە مۇھەممەت ئىمىن خان سېپىدىنمۇ چاقماقتەك ھەرىكەت بىلەن جەڭ ھۈنىرىنى كۆرسىتىپ بىرسى جەۋلانبارلىق قىلىپ ئات چاپتۇرۇپ چىقتى. ئۇ زىرىھ قۇياق، بېشىغا زىرىھ باشناقلىق ئالتۇن دۇبۇلغا، قۇياق ئۈستىگە نەپىس قەشقەر ماتاسىدىن يېشىل كىيىم كىيگەن بولۇپ، كىيىمى سۇ ئۈستىدىكى

بېشىل ئوتتەك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ ئوڭ قولىدا ئالماس نەيزە، سول قولىدا ياقوت قالغان تۇتقان، بېلىگە كەمەنباغ قىستۇرۇلغان، دۈبۇلغىسى ئۈستىگە ھىلال ئايلىق كۈمۈش ئوتىغا قوندۇرۇلغانىدى. ئۇ ئەنە شۇنداق سۆلەت - سالاپەت بىلەن مەيدانغا ئېتىلىپ كىردى. بۇ پالۋان مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ قوشۇنىدىكى سەئىد ئەھمەد پالۋان ئىدى.

ئۇلار بىر - بىرىگە قارشى ئات سېلىشىپ روبىرو كېلىشكەندىن كېيىن بىر - بىرىگە شۇنداق چىرماشتىكى، ماھارەت ۋە شىجائەتتە بىر - بىرىدىن ئېشىپ چۈشۈشتى. ئۇلار ئۈچ يۈز ئاتمىش دايقۇر ئېلىشقان بولسىمۇ، بىر - بىرىنىڭ ساۋۇتلىرىغا نەيزە ئۈچىنى زادىلا تەڭكۈزەلمىدى. ئاخىر سەئىد ئەھمەت پالۋان يېڭىلىگەندەك بولۇپ، نەيزىسىنى سۆرىگىنىچە قېچىۋىدى، ھېلىقى جۇڭغار پالۋىنى بۇنىڭ ھىيلە ئىكەنلىكىنى بىلمەستىن قوغلاپ كېلىۋەردى. سەئىد ئەھمەت پالۋان بېلىدىكى كەمەنباغنى يېشىپ قولىغا ئالدى - دە، كەينىگە قايرىلىپ تۇرۇپ چۆرۈپ بىر ئېتىۋىدى، كەمەنباغ يىلاندەك تولغىنىپ ئۇچۇپ بېرىپ جۇڭغار پالۋىنى دالجەنىڭ بويىغا سىرتماق بولۇپ كېيىلىپ قالدى. سەئىد ئەھمەت پالۋان چاققانلىق بىلەن كەمەنباغنىڭ ئۈچىنى بىر سىلكىپلا ھېلىقى جۇڭغار پالۋىنىنى ھاپالىسىزلا ئانتىن يېقىتتى ۋە نەيزىسىنى ئۇنىڭ بوغۇزىغا گاچچىدە سانجىدى. قاپقارا قان دالجەنىڭ بوغۇزىدىن ئېتىلىپ چىقتى. ئۇ يەردە خىرقىراپ بىر - ئىككى پۈت ئېتىپلا، سونايلانغىنىچە يېتىپ قالدى. سەئىد ئەھمەت پالۋاننىڭ بۇ ماھارىتىگە پىرقىراۋاتقان بۇ قېرى پەلەكمۇ ئايرىن ئوقۇماي تۇرالمىدى. سەئىد ئەھمەت پالۋان مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېتىدىن سەكرەپ چۈشتى - دە، يەر ئۆپۈپ تەزىم قىلغاندىن كېيىن يەنە جەڭگاھقا ئات چاپتۇرۇپ كەلدى ۋە دۈشمەن

تەرەپتىن ئۆزىگە تاقابىل تۇرۇشقا پالۋان ئەلەپ قىلىپ ھەملە قىلدى. شۇ ئەسنادا، جۇڭغارلار سېپىدىن قولدا نەيزە تۇتقان بىر پالۋان ئۇنىڭغا قارشى ئات سېلىپ چىقتى. ئۇمۇ باشتىن - بوي تۆمۈر دۇبۇلغا، تۆمۈر ساۋۇت بىلەن پۈركەلگەن بولۇپ، ئۇرۇشتا يۈز دۈشمەنگە بىر ئۆزى تەنھا تاقابىل كېلەلەيدىغان باھادىر ئىدى. ئۇ جۇڭغار خانى غالدانىڭ ئوغلى سەپتىڭ بالجۇر ئىدى.

ئۇ ئات چاپتۇرغىنىچە كېلىپ سەئىد ئەھمەت پالۋانىڭ ئالدىنى توستى. سەئىد ئەھمەت پالۋانمۇ ئۇنىڭغا نەيزىسىنى تەڭلىگىنىچە نەرە تارتىپ كەلدى. بۇ چىڭقى چۈش بولۇپ قالغان مەھەل ئىدى. جەڭ يەنە قىزىپ كەتتى. نەيزىلەر بىر - بىرىگە ئىرماش - چىرماش بولۇپ كەتتى. سەئىد ئەھمەت پالۋان يەنە نەيزىسىنى سۆرەپ قېچىش ھىيلىسىنى ئىشلەتمەكچى بولۇپ ئېتىنىڭ بېشىنى بۇرۇشقا، سەپتىڭ بالجۇر يېنىدىن زەنجىر خىشىنى چىقىرىپ بىر ئېتىپلا سەئىد ئەھمەت پالۋاننى سوقۇۋەتتى. ئۇ پولات خىشىنىڭ زەربىسىدىن ئاتتىن ئۇچۇپ چۈشۈشكە تاسلا قالدى - يۈ ئەمما ئۆزىنى دەرھال تۈزىۋالدى ۋە يېنىدىكى قىلىچىنى سۇغۇرۇپ ئالغان پېتى سەپتىڭ بالجۇرنىڭ بېشىغا شىددەت بىلەن چاپتى. قىلىچ سەپتىڭ بالجۇرنىڭ پولات دۇبۇلغىسىدىن كېسىپ ئۆتۈپ بېشىغا خېلى پاتتى. سەپتىڭ بالجۇرمۇ ئۆزىنىڭ ئېغىر يارىلانغىنىغا قارماي، قىلىچى بىلەن سەئىد ئەھمەت پالۋاننى قايتۇرۇپ بىر چېپىپلا ئۇنىڭ دۇبۇلغىسىنىڭ پارچىسى بىلەن قوشۇپلا ئۇنىڭ بېشىدىن ئالقاندەك بىر پارچە سۆڭەكنى كېسىپ چۈشۈردى. سەئىد ئەھمەت پالۋان ئاتتىن يىقىلىپ چۈشتى، ئۇ ئۆلگەندى. مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ سېپىدە پاتىپاراقچىلىق كۆتۈرۈلدى. جۇڭغارلار پۈتۈن سەپ بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتتى. ئۇلار مۇھەممەت ئىمىن خان قوشۇنلىرىنىڭ سېپىگە بىر ئوق يېتىم قالغىچە چېپىپ

كېلىۋىدى، توستاتىن جۇڭغارلارنىڭ ئارقا سېپىدىن قاپقارا قويۇق ئىس كۆتۈرۈلدى. ئۆزلىرىنىڭ ئارقا سېپىنىڭ باسۇرۇققا ئۇچرىغانلىقىنى كۆرگەن جۇڭغارلارنىڭ پۈتۈن سېپى قالايمىقانلىشىپ بۇزۇلدى — دە، ئاتلىرىنىڭ باشلىرىنى ئارقىغا بۇرىشىپ چېكىنىشكە باشلىدى.

ئەسلىدە، بۇنىڭدىن بىر كۈن ئىلگىرى كېچىدە مۇھەممەت ئىمىن خان ئەمرۇل ئۆمەرا مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ باشچىلىقىدىكى بەش مىڭ ئاتلىق لەشكەرنى چۆل تاغ يولى ئارقىلىق جۇڭغارلارنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى جوغا بۇلاق دېگەن يەرگە ئەۋەتكەندى ھەمدە بۈگۈن دەل چىڭقى چۈش مەھەلدە دۈشمەننىڭ ئارقا سېپىگە باسۇرۇش پۈتۈشۈپ قويۇلغانىدى. بۈگۈن سەئىد ئەھمەت پالۋان قىلىچ زەربىسىدە ئاتتىن يىقىلغاندا دەل چىڭقى چۈش بولغانىدى. ئۇلار جۇڭغارلارنىڭ ئارقا سېپى بوش قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، تاغدىن بىراقلا يوپۇرۇلۇپ چۈشۈپ، زەڭگى قونتاجىنىڭ ئوردۇگاھىنى يۇلۇپ تاشلىدى. ئۇنىڭ بارگاھىدىكى ئوت — چۆپ، ئوزۇق — تۈلۈك، ئوق — دورا ھەربىي لازىمەتلىكلىرىگە ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپ، تىرىپىرەن قىلىپ تاشلىدى.

جۇڭغار قوشۇنلىرىنىڭ ئارقا سېپى باسۇرۇققا ئۇچرىغاندىن كېيىن جۇڭغارلار قالايمىقانلىشىپ پىتىراپ قاقچىلى تۇرغاندا، مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ ئۆز قوشۇنلىرىغا پۈتۈن سەپ بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە بۇيرۇق چۈشۈردى. ئارقا ۋە ئالدى ئىككى تەرەپتىن تەڭلا ئىسكەنچىگە ئېلىنغان جۇڭغارلارنىڭ ئەمدى تۈنۈگۈنكى ھەيۋە — سۈرى، دەبدەبە — ئەسئەسەلىرى ۋە كۆرەڭ ئەلپازى قالمىغانىدى. ئۇلار سەئىدىيە قوشۇنلىرىدىن ئالدى ۋە ئارقا تەرىپىدىن تەڭلا زەربە يەپ، ئۆلەر — تىرىلىشىگە باقمىي، مۇزدداۋان تەرەپكە قاراپ قېچىشقا باشلىدى. ئەمما، مۇزدداۋان يولىدىكى قورغان دېگەن يەردە ئۇلارنى ئەجەل مۇئەككەللىرى

ساقلاپ تۇرغانلىقى جۇڭغارلارنىڭ ئېسىگە كەلمىدى!...

زەڭگى قۇنتاجى بىلەن سەپتىڭ بالجۇر باشچىلىقىدا مۇزدداۋان يولى ئارقىلىق ئېرەن قابۇرغىغا قېچىپ كېلەلگەن ئاز سانلىق جۇڭغارلارنى ھېسابقا ئالمىغاندا، قالغانلىرىنىڭ ھەممىسى يوقىتىلدى^①.

مۇھەممەت ئىمىن خان يانتاق قۇدۇق جېڭىنىڭ زور غەلبىسىنى تەبىرىكلەپ ئالاھىدە مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ، بۇ جەڭدە شېھىت بولغانلارنى كاتتا دەپنە قىلدۇردى. يارىدار بولغانلارنى داۋالاقۇزۇپ يارىلىرىنى ساقايتىپ، تەن - سالامەتلىكلىرىنىڭ بالدۇرراق ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈشىگە شارائىت يارىتىپ بەردى. باھادىرلىق كۆرسەتكەنلەرگە كاتتا ئىنئام - ساۋاقلارنى ئەتراپلىق يەكۈنلەپ چىقتى.

— دېمەك، توم ئېشىلگەن كەندىر ئارغامچىمۇ ئىنچىكە چىڭ يىپلاردىن ئېشىلگىنىگە ئوخشاش، — دېگەندى ئۇ يانتاق قۇدۇق جېڭىدە تەج - تۆھپە كۆرسەتكەنلەرنى مۇكاپاتلاش مۇراسىمىدا، — ئەڭ كۈچلۈك دەپ ئاتالغان زور دۈشمەننىڭمۇ نۇرغۇن ئاجىزلىقلىرى بولغان بولىدۇ! مۇبادا، سەن توم ئېشىلگەن كەندىر ئارغامچىنىڭ ئاشۇ سان - ساناقسىز قېتىنى بىردىن، بىردىن ئاجرىتىپ چىقالساڭ، بۇ ئارغامچىنى ئاسان ئۈزۈۋەتكىلى بولىدۇ. كۈچلۈك دۈشمىنىڭنىڭ كۈچلۈك بولۇشىنى چەكلەپ تۇرىدىغان ئاشۇ ئاجىزلىقلىرىنى بىر - بىرلەپ تېپىپ چىقىپ زەرەپە بېرەلسەڭلا، ئۇنى تارمار كەلتۈرەلەشنىڭ تولىمۇ ئوڭايغا توختايدۇ! شۇنچىلىكلا ئىش ئىكەنغۇ! دەپ

① بەزى تارىخچىلار: «شۇ قېتىمقى جەڭدە جەمئىي يوقىتىلغان قالماقلارنىڭ سانى ئوتتۇز مىڭدىن ئېشىپ كەتكەنلىكى» دەپ يازغانىدى. بۇ جەھەتتە شاھ نەھمۇت جۇراس يازغان: «تارىخى رەشىدى — زەيلى» گە قارىسۇن. بۇ كىتاب 1988 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن «سەئىدىيە خاندانلىقى تارىخىغا دائىر ماتېرىياللار» دېگەن نام بىلەن نەشر قىلىندى.

قالسەن. ئەگەر دۈشمەن بۇ ئاجىزلىقلىرىنى بىرلەشتۈرۈۋالسا، ئۇ يەنە غايەت زور كۈچلۈك دۈشمەنگە ئايلىنىپ قالدۇ!...

*

*

*

قەشقەر شەھىرىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىگە تەخمىنەن ئالتە چاقىرىم كېلىدىغان ياغدۇ دېگەن يېرىدە^① ئاپاق خوجىنىڭ دادىسى مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشان خوجا مازىرىنىڭ مەقبەرىسى بار ئىدى. بۇ گۈلزارلىق ئىچىگە ئېلىنىپ ياسالغان ياسداق، كاتتا بىر مەقبەرە ئىدى. بۇ مەقبەرىنىڭ تاملىرى قار - يامغۇرنى زادىلا كۆرۈپ باقمىغانىدى. تاملىرى راۋاقلاردىن باشلاپ ھەممە جايلىرى ئالتۇن رەڭ چاق - چۈك كاھىشلار بىلەن زىننەتلەنگەن، مەقبەرىنىڭ ئاستىغا ئالتۇن رەڭ چىنە خىشلار بىر - بىرىگە جىپسىلاشتۇرۇلۇپ گۈل چىقىرىپ تىزىلغانىدى. بۇ چاقچۈك خىشلار گۈمبەزنىڭ تېگىدە ئاجايىپ گۈزەل نەقىش سەھىپىسى ۋە ھاشىيەسىنى ھاسىل قىلغانىدى. ئالتۇن رەڭ خىشلار بىلەن بېزەلگەن بۇ مەقبەرىنىڭ ئىچى ئاق گەج بىلەن سۇۋالغان، ئىشىك - پەنجىرلىرىمۇ ھەلدىن سىر بېرىلىپ بېزەلگەن، مەقبەرىنىڭ بارلىق تام - تورۇسلىرىغا ماھىر رەسسام ۋە ئەپچىل نەققاشلار ئۆزلىرىنىڭ چەكسىز تالانتىنى ئىشقا سېلىپ، سۈرەت ۋە نەقىشلەرنى سىزىشقاندى.

بۇ مەقبەرىگە نۆت قېرى شەيخ قارايتتى. ئۇلارنىڭ ئۈچى مەقبەرىنى سېرىپ - سۈيۈرىدىغان جارۇبكەش، يەنە بىرى مەقبەرىنىڭ ئىشىكىنى باقىدىغان دەرۋازىۋەن ئىدى. بۇ نۆت قېرى شەيخ ئادەم ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدىكى ماغدۇرسىزلىق،

① ھازىر بۇ يەر «نەزەر باغ» دەپ ئاتىلىدۇ.

سۇلغۇنلۇق، زەئىپلىك، بىچارىلىكتىن ئىبارەت تۆت بۇرچىنى
 ھەر بىرى بىردىن ئىگىلىگەندەك قىلاتتى...

*

*

*

جۇڭغارلار يانتاق قۇدۇق جېڭىدە مۇھەممەت ئىمىن خان
 باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە قوشۇنلىرى تەرىپىدىن تەلتۆكۈس
 يېڭىلىگەندىن كېيىن مۈلكىي قەشقەرىيىدە مۇھەممەت ئىمىن خان
 تەرىپىدىن قاتتىق چەكلەنگەن مەزھەپ ئاداۋىتى يېڭىۋاشتىن باش
 كۆتۈردى. قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەر ئۆتكۈر مەزھەپ
 قىساسچىلىقى بىلەن ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەردىن دەھشەتلىك
 تۈردە ئۆچ ئېلىشقا كىرىشتى. ئۇلار ئاقتاغلىقلار
 مەزھىپىدىكىلەرنى خۇددى تەلۋە ئىتتىنى ئۇرغاندەك كوچا -
 كوچىلاردا تاياق توقماق، تاش بىلەن ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈشتى.
 شۇنداق قىلىپ، بىر - ئىككى كۈن ئىچىدە يالغۇز قەشقەر
 شەھىرىدىلا قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكى تەلۋىلەرنىڭ قولىدا
 ئۆلتۈرۈلگەن ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەرنىڭ سانى تۆت -
 بەشىۈزگە يەتتى!

قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكى بۇ قۇتىرىغان تەلۋىلەر قەشقەرلىق
 باشباشتاق ئادەملەرنى قۇتىرىتىپ، ياغدۇدىكى مۇھەممەت يۈسۈپ
 ئىشاننىڭ مەقبەرىسىگە باشلاپ چىقىشتى - دە، مەقبەرىنى
 ھېچبىر ئايپ ئۆلتۈرۈشماستىنلا چېقىپ تاشلاشتى ۋە ئاپاق خوجا
 تەرىپىدىن مەقبەرىگە ئورناتقۇزۇلغان زەر نەقىشلىك گۈزەل
 ئىشىك - راملارغا ۋە تىلاۋەتخانا، ئېتىكاپخانا، جامەگە ئوت
 قويۇپ، مۇھەممەت يۈسۈپ ئىشاننىڭ مەقبەرىسى بىلەن بىللە
 كۆيدۈرۈشتى.

بۇ قۇتىرىغان غالجىرلار ھېلىقى بىچارە تۆت قېرى شەيخنى

خالايق ئارسىغا سۆرەپ ئاچقىشتى ۋە ئۇلارنى دەرھال ئىشقىيە سۈلۈكىدىن ئىسھاقىيە سۈلۈكىگە ئۆتۈشنى بۇيرۇشتى. ئەمما، بۇ تۆت بوۋاي بۇنىڭغا زادى كۆنمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن قارا تاغلىقلار مەزھىپىدىكىلەر بۇ تۆت قېرى شەيخنى شەربەت كۆلىنىڭ^① بويىدىكى تۆت تۈپ قېرى ئۈجمىگە ئېسىپ ئۆلتۈرۈشتى ۋە ئۇلارنىڭ جەستىنى ئۆزلىرى ئېسىلغان ئاشۇ قېرى ئۈجمىلەر بىلەن بىللە ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈشتى.

مۇھەممەت ئىمىن خان بۇ ۋەقەنى دەرھال تەدبىر قوللىنىپ چەكلىمىسە، كېڭىيىپ كېتىشكە كۆزى يەتكەندىن كېيىن دەرھال قەشقەر ھاكىمى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگنى (بۇ چاغدا مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ قەشقەرگە ھاكىم بولۇپ تەيىنلەنگەنىدى) تۆت يۈز لەشكەر بىلەن ياغدۇغا ئالماننى باستۇرۇشقا ئەۋەتتى.

— ھەي خالايق، — دەپ نەسەت قىلدى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ، — مۇنداق باشباشتاقلقتىن قولۇڭلارنى تارتىڭلار! بۇنداق خانداندىن بىسوراق، ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن ئىش قىلغىلى نۇرساڭلار، خانلىق بىلەن سەلتەنەتنىڭ نېمە ئېتىبارى قالدۇ؟ يا مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ خوجىلارغا ئوخشاش قاتىل، خۇنرىز دېگەن ئاتاقتا قالسۇن دەمسىلەر؟! . . .

ئەمما بۇ قۇتىرىغان خۇنخورلارغا مىرزا مۇھەممەت شاھبەگنىڭ ياخشى گەپلەر بىلەن قىلغان نەسەتتى كىر قىلغايىمۇ؟ ئاخىر ئۇ چېرىكلىرىگە پەرمان قىلىپ نەق مەيداندىلا باشباشتاق ئادەملەردىن ئىككى - ئۈچىنى چېقىر ئۈجمىگە ئاستۇرۇپ، تۆت - بەشىنى چاپتۇرۇپ تاشلىغاندىن كېيىن مالمان ئاران تىنچىدى . . .

① بۇ كۆل ھېلىمۇ «شەربەت كۆل» دېيىلىدۇ.

*

*

*

بىر كۈنى، مۇھەممەت ئىمىن خان ئاقسارايىدىكى شاھىنشىدىن چۈشۈپ، خابگاھغا قايتماقچى بولۇپ تۇراتتى. سەۋدەر باشى قولىدىكى پەتنۇستا يۈگەكلىك بىر مەكتۇپنى كۆتۈرۈپ كىردى — دە: «ئاپاق خوجىدىن خان ئالىيلرىغا مەكتۇپ كېلىپتۇ» دېگىنچە ھېلىقى پەتنۇسنى بېشىدىن ئېگىز قىلىپ كۆتۈردى.

مۇھەممەت ئىمىن خان پەتنۇستىكى ھېلىقى مەكتۇپنى قولغا ئېلىپ قارىۋىدى، ئۇنىڭدا مۇنداق دەپ يېزىلغانلىقىنى كۆردى:

«... ئى ئۆمەتتىم، بۇ ئالەم ھادىسىلىرىدىن ھېچكىم قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. قۇدرەتلىك ئاللا ئۆز بەندىسىگە نېمىنى ئىرادەت قىلغان بولسا، شۇنى كۆرمەي ئامال يوق. شۇڭا، سەئىدلەرگە ئىتائەت مۇلازىمىتىدە بولماق، پىرلەرنىڭ دۇئاسىنى ئالماق، نەزەر - ئېتىبارلىرىدىن ئۆتمەك ئاللاھ رازىلىقىدۇر! ... ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مېنىڭ پېشىمنى تۇتقان ھەممە ئەھلى ئۆمەت بېمىش ساۋابىنى كۆرگەي. ھەر ئىككىلا ئالەملىك دەرد - ئەلەم، زىيان - زەخمەت، پىغان - نادامەت، ھەسرەت - خۇسۇمەتلەردىن پاك، خالىي، بەدگۇمان بولغاي. قانداق ئاللاغا بولغان ئىشقى تەقدىرى مەندەك بىر ئاتىۋاننى ۋەيران - سەرسان قىلدى. مۇبادا، ئاللانىڭ ئىرادىسى بويىچە مەن بىچارىنىڭ تەقدىرى غېرىبلىق ئىچىدە ۋەيران بولۇش بولىدىغان بولسا، بۇنىڭغا نېمە ئامال؟ مېنىڭ ئەھۋالىمنى بۇنىڭدىنمۇ ئېنىقراق بايان قىلىشقا تىلىم ئاجىزدۇر. بۇ دىشۋارچىلىقنى مەن يالغۇز تارتىشىم كېرەك. مەن ياقا ئەلدە كۆپ رەنجۇ - مۇشەققەتلەرنى تارتتىم. قىلغان گۇناھىم ۋە خىيانىتىم ئۈچۈن بۇنىڭدىن ئون ھەسسە زىيادە جاپا تارتساممۇ

ھەق ئىدى!

بۇ مۇشكۈلچىلىكلەر تۈپەيلىدىن جېنىمدىن جاق تويدۇم. شۇڭا، مەن خاندىن ئۆتۈنمەنكى، ئۆلۈپ كېتىپ قالسام، ئۆلۈكۈم يات ئەلدە قالمىسا، شۇڭا، مەنمۇ ۋەتەن تامان يول ئالسام دەيمەن. . . .

مۇھەممەت ئىمىن خان ئالىلىرى باشقىلارنىڭ بويىدىن ئارغامچا بىلەن باغلانغانلىقىنى كۆرگەندە، بۇ يەردە مېنىڭمۇ بويۇمنىڭ قىل ئارغامچىدا باغلانغانلىقىنى بىلەمدىكىن؟ مېنىڭ يات ئەلدىكى باشقىلار ئالدىدا يۈزىنى ئېچىشقا خىجىل بولۇپ ئىككى قولىمنى يۈزلىرىگە پەردە قىلىپ ياپقان لالما ئىت كەبى ھالىمنى بىلەمدىكىن؟ چاڭقىغان ئادەمنىڭ سۇغا تىلىنى سوزغىنىنى كۆرگەندە، مېنىڭدەك بىر ناتىۋاننىڭ كۆز يېشىدىن ھاسىل بولغان سەل سۈيىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلمەيدىكىن؟ باشقا مەھكۇملارنىڭ بويىغا زەنجىر سېلىنغانلىقىنى كۆرگەندە، مېنىڭ بويۇمغۇ مەھكۇملۇق زەنجىرىنىڭ سېلىنغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلمەيدىكىن؟ ئۆزى ۋەتەننىڭ ئاستانىسىگە باش قويۇپ ياتقىنىدا، مېنىڭدەك بىر ناتىۋان بىچارىگەمۇ باش قويغۇدەك بىر ئورۇن چىقىرىپ بېرىشنى خالامدىكىن؟»

*

*

*

مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجىنىڭ ئۆزىگە يازغان مەكتۇپىنى ئوقۇپ كۆرگەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن قاتتىق يىرگەندى. بىراق، ھەرنە بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ ئاپاق خوجىغا قول بېرىپ، مۇرىت بولغانلىقىنى ئويلىغىنىدا، ئۇنىڭغا ئىچىنى ئاغرىتماي تۇرالمىدى. ئاخىر، ئۇ ئاپاق خوجىغا تاپا - تەنە، كايىش تەلەپپۇزى بىلەن تولغان بىر پارچە جاۋاب مەكتۇپ يازدى. بۇ مەكتۇپتا مۇنداق دېيىلگەندى:

«... ئەگەر سىزدە ئەقەللىي ۋەتەن ئىشقى بولىدىغان بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۆز ۋەتىنىڭىزگە قالماقلىرىنى باشلاپ كېلىپ، ئۆز خەلقىڭىزنى ئۇلارغا قۇل قىلىپ بەردىڭىز؟ قويۇڭ بۇنداق كازاپلىق بىلەن تولغان بېھۋەدە گېپىڭىزنى! مۇبادا، سىز راستىنلا سەلتەنەتنى تەرك ئېتىپ، تەرىقەتنى پاناھگاھ قىلىمەن دېسىڭىز، قايتىپ كېلىڭ! چۈنكى، سەلتەنەت باشقا ئىش، تەرىقەت باشقا ئىش! پىردىگەن ئۆز ۋۇجۇد - جېنىنى تەرىقەت يولىدا پىدا قىلىشى كېرەك. ئەگەر پىر سىزدەك بولىدىغان بولسا، ئۇنداق پىرنىڭ بىزگە كېرىكى يوق! ئۇنداق پىرنىڭ تەرىقەت سۈلۈكىدىن چىقىپ، ھىدايەت ۋىسالىدىن مەھرۇم بولۇپ ئۆلگىنى ياخشىراق!...»

دەۋران ئوچاقلىرىدا كۆپ كۆيۈپ، زامانە قازانلىرىدا كۆپ قاينىغان بۇ ھىيلىگەر ئاپاق خوجا خۇددى كۆپىنى كۆرگەن بۇ قاقباش قېرى پەلەكتەكلا نەيرەڭگۈز ئىدى. ئۇنىڭ يۈزلىرىگە ئالدامچىلىق سىزىقلىرىدىن يۈزلىگەن قورۇقلار چۈشكەنىدى. ئۇنىڭ تىلىدىن ئۆمرىدە بىرەر قېتىممۇ راست سۆز ئوتتۇپ باقمىغانىدى. ئۇ ھىيلى ئەپسۇنلىرىنى ئوقۇشقا باشلىسا، ئۇنى ئاڭلىغان ھەرقانداق بىر كىشىنىڭ تاشتەك قېتىپ كەتكەن قەلبىمۇ مومدەك ئېرىپ يۇمشار ئىدى؛ ئەگەر ئۇ بىر ئىشنى تەنۈرىگە بۇراشنى خىيال ئەيلەسە، بىر سۆز بىلەن يۈزلىگەن خانداننى بۇزار ئىدى؛ ئۇ ھىيلى - مىكىرلەرنى پۇختا ئىگىلەپ شۇنداق ۋايىغا يەتكۈزگەنكى، ھەتتاكى پاشا بىلەن پىلىنى بىر - بىرىگە جۈپ قىلالايدىغان دەرىجىدە ماھىر ئىدى. ئۇ بۇنداق خۇمىسلىقنى شۇنداق ئۈستىلىق بىلەن قاملاشتۇرۇپ قىلاتتىكى، بۇ ئىشتا پاشا ئۆزىنى كىچىك دەپ ھېس قىلالماس، پىلىمۇ ئۆزىنى چوڭ كۆرمەس ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھىيلى - مىكىر تەسۋىيىسىنى بىرمۇ بىر سىيرىپ، مەسنىۋى شېرىقتىن مەسلى - مەرۇپ قىلغىلى باشلىسا، خالايق ئۇنىڭ ھۆكۈملىرىگە تېرىقچىلىكمۇ

شەك كەلتۈرمەس ئىدى. ئۇ مۇشۇنداق شېرىن سۇخەنلىرى بىلەن ئۆزىنى ھوشيار سانايدىغان يۈزلىگەن تاجىدارلارنى مات قىلالايتتى. ھالبۇكى، ئۇنىڭ بىساتىدا مۇنداق ھىيلە - مىكر مەسنىۋىلىرى گويىكى ساماندىك كۆپ ئىدى... قازارا، ئاپاق خوجا مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ جاۋاب خېتىنى ئوقۇپ، ئۇنىڭ خۇدايى يۇمشاقلىققا تەمشەلگەنلىكىگە جەزم قىلدى — دە، ئۇنىڭ ئۆزىگە قول بەرگەنلىك ساددا ھېسسىياتىدىن پايدىلىنىپ ئۇنى ئەيۋاشقا كەلتۈرۈشكە بەل باغلىدى...

* * *

«يىقىلغان چېلىشقا تويماپتۇ» دېگەندەك، غالدان قازاق خانى بىلەن بولغان ئۇرۇشتا يېڭىلىپ قالغاندىن كېيىن يەنە مۈلكىي قەشقەرىيىگە تاجاۋۇزچىلىق قىلىپ كىرىپ، يانتاق قۇدۇق ئۇرۇشىدا مۇھەممەت ئىمىن خان باشچىلىقىدىكى سەئىدىيە قوشۇنلىرىدىن يېڭىلىپ قېلىپ ئۆزىنى قويارغا يەر تاپالماي نېمە قىلىشنى بىلمەي تۇرغىنىدا، ئاپاق خوجا ئۇنىڭغا مۇنداق بىر ئەقىل كۆرسەتتى:

— ئى غالدان بېشەۋكەتى خان ئالىيلىرى، — دېدى ئۇ، — ئەلھال، مۈلكىي خوتۇنستان خەلقى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ئۆز ئىختىيارى بىلەن مۇھەممەت ئىمىن خان ئۈچۈن جان پىدا بولماقتا. مۇبادا، شەھەردە پادىشاھنىڭ پۇقراغا ئىشەنچى ۋە پۇقرانىڭ پادىشاھقا ئىتتىپاقى مۇۋاپىق بولسا، ئۇنداق شەھەرگە بىر يېگانىنىڭ قول سېلىپ، بويسۇندۇرۇپ مەقسىتىگە يەتكەنلىكى ھېچقانداق زاماندا، ھېچقانداق ماكاندا كۆرۈلمىگەن. شۇڭا، بۇزۇكۇلار: «مۇۋەپپەقىيەتلىك بار جايدا دۆلەتمۇ بار، دۆلەت يار يەردە ئەلۋەتتە مۇۋەپپەقىيەتلىك

تەيياردۇر» دەپ ئېيتىشقان. شۇڭا، مۈلكى خوتۇنستاننى ئەمدى نەيزە، قىلىچ، گۈرزە بىلەن بويسۇندۇرۇشتىن ھەرگىز مۈمكىن ئەمەس. پەقەت ھىيلە - تەدبىر بىلەنلا بويسۇندۇرۇش مۈمكىن.

— ساغان زالنىڭ، سېنىڭ قانداق ئوبدان تەدبىرنىڭ بار؟ — دېدى غالدان ئۇنىڭ سۆزىگە تازا قىزىقماي.

— بىلەمسىز، بىز ئۇيغۇرلاردا: «قۇش يېڭىلىپ تورغا چۈشەر، ئادەم يېڭىلىپ قولغا چۈشەر» دېگەن بىر ماقال بار. سىزنىڭ لەكىڭ - لەكىڭ غالىب قوشۇنىڭىز يېڭەلمىگەن مۇھەممەت ئىمىن خاننى مەن مۇشۇ ئۈچ ئىلىك ئۇپرىماس تىلىمنى ئىشقا سېلىپ يېڭىۋېلىشىم مۈمكىن!

— ساغان زالنىڭ! — دەپ كۈلدى جۇڭغار خانى غالدان ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەي، — سەن ئالغىپ قالغان ئوخشىماسەن؟ بۇ قانداق مۈمكىن بولسۇن؟

— ئى بېشەۋكەتى غالدان خان ئالىلىرى، — دېدى ئاپاق خوجا ئەستايدىلىق بىلەن، — كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدىكى ئىنتىقام تەسەۋۋۇرىنىڭ تاتلىقلىقى ھەرقانداق ئازاب - ئوقۇبەتنىڭ ئاچچىقلىقىنى بېسىپ چۈشىدۇ! شۇڭا، كۆپلىگەن كىشىلەر دۈشمەنلىرىنى ھالاك قىلىش ئۈچۈن ئۆزلىرىنى ئۆلۈمگە تۈتۈپ بېرىشتىن باش تارتىشىمىغان. مەن كىچىكىمدە ئوقۇغان «ئەنۋارى سۈھەيلى»^① دېگەن بىر كىتابتا دۈشمەندىن ئىنتىقام ئېلىش ئۈچۈن ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۈتۈپ بەرگەن بىر مايمۇننىڭ ھېكايىسى سۆزلەنگەن.

— ئۇ قانداق ھېكايە ئىكەن؟

— بىر ئورمانلىقتا بىر توپ مايمۇنلار ياشايدىكەن، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى ئاپاق خوجا، — بىر كۈنى، بىر ئېيىق

① پارسىلارنىڭ مەسەللەر توپلىسى: «كەلىلە ۋە دېستە».

بۇ يەردىن ئۆتۈپ قاپتۇ. ئۇ مايمۇنلارنىڭ بىر يەرگە جۇغلشۇپ كۆڭۈللۈك ياشاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھەۋسى كېلىپ، ئۆزىنىڭ چۆل - جاڭگالنى كېزىپ تىنىم تاپمايدىغانلىقىدىن كۆڭلى پەرىشان بولۇپ، ئۆز - ئۆزىگە: «بىز ھەمىشە چۆل - باياۋانلاردا، تاغۇ - تاشلىقلار ئارىسىدا گىياھلارنىڭ يىلتىزىنى يەپ ھايات كەچۈرىدىكەنمىز. بۇلار جەننەتتەك ماكاندا خۇشاللىق بىلەن ئەتلەستەك چىرايلىق يېشىل ئوت - چۆپلەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، يېڭى مېۋىلەرنى يەپ، كۈلۈشۈپ، گەيش - ئىشرەت بىلەن ئۆتىدىكەن. جاھاندا بۇنداقمۇ تەڭسىزلىك بولامدۇ؟» دەپتۇ - دە، زۇلۇم پالوتىسىنى كۆتۈرۈپ ئۇلارنىڭ راھەت بېغىغا كىرىپ مەئشەت دەرەخنى كېسىپ، ئۇلارنىڭ ھۈزۈر - ھالاۋىتىنىڭ داۋاملىشىشىغا بەرھەم بەرمەكچى بولۇپتىكەن، مايمۇنلار جەم بولۇپ ھېلىقى ئېيىققا ھۇجۇم قىلىپ، بىردەمدىلا تالاپ، ئۇنى يارىدار قىلىپ قويۇپتۇ.

ئېيىق كۆپ زەخمەت چېكىپ، مايمۇنلار ئارىسىدىن ئاران قېچىپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ ئاڭلىقلىرى ئېيىقنىڭ ھالىنى كۆرۈپ ئەھۋال سوراپتۇ. ھېلىقى يارىدار ئېيىق مايمۇنلار بىلەن بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئەينەن بايان قىلىپ بېرىپتۇ - ۋە:

— بىز مۇشۇنداق چوڭ ۋە كۈچلۈك بولۇپ تۇرۇپ، ئاجىز ۋە كىچىككىنە مايمۇنلاردىن مۇشۇنداق ئىزا - ئاھانەت چەكسەك، بىزگە نى ئات، نى نومۇس ئەمەسمۇ؟ كېلىڭلار، ھەممىمىز بىرلىشىپ ھۇجۇم قىلايلىق، ئۇلارنىڭ ھاياتلىرى مامات كېچىسىگە ئالماشسۇن! — دەپتۇ.

دەۋەتتىن غەيرەتكە، غەزەپتىن ھەرىكەتكە كەلگەن ئېيىقلار نەزەر تارتىشىپ مايمۇنلارنىڭ ئورمانلىقىغا يېتىپ كېلىشىپتۇ. مايمۇنلار دۈشمەنلەرنىڭ ھۇجۇمىدىن بىخەۋەر، ئۆيلىرىدە ئارام ئېلىشىپ يېتىشقان ئىكەن. ئۇلار ئېيىقلارنىڭ ھۇجۇمىدىن خەۋەر تېپىپ بولغىچە كۆپلىرى ئۆلۈپ، بەزىلىرى يارىلىنىپ

قېچىشىپتۇ. ئېيىقلار مايمۇنلارنىڭ ۋەتىنىنى ئۆزىگە ماكان قىلىشىپتۇ.

بۇ مايمۇنلارنىڭ ئارىسىدا مەيمۇن ئىسىملىك زېرەك بىر قېرى مايمۇن بار ئىكەن. ئۇ مايمۇنلار شاھىغا مۇنداق دەپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ:

— ئى ئۇلۇغ شاھىم، مېنىڭ قېرىنداشلىرىم بۇ زالىم ئېيىقلارنىڭ قولىدا نابۇت بولۇشتى. ئەمدى بۇنىڭدىن كېيىن ئۆمۈر ماڭا قانداقمۇ لەززەت بېرەلسۇن؟ مەن ئۇلارنى قانداقمۇ راھەت كۆرەلەيمەن؟ شۇڭا، مەن ھەقىرى جېنىمدىن كېچىپ، ئەزىز دوستلارنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىشنى خالايمەن!

— ھەي مەيمۇن، — دەپتۇ مايمۇن شاھ ئۇنىڭغا، — ئىنتىقام ئېلىشنىڭ لەززىتى شېرىن. بىراق، ئۆزى ئۆلۈش ھېسابىغا دۈشمەننى ئۆلتۈرۈشنىڭ نېمە ئەھمىيىتى بار؟

— ئەي شاھىم، بۇ ھالىمدىن ئۆلگىنىم ياخشىراق، — دەپتۇ مەيمۇن، — چۈنكى، كۆزۈمنىڭ نۇرى پەرزەنتلىرىمنىڭ دىدارىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئىدى. ئەلھال، بۈگۈن ئۇلار قازا تۇپراق قوينىدا يېتىپتۇ؛ كۆڭلۈمنىڭ خۇشلۇقى قوۋم — قېرىنداشلىرىمنىڭ سۆھبىتى بىلەن ئىدى. ھالا بۈگۈن ئۇلارنىڭ تويلىشىش خامىنىغا ئوت چۈشۈپتۇ. ئەمدى مەن ئۇلارنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىپ، قېرى جېنىمنى قۇربان قىلىش بەدىلىگە، دوستلارنىڭ پارە — پارە بولغان يۈرىكىگە راھەت مەلھىمىنى قويۇشنى خالايمەن.

— قانداق قىلماقچى سەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇنىڭدىن مايمۇن شاھ.

— بىر تەدبىر ئويلىدىم، — دەپتۇ مەيمۇن، — ئۇلارنى ئازدۇرۇپ باياۋانغا ئېلىپ چىقىپ، ھالاكەتلىك ئىسسىق چۆل شامىلى بىلەن قاق سېلىپ ئۆلتۈرگەيمەن. مېنىڭ مەسلىھەتمە شۈكى، بۇيرۇق بېرىڭ. مايمۇنلار مېنىڭ چىشلىرىمنى ئۇرۇپ

چاقسۇن، پۈت - قوللىرىمنى قايرىپ سۇندۇرۇشسۇن - دە،
بىزنىڭ بۇرۇنقى ۋەتىنىمىزنىڭ چېتىگە ئايرىپ تاشلىسۇن.
بېرىسى ئىككى كۈن، نېرىسى ئۈچ كۈن ئىچىدە سىز ئاۋۋالقى
جايىڭىزدا پاراغەت بىلەن ئولتۇرايسىز. كۆرۈسىزكى، ئۇ
چاغدا نە دۈشمەندىن ئەسەر قالسۇن ۋە نە مەندىن خەۋەر
بولسۇن! . . .

شۇنداق قىلىپ مەيمۇن شاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئەسكەرلەر
مەيمۇننىڭ قولاڭلىرىنى كېسىپ، چىشلىرىنى چېقىپ، پۈت -
قوللىرىنى سۇندۇرۇپ، ھېلىقى ئورمانلىقنىڭ بىر چېتىگە
ئايرىپ تاشلاپتۇ.

مەيمۇن تاڭ ئاتقىچە خۇددى تاشلار ئېرىگۈدەك، تاغلار پەرياد
قىلغۇدەك دەرىجىدە نالە - زار قىلىپ چىقىپتۇ. ئەتىگەندە
ئېيىقلارنىڭ پادىشاھى ئۇنىڭ بۇ بىچارە ھالىنى كۆرۈپ، رەھىمى
كېلىپ گەپ سوراپتۇ.

— ئى پادىشاھ، مەن مەيمۇنلار مەملىكىتىنىڭ ۋەزىرىمەن.
ئۇ كۈنى مەن يوق ئىدىم. تۈنۈگۈن قاچقانلار قېشىمىزغا يېتىپ
باردى. ھەزرەتلىرىنىڭ بۇ جايغا كەلگەنلىكىدىن خەۋەردار
بولدۇم - دە، پادىشاھمغا: «ساۋابلىق ئىش شۇكى،
خىزمەتكارلىق كەمىرىنى بېلىمىزگە باغلاپ، بېشىمىزنى قاشلاپ،
قالغان ئۆمرىمىزنى ئېيىق پادىشاھى ئالەمنىڭ خىزمىتىدە
ئۆتكۈزۈپ، ئول ھەزرەتنىڭ دۆلىتىنىڭ سايىسىدە زاماننىڭ
زەخمىتىدىن قۇتۇلمىقىمىز ھەممىدىن ئەۋزەل» دەپ ئەقىل -
چارە كۆرسىتىۋېدىم، پادىشاھم مېنىڭ بۇ گەپلىرىمدىن خاپا
بولۇپ، ئەيىانلىرىغا بۇيرۇپ مېنى قاتتىق ئوردۇرۇپ، مانا مۇشۇ
دەرىجىدە خورلاپ، بۇ يەرگە ئەپكىلىپ تاشلىدى ۋە: «قىنى
كۆرمىز، بۇنىڭ ھىمايە قىلغان ئادەملىرى قانداق دادىغا
يېتەركىن» دەپ، مېنىڭ قىلغان خىزمەتلىرىمنى ئۇنتۇپ،
مۇشۇنچىۋالا ئازابلارنى قىلدى، - دەپ مەيمۇن شۇنداق

يىغلاپتۇكى، ئېيىق پادشاھنىڭ ھاياسىز كۆزلىرىدىن
ئىختىيارسىز ياشلار تۆكۈلۈپتۇ.

— ھازىر ئۇ مايۇنلار نەدە؟ — دەپ سوراپتۇ ئېيىق پادشاھ
دەرغەزەپ بىلەن.

— بۇ يەرگە يېقىن يەردە بىر باياۋان بار. ئۇلار شۇ باياۋانغا
پاناھلىق تىلەپ كېتىشتى. ئۇلار ئەسكەر يىغىپ، قانخور
لەشكەرلىرى بىلەن ئەتە سىلىگە ھۇجۇم قىلىشماقچى بولۇپ
پۈتۈشتى! — دەپتۇ مەيمۇن.

— دېمەك، سەن ئۇلارنىڭ تۇرغان جايىنى بىلىدىكەنسىن.
ئەگەر بىزنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە باشلاپ بارالساڭ، بىزنىڭ
بويىنىمىزغا مىننەت قويايلىغان بولاتتىڭ! ئۇلار سېنى كۆپ
خارلاپتۇ. ئىنتىقامىڭنى ئېلىۋالغان بولاتتىڭ، — دەپتۇ ئېيىق
پادشاھ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ.

— ئەگەر مېنىڭ پۈتۈم ساق بولسا ئىدى، — دەپتۇ
مەيمۇن، — سىزنى ئۇلارنىڭ ئۈستىگە باشلاپ بارايتتىم — دە،
ھەقىقەتنى تونۇمايدىغان بۇ ئائىنىسايلىرىنىڭ ئەدىپىنى بىر بېرىپ
قويار ئىدىڭىز!

— ئۇنىڭ چارىسىنى مەن قىلىمەن، — دەپتۇ ئېيىق پادشاھ
ۋە دەرھال لەشكەرلىرىنى يىغىپتۇ — دە، مەيمۇننى بىر
ئېيىقنىڭ بويىنىغا مىنگۈزۈپ، كېچىلەپ يولغا راۋان بولۇپتۇ.
بۇ شۇنداق ئىسسىق ۋە سۇسىز بىر چۆل ئىكەنكى، باھار
بۇلۇتى بۇ چۆلدە ئۇسسۇزلۇقتىن قۇرۇپ قالىدىكەن. بۇ چۆلنىڭ
پايانى بولمىغاچقا، بۇ چۆلگە كىرىپ قالغان ھەرقانداق بىر كىشى
قايتىپ چىقالمايدىكەن. بۇ چۆلدە سەمۇم دېيىلىدىغان بىر
ئىسسىق چۆل شامىلى بار ئىكەنكى، ھەرقانداق نەرسىگە تەگسە،
سۈدەك ئېرىتىۋېتىدىكەن. ئۇ شامال قۇم - تۇپراقنى تونۇردەك
قىزىتىۋېتىدىكەن. شۇ سەۋەبتىن، ھېچقانداق جانۋار ئۇ يەردە
جان ساقلىيالمىدىكەن. ھەرقانداق گىياھ باش چىقارغۇچىلا

ئلتىزىدىن كۆيۈپ كېتىدىكەن.

— چاپسانراق يۈرۈڭلار، — دەپتۇ مەيمۇن ئېيىقلارنى ئالدىرىتىپ، — تاڭ ئېتىشتىن ئىلگىرى يېتىپ بېرىپ، ئۇ بەتبەختلەرنىڭ تەختى - سەلتەنتىنى ۋەيران قىلىپ، ئۆمۈر ئەخلەتلىرىنى بوراندەك سۈپۈرۈپ تاشلايلىق. كۈن چىقىشتىن ئىلگىرى، ئۇ بۇزۇقلارنى تىرىكلىك دەشتىدىن قوغلاپ چىقىرايلىق!

ئېيىقلار تېز يۈرۈپ، ئۆز پۈتلىرى بىلەن ئەجەل مەيدانغا كىرىپتۇ. ئاپتاپ چىققان بولسىمۇ، مایمۇنلاردىن ئەسەر يوق ئىمىش. مەيمۇن چىرايلىق گەپلەر بىلەن ئالدىرىتىپ، ئۇلارنى باشلاپ كېتىۋېرىپتۇ. كۈن ئاسمان ئۇچىغا ئۆرلەپ چىقىپتۇ. ئاپتاپ چۆل قوينىنى شۇنداق قىزىتىۋېتىپتۇكى، كىمكى ھاۋاغا قارىسا، پەرۋاندەك كۆيىدىكەن. يەرگە ئاياغ قويسا، مومدەك ئېرىيدىكەن. ئاپتاپنىڭ قىزىقلىق دەستىدىن ئېيىقلارنىڭ مىڭسىدىن تۈتۈن چىققىلى تۇرۇپتۇ. بۇ چۆلنىڭ ھاۋاسى بەئەينى تۈتۈنسىز ئوتقا ئوخشايدىكەن.

— قانداق چۆل بۇ؟ ھەيۋىسىدىن يۈرەكلىرىمىز كاۋاپ بولۇپ، جىگەرلىرىمىز كۆيۈپ كەتتىغۇ؟ ئوت يالقۇنىدەك تېز - تېز بىزگە قاراپ كېلىۋاتقان نېمە ئۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئېيىق پادىشاھ مەيمۇندىن.

— ھەي زالىملار! — دەپتۇ مەيمۇن، — بۇ ئەجەل باياۋانى، سەنلەرگە كۆرۈنۈپ كېلىۋاتقىنى ئۆلۈم خەۋەرچىسى، خاتىرجەم بولۇشقىنكى، ئەگەر يۈز جېنىڭ بولسا، بىرىمۇ قۇتۇلالمايدۇ. ھېلى بىر ئىسسىق شامال چىقىپ، ھەممەڭنى كۈل قىلىپ تاشلايدۇ!

دېگەندەك، ئۇنىڭ سۆزى تۈگمەستىنلا ئىسسىق شامال چىقىپ، مەيمۇن ۋە ئېيىقلارنى پۈتۈنلەي كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىپ تاشلاپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرەرلىكى ساق قالماپتۇ.

ئۈچىنچى كۈنى، مايمۇن شاھى ئۆزىنىڭ قوۋمىنى باشلاپ ئۆز ماكانغا — ئورمانلىققا كەلسە، ئورمانلىقنىڭ ئىچى دۈشمەندىن خالىي بولۇپ قالغان ئىكەن. شۇنداق قىلىپ، مايمۇنلار ئۆز ۋەتىنىدە بەختلىك ياشاپ قېلىشىپتۇ...

— ئەگەر مۇھەممەت ئىمىن خان، — دېدى ئاپاق خوجا غالدانغا، مايمۇنلار ھەققىدىكى ھېكايىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، — رۇستەمى رويىنتەن بولسىمۇ ۋە ياكى سۇقرات — بۇقرات بولغان تەقدىردىمۇ، مەن ئۇنى بىر نەپەس بىلەنلا بىر نەپەستە بەرچاد قىلۇرمەن! غالدان بېشەۋكەتى خان ئالىلىرى، خاتىرجەم بولغايىسىزكى، مۈلكىي خوتۇنستاننى بىرمۇ لەشكەر ئىشلەتمەي ياكى بىر پايىمۇ ئوق ئىشلەتمەي تۇرۇپ، سىلگە يىللىق ئولپان — سېلىقنى تولۇق تۆلەيدىغان قىلىپ بېرىمەن، گېپىم گەپ!

ئۇ غالدان بىلەن قالغان ئىشلارنى پۈتۈشۈۋالغاندىن كېيىن ئېرەن قابۇرغىدىن چالىشقا قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ چۆللەرنى كېزىپ، ۋادىلاردىن ئۆتۈپ، تاغلارنى بېسىپ، ئاخىر مۈلكىي قەشقەرىيە زېمىنىغا قەدەم قويدى...

*

*

*

مىلادى 1682 - يىلى 9 - ئاينىڭ 3 - كۈنى، جۈمە. مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجىنى ئاقسارايىدا قوبۇل قىلدى. ئۇ ئۈستىگە ئاق تەيلەسۇن ۋە تەختە ئولخەنەكلىك شەيخ كىيىمى كىيىۋالغان بولۇپ، قولىدا گويا ئۆزى قىلماقچى بولغان ھىيلە - نەپەسلىرىنىڭ ھېساباتىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن، دانىلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن قولى تالغۇدەك دەرىجىدىكى ئېغىر تەسۋىسىنى تۇتۇۋالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستۈشىدىكى تەيلەسۇن، تەختە ئولخەنەكلىرىنىڭ ئارقاق - ئۆرۈشلىرى ھىيلە - مەكر

ۋە ئالدامچىلىق يىپىلىرىدىن توقۇلغاندەك ئىدى. ئۇنىڭ بۇ سالاپىتىنى كۆرگەن ھەرقانداق بىر كىشى ھەزرىتى خىزىر تىرىكلىك سۈيىنى ① تولا ئېچىپ زىرىكىپ، تۇران ② زېمىنىغا ئىستىراھەتكە ۋە تاغەت - ئىبادەت قىلغىلى كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ قالاتتى.

ئۇ تەختتە ئولتۇرغان مۇھەممەت ئىمىن خاننى كۆرگىنىدە، پايىپتەك بولۇپ تەزىم قىلىش ئۈچۈن، ئېلىپتەك قەددىنى دالدەك ئەگدى. خان ئۇنىڭدىن:

— ھەزرىتىم، نېمە ۋەجىدىن بۇ يەرگە كەلدىڭىز؟ — دەپ سورىدى.

— مەن بىر بىچارە زاھىدەمەن، — دېدى ئاياق خوجا سۆز باشلاپ، — ئەسلىدە ئۇلۇغ تەڭرىدىن باشقا ھېچقانداق قاياشم يوق ئىدى. قالماق خانى كېلىپ، پىتىنە - ئاداۋەت، نىزا - تەپىرىقات ئوتىنى شۇنداق ئۇلغايىتىشى، ئەلنىڭ تۇرمۇشى مەڭشىتىدىن ۋە تىرىكچىلىكتىن ئالدىنغان ھۇزۇر - ھالاۋىتى بۇزۇلدى. بەس، ئەمدى قان تۆكمەك بىزگە جايىز ئەمەستۇر. بۇ دۇنيا ھېچكىمگە ۋاپا قىلغان ئەمەس. مەن قالماقتىن ۋاپا ئىزدەپ تولىمۇ خاتا قىلغان ئىكەنمەن، ئەمدى بىلىدىمكى، ئادەم بالىسىدىن ۋاپا تەمە قىلغاندىن كۆرە، تەڭرىدىن مېھىر - ۋاپا تەمە قىلغان ياخشىراقكەن. مۇشۇ سەۋەبلەر بىلەن ئول قالماقتىن ئۈمىدىمنى بىلىكىمگىچە يۇيۇۋەتتىم. ئەلنىڭ ئەفھالى ئۆزگەرگەنلىكتىن، مېنىڭ ھالىمۇ خارابلاشتى. تاغەت - ئىبادەتتىن ھۇزۇرۇم قالمىدى. شۇڭا، مەن دەھرىي سەلتەنەتتىن ۋاز كېچىپ، غىزا - قوۋۇتىم بىلەن تەڭرىنى ياد ئېتىپ،

① رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئىسكەندەر زۇلقەرنەين خىزىر ئەلەيھىسسالام بىلەن تىرىكلىك سۈيىنى - ئابىھاياتنى ئىزدەپ زۇلمەتكە بېرىپتۇ. ئىسكەندەر زۇلمەتكە ئىشىكىدە قېلىپ، خىزىر ئەلەيھىسسالام زۇلمەتكە كىرىپ كېتىپتۇ ۋە تىرىكلىك سۈيىنى ئىچىشكە نىسبەت بولۇپتۇ.

② تۇران — تۈركىستاننىڭ قەدىمكى ناملىرىنىڭ بىرى.

ئىستىقامەتتە بولاي دېگەن خىيال بىلەن سىزنى كۆڭلۈم خالاپ قايتىپ كەلدىم. سىزگە خۇدايى ھەمراھ بولماق ماڭا نېسىپ بولدى. ئاجىزەڭىزنى ئەمرىمگە ئالماق ماڭا خۇدايى زاھىر بولدى.

— ئەجەبىكى، — دېدى مۇھەممەت ئىمىن خان ئاپاق خوجىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — قالماقلىرىڭىزنى بۇ ئەلگە باشلاپ كەلگەن ھەزرىتىم ئۆزىڭىز ئەمەسمىدىڭىز؟ ھالا بۈگۈن ئۇلاردىن كۆڭلىڭىز قالغىنى نېمىسى؟

— ھەي خان، بۇ سۆزىڭىز تامامەن راست، مەنمۇ راست ئەھۋالنى ئېيتسام، بۇ ئەلگە قالماقلارنى باشلاپ كېلىپ تولىمۇ يامان ئىش قىلغان ئىكەنمەن. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئىككى ئالەملىك قارا يۈز بولدۇم. قاچانكى بۇ يەرگە قالماقلار كەلدى، بۇ ئەلدىن ئامانلىق ۋىدالاشتى. ئۇنىڭ ئورنىغا يامانلىق ئالمىشىپ ئەۋج ئالدى، ھەددى ھېسابسىز غەم - قايغۇلار پەيدا بولدى. چەك - چېگراسىز بالايىئايەتلەر يۈزلەندى. ئەل - يۇرتتا شۇ قەدەر پاسىقلىق ۋە يامان ئىشلار باش كۆتۈردىكى، دىنى ئىسلام بىر ياقتا قالدى. قابىلىيەت ئىگىلىرى غەمناك بولۇپ، ئارىدىن چىقىپ ھەر تەرەپلەرگە كېتىشتى. دىلغا ئاغرىق سېلىپ، ھەممىسىنى ئارزۇلىرىغا يەتكۈزمىدى! ئەلنىڭ نازۇ - نېمەت شاملىرىنىڭ نۇرى كېتىپ، خۇشاللىقى ماتەمگە ئالماشتى!...

بۇ مەككەر ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ ھالاكەت ئەپسانىسىنى سۆزلەپ، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ روشەن كۆزلىرىنى غاپىللىق يىڭىسى بىلەن تىكەكتە ئىدى، ئۆزىنىڭ سوغۇق ئاھلىرى بىلەن تەخت ئاستىدىكى داق يەردىن چاڭ - توزانلار چىقارماقتا ئىدى! ئوتلۇق تىغلىرىدىن توختىماي شولا چىقىرىپ، پىتىنىدىن ئىس - تۈتەكلەر پەيدا قىلماقتا ئىدى.

ئاپاق خوجا مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئالدىدا مانا مۇشۇنداق تۆۋەنچىلىك بىلەن ھەدەپ يالۋۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ناتىۋان

بىچارلىكىنى بىلدۈرمەكتە ئىدى. سۆزمەنلىك بىلەن كۆپلىگەن دەلىللەرنى كەلتۈرۈپ، ئاخىر ساددا خاننى قايىل قىلدى. ئىست! ئىست! ئادەم جىنسى ۋە ئىنسان گۈرۈھىنىڭ ھىيلە - مىكىرلىك تەدبىرلىرىنى ھىدايىستۇللا ئاپاق خوجا ئىشاننىڭ ئەنە شۇ پىتنە سۆز، نەپىرەڭ ھەرىكەتلىرىدىن بىلىش كېرەك!

— ھەزرىتىم بولسا بىزىلەر قول بەرگەن قۇتئىبىل ئەقتابى ھىدايىتۇللاھ پىرىمىزدۇر! — دېدى مۇھەممەت ئىمىن خان، — نەسەبتە بارچە سۇلتانلارنىڭ پادىشاھىدۇرسىز. تەرىقەتتە ھەممە مەخپىي سىرلارنى ئاچقۇچىدۇرسىز! سىز بىز بىلەن تۇغقان بولۇشنى خالايسىز، بۇ ئىشقا خۇشال بولماقتىن باشقا قانداق جاۋاب بىرلەيمىز؟ بۇزۇكلار: «ۋەدىگە ۋاپا قىلىڭلار!» دېگەن. شۇڭا، ۋەدە ھەم شەرتكە كىرمەك كېرەك. بولمىسا، ئەلنىڭ قېنىغا ئورۇنسىز زامىن بولۇپ قالسىز! پارچىلىنىش بۇ ئەلنى ۋەيران قىلدى. ئەمدى ئەھد - پەيمانلاشقاق، خۇدايى يۇمشاقلىق، تەرىقەت ۋە سەلتەنەت ئادالىتى بىلەن مەملىكىتىمىز ئاۋاتلاشسا ئەجەب ئەمەس! ...

ئاپاق خوجا مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۆڭلى تەسكىن تاپتى. «ئولۇغلار: ھىيلە - مىكىر ئوقىنى دوستلۇق ئوقىياسى بىلەن ئاتسا دەل تىگىدۇ!» دەپ بىكارغا ئېيتىشىمىغان ئىكەن — دە» دەپ ئويلىدى ئۇ ئىچىدە ئەمما ئاپاق خوجا ئۆزىنىڭ خۇشال بولغانلىقىنى زادىلا چاندۇرمىدى. ئۇ خان بىلەن خوشلاشتى — دە، شاھىنىشىدىن چىقىپ كەتتى. ...

باياتىن خان بىلەن ئاپاق خوجىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان سۆھبەتكە قۇلاق سېلىپ جىم ئولتۇرغان قەشقەر ھاكىمى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ خۇددى قوقاسقا

دەسسۋالغاندەك بىر ئەندىكىتى — دە، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى ۋە:

— ھەيھات! ھەيھات! خان ھەزرەتلىرى، سەلتەنەت ئىشىدا دىندىن، ئاخىرەتتىن يۈز ئۆرۈپ، قوۋم - قېرىنداشلىرىنىڭ مېھرىنى دۇنيانىڭ پۈچەك پۇلغا ئەرزىمەيدىغان مېھرىگە ساتقان ئاشۇ تۈزكۈر بىلەن ئەھد - پەيمانلىشىش — ئۆزىمىزنى ھالاكەت گىردابغا ئىتتىرىشتىن دېرەك بېرىدۇ! سەلتەنەت شېرىكلىكىنى كۆتۈرمەيدۇ! كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، ئول ئاپاق سىلنى ھىيلە بىلەن ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى. غاپىل بولمىغايلا، بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن ئاگاھ بولغايلىكى، ئاقىللار ئۆزلىرىنى دۈشمەننىڭ ھىيلە - مىكىرىدىن ياخشى مۇھاپىزەت قىلىدۇ. چۈنكى، ھەرقانداق بىر دۈشمەن بىرەر سەۋەب بىلەن ئەسلىدىكى دۈشمەنلىك ھالىتىدىن ئۆزگەرگەن بولسا، ئۇ بەربىر يەنە ئەسلىگە قايتىپ دۈشمەنلىكىنى قىلماي قويمايدۇ. ئانھەزرىتىم، بۇنىڭغا ئاتا بوۋىلىرىمىزدىن قالغان «ئەسلىگە قايتقان چاشقان» دېگەن ئىبرەتلىك ھېكايە ئىسپات بولالايدۇ خان ھەزرەتلىرى بۇ ھېكايەتنى ئاڭلاپاقسىلا:

— ئۇ قانداق ھېكايەت ئىكەن؟

— بىر زاھىت سۇ بويىدا تاھارەت ئېلىپ ئولتۇرغانىكەن. بىر سار ئۇچۇپ كېلىپ قاپتۇ، — دەپ ھېكايىسىنى باشلىدى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ، — سارنىڭ ئاغزىدا بىر چاشقان بالىسى بار ئىكەن. نەق شۇ جايغا كەلگەندە، چاشقان بالىسى سارنىڭ ئاغزىدىن ئاچراپ زاھىتنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. زاھىتنىڭ رەھىمى كېلىپ ئۇنى ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ. «ئەگەر بۇ يەنە چاشقان ھالىتىدە تۇرۇۋەرسە، ئۆيىنى تېشىپ زىيان يەتكۈزىدۇ» دەپ ئويلىغان زاھىت ھېلىقى چاشقان بالىسىغا دۇئا قىلغانىكەن، چاشقان بالىسى زىبا سۈرەتلىك، سەرۋى قامەتلىك، روشەن يۈزلۈك، چىرايلىق قاشلىق، سۈمبۈل چاچلىق ساھىبجامال بىر

قىزغا ئايلىنىپتۇ.

زاھىت ئۇنىڭ چىرايلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ: «ئۆز پەرزەنتىڭدەك تەربىيە قىل» دەپ بىر مۇرىتىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئۇ قىز بالاغەتكە يېتىپتۇ. بىر كۈنى ئاخشىمى زاھىت ئۇنىڭغا:

— ھەي پەرزەنت، بالاغەتكە يېتىپسەن، سېنى بىر كىمگە بەرمەي ئامال يوق. ئەمما، بۇ ئىشنى سېنىڭ رازىلىقىڭ بىلەن قىلىمەن. مەيلى ئادەم ياكى پەرى ۋە ياكى ھەرقانداق مەخلۇقاتنىڭ يۇقىرى ياكى تۆۋەن تەبىقىسىدىن كۆيۈغۈللۈققا كىمنى ئىختىيار قىلساڭ، سېنى شۇنىڭغا بېرى، — دەپتۇ. — مەن قۇدرەتلىك، شەۋكەتلىك ۋە يۇقىرى مەرتىۋىلىك ئەرنى خالايمەن، — دەپتۇ قىز.

— ئۇنداق بولسا، سۈپەتلىك ئەر ئاپتاپتۇر، — دەپتۇ زاھىت.

— ئۇ پەلەك ئۈستىدىكى ھەممە نەرسىلەردىن غالىب كېلەلەيدىغان بولسا، مېنى شۇنىڭغا بەر، — دەپتۇ قىز.

— ئەي ئاپتاپ، — دەپتۇ زاھىت، — بۇ قىزىم بەكمۇ چىرايلىق قىز، بۇ مەندىن قۇۋۋەتلىك كۆيۈغۈل تەلەپ قىلدى. شۇڭا، بۇ سېنىڭ نىكاھىڭدا بولسۇن.

ئاپتاپ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ خىجالەتتىن يۈزى سارغىيىپ كېتىپتۇ ۋە:

— مەن ساڭا ئۆزۈمدىنمۇ كۈچلۈكرەك بىرسىنى كۆرسىتەي، ئۇ بولسىمۇ بولۇتتۇر. ئۇ ھەرقاچان پەيدا بولۇپ يۈزۈمنى توسسا، ھەممە ئالەمنى جامالىم يۈزىدىن مەھرۇم قىلىدۇ، — دەپتۇ.

زاھىت بۇلۇتنىڭ قېشىغا كېلىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا باينقىسى ئىلتىماسنى سۆزلىگەندىن كېيىن، بۇلۇت ئويۇتۇپ، يۈزىدىن تەر تامچىلىرىنى يامغۇزۇپتۇ ۋە:

— ئەگەر مېنى كۈچلۈك ۋە قۇۋۋەتلىك جەھەتتىن ئىختىيار

قىلىدىغان بولسا، قۇۋۋەتلىك بولۇش جەھەتتە مەندىن بوران كۈچلۈك. ھاۋادا ئۇ قاياقنى خالسا، مېنى شۇ ياققا سۈرۈپ يۈرۈيدۇ، — دەپتۇ.

زاھىت بۇ سۆزگە ئىشىنىپ، بوران قېشىغا بېرىپتۇ ۋە بايقى ئەرزىنى ئۇنىڭغىمۇ ئىزھار قىلىپتۇ. بورانمۇ ئىزا تارتىپ: — مەندە ئۇنچىلىك قۇۋۋەت نېمە قىلسۇن؟! بۇ ھاھىتىڭنى تاغقا بېرىپ ئېيتقىن. ئۇنىڭ بىلىكى قاتتىق ۋە شان - شەۋكەتلىك. مېنىڭ ئۇنىڭغا زورلۇق قىلغىنىم خۇددى چۈمۈلە تاشقا مۇشت ئاتقانغا ئوخشايدۇ ۋە مېنىڭ پەريادىم ئۇنىڭ قولىقىغا خۇددى توغما گاسقا گەپ قىلغانچىلىك بىر ئىش بولىدۇ، — دەپتۇ.

زاھىت تاغنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭغىمۇ ئەھۋالىنى ئېيتىپتۇ. تاغ:

— ھەي زاھىت، چاشقان ماڭا غالىب كېلىدۇ. ئۇ مېنىڭ ھەممە يېرىمنى تېشىپ ئۆتمە - تۆشۈك قىلىۋېتىدۇ. كۆكسۈمنى تېشىپ ئۆي قىلىۋالىدۇ. جىسمىمغا ھەر تەرەپلەردىن زەخمە ئۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن مۇداپىئە قىلىشقا ھېچقانداق چارە قىلالماسەن، — دەپتۇ.

زاھىت قايتىپ كېلىپ، بۇ سۆزلەرنى قىزغا باشتىن - ئاياغ سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىز بولسا:

— تاغ راست ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭغا چاشقان غالىب كېلىدۇ. مېنى مۇشۇنىڭغا بەرگىن، — دەپتۇ.

زاھىت ئۇ قىزنى چاشقاننىڭ يېنىغا ئېلىپ بېرىپ ئەھۋالىنى ئېيتىپتۇ. ئۇ ھەمچىنلىق تۈپەيلىدىن ماقۇل بولۇپتۇ ۋە:

— ئۆزۈمگە بىر ھەمراھ تاپسام دەپ ئارزۇ قىلاتتىم لېكىن نە قىلاي، جۈپتۈم ئۆز جىنىسىمدىن بولغان بولسا ياخشى بولاتتى، — دەپتۇ.

— بۇ ئىش ئاسان، — دەپتۇ قىز، — زاھىت دۇئا قىلسا،

مەن دەرھال چاشقان بولۇپ، سەن بىلەن ئەيش - ئىشرەت قىلىمەن.

زاھىت ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە مەيلى بارلىقىنى بىلىپ دۇئا قىلغانىكەن، قىز يەنە چاشقانغا ئايلىنىپتۇ. زاھىتمۇ ئۇنى ھېلىقى چاشقانغا بېرىپ، ئۆز ئىبادەتخانىسىغا قايتىپ كېتىپتۇ...

— دېمەك، ھەرقانداق دۈشمەن ئەسلى دۈشمەنلىكىگە قايتماي قويمايدۇ! — دېدى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ ھېكايىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، — تۈزكۈرلەر ئاخىر تۈزكۈرلۈقنى قىلمىسا، كۆڭلى مەڭگۈ ئىمىن تاپمايدۇ. مېنىڭ بۇ ئىبرەتلىك ھېكايەتنى ئانھەزىرىتىمگە سۆزلەپ بېرىشىمدىكى سەۋەبىمۇ دەل ئاشۇ يەردە. تۈزكۈرلەر ھارام نىيەت بىلەن ھارام دۇنيا، ھارام مەئىشەت، ھارام شۆھرەتكە ئىخلاس باغلىغان بەتنىيەت كىشىلەردۇر. چۈنكى، ئۇلارنىڭ يۈرىكى ھەسەتتىن سوقىدۇ. ئۇلارنىڭ بەدىنىدىكى ھەر بىر تال مويى ھەسەتتىن تىك قوپىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەسەتلىك قەلبىدە بىر موجۇق تىرىك گۆشنى تىرىك ئادەمگە ئايلاندۇرغان ۋە ئاق سۈت بەرگەن مېھرىبان ئانىلىرى، ئەزىزلەپ ئۆستۈرگەن ئانىلىرى ۋە كۆيۈمچان قېرىنداشلىرىنىڭ ئەجىر ھەمدەملىكى، ئۇلارنى ئادەمىيلىك قىممىتىگە ۋە ئىززەتلىنىش سالاھىيىتىگە ئېرىشتۈرگەن تەقدىر مۇئەككىلى بولغان جانىجان ۋەتىنى يوق بولغان بولىدۇ. ئۇنداقلار ئۆزلىرىنىڭ بەخت - سائادىتى، سەلتەنەت قاننىتى بولغان ئەل - يارەنلىرىنى — قوۋم، خەلقىنى ئۇنتۇغان بولىدۇ. ئۇلارنىڭ مەسلەك، نىيەت - ئىقبالى — پۇل، مەنسەپ، شۆھرەت، كەيپ - ساپادۇر! ئۇنداقلاردا ۋىجدان دېگەن نەرسە بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇلاردىكى ۋىجدان ئۇلارنىڭ ئىنسانىي غۇرۇرى بىلەن تەڭ يوقالغان! بۇ خىلدىكى كىشىلەر تۈزكۈر بولغاندىمۇ قانداق بولىدۇ دېمەملا، ئانھەزىرىتىم! ئۇلار

ئۆزلىرىنىڭ ھەممە بەتقىلىق، خۇمىسلىقلىرى بىلەن مۇكەممەللەشكەن تۈزكۈرلۈك ئەفھالىنى چۈشىنىشكۈمۇ تۈزكۈرلۈك قىلىشىدىغان ئىككى پۈتلۈك مەخلۇقلار ۋە بەتبەختلەردۇر! ئانا - بوۋىلىرىمىز ئۇنداقلارنىڭ تون - لىباسلىرىنى ئاللا بۇرۇنلا مۇنداق دەپ پىچىپ قويۇشقانىدى: «... تۈزكۈرغا يان باسقان، بولۇشقان ئەۋلادتىن ۋە دوست - يارەنلەردىن تېنىپ كەتمەكلىك - قاچماقلىق - پەزىلەتتۈر ۋە ئەڭ ئالىي ئىنسانىي ساۋاپدۇر... يەر يۈزىدە تۈزكۈرنىڭ كۈلكىسىنى ئاڭلاشتىن ئېغىر ئازاب، قاپاھەتلىك گۇناھ، ئاچچىق ئەلەم يوقتۇر. تۈزكۈرنى كۆرمەك - بەتبەختلىكتۇر... ئەي ئامۇ - خاس! تۈزكۈرلارنى يەكلەڭلار، ئۇلارغا تۇغقان بولماڭلار، دۇئا قىلماڭلار ۋە دۇئا ئالماڭلار، تۈزكۈر جەسەت دەپنە قىلىنغان زارائىگاھلىققا مېست قويماڭلار. تۈزكۈرنىڭ توۋسىغا ئىشەنمەڭلار، تۈزكۈرغا ھۈرمىگەن شىكار ئىتلىرىنى قىرىپ تاشلاڭلار! تۈزكۈرغا ھۈممىش، تۈكۈرۈش - ھەربىر ۋىجدانلىق دۇرۇست ئىنساننىڭ ۋىجدان قەرزىدۇر! تۈزكۈرلارنى ئۇ ئالەملىك ۋە بۇ ئالەملىك رەسۋا قىلماق، ئۇلارنىڭ ئىپلاس قەدىمىنى پاك زېمىندىن يوقاتماق - ھەربىر ئىنسانغا تاڭلا مەھشەر ئۈچۈن تېپىلغۇسىز ساۋابتۇر. ئىككىلا ئالەملىك شۆھرەت، ئانا سۈتىگە جاۋاب ۋە ئەل - يۇرتقا تۆھپىدۇر... تۈزكۈر بەندە - ئاللاننىڭ غەزەپ گۈلخانى، بەندىنىڭ نەپرەت ئوچىقىدۇر!...»^①

شاهىنىش ئىچى چىۋىن ئۇچسا ئاڭلانغۇدەك جىمجىتلىق سۈكۈنات ئىچىگە چۆمگەنىدى. خاننىڭمۇ، دۆلەت ئەركانىلىرىنىڭمۇ بېشى تۆۋەنگە چۈشكەنىدى. ھەممەيلەن

① «بەتۋائى شېرىق»، قولىزما.

مۇھەممەت مىرزا شاھبەگنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ يۈرەك تارازىسىغا سېلىپ ئويلىنىپ ئولتۇراتتى. مۇھەممەت ئىمىن خان ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمەستىن ئاستا تەخت ئۈستىدىن توردى — دە، شاھنىشىندىن چىقىپ كەتتى...

*

*

*

مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ مۇھتەرەم خېنىم ئىسىملىك بويىغا يېتىپ قالغان بىر قىزى بار ئىدى. ئاپاق خوجا خان بىلەن كۆرۈشۈپ يانغاندىن كېيىن ئۇنىڭ قىزىنى ئۆزىگە خۇدايى ھەمراھلىققا سورتىپ ئاتايتەن كىشى قويدى.

شۇ چاغدىكى سوقۇر ئېتىقاد بويىچە، مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ: «ئاپاق خوجىغا قول بېرىپ مۇرت بولسا، ھەرقانچە گۇناھلىرى بولسىمۇ، ساقىت بولۇر. ئىنسان سۈلۈككە كىرسە، ئورۇن - مەرتىۋىسى بارغانسېرى ئاشۇر. ئاللاننىڭ زاتىغا ئۇلىشۇر، ئەبەدىيلىشۇر. شۇڭا، مۇشۇ يول بىلەنلا خۇداغا يېقىنلىشىش مۇمكىن، ھىدايتۇللا ئاللاننىڭ ئەمرى بويىچە مۇمىنلەرگە پىر - ئۇستاز بولۇش ئۈچۈن كەلگەن ئەۋلىيادۇر. پىر - پەيغەمبەر روسۇلىللا بىلەن ئوخشاشتۇر...»^① دەپ قارايتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھىدايتۇللا ئىشان — ئاپاق خوجىغا قېيناتا بولۇپ، خۇدايى ھەمراھلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشىش — سەيپىدلىك شاراپىتىگە ئېرىشىشتىكى بىردىنبىر يېقىن يول بولۇپ ھېسابلىناتتى. شۇڭا، ئۇ مىرزا مۇھەممەت شاھبەگنىڭ چىن يۈرىكىدىن چىقىرىپ كۆيۈنۈپ ئېيتقان سەمىمىي نەسەپتىگە ئەلۋەتتە قۇلاق سالمايتتى.

① «تەزكىرەئى ھىدايت»، قوليازما.

ئاخىر مۇھەممەت ئىمىن خان قىزى مۆھتەرەم خېنىمنى ئاپاق خوجىغا نىكاھلاپ بەردى. ئاپاق خوجىمۇ دەھرىي ھاكىمىيەت تەمەسسىدىن ئۈزۈل - كېسىل ۋاز كېچىپ، پەقەت جۈمە خۇتبىسىدىلا جامائەتكە ئىماملىق قىلىدىغان، باشقا چاغدا بولسا، ھەزرەتتىكى ئېتىكاپتا ئولتۇرىدىغان، بىر كۈندە يېزىم كۈن مەسنەۋى خاراباتتىن مەسىلە - مەرۇپ قىلىدىغان بولدى. ئۇلار ئەنە شۇنداق ئەھد - پەيمان قىلىشىپ كېلىشىم تۈزۈشتى. تارىخچىلار مۇھەممەت ئىمىن خان بىلەن ئاپاق خوجا ئوتتۇرىسىدا تۈزۈلگەن بۇ كېلىشىمنى: «جۈمە كۈنى شەھەرنى شېرىك سوراڭ كېلىشىمى» دەپ ئاتاشتى. . . .

*

*

*

مىلادى 1682 - يىلى 12 - ئاينىڭ 17 - كۈنى، جۈمە كېچىسى. يەنى مۇھەممەت ئىمىن خان بىلەن ھىدايتتۇلا ئىشان ئاپاق خوجا ئوتتۇرىسىدا «جۈمە كۈنى شەھەرنى شېرىك سوراڭ كېلىشىمى» تۈزۈلۈپ يىگىرمە جۈمە ئۆتۈپ، يىگىرمە بىرىنچى جۈمە كىرگەن كېچىسى، ئېغىر ياتقۇ مەھەل.

ئاي ئولتۇرۇپ بولغانىدى. ئەتراپنى قاپقارا زۇلمەت قاپلىغان بولۇپ، ئەتراپتىن جېسەكچىلەرنىڭ تاقىلداقلىرىنى تاقىلدىتىپ «ئەل ئامان!» دەپ ۋارقىراپ قويۇشقان ئاۋازلىرىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئەتراپ جىمجىت ئىدى. ئاقساراي قوۋۇقلىرىدىكى ساقچىلارمۇ غەپلەت ئويقۇسىغا پاتقانىدى. بۇ چاغدا ئېگىز قورغان تېمىدىن بىر تال ئارغامچا پەسكە تاشلاندى. بىر ئادەم بۇ ئارغامچىغا ئېسىلىپ ئوردا ئىچىگە چۈشتى. ئارقىدىنلا ئېگىز سېپىلنىڭ ئۆيەر- بۇيەرلىرىدىن ئارغامچىغا ئېسىلىپ ئوردا ئىچىگە چۈشۈۋاتقانلارنىڭ قارىسى كۆرۈندى. بۇ ئادەملەر ھەممىسى ئاق سۇق كېپەن كىيىشكەن، يۈزىنى ئاق لاتا

بىلەن ئورۇنۇپلىشقاندى. ئۇلار بەئەينى گۆرستانلىقتىكى
ئەرۋاھلارغا ئوخشاش تولىمۇ سىرلىق كۆرىنەتتى. بۇ كىشىلەر
بىردەم كۆسۈرلاشقاندىن كېيىن ئۇدۇل مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ
خابىغا قاراپ شىپىقاپ كېلىشكە باشلىدى. بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ
ئوردىنىڭ ئەھۋالىدىن پىششىق خەۋەردار ئىكەنلىكىنى
كۆرۈۋالماق تەس ئەمەس ئىدى.

— كىم بۇ؟ — دەپ سورىدى خابىگاھ خىزمەتچىسى
ئۇيقۇچىلىقتا كۆزلىرىنى ئاران ئېچىپ.

— بىز، — دەپ جاۋاب بەردى كېلىۋاتقانلارنىڭ ئارىسىدىن
بىرەيلەن. ھېلىقى خىزمەتچى جاۋابىنى ئاڭلاپ گېزەك
ئالمىشىدىغانلار كېلىۋېتىپتۇ دەپ خاتىرجەم بولدى — دە، ئانچە
ئېرەڭشىپ كەتمىدى.

باياتىن «بىز» دەپ جاۋاب بەرگەن ھېلىقى كىشى
يېنىدىكىلەرگە ئىشارەت قىلىۋىدى، پىچاقلىق قولىنى كەينىگە
تۇتقان نىقابلىق ئىككى ئادەم ئېتىلىپ كېلىپلا ھېلىقى
خىزمەتچىنى بوغۇزلاپ تاشلىدى.

— ئىھ... — ھېلىقى خىزمەتچى بىر خىرقىراپلا جىم
بولدى.

نىقابلىق ئادەملەر خابىگاھنىڭ ئىشىكىنى يېنىك تىرىقلاقتى.
خاننىڭ ئىچىدىكى خىزمەتكارلاردىن بىرى ئىشىكىنى
ئېچىشىغىلا، بۇ ئادەملەر خابىگاھنىڭ ئىچىگە يوپۇرۇلۇپ بېسىپ
كىرگەن پېتى، ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى ئادەمنى چوڭ - كىچىك،
ئەر - ئايال دېمەستىن بىر باشتىن قوينى بوغۇزلىغاندەك
بوغۇزلاپ تاشلاۋەردى.

مۇھەممەت ئىمىن خان بۇ چاغدا تاشقىرىقى خانىدىكى
ئوپۇر - توپۇرنى ئاڭلاپ ئويغىنىپ كەتكەندى: «كىم؟!» دەپ
ۋارقىرىدى. ئۇ، چىراغ يورۇقىدا ئىشىك ئالدىدا تۇرغان يوپۇر
بىر ئېگىز ئادەمنى كۆرۈپ بىردىنلا سەگەكلەشتى: «پاسىبان؟!»

ھاي، قايسىڭ بار؟» دەپ توۋلىغىنىچە ئەكسە ئاستىدىكى خەنجەرنى قولغا ئېلىۋالدى.

ھېلىقى ئېگىز بويلۇق پوچۇن ئادەم جاۋابمۇ بەرمەستىن، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ئۈستىگە تاشلاندى. بۇ چاغدا، مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ قولدىكى خەنجىرىنى ھېلىقى ئېگىز بويلۇقنىڭ يۈرىكىگە چەنلەپ ئۇرۇۋىدى، ھېلىقى ئادەم يان تەرەپكە داچىۋالدى — دە، تۇنجى زەربىدىن ئامان قالدى. پىچاق ئۇنىڭ قولىنى تىگىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ خەنجەر تۇتقان قولىنى بېغىشىدىن چىڭ تۇنۇپ قاماللاپ تۇرۇۋالدى. مۇھەممەت ئىمىن خانمۇ ھېلىقى ئادەمنىڭ خەنجەر تۇتقان قولىنى بېغىشىدىنلا قاماللاپ چىڭ تۇتۇۋالدى. ئىككىسى مۇشۇنداق تىرىكشىپ تۇرۇپ قېلىشتى. ھېلىقى ئادەم ئۆزىنىڭ خانغا تەڭ كېلەلمەسلىكىنى پەملەپ، «ھاي موللا ساقى، ھاي موللا ساقى!» دەپ ۋارقىردى.

مۇھەممەت ئىمىن خان ئىشنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى دەرھال چۈشەندى! ئۆزى ئېلىشۋاتقان دۈشمەن ئاپاق خوجىنىڭ جالالتىرىدىن بىرى موللا باقى ئىكەنلىكىنى دەرھال قىياس قىلىپ بىلدى: «ھە، ئىش ئەسلىدە مۇنداق ئىكەن — دە، — دېگەن ئەلەملىك خىيال ئۇنىڭ كاللىسىدىن غىل - پال ئۆتتى، — لەنتى ئاپاق، ئاخىر تۈز كورلۇقىنى قىلىپتۇ! ۋادەرىخ! مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ مېنى بۇ ئىشتىن ئاگاھلاندۇرۇپ بەك توسقان ئەمەسمىدى؟ ياخشىلىق شارابىنى تېتىغاندىم، زۇلۇم نەشتىرىنىڭ ۋاقتى كېلىپتۇ. غەم ۋە مېھنەت چىغى كېلىپ، خۇشاللىق ۋە راھەت سائىتى كېتىپتۇ! ئەمدى مەلۇم بولدىكى، مېنىڭ بۇ مەلئۇن ئاپاق بىلەن خۇدايى ھەمراھ بولۇشقانلىقىم ئۆزۈمگە ئەجەلنى خۇدايى ھەمراھ قىلغانلىقىم ئىكەن. نادان بولمىسام، ئۇنىڭغا قول بېرىپ، مۇرىت بۇلارمىدىم؟ نادان بولمىسام، ئۇنىڭ يۈزىنىڭ ھىيلىلەر بىلەن

قۇرغان تۇزىقىغا ئىلىنارمىدىم؟ مەن نادان مەلئۇن ئاپاق بىرىنچى قېتىم قولغا چۈشكەندىلا، ئۇنىڭ بېشىنى ئېلىپ، ھاياتلىق شېمىنى ئۆچۈرۈشۈم كېرەك ئىدى! ئەمدى كېچىكىپ...»
 ئۇنىڭ ئەلەملىك خىيالىنىڭ ئايىغى چىقماي تۇراتتى، شۇ ئەسنادا يەنە بىر نىقابلىق ئادەم يۈگۈرۈپ كەلگەن پېتى قولدىكى خەنجىرىنى مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ ھەلقۇمغا سۈرۈپلا ئۇنىڭ كانىيىنى ئۈزۈپ تاشلىدى. موللا ساقى ئۇنىڭ قولىنى قويۇپ بېرىپ، بىر تېپىپلا ئۇنى يەردىكى گىلەمگە ياتقۇزۇۋەتتى.

مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ كۆز قارىچۇقى ئالسىپ ئولتۇرۇشۇپ كەتتى. ئۇنىڭ قول - پۇتلىرى گىلەم ئۈستىدە قالايمىقان تىپچەكلەشكە باشلىدى. ئۇ خۇددى گىلەمنىڭ توپا - چىڭنى قېقىۋاتقانداق قىلىپ بىردەم پۇت ئاتقاندىن كېيىن قىمىر قىلماي جايىدىلا يېتىپ قالدى. پەقەت ئۇنىڭ قىپقىزىل قان ۋە كۆپۈككە تولغان لەۋلىرىدىن ئۇنىڭ جېنى چىقىۋاتقانلىقىنى قىياس قىلىش مۇمكىن ئىدى. ئۇنىڭ پۈتۈن بەدىنى قانغا بويالغانىدى.

شۇ كۈنى كېچىسى، مۇھەممەت ئىمىن خاننىڭ كۆيۈمى — ئۇ قول بەرگەن پىرى ھىدايتۇللا ئىشان ئاپاق خوجا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن پىچاقچى سوپىلار مۇھەممەت ئىمىن خاننى ۋە ئۇنىڭ ئۈچ پەرزەنتى، ئىككى مېھمىنى، ئون توققۇز مۇلازم، خىزمەتكارى بولۇپ جەمئىي يىگىرمە بەش ئادەمنى مۇشۇنداق ۋەھشىيلەرچە سويۇپ تاشلاشتى. ئۆلتۈرۈلگەن بۇ ئىككى مېھماننىڭ بىرى قەشقەر ھاكىمى مىرزا مۇھەممەت شاھبەگ ئىدى!

موللا باقى بىلەن موللا ساقىلار ئاقسارىغا باشلاپ كىرگەن ئاقتاغلىقلار مەزھىپىدىكى بۇ قاتىل سوپىلار ئاپاق خوجا تاپشۇرغان بۇ قاتلىق ۋەزىپىنى ئورۇنداپ بولغاندىن كېيىن ئاپاق

خوجىنىڭ تاپشۇرۇقىغا بىنائەن ئاقسارايغا ئوت قويۇۋەتتى.

پەنجىرىدىن چىقىۋاتقان ئوت يالقۇنى تۈن زۇلمىتىنىڭ بېشىنى يېرىپ، ئاسمان كۆكسىنى قىزارتۇۋەتكەندى. دەشەتلىك ئوت ئاقساراينىڭ ئىشىك ۋە تۇڭلۇكلىرىدىن پاتماي يۇقىرىغا كۆتۈرۈلۈپ چىقىۋاتتى. قىپقىزىل ئوت يالقۇنى — پاكىز ۋە ئىسسىز ھاسىل بولغان ئوت گۈللىرى تىپتىنچ قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئېچىلماقتا ئىدى. ئېگىز ئاسماندا بىر پارچە قارا بولۇت داۋالغۇپ تۇراتتى. لېكىن، كۈمۈشتەك سامانىيولنى يەنىلا ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى. ئاسماندا يۇلتۇزلار جىمىرلاپ، جارقىلاپ تۇراتتى. ئوت يالقۇنىدا غازاڭ تاشلاپ يالىڭاچلىنىپ قالغان دەل - دەرەخلەر قىپقىزىل بولۇپ كەتكەندى. ئاقساراينىڭ تامللىرى تىترەپ ئىرغىلايتتى ۋە ساراينىڭ ئىچىدىكى ئوت كۆيۈۋاتقان يەرگە ئېتىلىپ كېلىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇ يەردە ئوت يالقۇنى تازا شاد - خۇرام ئوينىماقتا ئىدى. ئاقساراينىڭ دالان - ئايۋانلىرى قىپقىزىل نۇرلارغا تولغان بولۇپ، تۇۋرۇكلەرنىڭ ئارىسىدىن ئەگرى - بۈگرى ئوت تىللىرى چىقىۋاتتى. ئىستا قاپقارا بولۇپ كەتكەن ۋاسا جۇپلۇك ئۆگزە بىردەمنىڭ ئىچىدىلا قىپقىزىل ۋە ئالتۇندەك ئوت شولىسى ئىچىدە قالدى. بۇ شولىلار ئارىسىدىكى تۇڭلۇك - ئاراشلاردىن گۈلدۈرلەپ ئىس چىقماقتا ئىدى. تاراسلاپ يېرىلغان ئاۋازلار خۇددى تاۋار - تورقىلارنىڭ يىرتىلغان ئاۋازغا ئوخشاپ قالاتتى. ئىس - تۈتەك ئارىلاش ئوت يالقۇنى پەنجىرىلەرگە ئۇرۇلماقتا ئىدى. ئوت بارغانسېرى ئۇلغىيىپ كېتىۋاتتى. كۆيۈۋاتقان، چاراسلاپ يېرىلىۋاتقان ئاۋازلار ئارىسىدا، ئاندا - ساندا

S0018566

ئادەملەرنىڭ «قۇتقۇزۇڭلار!» دەپ ۋارقىراشقان نالە -
پەريادلىرى ئاڭلىنىپ قالاتتى. ئەمما، ئاقسارايىنىڭ ئەتراپلىرى
ئاپاق خوجىنىڭ خاس سويىلىرى تەرىپىدىن مەھكەم قامال
قىلىۋېلىنغان بولغاچقا، ئىچىگە ھېچكىمۇ كىرەلمەيتتى،
ئىچىدىن ھېچكىمۇ چىقالمايتتى.

شۇنداق قىلىپ، ئوت كەتكەن بۇ جۈمە كېچىسى ئون ئىككى
ئەۋلاد سەئىدىيە سۇلتانىنى ئاخىرەتكە ئۇزاتقان بۇ ئاقساراي
سەئىدىيەلەرنىڭ كەنجىسى بولغان مۇھەممەت ئىمىن خاننىمۇ
مۇشۇنداق پاجىئە ئىچىدە ئاخىرەتكە ئۇزىتىپ قويدى. . .

تارىخچىلار مۇھەممەت ئىمىن خان قەتلى قىلىنغان بۇ
كېچىنى «ئوت كەتكەن كېچە» دەپ ئاتاشتى. بۇ، تارىختا مىڭ
توقسان ئۈچىنچى ھىجرى ماھىيى زۇلھەججەنىڭ ئەرافات كېچىسى
ئىدى!

نەزمە

كۈچۈكىنى باقتى بىراۋ بۆرىنىڭ،
چوڭ بولغاندا يېرىپ قويدى ئۆزىنى.
ياتار ئىدى ئۇ جان بېرىش ئالدىدا،
بىراۋ كېلىپ ئېيتتى يۈرەك سۆزىنى:
سەن سەمرىتسەڭ ئەگەر شۇنداق ياۋىڭنى،
پۇرسەت تېپىپ يېرىپ كېتەر قارىڭنى!

— شەيخ سەئىدى